

Giới thiệu Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ăn Ta

Truyện Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ăn Ta của tác giả Mộng Tịch thuộc thể loại ngôn tình hiện đại. Tình yêu bá đạo và sự phúc hắc của nam chính dành cho nữ chính.

Cô là nhân viên trong công ty của hắn. Hắn là tổng tài của một tập đoàn lớn, nhưng hắn có ai bộ mặt một là thiên sứ và hai là ác quỷ. Trong một buổi liên quan công ty hắn lợi dụng lúc cô uống say đã ăn cô sạch sẽ.

Sau khi trải qua tình một đêm thì hắn lại mê luyến thân thể của cô nhưng hắn lại dùng bộ mặt ác quỷ để đối mặt với cô. Cô có trốn thoát được hắn hay không? Mời các bạn theo dõi câu chuyện để biết được kết thúc như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ăn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Cô gái đêm đầu

”Trời ạ, người kí chính là phó tổng tài tập đoàn tài chính Lâm thị a! Hào tuổi trẻ, hào suất a!”

”Nghe nói anh ta là con nuôi của Lâm gia, nói không chừng về sau lâm thị đều phải dựa vào anh ta quản lý đi!”

”Thật sự là rất hoàn mỹ, nếu có thể gả cho người như vậy thì tốt rồi!”

”Đúng vậy, không biết ai tốt như vậy phúc khí có thể gả cho anh ta.....”

Nhà ăn của đại học Trung lý, nhóm hào sắc nữ quên ăn cơm, đều nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm tivi màn hình.

Trong TV truyền phát tin tức tài chính, hôm nay phỏng vấn khách quý là của tập đoàn Lâm thị – Lâm Hạo Thiên. Hắn chậm rãi mà nói, phong độ đều có, mỗi một cái rất nhỏ động tác đều có thể làm cho bọn nữ sinh hào sắc phát ra từng đợt thét chói tai.

Trong tiếng huyền ảo, Tiết San San ngồi ở góc sáng sủa, ngơ ngác nhìn người đàn ông kia trên màn hình TV.

Tay hắn để sau lưng, có lưỡng đạo lần lượt thay đổi vết sẹo. Cô dùng sức muốn nhìn rõ ràng, lại thấy rất mơ hồ.

Là anh ta sao? Cô kích động nhớ tới mười năm trước ở trong cô nhi viện, người thiếu niên kia nhu nhược dung lưỡi dao hù dọa những đứa trẻ khác, đối với ngoài cửa sổ hô to, về sau không ai còn dám khi dễ bọn họ!

Sau lại thật sự không ai còn dám khi dễ bọn họ, bởi vì có anh ta bảo hộ cô

Chương trình đã kết thúc, nhóm hào sắc nữ kia trong lòng cảm thán, Tiết San San lẳng lặng thu thập mọi thứ, ly khai nhà ăn.

Nơi làm thêm cách trường học rất xa, bởi vì cô không cho mọi người biết nơi làm thêm của mình.

Cô làm việc trong KTV, chính là người ca hát tiếp khách, uống rượu, chỉ cho xem không cho phép sờ.

Nhưng là tuy rằng như thế, cô vẫn cảm thấy xấu hổ. Nhưng là cô cần công việc này, bởi vì cô cần rất nhiều rất nhiều tiền, nhưng là lại không thể chậm trễ, nơi này tuy thời gian làm việc ít nhưng tiền kiếm được không tệ, cho nên cho dù xấu hổ, cô cũng làm.

Cô đi vào phòng thay quần áo, đồng nghiệp Tiểu Phi đối cô cười cười nói:”San San, cô nói dù tôi đi, tôi không muốn đi a?”

”Đi cái gì?”

Tiểu Phi mặt đỏ nói:”Hôm nay chị Khải Lâm tìm tôi, chị ấy nói có người muốn mua đêm đầu tiên của tôi. Tiền nhận được là một vạn.”

”Đương nhiên không thể đi!” Tiết San San nhú mày nói:”Chị Khải Lâm kia là loại người nào cô không phải không biết, cô có lần đầu tiên sẽ có lần thứ hai, chỉ cần cô bước vào vòng luẩn quẩn kia, sẽ không thoát ra được.”

“..... Nhưng là chị Khải Lâm đáp ứng rồi, chị ta nói tối hôm nay sẽ tiếp”

”Vậy cô chạy nhanh trốn đi!”

”Tôi trốn chỗ nào a?” Tiểu Phi vội la lên. Lời còn chưa dứt, chỉ nghe tiếng của người tên Khải Lâm ở bên ngoài hô to:”Tiểu Phi, vị lão bản kia phải người tới đón cô.”

Hai người đồng thời cả kinh, Tiết San San chỉ vào tủ quần áo làm cho Tiểu Phi giấu trốn ở bên trong, sau đó đi qua đi mở cửa.

Cô đang muốn nói Tiểu Phi không có ở đây, nhưng là miệng mới vừa mở ra, một chiếc túi đen túchụp vào đầu cô, nhất thời trước mắt tối đen như mực.

Cô cả kinh nói” Buông! Các người là người nào?”

Cảm giác bị nâng lên, còn có tiếng Khải Lâm xinh đẹp kia vang lên.” Tiểu Phi a, cô hảo hảo tiếp khách chu đáo nhé!”

Cô vừa kinh vừa sợ, nguyên lai những người này tưởng cô là Tiểu Phi!

” Buông, tôi không phải Tiểu Phi. ”

Cô liều mạng quát to, lại không làm nên chuyện gì, rất nhanh bị đưa lên xe.

Cô xem không thấy, lại cảm giác được xe chạy nhanh như bay, không biết chính mình cũng bị đưa chỗ nào.

Vì sao lại như vậy a? Cô rõ ràng là hảo tâm cứu người, lại làm kẻ chết thay. Cô trong lòng lại ủy khuất lại sợ hãi, cái người bao Tiểu Phi kia nhất định là kẻ biến thái, nếu không không sao lại dùng biện pháp như vậy với cô.

Cô nên làm cái gì bây giờ? Làm sao bây giờ ?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Anh làm rồi !

Tiết San San rất sợ hãi, ở trong chiếc bao tải đen thống khổ lại lo lắng kiếm biện pháp, suy nghĩ nửa ngày cô rốt cục dừng lại.” Cái kia..... Các vị đại ca, cũng không thể được dừng lại làm cho tôi đi tiện một chút được không? Tôi nhịn không được a!”

Không có ai để ý cô.

Những người này, bọn họ đều là máy móc sao?

Sợ hãi, kinh hoàng, không biết qua bao lâu, xe rốt cục dừng lại.

Cô lại cảm giác được có cánh tay nâng cô lên, giống như vào thang máy, sau đó đi vào một chỗ, cô đã bị thả xuống dưới.

Sau đó một thanh âm nói.” Trước tiên đem cô ta tẩy rửa sạch sẽ.”

Tẩy rửa? Cô vừa kinh vừa sợ, đây là làm sao nha? Muốn nấu thịt sao?

Nghĩ đến đây, cô không khỏi cả người run lên.

Lúc này bao tải được mở ra, hai gã hắc y giao cô cho hai nữ hầu trước mặt, khom người nói.” Tiểu thư, thỉnh cô tắm rửa thay quần áo.” Hai người hầu nọ nói xong liền mở cửa phòng tắm.

” Các người là ai?”

” Chúng tôi là người hầu của tiểu thư.”

” Tôi không có nha !” Cô nhún mày nói.” Tôi nghèo như vậy, làm gì có người hầu!”

” Tiểu thư, mời người mau tắm rửa thay quần áo đi, tiên sinh rất nhanh sẽ trở lại.”

Tiên sinh? Người nào là tiên sinh?

Cô cả kinh, chẳng lẽ chính là cái tên biến thái muốn đem đầu tiên kia sao?

Không được! Cô phải chạy trốn thật nhanh !

Quay đầu liền hướng cửa chạy tới, đẩy cửa ra, hai gã hắc y đeo kính râm đứng song song trước cửa, cô sợ tới mức vội vàng rút trở về, chạy đến cửa sổ trước mặt, nhìn xuống phía dưới, mẹ ta nha, cái này rốt cuộc là bao nhiêu tầng a!

Hai nữ hầu chạy lại kéo cô vào.

” Buông! Tôi thà chết cũng không cần ở với tên biến thái kia!” Cô hét lớn, liều mạng giãy dụa.

” Làm sao bây giờ?” Hai nữ hầu nghị sự.

” Đánh phải đánh cho cô ta ngất.”

Vừa dứt lời, Tiết San San chỉ cảm thấy trên đầu đau xót, trước mắt biến thành màu đen, nháy mắt liền hôn mê.

Thời điểm tỉnh lại, bốn phía đều tối đen một mảnh, dưới thân thực nhuyễn, hình như là niệm giường.

Cô sờ soạng xuống dưới, muốn chạy thoát, bỗng nhiên một bàn tay vươn ra, che miệng của cô.

Kính hô đều bị chặt trong lòng, hai tay liều mạng đánh về phía sau, cũng không biết có đánh trúng người nọ. Tay cô lập tức bị cầm chặt, sau đó người nọ ôm lấy cô ném vào trên giường.

Cô nhất thời bò lên, người nọ liền áp lên người cô.

Theo sát sau, môi lạnh như băng hướng cổ cô hôn tới. Kia, hình như có vô yên thảo (cái này ta không biết a), còn có thân nhiên mùi rượu vây quanh cô, không thể thoát đi.

Cô hoảng sợ giãy dụa, hô lớn:” Buông, người này biến thái. Tôi không phải Tiểu Phi, người làm rồi! Người còn dám chạm vào tôi, tôi sẽ cáo người tội cường gian!”

Người nọ sững sốt một chút, cúi đầu thanh âm mang theo mấy phần khàn khàn:” Cô là như thế nào đi vào nơi này?”

Thanh âm coi như mang theo chút gợi cảm, nói vào lỗ tai của cô. Cái loại mê hoặc ôn nhu này, cùng với hành động bạo người của hắn hoàn toàn trái ngược.

Cô cắn răng:” Chẳng phải bị thuộc hạ của người bắt nhầm người sao?”

” Vậy thì sao?.” Hắn bình tĩnh nói, tay vẫn không an tĩnh tìm quần áo của cô, động tác như trước tàn bạo thô lỗ.

” Không cần. Người thật sự làm!” Cô khóc không ra nước mắt, cắn chặt răng, mạnh dùng sức nhấc chân đá vào hắn.

Cú đá này cương mãnh vô cùng, chính là do cô nhiều năm luyện tập quyền đạo. Cũng không liệu hắn cư nhiên dễ dàng né tránh của đá của cô, hơn nữa còn chặt chẽ cầm chân của cô, đem cả người cô đều bao phủ, bị hắn không chế.

Cô vô cùng kinh ngạc, cô dùng hết toàn lực đá, hắn lại thoải mái giống như đang trêu đùa.

Cô ngăn người, lúc đó tay của hắn đã muốn thoát hết quần áo của cô, hắn hưởng thụ thân thể tinh xảo đặc sắc ngọc thể của cô, khen:” Là cực phẩm.”

Cô khóc, ma trảo của hắn an ủi cô, làn da bắt đầu nóng lên, trong thân thể lại khô nóng, sóng ngầm mãnh liệt.

”Không cần. Cầu người buông tha tôi đi. Tôi thật sự không phải. Các người thật sự làm người a.”

Cô khóc, cô chỉ cầu ác ma trước mắt này buông tha cho cô, cho dù là quỷ trước mặt khản cầu hắn.

Nhưng là cô quên, ác ma là người không có nhân tính.

Nam nhân kia động tác chỉ hơi hơi đình trệ một phút, sau đó đẩy mạnh thất lưng, đau nhức nháy mắt lan tràn đến toàn thân của cô.

Cô tuyệt vọng tròn to hai mắt, nhìn căn phòng tối đen, cô mơ hồ nhìn thấy đôi mắt lạnh như băng kia.

Không có một tia cảm tình, không có một tia dao động, bình tĩnh như sâu thẳm đầm thủy.

Hắn giống như một dã thú, ở trên người cô tung hoành ngang dọc, nhìn cô khóc đến ánh mắt sưng đỏ, về mặt đầy nước mắt, nhưng đôi mắt thâm thúy kia vẫn lạnh như băng.

Cô lâm vào tuyệt vọng, đau đớn cùng bi thương vờn quanh. Cảm giác thân thể giống như bị sóng biển đánh sâu vào, càng không ngừng bị vọt tới bờ bên kia.

Tiết San San chịu không được, nhưng hiện tại cô đã không có gì chờ mong, cô thầm nghĩ mau chóng chấm dứt ác mộng này.

Cô cũng không phải loại người xem trọng trình tiết như người khác, từ nhỏ đến lớn, trải qua cuộc sống tàn khốc này làm cho cô hiểu được, có thể sống mới là quan trọng nhất, chỉ có cô sống sót, mới có thể bảo hộ người thân của cô!

Hồ hấp của hân bình thân, chỉ đến khi lên đến đỉnh, hân mới hơi hơi thở dốc, cũng chỉ có ở phía sau, hân mới thân thủ cởi bỏ áo đã ẩm ướt của mình.

Có lẽ dùng sức quá nhiều, một viên nút thắt bị rớt ra, dùng ở trên sàn, phát ra tiếng vang rất nhỏ.

Hân tựa hồ không có chú ý tới chi tiết này, bàn tay to giúp đỡ vòng eo mảnh khảnh của cô, tiếp tục tiến vào.

Trước mắt giống như có tia sáng chạy qua, cô cư nhiên bị tên ác ma này đưa lên điểm cao nhất, nước mắt khuất nhục chạy dài trên má, ngất đi, môi trắng bệch cố gắng nói ra hai chữ.

“..... Đằng Hải.....”

Nam nhân thân hình hơi cứng lại, xoay người bật đèn trên giường.....

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Đánh mất công việc

Lúc Tiết San San tỉnh lại, đã là nắng chiều rực rỡ, ánh sáng chiếu vào làm chói mắt cô.

Trên giường hỗn độn, loang lổ nhiều điểm đều là dấu vết hoan ái, còn có trên người cô, vết máu đã khô chứng tỏ việc cô đã sa đọa.

Cô cứ như vậy bị nam nhân cầm thú ăn sạch..... Ủy khuất, nước mắt chảy xuống hai má.

Gian nan theo trên giường đứng lên, hạ thân cảm thấy đau đớn, nhìn lên đầu giường là một sập tiền mặt.

Cô giật mình, nghĩ rằng đây là tiền mình bán thân a! Thật sự là buồn cười, nhớ tới tối hôm qua cô còn nói với Tiểu Phi, không cần vì nhất vạn kia mà đem chính mình bán đi, kết quả đem đó, người bán thân đó lại là cô.

Là cường bạo nhưng vẫn là tự nguyện, hiện tại đã không còn gì khác nhau, cô đã mất đi trong sạch, đã là chuyện không thể văn hồi, nếu cô nhận được tiền, vốn không nên bận tâm cái gọi là tự tôn kia. Cô cần tiền!

Cầm lấy số tiền một vạn, thế nhưng lại có mười vạn!

Chị Khải Lâm không phải nói chỉ một vạn thôi sao?

”Ha ha, nguyên lai mình lại có giá trị mười vạn a!”

Cô tự giấu đem tiền nhét vào trong túi, số tiền rất lớn, làm cho cô nhét vào túi không hết.

Tiền rớt ra ngoài, cô xoay người lại kiểm, lại nhìn đến một chiếc cửa áo bị văng ra.

Đây là một cái cúc áo màu bạc kim, thật nặng, thực sang trọng, nhưng là mặt trên cũng không có dấu hiệu gì, hân là làm quần áo theo yêu cầu.

Cô cắn chặt răng, lặng lẽ đem cúc áo nhét vào rồi đứng lên.....

Buổi tối Tiết San San đi vào KTV, Tiểu Phi chạy lại bắt lấy cô lo lắng hỏi:”Ngày đó rốt cuộc sao lại thế này a? Bọn họ đem cô bắt đi, có hay không đối với cô a?”

”Không có việc gì.” Tiết San San thân nhiên nói:”Bọn họ tưởng tôi là cô, tôi liền nói rõ ràng, bọn họ liền đem tôi thả ra.”

”Ai u..... Làm tôi sợ muốn chết!” Tiểu Phi vỗ ngực:”Bọn họ thật sự buông tha cô? Kia bọn họ có thể hay không tìm tôi tính sổ?”

”Sẽ không, bọn họ nếu tìm cô tính sổ, ngày hôm qua đã đi rồi.” San San an ủi nói:”Tốt lắm, đừng nữa lo lắng, mau làm việc đi!”

.....

Trong phòng, những khách nhân uống rượu đánh bài, còn có một số người ca hát, một mảnh ồn ào, Tiết San San cảm thấy túi quần di động vang lên, cô vừa thấy là Chí Nam gọi tới, nói xin lỗi, đi ra ngoài.

”San San, cậu ở nơi nào? Như thế nào lại âm ỉ như vậy?”

Tiết San San không đem việc cô làm việc ở đây nói cho cậu ấy, sợ cậu lo lắng, vì thế có lệ nói”Nga. Bọn nữ sinh chúng mình mở party .”

”Phải không? Minh cũng không thể được tham gia a?”

”Không cần!” San San cả kinh nói”Không. Đây là chỗ của bọn mình, chỉ có nữ sinh, nam sinh không thể tiến vào.”

”Như vậy a.” Chí Nam thất vọng nói”Được rồi, vậy cậu hảo chơi vui về đi, tối nay mình lại gọi tới.”

Tiết San San thờ phào một hơi, cắt đứt điện thoại, đang muốn trở về phần thời điểm, chợt nghe đối diện ghé lô loáng thoáng truyền đến con gái hét chói tai.

“..... Các người đừng chạm vào tôi a! Tôi chỉ là người hầu, tôi không phải tiểu thư. A, cứu mạng a.”

Hình như là tiếng của Tiểu Phi, rất nhanh lại nghe thấy tiếng bình rượu bị đập, cô cố không nghĩ nhiều, đẩy cửa đi vào, bị trường ca ngăn lại”Cô làm gì?”

”Chị em của chúng ta bị khách nhân khi dễ, tôi đương nhiên muốn vào ngăn cản!”

”Ồ nháo! Đây đều là người có mặt mũi, đặc tội bọn họ, chúng ta sẽ sống không nổi đâu!”

”Tôi mới mặc kệ bọn họ có phải hay không có uy tín danh dự, tóm lại khi dễ chị em của tôi là không được!”

Tiết San San nói xong lui ra phía sau vài bước, bay lên một cước đá vào cửa, chỉ nghe loảng xoảng một tiếng, cánh cửa lập tức được mở ra.

Cô liếc mắt một cái liền thấy Tiểu Phi khổng lồ nằm trong lòng của mấy tên khách kia, đáng thương, quần áo đã bị xé rách.

Cô giận dữ, xông lên đá văng cái tên dã thú kia, nam trường ca bước lên phía trước ngăn cản, cô cời áo khoác lên người Tiểu Phi.

”Cô ta là ai? Con mẹ nó thật kiêu ngạo!” Cái tên mập mạp kia đứng lên.” Ngay cả cục trưởng cũng dám trêu, chán sống rồi sao?”

”Phi! Các ông mới là đồ biến chất, xã hội sâu mọt!”

”Cô nói cái gì? Cô cư nhiên còn dám mắng chửi người?”

”Tôi không chỉ mắng chửi người, tôi còn đánh người đấy!”

Tiết San San không hề dong dài, sử dụng bản lĩnh nhiều năm học quyền đạo của mình, dũng cảm tiến tới

”Tiết San San, cô bị đuổi việc.”

Đối mặt với đồng hồ hỗn loạn, quản lý tức giận quát San San.

Cô chưa nói cái gì, kỳ thật lúc cô xông vào đây đã đến kết quả này, nhưng là cô không hối hận, cô không có khả năng nhìn chị em mình bị người khác khi dễ.

Cũng không quay đầu lại liền hướng ra phía ngoài đi đến, Tiểu Phi đành ngừng khóc, nhìn quản lý, cắn răng nói”Tôi. Tôi cũng không làm nữa.”

Đi trên đường, tiểu Phi áy náy nói”Thực xin lỗi, San San, là do tôi hại cô.”

”Đừng nói như vậy, kỳ thật làm công việc này sớm hay muộn sẽ có nguy hiểm, cũng may hiện tại chúng ta đều bị cuốn gói, về sau tìm một công việc nào chính đáng chút đi, cho dù ít tiền, nhưng cũng là một chỗ tốt.”

”Àn.” Tiểu Phi khóc gật đầu.” San San, cô tính toán đến đâu rồi?”

”Tôi còn chưa nghĩ ra, đi từng bước tính từng bước đi!”

Trở lại ký túc xá, Tiết san San nhìn trần nhà ngơ ngác sững sờ.

Cô đã có mười ba vạn, khoảng cách với ba mươi vạn, còn kém thật nhiều. Hiện tại lại đánh mất công việc, cô thật sự không biết nên làm thế nào mới tốt.

Cầm lấy tám ảnh đầu giường, trong ảnh là một cô bé mười ba tuổi đáng yêu đang dựa vào một người đàn ông trung niên, vẻ mặt đều là hạnh phúc cùng ngọt ngào.

” Cha..... Con nhất định sẽ cứu cha, mặc kệ như thế nào, con cũng sẽ không lùi bước!”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Là cậu sao?

Buổi sáng hôm nay căn tin phá lệ ồn ào, nhóm bát quái nữ tập trung đông đủ để nghe tin tức.

” Tin tức mới ! Một tiểu thư của trường học quý tộc sẽ tuyển vệ sĩ trong trường ta a!”

“Có phải thật sự không a!” Một đám nam sinh không từ đâu xông vào, hưng phấn dị thường.

” Đây là tin tức của Lâm gia! Lâm gia hiện tại công khai chiêu mộ vệ sĩ của Tư Tư tiểu thư, ngay tại các trường đại học ở đây, đây là ý của tiểu thư, người nắm trong tay mạch máu kinh tế của Lâm gia – Lâm đại tiểu thư a! Nếu có thể làm vệ sĩ của cô, kia không phải Có thể có cơ hội trở thành con rể của Lâm gia sao? Hắc hắc hắc hắc..... Ha ha ha ha.....”

Một đám nam sinh kia , nhiệt huyết sôi trào.” Đi! Mọi người đi báo danh thôi !”

Các nữ sinh cười lạnh nói.” Các người thật ngu ngốc, vẫn là từ bỏ ý niệm này trong đầu đi! Lâm gia thông báo tuyển dụng, điều kiện thứ nhất là vệ sĩ phải là nữ!”

” A?” Áo tường của các nam sinh đều bị cho làm tan biến.

” Điều kiện thứ hai, phải ưu tú mọi mặt !”

” Az.....” Lại một đám nữ sinh giải tán đi.

“Điều kiện cuối cùng, cũng là quan trọng nhất, là phải võ!”

Căn tin cả nam lẫn nữ sinh đều giải tán hết, chỉ còn vài người, và còn Tiết San San đang ngồi trong một góc ăn cơm.

” Nha! San San! Trong trường là chỉ có cậu là người hội đủ ba điều kiện đó a! Muốn hay không thử xem thế nào?”

Tiết San San buông bát cơm, hỏi.” Cái công việc vệ sĩ kia..... Tiền lương là bao nhiêu?”

.....

” Chúc mừng Tiết San San đã qua vòng thứ nhất!”

.....

“Chúc mừng Tiết San San được vào vòng bán kết!”

.....

“Chúc mừng Tiết San San được vào vòng chung kết!”

.....

Với công phu của mình, Tiết San San cùng với nhóm bạn bè, nghênh ngang đi vào học viện quý tộc cao quý.

” Oa! Đẹp quá a..... Nơi này rốt cuộc là trường học hay là nơi du lịch a?”

Nhóm nữ sinh không kiềm chế cùng kích động, chung quanh đi thăm phong cảnh.

Tiết San San nhìn đám người họ, trong lòng không có một tia khinh thường, trong mắt của cô chỉ có thắng lợi, cô nhất định phải thắng! Bởi vì thắng trận đầu này, có thể nhận được tiền thưởng là mười vạn, sau đó cô làm việc một tháng, là có thể nhận tiếp mười vạn! Như vậy cô chỉ cần làm đủ hai tháng, là có thể thu được ba mươi vạn!

Cô ý chí chiến đấu tràn đầy, nhiệt huyết mênh mông, chợt nghe trong phòng một mảnh sôi trào, theo ánh mắt của mọi người thấy, chỉ thấy hai người tuần

mỹ đang mở bước vào cùng vô số vệ sĩ khác, ngồi vào vị trí giám khảo.

Người con gái kia dáng người cao gầy, làn da tuyết trắng, toàn thân đều toát ra khí chất của quý tộc ung dung tao nhã. Cô ta chắc là Lâm Tư Tư – Lâm đại tiểu thư ?

Cô lại nhìn nam nhân bên cạnh, Tiết San San không khỏi sùng sốt, người kia.....

Tây trang màu xám, được cắt vô cùng nhuần nhuyễn, dáng người hoàn mỹ tao nhã hội tụ khí chất đầy đủ. Anh tựa như mỹ nam của thần thoại Hy Lạp, hình dáng khắc sâu lại đường cong nho nhã, cái mũi cao gầy, bạc môi lãnh khốc lại mang theo nét cười, đôi mắt thâm thúy phảng phất sâu thẳm, người khác không thể nhìn thấy khuôn mặt bình tĩnh, chỉ thấy bên ngoài lạnh như băng.

Đây là con nuôi của Lâm gia – Lâm Hạo Thiên?

Tuy rằng cô chỉ thấy trong tivi có một lần, nhưng là cô nhớ rõ rất rõ ràng, bởi vì anh ta thật sự rất giống một người, nhất là trên mu bàn tay kia có một vết sẹo.

Tuy rằng đã qua mười năm, tuy rằng bọn họ đều nói cậu bé đã chết, nhưng trong lòng cô vẫn mong cậu còn sống.....

Cảm giác có người nhìn mình chăm chú, anh bỗng nhiên quay đầu đến, ánh mắt sắc bén lướt qua đám người, nhìn vào cô không hề phòng bị.

Trong nháy mắt, tựa như chim ưng trên bầu trời bay quanh phát hiện con mồi, đôi mắt thâm thúy như có một luồng sáng chiếu qua.

Tiết San San vội vàng cúi đầu, không, ánh mắt đấy, không giống với cậu ấy!

Trong trí nhớ cậu là một thiếu niên lãnh khốc, nhưng trong mắt cậu ta lại có lửa nóng. Bởi vì vậy mà cô thống khổ tìm cậu mười năm, và cũng đợi cậu mười năm.

Kỳ thật năm đó cô mới mười tuổi căn bản không hiểu cái gì gọi là tình yêu, cô chính là không quên được cậu bé năm đó một thân áo trắng đứng mặt cô, cô chính là quên không được cậu đem phần bánh khó khăn kiếm được đặt vào tay cô, cô chính là quên không được.....

Sau trận đại hỏa năm đó, cô không còn có gặp qua cậu ta, rất nhiều người đều nói cậu đã chết, nhưng là cô lại cảm thấy cậu còn sống.

Lâm Hạo Thiên, anh ta thật sự không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Không thể dừng lại !

“Bốn thí sinh đầu tiên, ra thi đấu!”

Người chủ trì cảm tạ phiền cao giọng hô to, ngay cả nói lại lần hai cũng không thềm.

Tiết San San bỗng nhiên cảm thấy vài người ở sau nhắc cô:” Uy! Tới lượt cô kia? Cô mau ra đi !”

Cô cả kinh, cúi đầu nhìn vào dãy số trước ngược, mới giật mình, nguyên lai cô đứng thứ tư! Ách..... Cô như thế nào đầu đầu tiên, như vậy là điềm xấu a?

Mặc kệ như thế nào, cô vẫn quyết tâm, giành chiến thắng.

” Chào hai vị giám khảo, tôi là thí sinh thứ tư Tiết San San.....”

Ngồi trên vị trí giám khảo, Lâm Hạo Thiên đột nhiên ngẩng đầu, nhìn trên đài một người con gái cột đuôi ngựa, ánh mắt của anh dần dần trở nên sâu xa.

Trận đấu này, chính là tuyển thủ đứng ở trên đài, một bên trả lời người chủ trì vấn đề, còn bên kia phòng bị tùy thời sẽ có người đánh lên mình. Không biết người nào biến thái nào ra đề như vậy, cơ hồ đem các thí sinh làm khó, San San đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Rốt cục hạ gục tất cả, San San thở hổn hển đứng ở trên đài, trên trán đầy mồ hôi, không biết thành tích như thế nào, nhưng cô đã dùng hết lực của mình.

Hạng mục cuối cùng là chạy vượt qua các chướng ngại vật, trường đại học này rất lớn, phải vượt qua các chướng ngại, cái gì cũng có, và chạy một ngàn mét.

Tám thí sinh nay chỉ còn bốn, bốn người còn lại đều đứng phía trước, trọng tài phát tiếng súng, tất cả đều vội chạy.

San San chạy đầu tiên, nhưng rất nhanh có một nữ sinh đuổi theo, cô không cam lòng yếu thế, tăng tốc độ. Lúc vượt qua chướng ngại đầu tiên, nữ sinh kia nhân lúc cô đang vượt qua, bỗng nhiên hướng cô hung hăng đá một cước.

Lần này bất ngờ không kịp phòng bị, cô lập tức bị ngã.

Lâm Hạo Thiên khẽ nhíu mày, vừa định nhắc tay đỡ cô, đã thấy thân ảnh kia cứ nhiên đứng dậy, trên đầu gối cũng cánh tay đã bị chảy máu, nhưng lại cố cắn răng chịu đựng chạy tiếp.....

Không được! Không thể dừng lại, vì cha, cô nhất định phải kiên trì !

Mà lúc này cô được một người đỡ.

Vì sao? Vì sao lại đỡ cô ? Rõ ràng đã không còn hi vọng, lại vẫn cố gắng không buông tay?

Hại trông mắt anh trở nên thâm thúy, lại có hào quang lóe ra, Tiết San, Tiết San San.....

“Hạo Thiên, anh làm sao vậy?” Lâm Tư Tư thấy anh lấy tay chống đỡ người đó, bộ dáng khẩn trương, lo lắng vỗ vỗ cánh tay anh.

”Nga..... Không có việc gì.” Anh ngừng đầu, cấp cô một nụ cười ấm áp.” Vừa rồi bỗng nhiên có chút đau đầu, hiện tại đã không sao.”

“Anh làm sao lại đau đầu? Cần gọi bác sĩ xem cho anh không?”

”Không cần đâu, anh tự biết bản thân như thế nào.” Anh cười cười, sờ sờ đầu cô, ánh mắt không tự chủ được lại nhìn lên sàn đấu.

Lúc này San San, đã không nhìn thấy phía trước, đau đớn cùng cùng dùng sức quá nhiều, làm cho mồ hôi của cô chảy xuống thật nhiều, nhưng cô vẫn cắn răng kiên trì.

Từ nhỏ đến lớn, cô tựa hồ không có duyên với hạnh phúc, mỗi lần đều được như vậy, nhưng đều rất nhanh biến mất.

Cho nên cô luôn cố gắng, thực cố gắng muốn mình có được hết thảy, cô liều mạng học tập, liều mạng kiếm tiền, liều mạng đi làm mọi việc.

Cô cảm thấy rất mệt, nhưng cô biết, cô không thể dừng lại!

Tiết San San kiên trì chạy tiếp, ở phần chạy trước mắt, cô lại ngất đi.

Lâm Hạo Thiên bỗng nhiên đứng lên, lại bị một cánh tay ngăn cản.

Cúi đầu nhìn thấy, Tư Tư cười hồn nhiên nhìn anh:”Hạo thiên, anh yên tâm đi, đã có người lo!”

Dứt lời cô chỉ vào trên sàn, quả nhiên có người mang Tiết San San lên phòng y tế.

Anh sững sờ một chút, trở lại ngồi vào vị trí của mình.

“Hạo Thiên, anh thực quan tâm người con gái kia à? Anh quen biết cô ta sao?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Cô là quán quân !

“Anh quen cô ta sao ?”

Lâm Tư Tư hỏi anh.

Lâm Hạo Thiên trầm mặc trong chốc lát, thản nhiên nói:” Không quen.”

Sau đó giám khảo chấm điểm, giám khảo chấm điểm hơn nửa thí sinh đạt được, chính là thành tích cuối cùng của thí sinh, từng cái giám khảo đều có phần của mình, xem cá biểu hiện của thí sinh trong suốt quá trình thi đấu.

Các giám khảo đều đã chấm xong, cuối cùng đến phiên Lâm Hạo Thiên, anh mỉm cười nói:” Trong tay tôi có một trăm điểm, tôi lấy hết số điểm này cấp cho một thí sinh.”

Tất cả mọi người đều kinh ngạc, cũng rất ngạc nhiên anh đến tốt cùng muốn đem một trăm điểm này cho ai.

Chỉ thấy ánh mắt của anh đảo qua ba thí sinh trên đài, thân nhiên nói:”Thí sinh đó, không ở nơi này, cô ta đang ở phòng y tế. Cô ta chính là Tiết San San!”

Mọi người đều sợ ngây người.

” Như vậy không hợp quy chế?” Một giám khảo nói.

” Tôi lại không cảm thấy không hợp.” Lâm Hạo Thiên thu lại nét cười, vẻ mặt nghiêm túc.

” Tôi cũng đã nói rõ ràng ở thông báo tuyển dụng điều thứ hai, Muốn một người giỏi nhiều mặt, đặc biệt là phẩm chất đạo đức. Vừa rồi tôi xem toàn bộ cuộc thi, thí sinh Tiết San San ở trận đấu thứ hai đã biểu hiện dũng khí bền vững cùng ý chí của mình, đây người chúng tôi cần!”

Câu nói của anh đã làm toàn trường chấn động, Tur Tur cũng cười nói:”Anh nói rất đúng, tôi cũng cho rằng Tiết San San là người tốt nhất! Tôi quyết định, Tiết San San sẽ làm vệ sĩ cho tôi!”

Lúc San San tỉnh dậy, mình đang nằm ở phòng y tế, nhân viên y tá bước lên giúp cô băng bó, mà cô lại yên lặng rơi lệ.

Cô biết mình đã thua, cô biết, số tiền thưởng mười vạn, đã không còn hi vọng.

”Cảm ơn.” Cô đôi chị ya tá nói lời cảm tạ, muốn xuống giường.

”Đợi chút, cô gái, cô không thể đứng lên, cô cần phải nghỉ ngơi.” Y tá ngăn cô lại.

Cô lắc đầu:” Cuộc thi đã kết thúc, tôi còn ở chỗ này làm gì?”

”Cô ở lại lĩnh thưởng a! Mười vạn tiền thưởng a, chẳng lẽ cô không cần?”

Lời nói của chị y tá làm San San cả kinh:”..... Mười vạn tiền thưởng thì có liên quan gì đến tôi?”

” Bởi vì cô đạt được quán quân a!”

” A?”

Tiết San San lập tức tỉnh mộng, cô rõ ràng đã thua cuộc, làm sao có thể là quán quân?

”Chị nhận nhầm người rồi? Tôi làm sao có thể là quán quân?”

” Làm sao có thể nhầm? Cô không phải là Tiết San San sao?”

” Tôi là Tiết lấy san, nhưng là.....”

Cô cảm thấy rối rắm, bỗng nhiên một thanh âm truyền đến:” Không cần hoài nghi, cô chính là quán quân!”

Ngẩng đầu vừa thấy, Lâm đại tiểu thư – Lâm Tur Tur cùng Lâm Hạo thiên đến. Mà người nói chuyện, là Lâm Hạo Thiên.

” Có lẽ cô xem này mới có thể tin được.” Anh nói xong đem một tờ giấy cùng số tiền mười vạn đặt lên giường chỗ cô đang ngồi.

San San ngây ra như phỗng, sau một lúc lâu kích động chảy nước mắt, cô rốt cục đã thắng! Cuối cùng cô cũng có mười vạn tiền thưởng! Nhìn vào tờ giấy trước mặt, đương nhiên là quan trọng nhất vẫn là tờ giấy kia.

” Cái này thật sự là mười vạn sao?”

Lâm Tur tur bật cười:” Đương nhiên, Lâm gia chúng ta chẳng lẽ lừa gạt cô ?”

” Thực xin lỗi..... Tôi không phải có ý này.” Tiết San San vội xin lỗi:” Cảm ơn đại tiểu thư đã cho tôi cơ hội, tôi nhất định sẽ cố gắng hoàn thành công việc !”

” Không cần cảm ơn tôi, người cô nên cảm ơn chính là Hạo Thiên, anh ấy đã đem toàn bộ số điểm cho cô nha ! Bằng không cô sao lại dễ dàng trở thành quán quân?”

San San nhìn về phía Lâm Hạo Thiên, có chút kinh ngạc, người này không hề quen biết nhưng lại giúp mình.

” Cảm ơn anh, Lâm tiên sinh.”

” Tôi chỉ nói đúng sự thật thôi, là do cô đã cố gắng hết mình. Nếu nhất định phải cảm tạ, về sau hãy vì tiểu thư phục vụ đi.” Anh ôn hòa nói:” Tốt lắm, cô hảo hảo nghỉ ngơi, chúng tôi đi trước, nếu cô hồi phục thì hãy nhận công việc.”

Cô vội đáp:” Không cần, tôi hiện tại có thể nhận công việc!”

Anh nở nụ cười:” Cho dù cô là người máy, Lâm gia chúng tôi cũng không ngược đãi người.”

Nhìn bóng hai người cùng ra ngoài, Tiết San San cảm thán, trên đời vẫn còn nhiều người tốt a, không nghĩ tới Lâm tiên sinh là người hòa ái như vậy, còn có Lâm đại tiểu thư, cũng thực có tri thức hiểu lễ nghĩa.....

Nghĩ đến về sau có thể ở bên Lâm đại tiểu thư làm công việc, còn có thể thường xuyên nhìn thấy Lâm tiên sinh, tâm tình không khỏi cảm thấy vui vẻ lên.

Lâm tiên sinh..... Vết sẹo trên mu bàn tay cô còn chưa nhìn kỹ, không quan hệ, về sau có cơ hội là được.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Nửa đêm ghé thăm.

” Luật tiên sinh, đây là thứ ngài muốn, tư liệu của Tiết San San.”

Thư ký đem một túi văn kiện đặt lên bàn.

” Ân, cô có thể ra ngoài.”

Nam nhân vẫy tay làm cho thư ký đi ra ngoài, sau đó lẳng lặng nhìn kia túi văn kiện một lát, nhẹ nhàng xé mở.....

Hé ra ảnh chụp của một người, anh mở ra xem.

Đôi mắt trong suốt, điển hình của một cô gái giang nam, nhưng là cái mũi nhỏ kia lại phá lệ anh khí, hơn nữa cái miệng nhỏ nhắn kia, lại mang theo mấy phần quật cường.

Khuôn mặt hơi đủ ôn nhu cùng quật cường, khi khóc là bộ dáng, kiên cường cũng là bộ dáng đó, thật sự làm cho người ta khó có thể nắm lấy. (đoạn này hơi rồi)

Thật lâu sau, anh mới buông tấm ảnh, lấy ra hồ sơ tinh tế lật xem.

Bỗng nhiên có tiếng gõ cửa truyền đến:” Anh Hạo Thiên, em có thể vào được không?”

Anh đem hồ cất đi:” Có thể!”

Lâm Tư tư đẩy cửa đi vào, trong tay cầm theo một túi đồ.

“Anh Hạo Thiên, anh như thế nào rồi mà vẫn còn làm việc? Em đã nấu canh cho anh, mau thừa lúc còn nóng anh uống đi!”

<http://ladyhouse00.wordpress.com>

Cô cười khanh khách mở nắp ra, đổ vào chén. Nhất thời mùi hương bốn phía, làm cho anh phải khen ngợi:” Tư Tư tay nghề càng ngày càng tốt, tương lai người nào cưới được em, thật là có phúc!”

Tư tư nhất thời hai má ửng đỏ lên:” Anh..... Không được chộc em.....”

” Dĩ? Tư Tư của chúng ta còn có thể thẹn thùng a?” Anh cười, bụng bát lên, uống hết bát canh.

” Chậm một chút a.....” Tư Tư nhìn anh, ánh mắt không giống như một người em gái nhìn anh của mình, bỗng nhiên thờ dài:” Anh làm việc vất vả rồi! Cha rất không công bằng, đem nhiều việc như vậy giao cho anh, còn anh hai lại ở nước ngoài hưởng phúc!”

<http://ladyhouse00.wordpress.com>

” Không được nói lung tung a!” Anh mỉm cười nói:”Anh hai ở nước ngoài làm việc đứng đắn a.”

” Cái gì mà làm việc đứng đắn!” Tur Tur bĩu môi:” Cho tới bây giờ không thấy anh ấy làm việc gì cả..... Đứng rồi, anh hai tuần sau sẽ về, chờ anh ấy trở lại, anh sẽ không mệt mỏi như vậy nữa.”

Luật Hạo Thiên sừng sốt, trong mắt không hề bảo an thần sắc chợt lóe mà qua, lập tức cười nói:” Ha ha, như vậy tốt lắm !”

Anh ngồi xuống uống canh, Tur Tur đùa nghịch văn kiện văn kiện trên bàn anh, bỗng nhiên thoáng nhìn túi tài liệu kia cùng ảnh chụp, lén lút mở ra thấy ảnh chụp của một người, nét cười trên mặt liền biến mất.

.....

Ban đêm, Tiết San San nằm trên giường bệnh ở trường quý tộc được săn sóc đặc biệt, hai tay ôm chiếc túi đựng tờ giấy nhận việc cùng số tiền mười vạn, đắm chìm trong hạnh phúc cùng kích động trong lòng thật lâu không thoát ra được.

“Tại sao lại làm vệ sĩ cho đại tiểu thư? Vì cái gì?”

Bỗng nhiên một thanh âm sâu kín bay tới, làm cho cô sợ run lên, chiếc túi kia liền đánh rơi.

Đôi giày da màu đen từng bước tới gần, một thân ảnh thon dài xuất hiện.

“Cô dung tánh mạng mình để đổi việc này, hẳn là có điều gì mờ ám.”

“..... Cảm ơn.” Cô thân thủ tiếp nhận, ánh mắt dừng lại trên vết thương hình chữ thập ở mu bàn tay.

Ngẩng đầu đón nhận cặp mắt lạnh như băng kia.” Luật..... Luật tiên sinh.....”

Cô không nghĩ tới Luật hạo Thiên đã trở thế này lại đến tìm cô, hơn nữa khuôn mặt trái ngược với hồi sang ôn nhu.

Anh đứng nhìn cô:” Cô có thể buông tay.”

Cô ngẩn ra.

” Hiện tại,cô trả lời câu hỏi của tôi đi!” Anh lạnh lùng nói.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Cảnh cáo

” Hiện tại, hãy trả lời câu hỏi của tôi đi!” Anh lạnh lùng nói.

” Vấn đề gì?” Cô sừng sốt, sau một lúc lâu nhớ tới câu nói kia.

” Nga..... Tôi đang tìm việc, vừa vặn thấy Lâm gia tuyển vệ sĩ, cho nên liền.....”

“Có rất nhiều việc cho cô làm, vì sao cố tình muốn chọn việc này?”

“Bởi vì.....” Cô đương nhiên nói:”Bởi vì công việc này lương cao, còn có tiền thưởng, có ai không nguyện ý a!”

“Cô thật là vì tiền?” Anh hỏi cô:”Cô có biết hay không công việc này rất nguy hiểm? Cô muốn thời khắc bảo vệ đại tiểu thư, thời điểm tất yếu, thậm chí muốn hy sinh chính mình đến bảo hộ cô ấy, cô có thể làm như vậy sao?”

“.....”

Việc này cô thật đúng là không nghĩ tới! Chẳng lẽ làm vệ sĩ thật sự nguy hiểm đến tính mạng? Nếu như gặp nguy hiểm, cô sẽ liệu mình bảo vệ đại tiểu thư sao?

“Cô quả nhiên có mục đích khác!” Thanh âm của anh lạnh lùng, nói ra điều này, cô mờ mịt ngẩng đầu, không rõ anh vì sao lại nói như vậy.

Bỗng nhiên cảm có cảm giác lạnh lẽo, cô cảm thấy đau.

”Tôi đã xem hồ sơ của cô” Anh thân nhiên, phỏng đoán ánh mắt nhìn cô.” Tám năm trước cô được cô nhi viện nhận nuôi, cha (nuôi) của cô – Tiết Đài Ân, năm năm trước, uống rượu say đâm chết người ta, bởi vậy mẹ của cô bỏ mặc cô, cho nên cô mười lăm tuổi chính mình bắt đầu làm công kiếm tiền, tôi nói đúng không?”

“..... Anh nói không sai, vậy anh nghĩ như thế nào?”

Tiết San San đẩy mạnh anh ra, việc mình bị người khác điều tra, cô thực chán ghét!

”Như thế nào?” Anh cười cười.” Nghe nói cô đối vô số công việc, cô đã làm việc ở quán bar, đã làm phục vụ, đã làm gái tiếp rượu, thậm chí.....”

Cái miệng của anh có một chút tà mị cười, dần dần tiến sát vào, thấp giọng nói:”..... Thậm chí còn đã làm gái lên giường”

“Anh nói bậy!” Cô kinh hoảng nói:” Tôi không có làm, tôi chưa làm qua gái lên giường!”

“Không có sao?” Anh từng bước tới gần phía trước:” Thật sự không có làm?”

Cô rút lui từng bước, nhớ tới cái đêm đáng sợ kia, còn có nam nhân đáng sợ đó, cô không khỏi cả người run run, thấp giọng nói:” Tôi..... Việc này với anh có quan hệ gì?”

”Tôi hiện tại là ông chủ của cô, đương nhiên là có quyền lợi biết toàn bộ về cô”

”Toàn bộ?” Cô nháy mắt có loại bị bác hết đề qua ngọn đèn hạ bị hấn tùy ý xem xét si nhục, cắn răng nói:” Luật tiên sinh, nếu anh đối tôi không hài lòng, có thể sa thải tôi, không cần nhục nhã tôi như vậy.”

”Tôi không có đối với cô không hài lòng, càng không có nhục nhã cô, tôi chỉ là nói sự thật, chẳng lẽ..... Tôi nói không phải sự thật sao?” Anh lại tiến lên từng bước, đôi mắt có tia nguy hiểm..... Bỗng nhiên tay nhấc lên, đem cô đẩy ngã ở trên giường, cầm lấy tay cô.

”Cô rất giống loại người này, vì tiền đều có thể bán thân thể của chính mình, vì mười vạn kia cô cũng đã quên mất bản thân, chính là thân thể của cô thật sự rất phức tạp, không thể không làm cho tôi lo lắng.....”

Cô hơi hơi nhú mị, hàm răng gắt gao cắn chặt môi dưới, chịu đựng không cho chính mình bị uy khuất mà rơi nước mắt.

”Như thế nào? Chẳng lẽ tôi nói oan cho cô?” Anh hơi hơi cúi người, moi lãnh khốc chạm vào cô, cô cảm giác cổ của mình bị chạm vào, giống như hơi thốt từ quen biết, càng ngày càng nặng, dần dần bao phủ toàn thân cô.....

Cô hít sâu một chút, dùng sức đẩy anh ra, lớn tiếng nói:” Tôi không phải kỹ nữ! Tôi cũng chưa từng vì tiền mà ra bán mình! Đúng vậy, tôi rất cần tiền, nhưng tiền của tôi chỉ dùng cứu người! Tôi không biết chính mình đã làm gì sai!”

Anh hơi hơi sững sốt, thể nhưng nở nụ cười.

”Anh cười cái gì?” Cô tức giận quát.

”Không có gì, tôi tạm thời tin tưởng cô.” Anh mỉm cười, lại khôi phục bộ dáng tao nhã ôn hòa kia, làm cho cô hoài nghi chính mình vừa mới nhìn thấy con người đáng sợ kia có phải là anh không.

“..... Vì sao?” Cô mờ mịt.

”Không có gì, nghỉ ngơi cho tốt đi!” Anh đi tới cửa, lại bỏ buông một câu.” Hy vọng cô hiểu được một điều, cùng Lâm gia đối nghịch, là không có kết cục tốt.”

Tiết San San ngồi xuống trên giường, cảm giác lưng đã sớm ướt đẫm, vừa rồi..... Là ác mộng sao?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Lớp trưởng sắc lang

San San ở phòng y tế trường học quý tộc vài ngày, có rất nhiều bạn học đến thăm cô, đều phi thường hâm mộ cô sinh thời có thể ở phòng bệnh cao cấp như vậy, đều ồn ào làm cho cô không nghỉ được.

Tuy rằng San San là người keo kiệt, nhưng là nên đãi bọn họ một bữa, họ đều là bạn bè ở chung với nhau hơn một năm, đều là chị em tốt, mà cô sắp rồi đi, bao nhiêu vẫn là có chút luyến tiếc.

Hẹn nhau ở quán bar, một đám người trẻ tuổi vẫn ăn chơi đến đêm khuya, đều uống say không còn biết gì.

Cuối cùng lớp trưởng chủ động muốn đưa San San trở về, lớp trưởng có xe, là một chiếc Toyota.

Lúc ở quán bar San San cũng đã say, đến trên xe không trong chốc lát cảm thấy đầu vầng mắt hoa, đầu ngã vào trên lưng ghế.

Xe chạy không bao lâu, bỗng nhiên cảm giác có cánh tay chạm vào mặt, sau đó là cổ, ngực.....

Tuy rằng men say nặng nề, nhưng cô vẫn cố gắng mở mắt ra, chỉ thấy lớp trưởng kia ngày thường nghiêm chỉnh bỗng nhiên thân người trở nên vận vẹo.

Thấy cô tỉnh lại, hắn có chút kích động nói: "San San, kỳ thật..... Minh thích cậu lâu rồi....."

San San cả kinh, rượu tỉnh hơn phân nửa, dùng sức đẩy hắn ra, liền muốn mở cửa xuống xe.

Hắn theo phía sau ôm lấy cô: "San San, mình sẽ không cho cậu đi! Cậu hôm nay chạy không thoát!"

Tiết San San ra sức kéo tay hắn ra, tuy rằng người cô có chút say, nhưng chút khí lực vẫn còn, bỏ tay hắn ra, lập tức tát vào mặt hắn.

"Cô đánh tôi?" Hắn ôm mặt, hung hăng nói: "Không quan hệ, cô thích đánh thì đánh đi, chỉ cần cô chịu theo tôi, cho cô đánh vài lần thì nhắm nhò gì?"

Nói xong lại bắt lấy người cô, Tiết San San khản trương: "Cậu say rồi! Cậu tiếp tục như vậy mình sẽ gọi cảnh sát!"

Cô rút cục cũng mở được cửa xe, liền xông ra ngoài, lại phát hiện chung quanh là một vùng hoang vu. Gió lạnh thổi vào, đầu cô càng cảm thấy choáng.

"Cô chạy không thoát đâu!" Hắn đuổi theo: "Nơi này đều không có người ở, tôi hôm nay nhất định ăn cô!"

Không nghĩ tới ngày thường lớp trưởng nhả nhặn lại nói những lời thô tục như vậy, cô vừa sợ vừa vội, chỉ biết hướng hai bên bụi cỏ mà chạy, nhưng hai chân lại không xác định phương hướng, ngã trái ngã phải chạy vài bước, lại bị hắn theo phía sau ôm lấy, cô lập tức cắn vào tay hắn, sau đó đá một cái vào bụng.

Nhưng cô lại đá trượt, lại làm cho chính mình ngã trên mặt đất, trong lòng hối hận tại sao lại uống nhiều rượu như vậy, nhưng đều là bạn học của nhau, không nghĩ đến lại có chuyện như vậy xảy ra?

Tiết San San thất kinh, không nghĩ tới chính mình đường đường là một cao thủ, cư nhiên như vậy ngã xuống. Trong đầu đột nhiên dần hiện ra ngày đó ở khách sạn..... Vì sao, vì sao chuyện như vậy luôn xảy ra với cô? Vì sao gặp những việc không hay ho như vậy?

Lại còn không quên trấn an cô: "Yên tâm đi, tôi sẽ phụ trách, tôi rất nhanh cũng sẽ chuyển tới Tây Nhã, đến lúc đó tôi sẽ cho cô làm bạn gái chính thức của tôi!" (trường học quý tộc)

"Người như anh, cũng có thể chuyển đi Tây Nhã sao?"

Bầu trời yên tĩnh, bỗng nhiên truyền đến một âm thanh đáng sợ, sợ tới mức làm hắn ta hoảng hốt, tay cầm lấy quần, quay đầu nhìn thấy.

Dưới ánh trăng sáng, một người hướng bọn họ bước tới, làm cho tên lớp trưởng kia thấy được bộ mặt của anh, không khỏi hít một ngụm lạnh khí.

"Luật..... Luật....."

Tiết San San mở mắt ra, mơ hồ trong tầm mắt như thấy thiếu niên mặc áo trắng lãnh khốc kia.

"Đằng Hải....." Người cô lắc lư vài cái, sau đó, lâm vào một mảnh tối đen.

Thấy cô té xỉu, Luật Hạo Thiên nhanh chóng ôm cô, xoay người nói với tên kia.

"Rời khỏi nơi này, vĩnh viễn không cho phép trở về, lại càng không được bước vào học viện Tây Nhã nửa bước."

Thanh âm bình tĩnh làm cho người ta không thể kháng cự, tên lớp trưởng kia lập tức tè ra quần, quỳ trên mặt đất nói: "Tôi không dám, sau này cũng không dám nữa....."

"Biến." Anh nhẹ nhàng phun ra chữ này, tên kia lập tức chạy mất.

Anh nhìn vào Tiết San san đang bất tỉnh, cô ngu say còn không biết, lúc cô hôn mê, tên lớp trưởng đó đã muốn làm thịt cô.

Chương 10: Thiên sứ hay là ác ma ?

Lúc San San tỉnh lại, phát hiện chính mình đang nằm trên một cái giường thật êm, xoay người, bước xuống giường.

Đây là nơi nào ?

Ách, đầu đau quá, cô nhớ rõ chính mình ở quán bar uống rượu, sau đó lớp trưởng đưa cô về lại trường, sau đó..... Sau đó chuyện gì cô cũng không nhớ rõ, uống say không còn biết gì, giống như đang nằm mơ vậy.

“Cô tỉnh rồi?” Một thanh âm sâu kín hỏi.

Cô hoảng sợ, giật mình đứng lên nhìn trái phải, chỉ thấy ánh đèn mờ, một thân ảnh thon dài dựa vào cửa, đầu ngón tay đang kẹp thuốc lá...

”Luật tiên sinh?” Cô lắp bắp kinh hãi, hoàn toàn cao không rõ sự việc hiện tại.” Tôi..... Tôi uống rượu..... Đây là làm sao?”

“Cô thật sự là uống rượu.” Anh lạnh lùng nói, đi đến trước mặt cô, xoay người nhìn vào cô.” Cô say không nhẹ đâu, bằng không sao lại cùng người con trai khác đến vùng hoang vu mà làm loại chuyện như vậy?”

Cô thân mình chấn động, tròng lớn hai mắt.” Anh..... Anh đang nói cái gì? Tôi mới không có.....”

Đầu rất đau, tình cảnh tối hôm qua dần xuất hiện ở trong đầu, cô toát ra mồ hôi lạnh.

”Không có?” Anh nở nụ cười.” Cô thật đúng là nói dối ngay cả ánh mắt cũng vậy, có lẽ loại sự tình này đối với cô mà nói sớm đã thành thói quen, cho nên có nhớ hay không đều không sao cả, phải không?”

Cô về mặt kinh ngạc, nhìn anh đưa đầu ngón tay lạnh lẽo xẹt qua gò má mình, thanh âm sâu kín phát ra: “Cô như vậy không rời được nam nhân.”

Chỉ thoáng một cái, giống như bị hất vào một vũng băng lạnh đến xương tủy, cô cắn răng, lấy sức đẩy anh ra.

”Đừng tưởng rằng anh có tiền là muốn làm gì thì làm! Có thể tùy ý vũ nhục người khác! Tôi tuy rằng nghèo, nhưng cũng có chí khí! Tôi đã nói rồi, nếu Luật tiên sinh đối tôi không hài lòng, cứ việc đuổi việc tôi!”

Anh bỗng nhiên cầm lấy cổ tay cô, làm cho cô bị thương, cô đau đến mức nước mắt chảy ròng.

“Cô nói chưa lưu loát đâu, chỉ biết đi tìm hoan mua vui, đây là chí khí của cô?” Anh rét lạnh tươi cười mang theo châm chọc.” Muốn cho tôi hài lòng, cô có biết nên làm như thế nào không?”

” Buông..... Tôi mới không phải loại nữ nhân như anh nói.....” Cô cắn răng, ủy khuất nước mắt cơ hồ sẽ chảy ra. Nhưng là, làm sao có thể khóc trước mặt người như vậy, Tiết San san là người kiên cường, cô không khóc, không khóc.....

“Khóc đi.” Anh lạnh lùng nhìn cô.” Khóc đi, có lẽ sẽ làm tôi vừa lòng!”

”Tôi không làm!” Cô giận dữ.” Tôi sẽ từ chức! Mười vạn tôi cũng không cần! Vì chút tiền ấy bị loại người biến thái như anh đùa giỡn, tôi thà không cần còn hơn!”

“Thật sự không cần? Cô không phải thực cần tiền sao? Cô không phải nói muốn dùng số tiền này để cứu người sao?” Ánh mắt lợi hại chăm chú nhìn vào cô.

Cô bỗng nhiên ngẩn ra, đúng vậy, cô làm sao có thể xúc động như vậy? Vì cha, chẳng lẽ một chút ủy khuất như vậy cũng không chịu được sao?

”Thực xin lỗi.....” Cúi đầu, cô khuất nhục nói.” Tôi thu hồi lời nói vừa rồi.”

Anh xem kỹ cô.” Có đôi khi tôi thật sự không hiểu cô, rốt cuộc là hiền nữ hay là dám phụ? Đàn ông xung quanh cô, cũng là bởi vì điều này mới bị cô mê hoặc?”

”Luật tiên sinh, thỉnh không cần nói câu này nữa!” Cô năn nỉ, cũng là ở cảnh cáo hấn.

Anh thế nhưng mỉm cười, không cho ý kiến.

”Tôi rất bội phục gan dạ của cô, hy vọng cô có thể bảo trì điều đó, ngủ đi, tôi đã thay cô ở cùng đại tiểu thư nửa ngày. Bây giờ còn thời gian, cô nghỉ ngơi đi, buổi chiều, cô liên chính thức làm việc, nhắc nhở cô một câu, cô không chần chờ cho tôi vừa lòng, càng phải làm cho đại tiểu thư vừa lòng, chỉ có

cô ấy vừa lòng, bát com của cô mới có thể giữ được.”

Anh nói xong xoay người đi ra ngoài, cô bỗng nhiên nhớ tới cái gì, hô to:” Chờ..... Chờ một chút!”

Thân hình anh dừng lại, cô do dự một chút, thấp giọng nói:” Là anh đã cứu tôi phải không?”

” Tôi chỉ là không muốn công viên của tôi làm ra cái loại đòi phong bại tục này.”

Cô cắn chặt răng:” Kia.....Lúc anh cứu tôi, tôi.....”

“Quần áo của cô đều hoàn hảo.” Anh nói xong, khoe miệng gọi lên một chút ôn hòa cười:”Cô khăn trương việc này như vậy? Chẳng lẽ.....cô vẫn là xử nữ?”

Cô cả người chấn động, hai tay theo bản năng ôm chặt đầu gối.

“Cô không tắt yếu trả lời vấn đề này, cô còn là xử nữ hay không, tôi không có hứng thú biết.”

Anh nói xong biến mất ở cửa.

Trước mắt giống như lưu lại nụ cười ôn hòa của anh, anh rốt cuộc là thiên sứ hay là ác ma, vì sao lần lượt giúp cô? Lại lần lượt nhục nhã cô?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Ngày đầu làm vệ sĩ

“Thực xin lỗi, Lâm tiểu thư, tôi.....” Tiết San San đứng trước mặt Lâm Tư Tư, thở hồng hộc nói.

” Không sao, Hạo Thiên đã nói cha tôi, cô bên ngoài uống rượu, đánh nhau với người ta nên bị thương.” Tư tư mặt tươi cười nhìn cô.

Tiết San San mặt đỏ lên, không nghĩ tới Luật Hạo Thiên dùng lý do này giải thích dùm cô, chỉ thấp giọng nói:” Thực xin lỗi.”

“Không sao, bất quá nếu cô muốn làm vệ sĩ cho tôi, nói ngang phải khéo léo, không thể tùy tiện cùng người khác đánh bị thương.”

“.....Vâng, đại tiểu thư.”

” Ở trong trường, cô gọi tôi là Tư Tư là được.”

” Vâng..... Tư Tư.”

” Tốt lắm chúng ta đi học thôi.”

Lâm Tư Tư nói xong cất bước đi về phía trước, Tiết San San âm thầm nhẹ nhàng thở ra, hoàn hảo này đại tiểu thư vẫn là thông tình đạt lý, so với cái tên họ Luật kia tốt hơn nhiều.

Hai người đi vào phòng học, tiết này là tiết kinh tế, thầy giáo là một giáo sư đã năm mươi.

Tiết San San lần đầu tiên được học ở nơi cao quý như vậy, là người mới vào nơi này. Cô hết nhìn đồng tới nhìn tây trong chốc lát, phát hiện những người ở đây cũng không giống như lời đồn mặc đồng phục, đi học cũng không chuyên tâm nghe giảng, cũng có ngủ cùng đùa giỡn, thậm chí còn có một đôi nam nữ xưng anh anh em em, ai nấy đều tự do làm việc riêng của mình.

Bỗng nhiên có một nữ sinh chỉ vào cô cười nói:em học sinh mới vừa chuyển đến kia, thực xấu xí, nên về nhà đi!”

Dứt lời cùng mấy nữ sinh kia cùng nhau cười lên.

Tiến San San nhìn họ cười đến như vậy, thật không rõ lẽ gì đáng cười. Lâm Tư Tư quay nhìn cô một cái, thản nhiên nói:” Ngày mai tôi mang cô đi mua vài bộ quần áo, đừng cho tôi mất mặt.”

“..... Nga.” Cô đáp ứng, cũng không chấp nhận.

Bỗng nhiên giáo sư hỏi vấn đề kiến thức, không có ai trả lời được, Tiết San San cảm thấy thật là kỳ quái, rõ ràng vấn đề đơn giản như vậy, vì sao lại

không có ai đứng lên trả lời?

Sau đó giáo sư thực tức giận, gọi tên người đứng lên trả lời, lại gọi đúng Tur Tur, San San thấp giọng nói đáp án cho cô.

Giáo sư kia thực vừa lòng, khen ngợi Lâm Tur Tur, lúc tan học, Tur Tur cũng không hờn giận nhìn Tiết San San:” Cô vì sao nói đáp án cho tôi?”

San San ngẩn cả người, vội hỏi: “Thực xin lỗi, Tur Tur. Tôi lần sau sẽ không như vậy.” Nguyên lai tiểu thư là người thành thực, không thích loại lừa dối này.

Không nghĩ tới Lâm Tur Tur lại như cũ sắc mặt không vui.” Cô thực thông minh, vấn đề nan giải như vậy cũng đoán ra?”

San San không biết nên nói cái gì, đành phải trầm mặc.

Cô đã thông minh như vậy, vậy thì khi giáo sư hỏi, cô liền thay tôi trả lời.”

Tiết San San ngẩn ra, không nghĩ tới cô ấy lại thay đổi nhanh như vậy, có chút mờ mịt nhìn cô, Tur Tur nhú mày nói:” Như thế nào? Nghe không hiểu ý tứ của tôi sao?”

” Không..... Tôi biết, biết.”

Đi theo Đại tiểu thư vào phòng nghỉ, nhiều bạn học khác đều ngồi ở trên sofa xem tạp chí, hoặc là tụ họp lại nói chuyện phiếm, uống này nọ.

” Đi giúp ta pha cà phê, không cần thêm đường.”

” Vâng.”

Tiết San San chạy tới chỗ phục vụ, pha cà phê, những thứ kia đều là miễn phí, nhưng là muốn giống tiệm Fastfood lý giống nhau chính mình đến nơi đây tới bất, cho nên nàng lưu ý đã có thật nhiều giống nàng giống nhau chạy chân, qua lại chạy tới chạy lui lấy đồ ăn.

Cô bỗng nhiên tỉnh ngộ, cô thật giống bảo mẫu a!

Trở lại chỗ bọn họ, phát hiện đám người nhà giàu kia vây xung quanh tiểu thư Tur Tur, bộ dáng cười nói.

” Phiền cho tôi qua một chút.....” Cô cẩn thận đi vào, đem cà phê đặt ở trước mặt Tur Tur.

“Tur Tur tiểu thư, đây là vệ sĩ của cô sao?” Một nữ sinh nói:” Nghe nói cô ta công phu thật lợi hại a, không bằng bảo cô ta biểu diễn cho chúng ta xem được không?”

Tur Tur cười nói:” Các người không cần nói như vậy, cô ấy cảm thấy xấu hổ a.” Quay đầu nhìn Tiết San San:” San San a, mọi người quan tâm cô như vậy, hay là cô biểu diễn cho xem đi?”

San San nhú mày:” Tiểu thư, tôi không phải xiếc ảo thuật.....”

Thấy mặt Tur Tur đã dần chuyển đen, liền nhớ tới lời nói của Luật Hạo thiên, phải làm cho đại tiểu thư vừa lòng, cô đành cắn chặt răng:” Được rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Theo dõi

Tiết San San cúi đầu, cảm giác được nhiều ánh mắt tập trung trên người mình, cô cảm thấy khuất nhục, vì sao cô phải biểu diễn cho những người này xem?

” Tôi học là quyền đạo, lúc đánh phải có người phối hợp cùng.”

” Tốt, tôi đây đến giúp cô!” Một tiểu thư đi ra..

Tur Tur cười nói:” San San, cô trăm ngàn lần không cần đánh thương người nha, tuy rằng cô là vệ sĩ của tôi, tôi cũng sẽ không che chở cho cô.”

“Tôi hiểu được.” San San thản nhiên nói:” Tiểu thư yên tâm đi.”

Dứt lời cô nhắc mạnh chân lên, đá tới trước, người kia liền hoảng sợ, hét lên một tiếng tay che kín mặt. Nhưng chân của Tiết San San cách mặt của cô ta một tấc rồi ngừng lại.

“Đây là bước cơ bản nhất, có phức tạp một chút, còn muốn tiếp tục không?” San San cười hỏi.

” Không, Không cần.” Vị tiểu thư kia sợ tới mức mặt không còn chút máu, lui vào trong đám người.

Tur Tur đứng lên, vừa lòng nở nụ cười:”San San, làm tốt lắm, chúng ta đi học thôi!”

Trong ánh mắt mọi người bấy giờ, hai người một trước một sau đi ra phòng nghỉ, xa xa ở một góc, vài nam sinh đang nhìn vào họ.

“Vệ sĩ lợi hại như vậy, xem ra về sau chúng ta tiếp cận Lâm gia đại tiểu thư cũng không dễ dàng đâu!”

” Đúng vậy, thật sự là sát phong cảnh.” (cái này không hiểu lắm)

” Bất quá nếu là Giang thiếu ta đã nói thì sẽ làm được?”

Bọn họ đồng thời nhìn vào nam sinh màu lục kia, làn da hắc trắng nõn, bộ dạng rất tuấn.

Chỉ thấy hắc rất có ý cười:” Các người không cần thử tôi, muốn đuổi theo họ, không cần ta phải xen vào .”

Bọn họ đều kinh ngạc:” Giang thiếu. Vậy còn người?”

” Tôi có mục tiêu khác.” Hắc ta đứng lên, mỉm cười đi ra phòng nghỉ.

.....

Đang trong giờ học, Tur Tur tiểu thư bỗng nhiên muốn ăn, San San đành phải ra ngoài mua.

Đi trên hành lang dài, bỗng nhiên cảm giác phía sau có người đi theo mình, vì thế quay lại đá một phát, một than ảnh cáo lớn hét lên rồi ngã gục.

Không nghĩ tới một phút liền đem đôi phương đá ngã xuống đất, San San cảm thấy khó hiểu, không biết ai sai hắc đi theo cô?

” Anh. Vì sao đi theo tôi?” Cô đề phòng nhìn anh ta đang đứng lên.

” Đồng học, cô hiểu lầm rồi.” Nam sinh kia đứng lên, đưa tay mở ra:”Kẹp tóc của cô bị rớt.”

San san nhìn thấy, quả nhiên là kẹp tóc của mình, chắc là vừa rồi lúc cô vô đầu không cẩn thận làm rớt.

” Nga. Cám ơn.” Cô đưa tay ra muốn nhận lại, thế nhưng nam sinh kia lại đưa tay thu trở về.

” Nói cho tôi biết tên của cô, tôi liền trả lại.” Anh ta cười, lộ ra hàm răng trắng, ánh mắt trời xuyên thấu qua chiếu vào khuôn mặt của anh ta, thật ấm áp.

Rõ ràng chính là đùa giỡn, nhưng anh ta lại vô hại tươi cười lại làm cho cô cảm thấy bức, nhũn mày nói:” Tôi gọi là Tiết San San, hiện tại có thể trả lại cho tôi được không?”

” Tốt!” Anh lại nhếch miệng cười, đem kẹp tóc trả lại cho cô, đồng thời nói:” Tôi gọi là Giang Hằng Vũ, Hằng trong vĩnh hằng, Vũ trong vũ trụ.”

Tiết San San tiếp nhận kẹp tóc xoay người bước đi, anh ta liền chạy theo, đi bên cạnh cô nói:” Có thể cùng cô kết giao bằng hữu được không?”

” Không thể.” Cô cúi đầu, cước bộ nhanh hơn.

“Cô có vẻ rất sợ tôi a? Vì sao? Tôi không phải người xấu.”

” Người xấu cũng không đem hai chữ người xấu viết trên mặt.”

Anh ta sùng sốt một chút cười nói:” Có đạo lý.”

Bước đi trong chốc lát, Tiết San San bỗng nhiên dừng bước, xoay người nhìn anh.

Anh ta bất đắc dĩ nói:” Được rồi, tôi đã biết, tôi không nói cô.”

Cô đỏ mặt nói:” Tôi. Tôi lạc đường. Anh có biết bánh ốc ngọt bán ở đâu không?”

Chương 13: Thăm Hỏi

”Tôi..... Tôi lạc đường. Anh có biết bánh ốc ngọt bán ở đâu không?”

Giang Hằng Vũ sững sốt một chút, bỗng nhiên ha ha cười to.

San San then quá hóa giận:”Cho dù ngươi không nói, cũng không cần cười nhạo tôi?”

”Không có!” Hấn xua tay:”Tôi không có ý cười nhạo cô, bánh ốc ngọt sao? Tôi dẫn cô đi.”

Dứt lời liền dẫn cô đi tới một phòng ăn.

Tiết San San chạy lại mua, hấn ta cười nói:”Nguyên lai cô trốn học là để ăn cái này?”

”Không phải, là Tư Tư tiểu thư muốn ăn. Tôi không thèm nghe anh nói nữa, tôi phải vào đưa cho cô ấy.”

San san không dám trì hoãn, cầm bánh ngọt liền hướng phòng học chạy đến.

Giang Hằng Vũ nhìn cô rời đi, trên mặt liền mỉm cười.

Trở lại phòng học, Tư Tư bất mãn nói:”Như thế nào lại lâu như vậy! Cô mua cái bánh ngọt ở đâu vậy?”

San San không dám nói gì, yên lặng đem bánh mở ra, Tư Tư lại nói:”Tôi không muốn ăn nữa, thứ này nhiều dầu mỡ, tôi phải bảo trì đáng người.”

San San ngậy ngẩn cả người, cô từng nghĩ Luật Hạo Thiên đã yêu cầu khó khăn, không nghĩ tới vị Lâm gia đại tiểu thư này càng khó hơn. Chẳng lẽ những người nhà giàu đều biến như vậy sao?

Khó khăn đến lúc tan học, Lâm Tư Tư có việc nên phải về nhà, còn San San ở lại kí túc xá.

Kí túc xá của Tây Nhã đều hoàn hảo, một người một gian, phương tiện đầy đủ.Sau cơm chiều không có việc gì làm, vì thế vụng trộm chuồn ra khỏi trường học.

Đã một tháng chưa đi thăm cha, không biết ông ấy sống như thế nào.

Nhớ tới cha, tâm tình của cô trầm trọng rơi xuống. Tuy rằng công việc vệ sĩ này không tốt lắm, nhưng cô vẫn phải kiên trì, vì cha, cô cũng phải kiên trì mà nhẫn nại.

Đi vào nơi thăm hỏi, nhìn người đàn ông đang đeo còng sắt kia được hai người canh gác đưa đến, mũi đau xót, liền cầm lấy điện thoại, hô:”Cha!”

Người đàn ông trung niên kia vốn vẻ mặt hăm hực, nhưng khi thấy cô, lập tức giãn ra tươi cười, cầm lấy điện thoại.

“Cha, người có khỏe không?”

“Tốt, cha hết thảy đều tốt, Tiểu San, con ở trường học thế nào? Học tập có tốt không? Nếu có việc thì cũng không cần đến thăm cha.”

San San lắc đầu nói:”Không có, một chút cũng không có, cha yên tâm đi, con rất nhanh có thể tìm luật sư, đến lúc đó con sẽ tìm được luật sư tốt nhất cho ba, thay cha lật lại bản án.”

Tiết Đài Ân nhú mày nói:”Tiểu San, cha đã nói qua bao nhiêu lần, không cho phép con làm như vậy, con như thế nào lại không nghe!”

San San vội la lên:”Cha, người rõ ràng là bị oan, lúc ấy người căn bản không uống rượu, người kia cũng không phải do cha đâm chết, vì sao chúng ta không thể chống án?”

“Con còn nhỏ, rất có nhiều việc con không hiểu. Đời này của cha đã không xong rồi, nhưng là cha không thể làm cản trở tiền đồ của con, con chỉ cần chuyên tâm học tập, không cần lên tòa án để lật lại vụ án đó.”

“Không được!” Cô quát cường nói:”Con biết cha vì sao không cho con chống án, con đi tìm rất nhiều luật sư, bọn họ đều nói tập đoàn Nghiêm Thị không nên chọc, người bình thường cũng không dám làm việc này, nhưng có một người có thể!”

Cô kích động nói:”Nghe nói luật sư kia rất lợi hại, những việc khó giải quyết cũng đều nhận, nhưng giá của hấn lên tới ba mươi vạn, cho nên con vẫn đang kiểm tiền, hiện tại con đã có hai mươi vạn, rất nhanh có thể đi tìm hấn.”

” Con làm sao có nhiều tiền như vậy?” Tiết cha cả kinh nói:”Tiểu San,số tiền kí là từ đâu mà có?”

“.....Là do gì cho.”

“Con nói gì? Bà ta cho con ở lại nhà chắc gì đã được hưởng chi là cho con tiền? Đánh chết ta, ta cũng không tin!”

San San cắn chặt răng, kỳ thật cah cô cũng không biết, bởi vì cô không nói cho ông ấy, hai người kí đơn ly hôn không lâu, bà ta liền đuổi cô ra khỏi nhà.

” Thực xin lỗi cha, kỳ thật tiền này là con mượn của bạn bè.”

“Bạn bè? Bạn bè nào?Namhay nữ?” Tiết cha khẩn trương hỏi:” Hai mươi vạn không phải số tiền nhỏ, là dạng quan hệ gì mới cho mượn số tiền đó? Con gái,con đừng làm cho cha phải lo lắng!”

” Sẽ không!” Cô xua tay:” Là bạn học nữ, cha yên tâm đi, nhà bạn ấy rất nhiều tiền, căn bản không quan tâm số tiền đó.”

Tiết cha trầm mặc trong chốc lát, nhíu mày nói:” Mặc kệ như thế nào, ta không cho con lên tòa án, số tiền kia phải trả lại cho bạn con đi.”

“Cha!”

” Chẳng lẽ cha nói con không nghe sao?”

San San cắn chặt răng:” Đã biết.” Trong lòng lại như thế nào cũng không phục,cô đau khổ kiếm tiền? Làm sao có thể bỏ dở nửa chừng? Bất quá nếu cha không đồng ý, cô cũng chịtạm thời đáp ứng một thời gian.

” Ngoan, đây mới là Tiểu San của cha.” Tiết cha từ ái nở nụ cười:” Nghe cha nói, đến trường học tập cho tốt, sau đó tìm công việc nào đó, rồi tìm một người chồng sống tốt, chỉ cần con sống như vậy, cha liền cảm thấy mãn nguyện.”

” Cha.....”San san cảm thấy đau xót, nước mắt liền rơi xuống.

” Đừng khóc.....” Tiết cha thở dài nói:” Ai, cha xin lỗi con, chưa cho con một gia đình hạnh phúc..... Con tuy rằng làdo ta nhận nuôi, nhưng là so với máu mủ còn thân hơn, con gái ruột cũng không nhận thức ta, cũng chỉ có con là đến thăm ta thường xuyên.”

” Đừng nói như vậy, cha, ở trong mắt con, người chính là cha đã sinh ra con,những việc này con phải làm. Hàm Nhã, cô ấy còn nhỏ, không hiểu chuyện, người đừng giận nó làm gì.”

” Ha ha, ta làm sao có thể giận nó, mặc kệ thế nào, đều là cốt nhục của chính mình, ta không tráchc on bé, có ai muốn có một người cha giết người đâu?”

“Cha, cô ấy sẽ nhận thức người.....” San San khóc, trong lòng lại tưởng, chờ cô kiếm đủ tiền, sẽ đi tìm luật sư kia lật lại vụ án, cha sẽ không còn tội danh giết người, hết thấy đều trở lại như xưa.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Nam sinh trường học này thực đáng sợ

Ngày hôm sau Tiết San San tiếp tục cuộc sống làm vệ sĩ, thái dương cứ theo lẽ thường dâng lên, lúc cô đứng trước cổng trường học chờ Tư Tư tiểu thư đến, chợt nghe có người kêu tên của cô.

” San San?” Thanh âm mang theo kinh ngạc.

San San quay đầu vừa thấy, cũng cả kinh nói:” Tiểu Phi? Cô..... cũng học trường này?”

Tiểu Phi cúi đầu nói:” Tôi là được học bổng mới vào đây, không cần học phí. San San, tại sao cô lại ở trong này?”

“À, tôi là vệ sĩ của Lâm Tư Tư tiểu thư.” Cô cười nói:” Tôi phụ trách an toàn ở trường học cho cô ấy.”

“Cô rất lợi hại a San san, cư nhiên có thể làm việc sĩ cho Lâm đại tiểu thư!” Tiểu Phi hâm mộ nói.

San San bắt đầu dĩ cười cười, không biết loại chuyện này có cái gì phải hâm mộ:”Cô rất nhanh sẽ biết cái gọi là vệ sĩ cũng không khác gì bảo mẫu cả.”

Tiểu Phi khó hiểu, cố vui vẻ nói:” Tóm lại, cô đã đến rồi, tôi sẽ không cô đơn nữa. À, đúng rồi, San San, cô trăm ngàn không cần nói với người khác tôi làm việc ở quán bar a, nếu bị người khác biết, tôi tại đây sẽ không biết sống thế nào ở đây.”

” Yên tâm đi, tôi sẽ không nói, cô bây giờ còn làm sao?”

Cô gât gât đầu:” Tôi thay đổi công việc, là một tiệm Fastfood, cô cũng biết, những người nơi này đều là con nhà giàu, nếu tôi sống keo kiệt, sẽ bị xem thường, cho nên tôi đi làm thêm kiếm chút tiền.

“Như vậy a.....” San san tuy rằng cảm thấy hư vinh của cô ấy cũng không lớn, nhưng cũng thực đồng tình cô ấy.

Hai người cùng nhau ôn chuyện, bỗng nhiên chiếc xe Lincoln xa hoa dừng lại trước cửa trường học.

Cửa xe được người lái xe mở ra, một đôi giày đặt lên mặt đất, San San chạy lại, đỡ lấy Tư Tư tiểu thư.

” Hoan nghênh cô, Tư Tư tiểu thư.”

Lâm Tư Tư thần nhiên cười:” Cô vất vả rồi.”

San San sững sốt, chỉ nghe cô ấy lại nói:” Ai u, cô như thế nào lại mặc như vậy?”

” Tôi.....”

” Hình như, ngày hôm qua tôi đã nói dẫn cô đi mua vài bộ quần áo, như vậy đi, buổi chiều hôm nay tôi dẫn cô đi.”

Tư Tư tiểu thư giống như lập tức trở nên nhiệt tình đứng lên, làm cho San San hồn nhiên không hiểu việc gì.

” Tư Tư tiểu thư, không..... không cần làm phiền cô.....”

Trong xe, Luật Hạo Thiên nhìn ngoài cửa sổ thu tầm mắt lại:” Ông Vương, lái xe.”

Xe khởi động, chậm rãi rời khỏi cổng, anh bỗng nhiên hạ lệnh:” Chờ một chút!”

Một thân ảnh anh suất cảm theo một bó hoa màu đỏ, hướng Lâm Tư Tư đi đến.

Tư Tư nhìn thấy, vẻ mặt lộ ra vui mừng, duy trì nụ cười. Lúc một nam sinh đến trước mặt cô, cô thần nhiên nói:” Hoa rất được, cảm ơn anh, nhưng về sau không cần lại làm loại chuyện phiền toái này.”

Cô chuẩn bị tiếp nhận, nam sinh kia lại đi xuyên qua cô, lập tức đi đến trước mặt Tiết San San.

“Tiểu thư mỹ lệ, hãy nhận đóa hoa đáng thương này đi, chỉ khi ở trong tay của tiểu thư, chúng nó sẽ không bị héo rũ.”

Mê người tươi cười, động tác tao nhã, ánh mắt cùng lời nói thâm tình chân thành.

Tiết San san nhìn người này, cô còn nhớ rõ tên của anh ta, Giang Hằng Vũ, là người hôm qua đã đưa cô đi mua bánh ốc ngọt.

Nhưng, cô chỉ thấy anh ta có một lần, anh ta vì sao tặng hoa cho mình?

“Anh, anh nhận nhầm người rồi?”

“Không, chính là cô, Tiết San San tiểu thư, hãy nhận hoa của tôi đi.”

Lâm Tư Tư mặt đen lại, cô tựa hồ nghe được chung quanh có người đang cười trộm, âm thầm cắn răng, Giang Hằng Vũ, tôi nhất định sẽ làm anh hối hận!

Bên trong xe, Luật Hạo Thiên vẫn không nhúc nhích nhìn ngoài cửa sổ, lái xe hỏi:” Luật tiên sinh, cuộc họp công ty đã gần bắt đầu.”

Anh rút cục cũng quay đầu, khuôn mặt anh tuần bị một tầng âm u bao phủ:” Đi thôi!”

Xe chậm rãi khởi động, San San ngơ ngác nhìn bó hồng kia:” Anh..... Anh muốn tôi thay anh chăm sóc bó hoa này sao?”

Giang Hằng Vũ sững sốt cười nói:” Đúng vậy, cô nguyện ý sao?”

“Ta sẽ không làm được a, chăm sóc như thế nào a? Dừng chậu hoa hay là dừng cái gì?”

Tiết San San từ chối nhận bó hoa kia, lúc này Lâm Tư Tư mở miệng:” San San, đi thôi, chúng ta phải vào học.”

” Tôi phải đi, thực xin lỗi.” Cô xoay người đi theo Tư Tư tiểu thư.

”Tiết San San!” Anh ta hô to.” Tan học tôi hẹn cô đi được không!”

San San cảm thấy xấu hổ, đỏ mặt, đầu cũng không dám ngẩng lên nói.” Không được, tôi không rảnh!”

Một thân ảnh kinh sợ đi theo Tur Tur tiểu thư, mồ hôi chảy ra ngửi, này nam sinh trường học này thật đáng sợ!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Chưa Bao Giờ Nằm Mơ

Toàn bộ buổi sáng, Tiết San San bị Lâm đại tiểu thư sai khiến làm này làm kia, trong chốc lát muốn khăn mặt, trong chốc lát muốn nước đá, trong chốc lát vừa muốn uống chanh trà, khiến cô chạy tới chạy lui đầu nhể nhại mồ hôi.

Giữa trưa Tur Tur tiểu thư nói muốn đi nhà ăn ăn cái gì, mới ra phòng học đã bị nghênh diện nhất thúc hoa hồng trắng đỏ ở tại cửa.

“Tiết San San tiểu thư, hẹn hò với tôi đi.” Giang Hằng Vũ khuôn mặt tươi cười như ánh mặt trời theo bó hoa sau nâng lên, nhìn ánh mắt của cô đầy cỏi lòng chờ mong.

Tiết San San một trận choáng váng đầu, bị Lâm Tur Tur ép buộc còn chưa tỉnh, hiện tại lại nhảy ra thêm một tên tiểu tử này khiến cô mặc danh kỳ diệu, không đầu không đuôi quán quít lấy cô, thật sự là phiền muốn chết.

Đang muốn cự tuyệt, chỉ nghe bên cạnh Lâm Tur Tur nói:” Cô ấy không rảnh!”

”Thực xin lỗi.” Lâm Tur Tur đoan trang cười.” Tiết San San là vệ sĩ của tôi, cho đến khi tôi ra trường học, cô ấy đều phải ở bên người tôi bảo vệ cho tôi, anh tưởng muốn mời cô ấy đi chơi, đành phải chờ lúc cô ấy tan tầm “

Vậy à.....” Giang Hằng Vũ nhún nhún vai, bất đắc dĩ nói:” Vậy khi nào thì cô ấy tan tầm?”

” Khi có sự đồng ý của tôi cô ấy mới có thể tan tầm.”

”Kia nếu Lâm tiểu thư không đồng ý, vậy tôi không thể hẹn cô ấy đi chơi?”

Lâm Tur Tur thần nhiên cười:” Tôi cũng không biết a, nhưng mà đây là công việc của cô ấy, có phải hay không? San San?”

San San hiện tại chỉ muốn làm cho cái tên họ Giang này đi khỏi, vì thế vội vàng gật đầu:” Đúng vậy đúng vậy, tôi là vệ sĩ của Lâm tiểu thư, tôi có chức trách là bảo vệ cho cô ấy, tôi không thể rời công việc được!”

Giang Hằng Vũ hơi hơi sừng sốt, lập tức triển mi mà cười, một bộ ca ngợi vẻ mặt:” Thật sự là không nghĩ tới, Tiết tiểu thư không chỉ có có bề ngoài xinh đẹp, còn có đạo đức nghề nghiệp cao như vậy, được rồi, tôi sẽ chờ em, bao lâu đều được!”

Anh ta nói xong đem bó hoa nhét vào trong lòng cô, sau đó mạnh mẽ nắm lấy tay cô, ở trong lòng bàn tay cô viết lên một chuỗi con số.

Sau đó hần trừng mắt nhìn:” Số điện thoại của tôi, khi nào rảnh , call me!”

San San đang cầm hoa, đầu óc choáng váng nhìn bàn tay mình tràn ngập dãy số..... Trời ạ, đây là cái gì thế này?

“Cô đắc ý lắm phải không?” Lâm Tur Tur mắt liếc nhìn cô:” Cả Tây nhĩ này đều quan tâm đến cô, có phải có loại cảm giác cô bé lọ lem biến thành công chúa hay không?”

San San sừng sốt, lắc đầu nói:” Không có, tôi cho tới bây giờ vẫn chưa bao giờ nghĩ như vậy.”

Cái gì cô bé lọ lem? Cô từ lúc lên sáu tuổi đã bắt đầu không tin tưởng loại chuyện này

” Cô ngoài miệng nói vậy, kỳ thật trong lòng cô rất vui?” Lâm Tur Tur nghiêng răng nghiêng lợi kê sát vào lỗ tai San San nói “Nói cho cô biết, đừng có nằm mơ ban ngày. Anh ta chẳng qua chỉ là vui đùa cô một chút mà thôi, cô thật nghĩ đến chính mình có mị lực vô hạn hay sao?”

San San nghe xong thật không thoải mái, nhứ mảy nói:”Tôi cho tới bây giờ vẫn chưa nằm mộng như thế, Tur Tur tiểu thư, mời cô sau này không cần lại nói loại chuyện này!”

“Cô không vui sao?” Lâm Tur Tur giáo hoạt nở nụ cười, kéo tay cô, người bên ngoài nhìn vào thật giống như chị em thăm thì nói chuyện.

“Cô còn giữ dây số này làm gì? Có phải rất muốn liên hệ với anh ta phải không?” Nói xong thì hung hăng xoa xoa lòng bàn tay San San, đem một chuỗi dây số bằng bút bi chà xát đến mờ hồ, trong lòng bàn tay thì đỏ bừng một mảnh.

Thấy San San nhú mày, cô ta cười lạnh nói: “Sao vậy? Luyến tiếc à? Cũng đúng, một cơ hội tốt để câu một “Kim Quy Tê” nha!” (Câu được rùa vàng)

San San trong lòng không khỏi dấy lên một trận tức giận, tùy tay đem bó hoa trên tay ném xuống, nhìn Lâm Tư Tư nói: “Tôi chưa bao giờ si tâm vọng tưởng, đúng vậy, tôi là nghèo, nhưng mà tôi sẽ không mơ tưởng đến bọn nhà giàu như vậy.”

” Thật lớn khẩu khí, tôi thật muốn nhìn cô có bao nhiêu cốt khí.”

Lâm Tư Tư mang theo San San bước vào một cửa hàng cao cấp, tùy tiện chỉ mấy thứ quần áo đối với nhân viên bán hàng nói: “Giúp cô ta thay”

” Tiết San San, cô không phải rất có cốt khí sao? Vậy thì không cần bị này đó xa xỉ phẩm dụ hoặc nha!”

Tiết San San khinh thường, liền thay quần áo. Lâm Tư Tư Trong mắt xẹt qua một tia kinh ngạc, nhưng lập tức biến thành ghen tị cùng phẫn hận.

San San mặc bộ quần áo này thật sự là rất đẹp, nhưng cô ta làm sao có thể để cho San San đẹp được như vậy?

” Giúp cô ta cởi ra. Cái váy đó không thích hợp với cô ta.”

Lâm Tư Tư thờ phỉ phỉ đi vào giá áo, nhìn một lúc lâu, rốt cục cầm lấy một cái váy áo thổ hoàng sắc cùng với một cái áo choàng màu xanh biết.

Cô ta nở nụ cười: “Cũng chỉ có đáng về quê mùa mới xứng được với San San của chúng ta, đem đi cho cô ấy thay!”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Nữ tử ăn mặc bại lộ

San San nhận lấy bộ quần áo của Tư Tư tiểu thư tỉ mỉ chọn lựa đưa cho, đi ra gian thử.

Lâm Tư Tư khiếp sợ không thôi, không hổ là danh sư thiết kế trang phục, ngay cả phối hợp như vậy cũng có thể mặc ra loại cao quý thanh lịch hiệu quả, vốn tưởng rằng Tiết San San mặc vào đáng cẻ sẽ rất quê mùa, không nghĩ tới ngược lại làm cho cô ta trở thành một người xinh đẹp như vậy.

Âm thầm cắn răng, tôi cũng không tin không hủy được cô ta!

Mắt sáng lên, thoáng nhìn một bộ thấp ngực váy ngắn, liền cảm đứng lên: “Cái này nhìn rất đẹp, San San, cô thay thử xem”

Tiết San San hoảng sợ, quần áo lộ lưng, mặt sau chỉ có sợi dây tinh tế thắt sau lưng, như thế nào lại mặc ra ngoài được! Tuy rằng là mùa hè, nhưng không thể mặc như vậy được?

” Tôi không mặc cái này được không?” Cô nhú mày nói.

” Có thể, nhưng cô làm như vậy, cô chờ bị đuổi việc đi.”

“.....”

Tiết San San rất muốn đem mấy bộ quần áo này ném xuống, hét lớn một tiếng, lão nương mặc kệ đấy!

Nhưng lý trí nói cho cô biết không thể làm như vậy, cô còn muốn cứu cha, cô muốn một gia đình đầy đủ, cô không thể vì kiếm củi ba năm thiêu một giờ! (ý không thể vì việc này mà lỡ mất việc cứu Tiết cha)

Cô cắn răng, cầm lấy quần áo đi vào gian thử.

Sau khi đi ra, Lâm Tư Tư vừa thấy nhất thời mắt choáng váng.

Tại sao có thể như vậy? Làm cho cô ta mặc quần áo này là muốn làm cho cô ta xấu hổ, không nghĩ tới cô ta mặc vào cư nhiên lại thập phần vừa người, quả thực giống như đặt theo yêu cầu làm trước. Xuất thân luyện võ nhưng Tiết San San lại không có một chút sẻo, chân dài tinh tế hữu lực. Ngày thường đều mặc áo sơ mi dài rộng, còn tưởng rằng đáng người cô ta chỉ thường thường, không nghĩ tới hiện tại nhìn thấy, cư nhiên lại yêu kiều, thập phần quyến rũ.

Tư Tư tức giận không nhẹ, vừa định bảo cô ta đem đổi đi, bỗng nhiên mắt lóe lên tia sáng, liền nói: "Không sai, quần áo này rất thích hợp với cô, cùng với đôi giày này, nhất định là rất đẹp."

Cầm một đôi giày cao cũng hơn tám thước đến trước mặt cô nói: "San San, ngày mai cô mặc bộ này đến trường học đi."

San San sững sốt, cô cho tới bây giờ chưa từng mặc qua quần áo cùng đôi giày cao như vậy!

"Cũng phải mang theo?"

Lâm Tư Tư nhất thời mặt đen lại: "Tiết San San, tôi cảnh cáo cô, mua quần áo cho cô là quan tâm đến cô, đừng có thái độ không đồng ý như vậy!"

San San chỉ phải nghe theo, trong lòng lại vạn phần ủy khuất, công việc vệ sĩ này thực khổ a!

Ngày hôm sau, Tiết San San mặc một bộ cùng quần áo và giày, đứng trước gương xem ước chừng cao hơn mười phân, cau mày, bộ dạng này như thế nào có thể đi ra ngoài?

Nhưng,..... Nếu không đi ra ngoài, cô sẽ đến muộn

Cô cuối cùng vẫn phải thêm chiếc áo mới dám đi ra ngoài, mang theo giày cao gót, chân trần chạy như điên đến cổng trường học.

"Như thế nào lại chậm như vậy?" Lâm Tư Tư hỏi: "Cô rốt cuộc còn không biết xem đồng hồ à?"

"Thực xin lỗi....." San San vội vàng xin lỗi.

Nhìn trên người cô mặc quần áo cùng đôi giày trong tay, Lâm Tư Tư vui sướng khi người khác gặp họa nở nụ cười: "Cô cho cái này gọi là trang phục gì? Chạy nhanh cũng tốt, cũng không nên làm mất mặt tôi!"

San San bắt đầu đi, chỉ phải đem áo cởi ra, lưng trơn bóng lộ ra ánh mặt trời, thật tinh tế, giống như nhẹ nhàng nhất, khéo léo cùng với bộ ngực cao ôm lấy người, gợi cảm cũng không kém phần thanh thuần, hơn nữa khuôn mặt quật cường lại có chút ôn nhu, giống như thiên sứ rơi xuống nhân gian, làm cho nam sinh ở đây đều nhìn không được hưng hăng nuốt nước miếng.

Nhìn đến ánh mắt đó, Lâm Tư Tư hồi hận, trên mặt cũng không động thanh sắc. Cười nói: "Như vậy thật tốt a, cô xem, nhiều người như vậy đều nhìn người? Cô đều mê hoặc tất cả mọi người!"

San San mặt đỏ bừng, không nói được một lời.

Buổi sáng không có tiết học, Lâm Tư Tư an vị ở phòng nghỉ cùng một đám nữ sinh nói chuyện phiếm, trong lúc này càng không ngừng sai San San làm việc này việc kia, đáng thương cho San San, phải mang đôi giày cao như vậy chạy tới chạy lui, còn thừa nhận rằng chung quanh còn có nam sinh đáng khinh nhìn cô chăm chú.

Khó khăn đến giờ nghỉ trưa, cô yên lặng đi trên hành lang, ngồi dưới đất, đem giày cao gót tháo ra.

"Đau quá....." Cô nhíu nhíu mày, cúi đầu vừa thấy hai chân, sớm đã sưng lên, cho tới bây giờ chưa mang giày cao gót nay lại phải chạy đi chạy lại, không đau mới là lạ.

Xoa chân đau nhức, cô suy nghĩ chính mình đến tận cùng còn muốn tiếp tục hay không, bỗng nhiên một bàn tay đặt trên bả vai của cô.

Theo bản năng cô bắt lấy người đằng sau, chợt nghe một thanh âm quen thuộc: "San San đừng đánh, là tôi!"

Cô quay đầu vừa thấy, đúng là cái tên âm hồn bất tán kia – Giang Hằng Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Cô hôm nay thật xinh đẹp

(Trong chương này có nhân vật xuất hiện nên mình sẽ gọi HT là anh, còn GHV là hán để dễ phân biệt)

Giang Hằng Vũ mỉm cười nói: "Làm sao vậy? Chân bị sao thế? Tôi xem xem....."

Hắn nhẹ nhàng cầm chân của cô, nâng theo bản năng la lên.

”Nha! Đều sưng lên, cô làm gì vậy?”

”Không có làm cái gì.” Cô bình tĩnh nói:” Chính là bị thiên kim tiểu thư sai vật.”

”Thật đáng thương, để tôi giúp cô xoa bóp!”

Nói xong hai tay cầm lấy chân của cô, cô lập tức giãy dụa:” Không cần.....”

”Đừng cự tuyệt tôi!” Hắn nói, nhu tình như nước nhìn cô:”Tôi mát xa rất chuyên nghiệp nha”

Nhẹ nhàng chậm rãi, một chút hạ ấn xuống lòng bàn chân.

Thật thoải mái, đau đớn thật sự giảm bớt không ít. Cô xem hắn ta cúi đầu một bộ dáng chuyên chú, bỗng nhiên phát hiện tên này cũng không đáng ghét.....

Nhưng là..... dần dần, cô phát hiện ánh mắt của hắn có điểm không thích hợp, nhìn xuống vừa thấy, chỉ thấy ánh mắt của hắn nhìn vào chiếc váy ngắn của mình, nhất thời vừa thẹn vừa giận, cô liền phát một quyền:”...!”

Hắn lần này lại bắt được cổ tay cô, vô hại cười nói:”Tôi không phải cố ý, yếu điệu thực nữ quân tử hảo cầu thôi!”

”Phi!” San San tránh một chút, cư nhiên không buông tay cô ra.

Cô không khỏi kinh ngạc, bởi vì lần đầu tiên gặp hắn ta, hắn đã bị cô đá một cước ngã lộn, cho nên cô vẫn đều coi khinh hắn, không nghĩ tới hắn lại che giấu thực lực của mình!

”Anh làm gì?” Cô có chút hoảng thần, chân tay tất cả đều bị hắn bắt lấy, không biết hắn ta muốn làm gì.

”Đừng khấn trương, tôi không có ác ý.” Hắn như cũ nắm tay cô không buông, thâm tình chân thành nhìn cô chăm chú.

”Cô hôm nay thật xinh đẹp.....” Hắn thấp giọng nói:”Những người nam nhân khác nhìn cô đều không nhìn được.....”

”Tôi cũng không muốn mặc thành như vậy, tôi là bị bắt buộc.....”

Cô tức giận cãi lại, không nghĩ hắn lại bỗng nhiên cầm hai vai của cô, dung nhan tuấn mỹ dần dần tới gần.

Cô hoảng sợ, giãy dụa một chút, không được, liền quay mặt sang chỗ khác. Mà hắn ta cũng liền quay qua, nhìn hai phiến môi tươi đẹp kia, dần dần áp chế.....

Di?

Hắn sừng sốt, chỉ thấy một quyền sách ngoại ngữ che trước mặt hắn, ngẩng đầu vừa nhìn, là một nam nhân mặc tây trang màu đen, ánh mắt lợi hại xuyên thấu qua chiếc kính nhìn hắn, tựa như sắc bén, làm cho hắn không khỏi cả người phát lạnh.

Đứng lên, hắn nhìn chăm chú nhìn lên, không khỏi nở nụ cười:”Tôi tưởng là ai, nguyên lai là Luật tiên sinh.”

Luật Hạo Thiên đẩy thoải mái thượng gọng kính, trên mặt nhìn không ra một tia biểu tình, lạnh lùng nói:”Tôi đến tham dự buổi ngoại khóa ngoại ngữ của trường Tây Nhã. Thế nhưng lại thấy người của tôi lại ở hành lang cùng một nam sinh than thiết, phong cách của trường học Tây Nhã, thật sự là làm cho người ta lo lắng a!”

Lúc này Tiết San San đã đứng lên, nghe được những lời này của anh, liền phản bác nói:”Tôi không có.....”

Giang Hằng Vũ lại ngăn cô, mỉm cười nói:”Sợ cái gì a, darling, em là bạn gái của anh, chúng tathân thiết ở chỗ nào cũng được. Đây là thời đại nào rồi, còn cô hủ như vậy, người này thật là quan tâm chuyện vợ vẫn?”

Kỳ thật Luật Hạo Thiên cũng chỉ có hai mươi mấy tuổi, chỉ là cử chỉ hơi lão thành một tý, hắn cố ý nói như vậy, chính là cố ý chọc giận anh.

Không ngờ Luật Hạo Thiên cũng không tức giận, ngược lại nổi giận với Tiết San San:”Cậu ta nói đúng không? Cô là bạn gái của anh ta?”

”San San, em làm sao không thừa nhận a?” Giang Hằng Vũ một tay lôi kéo San San, hướng Luật Hạo Thiên cười nói:”Lão sư, tôi và bạn gái đang giận dỗi với nhau.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Vệ sĩ bất kính nghiệp

” Ai với anh giận dữ!” San San cảm tức bỏ tay hẳn ra.

Phi thường tự nhiên, Luật Hạo Thiên bước lên một bước, nắm lấy tay của cô:” Thực xin lỗi, tôi muốn mang học sinh của mình về lớp học.”

Hắn lạnh như băng hướng Giang Hằng Vũ bỏ xuống một câu, sau đó lôi kéo San San hướng phía trước đi đến.

” Chờ..... Chờ một chút.....” San San nhú mồm, giày của mình cô còn chưa có mang, chân trần cứ như vậy đứng trên nền đá cảm thạch lạnh lẽo, chân vốn đã thũng đau vạn phần còn muốn đuổi kịp hẳn nhanh như vậy bộ pháp thật đúng là khó xử cô!

Giang Hằng Vũ bỗng nhiên ở phía sau hô:” Lão sư, đừng trách tôi không nói cho chú biết, chân của cô ấy bị thương, tại thời điểm như thế này, làm thân sĩ, chú biết hẳn là nên làm như thế nào?”

” Không cần cậu nhắc nhở.” Luật Hạo Thiên lạnh lạnh nhạt nói, cúi đầu nhìn chân của San San, bỗng nhiên cúi gập thắt lưng.

Thấy anh muốn ôm mình, San San liền lên tiếng:” Không..... Tôi có thể tự đi được.....”

” Cảm ơn!”

Anh thấp giọng quát, thanh âm kia lãnh khốc đến cực điểm. Sợ tới mức làm cô cả người cứng đờ, cúi đầu nhìn đến cặp mắt lạnh như băng kia, ánh mắt như vậy, làm cho cô không rét mà run.

Vì sao..... Vì sao dung ánh mắt như vậy nhìn cô? Cô làm sai cái gì sao? (Lady: Anh ấy ghen đấy chị!!!)

Ánh mắt nhìn nhau, thời gian ở trong này đình chỉ.

Chợt nghe một tiếng gọi to:” Nha! Anh Hạo Thiên, anh sao lại ở chỗ này?”

Luật Hạo Thiên đứng thẳng, tay nhưng không có buông ra. Chậm rãi nhìn Lâm Tư Tư đang đi tới, mỉm cười nói:” Tư Tư, em tìm anh?”

” Đúng vậy!” Lâm Tư tư gât giọng:” Người ta nghe nói tiết khóa hôm nay anh đến giảng, nhưng vào trong phòng lại không thấy anh.”

Cô ta nói xong, ánh mắt nhìn xuống, dừng ở chỗ anh đang nắm chặt tay của San San. San San thấy thế liền muốn bỏ ra, nhưng tay của Luật Hạo Thiên lại giống kim sắt chặt chẽ khóa trụ tay của cô, một chút cũng không thể động đậy.

” Luật tiên sinh.....” Cô gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, thậm chí dùng tay kia gạt tay anh ra.

Vậy mà anh vẫn không chút sứt mẻ, còn thành thoi nhìn Lâm Tư Tư, chậm rãi nói:” Vậy à, tốt, vậy tôi trở về..... Mặt khác...” Anh liếc mắt nhìn Tiết San San một cái:” Vệ sĩ của em giống như không phải đang làm việc, trong thời gian làm việc lại chạy tới chỗ này, còn mặc thành như vậy..... Rốt cuộc là làm việc hay là câu dẫn đàn ông?”

San San nghe được lời này thập phần chói tai, còn không có tới kịp cãi lại, Tư Tư tiểu thư liền cười nói:” Không có đâu, là em mua cho San San một ít này nọ..... Bộ quần áo này cũng là em mua cho cô ấy. Ngày hôm qua khi chúng em dạo phố, thấy bộ váy này, em thấy cô ấy thích, liền mua tặng cô ấy!” (Nhan nhĩ: Mụ này, giả tạo thấy ón. Lady: lấy lòng Hạo ca đấy thôi.)

San San sững sờ, lời này của cô ta nhìn giống như vì chính mình giải vây, nhưng thực trên tế lại đem trách nhiệm đều đổ lên đầu cho chính mình.

Luật Hạo Thiên thân nhiên nói:” Cô ấy thích em liền mua cho cô ấy? Vậy cô ấy thích máy bay, đại pháo em cũng mua cho cô ấy?” (Nhan nhĩ: câu này ta thik nha! Móc họng dễ sợ!^^)

” Thực xin lỗi!” Lâm Tư Tư một bộ thiên chân vô tà, thè lưỡi, chạy tới ôm lấy một cánh tay của anh:” Người ta chính là muốn cùng San San trở thành chị em tốt, lần sau em cam đoan sẽ không làm như vậy. Tốt lắm, đều là em không tốt, anh đừng nóng giận.”

Anh nhẹ nhàng rút cánh tay ra, vỗ vỗ bả vai của cô ta:” Tốt lắm, anh không trách em, em về phòng học trước đi, anh phải mang cô ấy trở về ký túc xá đổi quần áo.”

Tư tư nhất thời sững sờ, nhìn San San một cái, San San vội nói:” Tôi tự trở về là được!”

” Cô còn muốn tiếp tục làm việc không?”

”..... Muốn.” Cô cúi thấp đầu, phát hiện chính mình thật yếu đuối.

Anh không hề nhiều lời, liền lôi kéo tay cô hướng khu ký túc xá đi đến.

”Chắc chắc chắc.....”

Vẫn ngồi ở bên cạnh xem kịch vui, Giang Hằng Vũ đứng lên, cười hớ hớ nói:”Tur Tur tiểu thư, anh Hạo Thiên của cô đã cùng cô gái khác đi rồi, cô không đuổi theo sao?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Cần hỗ trợ sao?

”Tur Tur tiểu thư, anh Hạo Thiên của cô đã cùng người khác đi rồi, cô không đuổi theo sao?” Giang Hằng Vũ cười hớ hớ nhìn Lâm đại tiểu thư.

Lâm Tur Tur nhú nhú mày, lại mỉm cười nói:”Tôi vì sao đuổi theo? Dù sao anh ấy cũng sẽ trở về.”

”Xem ra Tur Tur tiểu thư rất tin tưởng chính mình!” Hắc dựa tường, ôm cánh tay nhìn cô, hi hi cười.

”Tôi không cậu đang nói cái gì.” Cô vô tội cười, ”Thực xin lỗi, tôi phải về lớp học.”

”Tur Tur tiểu thư ở trước mặt tôi sẽ không muốn nguy trang đi?” Hắc cười nói:”Người thuần khiết giống thiên sứ như cô, vẫn cho rằng Hạo Thiên là của cô sao?”

”Cậu nói bây bạ gì đó!” Tur Tur tiểu thư rất cục tức giận, đi đến trước mặt hắc thờ phỉ phỉ nói:”Cậu rốt cuộc muốn như thế nào?”

”Tôi không có ý gì cả.” Hắc như trước thoải mái mà cười:”Kỳ thật..... Tôi có thể giúp cô.”

Cô sùng sốt, lập tức cười lạnh:”Không cần, Hạo Thiên sớm muộn gì cũng là của tôi.”

”Khẩu khí thật lớn.....”

”Anh ấy là con nuôi của Lâm gia, mọi thứ đều do Lâm gia chúng tôi chu cấp, anh ấy sớm muộn gì cũng kết hôn với tôi!”

”Ha ha.....” Giang Hằng Vũ bỗng nhiên cười ha ha.

”Cậu cười cái gì?”

”Tôi cười Tur Tur tiểu thư cô, tưởng rằng cô thông minh, không nghĩ tới.....”

”Không nghĩ tới cái gì?” Cô vội hỏi.

”Không nghĩ tới, cô lại ngu xuẩn như vậy.” Hắc buồn cười nói:”Cô thật sự nghĩ đến cha cô sẽ cho hai người kết hôn sao?”

”Như thế nào không thể? Ba ba, ông ấy rất thích anh Hạo Thiên!”

Giang Hằng Vũ lắc đầu:”Cô đã tự tin như vậy, vậy lời cô nói cha cô cũng thích, cô cùng với anh Hạo Thiên kết hôn, vậy thì anh ta có đáp ứng hay không.”

Tur Tur hồ nghi nhìn hắc:”Được, ngày mai tôi sẽ đi gặp ba ba, tôi cũng không tin, anh Hạo Thiên tốt như vậy, sao lại không đáp ứng?”

”Ha ha, tốt, vậy chúc cô may mắn.” Hắc cười xoay người nghênh ngang mà đi, vừa đi vừa nói chuyện:”Nếu cần hỗ trợ, vậy thì cứ đi tìm tôi!”

”Mặc danh kỳ diệu!”

Lâm Tur Tur nhìn này được xưng tây nhĩ thứ nhất giáo thảo bóng dáng, tuy rằng hắc một đầu tóc bay rối căn bản lời thôi léch thếch, nhưng vẫn có thể xem là anh tuấn, có bạn trai như vậy cũng rất có mặt mũi, nhưng cô đã thích anh Hạo Thiên, cho dù nam nhân khác, cũng chỉ có thể bỏ qua.

.....

Mở cửa kí túc xá, Tiết San San bỗng nhiên cảm giác phía sau có một lực đẩy mình ngã xuống giường.

Quay đầu, nhìn thấy Luật Hạo Thiên ánh mắt lạnh lùng, nhất thời sợ tới mức ngẩn ngơ.

Ánh mắt này giống như đã từng gặp qua, tại cái đêm đáng sợ kia, nam nhân đáng sợ kia.....

Cô theo bản năng nắm chặt thân giường, run giọng nói:” Luật..... Luật tiên sinh.....”

Ánh mắt như trước lạnh băng, nhưng trong mắt sát khí dần dần trôi đi, thấp giọng nói:” Biết sợ hãi sao? Chẳng phải vừa rồi cùng với nam nhân kia vui vẻ lắm sao?”

“Anh..... Nói bậy!” Vừa thẹn lại vừa sợ Tiết San San không biết nên phản bác anh như thế nào, kích động mặt đỏ tai hồng.

” Tôi nói bậy?” Anh đến gần vài bước, hai ngón tay nâng cô lên.” Cô mặc như vậy, cô rốt cuộc muốn làm cái gì?”

Cũng không phải cô muốn mặc như vậy!

Cô trong lòng tức giận, anh đề ra nghi vấn cùng thái độ này đánh vào tâm lý của cô, tọa thẳng thân mình âm thanh lạnh lùng nói:” Tôi mặc thành như vậy thì làm sao? Tôi mặc thế nào là tự do của tôi, anh sẽ không ngay cả tôi mặc quần áo gì cũng ý kiến sao?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Áo mũ chỉnh tề

“Tôi mặc thành như vậy thì làm sao? Tôi mặc thế nào là tự do của tôi, anh sẽ không ngay cả tôi mặc quần áo gì cũng ý kiến sao?”

Cô vừa nói liền hối hận, đắc tội với chủ, là không có miếng ăn a!

Cô nín thở nhìn anh, chỉ thấy cặp mắt lạnh lùng kia hơi hơi nheo lại, ánh mắt như vậy đã có vài tia sáng xẹt qua, không xong rồi, hôm nay cô thật sự đắc tội với đại boss rồi!

“Anh định làm gì tôi? Cùng lắm thì từ chức, xem ai sợ ai!” Cô cho dù đi ăn trộm hay chém giết, cũng không ăn chén cơm của anh!

Cô cắn chặt răng đang định nằm xuống giường, liền bị anh một tay đè lại.

“Anh định làm gì?” Cô cả kinh.” Tôi đã nói tôi không làm nữa, cùng lắm thì mười vạn tiền thưởng cũng trả lại cho các người, tôi không đã không còn làm? Anh mau buông.....”

Thanh âm của cô chỉ một thoáng đã bị bao phủ, bởi vì anh không hề báo trước đã hôn cô.

” Ô.....” Cô sợ ngây người, trong đầu chỉ còn lại một luồng bạch quang.

Thanh âm bị che lại, hô hấp cũng bị che lại, cô hít thở không thông xen lẫn kinh ngạc, chuyện này là như thế nào phát sinh?

Cô hoàn toàn không rõ ràng lắm, anh rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra? Không phải anh ta chán ghét cô sao? Vì sao lại hôn cô?

Thật lâu sau, anh rốt cục buông lỏng tay, ánh mắt sâu kín nhìn cô.

Cô cũng ngơ ngác nhìn anh, run giọng nói:” Anh..... Hồn đàn!”

Anh khẽ nhủ mảy, hơi dùng sức bắt lấy đai lưng cô, kia dây lưng tinh tế ‘tê’ một tiếng bị tháo ra.

Bị kinh hãi, cô thét chói tai ra tiếng, lại bị bàn tay to của anh gắt gao che lại.

Tay này che miệng làm cô lại có nhớ lại..... một màn khách sạn kia giống như một lần nữa trình diễn, cô sợ tới mức mắt đi hô hấp, kinh hãi ngây ngốc nhìn anh.

Anh động tác đầu vào đẩy chậm rãi cởi bỏ quần áo của cô, không nói một lời ném xuống đất.

Chỉ còn lại áo ngực cùng quần nhỏ, Tiết San San sợ tới mức cuộn mình lại, hai tay bảo vệ ngực, hoảng sợ nhìn anh.

Mà anh chỉ lẳng lặng nhìn chăm chăm cô, yên lặng chừng 1 phút, hần thán nhiên nói:” Cho cô thời gian 5 phút, thay quần áo khác đi ra ngoài.”

Nói xong anh đi ra cửa phòng.

Tiết San San ngơ ngác ngồi ở trên giường, vẻ mặt mờ mịt.

Ngón tay nhẹ nhàng chạm qua môi, nghĩ lại. nếu không tính tới chuyện kia, đây hẳn là nụ hôn đầu tiên của cô đi? Ngay quân tử chết tiết, cướp đi nụ hôn đầu tiên của cô lại bình thân giống không có việc gì khác thường, xoay người ra khỏi cửa lại khôi phục lại bộ dáng chính tề!

Cô vừa hận vừa giận, vì sao lại chịu thua anh như vậy.

Đổi quần áo khác đi ra cửa, anh xoay người đánh giá cô một chút, quần bò nhẹ nhàng khoan khoái cùng áo kẻ ô vuông, đây mới chính là cô, Tiết San San. Mặc kệ nội tâm như thế nào, bề ngoài của cô luôn thanh cao.

”Đi thôi.” Anh cười nhẹ, tựa hồ thực vừa lòng.

Cô yên lặng theo phía sau anh, mắt nhìn chằm chằm hai chân, cũng không dám ngẩng đầu liếc mắt nam nhân đi phía trước cô.

Quen biết cô càng lâu, cô càng phát hiện ra anh đáng sợ, anh bóng dáng cao lớn thon dài dần dần cùng ác ma đêm ấy cướp đi đêm đầu của cô hòa hợp làm một thể, mùa hè nóng bức, cô lại cảm thấy như mùa đông rét lạnh. Thật là đáng sợ.

Trở lại lớp học, Lật tiên sinh đã trì hoãn lớp học chừng 20 phút, anh cho Tiết San San trở lại chỗ ngồi, sau đó nhìn nhìn xuống lớp, hướng mọi người mỉm cười, nụ cười này lại có lực làm điên đảo chúng sinh.

”Thật có lỗi, vừa mới tôi có việc trì hoãn, bất quá tuy rằng chương trình học ngắn hơn 20 phút, nhưng tôi tin tưởng rằng sẽ cho mọi người một buổi học với chất lượng tốt nhất. Tốt lắm, chúng ta bắt đầu đi.”

Nụ cười mê người, thanh âm ôn hòa, chỉ một thoáng đã nữ sinh ở đây thất điên bát đảo.

Tiết San San ngơ ngác nhìn anh ở trên bục giảng lời nói chậm rãi mà phong độ, lại nghĩ tới vừa rồi anh thô bạo hôn cô, bộ dáng thoát quần áo của cô. Nam nhân này trước mặt người khác chính là hai người hoàn toàn bất đồng, trước mặt người khác thân thiết tươi cười như vậy, ở sau lưng lại có ánh mắt lạnh như băng.

Chẳng lẽ đây là người trong truyền thuyết?

Cô rung mình một cái.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Đang ở trong phúc ???

“Chậm đã? Hôm nay Tư Tư tiểu thư chưa có tới a?”

Tiểu Phi gặp Tiết San San ngồi ở hoa viên, đi qua thật cẩn thận hỏi.

”Ừ.” San San gật đầu:” Tiểu thư hôm nay có việc không tới.”

”Vậy thật tốt quá, chúng ta đi dạo phố đi!”

“..... Được rồi.” San San không thích đi dạo phố, nhưng nhìn Tiểu Phi ánh mắt chờ mong kia, đành phải đáp ứng.

Tiểu Phi vui vẻ lôi kéo tay cô hướng cửa đi, đã thấy Giang Hằng Vũ xa xa nghênh diện đi tới.

San San cả kinh, lôi kéo Tiểu Phi đi đường vòng. Giang Hằng Vũ nở nụ cười:” Trốn anh?” Chạy vội vài bước đến trước mặt cô.

“San San, em không phải đã đáp ứng khi rảnh sẽ hẹn hò với anh sao? Hôm nay Tư Tư tiểu thư không có tới, vaayj thì đây là cơ hội tốt nha!” Hần nói xong liền nắm bả vai của cô.

San San chột lóe thân né tránh:” Không. Không được, tôi muốn cùng bạn mình đi dạo phố.”

”A.....” Hần thất vọng nói:” Như vậy a.....”

”Thực xin lỗi, chúng tôi đi trước.” Cô giống như đang tránh né ôn thần, lời kéo Tiểu Phi liền rời khỏi.

”San San, cậu rất lợi hại a!” Tiểu Phi vừa chạy vừa hâm mộ nói:” Anh ấy là bạch mã hoàng tử của một nữ sinh toàn trường nha, anh ấy muốn hẹn hò với cậu, cậu tới liếc mắt một cái cũng không thèm”

San San ngạc nhiên nói:” Một nữ sinh? Vậy một nữ khác đâu?”

” Một nữ khác đương nhiên là ủng hộ Luật tiên sinh a !” Tiểu Phi hưng phấn nói:” Không chỉ là nữ sinh trường chúng ta, toàn thế giới hơn phân nửa phụ nữ chưa kết hôn đều đem ngài ấy làm tình nhân trong mộng!”

San San thôn thớt không thôi, nói thắm:” Ánh mắt phụ nữ toàn thế giới đều mù sao?”

” Cậu nói cái gì?”

” Không có gì.” Cô nghĩ nghĩ rồi hỏi:” Vậy còn cậu? Cậu cũng thích anh ta sao?”

Tiểu Phi then thùng gật đầu:” Mình cảm thấy ngài ấy rất hoàn mỹ, anh tuấn tiêu sái, lại ôn nhu, còn thực hài hước nữa”

Ôn nhu? Nếu cô ấy xem đến bộ dáng nam nhân kia lúc thoát quần áo nữ sinh, không biết còn có thể không cảm thấy anh ta ôn nhu?

Hai người đi đến sân ga, cô hỏi:” Cậu làm sao mà biết nhiều vậy?”

” Ở tivi mà biết a! Còn có trên tạp chí cũng có giới thiệu rất nhiều, nói ngài ấy là kỳ tài trẻ tuổi nhất trong thương giới. Tuy rằng chỉ là con nuôi của Lâm gia, nhưng địa vị ở Lâm thị so với Lâm gia đại thiếu gia còn cao hơn. Ai, ngài ấy quả thực không phải người thường a, nếu có thể nói với ngài ấy trên một câu, mình chết cũng đáng.”

Tiết San San sững sốt :” Có nghiêm trọng như vậy không?”

“Cậu đương nhiên sẽ không cảm thấy ngạc nhiên, cậu là vệ sĩ của Lâm tiểu thư, có rất nhiều cơ hội thấy ngài ấy. Mà mình sẽ không giống cậu, vô luận mình như thế nào, cũng luôn hòa nhập ở trong đám người, ngài ấy ngay cả liếc mắt mình một cái cũng không có.” Tiểu Phi âm thầm nhìn cô:” San San, cậu thật sự là đang ở trong phúc mà không biết phúc a!”

Tiết San San ghen hòng nhìn trần trời, thật muốn khóc rống một hồi. Trời ạ! Ai có thể nói cho cô biết, phúc của cô ở nơi nào?

Xe công cộng chậm rãi vào sân ga, hai người ngồi trên xe, lúc đóng cửa, một thân ảnh quen thuộc linh hoạt nhảy lên, nhìn San San sáng sủa cười: “Anh suy nghĩ một hồi, cuối cùng quyết định cùng hai em đi dạo phố.”

“.....”

Tiết San San một câu cũng không nói nên lời, đầu chôn ở trên bả vai của Tiểu Phi,Ô ô, Thần tiên đại tỷ có hiền linh, đem tên gia hỏa này biến đi có được không?

”Bạn học Tiết San San” Hần bất mãn nói:”Anh thật nghiêm túc cảnh cáo em, bạn trai của em đang ở trước mặt, em có thể nào lại ôm người khác như vậy?”

“Bạn học Giang Hằng Vũ, tôi cũng thật nghiêm túc nói cho anh biết, tôi chưa từng đồng ý anh làm bạn trai của tôi”

” Ách..... Phải không?” Hần giống nhau ở nhớ lại cái gì, sau đó vẻ mặt mờ mịt nói:”Anh không nhớ rõ” Sau đó còn hắc hắc ngây ngô cười.

A! Đây nam nhân, hần rốt cuộc là rất ngốc hay là quá thông minh? Quả thực tức chết cô.

Quay đầu đi không để ý tới hần, hần lại động tác mềm nhẹ đem đầu của cô ôm chầm đến đặt ở ngực của mình.

Cô nổi giận:” Anh làm gì.....”

Trên xe rất nhiều người, thực chật chội, cô quần quai, bên cạnh có người phàn nàn:” Uy! Lộn xộn cái gì?”

Hần nhếch miệng cười:” Em yêu, đừng lộn xộn, để anh ôm em, như vậy để em khỏi phải sợ.”

” Cút!”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Quân giáo em trai anh một chút

Một chiếc Ferrari màu đỏ xuyên qua đồng lúa rộng lớn đi vào một tòa cổ kính biệt thự rồi dừng lại trước cổng.

Cửa mở ra, Lâm Tư Tư đeo kính râm bước xuống.

Nữ giúp việc bước lên phía trước:” Tư tư tiểu thư đến đây a! Lão gia đang theo giang luật sư chơi cờ đâu.”

“Phải không? Ta đi nhìn xem.”

Lâm Tư Tư bước nhanh đi đến hoa viên, thấy một người đàn ông trung niên cùng một nam nhân trẻ tuổi mặc tây trang đang ngồi chơi cờ. Cô cười chạy tới, một phen bịt mắt của người đàn ông đó:”Đoán xem con là ai?”

Người đàn ông trung niên khẽ cười nói:” Tư tư, nha đầu, như thế nào có thời gian đến xem lão già như ta đây?”

“Cha đáng ghét!” Tư tư từng rảnh tay:” Làm sao có thể đoán được là con a?”

“Cái nha đầu này, lúc con đi tới ta đã nghe thấy thanh âm của con.”

Lâm Bạc sùng nịch vỗ vỗ tay con gái, chỉ vào người nam nhân đối diện nói:” Đây là Giang luật sư, hai người mới trước đây đã gặp mặt.”

Lâm Tư Tư liếc mắt nhìn nam nhân một cái, chỉ thấy hắn hai hàng lông mày rậm, đôi mắt xéch lên cao, đúng là mười phần giống người cổ. Người này nếu không phải mặc tây trang hiện đại, cô khẳng định người này là người cổ đại.

“Giang luật sư, chào anh.”

Hắn nhếch môi cười:” Tư Tư tiểu thư không cần khách khí như vậy, cứ gọi tên của tôi, Trục Thủy. Mười mấy năm không gặp, Tư Tư tiểu thư thật sự là càng ngày càng đẹp.”

Lâm Bạc cười nói:” Tư Tư, Trục Thủy là đại luật sư của nước ta, ở trên thế giới cũng có chút danh tiếng.”

Tư Tư cười lộ ra lúm đồng tiền như hoa:” Anh Trục Thủy, mong anh về sau chiếu cố nhiều hơn.”

“Không dám.” Hắn cười nói:” Nhưng thật ra tôi cũng không muốn thua kém em trai, mong Tư Tư tiểu thư chiếu cố nhiều hơn.”

” Em trai?”

” Đúng vậy, nó cùng Tư Tư tiểu thư học chung trường với nhau.”

“Anh đừng nói là Giang Hằng Vũ nha?” Tư Tư cả kinh nói.

” Nguyên lai hai người quen biết, vậy thì rất tốt.”

” Ha ha, anh Trục Thủy, anh thật sự là hay nói giỡn, em trai anh rất thông minh, không cần tôi chiếu cố?”

“Phải không?” Giang Trục Thủy cười nói:” Tôi không biết, ở nhà nó cũng không ngoan lắm.”

Tư tư mắt khẽ chuyển động, thờ dãi nói:” Anh thật ra phải quân giáo em trai mình một chút, cậu ta ở trường đang theo đuổi một nữ sinh toàn trường đều biết. Ai cũng có thể nhìn ra được, nữ sinh kia căn bản không xứng với cậu ta, diện mạo không có, gia giáo cũng không có, lại còn trước mọi người khoe khoang, giống như đùa giỡn, à, ánh mắt của em trai anh thật độc đáo.”

” Ha ha, ánh mắt của nó thật độc đáo.” Giang Trục Thủy cười cười:” Tôi sẽ khuyên nó.”

“Anh hãy khuyên anh ta thật tốt, đừng đừng làm cho hắn bị phá hư đứa nhỏ giáo phôi.” Tư Tư bộ dáng vô có lo lắng, còn an ủi hắn:” Dù sao cậu ta còn trẻ, khó tránh khỏi sẽ bị một điều gì đó che mắt, không suy nghĩ, việc gì cũng có thể làm được.”

” Ha ha, Tư Tư tiểu thư thật quan tâm em trai tôi, tôi thật sự là thụ sủng nhược kinh.”

Lâm Tư Tư vừa lòng nở nụ cười, quay đầu hướng ba nói:” Cha, con có việc muốn nói với cha.”

Giang Trục Thủy đứng dậy:” Lão gia, tôi đây cáo từ trước.”

“Được, lần khác lại đến cùng ta đánh cờ.”

” Nhất định.”

” Tur Tur, con ra tiễn Trục Thủy đi.”

“Không cần làm phiền tiểu thư.” Hân phát phát tay, đi ra sân vườn.

Nhìn Giang Trục Thủy dần dần đi xa, Lâm Bạc cười nói” Tur Tur, con cảm thấy Giang Trục Thủy, người này thế nào?”

“Rất được.”

“Con thích anh ta không?”

Mặt cô khẽ biến.” Cha, cha nói là ý gì?”

“Ha ha, con trưởng thành rồi, cũng nên lo chung thân đại sự.”

Cô nhú mày nói:”Cha, con đang muốn nói với cha chuyện này.”

” Như thế nào? Con đã chọn được người thích hợp?”

“Cha..... Có một người rất tốt bên cạnh cha, chẳng lẽ cha không thấy sao? Con không tin cha không thấy, anh ấy làm nhiều việc cho nhà ta như vậy, đối con còn tốt hơn anh hai, cha chẳng lẽ không nhìn ra sao?”

“Người con nói, là Hạo Thiên?” Lâm Bạc nghiêm túc, nhìn chăm chăm con gái hỏi:”Con thích cậu ta?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Đấu võ

“Người con nói, là Hạo Thiên?” Lâm Bạc nghiêm túc, nhìn chăm chăm con gái hỏi:”Con thích cậu ta?”

Tur tur mặt đỏ bừng:”Cha, người biết rồi còn hỏi, con từ nhỏ thích nhất chính là anh Hạo Thiên.”

“Vậy nó có thích con không?”

” Đương nhiên rồi, anh ý đối với con tốt như vậy, làm sao có thể không thích con được?” Cô vội la lên:” Cha đã quên? Lúc con mười sáu tuổi, có một lần sinh bệnh, anh ấy đã ở bên con một ngày một đêm, còn có mẹ..... Mẹ con lúc lâm chung, cũng là anh Hạo Thiên ở trong phòng bệnh trụ mấy ngày mấy đêm, cuối cùng đến chính mình cũng mệt đến nhiễm bệnh.”

Lâm Bạc nhú mày nói:” Cha thừa nhận cậu đối với Lâm gia chúng ta thực quan tâm, nhưng là..... con không thể gả cho cậu ta được.”

“Vì sao?” Tur Tur không rõ hỏi:” Vì sao con không thể gả cho anh ấy?”

“Con à, con nghe cha, cha sẽ không hại con.”

” Con không nghe! Vì sao con không thể cùng anh Hạo Thiên cùng một chỗ? Con thích anh ấy! Trừ bỏ Hạo Thiên, nam nhân khác con đều không cần!”

” Con bé này.....” Lâm Bạc lắc đầu nói:” Được rồi, dù sao con còn đang đi học, trước việc này không vội, về sau hãy nói tiếp.”

Lâm Tur Tur cau mày, không cam lòng nhưng là cha nếu đã nói như vậy, cô cũng không dám truy vấn nữa.

Không nghĩ tới thực sự bị tên tiểu tử Giang Hằng Vũ kia nói trúng, cha quả nhiên không thích cô cùng Hạo Thiên cùng một chỗ!

” Anh con ngày mai sẽ trở về, con đêm nay ở lại đây đi.”

” Vâng.” Lâm Tur Tur đang có tâm sự, cũng không quán quýt lấy cha nữa, cô xoay người đi về phòng mình.

.....

Tiết San San cùng Tiểu Phi xuống xe, Giang Hằng Vũ theo sau đi xuống, thực tự nhiên liền cầm lấy tay San San:” A!!! Ở bên kia đông vui chưa kia, đi

qua xem thôi!”

Tiết San San bỏ tay hấn ra:” Đừng có lợi dụng cơ hội!”

Tiểu Phi ở một bên lên cười trộm.

Ba người đi vào một hội trường, lầu một đang có hoạt động đấu võ, cuối cùng người thắng cuộc sẽ được iphone nhân hiệu hình quả táo đời mới nhất.

Dưới đài một đám đông người vây quanh, trên đài có hai thanh niên giao đấu, một người lại tiếp một người, xung quanh liên tiếp những tiếng vỗ tay cùng tiếng gào thét, người thắng cuộc sẽ tiếp tục ở lại trên đài chờ người tiếp theo lên khiêu chiến. Trên đài, một cậu nam sinh đội mũ lưỡi trai đã thắng liên tiếp mấy trận, cứ xem tình hình này, phỏng chừng cậu ta sẽ đạt giải quán quân.

Giang Hằng Vũ bỗng nhiên nói:” Tiết San San, di động của cậu đâu?”

“Làm sao?”

” Lấy cho tôi xem xem.”

” Làm sao?” Về mặt cô đề phòng.

“Ánh mắt này của cậu là sao? Tôi sẽ không phá di động của cậu!” Hấn buồn cười cầm lấy cái di động có màu sơn cũ kĩ, lắc đầu nói: “Cậu rốt cuộc vẫn không phải là con gái a?”

” Làm sao vậy?” Cô nhúm mày, hấn có ý tứ gì!

” Không có gì.” Hấn cười cười, bỗng nhiên nhìn hướng lên vũ đài, lấy tay chỉ vào cậu nam sinh đội mũ lưỡi trai, lập tức sử dụng kỹ thuật nhảy siêu việt, sau đó nhảy dựng lên, bước nhảy này cần rất nhiều động tác yêu cầu kĩ thuật cao nhưng đối với hấn mà nói thì thật là dễ dàng.

Toàn hội trường náo nhiệt hấn lên, rất nhiều người đặc ý rung đùi, Tiết San San ngạc nhiên:” Hóa ra đây là đấu võ a, thật là phấn khích!”

” Đúng vậy, Giang Hằng Vũ thật là lợi hại, người kia không xong rồi.” Tiểu Phi một bộ háo sắc nhìn lên đài.

Dưới đài không ngừng truyền đến tiếng thét chói tai cùng vỗ tay, vang dội hơn cả cậu thanh niên đội mũ lưỡi trai. Quả nhiên không quá vài hiệp, cậu đội mũ lưỡi trai liền thua trận, lau tay, cùng Giang Hằng Vũ bắt tay:”Người anh em, thật là lợi hại, lúc nào rảnh thì chúng ta nói chuyện.” Dứt lời xoay người tiêu sái đi xuống đài.

Giang Hằng Vũ nhìn Tiết San San dưới đài, làm dáng bộ chiến thắng.

Tiết San San sững sốt, liền ngay lập tức nhìn thấy nhân viên công tác đem phần thưởng giao cho hấn. Hấn giơ lên phần thưởng, nhảy xuống vũ đài:” Cho cậu, điện thoại cũ kia mau ném đi!”

” A?” Cô vẻ mặt mờ mịt.

” A cái gì mà a?” Hấn buồn cười nói:” Tôi nói cái iphone này cho cậu!” Dứt lời mạnh mẽ đưa điện thoại di động nhét vào trong tay cô.

Nhìn hấn trán đầy mồ hôi, còn có vài phần ẩm ướt trên mặt, hấn sáng lạn tươi cười làm cho cô nhất thời hoảng hốt.

” Thật đẹp a!” Tiểu phi hâm mộ vuốt ve lớp vỏ bọc bên ngoài, ” Đây là iphone đời mới nhất a.....”

Tiết San San thấy thế vội hỏi:” Cậu thích sao? Điện thoại này cho cậu đi!” (Lady: Chị ... chị ..., không lấy thì cho em đi >

” Như vậy sao được?” Tiểu Phi kinh ngạc nói:” Đây là người ta tặng cho cậu mà?”

Tiết San San nhìn nhìn Giang Hằng Vũ:” Làm sao bây giờ? Tiểu Phi cũng thực thích cái này, ha ha, cậu sẽ đưa điện thoại này cho cô ấy chứ.”

Hấn nhìn cô, trên mặt ngừng lại tươi cười:” Cậu không thích sao?”

” Không phải. Chính là..... Tiểu Phi giống như so với tôi lại càng thích hơn.....”

” Tốt.” Hấn đánh gãy lời cô, cầm điện thoại di động đưa đến trước mặt Tiểu Phi:” Tặng cho cậu này, mỹ nữ.”

” A!” Tiểu Phi thụ sủng nhược kinh, tiếp nhận di động:” Thật ư? Thật sự đem cái này tặng cho tớ?”

” Đúng vậy.”

” Cảm ơn..... Tớ rất vui.....”

Tiết San San ngẩng đầu nhìn Giang Hằng Vũ, hấn tức giận sao? Vì sao hấn rõ ràng đang cười, nhưng cô lại cảm thấy hấn đang tức giận?

Là cô làm sai sao? Kỳ thật kia chẳng qua là cái di động mà thôi, hẳn dễ dàng lấy được, có thể tùy tiện đưa cho bất luận kẻ nào. Hẳn đưa cho cô, có lẽ chính là tỏ vẻ thân thiết, nhưng là cô lại cự tuyệt.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ăn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: A!

Ban đêm, San San mất ngủ.

Có lẽ là rất nhàn nhã, đi qua phía sau cô còn có quán ăn đêm. Có lẽ cô trời sinh chính là số mệnh vất vả, quá thanh nhàn lại làm cho cô cảm thấy không quen. (Lady: Chị này có xu hướng tự ngược...)

Cô miên man suy nghĩ, bỗng nhiên cảm thấy chính mình giống như đã làm tổn thương Giang Hằng Vũ.

Nhưng cái loại công tử như hắn, cả ngày vô ưu vô lo, tựa hồ cái gì cũng không để ở trong lòng, hẳn là sẽ không vì chuyện như vậy mà phiền não?

Hắn giống như một đứa bé, nói cái gì theo đuổi cô, chẳng qua là nhất thời nổi hứng thôi, cho đến khi chán rồi, nói không chừng sẽ không dây dưa cùng cô nữa.

Cô bỗng nhiên cảm thấy phiền lòng, đi ra trường học, đầu đường ngọn đèn lóe ra, cô ngồi ở trên ghế vệ đường, nhìn các dãy nhà cao tầng xa xa, nhà nhà đều đèn đuốc sáng trưng.

Nhà nhà đều đèn đuốc sáng trưng, nhưng không có nhà của cô.

Cô nhớ tới tám năm trước, cô lần đầu tiên chân chính bước vào nhà.

Lúc ấy cha nuôi đã mua cho cô quần áo mới, còn có túi sách cùng với đồ chơi, vừa vào cửa, lại bị một cô gái hùng hổ chặn ở cửa, không cho cô vào.

Cha nuôi dụ dỗ nói ngọt cô gái kia, cô ấy mới bằng lòng tránh ra, sau đó một người phụ nữ mặc áo ngủ cùng với mặt nạ chạy ra từ trong phòng hung hăng trừng mắt nhìn cô, rồi xoay người về phòng ngủ. (Lady: 2 mẹ con nhà này ngộ ghê)

Từ đó về sau, cô gái kia trở thành em gái của cô, người phụ nữ hung dữ kia trở thành mẹ nuôi của cô.

Nhưng cô chưa bao giờ dám gọi bà ta là mẹ, cô chỉ kêu bà ta là thím. (bản gốc là a di)

Em gái hòa nhã nhỏ hơn cô hai tuổi, thường xuyên cho cô một chút đồ dùng, bút máy cùng đồ chơi, thậm chí quần áo cũng cho cô. Người em gái này trời sinh rất thích đoạt lấy. Bất quá cô cũng không để ý, cô đã có gia đình, đã thỏa mãn lắm rồi.

Ít nhất cha đối cô rất tốt.

Nhớ tới thời gian ba năm hạnh phúc kia, cô lại nhịn không được nước mắt rơi.

Ngẩng đầu lên, làm cho nước mắt lưu trở về. Người giống như cô, không nên có rơi nước mắt, cô cũng không tin tưởng nước mắt.

Gió đêm nhẹ thổi, cô đứng lên, bỗng nhiên có cái gì đó rớt xuống đất. Cô vừa thấy, đúng là chiếc cúc áo kia, không biết khi nào lại ở trong túi của cô. (đó ai biết chiếc cúc này là của ai)

Chiếc cúc áo rớt xuống giữa đường, cô theo bản năng chạy lại nhặt, lúc cô xoay người, bỗng nhiên trước mắt cảm thấy chói mắt, một chiếc xe hơi hướng cô chạy đến.

”A!” Hét lên một tiếng, cô té ngã trên mặt đất.

Cứ tưởng rằng xe sẽ chạm vào cô nhưng may mắn người tài xế đã kịp thời đánh tay lái, nên cô không có vấn đề gì nghiêm trọng.

Một người đàn ông tóc bù xù đi xuống xe, nổi giận đùng đùng hướng cô đi tới:” Uy! Cô đi đường thế nào vậy? Vì sao lại đụng vào xe của tôi?”

San San có nhiều chỗ bị thương, cánh tay cũng có nhiều chỗ bị trầy da, nhưng là đột nhiên chạy đến đường cái trung ương, thật là chính mình không đúng. Vì thế vội khiêm tốn trả lời:” Thực xin lỗi, tôi không phải cố ý.....”

” Không phải cố ý?”

Người đàn ông càng thêm tức giận:” Không phải cố ý? Cô lại hại xe của tôi, nói một câu không cố ý là xong sao?”

” Tôi..... Tôi sẽ bồi thường phí sửa xe” Cô cắn cắn môi, đầu gối máu cũng không ngừng chảy ra.

Người đàn ông kia sừng sốt một chút, nhìn cô chân bị thương, rống lên:” Tôi như thế nào lại không may như vậy! Vừa về nước lại gặp sự tình này.....”

Đi tới nhìn cô:” Uy! Cô có thể hay không đứng lên a?”

“Vâng..... Có thể.....” Cô thử đứng lên, đầu lại một trận choáng váng, thân mình lung lay sắp ngã.

Hắn bước lên phía trước từng bước đỡ cô.

“A..... Thực xin lỗi, tôi sẽ bồi thường cho anh.....” Cô suy yếu nói xong, liền té xỉu ở trên vai hắn.

Hắn sừng sốt, lập tức cắn răng nói:” Thật sự là kiếp trước thiếu nợ cô hay sao! Thật là chuyện không hay ho.....”

Giúp đỡ cô chuẩn bị lên xe, bỗng nhiên thoáng nhìn lên cúc áo hoa mai bị rớt kia. Hắn lại sừng sốt, xoay người nhặt lên, lại nhìn người con gái trong lòng, trên mặt hiện ra thần sắc bất khả tư nghị (không biết đang suy nghĩ gì)...

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Phát hiện ra ác ma

Lúc Tiết San San hoảng sợ tỉnh lại, thấy chân mình bị cột cao, cánh tay cũng dùng vải trắng băng lại giống như xác ướp.

” Đã xảy ra chuyện gì?” Cô mờ mịt nhìn chung quanh một mảnh màu trắng.

Bỗng nhiên một thanh âm đánh ngáp:” Cô tỉnh rồi à? A..... Tưởng cô đã chết.....”

” Anh..... Là ai?”

San San trống rỗng nhìn nam nhân tóc đỏ, trí nhớ liền trở về trong đầu:” Ngô..... Là cậu.....”

” Uy! Cô thực không lẽ phép! Nếu không tôi đem cô tới bệnh viện, cô nói không chừng sẽ chết ở trên đường, ngay cả lời cảm tạ cũng không có sao?”

Người nam nhân tóc đỏ tức hồ bộ đáng rất tức giận.

” Thực xin lỗi..... Cảm ơn.”

“Cái gì, thực lộn xộn.....” Hắn nhú mày:” Được rồi được rồi, cô đã tỉnh, tôi phải nhanh về nhà.”

Hắn đi được vài bước, bỗng nhiên quay lại:” Đứng rồi, đây là đồ cô làm rớt?” Nói xong lấy ra cúc áo hoa mai kia:” Đây..... Nghe nói chiếc cúc áo này là của một lão sư có tiếng làm ra trước mắt, trên thế giới này cũng chỉ còn vài cái, rất quý hiếm, cô như thế nào lại có được?”

Cô sừng sốt, nói quanh co nói:” Tôi..... Tôi nhặt được.”

“Nhặt?” Hắn kinh ngạc nói:” Nguyên lai là như vậy a.....”

San San một trận kinh ngạc, hắn ta biết chủ nhân của chiếc cúc này sao?

Hắn vẻ mặt thất vọng:” Vậy thì nhất định là hắn ta không cẩn thận làm rớt..... Còn tưởng rằng hắn vòng vo, bắt đầu đối nữ nhân có hứng thú, nguyên lai không phải.....”

Cô giật mình ngẩng đầu:” Anh ta..... Là ai?”

” Ai?” Hắn sừng sốt một chút:” Cô nói chủ nhân của chiếc cúc này?”

Cô gật gật đầu, khẩn trương nhìn hắn.

”Nga, hân a.....”

Lúc này cửa phòng bệnh mở ra, đi vào một người.

Nham nhân tóc đỏ xoay người hướng người nọ chào hỏi:”Nga, anh tới rồi à, vậy nơi này giao cho anh, trăm ngàn đừng nói cho lão già kia biết tôi gặp chuyện này!”

San San ngây dại, nhìn vào người kia, đúng là Luật Hạo Thiên.

Thoạt nhìn bọn họ giống như đã quen biết..... Đây là có chuyện gì?

Luật Hạo Thiên nhìn cô một cái, quay đầu lại nói với nam nhân kia:”Đại thiếu gia, nơi này giao cho tôi xử lý, cậu cứ đi gặp lão già, tốt nhất nên đổi quần áo, sẽ nhuộm tóc trở lại rồi về.”

“Anh dựa vào cái gì mà quản tôi?” Cái tên bị là Đại thiếu gia lập tức nổi trận lôi đình:”Chuyện của anh à, chẳng lẽ ngay cả tôi mặc quần áo gì, làm kiểu tóc gì anh cũng quản sao?”

”Đại thiếu gia, lão già thân thể không tốt, cậu vẫn nên nghe lời ông ấy.” Luật Hạo Thiên không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

“Hừ!” Lâm đại thiếu gia hung hăng trừng mắt nhìn anh, đem cúc áo đặt ở trên tay hân:”Đây là của anh? Anh nhận lấy!”

Tiết San San cả người chấn động, ngơ ngác nhìn Luật Hạo Thiên khuôn mặt vẫn bình tĩnh.

Lâm đại thiếu gia đã rời đi, trong phòng bệnh chỉ còn lại có hai người bọn họ.

Cô theo bản năng thân thể co lại, nhưng một chân bị treo lên, không thể động đậy.

Anh cúi đầu nhìn cúc áo trong tay, Cô hoảng sợ nhìn anh.

Trong phòng yên tĩnh lạ thường.....

Thật lâu sau, tiếng bước chân của anh vang lên, từng bước một, tới gần giường bệnh.

”Đứng..... Đứng lại.....” Cô run run kêu lên:”Không cần lại đây, không cần.....”

Nắm lên cái gối hướng anh ném đến, lại bị anh chụp lại được, thân nhiên nói:”Tôi tìm thật lâu, nguyên lai ở cô nơi này.”

Những lời này, làm cho lòng của cô hoàn toàn chìm vào đáy cốc.

”Thật là anh?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: hân diện của một người hoàn mỹ

”Thật là anh?”

Tiết San San nhìn người nam nhân trước mặt, cô cảm giác được thanh âm chính mình đang run nhè nhẹ.

Anh cũng lẳng lặng đứng trước cô, sau một lúc lâu, buồn bã nói:”Là tôi, hay là người khác, chuyện đó rất quan trọng sao? Có người tiêu tiền mua cô, mà cô cũng đồng ý, trước sau cũng thanh toán tiền. Cô còn truy cứu người nam nhân kia là ai, có tác dụng sao?”

Cô ngơ ngác nhìn anh, cảm giác được một cỗ tuyệt vọng tràn ngập.

Đúng vậy, có tác dụng sao?

”Tôi không nên hận anh..... Chỉ đồ thừa tôi chính mình rất vô dụng!” Nước mắt của cô bỗng nhiên chảy ra:”Vì sao..... Tôi rõ ràng là thành thành thật thật làm công kiếm tiền, tuy rằng của nghề của tôi sẽ bị nhiều người hiểu lầm, nhưng là tôi tin tưởng chỉ cần chính mình làm đúng, sẽ không sợ người khác nói. Tôi tin tưởng vô luận vị trí hoàn cảnh cỡ nào ác liệt, tôi tuyệt đối sẽ không đánh mất chính mình, tuyệt không đắm mình!”

” Nhưng cô vẫn làm!”

” Tôi không có!” Cô quát:” Tôi cho tới bây giờ đều không có nghĩ tới làm chuyện như vậy , là thủ hạ của anh không phân tốt xấu liền đem tôi trói lại, anh lại không nghe tôi giải thích, tôi từ đầu tới giờ đều không có đáp ứng quá, là anh bắt buộc tôi!”

Cô càng nói càng giận:” Anh là đồ biến thái! Ai có thể tưởng tượng được, đường đường phó tổng tài Lâm thị, trước mặt người ở bên ngoài là đáng vẻ ung dung, tao nhã, nhưng bên trong cũng là dơ bẩn không chịu nổi!”

Anh nheo lại ánh mắt, hàn quang phụt ra:” Cô nói cái gì?”

Lúc này Tiết San San căn bản quên cái gì là sợ hãi, phần nộ cùng khiếp sợ làm cho anh chết lặng.

Cô ngược lên, không chút nào lùi bước nhìn anh, gần từng tiếng nói:” Như thế nào? Tôi nói sai rồi sao? Luật tiên sinh, nhìn thủ hạ của anh thành thạo giao dịch như vậy, tôi nghĩ anh hẳn là không phải lần đầu tiên đi? Nếu anh không phải sợ bị người khác biết, vì sao muốn tìm con gái qua đêm. (để từ con gái để biết là người còn trinh) Anh là đồ nguỵ quân tử! Tôi muốn làm cho toàn thế giới đều biết đến hành vi biến thái của anh.”

” Biến thái?” Anh cười lạnh một tiếng:” Cô hiện tại có thể đứng ở cửa sổ đối với bên ngoài kêu, nói tôi là biến thái, xem mọi người tin tưởng cô, hay là tin tưởng tôi?”

” Kêu liên kêu, ai sợ ai!”

Cô nói xong liền xuống giường, lại phát hiện chính mình một chân còn băng bó. Vì thế cố sức, muốn cởi bỏ sợi dây ra đang cột chân ra.

Anh bỗng nhiên thân thủ đề lại:” Đừng làm loại chuyện vô vị này, chờ vết thương của cô tốt rồi, tôi sẽ an bài cho cô ở đài truyền hình, cho cô tận tình tuyên dương, gièm pha tôi.”

” Anh thật sự ngốc như vậy, cho tôi đi đài truyền hình nói?” Cô không dám tin nhìn anh.

” Chờ cho vết thương của cô tốt rồi, nếu như cô muốn đi, tôi sẽ không ngăn cản cô.”

Ánh mắt của anh thật giống đại dương sâu thẳm, vọng không thấy đáy, vọng không đến biên, nơi đó kinh đảo hải lăng, nơi đó trầm tĩnh vô ba.

Cô xem không hiểu anh, cho đến giờ phút này, cô biết rõ anh chính là người kia, nhưng cô vẫn là xem không hiểu anh.

” Anh làm sao có thể làm như vậy? Tôi sẽ không mềm lòng, tôi cũng không phải là cô gái không biết gì!”

” Tôi nói là thật.” Anh thân nhiên nói:” Chẳng lẽ cô muốn tôi giết cô diệt khẩu cô mới cam tâm?”

Cô cả người run lên:” Anh từng giết người sao?”

” Cô cảm thấy như thế nào?” Anh nhìn chằm chằm ánh mắt của cô.

” Tôi..... Tôi không biết.....” Cô lại lâm vào sợ hãi, cô không thể chết, nếu cô chết, cha làm sao bây giờ?

Ngón tay lạnh lẽo của anh bỗng nhiên “phúc thượng”(đặt trên) hai má của cô:” Em là một cô gái thông minh, em biết mình nên làm như thế nào.” (Nhan Nhi: “em”, nghe trông ghê rợn quá, lady: *đập cho một phát* thế thì gọi là gì ? ==’)

Cô bỗng nhiên cảm thấy chung quanh đều bị một loại không khí tà ác bao phủ, cô muốn chạy trốn, lại trốn không thoát. Xoay qua, trên người anh tỏa ra hơi thở mãnh liệt càng ngày càng gần, sau đó, anh cường chế xoay mặt của cô lại, nhẹ nhàng hôn trụ đôi môi run run. (Nhan Nhi: first kiss!!! Yeah hooooooooo....., Lady: 2 anh chị đã oxxx rồi mà kưng)

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ăn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Yếu đuối

Nụ hôn này làm cho Tiết San San lại một lần nữa hít thở không thông.

Lúc này đây, không hề là môi chạm môi đơn giản như vậy, anh thế nhưng lấy lưỡi cạy mở hàm răng, tiến quân thần tốc cuốn lấy đầu lưỡi trơn mềm của cô.....

Anh làm sao có thể như vậy chứ?

Cô ra sức giãy dụa, nhưng toàn thân đều bị hấn giam cầm, chân cũng không thể động, không cách nào thoát đi được!

Cô xấu hổ đến vẻ mặt đỏ bừng, cùng một tên biến thái như vậy thân mật tiếp xúc, cô quả thực không sống nổi! Nhưng ngẫm lại ngày đó ở khách sạn so với việc này tiếp xúc càng sâu hơn một tầng. Cô càng thêm tuyệt vọng, cảm thấy mình lâm vào một vùng bùn đáng sợ, không tìm thấy phương hướng, phía trước tối đen như mực.

Nụ hôn này đối với cô mà nói dài như một thế kỷ, đến cuối cùng, cô đã muốn vô lực nhắm lại hai mắt, không phản kháng nữa. Vô dụng, ở trước mặt anh, cô giống như là một loài động vật nhỏ bé, phản kháng, chỉ có thể làm cho cô bị thương đổ máu.

Cô vĩnh viễn cũng không có khả năng chống lại anh, mà anh, chỉ cần một cái dặm chân nhẹ nhàng cũng có thể đem cô nghiền nát.

Thấy cô an tĩnh lại, anh dần dần buông cô ra, buồn bã nói:” Tốt lắm, cô đã hiểu. Thật đúng là một cô gái thông minh, nghỉ ngơi tốt đi, mấy ngày này, cô có thể không cần đi làm.”

Cô gắt gao nhắm hai mắt, nghe cước bộ của anh dần dần rời đi, sau đó là âm thanh đóng cửa nhẹ nhàng.

Một giọt lệ tự nhiên chảy xuống.

Nguyên lai cô đúng là yếu đuối như vậy.....

Kỳ thật yếu đuối mới đúng là bản tính của cô.

Thuở nhỏ ở cô nhi viện lớn lên, từ nhỏ đã bị những đứa trẻ ở đây bắt nạt cô cũng không dám phản kháng.

Cô cho tới bây giờ đều chỉ biết trốn ở một góc khóc, lúc ngủ đều bị ác mộng làm bừng tỉnh. Tỉnh lại, lại là một chu kì vòng đi vòng lại cuộc sống bị bắt nạt.

Chính là thiếu niên lãnh khốc kia làm thay đổi cuộc sống của cô, là hấn bảo hộ cô, là hấn dạy cô phản kháng, cùng hấn một chỗ, cô học được cách kiên cường. Cho nên khi hấn đi, cô lựa chọn cách kiên cường sống sót. Vô luận gặp phải dạng gian nan khốn khổ gì, cô đều tự nói cho chính mình, hấn đang nhìn cô, cô không thể làm cho hấn thất vọng được!

Tuy rằng hấn không còn xuất hiện nữa, nhưng kia một đoạn ký ức màu trắng lại làm bạn với cô trên con đường sau này, dần dần lớn lên, cô học cách bảo hộ chính mình, bảo hộ người khác, ở thế lực ác trước mặt cũng không bao giờ cúi đầu nhận thua.

Cho tới hiện giờ cô đều làm tốt, nhưng mà hiện tại..... Cô lại lùi bước, ở trước mặt nam nhân ác ma này lùi bước.

Kẻ yếu, thật sự không thể chiến thắng kẻ mạnh sao?

Đặng Hải, nói cho em biết? Nếu là anh, anh sẽ làm như thế nào?

Đặng Hải.....

” A! San San, em như thế nào bị thương thành ra như vậy?”

Một tiếng thét chói tai làm cho Tiết San San trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, chỉ thấy Giang Hằng Vũ chạy vọt tới trước giường cô như một trận gió, khoa trương nhìn chân cô:” Trời ạ, chân của em làm sao vậy?”

Lúc này Tiểu Phi cũng thở hồng hộc chạy tiến vào, thấy San San như vậy cũng hoảng sợ.

” Không sao cả, chỉ là gãy xương một chút mà thôi, rất nhanh sẽ khỏi.”

” A? Gãy xương mà kêu chỉ một chút?” Giang Hằng Vũ kích động nói:” Là ai đem cậu biến thành như vậy? Tôi sẽ đi cho hấn một bài học!”

” Không thể trách người ta, là tại tôi không cẩn thận chạy ra giữa đường.” Tiết San San cuống quýt giải thích, nhìn bọn họ hai người này, bỗng nhiên cảm thấy trong lòng một trận ảm, lại một trận đau.

Giang Hằng Vũ, hấn giống như chuyện gì đều chưa có phát sinh, hấn không có tức giận, cũng không hề để ý đến cô, thật tốt quá.....

” Tiết San San, em như thế nào lại khóc? Có phải hay không đau a?” Hấn khản trương nói:” Đau như thế nào? Để tôi đi gọi bác sĩ!”

Cô vội bắt lấy tay hấn:” Không cần, tôi tốt lắm, tôi chỉ là..... chỉ là nhìn thấy hai người nên cảm thấy vui vẻ.”

Chương 28: Xin giúp đỡ

” Hai người đến thăm tôi, tôi rất vui.”

Tiết San San nói, bỗng nhiên phát hiện tay của mình bị Giang Hằng Vũ nắm chặt, muốn rút tay ra, lại bị hắn dùng lực bắt lấy.

“Chỉ một chút thôi, ai bảo em là bạn gái anh?” Hắn sáng lạn cười, khuôn mặt không chút giả dối.

Cô vô lực nói:” Tôi không phải.....”

“Tốt lắm tốt lắm, bảo bối, đừng làm nũng, Tiểu Phi làm canh sườn cho em đấy! Cô ấy đối em còn hơn người bạn trai như anh, nhanh uống hết đi, đây chính là tâm ý của cô ấy!”

Hắn nói xong liền lấy cái túi trong tay Tiểu Phi, rót ra một chén, hơi nóng bay ra tứ phía.

“Thơm quá” San San uống một ngụm, cảm động đến rơi nước mắt nói:” Cảm ơn cậu, Tiểu Phi.”

Tiểu Phi đỏ mặt nói:” Cậu thích thì tốt rồi, San San, cậu nhất định phải dưỡng bệnh cho tốt, để mau hồi phục!”

“Yên tâm đi! Mình rất khỏe mạnh! Loại bệnh nhỏ này, không đến ba ngày là khỏi rồi!”

Cô vừa nói xong trên đầu liền bị Giang Hằng Vũ cú một cái.

“Sao có thể? Em lợi hại? Anh cảnh cáo em, trong vòng một tuần không thể xuất viện, trong vòng một tháng không thể đi!”

Cô cá kinh:” Tôi không đi? Chẳng lẽ trốn chạy?”

” Đương nhiên không phải.” Hắn thần bí hề hề cười:” Em muốn đi, vậy thì để anh công.”

” Tôi không cần, tôi còn phải làm việc!”

” Chân của em bị như vậy làm thế nào làm việc?”

” Rất nhanh sẽ khỏi thôi.”

” Nói bậy! Không cho phép em làm việc.”

” Khó mà làm theo lời anh được, ta không làm việc, cũng bị cuốn gói.”

” Không sao, cùng lắm thì anh muốn em làm vệ sĩ.”

” Giang Hằng Vũ, anh đừng nói đùa được không?” Cô nhú nhú mày:”Tôi muốn anh nói chuyện nghiêm túc.”

“Anh đây là nói thật.” Hắn quả nhiên bộ ra khuôn mặt nghiêm túc:” Em thật sự có thể làm vệ sĩ cho anh, bất quá anh sẽ không cho em làm này làm kia, anh thương em còn không hết.”

Nhìn biểu tình thành thật của hắn, San San hơi hơi sững sờ, trong đầu bỗng nhiên có ý niệm hiện lên.

“Nếu có thời gian, chúng ta cùng nói chuyện được không?”

Giang Hằng Vũ vui vẻ nói:” Tốt! Anh hiện tại đang có thời gian, chúng ta hiện tại nói đi!”

San San lắc lắc đầu, bất đắc dĩ cười nói:” Lần khác, được không? Tôi hôm nay rất mệt.”

“Ok Ok, em muốn như thế nào đều tùy em! Ha ha.....”

Nhìn hắn tươi cười, San San trong lòng càng rối loạn.

Kỳ thật cô muốn hỏi hắn, gia thế của hắn có thể hay không cùng Lâm gia chống đối. Nhưng là cô hỏi không ra, cũng không biết cùng hắn như vậy đến tột cùng hay không.

Giang Hằng Vũ cùng Tiểu Phi đến thăm là buổi sáng, thời điểm rời khỏi cũng đã chiều tối.

Cô bỏ sợi dây buộc chân mình, tự mình bước xuống giường, đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn bên ngoài nồng đậm bóng đêm.

Cô nên làm cái gì bây giờ? Thật sự nhận thua tên ác ma kia sao? Hay là đi tìm Giang Hằng Vũ giúp đỡ?

Cô không nghĩ sẽ chọc bất luận kẻ nào, nhưng là nếu bức cô, cô cũng chỉ có thể vùng dậy.

Bỗng nhiên cửa mở ra, tiếng bước chân truyền đến.

Hai vai của cô khẽ run lên, hai tay gắt gao nắm chặt..... Cô biết, anh ta đã đến.

Bỗng nhiên trên vai ảm áp, anh lại khoác thêm áo cho cô. Cô nhắm mắt lại không nói lời nào, chỉ hy vọng này ác ma mau rời đi.

Nhưng anh lại căn bản không rời khỏi như cô mong muốn, hai tay ôm thắt lưng của cô, ở phía sau ôm lấy cô.

Cô cả người run lên, cắn răng nói: "Luật tiên sinh, tôi lại lặp lại một lần, tôi không phải kỹ nữ."

Thật lâu sau, anh mới mở miệng nói: "Tôi chưa bao giờ sẽ đi ôm một kỹ nữ."

Cô lại cắn răng: "Tôi có thể thay anh giữ kín bí mật, nhưng mong anh không cần như vậy, tôi có thể quên sự việc kia, chúng ta trong lúc đó cái gì cũng chưa phát sinh!"

"Em muốn quên, nhưng tôi lại không quên được." Anh nói xong, bỗng nhiên quay người cô lại, cúi đầu, ôm chặt cô, hôn trên miên.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Không làm người tình

Tiết San San toàn thân bị giữ chặt, như bị ma ám, động cũng không thể.

Giống như một cái mộng yểm*, cô ở bên trong trầm luân, hít thở không thông, cô bắt quá hít một hơi, thầm nghĩ mau chóng thoát khỏi mộng yểm này.

(*mộng yểm: mộng bị yểm bùa)

Nhưng mà thanh âm của anh lại ở bên tai cô vang lên: "Em có phải nghĩ sẽ dựa vào tên Giang Hằng Vũ kia? Nói cho em biết, sớm làm cho ý nghĩ này chết đi. Tôi hiện tại không nghĩ động tới hắn, nhưng chỉ cần khi nào tôi nghĩ tới thì hắn sẽ chết không có chỗ chôn."

Thanh âm của anh bình tĩnh, thong dong, giống như trần thuật một sự thật không thể tranh cãi.

Vì thế, cô tuyệt vọng, tay nắm chặt quyền dần dần buông lỏng.

"Em vất vả kiếm tiền như vậy, là muốn cứu cha?"

Cô cả người chấn động mạnh, mở mắt ra, chỉ nghe anh tiếp tục nói: "Cha nuôi em thời hạn thi hành án còn mười năm, tôi biết em muốn đem ông ấy cứu ra, tôi có thể giúp em."

Cô ngây dại, hai mắt đăm đăm hỏi: "Anh muốn giúp tôi như thế nào?"

"Đem cha cô từ trong ngục giam ra, lại cho ông ấy một thân phận mới, rất đơn giản." Anh vừa nói, hơi thở ôn nhu quanh quẩn ở bên cổ cô.

Cô đột nhiên lấy tay đẩy anh ra, thanh âm lạnh lùng nói: "Cái loại người như anh, căn bản sẽ không hiểu được tôi vì cái gì mới vất vả kiếm tiền như vậy!"

Anh nao nao, ánh mắt lạnh lùng nhìn cô: "Vậy em là vì cái gì?"

"Vì cái gì?" Cô cười lạnh, ngửa đầu: "Tôi muốn thay cha tôi lấy lại công đạo! Tôi muốn ông nỡ đòi sau có thể ngẩng đầu lên làm người, tôi muốn đường đường chính chính đánh thắng quan tòa!"

Anh trầm mặc, lẳng lặng ngắm nhìn một lát, bỗng nhiên tay chạm vào mặt cô, cô thối lui về phía sau, lại bị ngáng chân, ngược lại gục ở trong lòng anh.

Cô định đứng lên, lại bị anh gắt gao ôm lấy.

Cô cắn chặt răng:” Tôi biết tôi đánh không lại anh, nhưng là tôi sẽ không chịu khuất phục trước anh.”

” Tôi cũng không hy vọng thấy bộ dáng khuất phục của em.” Anh nói xong, đem cô ôm đến trên giường, đặt cô lên chân.

Nâng cánh tay của cô lên, đem chỗ băng gạc tháo ra, khuỷu tay cùng cổ tay chỗ trầy da đã muốn đóng vảy.

” Ngứa sao?” Anh đột nhiên hỏi, làm cho cô hơi hơi sùng sốt.

Anh nhẹ nhàng vuốt ve vết thương:” Miệng vết thương đóng vảy sẽ ngứa một chút, nhưng là không cần động vào nó, sẽ để lại vết sẹo.”

” Tôi không cần anh giả vờ lo lắng cho tôi.”

” Tôi không giả vờ lo lắng cho em.” Hần thân nhiên nói:” Tôi quan tâm tới thân thể của em, bởi vì thân thể của em là của tôi.”

” Anh nói cái gì!” Cô vừa sợ vừa giận:” Anh làm sao có thể như vậy!”

” Em không có tư cách phản kháng, Tiết San San, từ hôm nay trở đi em không có tự do, cha nuôi em tôi sẽ nghĩ biện pháp cứu ông ấy ra, mà em chỉ cần làm cho tốt người phụ nữ của tôi thôi.”

Anh thanh âm bình tĩnh lại làm cho cô sợ hết hồn, cắn răng nói:” Vô sỉ! Tôi sẽ không làm người tình của anh! Ta cũng không cần anh hỗ trợ! Tôi nói là tôi muốn làm cho cha tôi đường đường chính chính từ trong ngục giam đi ra!”

“Em sẽ đồng ý.” Anh nói xong hôn lên trán cô, xoay người đi ra ngoài.

Ác ma! Ác ma! (Lady: Anh bá đạo quá, nhưng mà mình thích. . .)

Vì sao luôn dây dưa không rõ với cô?

Cô thống khổ chui vào chăn, nước mắt ướt đầm nệm giường.

Dưỡng bệnh chừng một tuần, Tiết San San có thể tự mình đi ra đường. Đi đến trường, Giang Hằng Vũ khẩn trương đỡ lấy cô:”Em nhanh như vậy đã xuất viện là như thế nào? Chân của em còn chưa tốt làm sao có thể đi ra đường chứ? Đến đây để anh cõng em.”

” Không. Không cần.”

Cô nhẹ nhàng đẩy hắn ra, nhớ tới Luật Hạo Thiên cảnh cáo, cô bắt đầu sợ hãi sự nhiệt tình quá thân mật của hắn ta.

” San San, em làm sao vậy?”

” Không có gì, tôi đi tìm tiểu thư Tư Tư.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Bí mật của San San

San san đi vào phòng nghỉ, thấy Lâm Tư Tư ngồi ở đằng kia, đi qua đi lại:” Tư Tư tiểu thư”

Tư Tư nhìn cô một cái, ngoài cười nhưng trong không cười nói: “San san a, cô không phải nằm viện sao? Như thế nào nhanh như vậy đã ra? Thân thể quan trọng hơn, cô vẫn nên trở về nghỉ ngơi vài ngày đi.”

“Không cần!” San San xua tay: “Tôi hoàn toàn tốt lắm, không cần nghỉ ngơi. Tư Tư tiểu thư, tôi có thể làm việc”.

“Thật vậy chăng?” Tư Tư hỏi.

San San dùng sức gật đầu, không có việc thì không có tiền lương, ba mươi vạn của cô khi nào thì mới có thể kiếm.

“ Cô muốn làm việc, nhưng hiện tại tôi không cần cô, làm sao bây giờ?” Lâm Tư Tư nhắc lông mi, chỉ vào người nam nhân phía sau: “Tôi đã tìm vệ sĩ mới, bọn họ có thể bảo vệ tôi. Cô nếu muốn lưu lại, thì có thể là người giúp việc của tôi đi”.

Cô khẽ cắn môi, nghĩ rằng người giúp việc thì người giúp việc, chính mình đã từng làm vệ sĩ thì làm bảo mẫu cũng có cái gì khác biệt.

“Được”

Cô gật đầu đồng ý, lại không phát hiện Lâm Tư Tư giương lên khóe miệng với nụ cười lạnh.

“Tôi cần một ly trà sữa nóng” Lâm Tư Tư ra lệnh nói.

San San sững sốt, không rõ trời đang nóng vì sao cô ta muốn uống trà sữa nóng, nhưng nếu người ta yêu cầu, cô sẽ đi mua.

Đang cầm một cốc lớn trà sữa nóng trở về, Lâm Tư Tư tiếp nhận liền uống một ngụm.

“Nóng quá, cô muốn bỏng chết tôi sao?” Bàn tay trắng nõn nhẹ nhàng giơ lên, cốc trà sữa nóng liền hất về phía trên người Tiết San San.

Cô may mắn tránh ra, nếu không liền bị hất lên mặt.

Quần áo ướt đầm, dính trên người, có một ít đau đớn, giống như bị phỏng.

Cô khẽ cắn môi, chịu đựng sự tức giận sắp bùng nổ, thấp giọng nói: “Tư Tư tiểu thư, tôi đắc tội gì với cô? Cô vì sao muốn nhắm vào tôi?”.

“Tôi nhắm vào cô” Tư Tư cười: “Có sao, tôi cảm thấy tôi đối với cô tốt lắm, tôi xem cô như chị em, có cái gì cùng nhau uống, trà sữa uống được không Tiết San San?”.

Cô nói xong cười khanh khách đứng lên, xung quanh những cô gái cũng đều vui sướng khi nhìn thấy người gặp họa, bộ dạng của Tiết San San lúc này trông chật vật không chịu nổi.

“Không cần cậy mạnh a San San, không muốn làm thì đừng làm, không ai ép cô”. Lâm Tư Tư cười đến gần cô, thấp giọng nói: “Tôi biết cô cần tiền, cô muốn cứu cha nuôi cô thôi”.

San San cả kinh: “Cô làm sao mà biết?”.

“Tôi vì sao không biết? Anh Hạo Thiên cái gì cũng nói cho tôi biết, không chỉ có thế, tôi còn biết rất nhiều bí mật nha”.

Cô trừng mắt nhìn, bỗng nhiên cao giọng nói: “Các người có biết cô gái phía trước này làm nghề không? Cô ta đã làm phục vụ ở quán bar. Ai nha, tôi thật sự là bị mù mắt, làm sao có thể thuê người như thế làm vệ sĩ cho mình. Lâm gia của tôi thật sự lần này bị mất hết mặt”.

San San ngây dại, anh ta làm sao có thể... Làm sao có thể đem chuyện của cô nói cho Lâm Tư Tư.

Nhìn trước mắt kia hé ra những gương mặt trào phúng tươi cười, cô trong đầu trống rỗng, lui về phía sau, lại không biết bị ai đẩy một cái, té ngã ở tại cửa, chỉ một thoáng cô vô số đồ ăn vặt thừa, giấy túi bẩn hương cô ném đến.

Cô ôm lấy đầu, có cảm giác có rất nhiều chân ở trên người mình đá vào.

Nhưng thân thể đã đau không muốn nghĩ tới cái gì, cô cảm thấy chính mình giống như khi ở cô nhi viện, tại trong cô nhi viện, cô bị một bọn nhỏ khi dễ vô lực đánh lại.

“Các người đang làm cái gì thế?”. Một thanh âm truyền đến, ngay sau đó đám người bị tách ra, Giang Hằng Vũ vọt vào ôm lấy San San.

“Em thế nào? Có khỏe không?” Hần khấn trương nâng khuôn mặt của cô lên, nhìn thấy gương mặt xinh đẹp tinh xảo lại không thấy có vẻ mặt tức giận.

Hần hít một ngụm khí, đứng lên phẫn nộ nhìn Lâm Tư Tư: “Tư Tư tiểu thư, cô hơi quá đáng rồi đó?”.

Lâm Tư Tư nâng cằm nói: “Như thế nào? Đau lòng? Xem ra anh của anh không có dạy bảo người tốt?”.

Hần nhú mày: “Cô cùng anh tôi nói cái gì? Cô vì sao khi dễ San San như vậy?”.

“Tôi khi dễ cô ta? Anh xem cho rõ ràng, tôi nhưng là không hề đánh người. Tôi chỉ bắt quá vì vạch trần cô ta là nữ phục vụ rượu mà thôi. “

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Lý do ghen

Giang Hằng Vũ nao nao, cả giận nói:” Nói bậy! Cô không được phép làm nhục cô ấy!”

Lâm tư tư cười lạnh:” Tôi bắt quá chỉ nói sự thật mà thôi! Sự thật chính là, cô ta căn bản bản là đứa hư hỏng! Cậu còn xem cô ta làm bảo bối, hiện tại hối hận chưa?”

Hắn nhủ mảy nói:” Cô vốn là thiên kim danh môn, thế nhưng nói ra những lời này, thì khác gì những người đàn bà chanh chua khác?”

” Giang Hằng Vũ! Cậu dám mắng tôi?” Lâm Tư Tư giận giữ nói:” Cậu dám vì cô ta mà mắng tôi? Cậu cùng anh cậu đừng nghĩ tới còn có ngày yên bình!”

” Tốt, tôi chờ cô!” Giang Hằng Vũ nói xong liền ôm lấy Tiết San San.

” Cậu..... Buông.....” San San bỗng nhiên bỏ ra vòng ôm của hắn:” Tôi không cần cậu lo..... Cậu đi đi!”

Giang Hằng Vũ sừng sốt:” Anh không đi.”

” Cầu cậu, đi nhanh đi!” Cô không muốn liên lụy tới hắn, người của Lâm gia thật sự là đáng sợ.

” Cậu bộ dạng như thế này, tôi làm sao có thể đi được?” Hắn vội la lên:” Cô ta nói những lời này anh căn bản là không tin, San San, em cũng không phải là người như cô ta nói, đúng hay không?”

“Cô ta đương nhiên không phải!” Lâm Tư Tư nghiêng răng nghiêng lợi nói:” Cô ta so với tôi nói càng hạ lưu gấp trăm gấp ngàn lần!”

” Không phải! Tư Tư tiểu thư, cô không cần nói San San như vậy!” Tiểu Phi cố lấy dũng khí từ trong đám người đi ra, cắn răng nói:” San San không phải loại người như vậy.....”

” Cô làm sao mà biết? Cô có thể chứng minh sao?”

Lâm Tư Tư hùng hổ quăng lại một câu, Tiểu Phi nhất thời cứng họng, ấp a ấp úng nói:” Tôi, tôi.....”

” Tiểu Phi!” San San bỗng nhiên kêu lên, lắc lắc đầu:” Không cần.....”

Nếu Tiểu Phi đứng ra làm chứng sẽ nói không được rõ ràng.

” Nhưng là.....” Tiểu Phi nhìn cô áy náy , thực xin lỗi, San San, mình không giúp được cậu.....

” Không có chứng cứ chứng minh cô ấy trong sạch, nhưng cũng không có chứng cứ chứng minh cô ấy là nữ nhân bại hoại.”

Ồn ào, Luật Hạo Thiên tách đám đông đi tới.

” Tư Tư, em đem sự tình làm lớn như vậy, là muốn cho mọi người đều biết sao?” Anh đi đến trước mặt Lâm Tư Tư, trầm giọng nói:” Tiết San San là vệ sĩ đã được chúng ta tuyển chọn kỹ lưỡng, nếu cô ta có vấn đề, đối với chúng ta Lâm gia danh dự gây ra ảnh hưởng rất lớn. Tư Tư, em đừng có mà tùy hứng.”

Lâm Tư Tư cắn chặt răng, u oán nhìn anh.

Này có thể làm khó cô sao? Nếu không phải anh ba ngày hai đêm không thấy người, cô có thể tức giận như vậy sao? Tối hôm qua, cô phải người theo dõi anh mới biết được anh lại lừa gạt mình vụng trộm đi bệnh viện thăm Tiết San San!

Cô chưa bao giờ ghen tị như vậy, cho nên cô muốn trả thù!

Cô vào văn phòng của anh lấy trộm tư liệu về Tiết San San, cô muốn giáo huấn một chút người không biết trời cao đất rộng này!

Dám cùng cô tranh đàn ông! Chính là kết cục này!

Nhưng là ở trước mặt anh, cô muốn làm bộ như vô tội.

Khóe mắt chan chứa lệ, trên mặt dần dần hiện lên vẻ đau thương:” Anh Hạo Thiên, em nhất thời tức giận, em đem cô ấy làm bạn bè tốt, nhưng là cô ấy lại lừa gạt em.”

Luật Hạo Thiên vỗ nhẹ lên bả vai của Tư Tư:” Anh biết, đừng thương tâm, giao cho anh xử lý chẳng tốt sao?”

“Vâng.” Cô nhu thuận gật đầu.

Anh xoay người, nhìn Tiết San San rúc vào trong lòng Giang Hằng Vũ, hàn quang trong mắt hắn chợt lóe lên rồi nhanh chóng biến mất.

” Các bạn, vừa rồi chính là một sự hiểu lầm nho nhỏ, bởi vì Tư Tư tiểu thư nghe được một vài lời đồn đãi cho nên nhất thời tức giận, mới có thể không phân biệt tốt xấu trước mặt mọi người mắng Tiết San San. Nhưng là, bạn học Tiết San San là trong sạch, điểm này không thể nghi ngờ, Lâm gia chúng tôi lúc tuyển vệ sĩ đã sớm điều tra qua. Cho nên mong mọi người quên chuyện vừa rồi, tản ra hết đi!”

Mọi người lập tức giải tán, Luật Hạo Thiên kéo tay Tư Tư:”Em mệt mỏi rồi? Để anh đưa em về.”

” Vâng.”

Hai người nắm tay nhau đi qua bên cạnh Tiết San San, Lâm Tư Tư hướng một ánh mắt tràn ngập hận ý tới cô.

Kia ánh mắt giống như nói, Tiết San San, cô chờ mà xem, tôi đối với cô dạy dỗ còn chưa chấm dứt đâu!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Nữ sinh ký túc xá

Giang Hằng Vũ ôm lấy San San:”Em có khỏe không? Có cần đi bệnh viện không?”

San San lắc lắc đầu, suy yếu nói:” Tôi không sao.”

“Anh đưa em về ký túc xá.”

Cô gật gật đầu, mắt nhìn Tiểu Phi bên cạnh vẫn khóc:” Tiểu Phi, cậu trở về đi, không cần phải xen vào chuyện của mình, không cần bởi vì mình. mà đắc tội Lâm Tư Tư, như vậy cậu sẽ không thể tiếp tục học ở trường này.”

Tiểu Phi lau nước mắt gật đầu, nhìn theo hai người bọn họ đã đi xa.

” Để cho anh xem, bị thương chỗ nào?”

Giang Hằng Vũ đặt San San ở trên giường, kiểm tra.

” Không sao, chỉ là hơi bẩn thôi, tôi đi tắm rửa là được.”

” Còn nói không sao?” Hấn chỉ vào cánh tay bị sưng lên của cô, không biết là cái gì làm ra.

” Không có việc gì, chỉ là vết thương nhỏ.” Cô cúi đầu, cầm áo ngủ đi vào phòng tắm.

Giang Hằng Vũ nghe bên trong có tiếng nước chảy, một trận hoảng hốt.

Hấn nhớ tới chính mình lúc ban đầu chú ý cô là vì cái gì.

Lúc ấy hấn là thật sự nhầm chán, các tiểu thư ở Tây Nhã hấn sớm đã chán ghét, khi hấn nhìn San San trước mặt mọi người đùa giỡn triệt quyền đạo, còn có khuôn mặt ôn nhu có vài phần cương nghị, giống như một gió đánh vào mặt, làm cho hấn bỗng nhiên tinh thần hưng phấn gấp trăm lần.

Lúc ban đầu theo đuổi cô, chính là xuất phát từ tò mò, chính là muốn tìm chút việc mà làm. Hấn mang thái độ bình thản, lại không nghĩ rằng mình lại có cảm tình với cô. Hấn càng lún càng sâu, cuối cùng phát hiện, chính mình giống như thật sự thích người con gái mạnh mẽ này.

Lúc cô tức giận, hấn cũng khản trương, cô cự tuyệt hấn, hấn hiểu ý của cô, cô bị thương, hấn liền rất đau.

Hấn hoảng hốt ngồi, bỗng nhiên cửa bị đẩy ra, hấn cả kinh đứng lên, chỉ thấy Luật Hạo Thiên đẩy cửa đi vào.

” Là anh?” Hấn nhíu mày.

” Cậu làm sao lại ở trong này?” Luật Hạo Thiên ngữ khí tuy rằng thản nhiên, nhưng rõ ràng mang theo địch ý.

” Tôi vì sao không thể ở trong này?” Giang Hằng Vũ cũng rõ ràng mang theo ngữ khí khiêu khích nói:” Anh có thể đưa Lâm đại tiểu thư về nhà, tôi cũng không thể đưa bạn gái của tôi về ký túc xá sao?”

” Có thể.” Luật Hạo Thiên thản nhiên nói:” Nhưng cô ấy không phải bạn gái cậu.”

Giang Hằng Vũ nắm chặt quyền.” Mặc kệ như thế nào, cũng hơn so người lãnh huyết như anh? Nếu không phải bởi vì anh, San San cũng sẽ không bị đại tiểu thư điều ngoa kia khi dễ!”

” Đây là chuyện của chúng tôi, không cần cậu quan tâm. Cậu có thể đi rồi.”

” Tôi không đi!” Hắn lần đầu tiên có ý muốn bảo hộ một người con gái, hắn muốn làm một người đàn ông có thể che chở cho người phụ nữ của mình!

” Giang Hằng Vũ.....”

San San không biết khi nào đã đổi áo ngủ đi ra phòng tắm, nhìn hắn nói.” Cảm ơn cậu đưa tôi trở về, cảm ơn cậu đã tin tưởng tôi, cũng cảm ơn cậu đã bảo hộ tôi. Nhưng, đành mời anh rời khỏi! Tôi muốn tự mình yên lặng một chút.”

” San San.....”

” Luật tiên sinh, anh cũng rời đi, nơi này là kí túc xá của nữ sinh, anh không nên tiến vào.”

Luật Hạo Thiên nhú nhú mày, xoay người đi ra ngoài, đứng ở ngoài cửa nói với Giang Hằng Vũ.” Cậu như thế nào còn không ra?”

Giang Hằng Vũ nhìn San San.” Em thật sự không có việc gì sao?”

Cô gật gật đầu, nhìn hắn ra cửa.

Lúc đóng cửa, thấy hắn nói.” Nếu có chuyện gì, hãy gọi điện cho anh!”

Quay người lại, nhìn thấy Luật Hạo Thiên ngồi ở trên lầu yên lặng hút thuốc.

Trong mắt người khác, Luật Hạo Thiên là người không hút thuốc lá, ở trước mặt mọi người, hình tượng của anh đều hoàn mỹ, khỏe mạnh hướng về phía trước, chưa bao giờ làm qua chuyện xấu, không có gì bất lương, càng không có cử chỉ bất nhã.

Anh giống như là một người hoàn mỹ được điêu khắc, người được triển lãm, các mặt vĩnh viễn đều hoàn hảo. Nhưng mà không có ai là hoàn mỹ, anh không phải thần thánh, anh chính là con người.

Giang hằng Vũ đi qua.” Chú à, hút thuốc có hại cho sức khỏe.”

Luật Hạo Thiên cũng không tức giận, lại nhìn hắn một cái.” Có muốn không?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Chán ghét ánh mắt của em

” Cảm ơn, tôi không cần.”

Giang Hằng Vũ đáp, bỗng nhiên điện thoại ở đâu vang lên. Hắn liền đứng lên.” Alô? Anh..... Được, em sẽ qua ngay.”

Chấm dứt cuộc điện thoại, hắn nói.” Chú à, chú tính ngồi luôn nơi này như vậy sao? Chú cho dù ngồi đến sáng mai cô ấy cũng sẽ không cho chú đi vào đâu.”

Luật Hạo Thiên không nói gì, chỉ yên lặng ngồi hút thuốc.

Giang Hằng Vũ nhìn anh thật sâu, nói.” Chú cũng thích cô ấy đúng không? Chỉ tiếc rằng ở trong mắt cô ấy chú chả là gì quan trọng cả. Cho nên mời chú cách xa cô ấy một chút, chú sẽ chỉ làm cho cô ấy bị càng nhiều thương tổn!”

Hắn nói xong nhanh chóng rời đi, Luật Hạo Thiên nhìn bóng dáng hắn, nhẹ giọng lầm bầm nói.” Người vốn là cho nhau thương tổn không phải sao?”

Đôi mắt anh dần dần âm u, giống như chất chứa điều gì đó.

Được một giờ, anh đứng lên đi trở về phòng Tiết San San.

Vươn tay ra rồi lại dừng lại. Anh nhắm lại hai mắt, mười năm trước kia hồi tưởng ở trong đầu một vụ cháy lớn..... Một hồi sống chết kia dường như

thay đổi cuộc đời, hủy diệt sinh mệnh của anh, cũng hủy diệt một mảnh thuần khiết cuối cùng còn sót lại trong anh.

Cái gì là thật tình? Chẳng qua chỉ là tình cảm rẻ tiền của đứa ngốc thôi, anh không bao giờ bị loại tình cảm ngu xuẩn này ràng buộc mình nữa! Anh muốn tiến lên, tuyệt đối sẽ không để bất luận kẻ nào làm trở ngại đường đi của anh!

”Phanh!”

Khóa cửa bị một cước đá văng ra, San San trốn ở trong chăn, nghe thấy thanh âm, liền bật dậy, ngo ngắc nhìn. Đứng ở cửa là người đàn ông ác quỷ kia.

”Ai cho anh vào đây? Đi ra ngoài!” Cô tức giận quát lớn.

Anh giống như không nghe thấy gì, đi từng bước một hướng tới cô, ánh mắt lạnh lùng.

Ác ma đi rồi quay lại, anh hiện tại, ác ma đã bỏ đi bề ngoài nhã nhặn.

Cô cảm thấy nguy hiểm, cầm lấy gối đầu hướng anh ném tới, sau đó liền nhảy xuống giường hướng cửa chạy.

Anh giữ chặt cánh tay của cô, cô cắn răng, nhấc chân quay về đá anh một cái, nhưng mà chân phải bị thương còn chưa hoàn toàn hồi phục, vừa dùng một chút lực liền cảm thấy đau đớn đến tận xương tủy.

Anh thuận thế ôm lấy cô, đem cô ném lên giường.

”Đau.” Mây nhủ lại, ánh mắt có lệ quang nhưng lại gắt gao cắn môi. Quạt cuồng nhìn anh, cô tuyệt đối sẽ không cúi đầu trước mặt người đàn ông này!

Anh áp chặt cô, hai tay chống giường, hai mắt chăm chú nhìn trên mặt cô.

”Tôi đặc biệt chán ghét, em xem tôi lúc vừa rồi, cái loại ánh mắt kiêu ngạo này. Tôi từng thề, muốn làm cho tất cả mọi người phủ phục ở dưới chân tôi, thuộc quyền sở hữu của tôi. Em, tuyệt đối sẽ không là ngoại lệ.”

San San kinh ngạc nhìn anh, lời nói lạnh lùng của anh so với ánh mắt hân lạnh lùng càng làm cô kinh sợ hơn.

”Anh. là người điên.”

”Đúng vậy, tôi chính là người điên. Mà em, nhất định thân phục ở dưới chân người điên là tôi!”

Đang nói chưa hết, San San liền nghe được một tiếng động nhỏ, thế nhưng anh lại vạch áo ngủ áo ngủ của cô ra!

”Không cần!” Cô hoảng sợ hô:”Đừng chạm vào tôi. Anh! Tôi sẽ kiện! Tôi nhất định sẽ kiện anh.”

Tiết San San luôn kiên cường, sẽ không dễ dàng chịu thua cái gì, nhưng trước mặt ác ma này, cô không thể không thừa nhận, cô dùng hết tất cả chiêu thức trên người cũng chỉ uống công.

Da thịt như ngọc một mảnh lồ lộ hiện ra, dần dần, thân thể mềm mại của cô hiện ra trước mắt anh.

Vì thế ánh mắt lạnh lùng kia tăng thêm vài phần.

Nhưng mà, anh bỗng nhiên ngừng ra, nhìn trên thân thể mềm mại của cô xuất hiện một vết hồng hồng.

Tay nhẹ nhàng vuốt ve, cô một trận sợ run, mạnh mẽ đẩy anh ra.

”Bị bỏng?” Anh hỏi.

”Không phải chuyện của anh, mời anh đi ra ngoài!”

Anh sững sốt mất vài giây, bỗng nhiên lấy chăn đem cả người cô bao lấy, sau đó ôm lấy cô, chạy ra ngoài cửa.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Lần thứ hai

“Đừng tưởng rằng anh làm như vậy tôi sẽ thích anh”.

Tiết San San nằm ở trên giường bệnh, ngực như bị đốt cháy, băng gạc được mở ra, cánh tay có mấy chỗ chảy máu, còn phải truyền dịch, dùng để giảm đau.

“Tôi cho tới bây giờ cũng không cần ai thích mình, tôi làm mọi chuyện chỉ vì chính mình”.

Luật Hạo Thiên ngồi ở trên ghế trên đầu giường, dáng vẻ thư thái.

“Giống như tốc độ thay đổi quá nhanh”. Anh nói xong, hơi cúi đầu,

“Như vậy thật lâu mới có thể chảy hết một lọ”. San San nhàu mày nói.

“Chảy quá nhanh mạch máu sẽ đau”. Anh thân nhiên nói: “Hơn nữa tôi còn có việc làm chưa xong, bây giờ có nhiều thời gian, vừa đúng lúc”.

“Cái gì?”

Cô ngẩn ra, còn không kịp phản ứng lại lời của anh có ý tứ gì, môi anh lạnh như băng liền ép xuống.

Bị hôn bất ngờ, làm cho cô không kịp hô hấp, muốn giãy giụa, anh đè lại tay cô.

“Đừng nhúc nhích, tôi sẽ không làm thương em”.

“Anh hỗn đản! Vô sỉ !”. Cô phần nộ quát nhục trừng mắt nhìn anh, bỗng nhiên hô to: “Cứu mạng! Cứu mạng a...”.

“Vô dụng” Anh thương xót nhìn cô: “Phòng bệnh này cách âm, trừ khi tôi ấn chuông, nếu không người bên ngoài không nghe thấy được âm thanh bên trong.”

“ Anh.....Anh.....”

Giờ này khắc này, Tiết San San không thể dùng lời để diễn tả về người này.

Cô cảm thấy anh chính là người cô kiếp trước mắc nợ nên kiếp này phải bù đắp, trừ bỏ chấp nhận số mệnh, cô không biết cô còn có thể làm cái gì.

Tay anh thâm nhập nội y, dao động trên thân thể non mềm của cô, cẩn thận tránh đi chỗ bị thương ở ngực.

“Về sau không cho phép làm thương chính mình, biết không? Một thân thể đẹp như vậy, đương nhiên phải bảo vệ cẩn thận.”

Anh dùng thanh âm dịu nhẹ lượn lờ ở bên tai cô, cô cả người bị ma trảo của anh khiêu làm vừa nóng vừa ẩm ướt, hai má tái nhợt một thoáng ửng hồng. Lại cắn răng nói: “Anh không nên đụng tôi, xin anh.... Anh đây là cưỡng gian, tôi sẽ tố cáo anh, nhất định sẽ tố cáo anh”.

“Hai chữ cưỡng gian này, là em nói đấy”. Anh sâu kín nhìn chằm chằm cô, đầu gối tách chân của cô ra: “Tốt lắm, tôi liền làm theo mong muốn của em”.

Bỗng nhiên thắt lưng tiếp theo động, San San khòe miệng phát ra tiếng rên, hai tay nắm chặt dưới thanh giường.

Làm sao có thể..... Như vậy?

Cô nghiêng mặt đi, nước mắt không tiếng động rơi ở trên gối.

Lần thứ hai, vì sao lại làm chuyện dơ bẩn này, luôn xuất hiện trên người cô.

“ Anh, anh bảo em tới có chuyện gì?”

Giang Hằng Vũ đi vào văn phòng của Giang Trục Thủy, thấy mặt anh quay về phía cửa sổ, ngóng nhìn qua cửa sổ lầu cao trầm tư.

“ Anh nói mau a, em còn có việc.” Giang Hằng Vũ gót chân còn không đứng vững, đã nghĩ muốn rời khỏi.

“Vũ, em đi Anh Quốc du học đi”. Giang Trục Thủy nhìn ngoài cửa sổ nói.

“Cái gì ?” Giang Hằng Vũ sững sốt, nhàu mày: “Em không đi ! Em ở chỗ này rất tốt, vì sao phải đi Anh Quốc ?”

Giang Trục Thủy xoay người lại, đôi mắt hẹp phượng dài nhìn em trai.

“Em không phải vẫn không thích cuộc sống ở Tây Nha sao ?”

“Trước kia là không thích. Nhưng hiện tại là, em đã thay đổi ý kiến ”.

“Vì người con gái làm công việc dễ tiện ở quán bar ?”

“Anh”Giang Hằng Vũ kích động : “Anh làm sao mà biết, cố ấy không phải loại con gái đó ! Người khác nói như thế nào đều không sao cả, nhưng anh lại như có thể nào lại cũng nói như thế ?”.

« Anh đây muốn nói như thế nào a ? » Giang Trục Thủy nhú mày nhìn em trai : « Cô ta còn trong trắng ? ».

“Anh, anh không phải nghe người khác nói bậy cái gì chứ ?”.

“Anh là loại người dễ tin lời đồn của người khác sao ?” Anh lắc đầu, “ Bất quá em phải rời đi, cho dù không phải cô gái kia, anh vẫn chuẩn bị đưa em đi Anh Quốc.”

“Vì sao ?” Giang Hằng Vũ khó hiểu nhìn anh trai : “Anh có thể hay không nói cho em biết nguyên nhân ? “.

“Không thể?” Giang Trục Thủy nghiêm nghị nói : “Ba mẹ trước lúc mất nói cái gì em không còn nhớ sao ? Bọn họ dặn em phải nghe lời anh. Ba mẹ không còn, anh trưởng như cha. Em phải nghe theo anh “.

“Anh... ” Giang Hằng Vũ lùi lại vài bước, hung hăng nói : ” Em không đi ! Anh dựa vào cái gì bắt em đi ? Dựa vào cái gì muốn em nghe lời anh ? “.

Giang Hằng Vũ đập cửa đi ra, Giang Trục Thủy nhẹ nhàng ấn cái trán “Ai, em như thế nào không hiểu anh có nỗi khổ tâm ? “.

Giang Trục Thủy lo lắng, bởi vì hẳn biết, thành phố này, rất nhanh sẽ nổi lên một trận huyết máu.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Con chó của Lâm gia

Giữa trưa ánh mặt trời chiếu vào sàn trong phòng bệnh, bên trong duy nhất hé ra chiếc giường tuyết trắng có tiết tấu rung động.

Nữ nhân ưm ưm phát ra tiếng khóc, linh lung bị một nam nhân ăn mặc chỉnh tề đặt ở dưới thân.

Anh ngay cả caravat đều không bỏ ra, nhưng cũng không gây trở ngại anh vận động nguyên thủy nhất.

Bình truyền dịch chậm rãi chảy xuôi, nước mắt của cô chậm rãi rui xuống, trên sàng đan một mảnh hỗn độn.

Cô cảm thấy thẹn, anh cư nhiên bắt buộc cô ở trong phòng bệnh làm loại sự tình này. Tay cô vài lần vụng trộm vươn ra, muốn giỡn giỡn, nhưng mỗi lần đều bị anh đứng lúc phát hiện, bắt trở về.

” Tôi đã nói rồi, không cần mưu toan làm chuyện vô vị như vậy.” Thanh âm của anh, như trước bình thản, chỉ có một chút vi suyễn.

” Hỗn đản. Biến thái.” Cô mắng:”Anh không phải chỉ thích xử nữ sao? Tôi đã không còn là xử nữ, vì sao còn quần lấy tôi không tha. Ân, hỗn đản.”

Anh nhìn khuôn mặt quật cường của cô, khuôn mặt tuyết trắng tinh tế gát gao cắn môi dưới, chết cũng không chịu phát ra âm thanh lấy lòng anh. Anh bỗng nhiên nở nụ cười:” Ai nói cho em tôi thích xử nữ?”

Sau đó, anh hơi cúi người, cô cắn môi, trên đó liền có một dấu răng, nhìn thấy khiếp sợ.

” Tôi không phải nói sao? Không cho phép em thương tổn thân thể của chính mình, bởi vì thân thể của em là của tôi.”

Sâu kín một tiếng thở dài tức giận, anh mềm nhẹ hôn lên dấu cắn kia.

Cô bỗng nhiên một trận hoảng hốt, vì sao, cô thể nhưng cảm giác được ôn nhu của anh? Giống nhau rất nhiều năm trước, cái kia ngây ngô thiếu niên, lãnh khốc lại có ánh mắt ôn nhu.

Bỗng nhiên điện thoại vang lên, anh theo trên bàn cầm lấy di động, nhìn thoáng qua, khẽ nhú mày ấn xuống nghe.

” Anh Hạo Thiên, anh đang ở đâu? Chúng ta cùng đi ăn cơm trưa đi! Em mới phát hiện một nhà hàng mới, đồ ăn ở đó cũng rất tốt.”

” Anh giữa trưa có việc, không cùng em đi được, em cùng Đại thiếu gia cùng đi đi.”

“Anh làm thật nhiều a? So với cùng Tư Tư ăn cơm còn quan trọng hơn sao?” Ngừ khi bên kia trở nên không hồn giận.

Anh trầm mặc một chút.” Được rồi, anh tới ngay, ở nơi nào?.....Ừ, được, như vậy đi, đến lúc đó gặp nhau.”

Tiết San San cười lạnh:” Anh thật lợi hại, bắt quá cũng chỉ là con chó của Lâm gia.”

Ánh mắt anh bỗng nhiên trở nên rét lạnh:” Một ngày nào đó tôi sẽ làm cho bọn họ biến thành con chó của tôi!”

Dùng sức một chút va chạm, San San suýt nữa đã nói hết, cô không dám nói thêm nữa, chọc giận anh, cũng làm cho mình thêm phiền phức.

Hô hấp của anh càng ngày càng nặng:” Em muốn cha của mình có thể được chống án? Tôi có thể cho em tiền, cho em lên tòa án. Bất quá..... Tôi nhắc nhở em một câu, dù cho luật sư đều đánh không thắng trận này quan tòa. Hiện tại tôi nói như vậy em khẳng định không tin, rất nhanh em sẽ hiểu được, chờ đến khi em gặp chuyện, em sẽ đến cầu tôi.”

Cô cả kinh, mờ mịt nhìn anh, trên trán anh một giọt mồ hôi dừng ở trên gương mặt cô.

Bỗng nhiên anh lấy tay bịt kín mắt của cô, lập tức cô cảm nhận được bị đánh úp bất ngờ bùng nổ, vốn đã yếu ớt không chịu nổi thân hình kia, một trận co rúm lại, cô vô lực hai tay nắm chặt ga giường.

Anh cũng không lập tức đứng dậy, mà chỉ trầm mặc trong chốc lát, thân thủ vuốt lên nhũ mào của cô, cái trán ướt đầm mồ hôi, còn có lông mi bị nước mắt thấm ướt.

Cô không ngủ, nhưng cô thật sự vô lực đẩy anh ra, đành phải tùy ý anh đùa nghịch.

Anh nhìn mắt bất bình kia, rất nhanh sẽ lưu quang. Vì thế động tác anh mềm nhẹ mặc quần áo cho cô, sau đó ấn động nút báo.

Y tá rất nhanh tiến vào.

” Mang cho cô ấy một phần cơm dinh dưỡng, lát nữa đưa tới.”

” Vâng, tôi sẽ đi chuẩn bị.” Y tá nói xong xoay người đi ra ngoài.

Luật Hạo Thiên lấy ra một tấm chi phiếu, ký lên, đặt trên đầu giường:” Đây là mười vạn, nếu không đủ cứ đến tìm tôi.”

San San không trả lời, anh biết cô giả vờ ngủ, cũng không nói gì, lập tức ra khỏi phòng.

Phòng trong nhất thời một mảnh yên tĩnh, San San chậm rãi mở hai mắt, thấy trên đầu giường kia có một tấm chi phiếu, nước mắt mơ hồ rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Axít sunfuric cảnh cáo

San San nhìn tấm chi phiếu kia, cảm thấy hồ thẹn, đây là tiền mà cô bán mình.....

Nhưng chỉ trong chốc lát, cô lại vui vẻ, bởi vì cô đã có đủ ba mươi vạn để trả cho luật sư.

Ba mươi vạn..... Cô bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, ba mươi vạn này, là của Luật Hạo Thiên đưa cho.

Cờ nào hoang đường! Cô luôn miệng nói chính mình không phải loại nữ nhân này, nhưng cô hiện tại làm việc này so với kỹ nữ chẳng có gì khác biệt!

Cô ăn hết các món ăn dinh dưỡng trong bệnh viện, cô muốn bổ sung sức lực để nhanh đi tìm luật sư!

Cô hiện tại cái gì cũng không quan tâm, chỉ muốn nhanh lật lại bản án cho cha. Tuy rằng thân thể của cô rất bẩn, từ trong ra ngoài bao gồm cả tinh thần của cô, hoàn toàn đều bị tên ác ma kia làm bẩn, nhưng là cô thật sự không có khí lực đi so đo việc này.

Con kiến còn sống tạm bợ, cô giống người hèn mọn, cho dù người đầy vết thương, cũng muốn sống tiếp.

.....

Buổi tối, cô chuẩn bị dọn dẹp này nọ, ngày mai liền xuất viện, nhưng cô bỗng nhiên phát hiện, trừ bỏ bộ đồ của bệnh viện, cô không có một bộ quần áo nào. Quần áo, di động, tất cả đều ở ký túc xá.

Cô cứ như vậy đi ra ngoài, thế nào cũng bị xem là người tâm thần.

Cô sốt ruột, chợt nghe bên ngoài thanh âm kêu loạn một trận.

”Tur tur tiểu thư, cô không thể đi vào!”

”Vì sao tôi không thể đi vào? Bệnh viện này là sản nghiệp của Lâm gia? Tôi tại sao không thể vào?”

”Luật tiên sinh đã phân phó.....”

”Luật tiên sinh? Các người trong mắt cũng chỉ có Luật tiên sinh! Các người xem Lâm đại tiểu thư tôi như không khí sao?” (Lady: Chảnh chọe, đáng ghét...)

”Nhưng Tur Tur tiểu thư.....”

”Tránh ra!”

Chỉ nghe ầm một tiếng cánh cửa bị đẩy ra, Lâm Tur Tur đứng ở cửa, liếc mắt một cái liền thấy được Tiết San San ngồi yên ở trên giường.

Cô nở nụ cười:”Tốt, quả nhiên ở chỗ này!”

Tiết San San nhíu mày hỏi:”Lâm tiểu thư, cô có chuyện gì sao?”

”Chuyện gì?” Lâm Tur tur cười lạnh:” Là anh Hạo Thiên để tôi đến xem cô, nhìn xem cô ở chỗ này thế nào.”

”Không cần Lâm tiểu thư lo lắng.” Luật Hạo Thiên cùng Lâm Tur Tur, đều là thứ không tốt!

”Như vậy sao được!” Lâm Tur Tur bỗng nhiên nhiệt tình đứng lên, đi đến trước giường, mỉm cười nhìn cô,” Cô là vệ sĩ chúng tôi lựa chọn, có cái gì cần, cứ việc mở miệng, chúng tôi nhất định sẽ đáp ứng cô.”

”Cảm ơn, tôi không cần gì cả.”

”Khách khí làm gì!” Lâm Tur tur tươi cười càng thêm sáng lạn, thuận tay rót lấy chén nước ấm,” San San, cô muốn uống nước hay không?”

San San hoảng sợ, khẩn trương nhìn cô ta:” Cô..... Rốt cuộc muốn làm gì?”

Cô ta cười xinh đẹp, đem cái chén đựng nước trước mặt cô quơ quơ, Tiết San San cổ họng khô rát, đây chính là nước ấm a.....

”Yên tâm, tôi sẽ không đem chén nước ấm này đổ vào trên người cô.” Cô ta ha ha cười, sắc mặt lại dần dần âm trầm,” Đây chính là cảnh cáo, về sau không cho phép cô câu dẫn anh Hạo Thiên! Lúc này là nước ấm, tiếp theo tôi không biết có phải là Axit sunfuric hay không!”

”Tôi không có câu dẫn anh ta.”

”Không có câu dẫn anh ấy, anh ấy làm sao có thể mua quần áo cho riêng cô? Cô không câu dẫn, anh ấy lại làm sao có thể ba ngày là đã có hai ngày chạy đến phòng bệnh của cô? Hôm nay anh ấy cũng đến đưa cô đi? Cô thật đúng thủ đoạn!”

“.....”

”Cô nói với anh ấy cái gì? Có phải hay không nói cô bị phông là do tôi làm? Cô đúng là tiểu nhân, giả vờ đáng thương, lấy lòng đàn ông!”

Tiết San San muốn ngắt, chưa từng gặp qua người không biết phải trái như vậy, đơn giản xoay người không đi để ý cô ta.

Cô ta càng tức giận, hung hăng đẩy cô một phen:” Cô không nói lời nào là có ý gì? Đừng tưởng rằng anh Hạo Thiên cùng tên ngọc Guiang hằng Vũ kia bị cô mê hoặc, bọn họ chẳng qua chơi đùa cô mà thôi, chờ khi chơi đủ, bọn họ sẽ xem cô như rác rưởi mà vứt bỏ!” (Lady: Mẹ già Tur Tur đáng ghét, *đá đít*)

San San sững sốt, lập tức cười lạnh:” Phải không? Tôi đây cầu còn không được!”

Lâm Tur Tur giận dữ:” Cô già bộ! Thật sự không nghĩ câu dẫn anh Hạo thiên của tôi, vậy cô hiện tại rời khỏi nơi này đi!”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Bi kịch

”Thật sự không nghĩ anh Hạo Thiên sẽ làm như thế, vậy cô ngay bây giờ rời khỏi chỗ này đi!”

Lâm Tư Tư chỉ vào cánh cửa, khuôn mặt xinh đẹp trở nên vắn vẹo.

“Như thế nào? Cô không đi? Quả nhiên vẫn muốn câu dẫn anh Hạo Thiên?” Cô ta tức giận nói:” Nói cho cô biết, anh ấy sớm hay muộn cũng sẽ cùng tôi kết hôn! Anh ấy chỉ có thể là của tôi, cô đừng mơ tưởng câu dẫn anh ấy!”

Tiết San San cười lạnh:” Tốt, tôi đây chúc các người trăm năm hảo hợp, các người có thể sống hạnh phúc giai lão!”

Ác ma Luật Hạo Thiên này, nên sớm bị loại nữ nhân độc ác Lâm Tư Tư này tra tấn hằn cả đời! Nhớ tới lúc trưa, anh ở trên người cô nói một câu “sớm muộn gì tôi cũng sẽ làm cho bọn Lâm gia trở thành con chó của tôi”, cô không khỏi lại cười lạnh, Lâm Tư Tư này, không biết cô ta nghe được những lời này sẽ phản ứng như thế nào?

Lâm Tư Tư sùng sốt, không nghĩ tới cô khinh địch buông tha như vậy

”Nếu cô thông minh, hiểu được biết khó mà lui, vậy cô còn chờ cái gì? Hiện tại sao không đi?”

Tiết San San nghĩ, cô mặc quần áo này, như thế nào đi ra ngoài?

Nhưng nhìn đến bộ dáng tức giận của lâm Tư Tư, cô đành phải xuống giường.

”Đứng lại!” Lâm Tư Tư kêu lên, cầm lấy áo của cô, vết hôn hiện ra trước mắt. (Lady: dấu vết iu thương của HT để lại cho SS a ~~~)

Cô ta điên lên, dùng sức bắt lấy tóc Tiết San San:” Tiện nhân! Các người làm cái gì?”

San San dù sao cũng luyện qua võ, nâng tay đẩy cô ta ra:” Muốn biết? Hỏi người anh Hạo Thiên của cô đi!”

”Đồ dê tiện! Cô còn nói không câu dẫn anh ấy? Cô chẳng qua cũng chỉ là kĩ nữ mà thôi!”(Lady: con mụ đáng ghét, dám chửi SS của tôi,)

Lâm Tư Tư chửi ầm lên, tiến lên đánh cô, San San tránh đi, xoay người, cô ta liền ngã trên giường.

Cô ta vừa sợ vừa giận:” Cô đúng là tiện nhân! Cô dám đánh tôi? Cô dám đánh tôi!”

Tư Tư nói xong đứng lên, mở cửa ra hướng ra phía ngoài quát:” Hai người, mau vào cho tôi!”

Rất nhanh hai tên vệ sĩ cao lớn vạm vỡ tiến vào.

”Đánh cô ta cho tôi! Đánh cho cô ta đến chết!” Cô ta bộ mặt dữ tợn kêu lên, chỉ vào Tiết San San

Tiết San San nhìn hai tên vệ sĩ kia, đánh nhau rất khó. Trừ bỏ thân thủ linh hoạt, cô không có ưu thế gì, mà hiện tại một chân của cô đang bị thương, làm cho tốc độ của cô giảm lại.

Cô ngửa mặt lên trời thở dài, bi kịch a!

Trong khoảng thời gian này, cô bị đôi nam nữ cực phẩm này quay cuồng, vừa bị cái tên ác ma kia tra tấn xong, lại bị vị tiểu thư này tàn phá!

Đến đây đi đến đây đi! Lão nương không sợ các người! Năm đó ở trong cô nhi viện trong hoàn cảnh gian khổ như vậy cô có thể sống sót, không có gì có thể làm khó cô!

Cô dùng hết toàn lực cùng hai tên vệ sĩ đánh nhau chết sống đứng lên, cô không thể không dùng hết toàn lực, bởi hai tên vệ sĩ này không biết thương hương tiếc ngọc.

Lâm cô bị đánh té trên mặt đất, lúc một cước thật mạnh đá vào bụng, cô bỗng nhiên cảm thấy hận Luật Hạo thiên.

Tuy rằng hiện tại người sai người đánh cô là Lâm Tư Tư, nhưng nếu không phải bởi vì anh ta, cô ta sao có thể điên cuồng như vậy!

”Dừng tay!” Lâm Tư Tư bỗng nhiên hô lên, đứng ở nơi đó nhìn Tiết San San đang hấp hối, bỗng nhiên trên mặt hiện ra tàn khốc tươi cười.

” Hai người các người, cảm thấy mặt cô ta đẹp không?”

Hai tên vệ sĩ sững sốt, thật cẩn thận gật đầu.

” Ha ha, hai người, có nhận ra cô ta không?”

Hai tên vệ sĩ lắc đầu.

” Phế vật!” Lâm Tư Tư mắng:” Một mỹ nữ như hoa như ngọc đang ở trước mặt hai người, hai người sao không nhìn ra?”

Hai tên vệ sĩ hai mặt nhìn nhau, lại gật đầu.

” Còn không mau tới? Hầu hạ Tiết đại tiểu thư của chúng ta cho tốt, thật mạnh có thưởng! Yên tâm, xảy ra chuyện gì Lâm gia chúng ta chịu trách nhiệm!”
(Lady: Đê tiện, thật đê tiện, mụ già khốn kiếp, tôi muốn giết bà,)

Hai tên vệ sĩ liếc mắt một cái, Lâm đại tiểu thư cho món ăn tinh thần , họ cũng không nói gì, bước tới, một trận cuồng xé.

” Buông ra..... Các người..... Súc sinh.....”

San San liều mạng giãy dụa, giống như có kim đâm vào ngực, Lâm Tư Tư khuôn mặt dữ tợn cười to.....

Rốt cục giãy giụa được hai tên vệ sĩ, cô liều mạng chạy ra cửa, mở cửa phòng, đầu liền rơi vào một vòng ôm ấm áp.

Trợn mắt nhìn thấy, tâm lạnh nửa thanh.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Tôi sẽ nhớ tất cả những gì cô làm

San San vừa ngẩng đầu, tâm đã lạnh một nửa.

Là Luật Hạo Thiên.

“Sao lại thế này?”. Anh cúi đầu nhìn cô quần áo rách tung tóe, nhìn cô bộ dáng chật vật hiển nhiên biết cô bị khi dễ có biết bao thâm thương.

“Anh Hạo Thiên”

Lâm Tư Tư chạy lên, ra vẻ kích động nói: “San San cô ấy bỏ đi, em ngăn cô ấy, cô ấy lại đánh em, em không có biện pháp, đành phải để cho vệ sĩ ngăn cô ấy lại, nhưng cô ấy lại giống như bị điên làm loạn linh tính, kết quả liên... Kết quả thành bộ dạng này, anh Hạo Thiên, anh mau khuyên nhủ cô ấy đi, cô ấy bị thương còn chưa đỡ, như thế nào lại xuất viện?”.

Luật Hạo Thiên nghe xong, liếc mắt nhìn hai người vệ sĩ, hai người đều sợ chỉ dám cúi đầu.

Trong mắt anh hiện lên một tia âm ngoan, cúi đầu Tiết San San đầu tóc rối bù, thấp giọng hỏi: “Là như thế sao?”.

Tiết San San cười lạnh, ngẩng đầu nhìn anh, ánh mắt tràn ngập khinh miệt: “Anh nghĩ như thế nào thì đáp án chính là thế?”.

Cho dù anh biết rõ Lâm Tư Tư nói dối thì thế nào? Cho dù anh biết cô ta nói sai đi nữa thì phải làm như thế nào ? Anh còn không phải giống những người kia cúi đầu nghe theo?

“Tư Tư tiểu thư nói đúng, là tôi muốn đi, cô ấy khuyên tôi ở lại, nhưng tôi đã hạ quyết tâm phải đi”. Cô thản nhiên nói xong: “Tôi muốn đi, không bao giờ muốn quay trở lại cái nơi quái quỷ này nữa, Luật tiên sinh, cảm ơn anh giúp đỡ, tôi sẽ nhớ kỹ anh cho tôi công việc này”.

Nói xong cô đi lướt qua bên người anh, anh một phen kéo lấy tay cô.

“Anh Hạo Thiên”. Lâm Tư Tư bỗng nhiên hô: “Nếu San San có ý muốn đi, vậy để cho cô ấy đi, có lẽ cô ấy cảm thấy phòng bệnh này rất buồn”.

San San nhin không được nở nụ cười, ngực từng trận đau nhức, cắn răng, rời khỏi tay anh.

“Cô ấy nói rất đúng, nơi này với tôi mà nói, thật sự rất buồn”.

Nghe trong lời nói của cô có ý ám chỉ, nhìn ánh mắt của cô trào phúng, hai tay nắm chặt của anh không tự chủ được buông ra.

Ngực một trận đau đốn, anh nắm quyền, trong tay có một cái túi, đó là một bộ váy.

“Cô mặc thành cái dạng này, như thế nào đi ra ngoài? Đem cái này thay đi”.

Tiết San San liếc liếc nhìn đồng quần áo kia, cười lạnh một tiếng, còn đang trên, cũng không quay đầu lại chạy ra ngoài.

Luật Hạo Thiên xoay người, vừa định nhắc chân, Tur Tur đã bắt được tay anh: “Anh Hạo Thiên, anh muốn đuổi theo cô ấy, để cho em bảo hai vệ sĩ đuổi theo cũng được.”.

“Không cần”.

Anh ngăn lại, trầm mặc một chút, thân nhiên nói: “Tùy cô ấy, đi thôi, ngày mai anh sẽ cho người tìm nữ vệ sĩ mới”.

“Không cần”. Cô cười nói: “Hai vệ sĩ là được rồi, làm sao cứ phải bắt em tìm vệ sĩ nữ? Anh có phải hay không không thích có nam nhân bên người em? Anh là đang ghen đi?”.

“Không phải?” Anh mỉm cười nói: “Đây là ý của lão gia, tìm một cô gái bảo vệ, như vậy dễ dàng hơn.”

Lâm Tur Tur trong mắt hiện lên thất vọng, nhưng lập tức vừa cười nhặt đồng quần áo lên.

“Đây là anh mua cho em sao? Thật đẹp.”

Luật Hạo Thiên trầm mặc trong chốc lát, nói: “Vậy thì lấy mặc đi”.

“Cảm ơn anh, em rất thích”. Lâm Tur Tur nói xong ôm cổ anh, ở trên gương mặt anh nhẹ nhàng hôn một cái.

“Em sẽ đi thay bộ quần áo anh mua cho em?” Lâm Tur Tur giống như con bướm chạy vào phòng thay quần áo.

Trên mặt anh lộ vẻ thân nhiên tươi cười dần dần biến mất, khuôn mặt lãnh khốc ở trên hành lang ngọn đèn sắc nhọn ào ào mãnh liệt.

Hai vệ sĩ thấy thế, không hèn mà cùng lùi lại từng bước.

Luật Hạo Thiên lại như con quỷ, từng bước từng bước tiến lên, bắt lấy hai người, thấp giọng hỏi nó: “Vừa rồi các anh đã làm cái gì?”

Hai người sợ tới mức hai chân nhũn ra: “Luật tiên sinh. ... Chúng tôi. ... Chúng tôi đều là nghe theo mệnh lệnh của tiểu thư làm việc a...”

“Tiểu thư ra lệnh cho các người làm cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Khẩu thị tâm phi

”Tiểu thư ra lệnh cho các người làm cái gì?”

”Cô ấy ra lệnh cho chúng tôi..... để chúng tôi đánh Tiết tiểu thư.....”

”Cho nên những vết thương trên người cô ấy đều là các người gây nên?”

Hai người nhìn thoáng qua nhau, vẻ mặt nơm nớp lo sợ.

Luật Hạo Thiên sắc mặt nhìn không ra vui hay giận, lạnh lùng hỏi:”Còn làm những gì nữa?”

”Không..... không có..... Tiểu thư ra lệnh cho chúng tôi cưỡng bức cô gái kia Nhưng chúng tôi mới chỉ động vào quần áo của cô ấy, chúng tôi cũng chưa làm cái gì hết cả!”

Hai mắt anh hơi hơi nheo lại:”Nếu không phải tôi tới, các người không phải là đã muốn làm rồi?”

Hai người không dám nói lời nào, tuy rằng không biết Luật tiên sinh cùng cô gái kia có quan hệ gì, nhưng mà ánh mắt của anh thật đáng sợ, giống như

kiểu nếu nói sai câu gì sẽ phải chết không có chỗ chôn.

Trong mắt anh oán khí càng ngày càng đậm, bỗng nhiên nghe thấy thanh âm mở cửa, anh thấp giọng nói:” Tôi vừa này cũng không hỏi qua các người cái gì hiểu chưa?”

“H.i.i.ê..u..... Hiểu được.”

Lúc này Lâm Tư Tư đã đi tới, thay một chiếc váy màu hồng nhạt, trên dưới vừa như in, chiếc váy này tuy cao quý nhưng lại không mất đi vẻ nhu hòa, Luật Hạo Thiên lựa chọn không sai.

Anh nhìn Lâm Tư Tư rồi nghĩ các cô đáng người xấp xỉ, nếu cô ấy mặc quần áo này vào nhất định cũng sẽ rất đẹp?

Thấy anh nhìn mình không chớp mắt, Tư Tư trong lòng cảm thấy ngọt ngào, liền chạy đến trước mặt anh, giữ chặt tay anh hỏi:” Anh Hạo Thiên, nhìn có được không.”

Anh cười cười, quay đầu đi.

” Nhìn có được không!” Cô lắc lắc hai tay của anh.

Anh quay đầu lại, mỉm cười nói:” Đương nhiên hợp rồi, quần áo bình thường mặc ở trên người em đều trở nên rực rỡ chói lọi.”

” Đáng ghét!” Tư Tư vung tay, nhẹ nhàng đánh vào ngực anh.

Hạo Thiên lúc mỉm cười với cô, là thời khắc cô cảm thấy hạnh phúc nhất .

” Anh, em đói bụng rồi, chúng ta đi ăn cơm đi được không?”

” Giữa trưa không phải đã cùng nhau ăn rồi sao?” Anh hòa nhã nói, ” Anh còn có việc ở công ty không thể cùng em được.” Dứt lời xoay người bước đi.

Tư Tư giận tái mặt :” Công ty có việc vì sao anh còn đến đây? Hạo thiên , anh không cần coi Tư Tư là đứa ngốc, cha đã đem việc quản lý toàn khu vực Á Đông đều giao cho anh cả rồi, căn bản hiện tại anh sẽ không còn bao nhiêu việc.”

Anh ngừng cước bộ, hai đấm nắm chặt, trầm mặc một lát, quay đầu lại, dịu dàng cười.

” Em nói sai rồi, anh là lo lắng đại thiếu gia, anh ấy vừa mới tiếp nhận công tác bên này, sợ là anh ấy không kịp thích ứng. Bất quá, nếu lão gia an bài như vậy, nhất định là có cái lý của ông ấy, anh tin tưởng đại thiếu gia chắc sẽ làm tốt.”

” Nhưng mà anh làm sao phải lo lắng !” Cô kéo tay anh:” Đi thôi, anh cũng nên thư giãn một chút!”

.....

Tiết San San nghiêng ngả lão đảo chạy ra khỏi bệnh viện, cô không biết nên đi nơi nào, trên người trừ bỏ chi phiếu cái gì cũng không có, không có tiền bắt xe, cô chỉ có thể đứng lạng ở ven đường.

Nhớ tới đã nhiều ngày nay phải chịu tra tấn, nhớ tới tên đàn ông Luật Hạo Thiên kia.

Anh đã từng làm cho cô cảm thấy sợ hãi, nhưng hiện tại anh càng làm cho cô đau lòng hơn. Trong ngực đều là hận ý đối với anh, cô hận anh, hận không thể xé mở vỏ bọc nguy trang của anh làm cho mọi người nhìn đến bộ mặt xấu xa của Anh, sự dối trá của anh, còn có lúc anh ở Lâm gia bộ dáng khúm núm!

Ngắm lại đều đau lòng, ngực cũng như bị hòa thiêu, bị hai tên bảo tiêu kia đá một cước rất mạnh, không biết xương sườn có bị làm sao không.....

Cô cứ như vậy bồi hồi, vô thức hướng phía trước đi, trong tầm mắt mờ hồ tất cả đều là đèn xe lóng lánh, cả người vô lực giống như có một cái giường làm cho cô nằm xuống.

Mệt mỏi quá.....

Lúc té xỉu, giống như có một đôi tay ôm lấy cô, sau đó một thanh âm vang lên:” Này! Cô không thể ở bên cạnh xe của tôi té xỉu được.....”

Hơi trợn mắt, cô xem người mơ hồ trước mặt, sau đó cô lại chậm rãi nhắm hai mắt lại.....

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Gặp cô thực xui xẻo

Không biết qua bao lâu, San San chậm rãi mở mắt, nhìn thấy khuôn mặt đang gần trước mắt!

Cô sợ tới mức một tiếng thét lên kinh hãi, người nọ cũng sợ tới mức nhảy dựng lên: "Cô gặp quỷ à?"

San San dần dần khôi phục tỉnh lại, thấy rõ đây là một người nam nhân tuổi còn trẻ, tóc ngắn cùn, coi như là hơi hợt, cái mũi cao cao, ánh mắt thâm thúy.

Cô bỗng nhiên cảm thấy nam nhân này hình như đã gặp qua, nhưng như thế nào cũng nhớ nổi.

Nam nhân kia đánh giá cô, trong miệng khinh thường hỏi: "Cô té xỉu ở trên đường, còn té xỉu ở trước xe của tôi, cô không phải là tổng tiền tôi chứ?"

San San nghe khẩu khí nói chuyện của người này, rốt cục cũng nhớ tới đến hần là ai.

Ngơ ngác nhìn đầu của hần: "Anh..... Đầu anh nhuộm đen?"

"Đúng vậy..... Cha tôi không thích tôi nhuộm tóc....." Hần nói xong bỗng nhiên nghi hoặc nói: "Cô quen tôi sao?"

Hần so với cô còn quên nhanh hơn.

Cô cười cười: "Tôi biết anh, là Lâm gia đại thiếu gia."

Lần trước đụng phải cô, làm hại cô ở trong bệnh viện nằm một tuần, sau lại ở trong bệnh viện, nghe được Luật Hạo Thiên gọi hần là đại thiếu gia, vì thế cô biết, hần chính là anh trai của Lâm Tư Tư.

Không nghĩ tới oan gia ngõ hẹp, trốn thoát được cậu nam nữ kia hành hạ, cuối cùng vẫn gặp tên họ Lâm này.

"Tôi..... Cảm ơn anh đã cứu tôi, tôi phải đi." Cô dứt lời đứng dậy, cả người đều đau muốn chết, nhưng cô phải đi.

"Đợi chút!" Hần bắt lấy tay cô, trừng mắt nhìn, kêu lên: "A, tôi nhớ ra rồi, cô chính là tình nhân của Luật Hạo Thiên?"

"Tôi không phải!" Tiết San San giận dữ.

"Được, cô không phải, cô không phải được chưa!" Hần vội hỏi: "Cô như thế nào lại trở thành bộ dáng như vậy? Bị cướp? Ách..... Xem cô quần áo không chỉnh, chẳng lẽ là hết tiền nên cướp sặc? A..... Rất đáng thương?"

San San đánh sục ý tưởng của hần: "Không phải như anh tưởng như vậy, anh đừng nói bậy....."

Đẩy hần đi ra ngoài, nhưng mới vừa đi vài bước liền té ngã trên mặt đất. Cô thực sự không đi được, làm sao bây giờ.....

Cái tên Lâm đại thiếu gia kia do dự một chút, tiến lên đỡ lấy cô: "Cô xem cô kia, như vậy còn muốn đi? Ai, gặp gỡ cô thật sự là xui xẻo..... Quên đi, cô mau thay quần áo, tôi đưa cô đến bệnh viện, bộ dáng này của cô sợ người khác sẽ tưởng tôi làm gì cô!"

"Không!" Cô cả kinh nói: "Tôi không đi..... Tôi không đi bệnh viện!"

"Vì sao? Yên tâm, đó là bệnh viện của Lâm gia chúng tôi, tôi tìm cho cô một phòng thoải mái."

"Tôi không đi....."

Cô bướng bỉnh ngồi dưới đất không chịu đứng lên, liều mạng lắc đầu, bởi vì nhà họ đều ở trong bệnh viện, cô càng không thể đi!

"Ai....." Hần đau đầu người con gái mặc danh kì hiệu này. (ý là không quen biết)

"Vậy được rồi, tôi gọi điện thoại báo bác sĩ riêng của tôi tới đây."

Hần nói chuyện điện thoại xong, đi tới từ quần áo, lấy ra một chiếc áo soni cùng quần bò.

"Nơi này không có quần áo của nữ nhân, cô chịu khó một chút đi!" Hần cầm quần áo còn đang trong lòng cô, sau đó đi ra ngoài.

Tiết San san bây giờ mới đánh giá căn phòng này, bài trí trang hoàng, nhìn thấy là biết đây là nơi ở cao cấp, nhưng làm cho cô bất ngờ là, này ở trên tường treo rất nhiều bức tranh,, góc tường cũng thật nhiều bức tranh, còn có vệt sáng cùng giấy, ở trong hộc, bên cạnh sập giấy kia, còn có một cây đàn ghita cũ.

Nếu không biết hần là đại thiếu gia Lâm thị, cô nhất định sẽ nghĩ hần là một họa sĩ, một thanh niên độc lập hành nghề nghệ thuật. Cô bắt đầu cảm thấy đại thiếu gia này tò mò.....

Thay quần áo xong, cô tùy tay nhặt lên một bức vẽ, trên đó vẽ một tòa nhà, cô không am hiểu hội họa, nhưng thoát nhìn rất giống thật. Phía dưới bức vẽ có đề hai chữ kép LX, bên cạnh còn chữ viết rồng bay phượng múa, cô thật lâu mới thấy rõ, là hai chữ Lâm Tường.

Lại lật xem, phát hiện trên mỗi bức đều có hai chữ kép kia hoặc từ hán kia.

Lâm Tường, chắc là tên của hán? Không nghĩ tới xuất thân từ quý tộc như hán lại có tên phiêu dật như vậy, so sánh với, Luật Hạo Thiên, càng giống với cái tên của đại thiếu gia.

Cô cười khò, giống như không thoát khỏi được hình ảnh của ác ma kia? Mỗi lần nhìn thấy người khác lại không kìm lòng nhớ tới anh

Nhìn đến đàn ghita kia, cầm lên, tâm phiền ý liên đánh một bài.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Chúng ta bỏ trốn đi

Ở nhà hàng Com Tây, ngọn đèn chiếu vào khuôn mặt xinh đẹp của Lâm Tư Tư, Luật Hạo Thiên đem bit tết cắt thành từng khối đặt ở trước bàn của cô.

“Anh Hạo Thiên...” Mặt cô đỏ rực nhìn anh, trong mắt nhu tình vô hạn.” Anh còn nhớ không? Thời điểm lần đầu tiên anh tới nhà chúng ta?”.

Anh thân nhiên mỉm cười: “Đã qua lâu lắm rồi, anh không nhớ rõ”.

Cô mân mê cái miệng nhỏ nhắn, bất mãn nói:” Ánh trí nhớ rất kém a, em nhưng là nhớ rõ rành mạch, lúc ấy anh mặc mưa, cả người đều ướt đầm, tóc nhỏ từng giọt, nhưng là em lần đầu tiên nhìn thấy anh, đã thích anh”.

Anh cúi đầu không nói, nâng chén, chăm rãi đem chén rượu uống hết.

Cô cắn răng, cảm bàn tay lạnh của anh.” Anh, anh cũng là thích Tư Tư đúng không? Vì sao tay anh luôn lạnh như thế này? Em vẫn muốn nắm tay anh, rất ấm áp”.

Cô si ngốc nhìn anh, khát vọng được anh đáp lại, nhưng anh vẫn trầm mặc, sau một lúc lâu, lại bỗng nhiên đứng dậy nói: “Anh đi gọi điện thoại, công ty có chuyện...”.

Đi đến nơi cô không nghe thấy, Luật Hạo Thiên cầm lấy điện thoại.

“A Hào, không tìm được người”.

Nghe đầu bên kia điện thoại nói, anh nhủu mày nói: “Tôi không muốn nghe câu này, tôi muốn kết quả, cậu gọi nhiều người tiếp tục tìm kiếm cho tôi. Trên người cô ấy không có tiền, không thể ngồi xe, cũng không có nơi để đi. Tìm ở những nơi hẻo lánh, mau đi đi.”

Tắt điện thoại, anh lẳng lặng đứng trong chốc lát, sau mới trở lại bàn ăn, cười nói:” Vừa rồi em nói đến chỗ nào rồi?”.

Tư Tư sắc mặt không hồn giận, u oán nói:” Anh Hạo Thiên, em giả cho anh được không?”.

Ánh sừng sốt một chút, lập tức lộ ra chiều bài ôn nhu tươi cười:” Tư Tư, đừng nói ngốc như vậy”.

“Em mới không nói cái gì ngốc. Em nói thật sự”.

Anh trầm mặc một lát, mỉm cười: “Được.”

“Thật sự?” Cô vui mừng nói.

“Chỉ cần lão gia đồng ý, anh sẽ cầu hôn em”.

Cô nao nao, nhớ đến thái độ của cha, lo lắng hỏi:” Phải được cha đồng ý sao?”

“Đương nhiên, lão gia đối với anh ân trọng như núi, vẫn coi anh như con, hôn nhân đại sự đương nhiên muốn lão gia an bài”.

Lâm Tư Tư nhủu mày nói:” Em biết. Nhưng là... em thực sự thích anh”.

Anh nhấp ít rượu, cười nói:” Anh cũng thích Tư Tư”.

“ Chúng ta cùng bỏ trốn đi”.

Anh sững sốt một chút: “Tư Tư, em say?”.

“ Em không có say, em rất tỉnh táo”. Cô kích động nói:” Cha không biết vì sao không chịu đáp ứng chuyện hai chúng ta yêu nhau, nhưng em chờ không kịp, em thật sự rất muốn nhanh chóng gả cho anh Hạo Thiên.”

Luật Hạo Thiên trong mắt xẹt qua một tia khinh thường, lại hào nhả nói:” Tư Tư, em đừng miên man suy nghĩ. Em là con gái lão gia thương yêu nhất, ông coi em như châu như bảo, anh như thế nào nhân tâm mạng theo em bỏ trốn? Như vậy lão gia nhất định sẽ chịu không nổi, anh làm sao có thể làm ra cái loại chuyện phản bội này với ông”.

“ Thế làm sao bây giờ? Em không muốn gả cho người khác”. Cô khóc, nhào vào trong lòng anh.” Anh biết không? Cha muốn gả em cho Giang Trục Thuý, tuy rằng ông không nói rõ, nhưng mà em biết ông có ý này...”.

Luật Hạo Thiên cả kinh, hung hăng cắn răng nói:” Giang Trục Thuý? Nếu như vậy thực không sai a, một khi đã như vậy, vậy em gả cho anh ta đi, lão gia yêu thương em như vậy, ông ấy lựa chọn nam nhân nhất định là người ưu tú nhất, ông tuyệt không hại em đâu”.

“ Em không cần”. Cô ở trong ngực anh lắc đầu:” Anh Hạo Thiên, anh như thế nào có thể nói như vậy. Anh nói như vậy Tư Tư rất đau lòng...”

Anh buồn bã nói:” Anh có muốn nói như vậy đâu. Tư Tư, em cũng biết, nhiều năm qua, anh cho tới bây giờ đều chỉ theo lão gia phân phó làm việc”.

Cô cắn chặt răng, rốt cục cũng nói ra lời muốn nói đã để trong lòng: “Anh Hạo Thiên, không bằng chúng ta... Gạo nấu thành cơm, nếu em mang thai con của anh, cha cũng sẽ không ngăn cản chúng ta”.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Hấn là ngoại lệ

San San tùy tay đánh lên ghita, bỗng nhiên cửa vừa mở ra, Lâm Tường bước vào, thờ phỉ phỉ nói:” Ai cho phép cô chạm vào đàn ghita của tôi!”

Cô sợ tới mức tay run rẩy:” Thực xin lỗi.....”

Hấn đi tới, ôm lấy đàn ghita, trên mặt dần dần hiện ra thần sắc đau thương đau thương.

” Cây đàn ghita này, là bà ấy để lại cho tôi.”

“Bà ấy?”

” Mẹ tôi.” Hấn thấp giọng nói, nhìn đàn ghita.” Bà ấy đã chết.”

” Thực xin lỗi.....”

Cô dựa vào tường chậm rãi đứng lên, thực áy náy nhìn hấn.

“Làm sao sợ hãi như vậy? Tôi chưa nói với cô gì cả.” Hấn phiền chán cầm lấy tóc, nhíu mày nói” Ai, tốt lắm tốt lắm, tôi sai rồi? Tôi không nên rống cô..... Thật sự là phiền toái.....”

Cô sững sốt, không khỏi mỉm cười. Tuy rằng hấn tính tình táo bạo, cũng không phải cái loại công tử nhà giàu từ vênh mặt hát hàm sai khiến xấu tính.

” Cười cái gì?” Hấn nhìn mày nhìn, chỉ thấy cô mặc áo somi cùng quần bò của hấn

Tiết San San dánh người tinh tế nhỏ nhắn, áo somi của hấn mặc trên người cô có vẻ rộng, quần cũng vậy, rất là buồn cười.

Trên mặt của hấn xẹt qua một tia kinh diễm” Cô mặc quần áo của nam nhân rất đẹp!”

Cô sững sốt, cắn môi” Cảm ơn quần áo của anh, tôi..... Tôi phải đi.”

”Đi cái gì, bác sĩ đang đến đây, cô ngồi chờ chốc lát.”

Cô đành phải ngồi xuống, cô chỉ vào bức vẽ trên tường:” Tất cả đều do anh vẽ?”

”Đúng vậy.”

”Tôi không tin, nghe nói người vẽ cần phải kiên nhẫn, nhưng anh. Thấy thế nào cũng không như là có kiên nhẫn nhân!”

Hắn khinh thường nói:”Cô thật sự là ngu ngốc! Nói cho cô biết, lúc một người đối với chính mình có hứng thú, sẽ trở nên rất kiên nhẫn.”

”Anh thích vẽ?”

”Bởi vì mẹ tôi thích.” Hắn cười nói:”Nếu không phải gả cho cha tôi, bà ấy đã trở thành một họa sĩ nổi tiếng.”

Thấy sắc mặt hắn âm trầm, cô vội hỏi:”Vậy anh có thể kế thừa nguyện vọng của bà ấy?”

Hắn lắc đầu:”Cha muốn tôi kế thừa sản nghiệp của Lâm gia, tôi không thể vẽ. Ai, làm con Lâm gia thật sự là rất thống khổ.”

“Anh không thích?”

Hắn cười khổ một chút:”Nếu mỗi ngày cho cô rất nhiều công việc, mà việc này cô lại hoàn toàn không am hiểu, cô sẽ thích sao?”

Cô nở nụ cười, bỗng nhiên thực đồng tình với thiếu gia chơi bời lêu lổng trong mắt mọi người này.

Không thể phủ nhận, hắn là một người luống cuống, người bộc đồng, nhưng hắn cũng là một người chân thật.

Người như thế, hắn thực dễ dàng khiến cho người khác hiểu được nội tâm của hắn. Chỉ cần cùng hắn tán gẫu vài câu, sẽ có loại cảm giác rất quen thuộc. Mà Luật Hạo Thiên lại tương phản, ban đầu gặp anh là người ôn nhu, nhưng khi ở chung càng lâu lại càng là nhìn không thấu anh.

“Cô cười cái gì?” Hắn không hồn giận nói.

”Không có gì.” Cô nghĩ nghĩ, hỏi:”Lâm Tư Tư là em gái hay chị của anh?”

”Đương nhiên là em gái! Tôi hơn nó hai tuổi!” Hắn tức giận nói:”Tôi nhìn vậy mà nhỏ hơn sao?”

”Ách. Có chút.”

“Cô nói cái gì?” Hắn giận dữ đứng lên:”Cô xú nha đầu này, cô dám chê cười ta?”

Cô xì một tiếng bật cười, tác động trên người đau xót, một trận nhe răng.

“Cô là nữ nhân ngu ngốc!” Hắn cau mày, lại cười nhạo cô:”Cho cô cười, thế nào? Vui quá hóa buồn?”

Lúc này chuông cửa vang lên, hắn vui vẻ nói:”Nhất định là bác sĩ đến đây!”

Chạy vội đi mở cửa, một người đàn ông trung niên đeo kính đen đi vào.

”Lương bác sĩ, bạn của tôi bị thương, ông vào xem cho cô ấy.” Hắn nói xong dẫn người nam nhân kia dẫn tới trước mặt Tiết San San

San San nói:”Làm phiền ông.”

”Không khách khí.” Lương bác sĩ không nói nhiều, buông cái hòm thuốc xuống bắt đầu xem xét thương thế của cô.

”Có xuất huyết bên trong, nên nghỉ ngơi cho tốt, tôi cho cô đơn thuốc, đến tiệm thuốc là mua được. Mặt khác tôi lại cho cô một bộ thuốc Đông y, cô trên người bị thương rất nhiều, phải điều dưỡng một thời gian cho tốt.”

”Vâng, kia cảm ơn ông.” Tiết San San cảm kích nói.

Tiền Lương bác sĩ, Lâm Tường nói:”Đêm nay cô ở lại nơi này nghỉ ngơi đi, tôi đi mua thuốc cho cô.”

”Không cần, không cần phiền toái.”

”Tốt lắm, đừng dong dài, tôi rất nhanh trở về, cô cứ đợi ở đây!”

Hắn nói xong vội vàng đi ra ngoài, cô ngẩn đầu ngẩn không được.

Cô thờ dài, vốn tưởng rằng người Lâm gia không ai tốt, không nghĩ tới này Đại thiếu gia lại là ngoại lệ.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Nam nhân là cây thuốc phiện

Đại nhà hàng Tây im lặng, Lâm Tư tư thân thể lửa nóng mềm mại gất gao tựa vào trên người Luật Hạo Thiên.

Luật Hạo Thiên sững sốt một lúc lâu, chậm rãi đẩy cô đang quán quýt si mê ra.

”Đừng như vậy, Tư Tư, trong lòng anh, em là người thuần khiết, anh không thể làm bẩn em.”

Cô liều mạng lắc đầu, đỏ mặt nói:” Nếu là anh Hạo Thiên nói, vô luận như thế nào đều có thể! Tuy rằng hiện tại em mỗi ngày đều có thể nhìn thấy anh Hạo Thiên, mỗi ngày đều có thể với anh cùng nhau ăn cơm, nhưng em còn cảm thấy không đủ, em cảm thấy anh cách em rất xa, em hy vọng chúng ta có thể giống như các cặp tình nhân khác thân mật. Anh Hạo Thiên, em mỗi ngày nằm mơ đều mơ thấy anh, mơ thấy anh hôn em, ôm em.”(lady: Sến quá)

” Tư Tư, đủ rồi!” Anh nhíu mày nói:” Em thân là Lâm gia đại tiểu thư, hành động cử chỉ đều phải đoan trang cẩn thận, làm sao có thể tỏ lộ với nam nhân nhưng nhớ”

” Như thế nào không thể?” Cô bỗng nhiên cả giận nói:” Tiết San san không phải đã là người của anh sao? Anh đã ôm cô đúng hay không? Không chỉ một lần, còn có lần hai, ba? Em nói cho anh biết! Vì sao cô ta có thể, em lại không?”

” Tư Tư, em say rồi, anh đưa em về nhà.”

” Không cần. Em không về nhà, em muốn với anh cùng một chỗ, em muốn anh ôm em giống như ôm Tiết San San vậy.”

Cô cảm xúc không khống chế được ôm lấy anh, hôn lên môi lạnh như băng của anh.

Anh hai tay nắm lấy hai vai của cô:” Đừng náo loạn, Tư Tư, anh cùng Tiết San San không có gì cả.”

” Anh nói láo! Em nhìn thấy trên người cô ta có dấu hôn, chẳng lẽ không phải do anh làm sao?”

” Đó không phải là dấu hôn!”

“Anh Hạo Thiên, em không phải đứa nhỏ, anh không lừa được em!” Cô lại dựa vào anh, giống như bạch tuộc ôm lấy anh:” Anh, chúng ta đi tìm phòng được không? Anh có thể cùng cô ta trên giường, vì sao không chịu em? Em có điểm nào kém cô ta?”

Luật Hạo thiên ôm lấy cô, hai tròng mắt thâm thúy càng thêm âm trầm, dưới ngọn đèn, lại càng lạnh lùng.

Trong lòng anh rất rõ, cho dù anh thật sự cùng Lâm Tư Tư phát sinh quan hệ, thậm chí có đứa nhỏ, lão gia kia vẫn sẽ không đem Tư Tư gả cho anh.

Anh mười ba tuổi đi theo ông ta, trải qua nhiều như vậy năm, hiện tại anh lại càng xác định thêm việc này.

” Tư Tư, em thật sự thích anh, nguyện ý làm cho anh một chuyện được không?”

” Đương nhiên, em cái gì cũng nguyện ý làm cho anh.”

” Tốt lắm. Anh hiện tại còn có một việc muốn em đi làm, chỉ cần em làm tốt, mặc kệ lão gia phản đối như thế nào, anh đều cưới em làm vợ.”

” Thật vậy? Thật tốt quá!” Lâm Tư Tư vui vẻ nói:” Anh nói mau, là chuyện gì!”

Anh khẽ môi nhẹ nhàng khơi mào một tia hôn xiêu phách lạc cười, bạc môi lạnh lùng, cây thuốc phiện xinh đẹp lại tàn khốc.

.....

Lâm Tường mua thuốc trở về, phát hiện người con gái kia đang ngồi dưới đất, đầu gối lên trên sô pha thể nhưng ngủ thật sự.

Hắn nở nụ cười, đi qua vỗ vỗ bả vai của cô:” Uy, mau đứng lên uống thuốc!”

Cô tỉnh lại, uống thuốc, hỗn loạn nói:” Tôi phải đi.”

Hắn thở dài:” Cô hôm nay những lời này đã muốn nói tam lần, cô như vậy còn muốn đi, ta cũng không ngăn cản cô, nhưng ít nhất cũng phải đợi cô khỏe đã!”

”Tôi..... Tôi không nghĩ nhìn thấy nam nhân kia.”

“Nam nhân nào?”

Cô lắc đầu, vừa rồi ở trong mộng nam nhân kia lại xuất hiện, anh ôm lâm Tư Tư, hai người cùng nhau cười nhạo cô, nhìn cô bị một đám người bắt lấy, cười đến vui vẻ cực kỳ, cô lại khổ sở cực kỳ.

“Cô khóc?”

” Không có.” Cô vụng trộm lau đi nước mắt.” Cậu có thể đàn cho tôi nghe được không?”

Một người con gái đáng thương như vậy, một thanh cầu như vậy, mặc cho ai cũng không thể cự tuyệt.

Vì thế buổi tối chật vật này, cô dưới tiếng đàn của hắn mang chút bi thương mà rơi vào giấc ngủ.....

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Không thể từ chối lời giúp đỡ của anh

San San ngủ thẳng đến giữa trưa, ánh mặt trời sáng lạn chiếu vào người cô đang lười biếng trên giường.

Sau một lúc lâu cô mới nhớ ra, chính mình đang ở nhà của Lâm Tường.

Rất kỳ quái chính mình luôn đề phòng người khác giới, cư nhiên lại ở cùng nhà với một nam nhân như vậy. Cô dụi mắt, đi ra phòng ngủ, phát hiện Lâm Tường đang nằm trên sofa, ngủ vẫn chưa tỉnh, khoé miệng chảy ra nước miếng, trên tay còn cầm một bản văn kiện.

Cô bắt giấc buồn cười, đi qua đi lại, đem những văn kiện bị vứt rải rác sửa sang lại để cùng nhau.

Lấy đi tập văn kiện trong tay hắn, hắn bỗng nhiên tỉnh, vẻ mặt đại ra đứng lên, biểu hiện trên ánh mắt hoảng sợ: “Như thế nào lại đứng phía sau?”

Hai người gọi cơm, ăn xong, hắn hỏi: “Nhà cô ở chỗ nào? Tôi đưa cô về”.

Cô sùng sốt một chút, âm đạm nói: “ Không cần... Tôi không có nhà.”

Đúng vậy, năm năm trước cô vốn không có gia đình, mười năm tuổi cô đã bắt đầu ở trong cô nhi viện, cô đã quên gia đình là gì rồi.

Hắn kinh ngạc nói: “Làm sao có thể... Ai cũng đều có gia đình...”

“Nhưng tôi không có” Cô đứng lên, chạy ra khỏi cửa.

“Đợi chút” Hắn vội mặc thêm quần áo rồi đuổi theo ra ngoài, ở trong thang máy ngăn cô lại.

“ Cô không phải nói cô không có gia đình sao? Vậy cô còn muốn đi đâu?”.

“Tôi về trường học”

“Tôi đưa cô đi”.

“ Không cần”

“Đừng dong dài”

Hắn mạnh mẽ giúp làm cho cô không thể cự tuyệt, anh lấy xe, xe đi vào khu Tây Nhã học viện.

“Nguyên lai cô là học sinh trường này!”.Hắn giật mình.

Cô không nói chuyện, đẩy cửa xe ra liền hướng ký túc xá chạy, một trước một sau đi vào cửa ký túc xá.

San San ngậy ngán cả người, cô nhìn thấy Giang Hằng Vũ ngồi ở cửa ký túc xá.

Thấy cô trở về, hấn nhảy dựng lên: “San San, em rốt cuộc đã trở lại! Anh tìm em cả một ngày, em chạy đến nơi nào vậy?”.

Cô vừa muốn nói chuyện, đã bị anh ôm, ôm gắt gao.

“Em làm anh sợ muốn chết...”

“Ách... Anh làm cho tôi không thở nổi...”

Hấn buông ra: “Thật xin lỗi, anh kích động quá...”

Nhìn hấn hai mắt hồng hồng, lòng của cô mềm nhũn: “Anh... Luôn luôn ở nơi này chờ tôi?...”

“Anh không tìm thấy em, gọi điện thoại cho em lại không nghe, không có biện pháp, đành phải ở chỗ này chờ”.

Cô mũi đau xót, vốn tưởng rằng đã không hay ho đi cả một đêm, lại nghĩ rằng còn có người ở đây chờ cô.

Một bên, Lâm Tường đứng nhìn bọn họ, hiện ra nụ cười đắng chêu, đem một túi plastic đựng đầy thuốc đặt xuống, sau đó im lặng đi ra.

Bạn trai người ta cũng đã đến đây, xem ra nơi này đã không cần đến hấn nữa.

Giang Hằng Vũ lúc này mới phát hiện San San cả người mặc quần áo của con trai, cả kinh nói: “Em... Đây là quần áo của ai?”.

“Nga, quần áo của tôi bị bẩn nên mượn của bằng hữu”. Cô nói xong xoay người, cũng không nhìn thấy Lâm Tường.

“Kỳ quái, người đâu?”.

“Em tìm ai?”.

“Anh ấy vừa mới cùng tôi đến đây, anh không nhìn thấy sao?”.

“Anh không chú ý, có vẻ em rất kích động”.

San San một trận hơi hơi buồn bã, đi vào phòng, bắt đầu lục tung.

“Em tìm cái gì?”.

“Một ít đồ quan trọng”. Cô nói xong, đem đồng giấy chứng nhận, cho vào trong túi.

Cô nhẹ nhàng thở ra, nói: “Giang Hằng Vũ, tôi nghĩ tôi không thể ở lại chỗ này, anh có thể giúp tôi tìm chỗ ở khác không? Không cần chỗ có tiền thuê nhà đất, tôi sẽ không trả nổi.”

Hấn quyết miệng nói: “Có thể, nhưng em phải đáp ứng anh một điều kiện”.

“Anh nói”.

“Em về sau gọi tên anh, không thể sao? Anh đều gọi em là San San, em cũng gọi anh là Hằng Vũ hoặc là A Vũ đều được, như vậy sẽ rất thân thiết”.

Cô do dự: “Nhưng, tôi không có thói quen ấy a...”

“Không có việc gì, từ từ sẽ thành thói quen”. Hấn cười dặt tay cô: “Đi, chúng ta đi xem chỗ ở.”

.....

“Đây là nơi anh nói muốn cho thuê”. San San nhìn trước mặt là biệt thự nhỏ, nhũn mày hỏi.

“Đúng vậy. Thế nào? Có vừa lòng không? Chúng ta vào bên trong nhìn xem”.

“Không cần” Cô nhẹ nhàng buông tay hấn ra: “Tôi nghĩ, vẫn là chính tôi đi tìm thì hơn”.

Dù sao người ta cũng là người giàu, cũng sẽ không hiểu được sự lo lắng của người nghèo như cô.

Hấn ngăn cô lại, cười hớ hớ nói: “Đừng tìm, em ở lại đây đi, vấn đề tiền thuê nhà không cần lo lắng, đây là coi như là anh giúp một người bạn có chỗ ở”.

Cô vẫn lắc đầu: “Tôi không thể ở lại nơi này”. Xoay người muốn đi.

“Tiết San San”. Hắn quát, vẻ mặt giận dữ: “Em rốt cuộc có hay không coi anh là bạn bè! Em rốt cuộc có hay không đem mình giống như người con gái bình thường”.

Cô lấp bắp kinh hãi, ngơ ngác nhìn hắn.

Hắn giận dữ nói: “Có đôi khi thật hy vọng em giống như những người con gái kia, là con chim nhỏ nép vào người, như vậy anh có thể đem bả vai anh cho em lúc em cần, nhưng nếu thật sự là như vậy... em sẽ không còn là Tiết San San... Nhưng em không thể thả lỏng mình một lần sao? Đem hết thảy mọi việc giao cho anh làm, anh muốn em nghỉ ngơi, chỉ là bạn của em”.

Mỗi một câu của Giang Hằng Vũ, đều dùng giọng trầm âm áp đánh vào trái tim cô.

Đó là một loại cảm giác cảm động, cùng âm áp, mà cô chưa bao giờ dám hy vọng xa vời.

Hắn đã nói đến thế này, nếu cô lại cố cự tuyệt sự giúp đỡ của hắn, vậy có điểm rất tuyệt tình.

“Được rồi, tôi trước hết ở tạm chỗ này... A Vũ, cảm ơn anh”.

Giang Hằng Vũ rốt cuộc cũng thoải mái nở nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tông Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Siêu cấp luật sư trong truyền thuyết

Kí túc xá nữ sinh trống rỗng, Luật Hạo Thiên về mặt tối tăm.

Vừa rồi trợ thủ nói cho anh, Tiết San San đã làm thủ tục nghỉ học.

Anh tìm cô một đêm!

Cô cư nhiên làm thủ tục nghỉ học!

Cô không bao giờ trở lại trường học, không muốn gặp mặt anh nữa sao?

Hai tay nắm chặt, trong mắt tối sầm lại.....

Đi vào phòng ngủ, trên giường rõ ràng có áo sơ mi của nam nhân, còn có quần bò.

Chỉ một thoáng, một cổ tức giận liền nổi dậy.

”Nham nhân kia.” Anh cúi đầu hỏi:” Là ai?”

Trợ thủ vội trả lời:” Người mang Tiết tiểu thư đi sao?..... Nga, hình như là nhị công tử của Giang gia.”

”Giang gia.....” Anh trong mắt hàn quang phụt ra, cậu ta quả nhiên không chịu an phận, là muốn khiêu khích anh sao..... Tốt, anh sẽ phụng bồi cậu ta!

Rời khỏi ký túc xá, anh cùng Tư Tư đi ăn cơm.

Trong gian phòng, anh mỉm cười nói:” Tư tư, anh giao cho em làm việc, em làm tốt không?”

”Nga.....” Lâm Tư Tư do dự một chút, khó xử nói:” Cha căn bản không cho em đến thư phòng của ông ấy, em không biết lấy được tài liệu kia.”

Anh nhú mày, thấp giọng nói thầm” Để ý như vậy..... Ngay cả con gái cũng đề phòng?”

”Anh nói cái gì?”

”Không có gì.” Anh cười cười:” Vậy em có thể thừa dịp lúc ông ấy không có trong phòng thì vụng trộm đi vào.”

”Như vậy..... Thật không tốt?” Cô khó xử nói:” Chúng ta vì sao phải lén lút như vậy? Anh Hạo Thiên, anh trực tiếp cùng cùng cha nói chuyện là được rồi?”

”Nha đầu gối, anh muốn làm cho lão gia bất ngờ, chuyện này nếu làm tốt, ông ấy nhất định sẽ rất vui, chuyện của chúng ta, lão gia sẽ không phản đối nữa.” (Lady: anh xảo trá thật)

Luật hạo thiên hướng dẫn từng bước khuyên bảo, Tư Tư rốt cục cố lấy dũng khí, cắn răng nói:”Được, em thử xem!”

”Nhất định phải thành công, không thể thất bại.” Anh nhìn chăm chăm vào hai mắt của cô, ôn nhu nói:”Nếu bị lão gia phát hiện, em trăm ngàn lần không thể đem mọi việc nói cho ông ấy biết.”

”Vì sao..... Được rồi, em đã nói là sẽ làm được!”

”Được Tư Tư, em thật sự là em gái tốt của anh.”

Anh nở nụ cười, cười đến dị thường yêu dã mà huyền lệ.....

Sáng sớm, Tiết San San mang ba mươi vạn đến chỗ luật sư truyền thuyết kia.

Ngày hôm qua cô khó khăn mới đuổi được Giang Hằng Vũ đi, nhưng biệt thự cao cấp kia cô thật sự ở không quen, căn phòng lớn làm cho cô có cảm giác không an toàn, ép buộc đến đã khuya mới ngủ, buổi sáng thức dậy cảm thấy rất mệt.

Nhưng nhớ tới nhiệm vụ của mình, cô tinh thần liền phấn chấn gấp trăm lần.

Mắt nhìn cổng nhà luật sư được làm xa hoa, kích động rồi đi vào.

”Xin chào, tôi tìm Giang luật sư.”

Cô đứng ở trước chỗ phục vụ lễ phép nói.

”Cô có hẹn trước không?” Người phục vụ thấy cô một thân mộc mạc cho rằng, khinh thường hỏi.

“..... Không có.”

”Không hẹn trước không thể đi vào.”

”Kia..... Cô cũng không thể gọi điện thoại nói cho người ấy một tiếng?”

”Ha?” Cô ta khóe miệng mang theo cười lạnh.”Không thể, chờ cô hẹn trước rồi lại đến!”

Tiết San San kìm nén tức giận:”Vậy phiền cô cho tôi số của người ấy, tôi sẽ tự gọi.”

Cô ta cười khẩy nói:”Cô cho mình là ai? Số điện thoại của Giang luật sư có thể tùy tiện cho người khác sao? Giang luật sư cuat chúng tôi mỗi ngày đều bận rộn như vậy, làm sao có thời gian rồi quản chuyện của cô? Cô vẫn nên đi mau! Đừng ở chỗ này làm mất mặt chúng tôi!”

Tiết San San giận dữ:”Người mất mặt xấu hổ chỉ sợ là cô, làm phục vụ như cô, đối đãi khách hàng không có lễ phép, ông chủ của các cô mướn người như vậy, thật sự là sai lầm lớn nhất của hắn ta.”

”Cô.....” Nữ viên chức tức giận đến ánh mắt bốc lửa, thở hồng hộc nói:”Cô đừng ở trong này nói hươu nói vượn! Tôi nói cho cô, Giang tiên sinh là sẽ không gặp cô! Cô mau rút nhanh cho tôi!”

Hai người tranh chấp, chỉ nghe một giọng trầm tao nhã của một người đàn ông:”Như thế nào ầm ỹ như vậy?”

Nữ viên chức kia nghe vậy vẻ mặt kích động, chỉ vào Tiết San San:”Giang luật sư, vị tiểu thư này nhất định phải gặp ngài, nhưng cô ta không có hẹn trước, tôi không cho phép cô ta đi vào, cô ta liền lớn tiếng.”

Tiết San San ngẩn ra, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy người nọ dáng người thon dài, nhã nhặn như người cổ đại bình thường, mắt phượng hẹp dài, tề mi xinh đẹp, cả người thoát nhìn tựa như một bộ sơn thủy họa bản bình tĩnh thong dong.

Đây là trong truyền thuyết có thể đem đen nói thành trắng, có thể đem người chết nói sống, có thể đem thiết án phản cung luật chính kỳ tài Giang Trục Thủy sao?

Cô thật sự rất khó tưởng tượng, bởi vì hắn thấy thế nào cũng không như là cái nghiêm cẩn cơ biến, khéo léo như hoàng siêu cấp lớn luật sư.

Giang Trục Thủy ngón trỏ đánh mặt bàn, nhìn nữ viên chức kia:”Người lớn tiếng, thật là vị tiểu thư kia sao? Nhưng tôi như thế nào chỉ nghe thấy cô ở đây nói lớn?”

Nữ viên chức sợ tới mức mặt như màu đất, việc xua tay nói:”Không..... Giang tiên sinh, tôi chỉ là cùng cô ta tranh luận.....”

” Những lời nói vừa rồi của tiểu thư này tôi đều đã nghe được, xác thực, thuê người như cô, thật sự là sai lầm. Cô mau đến chỗ tài vụ nhận tháng lương này đi.”

Nữ viên chức sợ tới mức chân đều nhuễn, thất kinh khản cầu:” Không cần! Giang tiên sinh, van cầu anh không cần đuổi việc tôi. Tôi làm không tốt, tôi về sau nhất định sẽ sửa!”

” Không cần, chờ cô sửa rồi về nhận lại.” Hần thân nhiên nói, quay đầu nhìn Tiết San San liếc mắt một cái:” Cô muốn tìm tôi?”

“..... Là.” San San hoàn toàn lời lẽ mạnh mẽ làm chấn động, thành thành thật thật trả lời vấn đề của hần.

” Đi theo tôi!” Hần nói xong đi vào thang máy, thấy cô còn ngơ ngác đứng ở nơi đó bất động, hô:” Cô còn không tiến vào?”

“..... Nga!” Cô thế này mới phục hồi tinh thần lại, vọt vào thang máy.

Cô thật kích động, hần gọi cô! Hần sẽ tiếp nhận án tử của cô sao? Hần ta sẽ giúp cô lật lại bản án sao?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Van cầu anh

Ngồi ở trong thang máy, Tiết San San tâm tình bất an không yên.

Hai tay ôm chặt lấy túi xách, không dám ngẩng đầu nhìn đại luật sư trong truyền thuyết này.

” Tiểu thư họ gì?” Hần hỏi.

“..... Nga, tôi họ Tiết. Tiết San San.”

” Tiết tiểu thư.” Hần cười cười, hai tay ôm cánh tay, nghiêng ngẫm nhìn cô,” Tiết tiểu thư vừa rồi nói chuyện, cảm thấy cô rất phản kích.”

” Tôi chỉ là ăn ngay nói thật.”

” Cho nên ở trong lòng của cô, tôi là một ông chủ hồ đồ?”

“Kia không phải, ngài là ông chủ như thế nào tôi không quan tâm, tôi chỉ biết ngài là một luật sư rất lợi hại, vậy là đủ rồi.”

” Nga?” Hần sờ sờ cái mũi:” Nói như vậy, cô tới tìm tôi để lật lại bản án?”

” Vâng.” Cô ngẩng đầu, trịnh trọng nhìn hần.

Lúc này cửa thang máy mở ra, hần một chân bước ra ngoài cửa, đưa lưng về phía cô nói:” Nếu muốn mời luật sư trong lời nói, tôi có thể sai người của tôi đến làm cho cô.”

Cô theo sau, đi theo hần vào văn phòng:” Tôi không cần, tôi muốn anh.”

Hần quay đầu nhìn mắt cô quật cường cố chấp, cười cười nói:” Nhưng tôi hiện tại không muốn tiếp án tử, trừ bỏ án kiện kinh tế lớn, không biết án tử của Tiết tiểu thư là gì?”

Cô cắn chặt răng:” Sự cố giao thông.”

“Thực xin lỗi, tôi không có hứng thú.” Hần đi đến bàn làm việc ngồi xuống.

Cô sùng sốt một chút, việc đi lên trước nói:” Giang luật sư, anh xem xét lại được không? Tôi tìm rất nhiều người, bọn họ cũng không chịu tiếp án tử này, bọn họ nói chỉ có anh mới dám tiếp..... Tôi van cầu anh, chấp nhận được không?”

Hần sờ cằm suy nghĩ trong chốc lát, thân thủ nói:” Tư liệu lấy cho ta xem xem.”

” Vâng!” Cô kích động đem tư liệu đưa tới trong tay hần.

Hần mở ra nhìn nhìn, thần sắc dần dần ngưng trọng, nhanh chóng đem tài liệu trả lại cho cô:” Thực xin lỗi, án tử này tôi không thể tiếp, cô đi tìm luật sư

khác đi.”

” Vì sao?”

Cô không thể tin được lỗi tai chính mình, cô đợi năm năm, sẽ chờ đến như vậy kết quả như thế này?

” Tôi thực đồng tình với tình trạng của cô, nhưng không nắm chắc án tử tôi không thể tiếp.” Hấn chậm rãi nói:” Muốn lật lại bản án cũ năm năm, việc này cũng rất khó khăn. Bởi vì khi cách năm năm, rất nhiều vật chứng người làm chứng đều không có. Hơn nữa..... Cô muốn lên tố bác bỏ năm năm trước thẩm phán kết quả, cái này tương đương là giống năm đó nguyên cáo Nghiêm gia thị uy. Cha cô đâm chết là đứa con duy nhất của Nghiêm gia, bọn họ là tuyệt đối sẽ không cho phép cô lật lại bản án.”

” Kia lại như thế nào?” Cô vội la lên:” Chẳng lẽ bọn họ không cho phép, tôi lại không thể làm gì được sao?”

Giang Trục Thủy nhìn cô, phượng mâu hẹp dài thu thủy bàn yên tĩnh tươi thắm.” Tiết tiểu thư không biết thực lực Nghiêm gia sao? Nghiêm thị tuy rằng không phải quốc tế đại tập đoàn, nhưng quy mô cũng không nhỏ, ở trong này địa vị gần với Lâm thị, cô tưởng theo chân bọn họ đối nghịch, này không phải tự mình chuốc lấy cực khổ sao?”

San San cắn chặt răng” Tôi biết. Nhưng tôi muốn cha tôi được trong sạch, ông ấy không có giết người! Tôi không thể trơ mắt nhìn ông ấy nửa đời sau ở trong ngục giam! Tôi vô luận như thế nào đều phải chống án, Giang luật sư, van cầu anh, giúp giúp tôi đi!”

Cô kích động lấy số tiền trong bao kia lấy ra, đặt ở trên bàn của hấn.

” Bọn họ đều nói của anh lên giá là ba mươi vạn, tôi thật vất vả mới kiếm được ba mươi vạn này, vì muốn tìm anh!”

Cô nói xong hai đầu gối quỳ rạp xuống trước mặt hấn, roi lệ đầy mặt.” Tôi van cầu anh, van cầu anh.....”

Giang Trục Thủy mi tâm khẽ run lên, ngơ ngác nhìn hai mắt đầm lệ mông lung con gái.

Nhiều năm như vậy, người quỳ trước mặt hấn cầu hấn làm luật sư biện hộ cũng không thiếu, nhưng cô gái này không giống người thường.

Trong mắt của cô không hèn mọn, nhưng cô lại được ăn cả ngã về không đem sở hữu hy vọng đều đặt ở trên người của hấn, cho nên ánh mắt cô như vậy chấp nhất, như vậy thành kính, ánh mắt như vậy, tựa hồ tác động đến hấn.....

Hấn chậm rãi đứng lên, đi đến bên cạnh cô.

Trong mắt của cô quật cường như thế so với thân thể của cô hoàn toàn nhu nhược. Hấn vươn tay, trầm tư, muốn hay không phù nàng đứng lên.

Hấn biết, hai tay hấn duỗi ra, biết rằng hấn đã chuốc phiền toái vào người.

Đang do dự, cửa bỗng nhiên bị đẩy ra, một thân vận động giả dạng Giang hằng Vũ vọt vào mà nói:” Anh, có phải hay không anh trộm chứng minh thư của em đi làm hộ chiếu?”

Vừa nói xong, hấn liền ngậy ngấn cả người.

Bởi vì Tiết San san là đưa lưng về phía hấn, hấn chính là cảm thấy bóng dáng này thực nhìn quen mắt, vì thế vòng đến phía trước vừa thấy, không khỏi kinh hãi:” San San? Eì làm sao có thể ở chỗ này?”

San San cũng nâng mặt đầy nước mắt lên, mờ mịt nhìn hấn:” A vũ?”

Giang Hằng Vũ sừng sốt một chút, nhất thời gợn dử, chỉ vào anh trai nói:” Có phải hay không anh làm khó cô ấy? Không nghĩ tới anh dĩ nhiên là người như thế, thừa dịp em không có ở đó liền vụng trộm tìm cô ấy! Em đã sớm nói qua, em không chịu đi Pháp là chuyện của em, cùng cô ấy không có vấn đề gì! Anh vì sao lại làm cho cô ấy khóc!”

San San nghe vậy cả kinh:” Anh nói cái gì? Anh ấy là Là anh trai anh?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Án Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Vì yêu mà đi

” Anh nói cái gì? Anh ấy là Là anh trai anh?”

San San kinh ngạc nhìn hai người bọn họ, tuy rằng bọn họ đều họ Giang, nhưng cô chưa từng nghĩ họ là anh em với nhau.

Giang Hằng Vũ cũng lắp bắp kinh hãi:” Em như thế nào..... Em không biết? Anh.....”

Hắn quay đầu nhìn Giang Trục Thủy, người sau lắc lắc đầu, thờ dài nói:” Nguyên lai ở trong mắt em, anh chính là người như vậy.”

” Anh, anh nói chuyện gì với cô ấy? Chẳng lẽ anh không làm cô ấy khóc sao?”

” Đúng vậy” Giang Trục Thủy thản nhiên nói, cũng không giải thích.

“Anh.....” Giang Hằng Vũ một trận cảm tức, đem San San kéo lên:” Đi, anh mang em rời khỏi nơi này.”

San San đẩy hắn ra:” Không, tôi không đi.”

” Vì sao?”

Giang Hằng Vũ nhú mày, hướng anh trai nói:”Anh rốt cuộc là nói với cô ấy chuyện gì? Anh không phải uy hiếp cô ấy chứ?”

Giang Trục Thủy không nói gì, chỉ thật sâu nhú mày.

” Không phải!” San San giống như hiểu được Giang Hằng Vũ vì sao kích động như vậy, ” Anh hiểu lầm rồi, anh ấy không có nói với tôi cái gì cả, là tôi..... Là tôi có việc cầu anh ấy!”

Cô cúi đầu:” Là tôi muốn mời Giang luật sư thay tôi lật lại bản án, tôi biết bản án này rất khó, nhưng tôi thật sự không biện pháp khác, nếu anh ấy cũng không chịu tiếp, vốn không có người nào có thể giúp tôi.....”

San San mắt chứa lệ đem sự tình trải qua nói đơn giản, Giang Hằng Vũ đau lòng nói:” Chuyện lớn như vậy, vì sao không cùng anh nói chuyện? Em yên tâm, anh trai anh nhất định sẽ giúp em.”

” Tôi cũng không nói muốn giúp cô ấy!” Giang Trục Thủy nhú mày nói:”Nhóc con, chỉ biết chọc anh phiền toái, em tưởng giúp người chính mình giúp tốt lắm.”

Nguyên bản hắn còn do dự, nhưng bỗng nhiên cái biến chủ ý. Hắn cùng em trai sống nương tựa với nhau từ nhỏ, cũng đem hắn trở thành tấm gương chính mình. Hắn vẫn cảm thấy tình cảm anh em của bọn họ không thể đánh mất, nhưng mà hôm nay đưa em trai ấy vì một người con gái mà suýt cùng hắn trở mặt.

Hắn có chút chán ghét người con gái này.....

” Anh, anh như thế nào lại như vậy?” Giang Hằng Vũ cả giận:” Anh đã quên anh là vì sao muốn học pháp luật sao? Chính nghĩa của anh chạy đi đâu?”

” Mặc kệ em nói như thế nào, anh sẽ không tiếp án tử này, trừ phi em đáp ứng anh đi Pháp.” Giang Trục Thủy nhìn hắn, ánh mắt quyết tuyệt, ngữ khí chân thật đáng tin.

Hắn sừng sốt một chút, cắn răng, cúi đầu từ chối thật lâu, rốt cục nói:” Được, em sẽ đi Pháp!”

.....

Sân bay, Tiết San San cùng Giang Hằng Vũ mặt đối mặt với nhau.

Hắn là người làm được, nói đi là đi, chỉ đơn giản thu thập một chút, có vé máy bay, ngày hôm sau liền xuất phát.

” Kỳ thật..... Anh cũng không cần đi.” San San cúi đầu, cô cảm thấy cô thiếu người này quá nhiều, chỉ sợ cả đời trả cũng không đủ.

Hắn cười cười:” Kỳ thật anh cũng đang chuẩn bị xuất ngoại đi du lịch, muốn giải sầu. Ha ha, vốn chuẩn bị gọi em cùng nhau đi, nhưng em còn có chuyện phải làm không phải sao? Thực đáng tiếc.....”

San San mũi cảm thấy cay cay, hắn càng biểu hiện bộ dáng không sao cả, cô lại càng khổ sở.

” A vũ, thực xin lỗi.....”

” Ai! Đình chỉ!” Hắn vội hỏi, tay nhẹ nhàng che môi của cô, trên mặt như trước kia sáng lạn tươi cười.

” Em biết không? Anh sợ nhất em nói xin lỗi, chúng ta là bằng hữu không phải sao? Bằng hữu trong lúc đó, không cần này đó..... Chỉ cần em chấp nhận sự giúp đỡ của anh, anh cũng rất vui vẻ, thật sự, thực vui vẻ.”

Cô ngơ ngác nhìn hắn, bị nụ cười tươi sáng của hắn làm cho đau lòng.

Vì sao đối cô tốt như vậy? Những lời này cô trong lòng hỏi không dưới trăm lần, cô thuở nhỏ trưởng thành ở cô nhi viện, chưa bao giờ được một tiểu nam hài đối cô cẩn thận che chở như vậy, vô tư như vậy.

Hắn mỉm cười nói:” Anh biết em không thích anh, trong lòng em, ẩn dấu nhiều chuyện như vậy, em thậm chí có thể nói cho anh trai, lại cố tình không chịu nói cho anh biết. Nhưng không sao, anh thích em là đủ rồi. Anh đã dặn anh trai chiều cổ cho em, phòng ở kia, em chỉ cần ở cho tốt, khi nào không ở nữa, đến gặp anh ấy trả lại là được.”

Hắn nói đầu đầu nửa ngày, vỗ nhẹ chụp bả vai cô,” Không cần cảm ơn anh!” Cười cười, xoay người đi vào trạm kiểm tra.

” Giang Hằng Vũ!” Cô bỗng nhiên gọi tên hắn.

Hắn quay đầu lại, cô cắn môi, muốn nói lại thôi, sau một lúc lâu, rốt cục vẫn là nói:” Thuận buồm xuôi gió.”

Hắn sáng sủa cười, hướng cô phát phát tay, đi vào rong dòng người. Cô cắn răng, bước đi.

Kỳ thật mới vừa rồi cô cũng không phải thăm nghĩ nói thuận buồm xuôi gió, nhưng cô biết, những lời này, cô không nên nói ra, cũng không có tư cách nói, tuy rằng xa xa nhìn bóng dáng của hắn thực thương cảm.

Cô không hiểu yêu, cũng không dám yêu.

Ánh mặt trời kia chiếu xuống người thiếu niên tốt bụng, hắn cùng với cô, căn bản chính là hai thế giới khác nhau.

Cô không xứng với hắn, thật sự không xứng.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Kiên cường ý nghĩa

Thật lâu sau, Tiết San San đi ra ngoài, lại nhìn đến thân ảnh đứng phía trước cửa sổ, ngơ ngác nhìn ra máy bay đàn cất cánh bên ngoài.

Cô đi qua, nhẹ giọng kêu:” Giang luật sư.”

Nam nhân quay đầu lại, khóe mắt lại có chút ẩm ướt.

Cô không khỏi sùng sốt, nguyên lai hắn cũng muốn em trai mình rời khỏi?

” Anh đã sớm đến đây? Vì sao không tiễn cậu ấy?”

Hắn thờ dãi một tiếng:” Không sao cả, ở đâu đưa đều giống nhau.”

” Kia như thế nào có thể giống nhau?” Cô thật sự nói:” Anh phải cho cậu ấy biết anh rất quan tâm đến cậu ấy, như vậy cậu ấy sẽ rất vui vẻ.”

Hắn lãnh đạm liếc mắt cô một cái:” Có tác dụng sao? Cô cũng biết nó đối cô có tâm ý, nhưng cô cũng không có nhận nó sao?”

San San then trong lòng, âm thầm cúi đầu:” Tôi biết tôi có lỗi với cậu ấy, tôi không đáng để cậu ấy đối tốt như vậy.”

Hắn không nói gì, hai người liền như vậy yên lặng đứng, sau một lúc lâu cô hỏi:” Kỳ thật anh rất yêu em trai mình? Anh luyến tiếc như vậy, vì sao còn bắt cậu ấy phải đi?”

” Cho nên mới càng bắt nó đi.” Hắn nhìn máy bay đã muốn cất cánh, nhẹ giọng nói:” Một ngày nào đó nó sẽ hiểu rõ, tôi làm hết thảy đều là vì nó.”

.....

“Anh Hạo Thiên.” Lâm Tư Tư đẩy cửa ban công ra, vẻ mặt khẩn trương.

Luật Hạo Thiên gất gao nhìn cái túi trong tay cô, trong mắt xẹt qua một tia kinh hi:” Vật đó phải không?”

Cô gật gật đầu, muốn mở cái túi ra, anh thân thủ ngăn lại, thấp giọng nói:” Chúng ta đi ra ngoài nói.”

Hai người đi vào chỗ sâu trong hành lang, Luật Hạo Thiên ôn nhu nắm tay cô nói:” Vất vả cho em rồi.”

Lâm Tư Tư trong lòng ngọt ngào, đem một cuốn sổ đưa cho anh.” Em đem tư liệu phiên âm sang cho anh này.”

”Làm tốt lắm” Anh tiếp nhận cuốn sổ, hỏi:” Em có bị phát hiện không?”

”Không có. Em rất cẩn thận.”

”Vậy là tốt rồi.” Anh yên tâm mà đem cuốn sổ yên tâm bỏ vào túi, sau đó nhẹ nhàng hôn lên trán của cô:” Tư tư, cảm ơn em.”

Lâm Tư Tư ý loạn tình mê nhắm mắt lại, si ngốc nói:” Anh..... Anh sẽ cưới em đúng không?” (Lady: cưới cái đầu cô)

”Đúng vậy, anh sẽ cưới em.”

Thanh âm ác ma, nguy trang thiên sứ ôn nhu, mê hoặc phụ nữ, lại hoàn toàn không phát hiện, lời ngon tiếng ngọt, chính là ác mộng bắt đầu.....

.....

Buổi sáng, Tiết San San tỉnh dậy, lấy thuốc ra uống.

Vừa uống xong, liền nhận được điện thoại của Giang Trục Thủy.

”Tiết tiểu thư, mấy ngày nay ở có tốt không?”

”A, hoàn hảo.”

Ài, cô nói dối, kỳ thật cô ở tuyệt không thoải mái.

Từ nhỏ đến lớn cô đã sống quen, được như thế này, phải dựa vào chính mình cố gắng mà được. Dễ dàng có thể được như vậy, không cần trả giá có thể được, làm cho cô có cảm giác không an toàn, cho dù là của bạn bè.

”Vậy hôm nay có thể đến chỗ tôi một chuyến chứ?” Điện thoại bên kia hỏi.

”Ách..... Tốt!”

Cô uống xong thuốc, ăn mặc chỉnh tề, liền đến nơi làm việc của Giang Trục Thủy.

”Giang luật sư, là tài liệu liên quan đến án tử của cha tôi sao?” Vừa vào cửa cô phẫn chấn hỏi.

Hắn ngẩng đầu nhìn cô liếc mắt một cái, lấy sấp tài liệu trên bàn, đưa cho cô.

”Cái gì vậy.....”

Cô mở ra vừa thấy, là ba mươi vạn của chính mình.

Thoáng ngáy đại:”Giang..... Giang luật sư, anh không tiếp án tử của tôi sao? Anh không thể như vậy, anh đáp ứng rồi mà.....”

”Cô bình tĩnh một chút.” Hắn chậm rãi nói:”Án tử của cô tôi sẽ tiếp tục làm, tiền cô cầm đi, tôi đã đáp ứng Tiểu Vũ sẽ nhận cô, tôi nghĩ cô kiểm số tiền này cũng không dễ dàng? Cô vẫn nên giữ lại.”

San San sùng sốt một chút, sắc mặt đúng là khó coi nói không nên lời, bỗng nhiên đem tiền trả cho hắn:”Không..... Anh không thể không lấy! Đây là tiền tôi cực khổ kiếm được, nếu không phải vì phí án, tôi làm sao có thể..... Anh phải thu, anh phải nhận lấy số tiền này!”

Hắn làm sao có thể nói không cần?

Nếu hắn không cần, vậy cô sẽ mất đi tôn nghiêm, còn có ý nghĩa gì?

Giang Trục Thủy do dự, nhìn cô mặt kinh hoàng, đột nhiên hiểu được điều gì. Số tiền ba mươi vạn này với hắn mà nói không tính cái gì, nhưng là đối cô mà nói, là tâm huyết của cô, chờ mong của cô. Vì số tiền đó, nàng đã trải qua bao gian khổ, hắn như thế nào nhẫn tâm phủ định cô từng chút lo lắng?

”Được rồi, tôi nhận lấy.” Hắn trầm trọng nói:”Cô yên tâm, tôi sẽ không làm tổn phí tâm huyết của cô.”

Nói xong câu đó, hắn trong lòng cũng cả kinh.

Đã rất nhiều năm, không có điều như vậy xảy ra.....

Chương 49: Làm bạn gái anh

Vài ngày nay, Giang Trục Thủy đến cục cảnh sát, thông qua một vài quan hệ đã tra được một ít tờ khai vài năm trước cùng vài chứng cứ.

” Án tử này có vài điểm đáng ngờ, nhưng cũng không đủ để lật lại bản án cho cha em, kế tiếp chúng ta phải bắt đầu điều tra lại, bắt quá chúng ta cần âm thầm tiến hành, đợi khi tìm được điểm mấu chốt, em mới có thể chính thức chống án.”

” Vì sao chúng ta phải lén lút làm việc?” Tiết San San khó hiểu hỏi.

Giang Trục Thủy cười nói:” Nếu chúng ta không bí mật làm việc, chỉ sợ cha em còn gặp nguy hiểm ”

” Em..... không hiểu lắm.”

” Em không cần phải hiểu, việc này giao cho anh làm là được rồi, hiện tại em có một nhiệm vụ quan trọng hơn.”

” Cái gì cơ?”

Hắn lấy từ trong túi ra một cái thiệp mời tình xảo rồi vừa cười vừa nói:” Cuối tuần này có một bữa tiệc từ thiện, em cùng đi với anh.”

Cô sững sốt :” Tiệc gì cơ?..... Vì sao muốn em đi?”

Hắn sờ sờ mũi, bắt đầu dĩ cười nói:” Bởi vì anh cần một người bạn gái.”

” Bạn gái..... Anh không phải có nữ thư ký đấy sao?” Cô khần trương nói, tiệc tối gì chứ, cô làm sao đã từng gặp qua trường hợp như vậy, vẫn là không nên đi nơi đáng sợ đó đi!

Hắn lắc lắc đầu:” Tiệc tiểu thư, chỉ là một bữa tiệc tối liền dọa em thành bộ dạng như thế này sao?”

” Không phải, em chỉ là.....”

” Nếu anh nói, bữa tiệc lần này là một cơ hội tốt, sẽ trợ giúp cho em có cơ hội lật lại bản án. Như vậy, em vẫn không muốn đi sao?”

Cô sững sốt:” Cái gì? Đi đến bữa tiệc đó có thể giúp em lật lại bản án sao? Sao lại có chuyện như vậy được?”

Hắn cười cười:” Vì vậy bữa tiệc này đại tiểu thư của Nghiêm thị cũng sẽ đi, em cùng cô ấy xấp xỉ tuổi nhau, nếu có thể giành được hảo cảm từ cô ấy, tiếp cận cô ấy, từ trong lời nói của cô ấy có thể nghe được một chút sự kiện của Nghiêm thị.”

Nhìn Tiết San San ánh mắt nghi hoặc khó hiểu, hắn liền giải thích:” Bởi vì anh hoài nghi năm đó án tử căn bản không phải sự cố, mà là một vụ giết người! Có người giết đại công tử của Nghiêm thị, sau đó vu oan giá họa cho cha nuôi em.”

San San cả kinh nói:” Ý anh là, cha em bị người hãm hại..... Là ai hại ông ấy? Ông ấy chẳng qua là một viên chức nhỏ, chưa từng đắc tội với ai.....”

” Chuyện này không đơn giản như vậy, anh hoài nghi vụ việc này có liên quan tới người nhà họ Nghiêm.” Hắn trầm tư nói:” Năm đó lão đại của Nghiêm gia sau khi, nghiêm thị sản nghiệp bản xác nhận hắn duy nhất con nghiêm lấy chính kế thừa, nhưng là một năm sau năm ấy hai mươi tuổi nghiêm lấy chính lại tai nạn xe cộ bỏ mình, nghiêm gia lão Nhị nghiêm sửa nhân cũng liền kế thừa huynh trưởng sở hữu di sản, trở thành nghiêm thị chủ tịch.”

San San nghe không hiểu như thế nào:” Anh hoài nghi việc này cùng Nghiêm Sửa Nhân có liên quan?”

” Pháp luật cần có chứng cứ, tất cả hoài nghi cùng đoán mò đều vô dụng. Cho nên anh muốn tự mình tìm chứng cứ.”

” Em hiểu được! Em đi theo anh!” Cô giống như trời gà, lập tức ý chí chiến đấu sục sôi.

Hắn nở nụ cười:” Còn có một việc nữa..... Em phải sắm một vai, không chỉ là bạn gái anh, mà em thực sự trở thành bạn gái anh.”

” A?” Cô cả kinh, mờ mịt nhìn hắn.

” Đây xem em giúp anh một việc đi!” Hắn bắt đầu dĩ cười nói:” Không muốn sao.”

” Không.....” Cô vội hỏi:” Em có thể, không phải là giả vờ làm bạn gái anh, tuy rằng không biết anh vì sao phải làm như vậy, nhưng em nguyện ý giúp anh!”

Nhìn cô ánh mắt sáng ngời chân thành tha thiết, hần hoảng hốt trong nháy mắt, nhẹ giọng nói:” Cảm ơn.”

.....

Giang Trúc Thủy dựng xe đứng ở trước cửa biệt thự, lúc San San chạy đến mặc một bộ quần áo đơn giản, ánh mắt hần kín bưng.

” Anh làm sao vậy? Bụi bay vào mắt sao? Để em giúp anh.”

” Không cần!” Hần nở nụ cười:” Quên đi, anh mang em đi mua quần áo.”

Cô nghe thế mới giật mình, về mặt có lỗi nói:” Đúng vậy, em hiện tại là bạn gái anh, mặc như thế này sẽ làm anh mất mặt, ha ha.”

” Mất mặt thì không đến mức, nhưng bộ dáng của em không hợp với hình ảnh đóng vai kia.”

Cho xe đi vào một shop quần áo hàng hiệu, hần chỉ vào một hàng lễ phục dạ hội:” Em chọn đi, thích bộ nào?”

” Ách.” San San nhìn những bộ quần áo châu quang hoa lệ này không biết phải chọn như thế nào.

Hần bỗng nhiên cầm lấy một chiếc váy dài màu trắng, màu trắng thuần khiết dưới ngọn đèn lóe ra ánh sáng trong trẻo tinh khôi.

” Màu trắng có vẻ thích hợp với em?” Hần vừa đánh giá vừa nói:” Không có một tia tạp sắc, trắng như vậy thuần túy, giống em có một tinh thần kiên định!”

Cô sùng sốt, hần đã đẩy cô vào phòng thay quần áo:” Bộ này em mặc sẽ rất hợp? Thay thử xem. Đúng rồi, em mặc size bao nhiêu?”

”Cỡ 23 ạ.”

” Đi giày nhỏ thôi!” Hần cười, lấy một đôi giày màu trắng bạc đưa cho cô.

Gót giày không cao lắm, chỉ có khoảng năm phân, cô về mặt cảm kích nhìn hần, đóng cửa lại bắt đầu thay quần áo.

Mới thoát ra một nửa quần áo, thì bên ngoài vang lên một âm thanh quen thuộc:” Anh Hạo Thiên, em có rất nhiều lễ phục, không cần mua nữa đâu.”

Cô cả kinh, là Lâm Tư Tư, cô ấy làm sao có thể ở đây? Hơn nữa còn nghe cô ấy kêu anh Hạo Thiên, chẳng lẽ Luật Hạo Thiên cũng đến đây sao?

Bỗng nhiên khản trương nói không nên lời, cô ôm lấy một đồng quần áo kia, một tiếng cũng không dám nói. Mà thanh âm kế tiếp kia, lại làm cho lòng cô một thoáng như trời đất đóng băng.

” Tư Tư nghe lời, đêm nay yến hội thực quan trọng, rất nhiều nhân vật nổi tiếng trong giới đều phải tham dự. Bữa tiệc này không thể so với những bữa tiệc sinh nhật bình thường của em được, anh đương nhiên muốn đem em biến thành xinh đẹp nhất, trở thành tiêu điểm của bữa tiệc mới được!”

Đây là. thanh âm của Luật Hạo Thiên.

Không hiểu sao, cô cảm thấy hốc mắt nóng lên, hai tay không tự giác nắm chặt thành quyền.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Cô không sợ

Nghe Luật Hạo Thiên lên tiếng, Tiết San San không chế không được hốc mắt nóng lên, hai tay gắt gao nắm thành quyền.

Sau một lúc lâu cô bỗng nhiên kinh ngạc thấy Luật Hạo Thiên vừa nhắc tới bữa tiệc, chẳng lẽ tối nay anh ta cùng Lâm Tư Tư cũng phải đi tới bữa tiệc tối nay sao?

Cô một trận kích động, chợt nghe bên ngoài có tiếng nói của Giang Trúc Thủy:” Nga, đây không phải tiểu thư Tư Tư sao?”

Sau đó là tiếng của Tư Tư:” Đúng vậy, anh Trúc Thủy, anh như thế nào cũng đến đây chọn lễ phục?”

”Tôi tới chọn thay cho bạn gái”: Anh ta nói thật tự nhiên

” Anh là Luật tiên sinh đúng không? Đã lâu không gặp, đã lâu không gặp.”

Sau đó Luật Hạo Thiên thần nhiên lên tiếng “Giang đại luật sư quên thật nhanh? Hai tháng trước chúng ta đã gặp mặt nhau”

“Ha ha, làm sao có thể như thế chứ? Tôi sợ là Luật tiên sinh không nhớ rõ tôi”

Tiết San San ở trong phòng thay quần áo nghe bọn họ đối thoại, trong lòng vô cùng lo lắng, rốt cuộc bọn họ khi nào mới chịu rời đi?

Đây là tiếng của Lâm Tư Tư hỏi: ” Anh Trục Thủy, anh khi nào đã có bạn gái vậy, sao tôi không biết thế?”

“Ha ha, cô ấy đang ở trong phòng thay đồ đó, tôi sẽ gọi cô ấy ra”

Tiết San San nghe vậy liền thấy sợ, Giang Trục Thủy này, định làm cái quỷ gì vậy! Cô sợ tới mức co rúm lại ở trong góc, không biết phải làm như thế nào.

Chợt nghe thấy tiếng bước chân đi tới, anh ta đột nhiên gõ cửa phòng thay đồ: ” San San, bộ đồ có được không? Đi ra đây, anh giới thiệu Lâm tiểu thư cùng Luật tiên sinh cho em biết.

Nghe thấy tên San San, Luật Hạo Thiên rõ ràng khẽ run lên, ánh mắt bắt đầu hướng về phía cửa phòng thay quần áo.

Lâm Tư Tư cũng ngạc nhiên, nhưng lập tức ánh mắt chuyển động: ” A, không cần, chúng tôi còn có việc cần đi trước!”

Dứt lời liền lôi kéo Luật Hạo Thiên đi ra ngoài.

Tiết San San đang co rúm ở trong phòng thay đồ, chợt nghe thấy bên ngoài Giang Trục Thủy gõ cửa nói: ” Tốt lắm, người đã đi rồi, em có thể đi ra ngoài”

Thật lâu sau, cô mới thở phào nhẹ nhõm, cảm quần áo run run, tóc rối bời, tưởng có thể đứng lên, nhưng thế nào lại không đứng nổi.

Đành phải để tóc tai bù xù đi ra ngoài, anh sững sờ nhìn cô chải mái tóc dài rối tung về phía sau, thẳng mượt, còn có đôi mắt trong suốt trắng đen.

Anh liền chỉ tay rồi nói: ” Ok, chọn cái này đi.”

” Bất quá, tuy rằng mặc rất đẹp, nhưng là dù sao cũng là để mặc chính thức vào buổi tiệc.” Hắn cúi đầu xem thời gian:” Thời gian còn kịp, anh đưa em đi làm tóc.”

Dứt lời cũng không để ý xem cô có đồng ý hay không, liền đưa cô tới tiệm làm tóc.

Thay đổi kiểu tóc, đeo đồ trang sức trang nhã Tiết San San nhìn qua gương phản chiếu trên người, trên người cô tựa hồ có loại khí chất cao quý trời sinh, nói hoa lệ cũng không có quá đáng.

“Không sai”. Anh ta cười nói đem một đôi bông tai đẹp nhất bằng kim cương đẹp vào lỗ tai của cô, thanh lệ vô cùng làm cho khuôn mặt tăng thêm vài phần kiều diễm.

Cô lùi lại từng bước: ” Tôi... tôi nhất định phải tới bữa tiệc sao?”

Nghĩ đến việc tới bữa tiệc chứng kiến đôi nam nữ độc ác kia, cô nhin không được lùi bước. Cô thực sự không muốn nhìn thấy bọn họ.

Giang Trục Thủy trầm mặc một lát rồi thềm thì nói:” Anh biết em từng làm vệ sĩ cho Lâm Tư Tư, em theo bọn họ làm những cái gì, có những chuyện xưa gì, anh không có hứng thú biết. Nhưng em phải nhớ kỹ, em hiện tại làm những chuyện như thế này không phải vì bản thân em mà vì cha của em.”

” Được, tôi biết rồi.” Cô hít một hơi:” Tôi biết nên làm như thế nào.”

Nên đối mặt thì đối mặt, Tiết San San cho tới bây giờ vốn không có sợ cái gì!

.....

Giang Trục Thủy bước xuống xe, sau đó đích thân thay cô mở cửa xe rồi khoác tay cô đi vào hội trường.

Hai chân của cô không ngừng run run, sợ gót giày nhỏ kia chống đỡ không được sức nặng của cô.

Anh cười nhẹ nói:” Giày này chất lượng sẽ không kém như vậy chứ, để anh đỡ em, đừng đứng ững như vậy, nếu không sẽ bị ngã xuống.”

Vì thế anh ta giúp ôm cô chậm rãi đi vào.

Tiết San San sợ ngây người, cô cho tới bây giờ chưa thấy qua tình huống này, quả thật rất cảm động.

Hội trường này giống như một cái sân bóng lớn vậy, nơi này cả trai lẫn gái người người mặc đều giống như các ngôi sao trên thảm đỏ. Đây châu báu trang sức long lánh, ánh mắt của cô đã muốn hoa lên, này làn nước hoa thơm từng trận, khiến cho cái mũi của cô ngửa, thực sự rất muốn hít xì...

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Diễn viên trời sinh

”Làm sao vậy? Không thoải mái?” Giang Trục Thủy cúi đầu hỏi.

”Không có, tôi chỉ là..... Không quen.” San San ôm cái trán, cô thật choáng váng.....

”Không sao, rất nhanh sẽ quen thôi.” Hấn nắm tay cô, đi tới trước bàn ăn, lấy hay ly rượu, một ly đưa tới trong tay cô:”Chỉ giả dạng thôi, không cần uống.”

Cô vốn cũng không muốn uống, vừa vặn, liền bụng đi.

Nhìn ra được Giang Trục Thủy không chỉ có tài biện luận, lại là người mạnh vì gạo, bạo vì tiền (*), trong chốc lát cùng mọi người tán gẫu vài câu, trong chốc lát cùng mọi người hàn huyên nói chuyện. Đồng thời Giang Trục Thủy giới thiệu Tiết San San cho mọi người, lúc hấn nói ‘Đây là bạn gái của tôi’ cũng không chớp mắt, thật sự là cao thủ nói dối trời sinh!

(* Câu này có nghĩa là phải có điều kiện thuận lợi thì hoạt động có kết quả, ý nói anh GTT này có tài ăn nói, nên việc của anh thuận lợi, Lady nghĩ vậy)

Bỗng nhiên phát hiện hấn cùng với Luật Hạo Thiên cũng giống nhau, hơn nữa ngay tại những nơi này, đều ôn nhu nho nhã như vậy, phong độ đều có. Bất đồng duy nhất là ánh mắt của họ, Luật Hạo thiên ánh mắt rất sâu, nhìn không biết anh suy nghĩ điều gì, Giang Trục Thủy ánh mắt cũng là lạnh nhạt bình thản, nhìn không thấy biên giới.

”Em suy nghĩ gì vậy?.” Giang Trục Thủy tay ở trước mặt cô quơ quơ, sau đó chỉ vào cách đó không xa vài cái có đám nữ sinh vây quanh.

”Người đứng ở giữa mặc áo màu vàng là con gái của Nghiêm gia, Nghiêm Thanh Du, thấy không? Hiện tại em qua đi, đến gần với bọn họ.”

Tiết San San sững sốt một chút, mặt đỏ nói:”Tôi..... Tôi không.”

”Không cái gì?”

Cô cắn môi, thẹn thùng nói:”Tôi không biết nên nói chuyện gì với tiểu thư như họ.”

Đây là sự thật, cô cho tới bây giờ đều không tiểu thư nhà giàu tiếp xúc qua, trừ bỏ Lâm Tư Tư kia. Nhưng sau khi biết được bộ mặt của Lâm đại tiểu thư, cô đối với người gọi thiên kim tiểu thư đều thực thất vọng.

”Thả lỏng đi, đừng khấn trương như vậy, giống như bình thường nói chuyện phiếm với nhau.” Hấn ôn hòa vỗ vỗ bả vai của cô:”Được rồi, anh đi cùng em.”

Hấn nắm tay cô đi qua, đôi cùng Nghiêm Thanh du nói chuyện:”Nghiêm tiểu thư, cô hôm nay rất được.”

”Cám ơn.” Người con gái cười yếu ớt nói:”Giang luật sư, như thế nào hôm nay dẫn theo bạn gái đến đây?”

”Đúng vậy!” Hấn dẫn Tiết San San đến trước mặt mọi người:”Đây là bạn gái tôi, cô ấy tên San San.”

San San vội hỏi:”Chào Nghiêm tiểu thư, rất vui khi quen biết cô.”

”Nhĩ hảo.” Nghiêm thanh du ôn nhu cười, rất tiểu thư khuê các bộ dáng.

”Nghiêm tiểu thư, tôi đi qua bên kia trong chốc lát, bạn gái tôi là gan hơi nhỏ, Nghiêm tiểu thư có thể thay tôi chiếu anh yên tâm đi yên tâm tốt lắm.”

Giang Trục Thủy hướng San San nhìn, ý tứ nói còn lại liền giao cho cô.

San San cảm thấy chật vật, nhìn Giang Trục Thủy rời đi, cô như nhớ lại lúc hồi nhỏ, bị cha mẹ vứt bỏ ở trong cô nhi viện, chung quanh đều là lạ lẫm, người xa lạ, cô sợ hãi.....

”San San, cô thật sự nhát gan a?” Nghiêm Thanh Du cười nói:”Đừng quá khấn trương, bất quá chỉ là bữa tiệc mà thôi, đến đây, đến bên này ngồi một chút.”

Dứt lời cô dẫn Tiết San San đi vào một cái bàn tròn nhỏ, San san nhớ tới sứ mệnh chính mình, vì thế kiên trì nói:”Nghiêm tiểu thư, cảm ơn cô chiếu cố

tôi, bằng không tôi thật sự không biết nên làm cái gì bây giờ mới tốt.”

” Cô khách khí rồi, gọi tôi Thanh Du là được.” Cô cười nói:” Kỳ thật tôi cũng không thích những nơi thế này, tôi cũng giống cô, thấy nhiều người, cũng rất sợ hãi.”

San San ngạc nhiên nói:” Vậy sao cô hiện tại..... Không sợ?”

” Đúng vậy, bởi vì có một người nói với tôi, chỉ cần đem chính mình tương tượng thành công chúa, mà những người khác tất cả đều là nô bộc của mình, như vậy sẽ không sợ hãi nữa. Ha ha, cô cũng thử xem, thực đúng a!”

Nhìn Nghiêm Thanh Du tươi cười ngọt ngào, San San cảm thấy bất khả tư nghị, cái này chính là tinh thần AQ (*) sao!

” Lời này ai nói?” Cô nhin không được hỏi.

Nghiêm Thanh Du trên mặt hơi hơi đỏ lên:” Người kia.....”

Cô nói còn chưa dứt lời, bỗng nhiên ánh mắt đắm đắm nhìn phía trước. San San cũng theo ánh mắt của cô nhìn lại, nhin không được cả người run lên, lập tức cúi đầu.

Ác ma kia quả nhiên đến đây, còn cùng Lâm Tư Tư tay trong tay. Hắn mang mặt nạ mỉm cười, thong dong tự nhiên, trên mặt tuấn mỹ nhìn không ra nửa phần cảm thú, thật sự là diễn viên trời sinh.....

Cô cố gắng làm cho chính mình bình tĩnh trở lại, quay đầu vừa thấy Nghiêm Thanh Du, chỉ thấy cô ánh mắt như nước, mang theo vài phần u oán, si ngốc nhìn phía trước.....

San San giống như hiểu được cái gì, ngờii kia của cô, chính là Luật Hạo Thiên.....

Nguyên lai, cô ta cũng thích tên cảm thú kia!

(*) AQ: AQ là viết tắt của Adversity Quotient (chỉ số biểu thị khả năng vượt qua nghịch cảnh, bất hạnh, lao đao... gọi tắt là chỉ số vượt khó).

Nhà tâm lý học Paul G. Stoltz (Mỹ), tác giả của AQ, đã cho phát hành tác phẩm Adversity Quotient trên mạng Amazon.com vào tháng 5-1999. Tác phẩm đó ngay lập tức làm nức lòng giới tâm lý học và cả những nhà doanh nghiệp tâm cỡ .

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Tín hiệu nguy hiểm

Nguyên lai Nghiêm tiểu thư cũng thích cái tên khôn Luật Hạo Thiên!

Tên cảm thú này, thật không hiểu nổi anh ta đến tột cùng có cái gì tốt, sao lại có nhiều nữ nhân thích anh đến vậy. (Lady: ô la la, chị này ghen rồi)

Lâm Tư Tư còn chưa tính, cái loại đàn bà đọc ác chanh chua..... Nhưng Nghiêm tiểu thư nhìn qua bộ dáng rất hiền thực, cũng không thể bị ác ma này lừa.

Nói trở lại, ban đầu Lâm Tư Tư nhìn là bộ dạng dịu dàng, kết quả là người đàn bà chanh chua. Xem ra những nhân vật quý tộc nổi tiếng tất cả đều là diễn viên trời sinh, muốn nhận rõ bản chất bọn họ cũng thật không dễ dàng!

Quên đi, quản nhiều chuyện như vậy làm gì, chuyện chính mình còn vẫn chưa đến đâu! Cô hiện tại nhiệm vụ chính là tiếp cận Nghiêm Thanh Du!

San San nhìn chăm chăm cô hỏi:” Nghiêm tiểu thư, cô quen biết Luật tiên sinh?”

Cô khẽ ừ, vẫn không dời ánh mắt.

” Vậy cô muốn đi chào hỏi không?”

Nghiêm Thanh Du sừng sốt một chút, chậm rãi lắc đầu:” Không..... Không cần.”

Suy nghĩ một chút, cô lại hỏi:” Nghiêm tiểu thư, nghe nói cô còn có một người anh phải không?”

Nghiêm Thanh Du sùng sốt, đáp:” Đúng vậy, bắt quả anh ấy đã mất. Anh ấy là con trai của chú tôi, tính tình rất tốt, đáng tiếc tuổi còn trẻ đã bị tai nạn xe cộ mà chết.”

San San cắn môi nói:” Thực đáng tiếc, còn trẻ tuổi như vậy.....”

Hai người bắt chuyện trong chốc lát, dần dần quen thuộc.

San San cảm thấy Đại tiểu thư này kỳ thật rất dễ gần, tính cách rất hiền hoà, chỉ mong không phải giả vờ.

Bắt đầu đấu giá từ thiện, bọn nhà giàu đều đem những thứ đồ quý giá cất giấu đem ra đấu giá, không khí bữa tiệc dần dần lên cao.....

Bỗng nhiên Nghiêm Thanh Du đứng lên, San San nghĩ đến cô muốn đấu giá, xoay lại nhìn thấy, đã thấy Luật Hạo Thiên hướng các cô đi tới, Lâm Tư Tư cũng theo sát sau đó.

Cô tay run lên, đĩa ăn liền đánh rơi xuống.

Anh xoay người nhặt lên, đặt ở một bên khay, sau đó lại lấy cái sạch đưa cho cô, mỉm cười nói:” Tiết tiểu thư hôm nay thật đúng là xinh đẹp lộng lẫy.”

Cô nhú mày, tay tiếp nhận, lại bị anh bắt được đầu ngón tay. Cô cả kinh ngẩng đầu, trông thấy đôi mắt thâm thúy của anh, tay lại hơi hơi run lên, anh thừa cơ cầm tay cô, đem đĩa ăn nhét trong tay của cô.

” Cẩn thận, thi ra khí lực của cô nhỏ như vậy, ngay cả cái đĩa ăn cũng cầm không được.”

Trong mắt anh có chút trêu chọc, vừa mơ hồ có hàn quang lưu động, vô thanh vô tức hướng cô truyền tới tín hiệu nguy hiểm. Cô không dám lại, cúi đầu ngồi xuống.

Lâm Tư Tư một bên nhìn thấy, dấm tính nổi lên, cầm lấy tay Luật Hạo Thiên đối Nghiêm Thanh Du nói:” Thanh Du, cậu cũng thuê vệ sĩ sao?”

Nghiêm Thanh Du ngẩn ra, không rõ ý cô hỏi:” Vệ sĩ cái gì?”

” Nha, nguyên lai cậu không biết?” Cô lúm đồng tiền như hoa ôm bả vai Tiết San San.” Cô ấy trước kia là vệ sĩ của mình! Cô ấy đánh nhau rất lợi hại, cậu muốn xem một chút không?”

Lại tới nữa, Lâm Tư Tư này, mong cho cô ta tự làm xấu mặt!

San San oán hận cắn răng, chán ghét bỏ cô ta ra, cúi đầu không nói.

Nghiêm Thanh Du sùng sốt một chút, chậm rãi nói:” Không cần, mình đánh nhau đánh giết không có hứng thú.”

Tiết San San không nghĩ tới cô sẽ vì mình giải vây, càng đối Nghiêm tiểu thư sinh hảo cảm.

Lâm Tư Tư thất vọng, lại không cam lòng, vì thế lôi kéo Luật Hạo Thiên ngồi xuống, tìm cơ hội nhục nhã San San.

” San San, hôm nay khí sắc thoát nhìn thực không tốt! Nghe nói cô đi cùng Giang luật sư, tôi đây từng thuê, cũng cao hứng thay cho cô.” Cô cười trang điểm xinh đẹp, trong mắt lại lộ vẻ ngoan độc:” Đầu tiên là em trai, sau đó lại là anh trai, San San cô thật đúng là thủ đoạn a, nhiều nam nhân như vậy đều quỳ gối ở dưới váy cô.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Diễn giả làm thực

Lâm Tư Tư cười tươi như hoa: “San San, cô thật đúng là thủ đoạn, có nhiều nam nhân như vậy đều quỳ gối dưới váy cô”.

San San nghĩ trong lòng phải chịu đựng, cô tới nơi này là có mục đích, như thế nào có thể vì một người đàn bà chanh chua nói mấy câu liền tức giận.

Nhưng nhìn Luật Hạo Thiên bên cạnh, bộ dáng cúi đầu không nói một tiếng, cô không khỏi cười lạnh.

Cô xem anh làm gì? Chẳng lẽ còn trong cạm bẫy vào việc anh tới cứu cô hay sao? Quả thực chính là hoang đường, anh bắt quả là một con chó của Lâm gia, chỉ là một con chó.

Lâm Tư Tư thấy cô bất động, ra về bộ dáng lo lắng nói: “Bất quá nếu cô đã là bạn gái của người ta, cũng nên nắm chặt, trăm ngàn đừng câu dẫn nam nhân khác nữa, còn cô, cô tốt nhất không cần lại đi làm loạn ở quán đêm, anh Trục Thủy là người có thân phận, cô đừng có đánh mất mặt mũi của anh ấy”.

Tiết San San không thể nhịn được nữa, hai tay nắm chặt thành quyền, đang muốn đứng lên, lại bị một bàn tay phía sau nắm lại.

“Tư Tư tiểu thư, không nghĩ tới nguyên lai cô cũng thường dạo quán đêm a”. Giang Trục Thủy thanh âm theo sau lưng nói, sau đó đem cô vờn vòng đặt tại chỗ ngồi.

“Anh nói vậy bạ gì đó”. Lâm Tư Tư cả giận nói.

Giang Trục Thủy lại cười nói: “Nếu không có như thế, cô như thế nào lại biết tôi hay cùng bạn gái thường đi chỗ đó chơi”.

“Tôi là...” Lâm Tư Tư nhất thời nghẹn lời, tức giận kéo áo Luật Hạo Thiên: “Anh Hạo Thiên, anh ta khi dễ em...”.

Luật Hạo Thiên rời khỏi tay cô, lạnh lùng nói: “Tư Tư, đủ rồi, đừng làm loạn”.

“Anh...”

Lâm Tư Tư không nghĩ tới thời khắc mấu chốt anh Hạo Thiên của cô cũng không giúp cô, tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng là ở trước mắt mọi người không dám phát tác, cô muốn bảo trì hình tượng thực nữ của cô, vì thế chỉ hừ một tiếng, liền xám xịt đi ra.

Giang Trục Thủy cười nói: “Luật tiên sinh, Tư Tư tiểu thư đi rồi, anh không đi cùng cô ấy”.

Luật Hạo Thiên thần nhiên nói: “Vì sao cô ấy đi, tôi cũng phải đi”.

Bưng lên chén rượu, uống một hơi cạn sạch.

Giang Trục Thủy vì thế ngồi bên cạnh San San, một bàn tay thực tự nhiên nắm lấy thắt lưng cô.

Cô theo bản năng run lên một chút, nhưng nhớ tới thân phận của chính mình hiện tại là bạn gái của anh ta, cô bắt buộc chính mình trầm tĩnh lại, thích ứng với động tác vô cùng thân thiết này.

Nhưng mà đối diện bên kia là ánh mắt sắc bén nhưng vẫn chăm chú vào người của chính mình, làm cho cô rất thoải mái.

“Luật tiên sinh, gần đây công việc gần đây không có việc gì chứ?” Giang Trục Thủy hỏi.

“Không có gì, công ty vẫn bình thường thôi” Luật Hạo Thiên thần nhiên trả lời.

“Nghe nói đại thiếu gia đã trở về công ty... Hôm nay như thế nào lại không gặp đại thiếu gia?”.

“Anh ấy trong chốc lát nữa sẽ đến cùng với lão gia”.

“Nga... Quả nhiên vẫn là con sinh ra, cùng con nhận nuôi chính là không giống nhau”.

Đối mặt với Giang Trục Thủy dùng lời công kích, Luật Hạo Thiên cười nhẹ: “Có thể trở thành con nuôi của Lâm gia là vinh hạnh của tôi, tôi vĩnh viễn đều nhớ rõ bát com của tôi là đều nhờ lão gia ban cho, tôi sẽ quý trọng gấp đôi”.

Giang Trục Thủy cười cười nói: “Luật tiên sinh thật là có ân báo đáp”.

“Qua lại thôi”.

Nghe hai người nói chuyện Tiết San San căn bản không hiểu, vừa chuyển đầu là một bên Thanh Du sắc mặt rất khó xem, ánh mắt có nước, giống như sắp muốn khóc.

Cô đây mới phát hiện, theo Luật Hạo Thiên đến đây, vốn không cùng với Luật Hạo Nghiêm nói một câu.

Kỳ quái, vốn theo tính cách khéo léo của anh, hẳn là trước hết cùng vị Nghiêm tiểu thư này chào hỏi, này rất không bình thường.

“Ách, Thanh Du...” Cô vừa muốn nói chuyện, Nghiêm Thanh Du đột nhiên đứng dậy, đối bọn họ nói: “Thật xin lỗi, thất lễ”. Nói xong quay người bước đi.

San San một trận buồn bực, Cô ấy không phải thích Luật Hạo Thiên sao? Như thế nào không cùng anh nói chuyện mà rời đi.

Cô vừa định đứng dậy đuổi theo, Giang Trục Thủy bỗng nhiên sát vào bên tai cô, thấp giọng nói: “Đừng đuổi, cô ấy tâm tình không tốt, chớ chọc cô ấy”. Cô ngây ngẩn cả người, Giang Trục Thủy thực tự nhiên cắt một khối bánh ngọt, đưa đến bên miệng cô, trong mắt nhu tình mật ý, thật sự giống với những đôi yêu nhau bình thường.

“Nơi này món điểm tâm ngọt ăn ngon lắm, ném thử đi”.

Cô sợ tới mức ngây dại, chỉ biết hé miệng ra, anh ta tựa như đút cho cô ăn cùng trẻ con giống nhau, dùng đôi mắt phượng ôn nhu kia nhìn cô, thỉnh thoảng lại còn giúp cô nhẹ nhàng lau miệng.

Cô bỗng nhiên cảm thấy bộ dáng của anh ta thật đúng hồ ly, thật狡 hoạt. Bất quá... Nhìn Luật Hạo Thiên bên cạnh, cùng so sánh với con sói, vẫn là hồ ly hơn nhiều.

Anh ta lại mỉm cười tiến đến bên tai cô: “Vừa nãy anh đã giúp em đuổi cái người chán ghét Lâm gia đại tiểu thư đi, có vui không?”

Cô mờ mịt gật đầu, anh ta còn nói: “Vây em cảm ơn anh như thế nào đây?”.

Bọn họ hai người khe khẽ nói nhỏ bộ dáng không xem người khác trong mắt, thật giống như là đôi yêu nhau bình thường luôn liếc mắt đưa tình.

San San không biết Giang Trục Thủy rốt cuộc có trò gì, kỳ quái nhìn hấn ta: “Cảm ơn như thế nào?”.

Giang Trục Thủy tươi cười càng thêm mỉa mai hoặc: “Vây hôn một cái đi”.

“A”. San San sợ tới mức ngây dại, lại cảm giác được tay của hấn vụng trộm nhéo tay cô, sau đó nhìn Luật Hạo Thiên liếc mắt một cái.

Cô cũng theo ánh mắt của hấn nhìn lại, nhìn đến đôi mắt Luật Hạo Thiên trong trẻo nhưng lạnh lùng thâm thúy gắt gao nhìn thẳng cô, ở sâu trong đáy mắt, một mảnh xơ xác tiêu điều. (nghiêm túc)

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ăn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Cái gì kêu đòi phong bại tục?

San San vừa thấy cặp mắt ác ma kia, cả người liền cứng đờ, ngơ ngác sững sờ ở nơi đó.

Giang Trục Thủy ở bên tai cô thấp giọng nói: “Em cũng muốn thoát cùng anh ta dây dưa, nghe thao anh, anh sẽ làm cho anh ta đối với em hết hy vọng.”

San San mở to hai mắt nhìn, hấn làm sao có thể biết cô cùng Luật Hạo Thiên có quan hệ!

“Em yêu, không cần trừng mắt lớn như vậy, ánh mắt của em vốn đủ lớn rồi.” Hấn cười tủm tỉm nhìn cô, còn dùng ngón tay nhẹ nhàng chạm vào cái mũi nhỏ của cô.

Cô sùng sốt trong chốc lát, nhìn Luật Hạo Thiên sắc mặt âm trầm, cảm thấy, như vậy cũng tốt, cho anh ta biết, cô cũng không phải không có người yêu thương, có lẽ ở trong mắt anh cô chỉ là công cụ để phát tiết, nhưng trong mắt người khác cô là công chúa!

Cô hất hàm lên, khiêu khích nhìn anh một cái, sau đó dựa vào trong lòng Giang Trục Thủy, nghe tim hấn đập trầm ổn hữu lực, cô hoảng hốt.

Thật khả trương.....

Cô khoe miệng giơ lên, mang nụ cười: “Anh yêu, có thể hay không không hôn a, nơi này nhiều người như vậy, người ta thật ngượng ngùng.”

Thật buồn nôn.....

Nhưng mà Giang Trục Thủy lại nói câu làm cho cô học máu: “Bảo bối, lúc ở nhà em cũng không thẹn thùng như vậy nha, tối hôm qua là ai không muốn ngừng, làm hại anh một đêm không ngủ.” (chắc mọi cũng biết là gì chứ)

Tiết San San suýt nữa học máu, muốn trong lòng hấn đứng dậy, lại bị hấn sống chết níu lại.

”Hôn liền buông em ra.”

Thanh âm thật ái muội!

Quần quýt.

Hôn, hay là không hôn, đó là một vấn đề.

Cô chưa từng có chủ động hôn với nam sinh nào cả, cho tới bây giờ cũng không có.

Thật sự phải hôn sao? Giang Trục Thủy thật là muốn giúp mình sao? Như vậy thật sự có thể làm cho ác ma rời xa mình sao? (anh ấy thừa ơ ăn đậu hủ của chị đó)

Lòng của cô thật là loạn, bỗng nhiên Giang Trục thủy quay đầu đối Luật Hạo Thiên nói:” Luật tiên sinh, ngài chẳng lẽ không cảm thấy làm bóng đèn rất chói mắt sao?”

“Cậu cùng em trai cậu đều chán ghét nhau.” Anh lạnh lùng biểu tình theo dõi hắn.

Đây là lần đầu tiên trước mặt mọi người, Luật Hạo Thiên lần đầu tiên tỏ vẻ chán ghét với một người.

Giang Trục Thủy nở nụ cười:” Có thể làm cho Luật tiên sinh chán ghét, đây cũng là vinh hạnh của tôi. Luật tiên sinh chẳng lẽ muốn ở đây xem sao?”

Luật Hạo Thiên lạnh nhạt nói :” Tôi muốn nhìn, nơi long trọng như vậy, các người có thể làm ra cái chuyện đồi phong bại tục chuyện gì?”

Tiết San san bị những lời này của anh chọc giận, cái gì kêu đồi phong bại tục? Anh ra vẻ ngụy quân tử, mặc quần áo vào người chính là mặt người dạ thú, thoát quần áo anh ta chính là mурi phần cầm thú! Trách không được mỗi lần làm việc kia đều không dám cởi quần áo!

Cô dưới cơn tức giận, đưa tay ôm cổ Giang Trục Thủy.....

Luật Hạo Thiên bỗng nhiên đứng lên, cái ly trên bàn một trận rung động, đing đing đang đang vang lên.

San San bị động tĩnh này làm cho sợ hãi, ngừng động tác, Giang Trục Thủy lại mỉm cười cúi đầu, nhẹ nhàng hôn lên môi của cô.

Râm.....

Đây là thanh âm gì, San San cả kinh, hai môi chạm vào có cảm giác..... thực ấm áp, không giống như lúc Luật Hạo Thiên hôn cô đều lạnh như băng, nhưng Vì sao cô lại cảm thấy trên người lạnh buốt?

Quay đầu vừa thấy, Luật Hạo Thiên sớm đã bỏ đi, nhìn bóng dáng của anh, cô lại rung mình một cái.

Anh ta sẽ chết tâm sao? Sẽ không cùng cô dây dưa nữa sao? Sẽ không khi dễ cô nữa sao?

Cô không biết, nhưng trên người vẫn lạnh buốt như cũ, liền ngay cả Giang Trục Thủy đôi tay ấm áp kia cũng không cách nào làm cho cô ấm áp.

” Tôi..... Tôi đi ra ngoài hít thở không khí, nơi này thật buồn bực.....”

Cô đứng lên, không dám nhìn ánh mắt của hắn, trốn ra đại sảnh.

Đi hồi lâu, cô phát hiện mình lạc đường.

Đẩy một cánh cửa ra, màn đêm như nước, gió lạnh từng trận, ngẩng đầu nhìn lên trời, đầy sao lóng lánh, cúi đầu nhìn mặt đất, phồn hoa rực rỡ.

Nơi này thậm chí có hoa viên lớn như vậy!

Ánh trăng chiếu vào những bông hoa, hoa viên bên cạnh còn có đèn sáng lên, nơi này giống như một thế ngoại đảo nguyên, đẹp không sao tả xiết.

Bỗng nhiên nghe thấy một tiếng thở dài, cô đi qua, chỉ thấy một thân ảnh nhu nhược đứng ở nơi đó, là Nghiêm Thanh Du.

” Thanh Du?” Cô đi qua, thấy trong mắt của cô có nước mắt.” Cô..... Khóc?”

Thanh Du việc xoa xoa mắt:” Là cô, có việc sao?”

” Không có..... Tôi không phải cố ý đi vào nơi này.” San San thật cẩn thận nói:” Thanh Du có chuyện gì đau lòng sao?”

Nhớ tới vừa mới ở trong đại sảnh, Luật Hạo Thiên thậm chí liếc mắt một cái cũng không có xem cô, điều này làm cho cô cảm thấy đau lòng.

Nghiêm Thanh Du sâu kín thở dài một tiếng, ánh mắt phức tạp nhìn cô.

” Cô cùng Luật tiên sinh, có quen biết sao? Tôi xem ánh mắt anh ấy nhìn cô, giống như không đơn giản như vậy!”

San san thiếu chút nữa bị nước miếng của mình làm cho sặc, ho khan nói:” Không..... Không có! Cô xem ánh mắt của anh ta..... phải là chán ghét mới đúng?”

” Phải không? Anh ấy vì sao chán ghét cô?”

” Tôi làm sao mà biết.....” San San có chút phiền não khuấy động bông hoa trước mắt,” Người ta cổ quái như vậy, có khả năng xem ai cũng đều chán

ghét!”

Thanh Du nhú nhú mày, lắc đầu nói:” Cô thế nào nói như vậy? Anh ấy rất ôn nhu.”

San San vội la lên:” Thanh Du tiểu thư, xem người không thể chỉ nhìn mặt ngoài, có người bên ngoài coi trọng thể diện, kỳ thật trong lòng lại khác.”

Cô hiển nhiên không tin, lắc đầu nói:” Người khác tôi không biết, nhưng anh ấy tuyệt đối không như vậy.”

San San còn muốn nói gì nữa, bỗng nhiên Nghiêm Thanh Du cầm lấy điện thoại.

Tiếp cú điện thoại này xong, cô thần sắc ảm đạm đối San San nói:” Ba tôi đến đây, tôi phải đi vào một chút.”

” Tốt, cô đi đi. Tôi nghĩ ở trong này chốc lát.” San San nói, trong lòng nghĩ, vì sao ba cô ấy đến đây, đáng vẻ cô ấy rất khắt khe?

Thanh Du gật gù đầu, muốn nói lại thôi nhìn cô một chút, nói:” Cảm ơn cô theo giúp tôi!” Sau đó liền xoay người ra hoa viên.

Ách, Nghiêm đại tiểu thư thật kì quái.

Cô rất muốn tiến thêm một bước tìm hiểu Nghiêm Thanh Du, nhưng hiện tại không được, đầu óc của cô bây giờ rất rối loạn, cô cần yên tĩnh một chút, tiêu hóa lời nói vừa rồi làm cho cô rung động.

Cô ở trong hoa viên một mình tản bộ, hít thở không khí mới mẻ, để gió lạnh thổi đi suy nghĩ hỗn loạn.

Không biết qua bao lâu, chợt nghe phía sau một thanh âm nói:” Em thật cao hứng?”

Vừa nghe thanh âm này cô cả người tóc gáy đều dựng thẳng lên, định ở nơi nào, cắn răng nói:” Mặc mớ gì tới anh?”

Phía sau một mảnh yên tĩnh, bỗng nhiên thất lung của cô bị người ôm lấy, cô nghĩ kinh hô lại bị bịt kín miệng.

Cô rốt cục giãy dụa thoát khỏi ôm ấp của anh, cũng đã bị anh kéo vào bức tường thủy tinh trồng hoa.

Thân thể bị dùng sức đẩy dựa vào tường kính, môi anh lạnh như băng phủ lên!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Yêu đương vụng trộm? Nghe lén?

Đáng giận!

Ác ma này!

San San theo bản năng từ chối mấy lần, nhưng rất nhanh lại bỏ quên. Cô biết, cô cho dù dùng hết toàn lực cũng đánh thắng được anh, thực lực của bọn họ quá lớn.

Có đôi khi cô thực hoài nghi anh không phải thương nhân, mà là sát thủ, bởi vì động tác của anh tựa như sát thủ sắc bén, giống sát thủ lãnh khốc.

Buông tha cho giầy dụa cũng không tỏ vẻ thỏa hiệp của cô, khi anh cảm giác được thân thể của cô nhuễn xuống dưới, buông ra môi của cô, cô liền hô to:” Cứu mạng! Cứu.”

Luật Hạo Thiên, ác ma này lại một lần nữa che lại môi của cô, sau đó lại buông ra, sâu thẳm trong mắt mang theo trào phúng.

” Biết không? Nhà thủy tinh trồng hoa này thật đặc sắc, không chỉ có cách âm hiệu quả tốt, hơn nữa ở bên ngoài nhìn không thấy bên trong, nhưng ở bên trong, lại có thể nhìn rõ bên ngoài.”

Thanh âm của anh tựa như ma quỷ, làm cho cô chỉ một thoáng cả người run lên.

Chung quanh tất cả đều là hoa tươi, nhà kính trồng hoa, nhà kính còn trồng các loại hoa khác, cô giống như đặt mình trong một vườn hoa rộng lớn, mà nhà kính trồng hoa trên không treo đèn huỳnh quang, chói lọi chiếu vào trên người của anh, nhìn hết thấy đều rất quý giá.

” Anh. Anh biến thái! Buông!” Cô cá giận nói:” Anh rốt cuộc muốn như thế nào mới bằng lòng buông tha tôi?”

Anh không trả lời, ánh mắt lợi hại nhìn chăm chăm cô nói:” Vừa mới rồi hấn cũng hôn em, điều này làm cho tâm tình của anh rất tệ.”

San San nở nụ cười:” Anh tâm tình như thế nào không liên quan đến tôi? Nói cho anh biết, anh tâm tình càng là không tốt tôi lại càng cao hứng!”

Anh như trước kia ánh mắt nguy hiểm nhìn chăm chăm cô:” Nói cho anh biết, em cùng hấn không phải loại quan hệ này.”

Cô sùng sốt, lúc sau mới hiểu được ý tứ của anh, cười lạnh nói:” Phải làm anh thất vọng rồi, tôi cùng hấn chính là loại quan hệ này!”

Anh cầm lấy hai tay cô, càng ngày càng gấp, cô đau đến cắn răng, lại vẫn không chịu thua nhìn lại ánh mắt hung ác của anh.

“Em cho là em gạt được anh sao? Các người căn bản là không phải tình nhân, hấn nói những lời này, bất quá là chọc giận anh. Trừ lần đó ra, hấn cần phải có một người bạn gái, lấy cớ này đến từ chối ý tốt của lão gia tử!”

San San kinh ngạc, anh làm sao lại đoán đúng như vậy! Chính là vì ý tốt của lão gia kia, cô không hiểu.

Anh đoán chính là đúng, nhưng ánh mắt của anh lại mang theo không chút tự tin, tựa hồ muốn từ trong miệng của cô khẳng định.

Có thể nào làm cho anh thực hiện được?

” Luật tiên sinh sức tưởng tượng thật đúng là phong phú! Chỉ là đáng tiếc, anh đoán sai rồi! Tôi bạn gái anh ấy!”

Ánh mắt của cô càng kiên định, anh lại càng là chột dạ.

Sau một lúc lâu, anh cắn răng nói:” Anh thực hối hận cho em tiền đi gặp luật sư, anh không nghĩ tới anh ta sẽ giúp em! Bởi vì hấn có thể giúp em lật lại bản án, cho nên em liền lấy thân báo đáp sao? Cũng là em lấy thân báo đáp, hấn mới bằng lòng giúp em lật lại bản án?”

“Anh nói bậy bạ gì đó?”

” Các người lên giường rồi sao? Làm mấy lần? Nhìn hấn đối với em bộ dáng mê luyến kia, hấn là không phải ư? Em thật đúng là lợi hại, vì muốn đạt mục đích gì đều có thể làm, tùy tiện người nào cũng có thể trên giường!”

Câu nói của anh làm cho cô ngây dại, lập tức phẫn nộ, một cái tát đánh vào trên mặt của anh, thanh âm thanh thúy vang dội.

Rất kỳ quái ánh mắt của cô thế nhưng đã uрон ướt, cô vì sao lại để ý lời nói của tên hỗn đản này!

Anh một bên mặt sưng phù, rất đau, nhưng tâm tình lại mặc danh kỳ diệu rất nhiều. (tâm tình rất tốt)

” Trở lại bên người anh đi, chuyện em cùng Giang Trục Thủy anh cũng sẽ bỏ qua.” Thanh âm của anh thoáng nhu hòa chút.

Cô cả giận nói:” Tại sao tôi phải trở lại bên cạnh anh? Tôi cho tới bây giờ cũng không thuộc thế giới của anh, trước kia không phải, hiện tại cũng không phải, về sau lại càng không! Anh biến thái! Mặt người dạ thú! Anh vì sao không chết đi! Vì sao muốn tra tấn tôi!”

Sắc mặt của anh dần dần trầm xuống, buồn bã nói:” Hiện tại đúng rồi, rất nhanh là được.”

Tay lạnh lẽo theo đôi chân trắng mịn trượt lên, lễ phục dạ hội bị vén đến thắt lưng. Cô hoảng sợ nói:” Anh. Anh điên rồi! Anh đừng chạm vào tôi!”

Hay tay đều bị anh nắm chặt lên đỉnh đầu, cô chỉ có thể lấy chân đá anh, anh lại thuận thế nâng chân cô lên, giắt qua bên hông anh.

Hỗn đản. Loại này tư thế ngượng ngùng này.

Mặt cô đỏ lên, nhưng cô không dám giãy giụa mạnh, bởi vì thân thể của cô chưa hồi phục như cũ, dùng một chút lực liền đau, cô sợ vết thương càng nặng, có thể cả đời đều chữa không được. Đối với cô mà nói, không có gì sợ hơn còn sống quan trọng hơn.

Chỉ có thể ăn nói khép nép cầu anh :” Van cầu anh, buông tha tôi được không? Tôi thật vất vả mới thoát khỏi bóng ma của anh, tôi chỉ còn bàn tay trắng, tôi chỉ muốn thay cha rửa sạch tội danh, sau đó người một nhà sống tốt, vì sao anh không chịu buông tha tôi? Van cầu anh, hãy làm việc tốt đi.”

Cô nhất định là điên rồi, bằng không vì sao muốn khấn cầu một ác ma thiện tâm (lương thiện, để vậy hay hơn)?

Quả nhiên, chữ thiện tâm này ở trên người ác ma là không tồn tại, anh mặt căng cứng, không chút do dự động thân mà vào.

Cô cảm giác cả người bị xé ra, xé rách đau đớn.

Nước mắt mờ hồ tràn tầm mắt, cô vẫn dùng ánh mắt oán độc nhìn anh.

Anh nhú nhú mảy, đưa tay che mắt của cô.

Thật lâu sau, cô bỗng nhiên nghe được bên ngoài có tiếng nói chuyện, không khỏi thân mình khẽ run lên, anh không phải nói này phòng này cách âm sao?

” Anh nói cái gì, em sẽ tin sao, em suy nghĩ nông cạn như vậy, còn muốn vì cha lật lại bản án?”

Anh ở bên tai cô thấp giọng nói, dưới thân hơi dùng một chút lực, cô cơ hồ sẽ rên rỉ ra tiếng, lại mạnh mẽ nhìn xuống. Trong lòng càng hận, anh quá vô sỉ, rất hèn hạ.....

Cô há miệng thở dốc, muốn kêu cứu, nhưng mà anh lại thấp giọng nói:” Kêu đi, gọi vào cho mọi người đều nghe thấy, đến lúc đó tất cả mọi người biết, nữ nhân của Giang Trục Thủy cùng nam nhân khác yêu đương vụng trộm.”

” Là anh bắt buộc tôi!” Cô phẫn nộ nói.

” Anh bắt buộc em? Có ai thấy đâu? Em không ngại thử xem xem, mọi người tin tưởng anh bắt buộc em, hay là em câu dẫn tôi?”

“Anh..... Khốn khiếp!”

Giờ này khắc này, khuất nhục nước mắt hóa thành dòng suối nhỏ, ở trên khuôn mặt tinh xảo của cô chảy xuống.

Anh vươn tay thay cô lau nước mắt, cô nghiêng đầu đi.

Bỗng nhiên nghĩ đến, anh nói này phòng này cách âm là giả, vậy anh nói ở bên ngoài nhìn không tới bên trong cũng là giả sao? Nghĩ đến đây cô lại cả người run run, anh tựa hồ cảm giác được cô sợ hãi, cố ý ôm lấy thân thể cô, làm cho cô đối mặt với tấm kính thủy tinh kia.

Chỉ một thoáng cô hận không thể tìm cái lỗ chui xuống, ngoài cửa sổ, cô tỉnh táo nhìn đến ba tiểu thư cách phòng thủy tinh này không xa.

Cô trong lòng cầu nguyện, không cần lại đây, trăm ngàn không nên nhìn bên này.....

Nhưng cầu nguyện vẫn là vô dụng, một tiểu thư trong đó bỗng nhiên quay đầu nhìn bên này.

Cô cảm giác được thế giới đang hủy diệt, thế giới của cô, bị anh hủy hoại.....

Một lát sau, cô phát hiện tiểu thư kia rõ ràng đang nhìn nhà kính bên này, nhưng không có phản ứng gì, chẳng lẽ cô ấy thật sự nhìn không thấy bên trong?

Thoáng yên tâm một ít, nhưng cô hiện tại bộ dáng thật sự xấu hổ. Dù sao phương diện này là có thể nhìn đến bên ngoài, điều này làm cho cô cảm giác giống như rất nhiều người nhìn bọn họ làm, rất xấu hổ.....

Cô nghiêng đầu sang chỗ khác, lại bỗng nhiên nghe được vài tiểu thư nhắc đến Luật Hạo Thiên

Cô hơi ngẩn ra, lắng tai nghe.

Chỉ nghe một tiểu thư nói:” Ai, hôm nay yến hội thật sự làm cho tôi rất đau lòng a, Luật thiếu gia bị chỉ hôn, về sau chúng ta hết hi vọng rồi.....”

Thân thể của cô căng thẳng, anh bị chỉ hôn? Có ý tứ gì?

Không nghĩ tới chỉ một thoáng khiếp sợ làm cho cô nhưng lại bị động tác của anh làm cho cảm giác, khoái cảm ập đến, cô một trận run run, lâm vào tuyệt mệnh cao trào.

Trong đầu một mảnh trắng xóa, cô duy nhất có thể làm chính là gắt gao ngậm chặt miệng, không cho chính mình phát ra một chút thanh âm

Tiểu thư kia còn đang tức giận bất bình:” Thực đáng giận, cái người Nghiêm Thanh Du có cái gì tốt, lại chất phác lại không hiểu chuyện, Luật thiếu gia vì sao muốn cùng cô ấy đính hôn ! Cho dù là con nuôi Lâm gia cũng không thể cái gì đều nghe bọn Lâm gia được!”

” Luật thiếu gia cũng quá hiền lành rồi!” Một tiểu thư khác tức giận bất bình nói.

San San từ trong hoảng hốt phục hồi tinh thần lại, nghe thế, lại khiếp sợ.

Nghiêm Thanh Du cùng Luật Hạo Thiên đính hôn?

Chuyện khi nào? Chẳng lẽ ngay lúc cô một mình ngồi ở hoa viên, lại xảy ra chuyện lớn như vậy?

Xoay quá , nhìn đến khuôn mặt tuấn mỹ kia làm cho người ta hít thở không thông, mồ hôi tích lại trên long mi kia, làm cho kia đôi mắt thâm thúy tối đen càng thêm khó bề phân biệt, thâm thúy như tối đêm đen.

Không biết vì sao, cô cảm thấy không hận anh thấu xương như vậy, anh tựa hồ so với cô càng đáng thương hơn, ngay cả kết hôn cũng không do mình làm chủ.

Chương 56: Bí mật

Đọc chương này thấy mắc cười quá đi mất.

Cô bỗng nhiên cảm thấy anh tựa hồ so với chính mình càng đáng thương hơn, ngay cả kết hôn cũng không do mình làm chủ.

Anh giống như nhìn thấy trong mắt cô chột lóe ánh mắt đồng tình, mặt lạnh lùng, lại càng giận hơn, phảng phất như cùng ai đấu khí (tức giận). Cô có chút ăn không tiêu, trong lòng oán hận, sẽ không nên đồng tình với anh!

Bên ngoài kia vài tiểu thư còn đang tiếp tục nói chuyện, một vị tiểu thư bỗng nhiên mở miệng nói:” Quên đi, kỳ thật căn bản không có gì đáng tiếc, các người đừng nữa vì Luật Hạo Thiên mà thương tâm.”

San San nghĩ rằng, rốt cục cũng có một người nhận rõ bộ mặt của ác ma này.

Hai người còn lại kinh ngạc nói:” Ai? Cô không phải thích anh ta nhất sao? Cô còn thề nhất định phải gả cho anh ta, như thế nào lại đột nhiên vô tình như vậy?”

” Tôi thực may mắn không liên quan đến anh ta, nói cho các người biết, kỳ thật anh ta chính là ...!”

San San nghe vậy kinh ngạc cực kỳ, kinh ngạc cười khở.

Luật Hạo Thiên này không có năng lực, vậy bây giờ hành hạ người nam nhân này là ai?

Anh hành hạ không biết bao lâu, giống như không có ý lui, lại càng đánh càng hăng.

Bên ngoài kia hai tiểu thư càng kinh ngạc:” Làm sao có thể? Cô làm sao mà biết được?”

Tiểu thư kia một bộ ảo não ngữ khí nói:” Thôi, nói thật với các người, tháng trước là sinh nhật của tôi? Sau đó tôi thành công mới anh ta đến, lúc ăn cơm, tôi bỏ vào trong rượu của anh ta loại xuân dược dành cho nam nhân, đây là tôi vất vả lấy được, rất mãnh liệt!”

” A? Cuối cùng thế nào?”

” Các người hãy nghe tôi nói, đây là địa phương bất khả tư nghị!” Vị tiểu thư kia hiển nhiên kích động:” Anh ta uống rượu không phải ít, lại một chút phản ứng đều không có! Cái kia là thuốc trắng dương a! Anh ta cư nhiên một chút phản ứng đều không có, cuối cùng còn đưa tôi về nhà, lái xe vẫn bình thường, mãi cho đến cửa nhà của tôi anh ta cũng không có nửa điểm phản ứng!”

” A..... Thật vậy chăng? Rất bất khả tư nghị, tại sao có thể như vậy?”

” Hừ! Nếu anh không phải vô lực, làm sao có thể không chế tốt như vậy? Nói anh ta vô lực là nói nhẹ, tôi cảm thấy anh ta thực ra là thái giám!”

Ba vị tiểu thư sôi trào đứng lên, hưng phấn mà thảo luận vấn đề Luật Hạo Thiên có phải là thái giám hay không.

San San khiếp sợ xuân dược này là ở chỗ đại, trời ạ đây là thật vậy chăng? Đây là nhân vật quý tộc nổi tiếng a, cư nhiên là nam nhân bị hạ xuân dược vẫn không có cảm giác, như thế nào lại không rụt rè như vậy?

Bỗng nhiên, cô giống như nhớ tới cái gì, tháng trước..... Không phải là ngày đó sao?

Cô giống nhau bị cái gì đánh trúng, cả người chấn động.

Chẳng lẽ nói, ngày đó anh chính là bởi ăn cái loại dược này, cho nên mới.....

Chẳng lẽ anh không phải thường xuyên tìm nữ nhân phát tiết.....

Chẳng lẽ..... Là cái kia chết tiết ở người khác đồ ăn lý loạn kê đơn nữ sinh làm hại nàng?

Nhưng là..... Theo liên hệ của bà chủ quán bar, đến phái người tiếp cô, thời gian như vậy, cho dù là uống thuốc rồi cũng sớm nên lạnh đi? Cho dù không lạnh, anh có thể chịu đựng như vậy?

Ách..... Cô ở miên man suy nghĩ cái gì a! Cho dù anh không phải biến thái đùa bỡn xử nữ, cũng không phải cái thứ tốt? Hơn nữa lúc này đây, anh đã khi dễ cô ba lần, cho dù anh ta bị bắt buộc, tâm tình không tốt, cũng không thể lấy cô ra mà phát tiết a!

Tóm lại anh chính là ác ma, sẽ không bởi bất cứ chuyện gì mà thay đổi!

Mây tiểu thư kia một bên thảo luận, rời khỏi hoa viên.

San San vừa nhẹ nhàng thở ra, bỗng nhiên thượng túi xách rung lên, cô cả kinh, biết đó là điện thoại của cô, lúc này gọi cho cô, nhất định là Giang Trục Thủy.

Nhìn đến cô đáng vẻ lo lắng, anh ôm cô ngồi xuống. Cầm lấy túi cô, lấy cái di động kiểu cũ.

Di động còn đang rung, Giang Trục Thủy tìm không thấy cô, hẳn là rất vội.

Cô cũng rất vội, cô hiện tại trong trạng thái này, như thế nào có thể nghe điện thoại? Nhưng cô vẫn phải nghe.....

Đang mâu thuẫn, Luật Hạo Thiên lại ấn mạnh điện thoại.

Cô sợ hãi, anh đưa điện thoại tới tai cô.

Thanh âm Giang Trục Thủy truyền đến:” San San, em đang ở đâu?”

” Tôi..... Tôi ở toilet.”

” Đi toilet? Như thế nào lâu như vậy?”

Cô đang kiểm lý do, bỗng nhiên tay anh kéo váy cô lên, đụng vào chỗ mẫn cảm của cô.....

” A.....” Cô một tiếng rên rỉ tràn ra khoe môi.

Giang Trục Thủy sững sốt một chút, hỏi:” Làm sao vậy? Không thoải mái sao?”

” Không có gì.” Cô chỉ một thoáng hoảng thần, phần nộ nhìn Luật Hạo Thiên.

Anh ta là cô ý! Anh cố ý muốn cho Giang Trục Thủy nghe được!

Đáng giận..... Giang Trục Thủy tuy rằng không phải thật sự là bạn trai của cô, nhưng bọn họ là bạn bè, hẳn vẫn là anh của Giang Hằng Vũ! Cô làm sao có thể làm cho hẳn không thấy cô được!

” Tôi..... Tôi là không thoải mái.” Cô bắt đầu nói dối:” Tôi không biết ăn cái gì, tiêu chảy, oái quá lập tức trở về.”

” Có muốn gặp bác sĩ hay không?”

” Không..... Không cần! Tôi xong ngay, tôi lập tức trở lại!”

Nói xong cô nhanh chóng tắt điện thoại di động.

” Sợ anhy ta biết như vậy?” Anh lạnh lùng nói:” Em thích anh ta?”

San San không thể nhịn được nữa:” Anh đừng hỏi lại loại vấn đề ngây thơ này được không? Luật tiên sinh, anh đã đính hôn rồi!”

Anh lại đéngiận tái mặt, nhếch bạc môi, ôm chặt cô.

Một trận điên cuồng qua đi, anh ở trong cơ thể cô phóng ra, nghe anh thở dốc, cô lại không tự chủ được lại bị cuồng hoan tràn ngập đầu óc, suy nghĩ phiêu tán.....

” Tiết San San.” Anh bỗng nhiên kêu tên của cô.

Cô vô lực mở mắt, nhìn đến anh đôi mắt tối đen.

Anh thấp giọng nói:” Thực xin lỗi.”

Cô cho tới bây giờ không nghĩ tới từ này sẽ trong miệng anh nói ra, trong lúc nhất thời nhưng lại ngáy ngẩn cả người.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Trí nhớ của Đằng Hải

Cô cho tới bây giờ không nghĩ tới từ này sẽ trong miệng anh nói ra, trong lúc nhất thời nhưng lại gây ngẩn cả người.

Nhưng anh còn nói thêm” Anh vừa rồi có chút vội vàng, có làm em đau không?”

Cầm thú! Nguyên lai anh vì cái này xin lỗi! Căn bản chính là chết cũng không hối cái!

Cô lạnh lùng nói” Anh sẽ quan tâm cái này sao? Anh không phải là muốn làm tôi đau anh mới có thể vui vẻ sao?”

Anh không nói gì, đặt cô lên mặt đất, sửa sang lại một chút quần áo của mình.

Cô nghĩ anh kể tiếp muốn vỗ vỗ mộng chạy lấy người, không nghĩ tới anh thế nhưng lại lấy giấy lau cho cô. Lau nước mắt trên mặt, lại lau tóc cùng mồ hôi trên người, cuối cùng giúp cô sửa sang lại quần áo cùng vài ngọn tóc tán loạn.

Động tác của anh bất khả tư nghị ôn nhu, cùng vừa mới vừa rồi khi dễ cô hung mãnh như hai người khác nhau.

Đầu ngón tay ôn nhu chạm nhẹ mi của cô, hai má, làm cho cô trong nháy mắt về mặt hoảng hốt, quên mất người trước mặt này là ác ma.

Anh ngồi xổm xuống thân giúp cô mang giày, nắm lấy chân tuyết trắng trắng mịn của cô, bỗng nhiên thấp giọng nói” Với ai chung một chỗ đều được, nhưng đừng ở với hắn.”

Cô sững sốt một chút.” Anh nói cái gì?” Lập tức hiểu được anh ám chỉ Giang Trục Thủy.

” Tôi dựa vào cái gì nghe lời anh!”

Anh phảng phất như không nghe thấy, vừa phối hợp nói” Kỳ thật anh đã sớm biết này cuộc hôn sự này, nhưng anh vẫn làm bộ như không biết, anh giấu diếm mọi người, đem cảm xúc chính mình che giấu cẩn thận. Chỉ khi ở trước mặt em, anh mới không khống chế được. Bởi vì em là người duy nhất hiểu anh, chỉ lúc ở trong thân thể em, anh mới có thể hoàn toàn trầm tĩnh lại.”

San San nghe được liền ngây dại, cô biết anh là cao thủ nói dối, những lời này, trực giác nói cho cô biết, đây là lời nói thật lòng của anh.

Đúng vậy, tuy rằng cô hận anh, chán ghét anh, nhưng cô không thể không thừa nhận, cô đối với anh có cảm giác đặc biệt, giống như đã quen biết rất nhiều năm.

Ánh mắt của cô không tự chủ được dừng vết thương hình chữ thập trên mu bàn tay anh, thật lâu sau, cô rút cục cũng hỏi vấn đề mà cô mong mỏi.

” Vết sẹo trên mu bàn tay anh, tại sao lại có?”

Trầm mặc, giống như trầm mặc chỉ xuất hiện trong giây lát, anh ngẩng đầu, đôi mắt lạnh như băng lại hơi hơi chớp động làm cho cô bỗng nhiên cảm thấy sợ hãi.

” Anh không cần nói, tôi không muốn biết!” Cô đẩy mạnh anh ra, mở cửa liền xông ra ngoài.

Cô không muốn nghe, bởi vì cô sợ kí ức mười trước lại xuất hiện.

Một đứa bé mười ba tuổi biến mất trong trận đại hỏa năm đó, một cậu bé bước vào Lâm gia, còn vết sẹo giống như đúc kia, hết thấy, đều phù hợp, nhưng cô vẫn làm như không thấy, bởi vì cô sợ hãi!

Nếu Luật Hạo Thiên chính là Đằng Hải, nếu Đằng Hải thật sự biến thành Luật Hạo Thiên, cô không thể chấp nhận chuyện như vậy! Cô hy vọng thiếu niên lãnh khốc thuần khiết kia, vĩnh viễn đều là bộ dáng năm đó, cậu không có đối với cô.....

Ngực đột nhiên một trận đau, cô dựa vào gốc cây, khó chịu thở hắt hắt. Vết thương của cô hình như lại tái phát.....

Anh theo ra ngoài, nhìn thấy cô.” Là anh làm em bị thương?”

Cô cắn răng, ngẩng đầu cảm tức nhìn anh.” Đúng vậy, chính là anh làm thương tôi! Anh tên hỗn đản này! Ác ma! Tôi vĩnh viễn đều không muốn gặp lại anh! Tôi hận anh!”

Nói xong quay đầu bước đi, anh bước theo sau, cô cả giận nói” Anh đừng đi theo tôi! Tôi cảnh cáo anh, không nên gần tôi!”

Cho nên anh liền đứng lại, màu sắc ảm đạm.

Cô trong lòng trào ra khoái cảm trả thù, xoay người, nghiêng ngả lão đảo bước ra hoa viên.....

Anh vẫn đứng nơi đó, hai tay nắm chặt thành quyền.

Nhìn vết sẹo trên mu bàn tay, trí nhớ mười năm trước, một lần nữa thống khổ hiện ra.....

Đêm đó, trong cô nhi viện ánh lửa ngất trời.

”Không tốt, phòng tạm giam cháy!”

”San San còn ở bên trong!” Có người hô lớn.

Cơ hồ không do dự gì, Đằng Hải mười ba tuổi phi thân vọt vào biển lửa, đương nhiên cậu không thấy vãi đũa nhỏ kia trên mặt cười lạnh.

Cậu bị chán ghét, bởi vì cậu luôn lạnh như vậy.

Cậu đối với ai cũng đều lạnh như băng, trừ bỏ San San, cô bé mặc áo vải bong trắng kia.

Cậu bảo hộ cô bé, không tiếc dùng sinh mệnh bảo hộ cô, bởi vì từ nhỏ đến lớn, cũng chỉ có cô cười với cậu.

Nhưng cậu vọt vào biển lửa lại như thế nào cũng tìm không thấy người, cậu bị khói đặc làm cho nghẹn không ngừng ho khan, lông mi, tóc, đều bị thiêu, nhưng cậu vẫn càng không ngừng hô tên của cô bé.

San San! San San!

Mùa hè mười ba tuổi năm ấy, tên này vĩnh viễn trở thành ác mộng của cậu.

Cậu không tìm được San San, lại ngã sập xuống gạch ngói vụn.

Nhưng cậu không chết, có lẽ mệnh của cậu lớn, cho nên ông trời cũng không thu cậu. Cậu leo ra đồng gạnh vụn, kỳ tích vẫn còn sống.

Sau này cậu biết, ngày đó San San căn bản không ở phòng tạm giam.

Cậu vụng trộm chạy về vài lần, nhìn đến cô bé mặc váy bông cũ kia, cô lẻ loi tìm kiếm than ảnh của cậu.

Nhưng cậu lại không bước ra gặp cô bé.

Cậu còn sống, lại từ nay về sau thay đổi tất cả. Cậu học cách cười với người khác, học cách nói dối, học hết thấy mọi việc để cậu có thể sinh tồn với cái thế giới này.

Đàn bà là họa thủy, cô cũng không ngoại lệ, cho nên lúc nhìn thấy cô, cậu bảo trì trầm mặc.

Tâm của cậu, không bao giờ sẽ vì đàn bà mà nhấc lên cơn sóng. Đằng Hải, quên nàng, quên nàng!

.....

San San không biết chính mình đi như thế nào trở lại đại sảnh, cô cả người đau nhức, hai đùi mỗi bước đều đau, mà vết thương cũ tái phát làm cho than thể cô rất khó chịu.

Giang Trục Thủy liền đi tới đỡ lấy cô, nhìn đến cô bộ dáng này, không khỏi cau mày:”Không thoải mái sao? Đi thôi, anh đưa em đi bệnh viện.”

Cô lắc lắc đầu, cắn răng nói:”Không, anh không phải nói, còn muốn tôi giúp anh hỗ trợ sao?”

”Hỗ trợ là việc nhỏ, thân thể mới là đại sự, đừng cậy mạnh, đi thôi.”

Hắn một tay nắm tay cô, một tay ôm thắt lưng của cô, đang chuẩn bị đi, Lâm Tường đỡ cha đi tới.

”Lão gia, đại thiếu gia.” Giang Trục Thủy cung kính nói:”Xin hỏi có gì phân phó sao?”

San San thấy người quen, có chút khản trương cúi thấp đầu.

”Ha ha, nhìn cậu nói, ta nào dám phân phó Giang luật sư! Ta chỉ là lại đây hỏi một chút, cậu có thấy nha đầu Tư Tư kia không? Vừa rồi ta tuyên bố Hạo Thiên cùng Nghiêm gia bàn hôn sự, nó không biết chạy đi đâu.”

Giang Trục Thủy cười cười:”Tôi nghĩ Tư Tư nhất định là nghe được anh trai yêu nhất cưới vợ, cho nên nhất thời không tiếp nhận được?”

”Ai, đứa nhỏ này, rất tùy hứng, Trục Thủy cậu có rảnh giúp ta khuyên nó dùm.”

“Nếu cơ hội tôi nhất định sẽ làm”

”Ha ha, kia không nên làm đâu?” Lão gia tử cười nói:” Trục Thủy a, cậu hẳn là hiểu được ý tứ của ta, ta tin tưởng bằng bản lĩnh của cậu, thu phục nó là không phải việc khó.”

Giang Trục Thủy mỉm cười nói:” Thực thật có lỗi, lão gia, ngài giao chuyện tình cho tôi, tôi đều đã hết sức, nhưng cái này không được.”

Hắn nói xong nhìn San San:” Tôi đã có bạn gái, tôi không muốn làm người thay lòng đổi dạ.”

Lão gia tử sừng sốt, nhìn Tiết San San từ trên xuống dưới, Lâm Tường cũng theo anh snất của cha nhìn cô, bỗng nhiên kinh hô:” A.”

”Làm sao vậy?” Lão gia tử hỏi.

”Ách. Không có gì.” Hắn nhìn Tiết San San, trên mặt hiện ra thần sắc nghi hoặc.

Lão gia tử thở dài:” Cậu đã có người trong lòng, ta đây lão nhân cũng không ép buộc cậu, bắt quá ta còn là mời cậu lo lắng cho nó, ta không nóng nảy, dù sao Tư Tư tuổi còn nhỏ.”

Lão gia tử dứt lời bước đi, Lâm Tường lại nhìn San San vài lần, mang theo nghi hoặc.

San San nhẹ nhàng thở ra, hỏi:” Giải quyết xong rồi chứ?”

”Ừ.” Hắn gật gật đầu, cười nói:” Em thấy thế nào so với anh còn khăn trương hơn?”

”Nào có.”

”Lâm đại thiếu gia giống như quen biết em!”

“..... Anh ấy lúc tôi chật vật đã cứu tôi.”

.....

Theo bệnh viện trở về, San San uống thuốc, hỗn loạn nằm ở trên giường ngủ.

Giang Trục Thủy ngồi ở đầu giường nhìn cô, nhìn người má tái nhợt ngủ say mà thần nhiên đờ ờng. Hắn nghĩ rằng, có lẽ chỉ có lúc ngủ say, cô mới có biểu tình thả lỏng? Bình thường cô luôn nghiêm mặt, giống như tùy thời luôn đối mặt với kẻ thù.

Trên mặt không khỏi nở nụ cười, cũng bỗng nhiên cả kinh, chẳng lẽ hắn đối với cô đã không còn là đóng kịch sao? Nhớ tới ở bữa tiệc nhân hôn cô.

Lắc lắc đầu, hắn chỉ là đáp A Vũ muốn chiều cô, hắn chỉ là anh trai chiều cô thôi.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Lâm tiểu thư, hoan nghênh cô vào địa ngục

Đêm đen, đầu đường an tĩnh.

Một nữ nhân xinh đẹp mặc quần áo diêm lệ thoáng tung bay, trong tay còn cầm một bình rượu.

“Khốn kiếp. Tả cả đều khốn kiếp.” Cô thấp giọng mắng. Vì sao, anh Hạo Thiên lại gạt em? Anh rõ ràng biết cha đã an bài anh với Nghiêm Thanh du đính hôn, vì sao còn hứa hẹn nói muốn cưới em?..... Hạo Thiên, anh không cần cưới nữ nhân kia được không? Cô ta như thế nào so với em tốt hơn? Anh nói đi.”

Cô mắng trong chốc lát, lại ừng ực uống rất nhiều rượu, sau đó đem chai rượu hất đi, kêu lên:” Cha, con hận người, người đã hủy đi hạnh phúc cả đời của con và anh Hạo Thiên, con hận người, hận người, con hận người chết đi được.”

Cô điên cuồng mà đá đánh biển quảng cáo bên đường, bỗng nhiên phía sau truyền đến một thanh âm lạnh lùng.

”Tư Tư, cô thật sự hận cha của mình sao?”

Quay đầu nhìn lại, thấy một đám đeo kính râm.

”Mắc mớ gì tới anh?” Tuy rằng uống say khướt, nhưng cô cũng biết sợ, mấy người này rất lạ, tuyệt đối không phải vệ sĩ nhà cô,” Các người là ai?”

”Chúng tôi là người nào không quan trọng, Tur Tur không phải nói hận cha của cô sao? Chúng tôi có thể giúp cô.”

Một tên cầm đầu vừa nói, đi đến trước mặt cô, cô hoảng sợ nói:” Tôi không có nói, ta là nói nhầm. A, anh muốn làm gì.”

Một tiếng thét kinh hãi, bị vật nặng đánh trúng đầu Lâm Tur Tur té xỉu ở bên đường.

Khi tỉnh lại, cô phát hiện chính mình ở trong một căn phòng tối tăm. Bốn phía đều là vách tường, còn có một cửa sắt lớn.

Cô sợ hãi, bỏ nhào vào trên cửa dùng sức la:” Mở cửa! Thả tôi ra ngoài! Đây là nơi quỷ quái nào vậy.”

Bỗng nhiên cửa được mở ra, cô bị đụng phải liên lão đảo, ngã nhào trên đất, nhìn nam nhân đứng ở cửa.

Hắn một thân màu đen, trên đầu đội mặt nạ hình con bướm.

Cô dọa nói:” Anh là ai? Vì sao bắt tôi đến đây?”

Người nọ không nói được một lời, khoát tay chặn lại, phía sau hai tên tùy tùng cường tráng đi vào.

Lâm Tur Tur nhìn thấy, đây không phải là hai vệ sĩ của mình sao?

” Đây là chuyện gì?”

” Cô không phải hận cha cô sao? Vậy cho cô một cơ hội trả thù ông ta.” Phía dưới mặt nạ, nam nhân bạc môi hé ra hớp lại, thanh âm trầm thấp mang theo chút khàn khàn.

” Cái gì. Anh đang nói cái gì?” Lâm Tur Tur vừa sợ vừa giận nhìn hắn.

Hắn lại vung tay lên, phía sau một thủ hạ cầm máy chụp ảnh đi đến.

” Nếu cha cô nhìn thấy ảnh chụp của cô và vệ sĩ quần quýt bên nhau, không biết sẽ nghĩ như thế nào?”

Lâm Tur Tur sợ hãi:” Anh muốn làm gì?”

” Tôi đang giúp cô, Lâm Tur Tur, tôi giúp cô trả thù cha của mình, cô muốn cảm ơn tôi như thế nào? Ha ha ha ha.”

” Khốn kiếp! Tôi không cần anh giúp đỡ!” Tur Tur cả giận nói:” Anh dám chạm vào tôi, cha tôi sẽ không bỏ qua cho anh!”

” Yên tâm, tôi sẽ không chạm vào cô, người chạm vào cô là hai tên vệ sĩ.” Nam nhân đeo mặt nạ hướng hai tên vệ sĩ nói:” Hai người các người, còn thất thần gì? Chẳng lẽ Lâm đại tiểu thư không xinh đẹp sao? Các người không muốn chiếm thân thể xinh đẹp này sao?”

Hai tên vệ sĩ quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ nói:” Không được, lão gia sẽ giết chúng tôi mất!”

” Các người sợ sau này bị lão gia đó giết, cũng không sợ hiện tại tôi sẽ giết các người sao? Biết điều một chút làm theo tôi, là có thể giữ được mạng sống của mình.”

Hai tên vệ sĩ cắn răng một cái, bất cứ giá nào, vì mạng sống, chỉ có thể nghe người đeo mặt nạ này.

Hai người hướng Lâm Tur Tur đi đến, cô sợ tới mức co lại, thét to:” Không cần! Các người không được lại đây! Các người là hai cẩu nô tài! Các người đều âm com của Lâm gia, các người như thế nào có thể làm ra việc này.”

Người đeo mặt nạ khóe môi giờ lên lãnh khốc cười, thấp giọng nói:” Lâm tiểu thư, hoan nghênh cô vào địa ngục.”

Nói xong hắn chậm rãi rời khỏi phòng, cửa ở phía sau hắn đóng lại.

Nghe theo bên trong truyền ra từng trận tiếng thét chói tai cùng thống khổ rên rỉ, có vài thủ hạ không đành lòng:” Đây có phải là tội cho cô ấy không?”

” Đó là báo ứng của cô ta.” Người đeo mặt nạ lạnh lùng nói, liền sải bước rời đi.

San San vừa tỉnh lại, thấy ngực không đau.

Duỗi lưng một cái, bỗng nhiên phát hiện ở đầu giường có một chiếc bút đang đè lên tờ giấy.

Cầm lên nhìn vào, trên đó viết một hàng chữ nhỏ: Chén thuốc cùng bữa sáng đều trên lò bếp.

Ách.....

Cô bước xuống, đi vào phòng bếp, quả nhiên thấy có thuốc, còn có sữa và bánh.

Một dòng nước ăm dâng lên trong lòng, cô cầm chén thuốc, một ngụm lớn uống hết chén thuốc màu đen. Thuốc này rất đắng, nhưng khi uống vào trong miệng lại cảm thấy ngọt ngào.

Con người ở thời điểm nào cũng cần bạn bè quan tâm, lúc đau khổ, trong lòng cũng cảm thấy ngọt.

Buổi trưa, cô làm một phần cơm mang vào văn phòng luật sư.

”Giang luật sư!” Cô mang theo nụ cười vào văn phòng

Hắn ngẩng đầu.” Lại tới hỏi án tử của cha cô?”

” Không phải, tôi là đặc biệt đến cảm ơn anh!”

Cô cười, đem hộp cơm để lên trên bàn của hắn.” Cảm ơn anh đã làm bữa sang cho tôi, mời cơm tôi làm không nổi, cho nên liền tự mình làm cơm trưa cho anh, anh dung một chút đi!”

Giang Trục Thủy nhìn nụ cười như nắng của cô, bỗng nhiên có chút hoảng hốt, rất ít thấy cô cười, cô cười lộ lên lại xinh đẹp như thế.

” Như thế nào không ăn a? Sợ không thể ăn? Hay là sợ tôi hạ độc?” Cô thay hắn mở hộp cơm ra, lấy bát đũa.

Hắn nở nụ cười.” Đừng nói, cô làm bạn gái tôi là rất đúng.”

Mặt cô hơi hơi đỏ lên.” Bạn gái..... Không phải là chuyện ngày hôm qua sao?”

” Ai nói với cô chỉ làm bạn gái một ngày?” Hắn rất nghiêm túc nói.” Về sau bữa tiệc như vậy còn không ít, lão gia tử của Lâm gia kia cũng không biết khi nào gặp tôi, cô giúp tôi thì giữpp tới cùng, làm bạn gái già, làm thêm mấy ngày cũng không sao!”

” A? ” San San khó xử nói.” Như vậy..... Thật không tốt?”

” Có cái gì không tốt, cô chẳng phải cũng muốn thoát khỏi Luật Hạo Thiên sao?” Hắn nói xong, từ trong hộp cơm lấy ra một cánh gà.

San San nghe thấy tên Luật Hạo Thiên, chỉ một thoáng thần sắc ảm đạm. Lại nghe Giang Trục Thủy thở nhẹ một tiếng.” A!”

” Làm sao vậy?” Cô phục hồi tinh thần lại hỏi.

Hắn lắc lắc đầu, cười nói.” Thật sự là ăn quá ngon!”

San San ngẩn ra, cũng thoải mái mà nở nụ cười.

Hai người cùng nhau ăn cơm trưa, Giang Trục Thủy nói.” San San, án tử của cha cô, tôi cần gặp mẹ và em gái cô lấy chứng cứ, không biết có tiện không?”

Câu hỏi này, San San không biết trả lời như thế nào, cô hiện tại cơ đã mất liên lạc với hai người kia, từ khi đi đuổi cô ra khỏi nhà, cô cũng chưa trở lại căn nhà đó.

” Không biết bọn họ..... Có còn ở đó nữa hay không.....”

Hắn lái xe mang theo cô, theo sự chỉ dẫn của cô đến một tiểu khu nhỏ bé.

Lên lầu, đứng trước cửa quen thuộc kia, trong nháy mắt, những chuyện chưa xốt trong lòng liền hiện lên.....

Tám năm trước, cô lần đầu tiên đứng trước cửa này, lòng tràn đầy hy vọng người đẩy cửa ra nghênh đón cô là mẹ từ ái và em gái đáng yêu. Nhưng ngay sau đó, cô lại bị em gái nhỏ hơn hai tuổi ngăn ở ngoài cửa.

Những chuyện hoàn mỹ tựa hồ sẽ không phát sinh trên người cô. Cô đã có một người cha từ ái, làm sao có thể đòi hỏi nhiều?

Cô cuối cùng thuận lợi tiến vào nhà này, nom nớp lo sợ qua ba năm ngày cô có nhà, cô rất hạnh phúc, cô thỏa mãn. Nhưng mà..... Hạnh phúc tựa hồ cho cô luôn keo kiệt, ba năm sau vào một ngày, cha gặp chuyện không may, cô tan học về nhà lấy chìa khóa mở cửa, như thế nào cũng mở không ra.

Nguyên lai đi cùng người đàn ông khác kết hôn, bọn họ ở tại trong phòng này, bởi vậy trong nhà đã không còn là nơi của cô nữa.....

Đi đem hành lý của cô ném ra ngoài.” Cút! Mày trên người mang tang, mang theo đồ của mày cút đi!”

Cho tới hôm nay, lời nói kia còn quanh quẩn nơi đây, cô ôm lấy đầu, vô lực ngồi xồm xuống.

”San San, San San!” Giang Trục Thủy lại ôm lấy bả vai của cô.” Là nhớ tới chuyện buồn sao?”

Cô lắc lắc đầu.” Không có việc gì, đều trôi qua hết rồi.”

Đúng vậy, đều trôi qua, cô gái quật cường năm đó cũng đã biến thành một người độc lập, cô cũng không sợ gì nữa.

Đứng lên, cô ấn chuông cửa. Xoa bóp mấy cái, cửa mở ra, một ông già nhìn bọn họ hỏi:” Các người tìm ai?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Đứa nhỏ hư hỏng

Lâm Tư Tư gục mặt vào nước bùn trên đất, không nhúc nhích, giống như đã chết đi

Một Người đàn ông mặc đồ đen đi tới đẩy cô.” Đứng lên, đừng giả chết!”

Người đàn ông mặc đồ đen đeo mặt nạ chậm rãi đi tới, thanh âm khàn khàn nói:” Lâm tiểu thư là kim chi ngọc diệp, thân mình tự nhiên được chiều chuộng, có phải hay không Lâm tiểu thư?”

Lâm Tư Tư thân mình giật giật, giương mắt nhìn hắn, khàn khàn nói:” Anh rốt cuộc là ai? Vì sao muốn hại tôi?”

Nam nhân đeo mặt nạ cười lạnh một tiếng, đem những tấm hình đưa tới trước mặt cô, lần lượt từng cái một, là hình ảnh cô cùng hai tên vệ sĩ trần truồng quấn lấy nhau!

Cô hét lên một tiếng, nắm lên những hình kia, dùng sức liều mạng xé.....

Mà nam nhân mặt nạ yên lặng nhìn cô xé, sau một lúc lâu mới chậm rãi nói:” Nơi này không đủ, tôi cần rất nhiều, có thể cho cô xé tùy thích.”

Lâm Tư Tư sững sốt, căm tức nhìn hắn.” Vì sao hại tôi? Tôi với anh không cừ không oán? Anh vì sao đối với tôi như vậy?”

Dưới mặt nạ, bạc môi khẽ nở nụ cười tàn khốc:” Tôi đây là giúp cô, cô không phải hận cha mình sao? Chỉ cần tôi đem những bức ảnh này trước mặt cha cô, ông ta nhất định sẽ tức giận, người mang thù đều báo.”

Cô hoảng sợ nói:” Không cần, không cần đem hình giao cho cha tôi!”

” Không giao cho cha cô, như vậy giao cho báo chí cũng rất tốt.”

” Không cần!” Cô thét to.” Van cầu anh, trăm ngàn lần đừng đem những tấm hình này cho người khác, tôi van xin anh.....”

” Được rồi, những tấm hình này tôi tạm thời thay cô bảo quản, cô hiện tại về nhà, cái gì cũng không được nói, nếu cô không cẩn thận nói ra, đến lúc đó tôi cũng không giúp được cô.”

Cô liều mạng gật đầu.” Tôi biết, tôi nhất định sẽ không nói! Tôi cái gì cũng sẽ không nói!”

” Tốt lắm, cô có thể trở về.”

Hắn cư nhiên thả cô?

Cô không thể tin được:” Anh thật sự sẽ không đem hình này giao cho người khác sao?”

” Chỉ cần cô ngoan ngoãn nghe lời tôi, những tấm hình này sẽ không đưa ra ánh sáng.”

” Anh muốn tôi làm cái gì?”

” Bây giờ còn chưa nghĩ ra, chờ nghĩ ra rồi, tôi tự nhiên sẽ đến tìm cô.”

Đây là một lời giao dịch, chỉ cần cuộn phim còn trong tay hắn, hắn liền có thể nói bất cứ điều kiện gì.

Mà hiện tại Lâm Tư Tư thâm nghĩ nhanh rời khỏi chỗ này, chạy về nhà, suy nghĩ đơn giản cô căn bản không thể tưởng được sau lưng âm mưu lớn như

thế nào!

Rời khỏi nhà cũ, San San ngồi ở trên ghế hoa viên, vẻ mặt âm thầm.

Giang Trục Thủy ngồi ở bên cạnh cô, an ủi nói:” Đừng nản chí, chúng ta chậm rãi tìm, em đã quên anh làm gì à? Thân là một luật sư có tiếng, anh có mạng lưới điều tra rất rộng!”

San San cũng rất khó khăn ở nụ cười, bọn họ đã chuyển đi đâu?

Vừa mới nghe cụ già nói, di hiện tại cùng chồng làm ăn có tiền. Bà có tiền, lại không nguyện lấy ra một nửa giúp cha lật lại bản án, chẳng lẽ bọn họ trong lúc đó một chút vợ chồng tình cảm đều không có sao?

Càng nghĩ càng thấy cha thấy không đáng giá, nhớ ngày đó ông ấy đối xử rất tốt với di, nhưng khi ông bị tòa gọi lên, nữ nhân bạc tình kia nhanh tay bảo ông kí đơn ly hôn, tìm một nam nhân khác nương tựa ỏm ắp.

Chẳng lẽ tình cảm nam nữ lại mỏng như vậy sao? Hoặc là bọn họ trong lúc đó căn bản không có tình yêu?

Tình yêu chân chính, là như thế nào?

Cô không khỏi nhớ tới Đằng Hải, cách nhiều năm như vậy, cô vẫn còn nhớ nụ cười của cậu ấy, giờ tay nhắc chân. Từ nhỏ đến lớn, không phải là không có cậu bé nào theo đuổi cô, nhưng cô phát hiện chính mình căn bản không có biện pháp cùng bất luận ai yêu đương, cho dù giống như Giang Hằng Vũ là một nam nhân vĩ đại như vậy, cũng không cách nào làm cho trái tim cô tan chảy được.

” Đừng nghĩ lung tung nữa.” Giang Trục Thủy nói, vỗ vỗ bả vai cô:” Đi, anh đưa em về nhà.”

Hai người lái xe trên đường lớn chậm rãi chạy, San San tâm sự nặng nề nhìn ngoài cửa sổ.

Bỗng nhiên cô hô:” Đợi chút!”

Hắn thẳng gấp, cô nhìn ra cửa sổ, nhìn ven đường.

Một cô gái mười bảy mười tám tuổi bị ban an sinh vây quanh, mấy tên nam sinh kia cười to, mặc quần áo nhìn qua tựa như không giống học sinh đứng đắn.

San San yên lặng nhìn, cô nhận ra người con gái kia. Đó chính là em gái thường xuyên lấy đồ của cô, Tiết Hàm Nhã.

Tuy rằng cô mười lăm tuổi rời khỏi nhà, nhưng lúc học trung học cô cùng em gái học chung trường, vì vậy cũng thường gặp mặt nhau, cho đến khi cô học đại học, mới không có gặp lại người em gái này.

Cho nên hiện tại, cô liếc mắt một cái liền có thể nhận ra được.

Chỉ thấy Tiết Hàm Nhã bị vài tên nam sinh vây quanh ở giữa, không biết sao ầm ỹ lên, vài tên nam sinh kia động thủ, một người trong đó lấy ra một con dao nhỏ, buộc cô tiến vào ngõ nhỏ.

San San cả kinh, liền mở cửa xuống xe, chạy tới.

” Dừng tay! Các người làm gì? Muốn đem nó đi đâu?”

Mấy tên nam sinh kia không đem cô để vào mắt:” Xen vào việc của người khác! Xú nha đầu (*), mày mau rút đi!” (* để như vậy hay hơn, nếu mọi người có từ nào phù hợp thì nói dùm ta nhé:D)

Cô cả giận nói:” Tôi đương nhiên phải xen vào, nó là em gái tôi!”

Mấy tên nam sinh cười to lên:” Hàm Nhã, chưa nghe qua mày có chị gái nha?”

Tiết Hàm Nhã ngẩng đầu nhìn San San liếc mắt một cái, chán ghét nói:” Tôi không có chị! Các người đừng nghe người này nói bậy!”

” Hàm Nhã em không nhận chị cũng không sao, nhưng không thể đi cùng mấy người này!”

” Tôi theo bọn họ là chuyện của tôi, cô bớt lo đi!”

” Em.....” San San tức giận nhìn cô:” Những người này không phải người tốt, em theo bọn họ sớm muộn gì cũng xảy ra chuyện!”

” Con đàn bà thối, mày nói cái gì?” Tên nam sinh cầm dao xông lên, dùng dao chỉ vào mặt cô:” Mẹ kiếp, nếu mày không đi tao sẽ cho mày một dao vào mặt!”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Xử lý cô ta như thế nào?

” Con đàn bà thôi, mày nói cái gì?” Tên nam sinh cầm dao xông lên, dùng dao chỉ vào mặt cô.” Mẹ kiếp, nếu mày không đi tao sẽ cho mày một dao vào mặt!”

Tiết San San nhấc chân liền đá bay chùy thủ của hắn, hai người bạn của hắn thấy thế, liền xông lên hỗ trợ.

Cô đã lâu không đánh nhau, tuy rằng còn bị thương, bắt quả đối phó với ba cái tiểu tử này vẫn hơn, vì thế kéo tay áo xông lên phía trước.

Bỗng nhiên phía sau có người vỗ vai cô, cô quay người nhìn lại, thấy Giang Trục Thủy mỉm cười nói:”Có một số việc, nhất định không nên dựa vào vũ lực để giải quyết.”

Sau đó hắn cầm lấy điện thoại, bắt đầu quay số điện thoại.

Ba nam sinh kia cả kinh nói:” Anh làm gì?”

” Báo cảnh sát.” Hắn thần nhiên trả lời.

Ba người dù sao thấy không quen, nhưng vừa nghe nói báo cảnh sát, đều sợ tới mức hoảng thần, chỉ vào hắn nói:”Được lắm, cứ chờ xem!”

Nhìn bọn họ chạy trốn, Tiết San San dở khóc dở cười, còn tưởng rằng là bọn côn đồ hung hãn, ngờ đâu lại gặp đúng bọn vô dụng như vậy.

Tiết Hàm Nhã cả giận nói:” Sao các người dám đuổi bạn của tôi đi?”

“Bạn mà lấy dao chia vào em? Bạn mà đem em vào ngõ nhỏ xử lý?” Tiết San San nhú mày nhìn cô,”Em nhìn xem em mặc thành bộ dạng gì rồi, em không phải là muốn trở thành xã hội đen chứ?”

Hàm Nhã đứng lý hợp tình nói:” Đúng thì thế nào? Chị hâm mộ sao?”

Nói xong xoay người bỏ đi, Tiết San San ngăn lại hỏi:” Em đi đâu vậy?”

“Chị như thế nào lại đáng ghét như vậy? Đừng quần lấy tôi được không ?”

Tiết San San mặt lạnh lùng:” Em nghĩ rằng chị muốn quần vào em sao? Nếu em không phải con gái của cha, chị cũng không bận tâm mà kiểm soát em!”

” Chị giả vờ là người tốt à!” Hàm Nhã gạt tay cô ra.” Chị nghĩ mình là ai, chẳng qua là được nhật về, mẹ tôi nói chị là Tang Môn Tinh (*), cha mẹ chị không cần chị, là chị mang tai họa cho nhà chúng tôi!”

Tiết San San sắc mặt tái nhợt, đôi môi nhợt nhạt, cơ thể run run.

Giang Trục Thủy đỡ tay cô:” Tiết San San, quên đi, em của em căn bản là không nói lý, cô ấy căn bản không muốn đón nhận ý tốt của em, chúng ta đi thôi!”

Cô lắc lắc đầu, nhìn Tiết Hàm Nhã:” Em nói chị như thế nào chị cũng không quan tâm, nhưng em trở thành như thế này, cha biết sẽ rất thương tâm!”

” Tôi không muốn một người cha giết người, người cha phạm tội!”

” Ba!”

Giang Trục Thủy thẳng tay, tát một cái rất mạnh lên mặt Hàm Nhã.

Hàm Nhã ôm nức bên mặt, cô tức giận quát:”Anh dựa vào cái gì mà dám đánh tôi?”

Giang Trục Thủy thần nhiên nói:” Cái tát này, là tôi thay cha cô giáo huấn con gái bất hiếu như cô.”

Nói xong lại là một cái tát như sét đánh vào má còn lại.” Cái tát này, là thay Tiết San San đánh cô. Cô nghe cho rõ cho tôi, cô ấy không phải là Tang Môn Tinh, cô ấy là công chúa, là nên tôi sẽ nâng niu cô ấy như một cô công chúa!”

Tiết San San khỏe mắt đã ươn ướt, vừa rồi Hàm Nhã nói nhiều câu khó nghe si nhục cô, cô đều không khóc, nhưng Giang Trục Thủy nói những lời này, lại làm cho cô cảm kích muốn rơi lệ.

Tiết Hàm Nhã vừa kinh vừa sợ nhìn hấn:” Anh. Đừng cho là tôi sợ các người!”

Cô cũng giờ hướng Giang Trục Thủy tát vào mặt hấn, nhưng lại bị hấn bắt lấy cổ tay.

” Tiết San San, em quyết định đi, xử lý cô ta như thế nào?”

Luật Hạo Thiên ngồi trong phòng khách của Lâm gia, nâng chén trà lên, nhàn nhả thổi thổi chén trà, khỏe miệng nhếch lên mỉm cười.

Chợt nghe một loạt tiếng bước chân, anh lập tức buông chén trà, đứng lên, thay bằng vẻ mặt nghiêm nghị.

Lão gia được người hầu đưa xuống cầu thang, không ngừng lắc đầu thở dài.

” Lão gia, đại tiểu thư sao rồi?”

” Ai, vẫn là không chịu để ý ta.” Lão gia lắc đầu nói:” Từ hôm trở về, cũng không nói một câu, cũng không biết đứa nhỏ này làm sao vậy?”

Luật Hạo Thiên cẩn thận nói:” Đại tiểu thư được nuông chiều từ bé, khó tránh khỏi tính tình sẽ có chút ích kỷ, qua vài ngày thì sẽ tốt thôi.”

” Ta biết nha đầu kia vì sao không để ý tới ta, ta có hai người con, tính tình rất giống nhau làm gì cũng đều tùy hứng, làm sao hiểu được nỗi khổ tâm của người làm cha mẹ?”

” Đúng vậy, tính cô ấy còn trẻ con, không hiểu chuyện, cô ấy về sau sẽ hiểu ngài.”

Lâm lão gia nhìn anh một cái:” Hạo Thiên à, ta thay con làm chủ việc hôn nhân cùng Nghiêm gia, con có trách ta hay không?”

Luật Hạo Thiên nở nụ cười:” Đương nhiên là không, con biết lão gia an bài như vậy, nhất định ngài có chỗ khổ tâm. Cho nên, dù lão gia quyết định thế nào, con đều không có ý kiến.”

Lão gia từ ánh mắt sáng ngời đổi theo ánh mắt anh:” Ta không muốn con phải nghe theo những gì ta nói, ta hy vọng con có thể tâm phục khẩu phục. Lâm gia và Nghiêm gia kết thông gia, là cách tốt để phát triển, nhưng A Tường và Tư Tư giống nhau đều tùy hứng, nên ta không có biện pháp, ta chỉ đem hy vọng ký thác trên người của con. Hạo Thiên, ta xem con như là con của ta đối đãi với con không phân biệt! Con phải hiểu được chỗ khổ tâm của ta.”

Anh đứng dậy, cảm động đến rơi nước mắt nói:” Được Lão gia yêu thương, Hạo Thiên thật thụ sủng nhược kinh!”

” Con có thể hiểu được là tốt rồi, cũng là con gánh bớt lo lắng cho ta.”

” Lão gia, con nghĩ con nên đi xem Tư Tư thế nào.”

” Không cần, con cứ đi lo công việc đi, lát nữa ta nói A Tường đến khuyên nhủ nó.”

“..... Được, con đi trước.”

” Nga, đúng rồi, con có rảnh mời Nghiêm tiểu thư ăn bữa cơm, bồi dưỡng cảm tình một chút. Đứa con gái đó rất được, người chân thật, lại hiền thực, con nên quý trọng!”

” Con biết”

Anh nói xong cầm lấy điện thoại, ánh mắt âm ngoan sắc chợt lóe mà qua.

” Alo, Nghiêm tiểu thư sao? Tôi là Luật Hạo Thiên.”

Điện thoại bên kia truyền đến một trận đĩnh đĩnh đang đang, Nghiêm Thanh Du khản trương mà kích động thanh âm lắp bắp nói:” Luật..... Luật thiếu gia, anh tìm tôi có chuyện gì?”

Anh mỉm cười nói:” Không biết Nghiêm tiểu thư có chịu cùng tôi gặp mặt, cùng nhau ăn bữa cơm hay không?”

(*) Tang môn tinh: Sao thứ 3 trong 12 sao thuộc vòng sao Thái Tuế theo thứ tự: Thái Tuế, Thiếu Dương, Tang Môn, Thiếu Âm, Quan Phù, Tử Phù, Tuế Phá, Long Đức, Bạch Hổ, Phúc Đức, Diêu Khách, Trục Phù. Sao Tang Môn thủ Mệnh, dù đắc địa, cũng bị mờ côi sớm, có khi mới lọt lòng mẹ. Riêng phái nữ thì gia đạo, hôn nhân thường bị trắc trở, phải muộn chồng, phải cưới chạy tang nếu không thì góa bụa hoặc đau khổ ưu phiền vì chồng con. Nói chung là không tốt.

Chương 61: Anh chính là thiên thần hắc đạo?

Tiết Hàm Nhã bị đánh mạnh, trong mắt có vài điểm hồng.

Đây là Tiết San San xử trí với cô.

Giăng co đến trưa, cô nói đói bụng, vì thế Giang Trục Thủy lái xe đi vào một nhà hàng Tây.

”Oa! Nơi này thật cao cấp nha!” Tiết Hàm Nhã ánh mắt ngạc nhiên tò mò nhìn bốn phía.” Trước kia ông ta chưa vào tù, cho tới bây giờ chưa có ai đưa tôi đến nhưng chỗ cao cấp như vậy để ăn cơm.”

Cô bỗng nhiên hai mắt phóng điện nhìn Giang Trục Thủy.” Thì ra anh có tiền, đi xe thể thao sang trọng, ăn nhà hàng cao cấp, anh nhất định so với ông ta còn có nhiều tiền hơn!”

Giang Trục Thủy thần nhiên nói:”Miệng tôi không lớn như vậy, ăn hết cả nhà hàng.”

Tiết San San nhìn không được phì cười, Tiết Hàm Nhã cũng không để ý, nháy mắt vẫn chăm chăm nhìn Trục Thủy.” Soái ca, anh đừng ngồi cùng San San, ngồi cùng chỗ với tôi đi.”

Hàm Nhã ánh mắt mỉa mai hoặc động lòng người, ngay cả Tiết San San cũng không khỏi thán phục. Năm đó đưa em gái này, cũng dùng ánh mắt này, đem bạn trai của chị biến thành bạn trai của mình.

Kỳ thật nói là bạn trai, thực chất cũng không phải. Năm đó cô học cấp ba thời điểm quen hắn, bởi vì hai người đều có thành tích tốt, cho nên chơi thân. Điều quan trọng là, bộ dạng người này và Đằng Hải có vài phần tương tự, cho nên không thể không thừa nhận, cô đối với hắn có chút cảm tình.

Cho nên khi hắn đưa ra yêu cầu muốn cô làm bạn gái hắn, cô cũng liền thuận theo đồng ý. Cô không nói là yêu hắn, cũng không biết như vậy có tính là yêu không.

Từ khi cô có bạn trai, Hàm Nhã đối với cô giống như chẳng có phản cảm, còn thường xuyên đến tìm cô nói chuyện, ban đầu cô còn thụ sủng nhược kinh, sau lại mới biết được, nguyên nhân mục đích của Hàm Nhã là bạn trai của cô.

Hết thấy đều tự nhiên như vậy, ba người cùng nhau ăn cơm, cùng nhau nói chuyện, Hàm Nhã dùng cặp mắt đưa tình, lần lượt cùng bạn trai cô ánh mắt đưa tình cuối cùng bạn trai cô biến thành bạn trai Hàm Nhã.

Toàn bộ quá trình không đến một tuần, Tiết San San còn không cảm nhận được cái gì là cảm giác luyện ái thì đã kết thúc.

Cho nên Tiết San San đến nay không tin vào tình yêu.

Hiện tại xem ra, lúc này tình cảnh này cùng năm đó cũng tương tự, chẳng qua Giang Trục Thủy này bạn trai là giả của cô.

Cô theo bản năng nhìn ánh mắt Giang Trục Thủy, vừa vận cùng lúc ánh mắt hắn cũng nhìn về phía cô.

Hắn nở nụ cười, quay đầu đi đối diện Tiết Hàm Nhã nói:”không phải là cô thích giành những thứ chị cô thích chứ?”

Hàm Nhã sững sốt, khiêu khích nói:” Là chị ấy nói với anh?”

” Không có, cô ấy chưa nói, là tôi đoán.”

” Thế thì sao, anh đoán được à?”

Hắn lắc đầu:” Vì sao luôn thích giành nhưng thứ người khác có? Như vậy là không tốt!”

Cô cá giận nói:” Tôi muốn lấy của chị ấy thì sao! Nếu không phải chị ấy xuất hiện, tất cả những thứ đó vốn dĩ đều là của tôi!”

” Tốt lắm chúng ta không cần nói những lời.” Tiết San San cắt ngang tranh cãi của bọn họ:” Chúng ta ăn cái gì đi, ăn cái gì!”

Hàm Nhã lại lạnh lùng nhìn cô:” Tôi cuối cùng lấy của chị nhiều thứ, chị không hận tôi sao?”

” Em thích thì cứ lấy đi, với chị mà nói cũng không quan trọng.”

” Không quan trọng? Bùi Chí Nam đâu? Hắn ta là bạn trai của chị, như vậy dễ dàng đã bị tôi cướp được.....”

” Đúng rồi, em cùng Chí Nam còn yêu nhau sao?” Tiết San San bỗng nhiên hỏi ra đến việc này giống như tán gẫu, ngược lại làm cho Hàm Nhã nói không ra lời.

Sau một lúc lâu mới nói” Cái tên kia, tôi sớm đem hắn quăng đi rồi! Tiết San San, chị cũng quá cổ hủ rồi, hiện tại niên đại nào? Có người nào ba năm rồi mà không đổi bạn trai!”

” Vậy à.....” Tiết San San cảm thấy buồn bã, vùi đầu vào ăn.

” Hắc hắc, không phải là chị trở về tìm anh ta, cùng anh ta nói lại tình cũ ?”

“Chị cùng anh ta cho tới bây giờ vốn không có tình yêu, nói lại thế nào?” Tiết San San thân nhiên nói, chỉ vào đồ ăn trên bàn.”Em không phải đói bụng sao? Còn không mau ăn?”

” Hừ!”

Tiết Hàm Nhã không phục vùi đầu vào ăn, cuối cùng trở lại không khí im lặng.

Nhưng không bao lâu, hai mắt Hàm Nhã bỗng nhiên sáng lên chỉ vào tiền sảnh” Xem, người kia..... thần tượng của tôi!”

Tiết San San hướng theo tay cô nhìn, không khỏi cả người chấn động.

Một thân ảnh màu xám Luật Hạo Thiên, đi cùng người con gái tóc dài phiêu phiêu Nghiêm Thanh Du, bởi bàn đang chỉ dẫn họ đi vào bàn ăn, bọn họ cách đó không xa.

Tiết San San theo bản năng cúi đầu, lại nghe Hàm Nhã kích động nói:” Ở trường học của tôi đều đặc biệt sùng bái anh ấy, thiên thần hắc đạo! Nếu có thể gia nhập vào bang hội của anh, chẳng sợ chỉ là một em gái, tôi cũng nguyện ý!”

Tiết San San sững sờ:” Em nói cái gì? Thiên thần hắc đạo? Em nhận lầm người rồi?”

” Làm sao có thể? Anh ta chính là người đại danh lừng lẫy Luật Hạo Thiên! con nuôi Lâm gia, không thua kém phó tổng tài. Bất quá đây chính là thân phận bề ngoài, chỉ cần là người ngoài, ai chẳng biết Lâm gia kỳ thật cũng là xã hội đen, lão gia là lão đại, anh ta là lão nhị!”

Tiết San San kinh ngạc, cảm xúc thực sự hỗn loạn, liếc trộm nhìn Luật Hạo Thiên, lại nhìn Giang Trục Thủy thấy anh không có chút kinh ngạc:” Anh cũng biết?”

Hắn thờ dài:” Loại sự tình này, kỳ thật rất nhiều đại gia tộc đều có, chỉ trông vào bạch đạo, không có khả năng đem thế lực khuếch trương thế lực lớn đến như vậy, đều phải có hắc đạo để làm thế lực chống đỡ.”

Tiết San San cảm thấy khó có thể chấp nhận:” Thật không nghĩ tới.....”

Lúc này Nghiêm Thanh Du phát hiện bọn họ, mỉm cười hướng bọn họ vẫy vẫy tay, sau đó cùng Luật Hạo Thiên nói câu cái gì, hai người đồng thời đứng lên, hướng bọn họ đi tới.

Tiết Hàm Nhã đặc biệt hưng phấn:” A..... Thần tượng hướng tôi đi tới.....”

Hai người đi đến gần, Tiết San San và Giang Trục Thủy cùng đứng lên.

Luật Hạo Thiên mỉm cười nói:” Thực trùng hợp, không bằng đi chúng ta ngồi cùng bàn đi, tôi gọi mang thêm vài cái ghế.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ăn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Đánh vỡ gian tình

Luật Hạo Thiên mỉm cười nói:” Thực trùng hợp, không bằng chúng ta ngồi cùng bàn đi, tôi gọi mang thêm vài cái ghế”.

San San vội trả lời:” Không cần, không cần quấy rầy các người.”

Nhìn cô gái nhỏ rúc bên cạnh Luật Hạo Thiên, nhớ tới hai ngày trước trước mặt cô rơi lệ, không khỏi cảm thán thế sự biến ảo vô thường.

”Không quấy rầy.” Nghiêm Thanh Du chỉ vào chỉ vào Tiết Hàm Nhã.” Vị tiểu thư này là bạn gái của cô?”

”Cô ấy là em gái tôi.”

Tiết Hàm Nhã vốn muốn phản bác, nhưng rất nhanh nói:”Chị, chúng ta qua đi! Mọi người ngồi cùng nhau rất náo nhiệt!”

”Đúng vậy!” Nghiêm Thanh Du nói xong cầm tay San San.

San San kinh ngạc phát hiện tay cô có mồ hôi, hơn nữa lại run nhẹ. Ngẩng đầu nhìn lên, ánh mắt kia rõ ràng mang theo ý tứ xin giúp đỡ.

Sao lại thế này? Cô không dám cùng Luật Hạo Thiên một mình ở chung sao?

Mang theo do dự, cô nhìn Giang Trục Thủy, hần lại thân nhiên nói:”Được, chúng ta đi qua, bởi Luật thiếu gia cùng Luật phu nhân tương lai!”

Dứt lời dắt tay cô, rồi đi qua.

Tiết Hàm Nhã không cần người mời, tìm vị trí của mình, si ngốc nhìn thần tượng.

Luật Hạo Thiên thói quen bị nhìn chăm chăm, tự nhiên ngồi đối diện cô. Cứ như vậy, vị trí của anh cùng Tiết San San gần nhau.

San San ngẩn ra, muốn đổi vị trí, anh lại ở dưới bàn vụng trộm cầm tay của cô

Trên mặt nháy mắt hiện lên ửng hồng, cô dùng sức giãy, nhưng khí lực của anh thực dọa người, cô lại không dám lộ ra, chỉ đành ủy khuất nén giận.

Cái này! Vị hôn thê của anh ngay tại bên cạnh, anh như thế nào không biết xấu hổ!

”Thần tượng, anh cho tôi kí danh đi!” (ý bảo xin chữ kí)

Tiết Hàm Nhã bỗng nhiên lấy ra một cuốn sổ nhỏ, đưa đến trước mặt Luật Hạo Thiên.

Anh thông dong cười, một bàn tay còn đang cầm lấy San San, tay kia thì đề bút viết tên chính mình.

Hàm Nhã xem giống như bảo bối mà cất vào, kế tiếp lại đưa ra yêu cầu vô lý:”Luật tiên sinh, tôi có thể vào hội của anh được không?”

”Hàm Nhã!” San San nhú mày nói:”Em nói bậy bạ gì đó?”

Luật Hạo Thiên lại cười nói:”Tôi suy nghĩ một chút.”

Hàm Nhã hứng phấn nói:”Thật sao? Tôi thật sự có thể chứ?”

”Luật Hạo Thiên!” San San cả giận nói:”Anh có biết hay không mình đang nói cái gì?”

”Biết. Tôi nói tôi sẽ lo lắng.” Anh cười nói:”Cô bé đáng yêu này là em gái của cô sao? Một chút cũng nhìn không ra? Hai người tính cách chênh lệch nhiều.”

”Tất nhiên, chúng tôi vốn không phải là chị em ruột!” Hàm Nhã vội vàng cùng San San bỏ qua quan hệ một bên.

”Nga, như vậy à..... Ách, xin lỗi, tôi đi tiếp điện thoại!”

Luật Hạo Thiên cầm di động đi ra bên ngoài, San San như đứng trên đồng lửa, như ngồi trên đồng than, cũng đứng dậy nói muốn đi toilet.

Ra bên ngoài, cô nhìn chung quanh không thấy Luật Hạo Thiên, khốn kiếp, đi nơi nào rồi?

Bỗng nhiên một bàn tay từ phía sau, ôm lấy cô một phen kéo vào toilet.

Thấy Luật Hạo Thiên khuôn mặt tà mị tươi cười, cô phát hiện nơi này dĩ nhiên là toilet nam!

Cô sợ tới mức muốn chạy nhanh ra ngoài, anh lại ngăn chặn cửa lại.

”Anh làm gì?”

”Em không phải tới tìm anh sao? Có chuyện thì nói với anh đi? Nói, anh nghe.”

Cô cắn chặt răng:”Tôi nói cho anh, không được đồng ý yêu cầu của con bé!”

”Người ta cũng không nhận em là chị gái!”

“Con bé có nhận hay không tôi không quan tâm, tôi đáp ứng rồi cha phải chiều cố nó! Tôi đáp ứng được sẽ làm được!”

”Đáp ứng được sẽ làm được?” Anh bỗng nhiên duỗi cánh tay dài ra, ngang ngạnh đem cô ôm vào trong lòng.

Thanh âm tà mị ở bên tai phiêu động.” Em cũng đáp ứng phải làm nữ nhân bên người anh cả đời, em cần phải hết lòng tuân thủ lời hứa!”

”Anh nói vậy bực gì đó?” Cô cả kinh nói:”Tôi khi nào đáp ứng anh?”

”Em đã quên?” Anh nâng lên mặt của cô lên, ngón tay tá ác xẹt qua hai má như ngọc của cô, ”Lần trước tại nhà kính trồng hoa kia, lúc em rối tinh rối mù, anh hỏi em, có muốn hay không làm nữ nhân của anh, em nói muốn, anh lại hỏi em, muốn bao lâu, em nói, cả đời.”

”Nào có chuyện như vậy!” San San vừa thẹn vừa giận:”Tôi cho tới bây giờ chưa nói qua chuyện này!”

”Không phải nói sao, khi đó em rối tinh rối mù, thì làm sao nhớ rõ mình nói gì, cũng không nhớ rõ.”

”Anh vô si!” Cô mặt đỏ lên, cố gắng hồi tưởng tình cảnh ngày đó, chẳng lẽ cô thật sự đã nói qua?

Anh nở nụ cười, cúi đầu hôn trụ môi của cô, tay cũng tham nhập áo..... Cô đè tay anh lại, anh thấp giọng nói:”Em không nghĩ em gái em muốn vào xã hội đen?”

Cô sùng sốt, tay hơi hơi buông lỏng, anh liền trượt đi vào.

Anh tựa hồ thích hưởng thụ loại xúc giác này, ma trảo (tay) chậm rãi ở trên người cô dao động, nhưng loại thông thả này đối cô mà nói cũng là một loại tra tấn.

”Làm sao lại cau mày?” Anh trêu tức nhìn cô, cười nói:”Nghĩ muốn cứu em gái, cũng phải chủ động một chút!”

Chủ động một chút? Cái gì kêu chủ động một chút?

Nhìn cô bộ dáng thống khổ, anh thở dài:”Vậy anh lui từng bước, chỉ cần em chủ động hôn anh, anh sẽ cõ qua em gái anh!”

Ánh mắt ác ma nhìn chằm chằm người con gái bất lực, anh muốn chứng minh chuyện làm anh đau đầu nhất: Anh cũng không yêu cô, cho dù cô chủ động đối anh yêu thương nhưng nhớ, đối với anh mà nói, cô bất quá là vật anh muốn lấy, cùng với quyền lợi, địa vị, tiền tài, những thứ này, đều giống nhau! Anh có thể đùa bỡn cô trong lòng bàn tay, cũng không đối với cô động tình!

Cô cắn chặt răng, không phải chỉ là một cái hôn sao? So với bị anh sờ mó tốt hơn rất nhiều.

Kiểm chân, lại như thế nào cũng không chạm đến môi anh, cô hôm nay mặc giày đế bằng.

Không có biện pháp, đành phải hai tay khoát lên bờ vai của anh, môi run run chậm rãi để sát vào.....

Bỗng nhiên, cửa bị một lực mở ra.

San San kinh ngạc nhìn ngoài cửa, thấy Giang Trục Thủy ngơ ngác đứng ở nơi đó, nhìn bọn họ.

Theo ánh mắt của hắn, cô nhìn thấy bản thân chưa kịp thu hồi hai tay, vẫn đang ái muội khoát lên vai Luật Hạo Thiên.....

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Giết chết cô!

Theo ánh mắt của hắn, cô nhìn thấy bản thân chưa kịp thu hồi hai tay, vẫn đang ái muội khoát lên vai Luật Hạo Thiên.....

Cô đột nhiên cả kinh, buông tay ra:”Giang..... Tôi.....”

”Thực xin lỗi, quấy rầy hai người.”

Giang Trục Thủy khuôn mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng, xoay người ra ngoài.

San San cắn môi dưới, một loại bi ai tuyệt vọng nảy lên trong lòng.

Xong rồi, hần nhất định khinh thường cô. Tình cảnh như vậy, mặc cho ai cũng đều phải hiểu lầm.

Hần nhất định cảm thấy cô là nữ nhân hư hỏng, ở trong toilet nam vị hôn phi của người khác yêu thương vụng trộm, còn bên ngoài thì chán ghét, trong ngoài không đồng nhất, giống như kẻ nữ, là người thứ ba, phá hoại gia đình người khác.....

Hần nhất định là nghĩ như vậy, nhất định là.....

Nhìn cô ánh mắt ưu thương mất mát, Luật Hạo Thiên thế nhưng trong lòng lại hơi đau xót. Đáng giận, anh ghen tị sao? Loại tình cảm nhàm chán này làm sao có thể xuất hiện trên người anh?

Oán hận bản thân, khóe miệng ý cười tác ác nhếch lên, buồn bã nói:”Nha, bị phát hiện rồi! Làm sao bây giờ? Tiêu công chúa thuần khiết của chúng ta cũng bị từ bỏ.”

Đôi mắt cô tràn đầy hận ý che một tầng hơi nước, thoát nhìn quật cường lại điềm đạm đáng yêu.

”Luật Hạo Thiên, anh chính là cái đồ biến thái, cảm thú, không có nhân tính!”

”Phải không?” Anh đẩy mắt âm trầm một mảnh:”Em nói đúng, anh là người không có nhân tính, tin hay không hiện tại sẽ giết em!”

Giáo huấn mười năm trước anh không quên, những chuyện làm anh hỗn loạn, anh đều cước bộ mà đi, không thể dừng lại! Muốn thành công, lại không thể có này tình cảm nhàm chán này!

Vuron tay, anh siết cổ cô.

Cô hai mắt thê lương nhìn chằm chằm, ác ma này, anh thật sự muốn giết chết cô sao?

”Anh bóp chết tôi đi.....”

Cô nhắm mắt lại, gian nan nói:”Trước khi chết, tôi muốn biết một việc.”

”Anh..... Rốt cuộc có phải là Đằng Hải hay không?”

Câu nói của cô, trầm mặc một lúc, tay siết chặt cổ cô dần dần buông lỏng ra.....

Cô mở to mắt, trước mặt là vách tường tuyết trắng, ác ma đã không thấy đâu. Sờ sờ khóe mắt, có một giọt nước mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng.....

Cô không biết như thế nào trở lại, trên bàn com cũng không thấy Luật Hạo Thiên.

Nghiêm Thanh Du nói:”Hạo Thiên vừa mới gọi điện thoại nói có việc, nên đi trước.”

Giang Trục Thủy cũng đứng dậy nói:”Chúng ta cũng đi thôi!”

”Được rồi, tôi đây đi trước, San San có rảnh thì qua nhà tôi nhé!” Nghiêm Thanh Du cũng cười cạo từ, mở cửa xe màu đỏ của mình mà rời khỏi.

San San cảm thấy cô thật đáng thương, bị vị hôn phu cứ như vậy để ở nhà hàng mà đi, cô gái nào cũng cảm thấy không dễ chịu? Nhưng cô ấy vẫn mở miệng cười.....

Giang Trục Thủy cũng đi lấy xe, San San do dự có nên lên xe của hắn, hắn mở cửa xe, nhìn cô một cái:”Thất thần gì vậy Không vào à?”

Hàm Nhã không chút khách khí mở cửa phía sau mà bước vào, San san cũng bước vào. Nhưng vẫn không dám ngẩng đầu nhìn mặt của hắn, cô không biết nên đối mặt hắn như thế nào đối.

”Hàm Nhã, nhà của cô ở đâu?”

”Anh muốn đưa tôi về sao? Không cần, tôi không muốn về nhà, anh đừng đem tôi bán cũng được, hay tôi theo anh qua đêm cũng được.....”

”Địa chỉ nhà của cô, nói mau.” Giang Trục Thủy mặt âm trầm mệnh lệnh nói.

Hàm Nhã hoảng sợ, lắp bắp nói ra địa chỉ nhà mình

San San ở một bên nhìn, một câu cũng không dám nói. Xem ra hắn rất tức giận, cô có nên giải thích với hắn?

Ai, quên đi, cô có tư cách gì cùng hắn giải thích? Cô ngay cả quan hệ của mình và Luật Hạo Thiên cũng không giải thích nổi, không hiểu vì sao cô luôn rơi vào miệng của ác ma?

Cô thực hận chính mình, hận chính mình rất không chịu thua kém.

Giang Trúc Thủy trước tiên đem cô về biệt thự, sau đó lại lái xe đưa Hàm Nhã về nhà.

San San xuống xe, nhìn bọn họ rời đi, nhìn hần khi lái xe bộ dáng lạnh lùng, nhìn đến chiếc xe kia rời đi. Cô cảm thấy mình không xong rồi, cô không còn mặt mũi ở nơi này.....

Sáng sớm tỉnh lại, cô bắt đầu thu thập hành lý của mình

Chợt nghe chuông cửa vang lên, cô chạy tới mở cửa. Giang Trúc Thủy đứng ở cửa, thấy hành lý trong tay cô.

”Em phải đi?”

“.....Ừ.” Cô cúi đầu nói:” Trong khoảng thời gian này, cảm ơn anh đã chiếu cố tôi, quấy rầy anh rồi.....”

Cô cầm lấy hành lý đi ra ngoài, hần liền ngăn lại.

”Em muốn đi đâu?” Trên mặt hần nhìn không ra biểu tình gì, nhưng ánh mắt của hần rất lạnh.

“..... Tôi có thể thuê phòng.”

”Em muốn đi tìm Luật Hạo Thiên?”

Trong lòng cô hồi hộp, nguyên lai trong mắt hần, cô đã trở nên không chịu nổi như vậy! Trong một đêm, những ôn nhu kia đều biến mất.....

Cô cảm thấy tôn nghiêm của mình đã bị tổn thương, nhưng cô cũng không phẫn nộ. Nàng là người kiêu ngạo, nhưng những thứ đối tốt với cô, người đã cho cô áp áp, cô cuối cùng không thể đối bọn họ có tình cảm

Cần môi, cô vòng qua hần, tiếp tục hướng cửa đi. Bỗng nhiên hần chạy đến, cầm lấy tay cô.

Cô tròn to hai mắt, kinh ngạc nhìn hần. Trong mắt của hần, băng hỏa đan xen, cắn răng, khẽ thở hển hển.....

Trong mắt kia có thần sắc phức tạp, giống như đang chịu sự thống khổ.

Thật lâu sau, hần mới buông tay ra, lại nhìn cô, ánh mắt đã khôi phục như ngày thường bình tĩnh cùng sáng ngời.

”Ồ lại đây đi, đây là nơi A Vũ cho em, không có ai có thể đuổi em đi.” Hần than thở nói.

Cô sùng sốt, vội nói:” Không..... Không cần, lòng tốt của cậu ấy tôi xin nhận, tôi thật sự không quen ở nơi lớn như vậy.....”

”Anh không cho phép đi.” Hần dùng ngữ khí bình tĩnh cùng kiên định.” Anh đã đáp ứng A Vũ sẽ chiều cô em, anh sẽ làm được. Về chuyện của em, anh không nghĩ quản, cũng không có quyền quản.”

”Giang luật sư.....” Trong lòng cô rất khổ sở, cảm thấy mất mát, hần không bao giờ sẽ xem cô là bạn bè nữa.

Nhìn hai mắt cô sưng mù, thật lâu sau, hần thở dài:” Nói qua bao nhiêu lần, bảo anh Trúc Thủy là được rồi, bằng không, cũng giống như A Vũ cùng nhau, gọi anh là anh trai.”

Cô ngơ ngác nhìn hần, hần đây là tha thứ cho cô sao? Hay là hần không ngại ngày chuyện ngày hôm qua?

Hần lại bình tĩnh mặt nói:” Tuy rằng anh không tư cách quản em, nhưng anh khuyên em, vẫn nên cách Luật Hạo Thiên một chút.”

Cô khẽ cắn môi, cổ lấy dừng khí nói:” Kỳ thật tôi cùng anh ta cũng không phải.....”

”Nga, đúng rồi, tối hôm qua anh thấy mẹ Hàm Nhã, cũng chính là mẹ nuôi của em, Lí Tú Phương.” Hần bỗng nhiên cắt lời nói của cô, hơn nữa chuyển hướng đề tài:” Anh hướng bà ấy hỏi qua một số việc, tuy rằng không việc gì quan trọng, nhưng anh phát hiện một điểm đáng ngờ.”

”Điểm gì đáng ngờ?” San San tinh thần lập tức tỉnh lại hỏi.

Giang Trúc Thủy trầm ngâm nói:” Căn cứ vào tin tức Lí Tú Phương cung cấp ngày đó, án phát ngày đó, cha nuôi em Tiết Đài Ân là buổi tối mười giờ nhận được một cú điện thoại, sau đó liền đi ra ngoài. Nửa đêm lúc mười hai giờ, phát hiện Tiết Đài Ân hôn mê ở trong xe, xe có dấu vết va chạm, Nghiêm Dĩ Chính chết trước xe, giám định vì tai nạn xe cộ mới chết, thời gian tử vong là mười một giờ.”

San San lắng nghe, hần tiếp tục nói:” Nhưng ngày hôm qua anh hỏi, bà ấy nói lúc mười một giờ Tiết Đài Ân bước ra khỏi nhà, anh liên tục hỏi, bà ấy lại mơ hồ không rõ, có vẻ khần trương. Nếu cha nuôi của em thật sự mười một giờ ra khỏi nhà, như vậy ông ấy cũng không đủ chứng cứ để chứng minh.”

San San vui vẻ:” Chúng ta lại đến hỏi bà ấy đi!”

Hần lắc đầu:” Vô dụng, nếu bà ấy có thể làm chứng, năm đó sẽ không sẽ nói ra căn cứ chính xác như vậy. Trừ phi có người thứ hai chứng minh, nhưng anh hỏi qua em gái em, cōaays nói ngày hôm đó gủ sớm, mà em ngày đó vừa vận phát sốt nằm viện.”

” Đúng vậy, ngày đó em ở trong bệnh viện.” Cô âm thầm nói:” Tối hôm đó cha vội tới đưa cơm, đến 7 giờ mới đi..... Không nghĩ tới ngày hôm sau ông ấy liền xảy ra chuyện.....”

” Đừng đau lòng, chúng ta sẽ nghĩ biện pháp khác.” Hấn nghĩ nói:” Anh cảm thấy Lí Tú Phương hiện tại cùng chồng rất đáng nghi, năm đó cha em vừa bị hình phạt, bọn họ liền cùng nhau, như thế khẩn cấp, tựa hồ sớm đã có tính toán.....”

” Anh nói gì cố ý muốn hãm hại cha, chỉ vì muốn cùng nam nhân kia?”

” Rất có khả năng, nhưng hết thấy đều là suy đoán, chúng ta tiếp tục điều tra, nhất định sẽ có chứng cứ!”

San San nhìn mắt anh có chút mệt, cảm kích nói:” Cảm ơn, cảm ơn anh, anh trai.”

Hấn hơi sững sốt, lập tức cười khỏ, cô đã lựa chọn, không phải sao? Như vậy người anh này, tự nhiên thật giống bộ dạng anh trai.....

” Tốt lắm, anh còn có một tin tức tốt muốn nói cho em.” Hấn cười nói:” Nghiêm tiểu thư buổi sáng hôm nay gọi cho anh, cô ấy nói gọi em không được, điện thoại em mất sao?”

“..... Ừ, vâng.” Cô đỏ mặt nói:” Cô ấy tìm em có chuyện gì?”

” Cô ấy mời em, cùng cô ấy nghỉ phép ở Hawaii.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Hải đảo mê tình(Nhất)

” Cô ấy mời em, cùng cô ấy nghỉ phép ở Hawaii.”

Giang Trục Thủy mỉm cười hướng cô trừng mắt nhìn. (cái này nguyên văn nha)

Cô sững sốt một chút:” Em cùng cô ấy quen biết chưa lâu, vì sao cô ấy muốn mời em?”

” Có lẽ cô ấy cảm thấy em tương đối có cảm giác thân thiết, ai biết được?” Hấn cười cười, sờ sờ cái mũi,” Bất quá anh cảm thấy việc này có chút kỳ quái, em phải cẩn thận.”

San San nghĩ:” Nếu có thể lấy được chứng cứ cho cha, mặc kệ nguy hiểm gì em cũng phải thử một lần!”

Giang Trục Thủy trầm tư thật lâu, thờ dài,” Cô ấy nói tới nay lên máy bay, nếu em thật sự muốn đi, anh không ngăn cản em. Bất quá, nhớ đem thuốc đầy đủ, bên kia có thể không có bác sĩ.”

” Ừ, cảm ơn anh.”

” Đừng cảm ơn anh, đến đó em phải tự mình chiếu cố, tuy rằng nghiêm tiểu thư nói chỉ đi vài ngày, nhưng thân thể của em còn chưa hồi phục, phải cẩn thận.” (Lady: Sao giống cha tiễn con đi xa thế nhỉ?)

” Vâng, em biết.” Cô gật gù đầu, cảm thấy trong lòng lại âm áp.

Hấn nhìn cô, có chút bất an nói:” Nghiêm tiểu thư là vị hôn thê của anh ta, em thật sự phải cẩn thận một ít mới tốt.”

” Yên tâm, em là cầu thủ Taekwondo có đai mà!”

Hấn lắc lắc đầu:” Hay là cẩn thận thì hơn.”

Hấn khi nào trở nên dong dài như vậy? Bất quá hấn còn có thể giống như bạn bè mà cùng cô nói chuyện, điều này làm cho cô có cảm giác vui mừng sâu sắc

” Được rồi, đã biết rồi.” Cô thoải mái mà cười nói.

Hấn lại vẫn thờ dài thờ ngắn:” Đi thôi, anh cùng em đi mua vài bộ quần áo, ở cùng với Nghiêm tiểu thư, cũng không thể ăn mặc quá keo kiệt.”

Buổi tối bây giờ, San San mang theo hành lý nhỏ vào sân bay, Nghiêm Thanh Du ở xa liền hướng cô ngoắc tay, bên người còn có vài tên vệ sĩ cùng bảo mẫu.

” San San, Cô đem nhiều đồ để làm gì? Mình đây cái gì cũng có, cái gì cũng không thiếu.” Nghiêm Thanh Du nắm tay San San, để bảo mẫu tiếp lấy hành lý của cô.

Trên máy bay rất yên tĩnh, nhìn xuyên qua cửa sổ có thể thấy bầu trời đêm xinh đẹp, thành thị phía dưới là một mảnh mơ hồ.

Cô bỗng nhiên cảm thấy rất mệt, vì thế dựa lưng vào ghế, dần dần tiến vào mộng đẹp.....

Xuống máy bay, dừng lại trước một khách sạn.

San San đứng ở bên cửa sổ, nhìn bờ biển mê người, cây dừa xanh biếc, bờ cát màu vàng, mọi người mặc Bikini hưởng thụ mùa hè..... Thật là sung sướng a! Cô cũng nhin không được muốn tiến ra ngoài biển kia.

Nghỉ ngơi một chút, Nghiêm Thanh Du liền lôi kéo cô cùng đi ngắm phong cảnh, xem biểu diễn, vũ hội gì đó văng vẳng. Đến buổi tối, nằm dưới ánh sao biển, gió biển nhẹ nhàng phát qua, thoải mái như muốn thiếp đi.

Bầu trườ đem quả nhiên rất đẹp, bất quá cô không quên nhiệm vụ của mình, một khi có cơ hội lại hỏi qua chuyện của Nghiêm gia.

Mà Nghiêm tiểu thư tựa hồ cũng đối cô cảm thấy hứng thú, hỏi chuyện nhà cô, cô đành phải nói mình là cô nhi, không dám nói chuyện của cha nuôi.

Cuối cùng cũng hỏi tới vấn đề tình cảm.

” San San cùng Giang luật sư quen biết lâu chưa? Các người lúc nào xác định quan hệ?”

“..... Chúng tôi quen biết cũng không bao lâu, xác định quan hệ..... cũng là vài ngày trước.” San San mặt đỏ nói, cô nghĩ nói dối là không tốt, cho nên liền mạnh miệng nói thời điểm đó.

Nghiêm Thanh Du có chút dăm chiêu nói:” Nga..... Mới bắt đầu tình cảm, đúng là mỗi ngày đều thấy hai người ở chung! Thật xin lỗi, tôi bắt cô đi theo tôi, có phải hay không đã quấy rầy hai người?”

San san liền xua tay:” Không có, kỳ thật anh ấy công việc cũng rất việc, tôi cũng không muốn suốt ngày quấn lấy anh ấy.”

Mặt của cô lại đỏ, chao ôi, làm sao bây giờ? Cô da mặt luôn mỏng như vậy, nếu cứ tiếp tục như vậy cô sẽ làm lộ chuyện mất!

Nhưng Nghiêm Thanh Du lại truy vấn không tha, đều là chuyện tình cảm, làm cho San San thống khổ không thôi.

” Thanh Du, tôi buồn ngủ quá, tôi muốn đi ngủ.”

Cô chật vật trốn trở về phòng, vụng trộm gọi cho Giang Trục Thủy:” Làm sao bây giờ? Cô ấy hỏi chuyện của chúng ta, em sắp chống đỡ không được rồi.”

” Đừng có gấp, cho dù cô ấy hoài nghi quan hệ của chúng ta, cũng không thể bắt em được.”

” Nhưng em..... Em thật sự không biết nên trả lời như thế nào về vấn đề này.”

Bên kia điện thoại trầm mặc thật lâu, truyền đến tiếng anh thở dài bất đắc dĩ:” Em chẳng lẽ không biết thêu dệt sao?”

“.....”

” Quên đi, anh dạy cho em một phương pháp, lần sau cô ấy hỏi lại em, em có thể hóa bị động vì chủ động, hỏi chuyện cô ấy cùng Luật Hạo Thiên, đòi đi chú ý của cô ấy, như vậy cô sẽ quên chuyện của chúng ta.”

” Nga.” San San bừng tỉnh đại ngộ, khen:” Không hổ là luật sư, anh thật sự là quá thông minh.”

Hắn cười cười, khen anh thông minh không chỉ mình cô, nhưng từ trong miệng cô nói ra, nhưng cũng làm cho hắn cảm thấy vui vẻ không nói nên lời.

” Được rồi, đã khuya, em ngủ đây!”

Nghe được bên kia thanh âm đã tắt, hắn sững sờ vài giây, sau đó sâu kín thở dài.

Cô bé này, luôn làm cho người ta không yên lòng, hắn có nên đi theo cô không? Nhưng hai ngày cũng là một khoảng thời gian.....

Ngày hôm sau, San San cùng Thanh Du ngồi trên du thuyền, đi dạo chung quanh.

San San nghe xong ý của Giang Trục Thủy, vừa lên đến liền hỏi chuyện của Thanh Du cùng Luật Hạo Thiên.

” Các người là do trưông bối đđnh hôn, nhưng cũng phải có cảm tình chứ?”

Thanh Du sắc mặt âm đđm ” Tôi không biết..... Tôi thích anh ấy, nhưng anh ấy không thích tôi.”

Sau đó liền một mình ngồi qua một bên, không nói. San San muốn nói chút an ủi, lại không biết nên nói như thế nào.

Thời điểm giữa trưa, San San nằm trên tàu phơi nắng, mơ mơ màng màng thiếp đi.

Không biết qua bao lâu, bỗng nhiên cảm thấy trên cổ cảm thấy lạnh lẽo, cô ừ trong giấc mộng tỉnh lại, phát hiện trên cổ của mình có một thanh dao gọt trái cây!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đđng Ắn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Hải đảo mê tình (Nhị)

” Lão gia, đến phiên ngài.”

Giang Trục Thủy ở biệt thự Lâm gia bồi lão gia từ chơi cờ, lão gia từ tựa hồ không yên lòng.

” Ai, không được.”

” Lão gia có gì phiền lòng sao?”

Lâm Bạc lắ lắ đầu.” Gần nhất cảm giác được, giống như có chuyện gì sắp phát sinh..... Ta gọi là cậu điều tra Luật Hạo Thiên, cậu tra thế nào?”

” Anh ta làm việc rất cẩn thận, tôi không tra được gì cả, làm việc đều sạch sẽ.”

” Luật Hạo Thiên này, làm như không làm, làm như làm đại, nó sẽ không cam tâm chịu khuất phục. Ta lần này kêu A Tường trở về, muốn thử dò xét nó, nếu nó đối ta là nhị tâm (không trung thực, hai lòng) , nhất định sẽ không chịu nổi ra tay!”

” Lão gia định ra hôn sự hai nhà Lâm Nghiêm, cũng là muốn thử anh ta sao?”

” Nghiêm gia không được, Nghiêm lão Nhị muốn đem con gái gả vào Lâm gia, muốn mượn lực của ta, mà ta cũng muốn nhân cơ hội này đem Nghiêm thị thu về tay mình. Chuyện này, nếu Hạo Thiên có thể làm tốt, ta đây liền đem Lâm thị giao cho nó quản lý, coi như là thành gia lập nghiệp, ta là không có bạc đãi nó.”

” Hy vọng anh ta có thể hiểu được khổ tâm của lão gia.”

” Chỉ sợ nó đã tâm quá lớn, ta cho nó lại nhiều, nó cũng sẽ không thỏa mãn.” Lâm Bạc thờ dài.” Trục Thủy, ta già rồi, có một số việc, cũng không có sức mà đi quản, ta thật hy vọng có thể có một người có thể thay ta quản lý sự nghiệp này, còn có, chiếu cố con gái Tư Tư của ta. Đối với cậu biết, người này tuyệt đối sẽ không phải là Luật Hạo Thiên.”

” Lão gia vì sao luôn hoài nghi anh ta?”

” Ta sống đến như vậy, có đôi khi xem người liếc mắt một cái có thể nhìn thấu bản chất của họ. Luật Hạo Thiên người này, rất khó làm cho người ta có thể hiểu được, nguyên nhân cho ta nhìn không thấu nó, cho nên ta biết rõ Tư Tư thích nó, cũng không dám dung túng cho bọn họ hai người ở chung.”

Lão gia từ nhìn Giang Trục Thủy, thành khẩn nói:” Trục Thủy, mấy năm nay cậu âm thầm giúp ta không ít việc, ta biết, cậu cùng cha cậu giống nhau, đều không phải là người truy danh trục lợi, nếu không, bằng năng lực của nó, chỉ sợ sớm đã ở trên ta. Năng lực cùng nhân phẩm của cậu ta điều hiểu. Nếu đem Tư Tư giao cho cậu, ta cũng an tâm.”

” Lão gia, hảo ý của ngài tôi xin nhận, nhưng thật ra bằng năng lực của địa thiếu gia, những việc này cũng có thể làm được.”

” Tiểu tử thôi, coi như hết! Nếu không có người phụ nó (ý nói Lâm Tường), ta chỉ sợ sau khi ta mất, nhà này cũng bị nó hủy.”

” Lão gia đừng lo lắng, ngài thân mình cường tráng như vậy, sống đến một trăm tuổi cũng không có vấn đề gì.”

” Tốt lắm không nói cái này, đúng rồi, hôm nay như thế nào không mang bạn gái của cậu cùng nhau đến?”

” Cô ấy cùng với Nghiêm tiểu thư đi Hawaii rồi.” Giang Trục Thủy nghĩ nghĩ, hỏi:” Luật thiếu gia vì sao không đưa Nghiêm tiểu thư cùng đi?”

”Nga, Hạo Thiên đi Vancouver bàn chuyện làm ăn.”

Giang Trúc Thủy sững sốt:” Anh ta đi một người?”

”Đúng vậy, Vancouver bên kia vẫn đều giao cho nó xử lý.” Lão gia tử hỏi:” Có vấn đề gì sao?”

”Không có gì, tôi phải trở về. Lão gia bảo trọng.” Hấn đứng dậy cáo từ.

Lão gia tử gật gù gật đầu:” Trúc Thủy, có rảnh thì gặp Tư Tư được không, con bé dạo gần đây đều thay đổi, không nói chuyện, người cũng gầy, ta thật lo lắng.”

”Lão gia yên tâm, tôi rảnh nhất định sẽ gặp Tư Tư tiểu thư.”

Vội vàng rời khỏi biệt thự Lâm gia, Giang Trúc Thủy lập tức gọi điện thoại cho San San.

Không ai nghe máy, lúc hấn chuẩn bị tắt điện thoại, bỗng nhiên có người bắt.

“Alo, xin chào.”

Thanh âm này không phải của San San, mà là Nghiêm Thanh Du.

”Nghiêm tiểu thư?” Hấn nghi hoặc nói:” Như thế nào là cô? San San đâu?”

”San San đang tắm, nếu cần thì tôi sẽ đưa cho cô ấy?”

”Nga, không cần. Cảm ơn.”

”Anh có chuyện gì sao? Tôi có thể nhấn lại.”

”Không cần, tôi không có chuyện gì, chúc hai người đi vui vẻ.”

Buông điện thoại, Giang Trúc Thủy nhẹ nhàng thở ra, ai, là hấn suy nghĩ nhiều sao? Luật Hạo Thiên làm sao có thể làm chuyện hoang đường này?

San San nhìn con dao gọt hoa quả trên cổ mình, ánh mặt trời chiếu rọi xuống, lóe ra ánh sáng lạnh lùng.

Cô chỉ một thoáng buồn ngủ một chút, ngẩng đầu vừa thấy, đáy lòng lập tức lạnh lẽo.

Luật Hạo Thiên !

Anh ta làm sao có thể ở trong này? Anh ta làm sao có thể xuất hiện trên thuyền của cô?

Đôi mắt thâm thúy tối tăm, cho dù mặt trời đã khuất cũng làm cho người ta cảm thấy rét lạnh, mà trong tay anh lại nắm lấy con dao lại làm cho cô càng thêm tuyệt vọng.

Anh thật sự muốn giết cô sao?

Thân thể của cô co lại một chút, hô:” Thanh Du, Thanh Du!”

”Không cần gọi, cô ấy không ở trên thuyền cô ấy cùng vệ sĩ, người hầu, đã ngồi thuyền khác rồi khỏi rồi.”

Anh tà mị cười:” Hiện tại, trên thuyền này, cũng chỉ có hai người chúng ta.”

San San thân thể hơi hơi run, chỉ có bọn họ, vậy anh giết cô chẳng phải là dễ dàng sao, sau khi giết ném cô xuống biển, hủy hết dấu vết

Trời ạ, cô không dám nghĩ, cô phải làm sao bây giờ? Chẳng lẽ cứ như vậy để anh ta chém giết?

Dao của anh dọc theo đường cong xinh đẹp của cô hạ xuống, thấp giọng nói:” Yên tâm, tôi sẽ không giết em, tôi chỉ là..... Muốn em gọt táo thôi.”

Sau đó, cô kinh ngạc nhìn từ phía sau cầm lấy một đĩa táo, cắt một mảnh đặt trên miệng cô.

Thanh âm mỉa mai nói:” Ăn đi.”

Mở môi cô, đem miếng táo bỏ vào miệng, sau đó đem hai tay cô cố định trên đầu.

Dao gọt hoa quả lạnh lẽo lướt qua da thịt trắng nõn xinh đẹp của cô, cuối cùng dừng lại ở cúc áo somi thứ nhất.

Cô cả người vụn vẹo, hoảng sợ nhìn anh, ác ma này, anh ta rốt cuộc muốn làm cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Hải đảo mê tình(Tam)

Ác ma này, anh rốt cuộc muốn làm cái gì?

Cô vụn vẹo thân hình, tưởng thoát khỏi khống chế của anh, lại nghe thấy thanh âm trầm thấp của anh:” Đừng nhúc nhích, em bị thương tôi cũng không chịu trách nhiệm”

Cô không dám cử động, trơ mắt nhìn anh nắm dao gọt hoa quả, nhẹ nhàng cắt áo cúc áo của cô, một viên đứt ra.

Cổ áo nhất thời lộ ra nội y màu đen cùng da thịt trắng nõn, sâu thẳm mê người.

Anh tạm dừng, thưởng thức một chút, sau đó tiếp tục xuống phía dưới, dao phong chậm rãi lại chuyển qua cúc áo tiếp theo, cô cả kinh nói:” Anh muốn làm gì? Mau dừng tay!”

” Giả bộ làm thánh nữ, thân thể em có phần nào tôi chưa thấy qua?” Anh nói xong không chút do dự lại cắt cúc áo thứ hai.

Cô cắn môi, nhìn bàn tay tà ác kia dùng dao gọt hoa quả, đem cúc áo cô cắt từng nút từng nút, thân thể cùng nội y màu đen ôm vòng một đầy đặn, vòng eo mảnh khảnh. thân thể này, làm cho anh trầm luân.

Sống dao nhẹ nhàng lướt qua bụng cô làm cô run nhè nhẹ, rồi vùng mạnh lên, cô sợ tới mức thân thể căng thẳng. Ngay sau đó, anh cắt cạp váy của cô.

Váy hoa hóa thành từng mảnh từng mảnh giống như hồ điệp bay múa, bay xuống biển.

Không được, cô không muốn quần áo bị lột bỏ rồi chuyện gì sẽ xảy ra, việc này khó có thể tưởng tượng được.

Cô không thể ngồi chờ chết, vì thế cắn chặt răng, nhấc mạnh chân, đá hướng bộ vị của anh.

Anh nghiêng người tránh, cô thoát khỏi kiềm chế lấy hết sức nhảy xuống biển.

Dưới biển, nước biển rất tĩnh lặng, nhưng cũng có thể cảm giác được sóng ngầm, vừa tiếp xúc với sóng biển, cô liền bị uống mấy ngụm nước.

Cô bơi rất kém, chỉ biết đơn giản khuỵu loạn xạ, nhưng cô nghe nói nước biển sức nổi rất lớn, cho nên mới dám yên tâm mà nhảy xuống.

Nhưng nhảy xuống cô mới phát hiện không phải, thời điểm này cô phải áp chế đi sự sợ hãi, hơn nữa cô phát hiện chính mình giữa đại dương mênh mông căn bản không rõ phương hướng.

Đáng giận! Bờ rốt cuộc ở đâu?

Cô đành phải liều mạng, nhận thức một phương hướng liều mạng tiến về phía trước, trong lòng nghĩ, lúc này đây, không bao giờ như vậy ... nữa yếu đuối bị anh khi dễ.

Không biết qua bao lâu, cô cảm giác được không còn là chính mình, tay chân cũng không còn khí lực. Bốn phía đều là nước biển mênh mông, đè ép cô, giống như đang cắn nuốt.

Cô dần dần về phía trầm xuống, cảm giác được thân thể đang dần dần cảm thấy sợ hãi.

Bỗng nhiên một bàn tay bắt được chân của cô, theo sau nâng thân thể của cô lên, ôm lấy cô, lấy tốc độ kinh người đến du thuyền.

Rất nhanh, Hạo Thiên mang theo cô lên du thuyền, đỡ cô lên boong tàu.

Cô ho khan vài cái, phun ra mấy ngụm nước, thần trí có chút thật khó chịu.

Mở mắt ra nhìn anh cả người ướt đẫm, quần áo ướt sũng dán trên người, đáng người hoàn mỹ làm cho người ta phun máu.

Ngày thường mặc bộ đồ tây giày da anh có vẻ thực gầy gò, không nghĩ tới anh không gầy, cơ bắp từng khối từng khối góc cạnh rõ ràng.

Trên người trên mặt đều là nước biển, tóc dán trên trán, giờ khắc này, anh tuấn mỹ cùng lãnh khốc giống như biển lớn bình thường cuồng dã, xơ xác tiêu điều!

Tuy rằng đối với anh hận thấu xương, nhưng không thể không thừa nhận, cô quả thật bị anh làm cho thần trí điên đảo.

Hạo Thiên không cời bỏ y phục ẩm ướt, cứ như vậy chậm rãi đi đến trước mặt cô, ngồi xổm xuống.

”Về sau xem em còn dám chạy trốn không.” Anh nói xong, mắt đi tính nhẩm nại bình thường, cầm lấy dao gọt hoa quả cắt đứt áo ngực và quần lót của cô.

Thân thể thiếu nữ như son như ngọc mềm mại hoàn toàn lộ ra, hai đỉnh điểm khéo léo linh lung roi run rẩy, giữa hai chân như đang trĩu trĩu, nhưng giọt nước như viên ngọc trên châu vẩy quanh thân thể xinh đẹp, làm cho cô giờ khắc này như một bức tranh.

Anh vươn tay ướt chạm vào cơ thể mềm mại của cô, cô không có sức giãy dụa, thậm chí ngay cả vận vẹo một chút khí lực đều không có. Chỉ có thể như vậy để tay anh dò xét, tùy ý cặp mắt anh ta tà ác nhìn ngắm thân thể cô.

”Ấn.....”

Khó nhin rên rỉ rốt cuộc ức chế không được tràn ra, cô đỏ bừng mặt, hận chính mình làm sao có thể để ác ma vuốt ve lại phát ra loại thanh âm hưởng thụ này?

Chẳng lẽ cô thật sự bị anh ta bắt làm tù binh? Thân thể đầu hàng, cho nên tâm linh cũng khuất phục cho anh ta?

Vì sao, cô làm sao có thể hạ lưu như vậy, một lần lại một lần bị anh giữ lấy, lại không biết phản kháng, lúc này đây cư nhiên cam tâm tình nguyện bị anh đùa bỡn! Thật sự đáng xấu hổ! Nhưng, cô thật sự vô lực đi không chế loại cảm giác này.....

Cô nhắm hai mắt lại, nước mắt chậm rãi chảy qua hai má.

Anh cúi đầu, hôn lên mặt của cô mặn mặn nước mắt cùng nước biển, ôn nhu nói:”Vì sao khóc? Là không muốn làm nữ nhân của tôi sao?”

Cô nhắm chặt hai mắt không trả lời.

Anh tiếp tục ôn nhu nói:”Đừng vọng tưởng, Giang Trục Thủy căn bản bảo hộ không được em. Một ngày nào đó, anh sẽ làm cho hán biến mất khỏi thế giới này.”

Ngữ khí của anh là như vậy, lời nói ôn nhu, nhưng ý thật là tàn nhẫn.

”Không cần!” Cô cả kinh mở mắt ra.”Anh là ác ma, anh ấy với anh không cừu không oán, vì sao muốn nhắm vào anh ấy?”

”Không cừu không oán?” Anh nở nụ cười,”Em đến văn phòng của anh ta xem, máy tính của anh ta chứa đựng bao nhiêu tư liệu của anh!”

”Sao lại thế?”

”Em không hiểu, thế giới hắc ám này, chỉ là dựa vào cố gắng không có khả năng thành công, phải xem còn có đủ ngoan độc.....”

Đôi mắt của anh tối đen lại, nắm đuôi thon dài của cô, kéo về bên hông mình, sau đó, kéo khóa quần ra.....

Cô cảm thụ được anh thông thả mà mềm nhẹ đánh sâu vào, lúc này đây, anh thật sự ôn nhu, sự ôn nhu này, làm cho cô có một loại cảm giác kỳ quái, khoái cảm dần dần kéo lên cao.

Anh vui đùa ở gần cổ cô, hôn cô khéo léo thì thầm tai cô nói:”Anh nghĩ sẽ giết em, nhưng anh luyến tiếc, cho nên, theo anh cùng ở một chỗ, chỉ có anh có thể bảo hộ em. Của anh hết thấy đều có thể chia sẻ với em, cũng chỉ có thể với chia sẻ em”

Cô ngây ngẩn cả người, suy nghĩ bỗng dừng trở lại mười năm trước, thiếu niên áo trắng ôm cô ôn nhu nói, về sau anh đều đã bảo vệ em, tuyệt không để cho người khác khi dễ em!

Trong nháy mắt, Hạo Thiên trước mặt cô mơ hồ biến thành thiếu niên kia, cô run run vươn tay, xoa hai má anh lạnh như băng.”Đằng Hải.....”

Động tác của anh dừng lại, thật lâu sau, anh cắn răng, lại lâm vào mãnh công.

Anh không muốn cô nhắc tới tên này, bởi vì anh rốt cuộc không còn là Đằng Hải.

Này, vì sao qua lâu như vậy, vẫn là không thể quên đi cái tên kia?

”Đằng Hải, anh chính là Đằng Hải đúng hay không?” Cô khóc hỏi.

Anh ôm chặt cô:”Không được gọi, tên người kia.”

” Vì sao? Vì sao anh không chịu thừa nhận?” Cô hiện tại rốt cục hiểu được, anh chính là Đằng Hải, cho nên cô mới có thể như vậy hận anh, lại nhịn không được, đối anh có một loại khát vọng kỳ quái.

Chính là cô vẫn không thể tin được, như vậy ác ma chính là Đằng Hải của cô.

Anh cắn răng, ánh mắt âm ngoan nhìn cô:” Bởi vì Đằng Hải là tên ngu ngốc, cho nên mới bị lừa, cho nên mới bị thương tổn, nhưng Luật Hạo Thiên sẽ không, bởi vì Luật Hạo Thiên không có nhân tính!”

” Không! Không phải..... Anh ấy không phải ngu ngốc, tôi không cho phép anh vũ nhục anh ấy..... Đằng hải, anh trở về được không? Trở lại bên em được không? Tiết San San cần anh bảo vệ.....”

Cô chậm rãi ôm lấy anh, nhưng quần áo anh ướt sũng dán thân thể của cô làm cho cô rất khó chịu. Vì thế cô sờ soạng tìm được của nút thắt, muốn cởi bỏ.

Anh lại giữ tay cô nói:” Không nên nhìn.”

Cô ngạc nhiên nhìn anh, vì sao không thể nhìn?

Vì sao anh luôn không chịu cởi quần áo? Chẳng sợ cả người ướt đầm như vậy khó chịu cũng không chịu bỏ đi quần áo? Trên người anh có cái gì không thể nhìn co cái gì bí mật sao?

Mười năm này rốt cục đã xảy ra cái gì? Vì sao anh trở thành quái dị như vậy? Trong lòng anh đang cất giấu bí mật gì? Vì sao không chịu nói cho cô biết?

” Đằng Hải.....”

” Đừng kêu tên người kia nữa, anh ta căn bản không bảo vệ được cô, có thể bảo vệ em, chỉ có tôi, Luật Hạo Thiên!”

Đúng vậy, chỉ có anh, anh muốn trong lòng cô chỉ có anh, anh muốn cô hoàn toàn thuộc về anh!

” Tiết San San, em là của anh, đời này, em mơ tưởng rời đi khỏi anh.”

Trên biển bỗng nhiên nổi gió, gió cuốn sóng to, rít gào, quay cuồng.....

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Hai nữ nhân chung một chồng?

Lúc San San tỉnh lại, đã ở trong phòng khách của khách sạn.

Trên người sạch sẽ, đã thay bằng áo ngủ.

Nhìn xung quanh, không có một bóng người.

Nhớ lại lúc ở trên thuyền, cô cùng nam nhân kia là Đằng Hải hay là Luật Hạo Thiên tận tình cuồng hoan, cô cảm thấy chính mình đã sa đoạ. Mặc kệ anh là ai, cô cũng không nên có bộ dáng đó.....

Cô cảm thấy thẹn thùng che mặt, lúc này cô nghe thấy tiếng đập cửa, cô khẩn trương ôm lấy chăn, chỉ nghe ngoài cửa thanh âm của Nghiêm Thanh Du:” San San cô dậy rồi sao? Tôi muốn vào!”

Cửa vừa mở ra, Nghiêm Thanh Du đi đến.

” San San, ngủ ngon không?”

Tiết San San không biết nên trả lời cô ấy như thế nào, nhìn mặt cô ấy bình tĩnh, thực không hiểu sao cô lại bình tĩnh như vậy.

” Vì sao cô để tôi ở lại trên thuyền một mình? Vì sao Luật Hạo Thiên xuất hiện ở trên thuyền?”

Nghiêm Thanh Du cúi đầu trầm mặc trong chốc lát, nói:” Tôi không biết cô đang nói cái gì, ngày hôm qua lúc cô ở trên thuyền ngủ, cho nên chúng tôi đem cô về khách sạn.”

” Cô nói nhảm!” San San nổi giận, cô ta làm sao có thể trợn mắt mà nói dối!

Những việc đó, rõ ràng là chân thật xảy ra, cô nhảy xuống biển, cái loại chết sợ hãi này, cô bị anh dùng dao gọt hoa quả cắt quần áo, tóc anh nhỏ nước.....

Hết thấy đều chân thật như vậy, những điều đó chẳng lẽ nào là mơ!

” Cô có đói bụng không? Chúng ta đi ăn một chút gì đi.”

” Thanh Du, cô nhìn tôi, cô phải nói thật với tôi, cô vì sao phải làm như vậy? Luật Hạo Thiên là vị hôn phu của cô, cô như thế nào có thể.....”

” Cô muốn ăn cái gì, tôi gọi waiter (phục vụ) đem đồ ăn lên, được rồi, ta làm cho bọn họ đem nơi này đặc sắc đồ ăn giống nhau đưa tới một phần đi.”

Cô nói xong liền lấy điện thoại gọi phục vụ..... Ừ, được, khoai lát, nước dừa, còn có gà Philippines.....”

Nói thật nhiều tên thức ăn, sau đó buông điện thoại nói với San San:” Đừng nghĩ nữa, chúng ta là tới nghỉ phép, vui vẻ một chút được không?”

San San hừ một tiếng, cô cho tôi là đùa ngốc sao? Chỉ giới lừa bịp!..... Chẳng lẽ những việc kia hết thấy đều là mơ?

Ai, làm sao có thể, cô cũng bị bọn họ làm cho hồ đồ rồi.

Ăn một chút, Nghiêm Thanh Du đề nghị ra bờ biển phơi nắng.

Vì thế cảm áo tắm chuẩn bị thay, nhưng cởi áo ngủ xuống, liền nhìn thấy những dấu hôn kia, mập mowg thành từng mảng phình hồng, những việc kia hết thấy đều hiện ra!

Cô cắn chặt răng, thay váy dài. Nghiêm Thanh Du, cô quả nhiên nói dối!

Hai người nằm ở dưới ô, cô hỏi:” Thanh Du, vì sao cô muốn cùng tôi đến nơi này?”

” Tôi coi cô là bạn bè tốt nhất, cho nên muốn cô cùng tôi nói chuyện.”

” Bạn bè tốt nhất..... Cô thật sự coi tôi là bạn bè tốt nhất?”

” Đương nhiên.”

” Vậy cô nói cho tôi biết, cô rút cuộc vì sao phải làm như vậy?”

Nghiêm Thanh Du quay đầu, nước mắt lướt qua hai má, trầm mặc sau một lúc lâu rốt cục nói:” San San, thực xin lỗi.”

Tiết San San vẫn hỏi:” Vì sao, vì sao làm như vậy? Cô không phải thích anh ta sao?”

” Đúng vậy tôi thích anh ấy, nhưng anh ấy lại thích cô.”

Thanh âm Thanh Du ai oán làm cho tim San san dựng lên, thất hồn lạc phách giải thích nói:” Không có chuyện này..... Anh ta chỉ coi tôi là công cụ phát tiết của anh ta.”

Thanh Du lắc lắc đầu:” Anh ấy muốn nữ nhân, dạng nữ nhân nào anh cũng có? Chỉ cần anh ấy nói một câu thôi, tôi có thể lao vào lòng anh ấy, nhưng anh ấy ngay cả cho tôi một cơ hội cũng không cho tôi. Anh ấy chỉ đòi hỏi cô, anh ấy nói mình là người không có cảm giác an toàn, nhưng lúc ôm cô, anh ấy lại cảm thấy rất an toàn.”

San San tâm còn đang rung động, nói như vậy, anh chưa bao giờ đối cô nói qua, anh mỗi lần luôn thô bạo hoặc ôn nhu giữ lấy, làm cho cô cảm thấy chính mình chỉ là món đồ chơi của anh.

” Kỳ thật tôi đã sớm phát hiện quan hệ của các người, ngày đó ở hoa viên, tôi sau khi trở lại, tôi biết các người ở bên trong nhà kính đó, cho dù tôi chưa thấy điều gì, những nhìn cô cũng có thể đoán được..... Nếu tôi không nhận được tình yêu anh ấy dành cho tôi, tôi chỉ hy vọng có thể hết sức đi lấy lòng anh, làm cho anh vui vẻ, cho nên tôi an bài các người ở Hawaii gặp mặt.”

Nguyên lai là cô ấy an bài! San San khiếp sợ nhìn cô bình tĩnh như vậy, cô thế sao lại có thể bình tĩnh đối đãi với nữ nhân bên ngoài của anh!

” Tôi không thể cự tuyệt yêu cầu của anh, nếu như vậy có thể buộc lại tim của anh, tôi cũng có thể làm bất cứ việc gì vì anh!”

” Cô..... Không cần như vậy.” San San thật sự không biết nên như thế nào đối mặt với nữ nhân này, cô tình cảnh hiện tại giống như một tiểu tam (người thứ ba), nhưng cô chưa từng nghĩ tới chính mình có một ngày sẽ trở thành một người phá vỡ gia đình người khác!

” Tôi sẽ không gặp anh ta nữa, tôi sẽ không cùng anh ta có bất kì liên quan gì.” Cô cắn răng nói, nếu ở trong lòng của anh, Đằng Hải đã chết đi, như vậy cô cũng có thể hoàn toàn quên nam nhân này.

Đặng Hải đã không còn, mà Luật Hạo Thiên, không phải là người cô yêu.

Nghiêm Thanh Du nắm lấy tay cô:” Không, không cần, tôi cầu xin cô, cô đừng rời khỏi anh ấy, tôi không nghĩ cách nào có thể giữ anh ấy lại, tôi chỉ có thể kéo cô vào, tôi không có cách nào, San San, cầu xin cô, giúp tôi đi, giúp tôi giữ anh lại được không?”

San San kinh hãi, cô thật không ngờ cô ấy sẽ vì một người nam nhân mà làm một việc như vậy. Chẳng lẽ nữ nhân thật sự có thể vì yêu mà liều lĩnh sao?

Nhớ tới Tư Tư điên cuồng, cô hiểu, đều là yêu một người, chẳng qua là cách thể hiện của các cô khác nhau, một người là điên cuồng ghen tỵ, một người là thuận theo vô điều kiện.

Như vậy, thì cô là loại người nào?

” Thanh Du, cô bình tĩnh một chút, không như cô nghĩ.” San san cũng không biết nên nói thế nào, chẳng qua là bình tâm mà nói, cảm thấy loại chuyện này là không thể.

Cô cầm tay Thanh Du:” Tôi biết cô thương anh ta, nhưng cô liều lĩnh bảo vệ cái mà không thể gọi là tình yêu, chính mình cũng không vui vẻ gì, cô sao phải khổ vậy chứ?”

Thanh Du cúi đầu nói:” Tôi biết. Tôi rõ ràng biết, lại vẫn muốn giữ anh lại. Yêu một người chính là như vậy, không có lý do gì, chẳng phân biệt được thị phi hắc bạch.”

San San trong lòng lộp bộp hạ xuống, chẳng phân biệt được hắc bạch bốn chữ này, làm cho cô cảm thấy thật sâu bất an, giống nhau đoán được tương lai chính mình. Có một số việc, có lẽ không quan tâm, là thay đổi không được.

” Tôi không thể.....”

” San San, cầu xin cô, đáp ứng tôi đi, có cô ở đây, anh ấy mới có thể mở mắt nhìn tôi, mới có thể biết sự tồn tại của tôi. Chờ chúng tôi kết hôn, cô liền chuyển qua ở chung với bọn tôi, chúng ta coi như là hai nữ nhân chung một chồng, được không?”

San San sợ tới mức thoát khỏi tay cô:” Thanh Du..... Cô nói cái gì, làm sao có chuyện này.....”

Hai nữ nhân chung một chồng, điều này cũng quá hoang đường!

Thanh Du nhìn cô sau một lúc lâu, thờ dãi:” Ai, tôi biết như vậy rất làm khó cô, cô hãy suy nghĩ thật kỹ, trước không vội mà trả tôi, được không?”

” Không cần suy nghĩ, loại chuyện này tôi không đáp ứng.”

San San đứng lên, chạy như điên về khách sạn. Lòng của cô rất loạn, loạn giống như đầu cô.....

Thẳng đến khi màn đêm buông xuống, cô mới từ trên giường đứng dậy.

Đứng ở ban công nhìn lên sao trên trời, cô muốn thoát khỏi suy nghĩ rối rắm này, hai tháng này, đã xảy ra nhiều chuyện, cô sắp không chịu nổi.

Cho tới nay, cô sống đến ngày hôm nay chỉ vì hai người, cứu cha, tìm Đặng Hải.

Hiện tại án tử của cha đã có manh mối, Đặng Hải cũng tìm được rồi, hết thảy cũng trong mong muốn của cô.

Cô nên làm cái gì bây giờ? Con đường phía trước, rốt cuộc nên đi thế nào?

Cầm lấy điện thoại, lo lắng, bỗng nhiên nhìn đến một dãy số, chắc là giữa ngày hôm qua, Giang Trục Thủy gọi đến.

Sao lại thế này! Ngày hôm qua giữa trưa cô không phải ở trên thuyền sao? Cô cũng không nhận được điện thoại! Khi đó cô chắc là đang ngủ?

Cô không khỏi cả người lạnh run, là ai, là ai tiếp điện thoại của hắn?

Chẳng lẽ là..... Nhớ tới Luật Hạo Thiên tà mị tươi cười, cô không khỏi run run một chút.

Không xong, nếu thật là anh ta, anh ta sẽ cùng Giang Trục Thủy nói cái gì? Cô giải thích sẽ càng không rõ.....

Cô gọi về một chút không? Năm di động, ngón tay đặt ở trên dãy số kia, do dự có nên ấn xuống hay không.

Ngay vào lúc này, bỗng nhiên một bóng đen kéo dài, một phen kéo cổ của cô.

Cô làm cho sợ muốn thét lên, thanh âm còn chưa phát ra, đã bị môi mềm mại kia che lại.

Ra sức từ chối vài cái, cô bắt động.

Cô biết là ai, Luật Hạo Thiên, tên khốn kiếp này! Luôn thích đột ngột xuất hiện, dọa cô sợ muốn chết!

Không biết nghĩ như thế nào, cô cứ nhiên trả thù ở trên môi của anh hung hăng cắn một cái, cắn cũng làm cho chính mình hoảng sợ, cô đang làm cái gì?

Luật Hạo Thiên hiển ngay ngăn cả người, buông môi cô ra, sờ sờ môi mình, rất đau, nhưng không cắn nát, không chảy máu.

”Hừ! Lần này buông tha cho anh!” Cô hung hăng nói.

Anh lại nở nụ cười, cánh tay dài duỗi ra ôm lấy cô.

”Thân ái, có nhớ anh không?”

Một câu này làm cho cô giống như đang trong mộng, anh cùng với cô, rốt cuộc là quan hệ gì?

Đẩy mạnh anh ra, đi vào phòng. Anh cũng theo sau tiến vào, đi theo cô đi vào trong phòng ngủ.

”Nơi này hoàn cảnh không tệ.” Anh nhìn chung quanh đánh giá một chút, hỏi cô:” Vẫn thói quen đó sao?”

Cô mặt lạnh lùng:” Ai cho phép anh vào phòng cô?”

Anh sững sốt, cười nói:” Anh đây đi ra ngoài.”

”Đứng lại!” Cô gọi anh:”Anh cả ngày ở đâu?”

”Em bộ dạng này, chân thật giống như bà quản gia!”

Mặt cô đỏ lên:” Ai muốn quản anh! Tôi hỏi anh một chuyện, anh rốt cuộc có thích Nghiêm tiểu thư hay không?”

”Thì ra em ghen tỵ.” Anh trong mắt lóe ra sắc thái trêu tức, nhưng cũng ôn nhu.

”Đừng đùa! Ai ăn dấm chua của anh!” Cô cá giận nói, lại phát hiện hôm nay anh cùng với ngày thường thật sự thực không giống, bình thường anh sẽ không đùa như vậy, thậm chí cười một cái cũng không khó.

Cô hồ nghi nhìn anh, anh liền đứng lên làm cho cô nhìn, cuối cùng còn hỏi:” Thế nào? Xem có được không?”

Cô nhú nhú mày:” Ánh hôm nay tâm tình rất tốt?”

Anh trầm mặc trong chốc lát nói:” Nếu anh nói anh hôm nay tâm tình không tốt, em sẽ tin sao?”

”Tin, anh hầu như lúc tâm tình không tốt đều đến tìm tôi.” Cô mặt băng bó nói. (mặt căng ra)

Anh vỗ tay:” Đúng vậy, em có biết vì sao không?”

”Ai biết anh biết anh có tâm địa giao hoạt nào?”

”Bởi vì em có thể làm cho tâm tình của anh tốt hơn.” Anh đột nhiên dùng sức ôm lấy cô.

”Anh làm gì!” Cô nhú mày nói:” Tôi không phải kỹ nữ, không phải anh muốn nghĩ gì thì có vậy, muốn ôm liền ôm!”

”Vặn vẹo vài cái, chỉ nghe anh thấp giọng nói:” Đừng nhúc nhích! Anh đêm nay không nghĩ chạm vào em, chỉ cần cho anh him lặng ôm một lát, là được.”

”Thật kì quái, anh hôm nay rốt cuộc làm sao vậy?”

”Cô cần răng nói:” Anh không thể như vậy. Vì hôn thê của anh ngay cách vách, anh muốn ôm thì ôm cô ấy. Chúng ta hai người, cô nam quả nữ, danh bất chính ngôn không thuận, bị người khác thấy không tốt.”

”Không ai tiến vào.”

”Nhưng anh cũng không làm khó dễ cho Thanh Du?” Không biết lấy đâu ra dũng khí, cô ngẩng đầu nhìn anh, cá giận nói:” Cô ấy yêu anh như vậy, anh lại lợi dụng tình cảm của cô ấy, anh không biết như vậy là đối cô ấy rất tàn nhẫn không?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Có thích anh hay không?

“Cô ấy yêu anh như vậy, anh lại lợi dụng tình cảm của cô ấy dành cho anh, anh không biết là như vậy đối với cô ấy rất tàn nhẫn không?”

San San phần nộ đích chất vấn làm cho Luật Hạo Thiên sắc mặt hơi hơi trầm xuống dưới.

“Anh tàn nhẫn?” Anh buông hai cánh tay đang ôm cô.”Anh chỉ nói rõ cho cô ta biết anh thích em, cái này kêu là tàn nhẫn? Nói cho em, tất cả chuyện này đều là cô ta tự nguyện, không ai bức cô ta!”

“Nhưng anh biết cô ấy nói gì không? Cô ấy nói mình nghĩ muốn theo tôi. . . . hai nữ nhân chung một chồng!” Chợt lóe cần răng.”Anh có biết là đối với một nữ nhân, nhất là một thiên kim Đại tiểu thư được cưng chiều như vậy mà nói thế là có nghĩa gì không? Cô ấy từ bỏ hết thấy sự tự tôn cùng kiêu ngạo, chỉ vì đổi lấy một nụ cười của anh, anh như thế nào lại có thể vô tình như vậy?”

“Em nói không sai, anh chính là vô tình, bởi vì anh cho rằng thứ kia với anh mà nói , anh cũng không cần!” Anh phần nộ mà xoay người,”Loại tình cảm rẻ tiền gì đó, anh không cần.”

San San sững sốt sau một lúc lâu, buồn bã nói:”Tôi đây ? Anh đối với tôi, cũng là không có cảm tình sao ? “

Anh trầm mặc , không thể không thừa nhận, giả như mười năm trước, anh thủy chung không quên ghi tội cô, nhưng anh cự tuyệt không nghĩ tới sẽ đi tìm cô, bởi vì anh sợ hãi, anh không biết chính mình sợ hãi đến tột cùng là vì cái gì, có lẽ là sợ cô nhìn thấy anh đã biến thành một người khác?

Nhưng không nghĩ tới hết thấy đều giống như an bài, bọn họ cư nhiên mười năm sau gặp lại, hơn nữa lại gặp chuyện đáng xấu hổ như vậy.

Lúc ấy anh bị người ta hạ nhục, phải tìm một nữ nhân để giải nhục. Anh đương nhiên muốn tìm một nữ nhân sạch sẽ, cũng không nghĩ anh sẽ đi phá trình tiết của nữ nhân, cư nhiên sau lúc anh phát tiết dục vọng trong người cô, kêu ra cái ” tên” đã không có tác dụng trong mười năm qua.

Đặng Hải.

Anh giật nhìn thấy người con gái dưới thân, cô đã trưởng thành, bỏ đi đáng vẻ ngây ngô cùng non nớt mười năm trước, giờ cô đã trở thành một nữ nhân xinh đẹp .

Vuốt ve hai má của cô, bao nhiêu năm rồi anh một mực gạt bỏ tất cả trí nhớ, dường như một lần nữa những ký ức kia trở lại. Bao nhiêu năm rồi anh vẫn tin tưởng gì đó, cư nhiên tại một khắc có một tia dao động.

Nhưng mà, kia cũng chỉ là dao động mà thôi.

Vì không cho cô lại tiếp tục dao làm động tâm anh , anh lựa chọn sẽ hủy diệt cô, làm cho cô trở thành món đồ chơi của anh.

Chỉ cần như vậy, anh sẽ lại không vì cô mà nóng ruột nóng gan . Nhưng cô cũng không phải là đồ chơi của anh, anh cũng không biết chính mình đang muốn cái gì .

“Anh đối với em thật có cảm tình, chính là Đặng Hải đối với San San có cảm tình.” Anh cũng là như vậy tự nói với chính mình.

“Vậy anh chính là Đặng Hải! ” Cô vội vàng cùng anh mà tranh cãi .

“Anh không phải.”

“Đúng là anh!” Cô giận dữ bèn ôm lấy thắt lưng anh, nước mắt rơi xuống nói:”Anh chính là Đặng Hải, anh là Đặng Hải của em, anh đã đáp ứng bảo vệ em cả đời , anh như thế nào sao có thể nói không tính toán gì hết?”

Anh than thở cứng ngắc, mặc cho cô ôm, thật lâu sau, anh cảm thấy chính mình trong mắt lại có chút ẩm ướt, môi mấp máy nói:”Trở về không được, anh rút cuộc trở về không được.”

“Có thể, anh thật có thể !” Cô ôm chặt lấy anh không buông.

“Nha đầu ngốc!” Anh đột nhiên quay người lại, nâng đôi má mang theo hai dòng lệ :”Anh còn có thể bảo vệ em nha!”

“Anh dùng thân phận Luật Hạo Thiên này bảo hộ em, không được sao?”Anh không ý thức được, những lời đang nói này chính thời điểm, anh đã ngầm thừa nhận tình cảm của cô.

Cô sững sốt một chút, cô giãy dụa thoát khỏi tay anh.

Cái tên Luật Hạo Thiên này, sẽ làm cô liên tưởng đến rất nhiều tà ác gì đó, cô thật sự không thể nhận!

Anh khẽ nhủ mày, nâng cằm cô lên:”Nói cho anh biết, em có thích anh hay không?”

Cô nhìn anh, mặt tuấn mỹ không biểu cảm, vậy mà lãnh khốc, vậy mà mỉa mai, mà dần dần trong tưởng tượng của cô hình ảnh thiếu niên kia trùng hợp chung một chỗ.

Vì thế, cô mờ mịt gật đầu. Kỳ thật cô cũng không rõ rốt cuộc là thích thiếu niên mười ba tuổi, hay là thích nam nhân này thành thực lại tối tăm.

Anh nhẹ nhàng ôm cô lên giường, cô đỏ mặt, duỗi tay đẩy anh.

“Anh nói rồi đêm nay anh không chạm vào em, yên tâm.” Anh mỉm cười, ngồi ở đầu giường, nhẹ nhàng xoa mái tóc của cô, ôn nhu nói: “Mau ngủ đi, anh xem em ngủ.”

Cô thật sự buồn ngủ.

Đây là lần đầu tiên cô ở bên người Luật Hạo Thiên, như thế lại cảm thấy thật an toàn, cô nghĩ “Cho dù anh không thay đổi, không là Đằng Hải, có lẽ cô cũng có thể chấp nhận anh?”

Nhưng là, rõ ràng lại vừa lo lắng, cô lại nên làm cái gì bây giờ?

.

Luật Hạo Thiên nhìn thấy cô nặng nề ngủ, hô hấp đều đều, sắc mặt hồng nhuận. Trên mặt anh hiện ra dáng cười thoải mái, sau đó, anh cúi đầu nhìn đồng hồ, giờ đã là 12h khuya .

Anh thu lại dáng cười tươi, đứng lên mở tủ quần áo.

Trên bãi biển của khách sạn , một người trung niên mang mắt kính đáng thoáng động đi tới.

Đi vào phòng chính mình, anh đánh vỡ cái chai rượu, lấy ra cái chìa khóa mở cửa vào.

Cửa mở, anh sờ soạng bật đèn, bỗng nhiên một vật cứng đề ở huyệt Thái Dương của mình !

Anh lắp bắp kinh hãi, rất nhanh ý thức được đó là “cái gì”, dưới tay ý thức mà thò tay vào trong lòng ngực muốn lấy khẩu súng, chỉ nghe phía sau một thanh âm lãnh khốc đích nói: “Smith tiên sinh, tôi khuyên cậu tốt nhất đừng nhúc nhích, nếu không súng của tôi sẽ làm cho cậu thấy pháo hoa!”

“Anh là ai?”

” cái này cậu không nên biết.” Thanh âm lãnh khốc tiếp tục nói: “Tôi chỉ nghĩ muốn với cậu một cuộc mua bán.”

“Mua bán?”

“Tôi muốn thứ trong tay cậu, công ty công ty cổ phần Lâm thị chi nhánh tại Pháp.”

“Nói giỡn!”

“Ha ha.”

Thanh âm kia cười lạnh, dần dần chuyển tới trước mặt anh .

Đó là khuôn mặt mang mặt nạ con bướm.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ăn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Hồ Điệp công tử

Giang Trục Thủy đi vào biệt thự cao cấp của Lâm gia, nơi này vốn chỉ có một mình Tư Tư, hiện tại đại thiếu gia Lâm gia cũng đã chuyển về.

”Giang luật sư, anh tới thật đúng lúc, anh giúp tôi xem một Tư Tư một chút, tôi có cuộc họp phải đi!” Lâm Tường gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, lời kéo Giang Trục Thủy, thờ không ra hơi nói:”Nha đầu kia đột nhiên tức giận đập bể đồ, tôi dở như thế nào, cũng không được, nơi này giao cho anh, tôi phải

đến công ty.....”

Hắn nói xong vội vã chui vào xe, rời khỏi đại viện.

Giang Trục Thủy một trận cười khở, đều do mình xen vào việc của người khác, hiện tại, tiếp một củ khoai lang nóng bỏng tay.

Vô tình đi đến phòng ngủ của Lâm đại tiểu thư, đây là tầng dành riêng cho đại tiểu thư, kiến trúc cách thức Châu Âu, xa hoa.

Hắn không khỏi lắc đầu.” Lâm đại tiểu thư này, làm ra vẻ tốt như vậy, bắt quá lại bị ép buộc!”

Nhìn vào, chỉ thấy vài người hầu mặt mũi bầm dập, chạy ra. Hắn sững sốt, bước vào một bước, bỗng nhiên một trận kinh phong đập vào mặt, hắn nghiêng mình né tránh, chỉ nghe ba một tiếng, là tiếng bình hoa đập vào tường.

Bình hoa này giá trị không ít nha, thực đáng tiếc.

Hắn đi vào, Tur Tur tóc tai bù xù nhìn thấy hắn, cả giận nói” Anh tới làm gì? Anh ra ngoài cho tôi! Tôi mới không gả cho anh!”

Hắn lắc đầu.” Cô nghĩ rằng tôi muốn cưới cô sao?”

” Anh không muốn cưới tôi? Vậy anh tới làm gì?”

” Tôi thấy cô đáng thương, cho nên tới khuyên cô.” Hắn đi qua, lấy viên đá nạm ngọc trong tay cô cất vào

” Tôi không cần anh thương hại!” Cô lại cầm lấy một mảnh thủy tinh ném ra ngoài.” Tôi muốn ném, anh quản được sao? Ta muốn ném, muốn ném.”

Cô nổi điên ném đồ, hắn bỗng nhiên một phen ôm lấy cô, hướng phòng ngủ đi đến.

” Làm gì? Anh buông ra!” Cô hai tay hỗn loạn đánh.

Giang Trục Thủy không để ý tới cô, nói với người hầu:” Đi lấy thuốc ngủ hoặc thuốc an thần, các người nếu cần yên tĩnh một chút.”

Sau đó, hắn đem cô đặt ở trên giường, đắp chăn cho cô:” Tốt lắm, cô an tĩnh một chút đi!”

” Anh cho là anh là ai? Anh dựa vào cái gì quản tôi?”

Giang Trục Thủy nhìn cô, bắt đắc dĩ lắc đầu.” Vì một tên như Luật Hạo Thiên, làm cô biến thành bộ dạng này, đáng giá sao? Nếu thật sự không cam lòng, anh ta bây giờ còn chưa cùng Nghiêm tiểu thư kết hôn, muốn vẫn hồi vẫn kịp.”

Lâm Tur Tur cắn răng, nước mắt rơi ra, bỗng nhiên khóc lên.

Giang Trục Thủy sững sốt, không nghĩ tới Lâm đại tiểu thư luôn luôn cường ngạnh cũng có mặt yếu ớt như vậy.

” Làm sao vậy? Dễ dàng buông tay, đây cũng không phải là tính cách của cô.”

” Anh không hiểu được, anh không biết, cái gì cũng không biết.” Lâm Tur Tur ôm lấy đầu gối, ô ô khóc.

Do dự một chút, Giang Trục Thủy vỗ nhẹ nhẹ lưng của cô:” Tôi thật sự cái gì cũng không biết, cô có tâm sự, cho dù không muốn nói với tôi, cô cũng có thể nói với anh trai hoặc cha, hoặc cùng Luật thiếu gia nói chuyện, cô không phải thích anh ta nhất sao?”

” Không được!” Lâm Tur Tur cả kinh nói:” Không thể cho anh ấy biết, không thể.”

Giang Trục Thủy lông mày nhíu chặt, hắn có thể cảm giác được, đại tiểu thư này, nhất định là đã xảy ra chuyện gì.

Bỗng nhiên một cái con bướm bay vào, ở phía trên chạy hoa bay quanh.

Lâm Tur Tur nhìn con bướm kia, bỗng nhiên hét lên:” A! Không cần a. Tránh ra, anh không cần hại tôi, anh không cần hại tôi.”

” Cậu là ai? Vì sao theo dõi tôi đến nơi đây?” Smith vẻ mặt đề phòng nhìn người mang mặt nạ con bướm.

” Cậu mang mặt nạ, là sợ tôi nhìn thấy mặt của cậu sao?”

Người mang mặt nạ nở nụ cười:” Nguyên lai ngài không ngốc! Vậy thì mau kí tên lên hiệp này đi!”

Hắn mở đèn, bên trong chỉ một thoáng một mảnh sáng ngời.

Smith tiếp nhận thư hiệp nghị kia, chỉ nhìn hai mắt, không khỏi nổi giận:” Vớ vẩn! Vô si! Đây quả thực là hiệp ước không bình đẳng!”

”Không bình đẳng?” Người đeo mặt nạ cười nói:” Hai triệu đồng Euro, thật là không bình đẳng, nhưng nếu cái mạng của ngài, chắc cũng đã bình đẳng!”

” Cậu uy hiếp tôi!”

” Không, tôi chỉ là cùng ngài nói chuyện làm ăn.”

” Tôi sẽ không ký.”

” Tốt lắm ” Người đeo mặt nạ bóp cò:” Tôi giết ngài trước, sau đó sẽ bắt người giống chữ viết của ngài kí vào, giống như có thể mua cổ phần công ty của ngài.”

” Không có khả năng, nếu tôi chết, người sở hữu số cổ phần đó sẽ là con của tôi.”

” Ngài quá ngây thơ rồi.” Mặt nạ nam cười nói:” Mời ngài xem hiệp nghị này đi! Còn có, chẳng lẽ ngài không phát hiện, tài khoản trên ngân hàng Thụy Sĩ của ngài, từ một tháng trước, cũng đã hơn hai triệu đồng Euro sao?”

“Cậu. Thì ra từ sớm đã có âm mưu. Cậu vì sao làm như vậy?”

” Cái này ngài không cần biết, ngài chỉ cần ngoan ngoãn ký tên là được.”

” Nhà họ Lâm đã nói, mười phần trăm cổ phần của tôi, không thể động! Nếu họ biết tôi bán đi, nhất định sẽ giết tôi!”

” Ngài cầm hai triệu đồng Euro mai danh ẩn tích, thế giới lớn như vậy, họ sẽ không tìm thấy ngài.”

” Không. Không được. ” Smith nhàu mày nói:” Họ nói cái gì cũng sẽ tìm được tôi, họ có vật trọng yếu của tôi. ”

Nói tới đây, hắn bỗng nhiên ngậm miệng, hấn ý thức được, mình đã nói nhiều.

Người đeo mặt nạ quả nhiên cảm thấy hứng thú:” Cái gì vậy?”

“Người trẻ tuổi, cậu biết nhiều như vậy làm gì?”

” Ngài cũng sắp mất mạng, tôi hỏi cái gì thì ngài đáp lại!” Họng súng hung hăng nhắm ngay đầu Smith.

” Được, tôi nói, tôi nói. ” Lão già này con người chuyển động, nhìn qua thanh đao bên cạnh bồn hoa, lặng lẽ lấy tay, hướng ngực người đeo mặt nạ đâm tới!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Một phần danh sách

Nhìn thấy con bướm kia, Lâm Tư Tư giống như nhìn thấy quý, cô bỏ nhào vào lòng Giang Trục Thủy, ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên, cả người run run:” Tôi biết sai rồi, tôi không hận cha tôi, các người buông tha cho tôi, buông tha cho tôi. ”

” Tư Tư, cô bình tĩnh một chút!” Hắn ôm thân thể loạng choạng của cô, ” Nói cho ta biết, là ai yếu hại ngươi?”

Cô lại liều mạng lắc đầu, Tư Tư nắm lấy quần áo của anh, qua một hồi lâu, cô bình tĩnh trở lại, đẩy mạnh hắn ra:” NAnh đi đi, tôi không muốn nhìn thấy anh!”

Giang Trục Thủy sùng sốt:” Được rồi, Tư Tư cô tự mình bảo trọng.”

Hắn nói xong đi ra cửa phòng, đã thấy hai tên vệ sĩ của Lâm Tư Tư đứng lên kút ở phía sau cửa, thấy hắn đi ra, liền đứng nghiêm lại, nhưng về mặt đề phòng hắn.

Hắn nhàu nhàu mày, kỳ quái, hai tên vệ sĩ này kì quái, Lâm gia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Vì sao một con bướm có thể dọa cho Lâm Tư Tư thành bộ dáng kia?

.....

Sau khi Giang Trục Thủy rời đi, Lâm Tư Tư nhìn hai tên vệ sĩ đứng ở cửa, tức giận nói: "Ai cho các người đứng ở đó? Cút cho tôi! Cút!"

Hai tên vệ sĩ nhìn nhau: "Đại tiểu thư, chuyện của lão đại cô làm xong rồi à?"

"Không có! Tôi nói không có, các người có để yên không?"

"Chúng tôi chỉ là nhắc nhở một chút, dù sao ảnh chụp này nếu lan ra ngoài, đối với cô sẽ bất lợi!"

Lâm Tư Tư cầm lấy tóc: "Các người cút ra ngoài cho tôi, lập tức cút đi!"

Hai tên vệ sĩ đành phải đóng cửa đi ra ngoài, Lâm Tư Tư đem đặt lên cửa.

Làm sao bây giờ? Cô rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ?

Ác ma kia bắt 10% cổ phần công ty trong tay cô phải bán cho hắn, cô tuy rằng tùy hứng, nhưng cô biết đây là việc lớn cỡ nào! Cô giống như người có thể thương lượng, nhưng chuyện này không thể để cho người khác biết!

Cô chết mất, Giang Trục Thủy, hắn có thể chứ? Không, Hắn biết việc kia, sẽ cười nhạo cô.

Không có cách nào, cô chợt phát hiện, bên cạnh cô không có ai. Cô chỉ có thể một người trong thống khổ giãy dụa, sa vào...

————— cảnh tượng chuyển đến khách sạn —————

Smith nhìn đến con dao bên cạnh bồn hoa, lặng lẽ lấy tay, hướng ngực người đeo mặt nạ đâm tới!

Người đeo mặt nạ lách người né qua, Smith rút quả súng lục nhỏ trong túi áo hắn, nhắm ngay đầu của anh bóp cò. Nhưng đối phương căn bản không cho hắn cơ hội, bay lên một cước đá vào cổ tay hắn, súng rời khỏi tay hắn rơi xuống.

Smith ôm cổ tay kêu rên một trận, người đeo mặt nạ nhét nòng súng vào miệng hắn: "Tôi đã nói với ngài là thật. Hiện tại, lập tức cầm lấy bút, tự mình kí!"

Smith tiên sinh đành phải đưa tay xem chút bị đứt, run run cầm lấy bút, ký tên chính mình.

"Tốt lắm" Người đeo mặt nạ đem hiệp nghị thu vào, "Phải nói, Lâm lão tặc lấy đồ của ngài sao!"

"Cậu lòng tham không đáy, những thứ kia ở Lâm gia, chẳng qua chỉ qua là một đồng giấy vụn, cậu muốn lấy làm gì?"

"Một đồng giấy vụn?" Người đeo mặt nạ tựa hồ càng cảm thấy hứng thú: "Là dạng giấy gì?"

"Là một..... Danh sách tổ chức bí mật, hắn vẫn đặt ở nơi này của ta, cũng thông báo sau khi hắn chết thì giao cho con trai hắn.

"Tổ chức bí mật?" Chẳng lẽ Lâm lão tặc trừ xã hội đen, còn có thể lực khác sao? Là tổ chức bí mật nào, lại thần bí như thế, ngay cả anh cũng không biết?

"Vậy nó đang ở đâu?"

Smith con người xoay tròn, nói: "Ở ta áo trong túi áo của tôi, bên trong có cái tường kép."

Nam tử mặt nạ nhìn hắn một cái: "Ngài tự mình cởi ra."

Anh nhìn lão già này cởi sạch quần áo, sau đó cầm lấy kia tây trang kia, sờ một chút, quả nhiên có tường kép, anh kích động xé ra, bỗng nhiên một cổ khói trắng phun ruồn khói trắng phun ra, anh mạnh mẽ mở tây trang ra.

Chết tiệt! Tường kép kia có chứa vôi phấn! Lão hồ ly này!

Smith thấy anh trúng kế, liền nhặt cây súng lên hướng anh mà bắn, một tiếng súng vang lên, bả vai anh trúng đạn, hai mắt không thể thấy, dựa vào lực mạnh đánh về phía Smith, nắm dao hoa quả lên, liền dung lực hướng hắn mà đâm!

Hết thấy đều bình tĩnh, bình tĩnh chỉ còn lại thờ đốc đôn dập kia, thật lâu sau, chỉ nghe ngoài cửa một trận lo lắng.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

"Có người nghe được tiếng súng!"

"Là căn phòng kia?"

"Không biết, lục soát căn phòng!"

Người đeo mặt nạ cắn chặt răng, một mảnh tối đen, anh sờ soạng xé quần áo mình, buộc lên miệng vết thương,

Trong căn phòng cách vách, San San đang ngủ say.

Bỗng nhiên nghe được một tiếng nổ, hình như là bên cách vách phòng mình truyền đến.

Chỉ cách một tường, nghe được thập phần rõ ràng. Đó là thanh âm gì? Thật đáng sợ.....

Cô xoa mắt đứng lên, phát hiện không thấy Luật Hạo Thiên. Lúc ngủ rõ ràng còn thấy anh vẫn ngồi ở đầu giường?

Nhớ tới anh nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của cô, bộ dáng dỗ cô ngủ, cô không khỏi mặt đỏ lên.

Cô giống như ở trên người anh, tìm được bóng dáng của Đăng Hải, cho nên cô mới có thể ở dưới ánh mắt của anh mà ngủ ngon như vậy.....

Bước xuống, trong phòng khách cũng không có, anh có thể đi đâu rồi?

Mấy ngày nay anh đều vô tung vô ảnh, giống như gián điệp.

Bỗng nhiên nghe thấy ban công một trận động tĩnh, cô rón ra rón rén đi đến ban công, bỗng nhiên một cái bóng đen gục ở trên thân thể của cô.

Cô sợ tới mức muốn hét lên, một bàn tay che kín miệng của cô, thanh âm ở bên tai vang lên:”Đừng kêu, là anh.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Cấp cứu

Một bàn tay che kín miệng của cô, thanh âm ở bên tai vang lên:”Đừng kêu, là anh.”

San San muốn hô lên cứu mạng cứ như vậy bị nuốt trở vào.

Chậm rãi, anh buông lỏng tay ra, cô quay người lại, một quyền đánh vào ngực anh.” Khốn kiếp! Không chơi trò dọa người này!”

Anh lại hét lớn một tiếng, một quyền này của cô động vào miệng vết thương, làm anh đau một trận cắn răng

Cô cả kinh nói:”Làm sao vậy?” Tay liền sờ bả vai anh, mặt nghi ngờ, tay vừa động vào, đúng là đỏ tươi như máu!

”A.....” Cô lên tiếng kinh hô, anh cúi người che miệng cô lại.

Cô bỗng nhiên cảm thấy, môi của anh không lạnh như băng, thậm chí còn ấm áp, nhưng lại run nhè nhẹ, giống đứa trẻ bị thương.....

Ách, hiện tại không phải lúc ý loạn tình mê, cô đẩy anh ra, bỗng nhiên phát hiện, mắt của anh nhắm chặt lại.

Sao lại thế này?

“..... Đã xảy ra chuyện gì? Mắt của anh.....”

Anh cũng không đáp, bỏ lại cô, sò soạn đi vào trong phòng vệ sinh.

Cô nơm nớp lo sợ đi theo, đỡ lấy thân mình của anh.

Mắt của anh rõ ràng không nhìn thấy gì, mà trên người anh miệng vết thương còn chảy máu.

”Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Cô run rẩy hỏi, hai tay vuốt hai mắt nhắm chặt của anh, một ít vôi phấn dính vào trên tay.

”Nước.....” Anh hô.

Cô đột nhiên bừng tỉnh :” Không được! Vôi phấn gặp nước sẽ rất nóng, sẽ làm bỏng mắt của anh!”

Trong lúc khiếp sợ, cô ngược lại trấn định bản thân, nói cho chính mình không thể hoảng, sau đó dìu anh ngồi xuống, cắn răng nói:” Anh chờ ở đây, ở trong này không được đâu, em sẽ trở lại ngay!”

Cô khóa chặt cửa, đi tới cửa phòng Nghiêm Thanh Du.” Thanh Du, cô có ở trong không?”

Một nữ hầu mở cửa, Nghiêm Thanh Du khoác áo đi tới.” Chuyện gì vậy San San?”

” Cô có dầu ăn không? Dầu đậu phộng, dầu salad, cái gì cũng được!” San San vội vã nói.

Thanh Du sừng sốt một chút, cũng không hỏi nhiều, đối nữ hầu nói:”Tìm cách đem dầu salad đến đây!”

Sau đó đối San san nói :” Cô đừng vội, ngồi một lát.”

San San làm sao có thể ngồi được, cô hiện tại như đứng trên đồng lửa, như ngồi trên đồng than.

Một lát sau, nữ hầu cầm một lọ dầu salad lại, Thanh Du hỏi:” Đủ không?”

” Đủ.” San San đưa tay tiếp lấy, nói cảm tạ, rồi chạy vào phòng mình.

Nữ hầu lúc đưa lọ dầu cho cô còn nói:” San San, cô nhanh trở về phòng đi, nghe nói khách sạn này xảy ra án mạng, hiện tại cảnh sát đã đem toàn bộ khách sạn đều phong tỏa, đang kiểm tra nhân viên khả nghi! Cô nên ở yên trong phòng đừng hạy loạn, cảnh sát rất hung dữ.”

San San run một chút, mồ mịt gật đầu.

Án mạng Cùng anh có liên quan không? Lòng của cô lạnh lại.

Vội vã trở lại phòng, Luật Hạo Thiên còn ngồi ở trên sàn toilet, vì để anh thanh tĩnh lại, cô cười:” Anh thật đúng là nghe lời! Ủ, rất ngoan!”

” Em không cần xem anh như đứa trẻ mà dạy dỗ.” Anh khóa chặt mày nói.

Cô lắc đầu:” Vậy anh trước tiên thử mở mắt ra, em dùng dầu giúp anh tẩy một chút.”

Nói xong mở ra chiếc bình, đỡ đầu của anh, làm cho anh nằm ngửa trên đầu gối mình, sau đó đem dầu salad trong bình chậm rãi xoa vào mắt anh.

Cô cúi đầu nhìn anh, chỉ có phía sau anh, mới chính thức giống một người.

Tháo ra bề ngoài lạnh như băng, giống như đứa bé ý lại vào cô, làm cho cô có cảm giác Đẳng Hải của cô đã trở lại.

Đúng vậy, cậu bé thiếu niên quật cường lạnh khốc nhưng tâm linh lại yếu ớt, hẳn đã trở lại.

Kỳ thật Đẳng hải từ đến giờ đều không cười, cậu đối ai cũng đều lạnh lùng, đối cô cũng vậy. Cho dù trong lúc cô cười đối cậu mà nói, cùng nhau chơi đùa, khi đó, cậu như trước vẫn bộ dáng lạnh như băng, nhưng trong ánh mắt lại mang theo một loại nhiệt liệt.

Vì thế cô đã biết, cậu kỳ thật cũng giống như cô, đều phi thường khát vọng được người khác yêu. Giống như bọn họ như vậy từ nhỏ bị những đứa trẻ khác khi dễ, người khác một cái mỉm cười đều trân quý như vậy, đủ để cho bọn họ đi liều mạng, đi ưng thuận cả đời hứa hẹn.

Vội phần rất nhanh được tẩy sạch, cô rửa lại mấy lần, xác nhận đã sạch sẽ, thế này mới nhẹ nhàng thở ra, đem cái bình dọn dẹp, sau đó dùng khăn mặt thấm nước ẩm ướt, xoa trên hai mắt anh.

Cô không biết anh như thế nào biến thành cái dạng này, cô cũng không kịp nghĩ nhiều, có lẽ là không dám nghĩ. Chỉ là ngựa không ngừng vó câu.
Tìm được băng gạc, kéo, cùn, băng bó miệng vết thương cho anh.

Bỗng nhiên chuông cửa vang không ngừng, ngoài cửa có người dùng tiếng Anh hô:” Cảnh sát, kiểm tra phòng!”

San San cả kinh, vài bước chạy tới cửa, chỉ nghe ngoài cửa truyền đến tiếng của Nghiêm Thanh Du:” Các người thật sự là vô pháp vô thiên, trong phòng này là khách quý của tôi, các người quấy nhiễu khách quý của tôi, cảnh sát trưởng xin ngài dừng lại!”

San San không nghĩ tới Nghiêm đại tiểu thư nổi giận lên cư nhiên khí thế như vậy, nhưng người cảnh sát kia cũng không yếu thế:” Nghiêm tiểu thư, tôi biết cô không dễ chọc, nhưng cách vạch người chết cũng là đại nhân vật lại lịch không nhỏ! Đó là chủ tịch tập đoàn Lâm thị chi nhánh ở Pháp – Smith tiên sinh, cho nên, mời cô không nên ở đây gây trở ngại chúng tôi chấp hành công vụ!”

Người tập đoàn Lâm thị!

San San quay đầu nhìn Luật Hạo Thiên, không cần phải nói, người kia chết, nhất định cùng anh có liên quan?

Anh lấy khăn mặt xuống, mở hai mắt hơi sưng đỏ.

Anh nhìn trong mắt cô không có uy hiếp, không có khẩn cầu, cũng không có một tia khẩn trương, liền như vậy lẳng lẳng nhìn cô.

Ở tại đây trong một phần ngàn thời gian, cô liền quyết định.

”Đi theo em! “

Cô giữ chặt tay anh, chạy vào phòng tắm, sau đó đem vòi nước mở đến lớn nhất, đem bình lớn bọt khí ném vào bồn tắm, sau đó quay đầu nhìn anh một cái, kéo ra áo ngủ của mình.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Là hô hấp nhân tạo không phải hôn

Ngoài cửa, Nghiêm Thanh Du chống cự không nổi áp lực của cảnh sát, đành phải để cho họ vào.

Cảnh sát xông tới, bắt đầu lục soát chung quanh.

Nghiêm Thanh Du cũng theo bước vào, không thấy thân ảnh của San San, ngạc nhiên nói:” Người đâu?”

Cảnh sát đẩy cửa phòng tắm ra, chỉ nghe một tiếng thét chói tai.

”A!”

Tiết San San ngồi ở giữa bồn tắm lớn, hai tay ôm lấy ngực, hoảng sợ nhìn cảnh sát.

Màu trắng bọt biển tràn ngập toàn bộ bồn tắm lớn, thân thể của cô đều là bọt trắng, không che lấp được bả vai trắng nõn, cảnh tượng này đúng là không nói là được hương diễm.

” Các người. Làm gì?” San San thoáng chìm xuống phía dưới, nhúu mày nhìn bọn họ.

Tên cảnh sát lục soát nói:” Thực xin lỗi, bởi vì cách vách xây ra án mạng, chúng tôi chỉ là theo lệ đi điều tra khách sạn.”

” Khốn kiếp!” Nghiêm Thanh Du tức giận nói:” Các người không thấy bạn của tôi đang tắm sao? Còn không đi ra ngoài!”

Vài tên cảnh sát sững sờ một chút, nhìn bốn phía chung quanh phòng tắm, không thấy có giấu ai, thế nên thấy có lỗi, người đi đầu phát phát tay, rời khỏi phòng.

Nghiêm Thanh Du liền đi theo phía sau bọn họ, lúc rời khỏi cửa, xoay người nhìn Tiết San San.

Ánh mắt của cô rất phức tạp, có lo lắng, cũng có nghi hoặc, nhưng cô cũng không nói gì, chỉ hướng San San gật đầu, sau đó đi theo cảnh sát đi ra ngoài.

” Hô.” San San thở phào một hơi, vừa rồi thật là sợ hãi, tim cũng dường như ngừng đập.

Mới vừa buông lỏng xuống, lập tức nhớ tới người trong nước kia, cuống quýt lấy tay đỡ anh đứng lên.

” Luật Hạo Thiên!” Cô hô, đầu của anh lại cúi xuống, cũng không nhúc nhích, miệng vết thương dính nước, máu tươi chậm rãi chảy, hơn phân nửa bồn tắm đều nhuộm đỏ.

Cô chỉ thoáng hoảng thần, cũng bất chấp chưa mặc xong quần áo, lấy hết khí lực đem anh ra bồn tắm lớn, đặt lên mặt đất.

Làm sao bây giờ? Anh hình như không còn hô hấp!

Nghĩ đến khả năng anh sẽ chết, cô liền sợ hãi. Cô từng hận anh, hận thấu xương, nhưng hiện tại, cô sợ mất đi anh.

” Em sẽ không cho anh chết.” Cô nói xong, chậm rãi cúi người xuống, hít sâu một hơi, nhắm ngay miệng của anh mà bắt đầu thổi khí.

Hô hấp nhân tạo. Chắc là kiểu này.

Vốn hần nên hôn mê bất tỉnh, anh bỗng nhiên vươn hai tay đem cô về phía mình, hô hấp nhân tạo này kéo dài thành nụ hôn nóng bỏng.

Một trận hoảng hốt qua đi, cô phục hồi tỉnh thần lại, đẩy mạnh anh ra.

” Anh. Làm em sợ muốn chết, anh sao lại giả bộ bất tỉnh!”

Nhìn cô nét mặt vừa nóng vừa giận, anh cư nhiên nở nụ cười, nhẹ giọng nói:” Anh muốn biết anh ở trong lòng em, rốt cuộc có bao nhiêu phần lượng.”

”Hiện tại anh thấy được, anh đặc ý chứ!” Nhưng cô rất tức giận.

“..... Anh vừa rồi thật là không có khí lực.” Anh giương môi trắng bệch,” Nụ hôn của anh choc ho anh năng lượng, anh mới tỉnh lại.”

”Nói vậy! Đó là hô hấp nhân tạo!” Cô thanh minh, lại thấy ánh mắt anh dò xuống, cúi đầu vừa thấy, mặt không khỏi đỏ bừng.

Vừa rồi nhất thời nóng vội, ra bồn tắm lớn ngay cả cái khăn tắm cũng chưa quấn lấy, cứ như vậy bị anh nhìn sạch.

”Nhìn cái gì vậy!” Cô vừa thẹn vừa giận, liền đi tìm quần áo phủ thêm.

Anh lấy tay kéo lại, đem cô kéo vào trong lòng, trong mắt cũng là một mảnh lạnh lùng.” Vừa rồi vài tên cảnh sát kia, anh thật muốn móc mắt họ!”

Cô trong lòng rung mình, nhú mày nói:” Buông!”

Anh cũng không tha, cười nói:” Trên người em anh cái gì cũng nhìn qua, thẹn thùng cái gì, vừa rồi còn làm anh đau, thiếu chút nữa làm dọa anh.”

Cô giận tái mặt:” Luật Hạo Thiên, anh nói cho em biết, người kia có phải do anh giết hay không?”

Anh sừng sốt một chút, đôi mắt của cô hắc bạch phân minh, ánh mắt trong suốt kiên định dứt khoát.

Anh cư nhiên không dám cùng cô đối diện, nghiêng đầu đi, nhắm hai mắt lại.

” Uy! Anh còn muốn giả bộ bất tỉnh?” San San cả giận:” Đừng giả bộ, anh đứng dậy cho em, phải nói rõ ràng.”

Cô rất kích động, nếu anh thật sự giết người, vậy cô nên làm cái gì bây giờ? Từ nhỏ cô là người trọng chính nghĩa, cô làm sao có thể cứu một người phạm tội giết người, còn chưa chấp hấn, giúp hấn đào thoát tội!

Nhưng, muốn cô đem anh giao ra..... Cô làm không được, thật sự làm không được.....

Luật Hạo Thiên vẫn không chịu nói, cũng không chịu mở mắt.

Cô có chút hoảng, nhìn miệng vết thương anh chảy máu, giống như sinh mệnh của anh đang chảy.

Luống cuống tay chân phủ thêm áo tắm, muốn băng bó vết thương cho anh, nhưng nhìn người anh đầy bọt biển, cô vội la lên:” Như vậy không được, miệng vết thương phải rửa sạch một chút!”

Nói xong liền cởi quần áo của anh, vừa cởi bỏ một cúc áo anh đã bắt tay cô, nói:” Để anh làm.”

Cô mờ mịt đứng ở một bên, nhìn anh gầy dựa đứng lên, đưa lưng về phía cô, bắt đầu mở nút thắt trên người.

Sau một lúc lâu, anh bỗng nhiên nói:” Em như thế nào còn không đi ra ngoài?”

Mặt của cô đỏ lên:”..... Nga, em ra ngoài, anh cẩn thận..... Hoạt.....”

Rốt cục đi ra, mặt của cô nóng quá, đang đóng cửa lại, nghe tiếng nước ào ào bên trong, nghĩ rằng đã biết là làm sao vậy? Vừa rồi lại là giúp anh lại đứng ở nơi đó nhìn anh, tuy rằng nói sự tình khẩn cấp, nhưng cô thật sự rất mất mặt.....

Suy nghĩ một chút, lại cảm thấy mình rất ủy khuất, cô đều bị anh nhìn, cô nhìn anh một chút cũng không được sao? Hơn nữa..... Anh luôn sợ người khác nhìn thân thể anh, trên người anh rốt cuộc có cái gì?

Cô vài lần nhịn xuống muốn đến cửa nhìn lên liếc mắt một để thỏa lòng hiếu kỳ, một lát sau, tiếng nước đã không còn, bên trong truyền đến thanh âm của anh:” Lấy kéo cho anh, còn có bật lửa, còn cùng băng gạc.”

Cô sừng sốt một chút, việc bước tới. Cửa mở một chút, anh để cho cô một khe hở để cô đưa vào, sau đó cửa lại đóng lại.

Cô một trận mờ mịt đứng ở ngoài cửa, một lát sau, cô nghĩ tới cái gì, việc hô:” Em giúp anh chuẩn bị thuốc tê!”

”Đứng lại!” Anh ở bên trong quát:” Hiện tại toàn bộ khách sạn đều bị phong tỏa, em đi ra ngoài tìm thuốc tê, nhất định sẽ bị người khác nghi ngờ.”

” Ách..... Vậy làm sao bây giờ?”

Cô vừa rồi xem qua miệng vết thương của anh, là một lỗ nhỏ, cô nghĩ chắc là bị súng làm bị thương, bởi vì cô chính là bị tiếng súng vang làm cho tỉnh dậy. Hơn nữa anh hiện tại vừa muốn kéo, hiển nhiên anh muốn lấy viên đạn kia ra.

Vậy thì sẽ rất đau, nếu không có thuốc tê sao được?

Chợt nghe bên trong có một trận rên rĩ thõng khỏ, lòng của cô mãnh khê run, hỏi:” Anh làm sao vậy?”

Lại là một trận yên tĩnh, một lát sau, anh hô:” Em có thể..... Vào giúp anh một chút được không?”

Cô sững sốt, vội nói:” Có thể!”

Hít sâu một hơi, cô đẩy cửa đi vào.

” A.....”

Cô thở nhẹ một tiếng, che kín miệng, trừng lớn hai mắt nhìn một màn trước mắt.

Kỳ thật anh đã mặc quần xong, chẳng qua là ở trần dựa vào tường, máu tươi theo đầu miệng vết thương vẫn chảy, hình thành một bãi máu.

Ánh mắt của cô lại chăm chú vào phía trên trần trường của anh, cô chưa từng nghĩ tới một người trên người lại có nhiều vết thương như vậy!

Khắp nơi đều là vết sẹo, làm cho cô khó có thể tin, không thể tưởng tượng vết sẹo này là như thế nào lại có, anh mười năm nay đến tốt cùng đã gặp nhưng chuyện tàn khốc gì?

Nhìn không được trong lòng đao khoét một chút, mũi đau xót, nước mắt liền rơi xuống.

” Đừng khóc.” Anh cau mày, môi trắng bệch nói:” Anh không muốn cho em xem, sẽ làm cho em sợ.”

Cô lắc đầu, đi qua, không nói một tiếng quỳ gối bên cạnh anh.

” Anh cần em làm gì?”

Anh sững sốt một chút, chỉ vào miệng vết thương của mình:” Nơi này..... Viên đạn quá sâu, em giúp anh đem miệng vết thương chung quanh đẩy ra một chút, sau đó cầm đạn rút ra, em có thể chứ?”

Việc này, anh vốn là muốn chính mình làm, nhưng vị trí của vết thương ở bả vai phía dưới, anh thật sự thấy không rõ lắm.

Nghe lời của anh, cô cũng đã bắt đầu phát run, nhưng cô vẫn cố gắng bắt buộc mình phải trấn định lại. Anh cần cô giúp, cô không thể lùi bước.

Dùng sức cầm kéo, lúc đụng tới miệng vết thương, cô lại nhìn không được run run.

” Đừng khần trương, chỉ cần đạn lấy ra một nửa là tốt rồi.” Anh cổ vũ nói, còn nhẹ nhàng sờ đầu cô.

Cô khóc:” Em..... Em làm không được.....”

” Em làm được.” Anh cổ vũ nói, còn nhẹ nhàng sờ đầu cô:” Em coi như là cắt thịt heo là được, không sao.”

Cô lại sợ tới mức sắc mặt tái nhợt:” Không.....”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Cô ấy mới là người yêu anh nhất

Luật Hạo Thiên trầm mặc trong chốc lát:” Được rồi, để anh làm.”

Anh cầm lấy kéo, cố sức mở miệng vết thương, bởi vì thấy không rõ vị trí của viên đạn, anh sờ soạng lung tung.....

” Không cần!” Cô đoạt kéo:” Em có thể, em có thể.....” Thật sự không đành lòng nhìn anh như vậy, cô cắn chặt môi, tay cầm kéo không hề run rẩy nữa.

Kéo một chút đi xuống, trên mặt của anh đều là mồ hôi, nhắm chặt hai mắt, cơ bắp hơi co rút.

Lòng của cô đã run rẩy..... Nhìn miệng vết thương kia cơ hồ bị cô mở ra một chút, cô cơ hồ muốn ngất xỉu đi, nhưng cô biết cô không thể ngất xỉu, anh còn cần cô.

Anh bỗng nhiên nói:” Cho anh một liều thuốc, được không?”

Nhìn anh sắc mặt không chút huyết sắc, cô khóc gật gật đầu.

Trong tửa điểm khách sạn có khói, cô cầm một cây, cho anh ngậm lấy, dùng bật lửa châm.

Anh thở phào một cái:” Tốt lắm, em tiếp tục.”

Cô lau nước mắt trên mặt, tiếp tục công việc gian khổ lại tàn nhẫn này..... Rốt cục đụng phải đầu đạn, kích động nói:” Em gấp được nó!”

” Dùng kéo kẹp lấy, dùng sức rút ra.” Anh chỉ huy nói.

” Ừ.” Cô gật gật đầu, hai tay một viên không dám thả lỏng cầm kéo,” Cô nhìn xuống, em chuẩn bị rút ra.....”

Cô nhắm mắt lại, cắn răng, theo thân mình nghiêng một chút, cô nghe thấy được tiếng kim khí thanh thúy vang lên rơi xuống đất.

Rơi xuống đất, nhìn viên đạn nhỏ kia, cô một hơi thở ra:” Rốt cục đã xong.....”

Mười mấy phút đồng hồ này, mỗi một giây đều là dày vò, mỗi một giây đều là tra tấn, tra tấn cô đến hồng mắt, đến hư thoát.

Lau mồ hôi trên mặt, cô ngẩng đầu vừa thấy, anh dựa vào tường cũng không nhúc nhích, miệng ngậm tàn thuốc rơi vào vũng máu.

Cô thấp giọng hô:” Luật Hạo Thiên?”

Nhẹ nhàng khẽ đẩy thân mình anh, lần này anh thật là bị ngắt, đầu vô lực cúi ở trên vai cô, giống như một đứa trẻ.

Nhưng miệng vết thương của anh lại càng không ngừng chảy máu, cô biết việc này không thể trì hoãn, vội vàng dùng băng gạc bọc lại sạch sẽ. Một tầng một tầng, đem thân thể anh cuốn lấy giống như xác ướp.

Sau đó cô dùng sức ôm lấy thân mình anh, một chút mang phòng ngủ, mang anh đỡ lên giường, lấy ra cái chăn đắp lên cho anh.

Xong những việc này, cô đã không còn một tia khí lực, suy yếu nằm bên cạnh anh, hỗn loạn rơi vào giấc ngủ.....

Không biết qua bao lâu, trong lúc ngủ mơ nghe thấy có người gõ cửa, cô cả kinh ngồi dậy, nhìn Luật Hạo Thiên bên người, anh còn ngủ say.

Thanh âm Thanh Du ở bên ngoài hô:” San san! Cô rời giường chưa?”

” Rồi rồi!” Cô liền dùng chăn che kín anh, tay đụng tới ngực anh, rất nóng.

Cô cả kinh, liền sờ trán anh, sờ lại chính mình.

Trời! Anh phát sốt!

Chạy xuống giường đi mở cửa, đứng ở cửa nói:” Thanh Du, tìm tôi có việc sao?”

” Nga, tôi đến gọi cô đi ra ngoài ăn sáng một chút.”

” Ách, tôi..... Tôi không thoải mái, không muốn ăn.”

” Làm sao vậy? Bị bệnh?”

San San gật đầu, đỏ mặt nói:” Ừ, phát sốt một chút.”

” Phát sốt, có thuốc không?”

Cô lắc đầu.

” Không sao, tôi gọi là người đưa cho cô.” Thanh Du giận dữ nói:” Bị bệnh cũng không thể không ăn! Như vậy đi, cô nghỉ ngơi trước, như thế này tôi gọi là người sớm đem thuốc cùng đồ ăn đến phòng của cô.”

San San gật đầu, cảm động đến rơi nước mắt nói:” Cảm ơn cô, Thanh Du.”

Cảm ơn rất nhiều cũng có chút hổ thẹn, cô cũng không phải cố ý muốn cùng cô ấy giấu chuyện của Luật Hạo Thiên, nhưng, cô không biết nên nói như thế nào.

Từ tối hôm qua đến giờ, hết thấy đều quá đột nhiên, cô thậm chí ngay cả chính mình đều không thể chấp nhận sự thật như vậy. Cô cứu anh, vì không cho cảnh sát tìm được anh, cô còn đem anh giấu bên tấm phòng mình. Mà anh, cũng rất có thể là tội phạm giết người!

Tội phạm giết người, bốn chữ kia cô không dám tưởng tượng. Có thể cô ngay lúc ấy không suy nghĩ tốt, cứu anh, hơn nữa lòng của cô, cũng bắt đầu lặng lẽ hướng anh mà đi.

Không hề hận anh như vậy, cũng sẽ không giống tránh ác ma giống cũng giống như tránh anh, cũng không minh bạch theo anh cùng sống chung một phòng. Cô cùng anh, rốt cuộc coi là gì?

Đi đến ngồi xuống trước giường, vuốt ve vết thương đầy người của anh, có lẽ là anh như vậy, làm cho cô mềm lòng?

Thuốc cuối cùng đưa tới, không chỉ có có thuốc hạ sốt, còn có thuốc giảm đau, thuốc giảm nhiệt, một đồng thuốc lớn, sớm một chút cũng là song phãn cái gì cũng đều hai thứ.

Cô không khỏi sùng sốt, cười khỏ, Thanh Du, kỳ thật cô cái gì cũng đều biết, lại cái gì cũng không nói.

Nhìn Luật Hạo Thiên mê man, cô buồn bã nói:” Anh thật là khờ, trên đời này, anh rốt cuộc tìm không thấy người thứ hai so với Nghiêm tiểu thư, anh lại không biết quý trọng.”

” Cô ấy yêu anh, cùng anh không có quan hệ?”

Anh bỗng nhiên mở miệng, sau đó chậm rãi mở mắt ra, môi khô khốc sẽ đóng mở, nói ra lời nói tuyệt tình:” Anh không cần.”

Thấy anh đột nhiên tỉnh lại, cô hoảng sợ, lập tức nhủ mày nói:” Anh thực lãnh khốc.”

” Anh từ nhỏ chính là như vậy, em chắc hẳn là biết.”

cẩn cẩn môi, đem thuốc mở ra:” Uống thuốc đi, đây đều là của Thanh Du lấy được, em nghĩ cô biết anh trốn ở đây.”

Cô đem thuốc đặt ở trong miệng anh, anh lại xoay quá người:” Anh không uống.”

” Anh phát sốt!”

” Không chết được. “

San San tức giận trừng anh:” Nhưng đó là tâm ý của Thanh Du, anh không thể không nhận!”

” Anh không cần, không cần sự quan tâm của cô ấy.”

” Anh là tên khốn kiếp!” San San tức giận:” Anh hiện tại già vờ thanh cao, lúc anh lợi dụng cô ấy sao không nói không cần! Còn nói cái gì là cô ấy tự nguyện, anh thật sự là lãnh huyết, lãnh huyết lãnh huyết.”

Anh bỗng nhiên duỗi cánh tay dài ra đem cô ngã trên người anh, vừa hôn thật sâu, cất tiếng mắng liên miên của cô

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Cởi quần!

” Ngó.”

Tiết San San một phen tức giận mắng, đều bị nụ hôn của anh làm cho nuốt vào trong miệng.

Lúc này đây, môi của anh thật nóng bỏng

Cô biết đây là bởi vì phát sốt, nhưng. Có lẽ nguyên nhân làm cho dạng nóng bỏng này, làm cho cô lần đầu tiên có có cảm giác tốt đẹp, cả người đều nhũn ra, mềm như nước, giống như bùn.

Thật lâu sau, anh buông cô ra, cô cũng trong hoảng hốt phục hồi tinh thần lại, lại không biết chính mình mắng đến thế nào, chỉ có thể oán hận nhìn anh.

Anh lại thoải mái cười nói:” Thế giới rất cực im lặng.”

Đáng giận! Cô nắm lên một đồng thuốc, đó là cô vừa rồi đáp lại anh, có hạ sốt có giảm nhiệt, một phen nhét trong miệng anh:” Em cho anh cười, cho anh cười.”

Anh bị nghẹn liên ho khan, cô oán hận cầm cái chén qua.

Nhìn bộ dáng anh uống nước rầm rầm, cô mặt ủ mảy cau.

Bọn họ coi là dạng gì?

Tình nhân? Nhưng bọn họ căn bản không có hứa hẹn yêu đương với đối phương.

Kẻ thù? Nhưng cô lại vi phạm nguyên tắc của mình đi cứu anh.

Bạn bè? Nhưng cô sẽ vì anh mà đau lòng, ở trong nợ hân của anh trăm lún.

Bọn họ rốt cuộc là quan hệ gì? Cô nghĩ không ra, nghĩ không ra.

Giống như hai dây leo quấn lấy nhau mà sinh tồn, thoát không được vận mệnh trói buộc, cứ như vậy quấn nhau, bài xích, oán hận lẫn nhau lại hấp dẫn lẫn nhau.

” Anh biết anh đang đáp không tồi, nhưng em cũng không cần nhìn anh chăm chăm như vậy?” Anh đã uống thuốc xong, đem cái chén đặt ở một bên.

Thực ngạc nhiên, anh sẽ không ở ngoài đùa kiểu này, lấy biểu hiện hiền hoà của mình, mê hoặc đám nữ nhân ngu ngốc. Nói lý ra anh đều là lạnh như băng, hoặc là bá đạo.

Cô có chút không hiểu người nào mới là người thật của anh, có lẽ nhân sinh chính là như vậy, thật thật giả giả, mọi chuyện thị phi, lại có ai có thể nói được rõ ràng?

Thở dài, cô đem khay thức ăn lại:” Đói bụng không, ăn một chút gì đi!”

Anh lắc đầu, một tay anh nắm vào lòng, thanh âm trầm thấp gọi cảm khàn khàn:” Anh muốn ăn em trước.”

Ngực của anh thực nóng, hai tay nóng hổi, cô bị anh làm cho hòa tan. Không biết từ lúc nào, thân thể của cô chậm rãi biến hóa, cô từ lúc đầu bài xích anh, đến nhượng bộ anh, lại đến chấp nhận anh, hiện tại cư nhiên chủ động đón ý của anh.

Trong không khí che kín hương vị tình dục.

Cô cố gắng làm cho chính mình bảo trì thanh tỉnh, nhũ mảy nói:” Anh điên rồi, anh còn sốt! Vết thương cũng không tốt!”

Nghĩ tranh anh ra, thật không nghĩ tới bàn tay anh khí lực lớn như vậy, bắt đắc dĩ, chỉ đành phải ở trên miệng viết thương bầm một cái.

Anh hút một khí lạnh, thể này mới buông cô ra, nhũ mảy nói:” Tay em thật mạnh.”

” Đáng đời, em học Taekwondo!” Cô trừng mắt nhìn anh, trong ngực phập phồng dần dần khôi phục lại.

Anh lại cười lạnh:” Taekwondo của em, đến khi cần dùng lại không thấy đâu.”

” Anh.” Cô nhịn xuống xúc động muốn mắng chửi người, cắn răng nhìn anh:” Anh đừng xem thường em!”

Anh cười khê:” Ở trong mắt anh, mấy đôn đó bất quá chỉ là khoa chân múa tay, nếu có sung thật, em nhất định sẽ chạy trốn chết.”

Cô tức giận muốn phun máu:” Vậy anh lợi hại, anh lợi hại thể sao lại bị trúng đạn?” Nói xong cô liền hối hận, từ lúc anh tỉnh lại, những chuyện hôm qua bọn họ đều không nói, cô không nên nhắc lại.

Anh giận tái mặt:” Là lão hồ ly kia gian trá, dùng vôi bắn vào mắt anh.”

San San không thềm nhắc lại, yên lặng ăn cơm.

Anh chỉ ăn vài miếng, cô khuyên nhủ:” Anh ăn nhiều một chút, ngày hôm qua anh chảy rất nhiều máu, không bổ sung một chút sao được?”

” Một chút máu như vậy coi là gì.” Anh thần nhiên nói:” Anh có lần bị đứt động mạch chủ, máu xém chút nữa đã hết, còn không phải vẫn sống ót sao.”

Anh nói thật nhẹ nhàng, nhưng nghe vào tai cô lại rất rung động.

Cô không biết anh cuối cùng cũng thừa nhận đau khổ, cho tới bây giờ cũng không biết.

Nhìn anh vết thương đầy mình, có lẽ kia mỗi một vết sẹo kia, đều có khả năng bọn họ sẽ không gặp lại nữa. Cô đi qua, nhẹ nhàng vuốt ve vết sẹo dữ tợn kia.

” Thực xin lỗi, anh nhất định là chịu khổ rất nhiều.”

Anh thờ dài.” Ai cũng cho anh là hạnh phúc, có thể làm con nuôi Lâm gia, nhưng bọn họ không biết, anh có vị trí ngày hôm nay là do vận mệnh đánh đổi. Nếu không phải anh.”

Anh muốn nói cái gì, nhưng lại ngừng, trong ánh mắt anh có một cổ hận ý lạnh như băng.

Cô cúi đầu, cũng không có nhìn lãnh liệt ánh mắt anh, nhẹ nhàng ôm lấy anh.” Đáp ứng với em, về sau không nên làm những chuyện nguy hiểm này nữa.”

Giờ khắc này, thanh âm của cô rất mềm mại, giống như lông vũ mềm mại phát động trái tim của anh. Làm cho anh không khỏi nhớ tới nụ cười mười năm trước của cô bé ngây thơ.

Vì sao, cô luôn là người lại chạm vào vết thương của anh?

Nhưng mười năm này, anh không thể quay đầu lại được.

”Nha đầu ngốc!” Anh cười nói, trong mắt lại tràn ngập hung thần.” Anh hiện tại đã là phó tổng tài Lâm thị, anh đã không cần phải mạo hiểm. Lần này, chỉ là ngoại lệ. Về sau, sẽ không có những chuyện tương tự xảy ra nữa, không bao giờ nữa..... Con đường về sau, anh sẽ đi tốt hơn, vững hơn.....”

Anh muốn trả thù, muốn lấy lại những thứ mình đã bị lấy đi, anh muốn làm những người làm anh thương tổn sẽ phải trả giá!

San San nghĩ đến anh đã đáp ứng mình, rất vui mừng.

Hai người như vậy ở chung với nhau, cô mới phát hiện quần của anh còn ẩm ướt.

Cô gõ đầu mình: Cô thật sự rất sợ ý, tối hôm qua cứ nhiên để cho anh mặc quần ướt sũng đi ngủ, sao lại không thể không phát sốt!

” Anh cởi quần ra đi!”

Anh chỉ một thoáng ngẩng ngẩn cả người, cô khi nào chủ động như vậy?

Cởi quần.....

Nhìn anh vẻ mặt khác thường, cô hiểu được điều gì, mắc cỡ đỏ mặt dậm chân.” Anh là tên sắc lang, anh suy nghĩ lung tung gì đấy! Anh mau cởi quần ra, em tìm cho anh cái quần sạch khác!”

Cô nói xong xoay người đi đến tủ quần áo, trong khách sạn có chuẩn bị sẵn quần ngủ.

Đem hộp đồ ngủ lấy ra, bỗng nhiên phát hiện trong góc tủ quần áo có một cái túi plastic màu đen.

Đây là cái gì? Cô kỳ quái cảm lấy, thấy bên trong có một mặt nạ hình con bướm cùng với một tờ giấy.

Đây là của anh sao?

Mặt nạ hình con bướm..... Đẹp quá.....

Tin tức Smith bị giết đến Trung Quốc.

Lão gia tử tức giận phi thường, Smith với hắn mà nói chính là nước Pháp, mọi chuyện ở Pháp hắn ta lo hết thảy! Quan trọng hơn, là trong tay hắn đang nắm giữ danh sách kia, đó là danh sách bảo mệnh của hắn, là thứ quan trọng hắn để lại cho Tường nhi cùng Tư Tư!

” Chuyện này nhất định phải điều tra rõ, gần đây có ai tiếp xúc với hắn đều phải tra rõ, còn có cổ phần công ty trong tay hắn, chúng ta nhanh chóng mua lại!”

Hắn nhanh chóng phân phó Lâm Tường, trầm tư một lát lại nói.” báo cho tất cả khu đồng sự, ba ngày sau đi Luân Đôn họp!”

” Vâng, con đi làm ngay.” Lâm Tường lau mồ hôi trên mặt, rồi đi ra ngoài.

Máy fax truyền tới tin tức mới nhất từ Hawaii.

Hắn nhìn hàng chữ cuối cùng, cau mày.

“..... Manh mối duy nhất là, người trước khi chết trên mặt đất dùng máu của mình vẽ một hình.”

Hình vẽ phía dưới, là hình chụp được.

Hắn nhìn kỹ hình kia, đây là.....

Con bướm?

” Con bướm đẹp quá.....”

San San tán thưởng nói, cầm lấy cái mặt nạ kia, nhìn không được đeo ở trên đầu.

Lại nghe đến thanh âm kích động của Luật Hạo Thiên vang lên:” Em làm gì!”

Anh nhảy mạnh xuống giường, đoạt lấy cái mặt nạ cô đang cầm.

Anh động tác thô lỗ làm cô sợ hãi, nhưng giây tiếp theo, cô về mặt lại đỏ bừng, cả kinh kêu lên:” Ai nha! Anh, Anh như thế nào không mặc quần!”

Anh buồn bực nói:” Là em làm cho anh còi ra!”

” Mặc vào nhanh lên!” Cô việc đem áo ngủ ném lên người anh, xoay người sang chỗ khác.

Anh liền nhanh mặc quần áo, cô thấp giọng hỏi:” Cái mặt nạ kia là của anh sao?”

” Ừ.” Anh trầm giọng nói:” Nhưng em không thể mang nó!”

” Nga.....” Cô không hỏi hỏi nhiều, cũng không nghĩ nhiều. Chỉ là cảm thấy mặt nạ xinh đẹp như vậy, mang ở trên mặt của anh, nhất định sẽ rất đẹp?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Không làm người thứ ba

San San cứ như vậy đem Luật Hạo Thiên giấu ở trong phòng của mình, buổi tối lúc ngủ, cô đem giường tặng cho anh, mình ngủ sô pha.

Anh nói:” Lên giường ngủ đi, anh sẽ không chạm vào em.”

Cô kiên trì không chịu, vì anh, cô đã làm sai nguyên tắc của mình. Cô không muốn tiếp tục hồ đồ như vậy nữa, như vậy cô sẽ dần dần mất đi chính mình.

Anh mặt lạnh bước xuống:” Một khi đã như vậy, anh ngủ sô pha, em ngủ giường đi.”

” Không được, sô pha quá nhỏ, anh ngủ không được.” Cô tranh cãi nói.

” Em có thể ngủ được, vậy thì anh cũng có thể.” Không biết vì sao, hôm nay anh, lại cố chấp như vậy.

Cô thở dài:” Đừng như vậy, anh so với em cao hơn nhiều, sao có thể so với với em..... Trên sô pha không thoải mái, sẽ đụng đến vết thương của anh.”

Cô ôm chần đến sô pha, anh ôm cô ném lên giường, bá đạo nói:” Ngủ cùng anh.”

” Đừng náo loạn, Đằng Hải!” Cô theo bản năng kêu tên trước kia của anh, hai người đồng thời sững sốt.

Anh phục hồi tinh thần lại, ôm cô nói:” Nói đừng gọi anh là Đằng Hải.”

Cứ như vậy ôm cô nằm ở trên giường, cô không dám động đậy, bởi vì tay anh ôm cô là cách tay bị thương.

Tay của anh rất ấm áp, giống như khi đó, anh cũng vươn hai tay ôm cô, mặc dù khi đó bọn họ đều rất yếu đuối.....

Anh thật sự không có vào cô, mà chỉ gắt gao ôm cô, ở bên tai cô thấp giọng ní non:” Nếu anh không phải là Đằng Hải, em có thể cứu anh? Có thể vì anh mà làm nhiều chuyện như vậy hay không?”

Cô nhắm mắt lại, tự hỏi đáp án trong lòng, nhưng vẫn không tìm được đáp án.

Cô cứ như vậy ngủ thiếp đi, ngủ rất an ổn, cho đến bình minh.

Từ trong giấc mộng tỉnh lại, trở mình, bỗng nhiên cả kinh, ai nha không xong, áp đảo cánh tay anh!

Nhưng bò dậy nhìn thấy, trên giường trừ cô, không còn ai khác?

Cô sững sốt mỗi lúc, bò xuống giường, phòng khách, ban công, toilet, hoàn toàn không có bóng dáng của anh.

Mở tủ quần áo ra, cái túi plastic đen kia cũng không thấy.

Một lúc lâu, cô ngã xuống giường, nhẹ nhàng thở dài. Không biết là mất mát, hay là thoải mái.

Tỉnh lại, anh đi rồi, nhớ tới bá đạo của anh, ôn nhu của anh, cổ chấp của anh, còn có vết thương trên người anh làm cho người ta đau lòng..... Đây hết thấy đều giống như một giấc mộng, mà cô giống như là cô bé lọ lem lúc mười hai giờ đêm, hết thấy đều khôi phục như ban đầu.

Bởi vì vụ án mạng, Thanh Du quyết định quyết định kết thúc sớm lần nghỉ phép này.

Thu thập hành lý, đoàn người bước lên máy bay trở về nước.

Trên máy bay, Thanh Du nói:” San san, sau này chúng ta thường xuyên ra ngoài chơi nhé!”

San San hiểu ý của cô, cô ấy cùng Luật Hạo Thiên đi với nhau, sẽ kêu cô cùng đi.

Điều này làm cho cô nhớ tới cung đình cổ đại, có phi tử nghèo túng vì tranh thủ tình cảm, liền bồi dưỡng nha hoàn giúp chính mình cầu dẫn Hoàng Thượng. Cô cảm thấy Luật Hạo Thiên chính là tên Hoàng thượng kia, Nghiêm Thanh du chính là phi tử kia, mà cô, chính là nha hoàn không biết là xui xẻo hay may mắn kia.

Nhưng cô là Tiết San san, cô không phải là người ngay cả vận mệnh của mình cũng không nắm giữ được! Hơn nữa, loại sự tình này làm cho cô cảm thấy rất dễ tiện, rất xấu hổ.

Cô trầm mặc một chút rồi đáp:” Nếu cô cảm thấy cô đơn, tôi có thể đi cùng cô, nhưng..... Tôi sẽ không gặp lại người kia.”

Sẽ làm cho Hawai xinh đẹp và kia kết thúc! Anh cùng cô, sẽ không có khả năng! Anh đã có vị hôn thê, mặc kệ có yêu cô hay không, cô cũng không làm người thứ ba, cho dù được sự tha thứ của đương sự, dung túng, nhưng tuyệt đối cũng không thể!

Đúng vậy, cô Tiết San San, phải làm cô gái quang minh lỗi lạc, cô đã quên hết thấy trước đó, cô vì anh mà phạm nguyên tắc của mình, chỉ một lần, về sau, sẽ không còn nữa!

.....

Vừa xuống máy bay, liền nhận được điện thoại của Giang Trục Thủy:” San San, du lịch vui vẻ chứ?”

”Ừ, anh có khỏe không.”

”Nói cho em một tin tốt.”

”Tin gì?” Cô tinh thần uể oải nhất thời chấn động.

”Ha ha, là vụ án của cha em, đã có tiến triển, em tới tiệm trà dưới công ty anh đi, chúng ta vừa uống vừa nói chuyện.”

San San tâm tình không tệ, cùng Nghiêm Thanh Du nói cáo từ, đi đến văn phòng luật sư.

”Rốt cuộc là chuyện gì?” San San hỏi, ngồi xuống trước mặt Giang Trục Thủy.

Giang Trục Thủy cười rót cho cô ly trà:” Lần trước anh không phải nói hoài nghi dì và chồng bà ấy sao, sau anh lại điều tra. Ông ta trước kia là ông chủ của một nhà ăn, trong năm năm gần gũi liền phát triển thành một khách sạn năm sao. Tuy rằng việc này không hiếm thấy, nhưng anh tra được tài khoản ngân hàng của ông ta năm năm trước đột nhiên tăng lên hơn mười vạn, hơn nữa từ đó về sau, mỗi tháng đều có mười vạn chuyển vào tài khoản của ông ta, cho đến năm ngoái, tổng cộng là năm trăm vạn.”

San San một trận giật mình:” Vậy thì chuyện gì đã xảy ra?”

”Nhất định là có người che miệng của ông ta, chuyện năm đó, ông ta nhất định biết.”

”Người kia là ai?”

”Anh hiện tại hoài nghi Nghiêm Tu Nhân, người chết cùng hắn có quan hệ, lại vì tài sản mà cạnh tranh. Anh tra được năm đó cảnh sát ghi lại, Nghiêm dĩ Chính lần cuối gọi điện là mười giờ năm mươi. Chúng ta không ngại giả thiết một chút, nếu cha em năm đó được Nghiêm Dĩ Chính gọi điện, như vậy bọn họ trong lúc đó có quan hệ gì? Xem ra vụ án này phải điều tra bắt đầu từ Nghiêm gia.....”

San san nghe được lại khản trương cùng kích động:” Chúng ta phải tra như thế nào?”

Giang Trục Thủy uống một chén trà, nghiêm mặt nói:” Liền bắt đầu từ người chết là Nghiêm Dĩ Chính mà làm, điều tra hân ta trước kia tiếp xúa với ai, còn có làm cái gì, đều phải điều tra.”

” Ách.” San San bỗng nhiên nhớ tới cái gì.” Em nghe Du nói, Nghiêm đại thiếu gia trước khi chết một tháng, hình như điều tra người tình của cha hân. Nhưng, người tình của cha hân, làm sao có thể cùng cha em có quan hệ?”

Giang Trục Thủy lắc đầu:” Không, dấu vết gì cũng không được bỏ qua, em tiếp tục tiếp cận Nghiêm Thanh Du, nghĩ biện pháp có thể hỏi chuyện của Nghiêm đại thiếu gia.”

San san thần sắc âm đạm” Được rồi, em thử xem.”

Cô hiện tại rất sợ tiếp xúa với Nghiêm Thanh Du, cô không muốn lợi dụng bạn bè, về mặt khác, Luật hạo Thiên ở giữa ha người, cô thật sự không biết nên đối mặt như thế nào.

Ai!

Cô thở dài, Giang Trục Thủy hỏi:” Làm sao vậy?”

” Không có việc gì.” Cô buồn bã nói, ” Chi là cảm thấy người sống thật mệt mỏi.”

” Lời này mà cũng từ miệng em nói ra sao?” Anh cười nói:” Em nhất định là rất mệt, mau về nghỉ ngơi đi! Còn nữa, ngày mai lão gia tử muốn mời anh ăn ở nhà ông ấy, em cũng phải đi!”

San San sững sốt một chút:” Đến Lâm gia.”

Trong lòng nói không nên lời là khẩn trương hay là kích động, đến Lâm gia, có thể hay không. Nhìn thấy anh?

Buổi tối ngày hôm sau, hai người đi vào biệt thự ngoại ô của Lâm gia.

San San lo lắng đề phòng theo sát Giang Trục Thủy đi vào phòng khách, nhìn khắp nơi, chỉ có lão gia tử, thoáng yên tâm

Lão gia tử hỏi:” Cô là San San?”

Cô gật đầu.

” Ha ha, cô xem, ta không phải là lão hồ đồ, ngay cả tên của cô cũng nhớ rõ!”

” Lão gia còn trẻ, một chút cũng không già.” San San nói câu khen tặng.

Lão gia tử quả nhiên rất cao hứng, kéo cô hỏi chuyện nhà, sau đó nháy mắt làm cho cô nhìn Giang trục Thủy.

” Nha đầu, cô thích Trục Thủy?” Lão gia tử đột nhiên hỏi.

” Vâng, thích .”

” Nhưng ta lại muốn cho hân làm con rể của ta, cô nói ta phải là như thế nào?”

San San sững sốt:” Ý của lão gia là.”

” Ta muốn cô tự động rời khỏi.” Ông ta mắt sang nhìn San San, ” Điều này tựa hồ ủy ủy khuất cho cô.”

Cô không biết trả lời vấn đề này như thế nào, trong lòng âm thầm sốt ruột, nghĩ rằng Giang Trục Thủy anh nhanh trở về, tôi một người không đối phó được lão già này!

” Như vậy đi!” Lão gia tử thở dài:” Nếu các người thật tình yêu nhau, ta cũng không ngăn cản các người, nhưng ta hy vọng người giúp ta khuyên bảo Trục Thủy, Lâm thị chúng ta, thật sự cần con rể như hân. Chờ nó đến ở rể nhà Lâm gia, ta có thể cho phép cô tiếp tục lui tới, tựa như hiện tại của các người.”

San San sững sốt nửa ngày, rốt cục hiểu được ý tứ của ông ta.

Lão già này, là muốn cô làm vợ bé Giang Trục Thủy !

Chương 76

San San nhìn không được mà nở nụ cười khổ.

Nghiêm Thanh Du để cho cô làm người thứ ba, lão gia tử này đem cô làm tình nhân, chẳng lẽ cô Tiết San San bộ dạng giống như kẻ thứ ba hay chen vào gia đình người khác sao?

Ông trời a!

" Thế nào? Tiết tiểu thư, ta là nhượng hộ rất lớn." Lão gia tử thấy cô cười mà không nói, lại bổ sung nói:" Trục Thủy cùng Tư Tư về sau kết hôn, như vậy, cho dù không có danh phận, cũng không tính là ủy khuất?"

San San trầm mặc một lát, mỉm cười:" Lão gia, tôi biết ngài cố tiền có địa vị, có lẽ đối với người mà nói, không có gì mà ngài muốn là không có được. Nhưng tôi không chịu được cái kiểu làm tình nhân này, Trục Thủy là người trọng tình cảm, tôi nghĩ, cho dù tôi nguyện ý, anh ấy cũng sẽ không chấp nhận loại chuyện này."

Giang Trục Thủy lúc này vừa đi tới cửa, nghe được của giọng cô nói một phen như vậy, hơi sùng sốt, vội trấn mình cười.

San San, không nghĩ tới cô đòi với hấn đánh giá cao như vậy

Lão gia tử nghe vậy mặt khẽ biến sắc:" Vậy cô nói tôi không đúng?"

Giang Trục Thủy bước lên giúp đỡ, không ngờ San San lại đứng lên nói:" Lão gia ngài hiểu lầm rồi, tôi cũng không phải ý tứ kia. Hơn nữa tôi nghĩ, lão gia ngài từ khi phụ nhân qua đời sau cũng không tái hôn, chúng mình ngài cũng là người một lòng một dạ. Nếu năm đó cũng có người dùng quyền thế muốn đem nữ nhi gả cho ngài, không muốn cho Lâm phụ nhân trở thành tình phụ của ngài, ngài đồng ý sao?"

" Cô Lâm cần. -

Nghe thấy lão gia tử tức giận, Giang Trục Thủy đứng ở cửa ho khan một tiếng, rồi đi vào." Lão gia, như thế nào? San San lại chọc ngài tức giận sao?"

" Không có." Mặt Lâm lão xanh mét dần dần trầm tĩnh lại, ha ha cười nói:" Chúng ta ăn cơm đi."

Tại phòng ăn, mặt ông ta bình tĩnh, tựa hồ đang nghĩ đến chuyện gì. Trầm mặc một lúc, ông ta rốt cục thờ dài một tiếng, sau đó nhìn Tiết San San:" Nha đầu, cô nói rất đúng, ta không nên bức các người. Az, những lời ta nói với cô vừa rồi đừng ở trong lòng."

San San sùng sốt một chút, cười nói:" Đương nhiên sẽ không. Tôi hiểu được, ngài có nỗi khổ tâm của mình."

Lão gia tử lắc đầu:" Là ta nóng vội, mấy ngày nay xảy ra nhiều chuyện, sáng mai lại phải đi Luân Đôn. Ta lo lắng vạn nhất ta có bất trắc gì, Tường Nhi cùng Tư Tư phải làm sao? Gia nghiệp lớn như

vậy giao hai tên phá gia chi tử, ta thật sự là lo lắng Trục Thủy,

nếu không, ta nhận cậu là con nuôi, được không?"

Giang Trục Thủy bị sặc ho khan, cười nói:" Lão gia ngài quá khẩn trương, Lâm Giang hai nhà nhiều thế hệ giao hảo, ngài cần gì phải làm điều thừa? Nếu Lâm gia có việc, Trục Thủy tự nhiên toàn lực tương trợ."

Lão gia tử lại một trận lắc đầu:" Nhưng không giống như vậy, không giống với "

Đang nói, quản gia nói: " Lão gia, thiếu gia đã trở lại."

8«

8<-

8<->

" ừ, kêu nó lại đây cùng nhau ăn cơm đi."

Qua không bao lâu, Lâm Tường đi dót, đem áo khoác cởi ra giao cho người hầu, nhìn đầy bàn thức ăn thịnh soạn, nói lòng caravat, đưa tay bóc một con tôm lớn.

Lão gia từ tức giận nói: "Hỗn tiểu tử! Không biết phép tắc! Trong nhà có khách con không thấy sao!"

Lâm Tường the nầy mới nhìn Giang Trục Thủy cùng Tiết San San, thấy San San còn sừng sốt một chút, lập tức nói: "Sợ cái gì, Trục Thủy là khách quen thôi!"

"Xú tiểu tử, di rửa tay, móng vuốt của con làm dũa à?"

Lão gia từ thò hồn hên mắng, Lâm Tường đành phải di rửa tay rồi trò lại, kết quả vẫn là giống như hổ đói ăn nhẫu nhien.

(Diệp: Cái anh này ghi nha. Ăn uống y như ti bị người ta bỏ đói ngàn năm dạy. KINH KINH..)

San San nhìn không được nở nụ cười, Lâm gia đồ ăn xác thực rất ngon, hơn nữa nhìn qua đều lạ mắt, cũng không biết ăn như thế nào. Nhưng biểu hiện của cô vẫn bình tĩnh, giống như thực nữ tính tế nhâm nháp, một là không thể làm cho người ta xem thường hai là không thể làm Giang Trục Thủy mất mặt.

Nhưng cô nhìn bộ dáng Lâm Tường ăn cơm, cô được mở rộng tầm mắt.

"Con xem mình kia!" Lâm Bạc nhủ mà nói: "Người ta Tiết tiểu thư cũng cười con."

San San liếc xua tay: "Không có. Lâm thiếu gia là người tính tình sáng khoái, tôi rất hâm mộ."

Lão gia từ thờ dài: "Nếu con Nếu có thể được một nửa của Trục

Thủy là tốt rồi, ta cũng bớt lo."

"Cha, người đừng cứ hạ thấp con như thế được không?"

"Ta nói sai sao? Con không phải không tranh giành sao? Con về nước hơn một tháng một chút thành tích cũng không có, con làm nhân viên công ty từ trên xuống dưới như thế nào thuận phục con?"

"Được rồi được rồi." Lâm Tường không kiên nhẫn vui đầu ăn cơm. Một lát sau, Lão gia từ lại hỏi: "Em gái con hai ngày nay thế nào rồi?"

"Vẫn bộ dáng cũ, không đề ý tới ai."

"Az, hai anh em các con" Lão gia từ giận dữ nói: "Ta ngày mai

phải xuất ngoại một chuyến, trong công ty có chuyện gì, phải đi tìm Trục Thủy thương lượng."

"Vâng đã biết." Tiếp tục vui đầu vào bát cơm.

Giang Trục Thủy suy nghĩ nói: "Lão gia, tôi cảm thấy Tư Tư gần đây tinh thần sa sút, giống như không chỉ là vì chuyện Luật thiêu gia đính hôn."

"Vậy à?" Lâm Bạc mà nhủ lại, ý bảo hắn nói tiếp.

"Tôi cảm thấy Tư Tư hình như là bị người nào đó uy hiếp, bộ dáng rất sợ hãi, tôi cảm thấy cô ấy có phải đã xảy ra chuyện gì, ngay cả ngài cũng không biết?"

Lão gia từ gạt mình, suy nghĩ một chút một chút, gạt đầu nói: "Cậu nói rất đúng là ta so sót"

Ông ta bỗng nhiên nhìn về phía San San, nhìn cô một lúc lâu: "Tiết tiểu thư, nghe nói cô trước kia bảo vệ Tư Tư, phải không?"

"Chỉ là làm vài ngày mà thôi, sau lại bởi vì một ít chuyện, cũng không làm nữa." San San không rõ lão gia từ vì sao đột nhiên nhắc tới chuyện này.

Lâm lão trầm tư một lát: "Được rồi, mặc kệ cô là bởi vì nguyên nhân nào mà không muốn làm lại, ta hiện tại hy vọng cô trở về tiếp tục bảo vệ Tư Tư."

"A?" San San một trận kinh ngạc.

"Ta tin tưởng ánh mắt Trục Thủy, tuy rằng ta chỉ gặp qua cô hai lần, nhưng ta xem ra cô là hảo cô là người chính trực bình tĩnh. Ta tin tưởng cô, hy vọng cô có thể ở bên Tư Tư, giúp ta chăm nó, xem nó rốt cuộc là xảy ra chuyện gì."

Lâm lão ánh mắt thực nhu hòa, nhìn ánh mắt của San San tràn ngập tín nhiệm.

San San không biết phải làm sao nhìn Giang Trục Thủy, hắn gạt đầu, đáp lời Lâm lão gia nói: "Ta cùng San San đều nguyện ý hỗ trợ, bất quá, trước kia San San có làm vệ sĩ cho Tư Tư, từng bị Tư Tư làm khó dễ, cho nên, Lão gia người có thể hay không cho San San một chút quyền lợi?"

"Không thành vấn đề, về sau Tiết tiểu thư chính là quản gia của Tư Tư, mọi việc của Tư Tư trong ngoài đều do San San quản!"

San San cả kinh, không nghĩ tới Lâm lão gia tin nhiệm mình như vậy, làm cho cô trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì mới tốt.

Hoàn hảo Giang Trục Thủy thay cô trả lời: "Cám ơn người đã tin nhiệm, San San nhất định làm tốt."

San San thờ dài, không nghĩ tới ăn một chút cơm, phải nhận lấy trọng trách, áp lực thật lớn!

Ăn xong cơm, San San liền đi theo Lâm thiếu gia đi đến khu nhà cao cấp.

Lúc gần đi cô thấy mình giống như tiểu tức phụ xuất giá đổi môn trông mong nhìn Giang Trục Thủy, hần nộ nộ cười, ôm cô, thấp giọng nói: "Yên tâm, em chính là người bảo vệ Tư Tư, hạn chế tự do đi lại, anh sẽ đến tìm em, ngoan."

Ngồi ở trên xe Lâm Tường, San San nói: "Chuyện lần trước, chưa nói lời cảm ơn với anh, cảm ơn anh."

"Không sao." Hần trầm lặng trong chốc lát, hỏi: "Giang Trục

Thủy thật là bạn trai cô?"

San San không biết nên trả lời như thế nào, làm bạn gái Giang Trục Thủy là vì ủng hộ lão gia tử, cô không biết có nên cùng hần nói thật.

Thay cô không nói lời nào, hần lại hỏi: "Như vậy ngày đó người ở cửa ký túc là ai?"

Vấn đề này đơn giản: "Là em trai Giang Trục Thủy."

Hần nhăn lại mi: "Cô thật đúng là loạn"

"Anh nói cái gì?" San San cả giận: "Tôi với bọn họ đầu trong sạch, không được ư?"

"Tot, cô tốt cực cũng nói thật, thì ra các người chỉ là làm bộ lừa lão già kia! Tôi đã nói rồi, các người nhìn không giống như tình nhân!"

San San cả kinh: "Anh làm sao thấy được?"

Hần lại hưng phấn nói: "Quả nhiên là như vậy, ha ha, tôi đoán, không nghĩ tôi thật là đúng!"

Không nghĩ tới hần cư nhiên cũng giáo hoạt như vậy!

Cô đỏ khốc đỏ cười, chỉ phải nói: "Đúng vậy, chúng tôi là giả, là vì lão gia ngài vẫn muốn cho Giang Trục Thủy làm con rể, mà Giang Trục Thủy cũng không thích Tư Tư, cho nên"

"Hiểu được, ông ấy bắt cô làm bình phong!" Lâm Tường cảm giận «nói: "Ông ta thích làm Nguyệt lão, thích liến an bài hôn sự cho 1 người ta, thật sự là không có biện pháp

Sr**•*.-<

"Vậy anh có thể giữ bí mật cho chúng tôi được không?"

"Không thành vấn đề, chuyện như vậy tôi cũng không làm mồm!"

Xe ở cửa dừng lại, San San phát hiện bên cạnh còn có một chiếc xe đang ngừng. Cô nghe được Lâm Tường nói: "Là Hạo Thiên đến đây." Lúc, trong mắt cô có chút hoảng hốt, ngồi yên ở trong xe.

Hần xuống xe mở cửa thay cô: "Tôi nói Tiệt San San, có có giá thật lớn nha, lại phải để cho bổn thiếu gia tôi phải mở cửa cho cô."

"Đúng vậy, thật sự là ủy khuất đại thiếu gia anh." Trong miệng kêu đại thiếu gia, trong lòng lại không có nửa phần tôn kính, cùng người như hần chính là khách khí không đứng lên.

Đi theo hần vào khu nhà cao cấp, San San không khỏi âm thầm sợ hãi, đây mới là khu nhà cao cấp nha, thật không rõ vì sao lão gia tử bày đặt như vậy, phòng ở không giống như người nông thôn, nghĩ tới ăn cư cuộc sống sao? Nhưng lại không phải so với người bên ngoài thiếu quan tâm!

Đi vào hoa viên nơi có căn nhà lớn, nghe thấy tiếng đàn dương cầm duyên dáng truyền đến.

Lâm Tường cười nói: "Cô đoán là Hạo Thiên hay là Tư Tư đàn?" Ngực San San căng thẳng cúi đầu: "Tôi đoán không ra."

"Tôi đoán là Hạo Thiên. Đi, chúng ta vào xem!"

Hần nói xong rồi đi vào, San San lại chần chờ ở tại chỗ.

Lâm Tường nhìn cô một cái: "Làm sao nha? Mau vào đi, cô sao lại sợ như vậy? Tư tư cùng Hạo Thiên cô cũng đều gặp qua rồi!"

Cô cắn chặt răng rồi đi vào.

Người đánh đàn quả nhiên là Luật Hạo Thiên, mà Tư Tư ngồi ở một bên, ánh mắt si mê lại ưu thương.

Cửa sổ mở, ánh trăng như mặt nước chiếu vào trên người anh, dung nhan tuấn mỹ, động tác tao nhã, giống như thiếu niên từ truyện tranh đi ra.

Cô xem ngây dại, lại nghe Lâm Tường nói: "Ha, quả nhiên là tôi đoán đúng!"

Tiếng đàn ngưng lại, hai người kia đồng thời quay đầu, Lâm Tư Tư vừa nhìn thấy San San, liếc hét lớn: "Anh hai, anh mang cô ta tới đây làm gì?"

Lâm Tường vội hỏi: "Em bình tĩnh một chút, San San là do cha kêu cô ấy đến, từ hôm nay trở đi cô ấy chính là quản gia của em, mọi chuyện hết thảy, ăn, mặc, đi lại đều giao cho cô ấy đảm xử lý, cô muốn chuyện gì cũng phải cùng cô ấy thương lượng."

"Anh nói cái gì!" Lâm Tư Tư vừa sợ vừa giận: "Em không tin! Dựa vào cái gì bắt em phải nghe theo lời của cô ta chứ!"

"Không phải là muốn em nghe lời của cô ấy, mà là muốn em cùng cô ấy thương lượng!"

"Vậy cũng không được! Anh bắt cô ta ra ngoài đi, em mới không cần người bảo vệ, anh bắt cô ta ra ngoài đi!"

Lâm Tường bắt đầu dằn nói: "Hạo Thiên, anh khuyên nhủ nó."

Sau đó chậm rãi đi ra ngoài, từ đầu đến cuối cũng không hướng Tiết San San liếc mắt dù một cái.

San San đứng ở nơi đó, bỗng nhiên cảm thấy trên người rất lạnh. Buồn cười cô một khắc trước vẫn còn quần quýt với anh, một khắc sau, anh lại có thể giống người xa lạ đi qua người cô.

Từ Hawaii trở về, cô nghĩ đến quan hệ bọn họ sẽ có thay đổi, nhưng 1 lại, dùng hành động thực tế nói cho cô, chuyện đã xảy ra trên đảo kia, căn bản không hề có ý nghĩa.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Án Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Bí mật của Lâm Tư Tư?

Nhưng anh lại dùng hành động thực tế nói cho cô, chuyện đã xảy ra trên đảo kia, căn bản không hề có ý nghĩa.

Như vậy cũng tốt, cô thoải mái.

Đúng vậy cô thoải mái, cả người đều giống như nhẹ rất nhiều, trong lòng nguyên lai nặng trĩu, hiện tại nhẹ như không có gì.

Lâm Tường vỗ vỗ bả vai cô: "Làm sao vậy San San?"

Lâm Tư Tư trào phúng nói: "Cô ta nhìn anh Hạo Thiên chỉ để ý tới em không để ý tới cô ta, cho nên ghen tị."

San San bỗng nhiên nở nụ cười: "Tư Tư, nếu tôi nhớ rõ, vị hôn thê của Luật Hạo Thiên là Nghiêm gia tiểu thư, không phải cô."

"Cô..... Hừ!" Lâm Tư Tư tức giận vung tay, tức giận lên lầu.

Lâm Tường thấy vậy ghen hờn nhìn trần trời: "San San, tôi thật sự rất bội phục cô. Trên đời này, có thể kiềm chế được Tư Tư, trừ Hạo Thiên, cũng chỉ có cô!"

San San một trận cười khở, cô nói vậy kích thích đến Lâm Tư Tư, nhưng trời biết, tâm cô có hay không cũng cùng đau một lúc.

Lâm Tường cho người nhanh chóng đem phòng trống trên lầu hai thu dọn cho cô, phòng ngủ của cô cùng Lâm Tư Tư lần lượt được dọn nhanh.

Cứ như vậy kiếp sống bắt đầu làm vệ sĩ lần thứ hai của cô, Lâm Tư Tư vẫn chán ghét cô như vậy, thấy cô liền trốn, cả ngày tránh ở phòng mình. Có đôi khi còn làm bể vài thứ đồ này nọ, khi thì khóc lớn đại náo, tinh thần phi thường không tốt.

Cô thử cùng Tư Tư nói vài câu cho cô ta nghĩ thông một chút, nhưng căn bản cô ta không để ý tới cô. Thành thạo Giang Trục Thủy đến, điều này làm cho San San cười khổ không thôi, phụ nữ quả nhiên cùng phụ nữ là bài xích.

Giang Trục Thủy hỏi tình hình của Tư Tư, cô nói đơn giản, cũng không có phát hiện điều gì lạ thường.

”Chỉ mong đây chỉ là tôi đoán, chuyện gì cũng không có là tốt rồi.”

”Ừ, em sẽ cẩn thận. Nhưng, em ở Lâm gia, vậy vụ án của ba em làm sao bây giờ?”

”Anh sẽ tiếp tục điều tra, em chỉ cần chú ý không nên cùng Nghiêm tiểu thư mất liên lạc là được, có thời gian thì hẹn với cô ấy. Em hiện tại là quản gia, làm cái gì cũng đều tự do, không cần gò ép mình như vậy.”

”Ừ. Em đã biết.”

.....

San San ở Lâm gia ngày thứ ba.

Ban đêm, San San bị ác mộng làm cho tỉnh, mang dép lê rời giường, chợt nghe hành lang có người gõ cửa phòng Lâm Tư Tư.

Thanh âm rất nhẹ, giống như sợ cô nghe thấy.

Nhớ tới Giang Trục Thủy hoài nghi cùng lão gia tử phân phó, trong lòng cô không khỏi rung mình, ghé tai vào trên cửa cẩn thận nghe.

Tiếng đập cửa liên tục, một lát sau, cửa mở, chỉ nghe Lâm Tư Tư nói:”Các người có phiền hay không? Không phải cho các người tránh xa một chút sao? Tôi thấy các người là đã muốn nôn!”

”Đại tiểu thư, hôm nay là kỳ hạn cuối cùng.”

”Cút!”

”Đại tiểu thư, cô nói nhỏ chút, Tiết tiểu thư ở đây.....”

San San nghe ra người kia nói, thì ra Lâm Tư Tư có hai vệ sĩ nữa.

Cô khẽ nhíu mày, chẳng lẽ Lâm Tư Tư cùng này hai cái vệ sĩ đó có bí mật sao?

Tiếp tục nghe, lại không có thanh âm, hình như là đều vào phòng, cửa cũng đóng lại.

Lặng lẽ mở cửa ra, cô rón ra rón rén đi tới trước cửa phòng Lâm Tư Tư, dán lỗ tai lên cửa phòng.

Nhưng bên trong nói chuyện quá nhỏ, sau một lúc lâu nghe thấy Lâm Tư Tư cúi đầu khóc, cô cả kinh, không phải là hai tên vệ sĩ kia cả gan làm loạn, muốn làm hại đại tiểu thư?

Nghĩ đến đây, cô đang chuẩn bị phá cửa phòng bước vào, chợt nghe Lâm Tư Tư nói:”Con xin lỗi cha, con quên đi.....”

Sau đó hai tên vệ sĩ khuyên giải an ủi:”Đừng khóc đại tiểu thư, chúng tôi cũng không muốn làm như vậy, nhưng nếu không như vậy, chúng tôi sẽ chết, cô cũng khó giữ được danh dự.....”

San San nghĩ danh dự gì? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Lâm Tư Tư bỗng nhiên lớn tiếng nói:”Các người cút cho tôi, không bao giờ xuất hiện ở trước mặt của tôi nữa!”

Một lát sau, tay cửa nhẹ nhàng chuyển động, San San cả kinh, vội quay lại phòng mình, nhìn qua khe cửa, chỉ thấy kia hai tên vệ sĩ lại rón ra rón rén đi ra, hoang mang rối loạn chạy xuống lầu.

Cô sững sốt một chút, lập tức mặc quần áo, cũng theo chân bọn họ đi xuống lầu.

Không cần nhờ người lấy mà tự là đi vào gara, lấy một chiếc xe đi ra.

Cốp xe không khóa, San San nhanh chui vào.

Xe khởi động, tiến ra cổng lớn, hai tên vệ sĩ cùng bảo vệ cửa nói:”Tiểu thư lệnh cho chúng tôi đi ra ngoài mua đồ.”

”Đã trễ thế này mua cái gì?” Bảo vệ hỏi.

”Anh nhiều chuyện như vậy làm gì? Nhanh mở cửa ra!”

Bảo vệ biết hai tên này là cận vệ của tiểu thư, không dám chọc, vì thế mở ra cửa.

Xe tiếp tục đi về phía trước, San San trong lòng không yên bất an, cứ như vậy đi theo ra, có phải hay không có quá liều lĩnh?

Nhớ tới Giang Trục Thủy đã từng đưa điện thoại, lại bỗng nhiên phát hiện di động thế nhưng đã quên mang. A, đi từng bước tính từng bước đi!

Lái xe mờ ước chừng nửa giờ, không biết đến nơi nào rồi dừng lại, cô lặng lẽ mở cửa xe, hướng ra phía ngoài nhìn, đúng là một vùng hoang vu.

Lòng của cô bất an nhất thời trở mình, hai tên cận vệ này hơn nửa đêm chạy đến chỗ này làm cái gì?

Thấy bên cạnh có bụi rậm, cô lặng lẽ từ sau cửa xe đi ra, ẩn thân ở bụi cỏ. Nhờ ánh trăng, cô xem hai tên cận vệ đứng ở bên cạnh xe, nhìn xung quanh.

Cô ngừng thở, không dám động, gió từ bụi cỏ phát ra tiếng động, làm cho cô cảm thấy một loại sợ hãi không hiểu vì sao. Nguyệt hắc phong cao, giết người diệt khẩu, trong đầu lóe ra vô số hình ảnh khủng bố.

Bỗng nhiên, một thanh âm theo sau lưng cô truyền đến:” Tiết San San.”

Cô hoảng sợ, vừa muốn quay đầu, bỗng nhiên cái gáy một trận đau nhức, lập tức trước mắt tối đen, té xỉu ở bụi cỏ.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Anh sẽ không vì em mà quay đầu

Xanh vàng rực rỡ, ca múa mừng cảnh thái bình, ôn hương nhuyễn ngọc, ngọc trong vàng son, nơi này, chính là tiên cảnh Dao Trì nổi tiếng.

Dao Trì tiên cảnh là một chỗ ăn chơi mang sắc thái thần bí, bởi vì không ai biết ông chủ nơi này là ai, nghe nói là một người Đức đầu tư, nhưng mọi người công ty cũng là một thương nhân Italy.

Mà người đó thần bí nhất, chính là chuyện đồn đãi ma quái.

Truyền thuyết, lúc mười hai giờ đêm ngồi ở thang máy này. Nếu như thang máy hạ xuống tầng một mà bạn không ra ngoài, như vậy thang máy sẽ mang bạn đến tầng hai dưới đất.

Trọng điểm là, chỗ này căn bản không có tầng hai dưới đất!

Truyền thuyết nói người nào được mang đến tầng hai dưới đất, không bao giờ bước ra nữa!

Đây chỉ là một truyền thuyết, mà loài người tựa hồ trời sinh chính là thích tìm kiếm cái lạ, càng thần bí càng kích thích lại tìm hiểu, bởi vậy, giải trí nơi này cũng càng ngày càng sôi động.

Kỳ thật, nơi này thật sự có tầng hai dưới đất! Nó không phải địa ngục, mà là một cung điện!

Người đàn ông cao lớn mặc bộ quần áo màu đen đang ngồi trên ghế, trên mặt mang mặt nạ hình con bướm tinh xảo.

Trong tay của người đó cầm hai tờ giấy, mỉm cười nhìn, nụ cười dần dần tăng thêm, cuối cùng điên cuồng mà phá lên cười.

Một tên mang giày tây bước lên phía trước:” Lão đại, hai tên ngu ngốc kia đã an bài cho họ nhập cư trái phép ở nước ngoài, còn nữ nhân kia xử trí như thế nào?”

Anh hơi gật đầu:” Tôi đi xem cô ấy một chút.”

Đi vào một gian phòng tối tăm, Tiết San San im lặng nằm ở trên giường. Hai mắt nhắm nghiền, hô hấp vững vàng, bộ ngực hơi phập phồng.

Anh chậm rãi ở đầu giường ngồi xuống, lặng lẽ tháo xuống mặt nạ trên mặt.

Khuôn mặt thanh tú dưới ngọn đèn chiếu lên như một bức tranh, áo choàng màu đen cũng như quý mỵ.

Ai có thể nghĩ đến, phó tổng tài ưu tú của Lâm Thị – Luật Hạo Thiên, nhưng lại là chủ nhân của cung điện này?

Anh lẳng lặng nhìn người con gái trên giường mê man, tay nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của cô, trong miệng nỉ non gọi tên của cô.

” Tiết San San, Tiết San San.”

” Em là người duy nhất phát hiện bí mật của anh, anh nên làm gì em bây giờ?”

Tay của anh phất qua mắt của cô, vì sao ánh mắt của em luôn trong suốt như vậy, làm cho anh không nhuộm nhan sắc nào?

Lướt qua cái mũi nổi trội của cô, môi mềm mại.

Môi của cô, luôn nhếch, quật cường như vậy. Vì sao em luôn không chịu khuất phục anh, vì sao không thuận theo ở trong lòng anh, đem hết thảy đều giao cho anh?

Em không nhưng không chịu khuất phục, còn muốn thay đổi anh, có phải hay không?

Anh nắm cằm của cô, lông mi của cô hơi run rẩy, anh giống điện bị điện giật buông tay ra, nhưng cô chỉ là run run long mi, vẫn chưa tỉnh lại.

Anh bỗng nhiên cười khở, anh đang sợ cái gì? Sợ cô tỉnh lại nhìn anh sao?

Không, trên đời này, đã không còn gì để anh phải sợ hãi.

Mười năm trước anh sẽ không cho mình dừng lại, mười năm sau cũng sẽ không cho mình mà quay về!

Đứng lên, thấp giọng phân phó hạ nhân:” Đem cô ấy đi, đặt ở trước cửa Lâm gia.”

Lúc San san tỉnh lại, phát hiện mình nằm ở trước cửa Lâm gia, mơ mơ màng màng đứng lên.

Lúc này đã là nắng chiều rực rỡ, thủ vệ thấy cô:” San San tiểu thư, cô đến hồi nào vậy ?”

” A.” Cô nhớ tới tối hôm qua phát sinh chuyện, một trận mờ mịt.

Cô rõ ràng theo hai tên vệ sĩ đến một nơi hẻo lánh, như thế nào lập tức trở lại Lâm gia?

Nhớ rõ lúc ấy hình như có người gõ đầu cô, sau đó cô liền té xỉu, ai nha, chẳng lẽ gặp phải quỷ? Cô càng nghĩ càng sợ, vội hỏi thủ vệ kia:” Hai tên vệ sĩ của đại tiểu thư có trở về không?”

” Không có!”

” Không có?” Cô rốt cuộc đã đánh mất dấu! Ngày hôm qua hai tên vệ sĩ nửa đêm đến nơi vắng vẻ, rõ ràng là đang đợi người nào, cô thiếu một chút nữa là có thể tra được sự tình chân tướng, đáng tiếc!

Lúc này Lâm Tường lái xe đi ra, thấy cô, buông cửa kính xe xuống hỏi:” Cô sao lại ra ngoài sớm như vậy? Lúc ăn điểm tâm cũng không thấy cô, còn tưởng rằng cô luwoif biếng ngủ chứ!”

San San không rảnh cùng hắn nói chuyện tào lao, vội la lên:” Đại thiếu gia, đã xảy ra chuyện!”

Cô đem chuyện mình gặp tối qua nói lại một lần, sau đó nói:” Anh phải nhanh tìm thấy hai tên vệ sĩ đó!”

Lâm Tường nghe xong, tay sờ sờ cái trán của cô:” Cô bị sốt?”

San San tức giận lấy tay hắn ra:” Tôi không sốt, tôi rất thanh tỉnh!”

Hắn gật gật đầu:” Nga, tôi đã biết, nhất định là cô ban đêm mộng du, bơi tới bên này, lạnh, cho nên phát sốt!”

” Tôi nói tôi không bị sốt!” San San tức giận đến thẳng dậm chân.

” Trán cô rất nóng!”

” Đó là bị anh chọc giận! “

Hắn yên tĩnh trở lại, nhìn cô sắc mặt lo lắng, thế này mới nói:” Hai tên vệ sĩ kia thật sự có vấn đề?”

” Nói nhảm!”

” Tốt lắm, tôi sẽ phái người bắt hai tên đó trở lại!” Hắn nói xong cầm lấy điện thoại, bắt đầu sai người.

.....

Giang Trục Thủy rất nhanh chạy tới biệt thự Lâm gia, thấy San San, Lâm Tường một trái một phải ngồi bên cạnh Lâm Tư Tư, hỏi:” Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Lâm Tư Tư liền hướng hẳn ánh mắt cầu xin giúp đỡ.” Anh Trục Thủy..... Bọn họ luôn hỏi tôi vấn đề kì quái, tôi căn bản không biếtanh bảo họ đừng ép buộc tôi được không?”

Giang Trục Thủy sững sốt một chút, đi tới:” Tư Tư, tối hôm qua rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tôi cũng muốn hỏi cô!”

” Ghê tởm..... Các người một đám tất cả đều nhắm vào tôi, tôi cái gì cũng không biết, các người vì sao không tin tôi, đều chỉ tin tưởng Tiết San San !”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Anh có thể theo đuổi em

” Các người vì sao không tin tôi, đều chỉ tin Tiết San San!”

Lâm Tư Tư phần nộ đứng dậy, hất hai người ra đi lên lầu.

Lâm Tường bắt đầu đi lắc đầu, chuẩn bị buông tha, San San lại cầm cổ tay Tư Tư.

Lâm Tư Tư tức giận nói:” Cô đừng chạm vào tôi!”

San San chậm rãi nói, chậm rãi nói:” Cô thấy có lỗi với cha cô.....”

Nhìn thấy Lâm Tư Tư cả người run mạnh lên, cô tiếp tục nói:” Ngày hôm qua cô nói những lời này?”

“..... Tôi không nói.”

San San bỗng nhiên giơ tay lên, một cái tát đánh vào trên mặt Tư Tư.

Tư Tư bị đánh làm cho sững sốt, mọi người cũng đều ngây ngẩn cả người.

San San kích động nói:” Tôi không biết trong mắt cô, cha mình đến tột cùng coi là gì? Nhưng trong mắt cha cô, cô cũng là cô con gái quý giá nhất. Ông ấy biết hành vi bất thường của cô, lập tức bảo tôi đến bảo vệ cho cô, sợ cô xảy ra chuyện!”

” Tối hôm qua tôi phát hiện cô cùng hai tên vệ sĩ có điều lạ thường, tôi chưa kịp nói với ai, liền đuổi theo bọn họ ra ngoài, tôi vì sao phải làm như vậy? Cô suy nghĩ lại đi! Nếu không phải bởi vì cha cô nhắc nhở, tôi không đi quản cô!”

Cô nói xong, thờ phỉ phỉ quay đầu rồi đi ra ngoài.

Lâm Tư Tư ngây người một lát, bỗng nhiên che mặt ô ô khóc lên.

” Tư Tư, rốt cuộc sao lại thế này? Ai khi dễ em? Em nói đi, anh sẽ báo thù cho em!” Lâm Tường vỗ bả vai em gái.

” Đúng vậy Tư Tư, cô có chuyện gì thì nói ra, mọi người giúp cô cùng nhau giải quyết.” Giang Trục Thủy cũng khuyên nhủ, liếc nhìn San San một cái, không nghĩ tới cô lại liều mạng như vậy.

Tư Tư lắc đầu:” Vô dụng, các người không giúp được tôi..... Tôi có lỗi với cha, tôi à con gái hư hỏng, tôi muốn chết.....”

Cô vừa khóc lên, mọi người gấp đến độ vây quanh, nhưng cô khóc trong chốc lát, xoa xoa nước mắt, ảm đạm nói:” Tôi nghĩ tôi đời này đều thoát không được ma quỷ kia, tôi chết đi, sẽ được giải thoát được.”

” Em như thế nào lại ngu ngốc như vậy? Em chết thì có ích lợi gì? Quan trọng nhất là em phải nói sự thật, chúng ta sẽ giúp em!” Lâm Tường gấp đến độ thẳng trào tóc (*).” Thật sự không được, anh phải đi tìm Hạo Thiên đến, anh ấy có nhiều kẻ nhất, khẳng định có thể giúp em!” (* ăn nói dút khoát)

” Đại thiếu gia, cậu muốn tôi giúp cái gì?”

Nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, Luật Hạo Thiên đột nhiên đứng ở phía sau bước đến.

San San nhìn ánh mặt trời từ phía sau anh chiếu vào, niễm lên một tầng ánh sang vàng óng, trong lúc nhất thời, lại có cảm giác như đang trong mộng. Nhưng anh vẫn như cũ không liếc mắt với cô, lòng của cô, rất đau.

Lâm Tường vui vẻ nói:” Không phải tôi, là Tư Tư, nó gặp chuyện phiền toái.” Ngược lại đối Lâm Tư Tư nói:” Em gái, em không phải với anh Hạo Thiên

thân nhất sao? Có chuyện gì em không thể nói với bọn anh, có thể nói với anh ấy!”

Lâm Tư Tư ngẩng đầu nhìn Luật Hạo Thiên, nụ cười của anh thực ôn nhu, ôn nhu làm cho người ta sa vào.

”Tur Tur, là chuyện gì làm em buồn lòng?” Anh ôn nhu hỏi, hai tay nhẹ nhàng khoát lên vai của cô, ánh mắt trong suốt như mặt nước, mang theo ý cười ấm áp,” Em cứ việc nói ra đi, anh Hạo Thiên nhất định sẽ giúp em giải quyết.”

Lâm Tư Tư ngỡ ngàng nhìn anh, ánh mắt ôn nhu như nước tựa hồ có thể bao dung hết thảy, nhưng càng như vậy, cô lại càng sợ. Cô sợ anh sau khi biết chân tướng sự việc sẽ chán ghét cô, cô sợ ánh mắt ôn nhu này sẽ không dành cho cô nữa.

”Em..... Không, không thể nói.....” Cô cúi đầu.

”Được rồi, chúng ta sẽ đi ra ngoài, em chỉ nói với anh Hạo Thiên, được chứ?”

Lâm Tường nói xong kéo San San cùng Giang Trục Thủy đi ra ngoài, Luật Hạo Thiên ngồi xuống, nắm bả vai Lâm Tư Tư.” Hiện tại chỉ còn lại có hai người chúng ta, em yên tâm nói ra đi, vô luận đã xảy ra chuyện gì, anh Hạo Thiên cũng sẽ bên cạnh em.”

Lâm Tư Tư nhìn anh, trong lòng ở mâu thuẫn kịch liệt.....

Đi ra bên ngoài, Lâm Tường nhận điện thoại, hướng San San nói” trong công ty có việc gấp, nơi này trước giao cho các người, nếu Hạo Thiên ra, các người bảo anh ấy đến công ty nhé!” Nói xong vội vàng rời đi.

San San ngồi ở trên bậc thang, âm thầm cúi đầu, thật lâu sau, Giang Trục Thủy hỏi” Cô cùng Luật Hạo Thiên..... Làm sao vậy?”

Cô lắc lắc đầu.” Anh đừng hỏi, tôi cùng anh ấy trong lúc đó cái gì cũng không có, chúng ta cho tới bây giờ vốn không có bắt đầu!”

Câu tuyệt tình này không phải nói cho Giang Trục Thủy nghe, mà nói cho chính mình nghe.

Giang Trục Thủy lại thấy được trong mắt cô thương cảm cùng quyết tuyệt, cầm lấy tay cô.

”Một khi đã như vậy, anh đây muốn bắt đầu theo đuổi em.”

San San sững sốt, quay đầu nhìn hắn, ánh mắt của hắn kiên định tự tin, mang theo một loại khí phách chưa bao giờ có.

.....

Lâm Tư Tư cúi đầu, ngập ngừng nói” Anh Hạo Thiên, nếu Tur Tur làm một chuyện rất xấu.. rất.. rất...xấu, anh có thể hay không chán ghét em? Không để ý tới em?”

”Đương nhiên sẽ không.” Luật Hạo Thiên ôn nhu nói, trong ánh mắt lại mang theo một cỗ âm quyết (dối trá).

Tur Tur khóc, nhào vào trong lòng của anh, thấp giọng khóc nức nở nói” Em..... Em bị người ta cưỡng hiếp, còn bị chụp hình, người kia mang mặt nạ hình con bướm, hấn uy hiếp ưm, làm cho em phải nghe theo hấn, nếu không hấn sẽ đem những ảnh chụp này đưa cho cha, cho mọi người xem, em thật sự rất sợ hãi, rất sợ hãi..... Cho nên..... Em đem cổ phần công ty vụng trộm mua cho hấn, em biết đó đối cha mà nói rất quan trọng, nhưng, em thật sự không có cách nào! Anh Hạo Thiên, anh nói cho em biết, nên làm cái gì bây giờ? Làm sao bây giờ?”

Luật Hạo Thiên ôm cô, trong mắt âm trầm, nhẹ nhàng vỗ lưng cô, ôn nhu nói” Tur Tur, em như thế nào hồ đồ như vậy? Em bị người khác cưỡng hiếp, trừ anh, còn có ai biết?”

”Không có. Trừ anh ra, em không nói với ai khác.”

Luật Hạo Thiên ánh mắt dần dần mị lên, chậm rãi nói” Chuyện này trăm ngàn lần đừng nói cho người khác biết, nếu bọn họ biết em vì mình mà làm chuyện có lỗi với cha, em sẽ mất đi mọi người, cha, anh trai, bạn bè.....”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Giang Trục Thủy tuyên chiến

“.....Em sẽ mất đi mọi người, cha, anh, bạn bè....” Luật Hạo Thiên bực môi nói chuyện, dùng thanh âm làm cho người ta tuyệt vọng ở bên tai Lâm Tư Tư.

“Không cần như thế! Anh Hạo Thiên”. Lâm Tư Tư khóc nói: “Em sẽ không nói với người khác, nhất định sẽ không nói với người khác.....”

Luật Hạo Thiên nhẹ nhàng nắm vai cô, khoe môi nhẹ nhàng khoi mào nụ cười tà mị: “Rất ngoan”.

“Nhưng anh Hạo Thiên, cha sớm hay muộn cũng sẽ biết, khi đó em nên làm cái gì bây giờ?”

“Yên tâm, em chỉ cần giữ kín bí mật này, cái khác giao cho anh làm”

Anh giúp đỡ Tư Tư lên lầu: “Ngủ một giấc thật ngon, đem mọi chuyện không vui đều quên hết đi!”

” Vâng.....” Tư Tư nhắm mắt lại, dưới lời nói ôn nhu của anh, giống nhau bị thôi miên, mơ màng ngủ.

Luật Hạo Thiên khoe môi giờ lên ý cười lãnh khốc, hoàn hảo, hết thảy, đều ở trong khống chế của anh.

” Một khi đã như vậy, Tôi đây muốn bắt đầu theo đuổi em ”

Giang Trục Thủy đôi mắt kiên định sáng ngời như tinh quang mà chuyên chú, làm cho Tiết San San không khỏi một trận thất kinh.

” Anh..... Anh nói cái gì.....”

Hắn nghiêm túc còn lại lặp lại một lần.” Anh nói anh muốn theo đuổi em, tuy rằng đây là tự do của anh, đối với em cảm thấy vẫn nói với em trước.”

Tiết San San trong đầu một đoàn hỗn loạn, Anh thế nhưng nói muốn theo đuổi cô, cô không biết phản ứng gì.

Nếu là Giang Hằng Vũ nói ra những lời này, cô nhất định sẽ cười. Nhưng Giang Trục Thủy không giống với hắn, tuy rằng anh mặt ngoài nhìn qua bất cần đời, nhưng trong lòng cũng nghiêm túc thật sự.

” Em.....”

Anh bỗng nhiên cười nói:” Anh ngày hôm qua gọi điện thoại cho A Vũ, anh hỏi nó, có thể theo đuổi em được không, em đoán nó nói như thế nào?”

Cô sùng sốt, lắc đầu hỏi:” Nói như thế nào?”

“Nó nói anh cố lên, làm cho em phải chấp nhận anh.” Giang Trục Thủy phụng mồm mỉm cười, như tấm giá xuân, nhu tình chân thành,” Nó nói nó không theo đuổi được em, nên sẽ giúp anh.”

Mồ hôi! Tiết San San dở khóc dở cười, hai an hem này, như thế nào lại giống như mấy đứa nhỏ...

Hắn bỗng nhiên bước đến từng bước, nháy mắt thấy cô:” Anh nói sẽ làm được, em chuẩn bị cho tốt đi”.

” Ách..... Anh trai.....” Cô khẩn trương lui ra phía sau từng bước:” Hiện tại không phải lúc nói chuyện này? Hơn nữa, chúng ta hiện tại không phải rất tốt sao? Anh làm anh trai, là bạn tốt nhất, em không nghĩ lại thay đổi cái gì.”

Giang Trục Thủy lại tới gần từng bước, hai tay nắm lấy bả vai của cô:” Nhìn em khẩn trương kia, là anh theo đuổi em chứ không phải em theo đuổi anh, em chỉ cần chờ anh theo đuổi em là được, thật sự chán ghét anh, cũng nhanh chạy, đừng làm cho anh đuổi theo.”

Hắn nói giống như ra lệnh, làm cho cô mơ hồ, nhưngNhìn ánh mắt ôn nhu kia, bỗng nhiên nhịn không được suy nghĩ, nếu thật sự có thể cùng anh nói chuyện yêu đương, có phải sẽ quên người kia?

Đang nghĩ tới, hắn bỗng nhiên kêu một tiếng:” Tiết San San.”

” Vâng?” Cô vừa nhấc đầu, hắn thuận thế hôn cô, một bàn tay nắm lấy đầu cô, không cho cô chạy trốn.

” Ngô.....” Nụ hôn này... của anh mang theo hơi ấm, làm cho suy nghĩ của cô chỉ một thoáng nổ tung, chung quanh đầy ra.

Anh làm sao có thể..... Như vậy, quan hệ bọn họ sẽ trở về không được.....

Cô vừa sợ lại hoảng, anh cho tới bây giờ đều ôn nhu như vậy, vì sao bỗng nhiên thay đổi cá nhân dường như?

Đang muốn đẩy anh ra, anh lại bỗng nhiên buông ra, nhìn phía sau, nói:” Luật thiếu gia, Tư Tư ra sao?”

Tiết San San cả người chấn động, đứng ở chỗ nào vừa động cũng không động đậy.

Cảm giác được cô thân thể run run, Giang Trục Thủy ôm càng chặt.

Cô nghe thấy Luật Hạo Thiên thanh âm ở sau bình tĩnh nói:” Cô ấy vẫn không chịu nói, tôi xem cô ấy bài xích như vậy, sẽ không khuyên nữa, để cho cô ấy ngủ.”

Nghe anh như khí bình tĩnh, Tiết San San trong lòng một trận lạnh buốt, sau một lúc lâu mới nghe hiểu được anh nói cái gì.

” Cái gì? Cô ấy chưa nói? Cái gì cũng chưa nói sao?”

” Đúng vậy, cái gì cũng chưa nói.” Luật Hạo Thiên trả lời, lại xoay người không nhìn cô.

” Nga, thực đáng tiếc !” Giang Trục Thủy có thâm ý nói:” Vốn tưởng rằng Luật thiếu gia xuất mã, Lâm tiểu thư nhất định sẽ mở miệng.”

” Tôi cũng không phải thần tiên, cũng không phải không gì làm không được, nhưng thật ra Giang luật sư, anh cũng không giống như lo lắng cho Tư Tư, cư nhiên nhân hạ thoải mái, ở trong này nói chuyện yêu đương.”

” Bởi vì tôi biết tôi đi vào cũng không làm được gì, mà lo lắng của tôi lại không có giá trị, tôi cũng không thích lãng phí thời gian, đơn giản ngay tại nơi này nói chuyện yêu đương!”

” Giang luật sư quả nhiên có cá tính, bội phục!”

Tiết San San nghe hai người kia mỗi người một câu, trong lòng rất là tư vị, cắn chặt răng, cúi đầu nói:” Luật tiên sinh, đại thiếu gia bảo anh đến công ty, hình như có chuyện rất quan trọng.”

Một tiếng Luật tiên sinh, cũng giống như đem anh cùng cô ngăn ra.

” Cảm ơn Tiết tiểu thư báo lại.” Anh đậm liếc mắt cô một cái, tay bỏ vào túi quần, ” Tôi đây cáo từ trước, các người. Tiếp tục đi.”

Luật Hạo Thiên không biết chính mình như thế nào bước ra khỏi Lâm gia, ngồi ở trong xe, anh nắm tay lái run nhè nhẹ.

Anh cũng rất bội phục chính mình cư nhiên dưới tình huống kia còn có thể bình tĩnh như vậy, quả nhiên, anh là diễn viên có tố chất, anh thói quen biểu diễn, có thói quen mang mặt nạ, cũng có thói quen áp lực nén vào trong lòng.

Nhưng lúc này đây, anh áp lực thật sự thống khổ, anh thật sự rất muốn tiến lên đem nữ nhân kia ôm vào trong lòng, bá đạo tuyên bố cô là của anh, người khác không cho chạm vào!

Nhưng anh biết anh không thể, anh không thể làm như vậy. Anh không thể lại tiếp cận cô, không thể lại dung túng chính mình đối cô vô hủ vô chí bành trướng tình cảm!

Tình yêu làm cho người ta mù quáng, cho nên anh thà rằng không cần.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Chuẩn bị trò chơi cho các người

Tiết San San ngơ ngác nhìn bóng dáng đi xa kia, Luật Hạo Thiên, anh vì sao lạnh lùng như vậy?

Mỗi lần nhìn đến anh, cô đều động lại một tia hy vọng, hy vọng anh liếc nhìn cô một cái, kêu tên của cô, chẳng sợ nói vài câu vô tình, làm cho cô cảm nhận được anh vẫn để ý cô.

Nhưng mỗi một lần, anh đều như vậy, dùng thái độ thờ ơ, đánh tan ước mong của cô.

Vừa rồi lúc Giang Trục Thủy hôn của cô, anh rõ ràng thấy được, nhưng phản ứng của anh phản ứng làm cho cô tâm lạnh.

Cô từng nghĩ đến anh coi cô như đồ chơi, nhưng chuyện ở Hawaii, làm cho cô có một loại ảo giác, anh đối cô là có cảm tình.

Nhưng, Hiện tại cô hiểu được, kia thật là một loại ảo giác.

” San San,” Giang Trục Thủy sâu kín nói:” Em trách anh sao? Vừa rồi, anh xem thấy hấn đi ra, nhưng vẫn hôn em, anh là cố ý. Bởi vì anh muốn cho hấn biết, hấn không cần em, còn có rất nhiều người muốn em.”

Tiết San San nghe lời này, không biết sao trong mắt bỗng nhiên một trận đau nhức, nước mắt mạc danh kỳ diệu liền hạ xuống.

Anh nhẹ nhàng ôm cô vào lòng, mặc cho nước mắt của cô làm ướt vạt áo của mình.

”Vậy không ngại thử, để cho anh theo đuổi em, được không?”

Tiết San San vui đầu ở trước ngực anh, tim đập trầm ổn làm cho cô dần dần bình tĩnh trở lại.

Không bằng quên mất người kia, hết thấy một lần nữa bắt đầu!

Cô nhắm mắt lại, buồn bã nói:”Được.”

Giang Trục Thủy là một người đàn ông tốt, cô còn điều gì phải lo lắng? Cô nguyện ý quên hết thấy, thử đón nhận anh.

Luật Hạo Thiên đi vào công ty, Lâm Tường giữ chặt anh nói:”Làm sao bây giờ? Bên Pháp đã xảy ra chuyện.”

”Làm sao vậy?” Luật Hạo Thiên không nhanh không chậm nói:”Đại thiếu gia đừng nóng vội, có chuyện chậm rãi nói.”

”Tôi như thế nào có thể không sốt ruột?” Lâm Tường vẻ mặt đau khổ nói:”Cha giao 10% cổ phần ở bên đó cho tôi, nhưng hiện tại bên kia nói cho tôi biết, 10% công ty cổ phần căn bản không chuyển được!”

”Vậy chuyện gì đã xảy ra?”

”Không biết! Ai, làm sao bây giờ, cha hiện đang họp ở Luân Đôn, có nên nói với ông ấy không?”

”Ngần vịn không nên!” Luật Hạo Thiên nghiêm mặt nói:”Lão gia họp ở Luân Đôn, khẳng định rất nhiều chuyện phiền lòng, chuyện này cậu không nên làm phiền ông ấy.”

”Nhưng,..... Chuyện lớn như vậy,.....”

”Lão gia đem chuyện lớn như vậy giao cho cậu làm, khẳng định là muốn khảo nghiệm một chút năng lực của cậu, nếu như lúc này sợ đầu sợ đuôi, lão gia nhất định sẽ rất thất vọng về cậu.”

“..... Vậy làm sao bây giờ? Tôi không nghĩ làm cho ông ấy thất vọng, cha trước khi đi bảo tôi có việc thì tìm Giang Trục Thủy thương lượng. Tôi tìm anh ấy hỏi một chút!”

Lâm Tường nói xong cầm lấy điện thoại, Luật Hạo Thiên cầm lấy tay hắn.

”Đại thiếu gia, cậu muốn dựa vào lão gia cùng Giang luật sư sao?”

Lâm Tường sững sốt một chút, nhìn anh:”Tôi cũng không muốn, nhưng,.....”

”Đại thiếu gia, có câu tôi không biết nói với cậu không?”

”Anh nói đi!”

Luật Hạo Thiên khoé miệng khơi mào một tia không làm người phát hiện mỉm cười:”Tôi cảm thấy, lão gia đối Giang Trục Thủy tín nhiệm hơn đại thiếu gia.”

Lâm Tường trầm tư một chút, thở dài:”Đúng vậy, cha vẫn rất tín nhiệm anh ta, Lâm Giang hai nhà là thế giao, lúc trước chú Giang vì giúp cha, thậm chí nhường công ty của mình, cho nên cha chưa từng xem người của Giang gia là người ngoài.”

”Vừa tựa như lần này, dù sao cậu mới là đại thiếu gia Lâm thị, lão gia đối sự tín nhiệm của anh ta hơn cậu, tiếp tục như vậy, đến lúc đó không biết cậu là đại thiếu gia có ngày sẽ phải nghe theo anh ta.”

Nghe Luật Hạo Thiên nói, Lâm Tường dần dần nhú mảy:”Tôi chưa bao giờ muốn làm đại thiếu gia này, tôi căn bản không hpwj với việc này.”

”Nhưng mệnh của cậu là đại thiếu gia của Lâm gia, đây là mệnh của cậu, cũng là trách nhiệm của cậu, cậu phải muốn gánh vác sứ mệnh này!”

”Ai, anh nói đúng, tôi không thể trốn tránh.”

”Cậu phải tin tưởng chính mình, đây là một lần cơ hội, là cơ hội chứng minh thực lực của mình cho lão gia biết, cậu làm tốt, làm cho lão gia biết, cậu không thua kém gì Giang Trục Thủy.”

”Tôi thật sự có thể chứ?”

”Tôi tin tưởng cậu!” Luật Hạo Thiên vỗ vỗ bờ vai của hắn:”Đại thiếu gia, cậu nhất định sẽ làm tốt.”

Lâm Tường cảm động nói:” Cảm ơn anh, Hạo Thiên, không nghĩ tới anh lại ủng hộ tôi như vậy.”

Luật Hạo Thiên mỉm cười:” Tôi sẽ vẫn ủng hộ cậu.”

” Được, tôi đi chuẩn bị một chút, ngày mai phải đi Pháp, đem chuyện này điều tra rõ!”

” Tôi đây liền chúc đại thiếu gia thuận buồm xuôi gió, mã đến công thành!”

Luật Hạo Thiên trên mặt, một màn ý cười kia, chói hơn ánh mặt trời.

Giang Trục Thủy, Lâm Tường. Đây chính là tôi tí mi chuẩn bị cho các người một hồi trò chơi, hãy hưởng thụ cho tốt đi!

.....

Mà lúc này Giang Trục Thủy, đang cùng Tiết San San hai người ở trên hồ chèo thuyền, thưởng ngắm cảnh đẹp xung quanh.

” Chỉ tiếc hoa sen đều cảm tạ nếu không hẳn hồ xanh biếc, nhất định đẹp hơn.” Giang Trục Thủy tiếc hận nói:” Là anh thổ lộ quá muộn.”

Tiết San San nở nụ cười:” Năm nay không xem được, sang năm lại xem.”

” Sang năm?” Anh nháy mắt nói:” Sang năm chúng ta còn có thể hai người cùng nhau xem hoa sen sao?”

” Vâng. Không phải không cái kia khả năng, anh không phải thề son sắt nói muốn theo đuổi em sao? Chẳng lẽ anh không tin thực lực của mình?”

” Ha ha, Tiết San San em hiểu lầm, ý của anh là, sang năm, khả năng chúng ta sẽ không phải hai người, mà là ba người.”

” Ba người?”

” Đúng vậy, còn có con của chúng ta.” Anh cười xấu xa nói:” Chúng ta nắm chặt thời điểm, nói không chừng khi đó sẽ sinh được!”

Tiết San San mặt đỏ lên, mắng:” Anh không đứng đắn.”

Bỗng nhiên thân thuyền một trận đung đưa, cô dựa vào thuyền, cảm thấy một trận ác tâm.

” Làm sao vậy?” Anh quan tâm nói:” Say thuyền sao?”

” Không có việc gì, vừa rồi bỗng nhiên có chút buồn nôn, hiện tại tốt rồi.”

Anh cười nói:” Mới nói có đứa nhỏ, em liền có biểu hiện này, nghe nói phụ nữ mang thai thường bị nôn!”

Một câu lơ đãng, làm cho trong lòng Tiết San San cả kinh.

Thấy cô sắc mặt dị thường, anh vội hỏi:” Ha ha, với người hay nói giỡn đùa vui với em thôi! Xem em, còn tức giận! Đi, mang em đi vườn bách thú xem con hổ!”

Một buổi chiều, anh mang cô đi dạo rất nhiều nơi, ở trên phố xá phồn hoa xem tiểu vật cổ quái, còn có mùi của đồ ăn vặt.

Cô thật sự vui vẻ, quên chuyện vừa rồi.

Ở đây thừa ăn rất ngon, giống như lúc còn bé, cha nắm tay cô cùng em gái, ở trên đường nhìn thấy món ngon nào đó, cha liền không chút do dự mà mua, nhưng là người học võ thuật, chỉ cần cha không chú ý, đồ ăn vặt trong tay cô sẽ bị em gái cướp đi, cho nên. Cô mỗi lần đều ăn không đủ, ăn không đủ.

” Oa, nhìn nước miếng của em kia, muốn ăn thì nói, anh mua cho em.”

Giang Trục Thủy ha ha cười, mang theo cô vừa đi vừa ăn, còn cả mang lấy, bởi vì thật sự là ăn không vô nữa.

” Em thật là có thể ăn!” Anh lắc đầu tán phục:” Dạ dày của em còn chứa nổi sao?”

Cô cư nhiên khóc, ôm cổ anh nói:” Em rất vui vẻ, rất vui vẻ. Bởi vì em đang được dạo phố, một ngày vui vẻ nhất.”

Anh sững sờ một chút, sùng nịch lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve đầu cô.

” Còn tưởng rằng em là người mạnh mẽ, nguyên lai chỉ là một đứa nhỏ. Ha ha, từ hôm nay trở đi, anh mỗi ngày đều đem đến sự vui vẻ cho em.”

Cô nước nớc:” Trục Thủy, vì sao lại đối tốt với em như vậy?”

” Bởi vì anh muốn theo đuổi em thôi! Không đối tốt với em, em như thế nào ngoan ngoãn chấp nhận anh?”

Cô nghĩ nghĩ nói:” Vậy chờ anh theo đuổi được em, còn có thể đối tốt với em nữa sao?”

” Đương nhiên.”

” Em đây đồng ý, chúng ta kết giao đi.” Nữ nhân không phải là muốn tìm người nam nhân đối tốt với mình sao? Người đàn ông này tài mạo song toàn, tính cách ôn hòa, đối cô lại tốt như vậy, người như vậy tìm đâu ra?

Anh cũng không vui.” Em đừng nhanh đồng ý như vậy! Anh vừa mới bắt đầu theo đuổi, em nhanh như vậy liền bại trận, anh sẽ không có cảm giác đạt được thành tựu.”

” Cảm giác thành tựu?” Cô lại tức giận lại buồn cười.” Em đây muốn nhìn anh như thế nào theo đuổi em!”

” Yên tâm, nhất định sẽ không cho em thất vọng.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Công chúa ưu thương

Màn đêm như nước, lá cây trong hoa viên vang xào xạt.

San San tắm rửa sạch sẽ, nhưng lại không rửa được phiền muộn trong lòng.

Vì sao?

Cô vừa mới bắt đầu một tình yêu khác, một cuộc sống mới, hẳn là cảm thấy thoải mái mới đúng, nhưng vì sao, cô cảm thấy càng thêm trầm trọng?

Lúc ở chung với Giang Trục Thủy, anh ấy luôn kiếm biện pháp cho cô quên mất phiền não, anh ấy có một loại sức mạnh làm cho người ta an tĩnh lại, có lẽ là cảm giác an toàn.

Nhưng khi cô ở một mình, những lo lắng lại nổi gót xuất hiện.

Phủ thêm áo đi tới công viên, lại thấy dưới cây có một người, nhìn lên, chính là đại thiếu gia Lâm Tường.

” Đại thiếu gia, anh làm sao ngồi ở chỗ này?” Cô đi ra phía trước.

” Nga, San san.” Lâm Tường ngẩng đầu nhìn cô, cười vỗ vỗ bên cạnh mặt cô, ” Ngồi lại đây!”

San San cũng không khách khí, đặt mông ngồi ở bên cạnh hắn.

Ánh trăng như nước, lẳng lặng chiếu vào vai hai người.

Hắn chỉ một ngón tay, chỉ vườn hoa viên này:” San San, nơi này nhiều hoa như vậy, cô thích hoa nào?”

San San lắc đầu:” Tôi không thích hoa.”

” Làm sao có thể? Phụ nữ đều thích hoa!”

” Nhưng tôi không thích.....” Cô cúi đầu:” Không thích.....”

” Vì sao?”

” Vì hoa sẽ tàn héo, tôi không thích mấy loại hoa ngắn ngủi này, so với mấy đóa hoa xinh đẹp này, cô thích cây hơn, tùy ý mưa gió cũng không ngã xuống, trăm năm cũng không ngã.”

Từ nhỏ đến lớn, đối cô mà nói, sinh tồn là thứ quan trọng nhất. Cô liều mạng cố gắng, cũng đều là vì có thể sinh tồn, hy vọng xa vời lớn nhất là có một ngôi nhà đầy đủ. Nhưng không giống như bây giờ, có nhiều phiền não như vậy, nhiều tâm sự như vậy.

” Cô thật đúng là không giống với người thường!” Hắn ghé mắt nhìn cô, có chút đắm chiêu, ” Nhớ rõ tôi lần đầu tiên gặp cô, cô bị xe của tôi đụng, cả

người đều máu, nhưng cũng không kêu một tiếng, lúc ấy tôi nghĩ, cô chắc không phải là con gái?”

”Nào có khoa trương như vậy! Chân chỉ chảy ít máu mà thôi.” Cô tức giận:” Tôi sao lại không giống con gái?”

Hắn cũng không đáp, tiếp tục nhớ lại:” Lần thứ hai gặp cô, quần áo cô bị rách tung tóe, tôi lúc ấy lại nghĩ, đây không phải là nữ nhân, sau mới nhìn rõ, thì ra là cô..... Giống như mỗi lần tôi gặp cô, đều không có chuyện gì tốt! Chẳng lẽ chúng ta trời sinh tương khắc?”

”Đại thiếu gia, anh sao lại mê tín như vậy?”

”Đừng gọi tôi đại thiếu gia, vô luận ở nhà hay là ở bên ngoài, tất cả mọi người gọi tôi là đại thiếu gia, cô có biết ba từ đại thiếu gia này có bao nhiêu áp lực? Có ý nghĩa, tôi phải gánh vác gánh nặng của cả gia tộc, tôi rất mệt mỏi.....”

“..... Lâm Tường, xảy ra chuyện gì sao? Anh có vẻ rất lo lắng.....” Bộ dáng do dự như vậy, cũng không giống như hắn!

”Ai, tôi ngày mai phải đi Pháp, phải xử lý một số chuyện.”

San San do dự một chút, hỏi:” Chuyện rất quan trọng?”

”Ừ, rất quan trọng, tôi không biết bằng năng lực của tôi có thể làm được không, cho nên tôi rất lo lắng.....”

San San nhìn hắn, bỗng nhiên phát hiện hắn kỳ thật cũng rất giống lão gia tử, nhất là đôi mắt kia, đều có một khí phách dương cương, cùng với khí phách âm nhu của Luật Hạo Thiên bất đồng, Luật Hạo Thiên giống như băng, mà bọn họ là lửa.

Vậy thì Giang Trục Thủy là gì? Ừ..... Chắc là nước, nước, có thể hòa tan băng, có thể tắt lửa, bất quá, phải hy sinh mới có thể làm được.

Ách..... Cô lại suy nghĩ miên man cái gì, chẳng những nghĩ tới Giang Trục Thủy, còn nghĩ tới người mà cô không muốn nghĩ nhất. Trở lại sự thật, trở lại sự thật!

”Đừng lo lắng.” Cô cầm tay Lâm Tường:” Tôi tin, chỉ cần anh cố gắng làm, nhất định sẽ làm được. Anh cũng phải tin mình chứ!”

Nhìn cô mỉm cười ngọt ngào, hắn giống như được cổ vũ rất lớn, đứng dậy nói:” Ha ha, điều đó còn cần cô phải nói! Bỏ thiếu gia vừa xuất mã, nhất định là mã đáo công thành! Bất quá nhìn cô tin nhiệm tôi như vậy, tôi phải cảm ơn cô.....”

Hắn bỗng nhiên giữ chặt tay cô:” Đi theo tôi, tôi có một vật muốn đưa cho cô!”

.....

San San lần đầu tiên đến phòng của đại thiếu gia, cùng với phong cách duy mỹ Châu Âu của Tư Tư bất đồng, nơi này rất hiện đại hóa, máy điều khiển cửa, bước vào trong, toàn là thiết bị tự động. Trước kia nghe nói hắn không cần người hầu, cô vẫn cảm thấy kỳ quái, hôm nay rốt cục hiểu được, hiện đại hoá đến tình trạng này, thật là không cần người hầu.

”Tôi không thích bị người khác hầu hạ.” Hắn mở tủ lạnh, lấy hail on, ném cho cô.

”Đã nhìn ra.”

”Nhưng tôi lại càng không thích bị người khác xem là tên ăn chơi trác táng.”

”Anh đương nhiên không phải.”

Hắn cười cười, chỉ vào góc tường bức họa nửa hé ra:” Thích không?”

San San nhìn thoáng qua, không khỏi chấn động.

Bức họa này..... Người trong bức họa là cô!

Mặt kia, khí chất kia, họa không sai chút nào, trông rất sống động. Người trong bức họa mặc một bộ lễ phục màu trắng, giống như lúc cô ở bữa tiệc từ thiện giống nhau như đúc, nhưng tóc của cô lại xòa xuống.

”Tôi cảm thấy tóc của cô khoát lên có vẻ nhìn được hơn.”Hắn nói, ”Giống như bây giờ, có một loại..... là đơn giản.....”

San San không biết có nghe thấy hắn nói hay không, chậm rãi đi đến bức họa, tay nhẹ nhàng đụng vào, sợ làm hỏng.....

”Anh họa tôi rất đẹp, tôi lại không có như vậy.....” Cô cảm thấy hai mắt của mình hơi nóng lên. (Câu chính là tôi không đẹp như vậy, nhưng mà để vậy lại thấy chị này tự tin quá nên để như trên nhé)

Hắn gãi gãi đầu:” Tôi cảm thấy không sai biệt lắm, tôi cảm thấy ngày đó cô rất đẹp, cho nên liền nhìn không được mà vẽ, chỉ là ánh mắt của cô..... Rất ưu thương, giống như công chúa mất đi gia đình, cô ngày đó, nhất định đã trải qua chuyện thương tâm nào đó?”

Nước mắt của cô nhảy mắt liên rơi xuống

Đúng vậy, ngày đó, là ngày anh cùng cô ấy đính hôn.

.....

Lâm Tường đem bức họa đưa cho cô, cô lại đem khóa ở trong ngăn tủ, cô không dám nhìn, không dám nhìn thấy ánh mắt tan nát cõi lòng ấy.

Ngày hôm sau Lâm Tường ra nước ngoài, hai tên vệ sĩ của lâm gia vẫn không tìm được.

San san lo lắng lo lắng cả một ngày, cùng Giang Trục Thủy hẹn cũng không yên lòng.

Giang Trục Thủy khuyên cô.” Đừng làm mình khổ trương như vậy, hai tên vệ sĩ kia chắc muốn tài sản của lâm gia mà lấy rồi chạy mất, em đã làm hết sức rồi, đừng quan tâm nữa.”

San San lắc đầu:” Ta Em cảm thấy có cái gì đó không đúng”

” Yên tâm đi, không có việc gì.” Giang Trục Thủy đem nước đá đưa cho cô, ” Đây, uống đi, bình tĩnh một chút!”

” Em có chuyện gì tức giận đâu!” Cô tiếp nhận cái chén, bỗng nhiên phát hiện dưới cái chén có một hồng tâm, trên đó là tên của bọn họ, San San, Trục Thủy.

” Đây là anh làm?” Cô bật cười:” Chữ viết thật xấu!”

” Ai, em nói như vậy anh đau long đấy, những chữ này phải viết ngược, anh viết thật lâu mới viết được.....” Anh một bộ dáng ủy khuất nói.

” Được rồi được rồi, đừng thương tâm, là em không đúng, chữ anh rất đẹp, được chưa?”

” Ừ, rất tốt.”

Ai, người đàn ông yêu đương thật giống như đứa trẻ, phải dỗ nha! San San không khỏi cảm thán, lại có chút hoài nghi, bọn họ thật sự đang yêu sao?

Mùi vị yêu thương, ngọt ngào, ấm áp, những thứ này đều có, nhưng, cô lại cảm thấy có thiếu gì đó, rốt cuộc là gì?

Cô đang nghĩ tới, bỗng nhiên trong dạ dày cồn cào, liền chạy vào toilet.

” Nôn.....”

San San đem thứ ăn vừa mới ăn nôn ra ngoài, vô lực đi ra toilet, rốt cuộc là làm sao vậy? Gần đây cô ăn hải sản sẽ cảm thấy choáng váng, chẳng lẽ.....
Thật là.....

Cô không dám nghĩ, trở lại bàn ăn, Giang Trục Thủy thân thiết hỏi:” Không thoải mái sao? Anh cùng em đến bệnh viện đi.”

Cô vội nói:” Không, không cần, em có thể là tối hôm qua ăn nhiều, cho nên.....”

” Em là quý tham ăn.” Anh bắt đầu nói:” Mau trở về nghỉ ngơi đi!”

” Vâng.” San San cúi đầu đáp ứng.” Anh vẫn phòng còn có việc, không cần phải lo cho em, em tự mình về là được.”

Khó khăn mới dỗ anh đi, cô một người không yên bất an đi tới bệnh viện, do dự bồi hồi thật lâu, cô rốt cuộc vẫn đi vào.

Hồi lâu, cô cầm lấy tờ giấy xét nghiệm ra khỏi cửa bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Thư phòng bí mật

Thật lâu sau, San San cầm lấy tờ giấy xét nghiệm, cúi đầu đi ra cửa bệnh viện.

“Cô đã mang thai được một tháng.”

Lời nói của bác sĩ như ma chú quanh quẩn trong đầu cô, đuổi cũng không đi, thoát cũng không xong.

Cô mang thai, được một tháng.

Là trong lúc đó sao? Làm sao có thể? Con của bọn, dĩ nhiên là ngay lúc ấy mà ra. Cô cảm thấy một trận bi ai, đây là không phải biểu thị bệnh trạng tình yêu của cô và anh sao?

Ban đêm, cô trằn trọc khó ngủ, tay sờ bụng bằng phẳng, có thể nào nghĩ, nơi này sẽ có một thai nhi lớn một tháng?

Nên làm cái gì bây giờ? Đứa nhỏ đã tồn trọng bụng cô được một tháng, cô phải bỏ nó?

Nhưng, nó cũng là một phần trong cơ thể cô, cô không đành lòng, thật sự không đành lòng. Từ nhỏ cô vẫn không lý giải được vì sao cha mẹ lại bỏ cô.

Cho nên, cô vốn là cô nhi, không thể chịu đựng được chuyện vứt bỏ này, cho dù đứa nhỏ còn chưa thành hình.

Nhưng, thật sự đem nó sinh ra, sẽ trở thành một đứa trẻ không có cha. Người kia. Bọn họ căn bản không thể ở chung với nhau, anh hiện nay ngay cả liếc mắt cô một cái cũng không.

Hơn nữa cô vừa mới vừa mới bắt đầu một tình yêu mới, cứ như vậy chấm dứt sao?

Bỗng nhiên cảm thấy chính mình không xong, lại mang con của người đàn ông cùng một người đàn ông khác nói chuyện yêu đương.

Nếu Giang Trục Thủy biết. Không, không thể để anh ấy biết, nếu anh biết nhất định sẽ xem thường, bọn họ ngay cả bạn bè cùng không được!

Cô đem thân thể chui vào trong chăn, giống một người bị thương, tương lai, là một mảnh hắc ám.

Một đêm không ngủ, buổi sáng lại nhận được điện thoại của Nghiêm Thanh Du.

“San San, tôi bị bệnh, rất khó chịu, cô có thể đến giúp tôi được không?”

”Được, tôi sẽ qua.”

Đang tốt đẹp tự dưng lại bị bệnh? Mặc dù hoài nghi, nhưng cô vẫn rất nhanh chạy tới Nghiêm gia.

Quản gia rất khách khí đưa cô đến phòng. Thanh Du vừa nhìn thấy cô, liền chạy lại nắm lấy tay cô.” San San, cô rốt cục cũng đến.”

San San sững sốt, chỉ thấy khuôn mặt Thanh Du đầy nước mắt, khuôn mặt tiều tụy, vội hỏi” Thanh Du, cô làm sao vậy?”

Thanh Du lắc đầu nói” San San, làm sao bây giờ? Hạo Thiên anh ấy không để ý tới tôi, trước kia anh ấy tới đây, đều tìm tôi trò chuyện, nhưng ngày hôm qua anh ấy đến nhà chúng tôi, cũng không nhìn lấy tôi.”

“Vì cái này, cô liền giả vờ bệnh gọi tôi đến đây?” San San trong lòng buồn bực, cô hiện tại đang gặp chuyện phiền toái, làm gì có thời gian quản chuyện này!

” Xin lỗi, San san, tôi không phải cố ý muốn gạt cô, tôi là nghĩ. Nếu anh ấy nhìn cô, có thể sẽ khá hơn trước, cũng sẽ không lãnh đạm với tôi như vậy.”

San San trong lòng cười lạnh, cô sai lầm rồi, anh ta nhìn thấy cô cũng lãnh đạm như vậy.

” Tôi phải đi.” San San xoay người.

Nghiêm Thanh Du chạy theo.

” Cô theo tôi làm cái gì?”

Thanh Du cắn môi” Cô đi đâu vậy, tôi liền đi theo cô đến chỗ đó.”

San San bất đắc dĩ tiếp tục đi, đi vào một cái căn phòng màu vàng thủy tinh, không khỏi tò mò hỏi” Nơi này là chỗ nào?”

” Là phòng của anh trai tôi trước kia. “

” Thật xa xỉ.”

” Hiện nay cha tôi cũng hay vào đây, bởi vì bên trong đây có rất nhiều tư liệu công ty trước kia. “

” Nga. Ách?” San San bỗng nhiên mắt sáng lên,” Cô nói, anh trai cô đem tư liệu về nhà?”

”Đúng vậy, anh ấy rất thích làm việc ở nhà. Ngay khi anh ấy một ngày trước gặp chuyện không may, còn ở nơi này làm việc!”

”Tôi có thể..... vào xem được không?”

Thanh Du biến sắc:” Cha tôi không cho người khác đi vào.”

”Như vậy à.....” San San nghĩ nói:” Không có sao, tôi đi.”

Nghiêm Thanh Du liền ngăn cô:” Đừng.....”

Mâu thuẫn thật lâu, cô cắn răng nói:” Cô muốn vào thì vào đi, không nên ở quá lâu, tôi ở bên ngoài canh chừng cho cô.”

”Được!” San San hưng phấn không thôi, đẩy cửa đi vào.

Nếu có thể tìm được một chút tự liệu của Nghiêm Dĩ chính, có lẽ rất có ích cho vụ án của cha cô.

Đi vào một gian phòng rất lớn, nhìn trên giá sách đầy sách cùng hồ sơ đầy tro bụi, Nghiêm Dĩ Chính này thoát nhìn là người rất hiếu học cũng là người cẩn thận! Theo những thứ hồ sơ viết chữ Nhật kia có thể nhìn ra được.

Cô càng thêm hưng phấn, có thể hay không từ trong phòng này tìm ra một chút dấu vết gì?

Kéo ngăn tủ dưới bàn, góc tường, phía dưới ghế dựa đều tìm xem.....

Đi? Vật này thật đáng nghi. Cô phát hiện dưới chân bàn có một tờ giấy trắng bạc.

Trước tiên lấy ra xem! Nghĩ xong, cô liền bắt đầu dùng sức rút tờ giấy kia.

Ách..... Thật chặt.....

Dùng sức, lại dùng lực..... Cô ra sức rút ra ngoài, chợt nghe thanh âm ở cửa nói:” Hạo Thiên, chúng ta tiến vào nói đi.”

Sau đó là thanh âm quen thuộc kia:” Nghiêm tiên sinh trước hết mời.”

San San nhất thời sợ tới mức cả người không thể nhúc nhích, ẩn thân ở dưới bàn, nghĩ rằng, anh sao lại đến đây?

Tiếng bước chân của hai người dần dần bước đến gần, tim của cô như muốn nhảy ra.

Không cần, trăm ngàn lần đừng lại đây.....

Một đôi chân đi đến sau lưng cái bàn, một bàn tay khoát lên trên lưng ghế, sờ bụi trên mặt, thân nhiên nói:” Nghiêm tiên sinh, người hầu nhà ông thật lười biếng nha!”

”Ha ha, không trách bọn họ, là ta không cho phép bất luận kẻ nào vào.”

”Nga? Chẳng lẽ trong phòng này có bí mật gì sao Nghiêm tiên sinh?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Ăn sạch sành sanh

”Nga? Chẳng lẽ trong phòng này có bí mật gì sao Nghiêm tiên sinh?”

”Cũng là không phải.” Nghiêm Tu Nhân nói:” Trong phòng đều là tài liệu rất quan trọng của ta, hơn nữa, còn có vật rất quan trọng ở nơi này, không mang đi.”

”Không mang đi?” Luật Hạo Thiên cười nói:” Chẳng lẽ là hồn ma của đại thiếu gia Nghiêm gia?”

”Luật Hạo Thiên, cậu đừng đùa!” Nghiêm Tu Nhân tức giận nói, sắc mặt e ngại nhìn bốn phía, Luật Hạo Thiên cười lớn.

San san ngồi xổm dưới cái bàn, khiếp sợ không thôi, một là khiếp sợ phản ứng của Nghiêm sửa nhân, hẳn quả nhiên cùng cái chết của Nghiêm đại thiếu gia có liên quan! Hai là khiếp sợ tiếng cười của Luật Hạo Thiên.

Trong ấn tượng của cô, anh là người bá đạo, người cuồng ngạo, nhưng là người ôn nhu trầm ổn. Cho nên cô chưa bao giờ nghe được tàn sát bừa bãi như vậy, không tưởng tượng ra bộ dáng anh cười là như thế nào .

Cho nên cô rất khiếp sợ, cũng rất khổ sở, cô phát hiện mình cho tới bây giờ đều không thực sự hiểu được anh, nhưng lại tự cho mình hiểu anh.

Thương tâm.....

Chợt nghe Nghiêm Tu Nhân nói:” Luật Hạo Thiên, hợp tác của chúng ta rốt cuộc khi nào thì bắt đầu? Ta chờ không kịp!”

Luật Hạo Thiên hừ lạnh một tiếng:” Ông gấp cái gì? Trò chơi vừa mới bắt đầu, lại thiếu kiên nhẫn?”

” Đúng vậy, ta muốn nhìn xem lão già kia khi nào chết! Cậu không thể làm nhanh một chút sao? Hiện tại Lâm Tường cùng lão già đó đều ra nước ngoài, đúng là cơ hội cho cậu ra tay!”

” Vì bọn họ đều đi ra ngoài, tôi mới càng phải làm việc cẩn thận, cẩn thận khiến cho”

” Cậu chuẩn bị bước tiếp theo làm gì?”

” Tôi chuẩn bị.....” Luật Hạo Thiên ánh mắt lơ đãng hướng mặt sang chỗ khác, bỗng nhiên ngẩn ra, vào trong vài bước, lúc này vừa vặn chạm mặt San San trốn ở trong góc bàn.

San San nhìn anh, trong ánh mắt chứa rất nhiều điều không nói nên lời, khiếp sợ, sợ hãi, bối rối.....

Anh cũng đang nhìn cô, trong ánh mắt tràn ngập khiếp sợ, quẫn bách, tuyệt vọng.

Nghiêm Tu Nhân vẫn còn lơ đãng hỏi:” Cậu rốt cuộc chuẩn bị như thế nào?”

Luật Hạo Thiên ngẩng đầu, lạnh lùng nói:” Hôm nay tôi không muốn nói chuyện này.”

” Vì sao?”

” Không vì điều gì.” Anh nói xong lại nhìn Tiết San San, xoay người ra thư phòng. Nghiêm Tu Nhân cũng theo đi ra ngoài:” Cậu hôm nay làm sao vậy? Ta muốn đem tư liệu của Nghiêm thị đưa cho cậu xem.....”

” Lăn khác đi.” Anh sải bước ra ngoài.

San San trốn ở dưới bàn, vẫn nghe tiếng bước chân đã đi xa, lúc này mới bước ra, nhìn tờ giấy trong tay, phía dưới viết mấy chữ rất nhỏ: Tổ Tâm, San San.

Điều làm cho cô kinh ngạc là, phía sau là tên của cô!

Hai chữ phía trước là có ý gì?

Tổ Tâm, Tổ Tâm, giống như tên của một người.....

Rời khỏi Nghiêm gia, cô tâm tư lo lắng đi ở trên đường, bỗng nhiên một chiếc xe BMW màu đen chạy như bay qua cô, chiếc xe dừng lại, cửa xe mở ra, từ bên trong vọt ra một cánh tay, cánh tay kéo cô vào trong xe.

Sau đó xe nhanh chóng rời đi, San San khó khăn mới ngồi vững trên xe, nhìn chăm chú nhìn lên, trong lòng không khỏi vừa tức vừa giận.

” Anh..... Anh muốn làm gì?”

Mặt Luật Hạo Thiên không chút thay đổi vẫn lái xe, không nói một lời nhìn chăm chăm phía trước.

San San cắn răng, chịu đựng không để nước mắt rơi ra.

Từ Hawaii trở về, đây là lần đầu tiên bọn họ tiếp xúc gần gũi, cô cũng lần đầu tiên ở khoảng cách gần gũi nhìn anh.

Cảm giác anh gầy một chút, nhưng khuôn mặt kia vẫn không thay đổi chút nào, bạc môi kia, rõ ràng làm cho cô tức giận, nhưng giờ khắc này lại không tức giận được, nhìn khuôn mặt kia, cô cảm thấy đau lòng, mà hiện tại lại có một loại cảm giác, một loại cảm giác nói không nên lời.

+Bởi vì trong bụng của cô, đã có con của anh.

Nhưng cô không thể nói, cô không biết phải nói như thế nào.

Xe chạy đến khu xây dựng, tiếng động rất lớn, anh xoay người nói với cô, nhưng cô một câu cũng không nghe thấy.

” Anh nói cái gì?” Cô hỏi, lập tức nghĩ đến, chắc anh cũng giống như cô không nghe thấy?

Ánh mắt của anh có chút đỏ lên, nét mặt phi thường đáng sợ.

Cô không dám nhìn anh, quay đầu đi, anh lại vươn tay ôm cô vào trong lòng, điên cuồng mà tàn sát bừa bãi hôn trên mặt cô, trên cổ, trên ngực.....

Mà cô đã bị lạc giữa nụ hôn của anh, không biết khi nào, lưng ghé bỗng nhiên ngã xuống, cùng ghé phía sau đụng vào nhau, tạo thành giường lớn.

Bàn tay to của anh xé rách quần áo của cô, cô bỗng nhiên giật mình, anh đang làm cái gì?

Vội đưa tay đẩy anh, nhưng khí lực của anh quá lớn, cô bị đặt ở phía dưới, không thể động đậy.

” Buông!” Cô hô.” Anh không thể như vậy..... Đứa bé..... Anh đừng làm thương đứa bé.....”

Nhưng âm thanh ồn ào bên ngoài làm che mất tiếng la của cô, bọn họ đều không nghe được thanh âm của đối phương. Vì thế, ở nơi ồn ào này, San San nhỏ bé ở dưới khủy tay của ác ma không tiếng động khóc.

Dừng lại sau cuộc mây mưa, anh mềm nhẹ ôm lấy thân thể ướt đẫm mồ hôi của cô, cô giờ cánh tay lên, một cái tát vung tới, đánh vào mặt của anh.

Thân hình anh dừng lại một chút, lại tiếp tục ôm cô..... Sửa sang lại quần áo, anh lái xe rời khỏi.

” Anh là tên khốn kiếp!” Cô mắng.” Một câu cũng không em nói, liền khi dễ em, chẳng lẽ trong mắt anh, em thật sự là công cụ dụng để phát tiết sao?”

Anh không nói gì, rút ra một liều thuốc.

Nhìn bộ dạng anh nuốt mây nhả khói, giống như một người ăn sạch sành sanh. Cô nhìn không được trong lòng lại ủy khuất người này rốt cuộc làm sao vậy? Anh không bao giờ là Đằng Hải của cô nữa.....

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Cái người điên này

Anh không bao giờ là Đằng Hải của cô nữa.....

Nghĩ đến đây, cô đẩy cửa xuống xe.

Anh cũng không ngăn lại, ngồi tại chỗ hút thuốc, lúc cô đi ra vào bước, anh liền tắt thuốc xông ra ngoài.

Anh ôm eo nhỏ của cô, cô tức giận xoay người lại, dương tay.

Anh bắt được cổ tay cô, bạc tình môi khẽ mở.” Quên đi những chuyện hôm nay em nghe được .”

” Em căn bản không nghe anh nói cái gì!”

” Ở Nghiêm gia.” Anh luyến tiếc nói.

Cô mới bừng tỉnh, nhớ lại cuộc đối thoại của anh và Nghiêm Tu Nhân ở Nghiêm gia, kỳ thật cô bởi vì khẩn trương căn bản không nghe nhiều, nhưng hình như cùng Lâm gia có liên quan.

” Em không rõ các người nói cái gì..... Buông.....”

Tay anh vẫn như cũ gắt gao nắm lấy cô, thật lâu sau, anh nhìn cô, chậm rãi nói.” Vì sao câu dẫn anh?” (Ặc, anh tự tin thấy ón)

Cô thiếu chút nữa hộc máu.

” Em không câu dẫn anh.”

” Anh đã cố gắng tránh em, làm cho chính mình không nghĩ đến em, nhưng em lại đột nhiên chạy đến, xuất hiện ở trước mặt anh, em có ý gì?”

Cô muôn vắn ủy khuất cùng tức giận, anh cư nhiên bị cản ngược lại , trách cứ cô!

” Thì ra anh không muốn gặp em, vậy vì sao anh còn cầm em không buông?” Nàng khóc, cắn môi nhìn hắn, kia trương lĩnh khóc mặt, làm cho nàng hảo tâm hàn!

Anh yên lặng nhìn cô thật lâu, sau đó bỗng nhiên ôm chặt cô.

” Yêu tỉnh!”

Anh cúi đầu mắng một câu, mà cô đã vô lực phản bác.

Cô từ nhỏ tâm địa thiện lương, cho tới bây giờ cũng không làm tổn thương người khác, nhưng anh lại nói cô là yêu tỉnh!

Vậy anh là cái gì?

Anh làm cho cô, yêu tỉnh này không có chỗ dung thân, anh đối yêu tỉnh này tra tấn, không chỉ có thân thể, mà còn có tâm hồn.

Lúc ở Hawaii, cô cho rằng hiểu được anh, biết anh. Nhưng thì ra hết thảy đều do cô tự mình đa tình!

” Luật Hạo Thiên, anh rốt cuộc muốn như thế nào? Hiện tại là anh quán lấy em, không phải em quán lấy anh!”

Anh lại trầm mặc một lúc lâu, con người ủ dột lẳng lặng ngóng nhìn cô, buồn bã nói:” Anh thật sự là điên rồi.”

Cô trong lòng đau khổ, em mới là người bị điên, nên mới mang thai con của anh!

Thật lâu sau, anh ôm chặt cô, tại trong ngõ tối này mà điên cuồng hôn cô.

Bạc môi lướt qua hai má, đến bên tai cô, thấp giọng nói:” Rồi khỏi Giang Trục Thủy, không được ở cùng một chỗ với hắn!”

Cô quật cường nhú mày:” Không!”

Anh nắm chặt tay cô:” Em lặp lại lần nữa?”

” Em không phải nô lệ của anh, em không cần phải nghe theo lời của anh!”

” Anh bảo em rời khỏi hắn!” Thanh âm của anh lớn gấp đôi, ” Cho hai người thời gian là một tuần để chia tay, một tuần sau, nếu hai người còn gặp nhau, anh sẽ giết hắn!”

Một tuần sau, hết thảy đều như kết cục đã định, Giang Trục Thủy vùng dậy, anh ấy không thể trơ mắt nhìn cô đi theo tên kia chịu khổ!

San San cả kinh:” Anh nói cái gì?”

” Anh nói rất rõ ràng, anh không muốn lặp lại một lần, nhưng anh nói được nhất định làm được!”

” Anh. Anh điên rồi!”

” Đúng vậy, là em làm cho nổi điên!”

Cô ngơ ngác nhìn anh, anh một chút cũng không có ý đùa giỡn.

” Anh dám đụng vào anh ấy, em đời này cũng không tha thứ cho anh!”

” Vậy chờ xem!” Anh nói xong lạnh lùng xoay người, mở cửa xe, nhìn cô, dùng giọng ra lệnh nói:” Lên xe!”

Cô quay đầu lại:” Cám ơn, em có thể tự mình trở về.”

” Lên xe.” Anh lặp lại một lần nữa, lần này bá đạo không chấp nhận từ chối.

Dọc theo đường đi, hai người đều im lặng không nói. Mang cô đến trước cửa Lâm gia, cô đẩy cửa xuống xe, quay đầu nhìn anh.

” Luật Hạo Thiên, cho dù anh là Đằng Hải, cho dù anh đã cứu em, cho dù chúng ta từng sống nương tựa lẫn nhau. Những gì em nợ anh cũng đã trả, sau này không nên tìm em, ta không nên gặp nhau, em cũng sẽ từ trong đáy lòng mình để quên anh!”

Cô nói xong xoay người bước đi, cũng không quay đầu lại.

Anh nhìn bóng dáng của cô, trong lòng hô: San San, trở lại, trở lại! Nhưng chỉ có thể nói ở trong lòng.

San San, tại sao em lại tuyệt tình như vậy?

Anh bỗng nhiên hô to:” Em nhớ kĩ lời anh, anh nói được làm được, anh thật sự sẽ giết hẳn!”

Nhưng San san cũng không dừng lại, thậm chí cũng không quay đầu nhìn anh.

Bỗng nhiên ngực một trận đau nhức, anh cúi đầu, nhưng lại nôn ra một ngụm máu tươi!

Anh vừa rồi đối cô như vậy! Anh lại chọc cô tức giận!

Vì sao mỗi lần đối mặt với cô, anh không thể khống chế cảm xúc của chính mình? Anh làm tất cả đều là sai! Nói những lời này đều sai! Anh rút cuộc làm sao vậy.....

Khi anh nhìn thấy cô trốn ở dưới bàn, khi anh nhìn thấy ánh mắt hắc bạch phân minh nhìn lại anh, nội tâm của anh tràn ngập sợ hãi.

Anh phải sợ cô biết bí mật của anh, loại chuyện xấu này, anh tình nguyện chính mình nói cho cô biết, cũng không muốn cô tự mình phát hiện. Anh sợ cô nhìn anh với ánh mắt thất vọng, ánh mắt chất vấn Vì thế, anh tình nguyện ở lòng của cô vĩnh viễn là tên ác ma.

Anh lái xe rời khỏi Lâm gia, trên trời bắt đầu mưa, mưa dùng trên cửa kính xe, có cần gạt nước. Nhưng ở trong lòng hắn, lại không chỗ để trốn.

Giữa màn mưa, bỗng nhiên một chiếc xe màu đen theo lối rẽ chạy đến, anh dồn sức đánh tay lái, chỉ nghe”Phanh” một tiếng, anh chậm rãi ngã xuống trên tay lái, máu tươi theo trán chảy xuống.....

San San ngã vào trên giường, ôm gối mà khóc. Cô không bao giờ sẽ đối với anh có hy vọng nữa, đứa bé trong bụng cô, cô sẽ tự mình nuôi lớn, cho dù không có cha, cô cũng biết! Nhưng cô cũng sẽ không làm liên lụy đến người khác!

Bởi vì lòng của cô, đã chết.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ăn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Tai nạn xe cộ

Buổi sáng, đang mê man ngủ bỗng nhiên nhận được điện thoại, nói lão gia tử giữa trưa hôm nay trở về gấp.

Lão gia tử sở dĩ vội vã trở về, bởi vì Lâm gia hiện tại như rắn mất đầu. Lâm Tường đi Pháp, mà Luật Hạo Thiên, cũng là ngày hôm qua bị tai nạn xe cộ.

Tai nạn xe cộ!

San San sợ ngây người, sau một lúc lâu nói không ra lời.

Anh sao lại bị tai nạn xe cộ..... Tại sao, vào lúc này, lúc cô đã hoàn toàn buông tay anh.....

Trong đầu cô hỗn loạn, rất loạn rất loạn.....

Ra khỏi phòng, lại nhìn thấy Lâm Tư Tư ôm một bọc nhỏ muốn đi ra ngoài.

” Tư Tư, cô đi đâu vậy?”

” Không cần cô quản!”

” Tư Tư, lão gia đã phân phó, cô không thể tùy tiện đi ra ngoài!” San San phủ thêm quần áo tùy ý ngồi vào trong xe.

” Cô đừng đi theo tôi!”

” Tôi là vệ sĩ của cô, tôi có trách nhiệm đi theo cô!”

Lâm Tư Tư không tình nguyện làm tài xế, đến bệnh viện.

San San trầm mặc, cô ấy muốn đi thăm Luật Hạo Thiên.

Như vậy mình cũng phải đi theo sao? Lòng của cô đã đủ thống khổ rồi.....

Nhưng mà xe lại càng không ngừng chạy về phía trước, thẳng đến cửa bệnh viện dừng lại, nhìn Lâm Tư Tư chạy như điên xuống xe, chạy vào bệnh viện, cô mờ mịt xuống xe, đi lại khó khăn bước theo.....

Mùi khử trùng làm cho cô choáng váng, trong dạ dày một trận lục lọi, cô suýt chút nữa nôn ra.

Đờ lẩy bước đến cửa phòng màu trắng, nhìn Lâm Tư Tư chạy vào phòng bệnh, trên chiếc giường trắng kia, lẳng lẳng nam nhân kia, làm cho cô trong nháy mắt cảm thấy tái nhợt!

Anh cứ như vậy lẳng lẳng nằm, nhắm chặt hai mắt. Trên đầu quấn lấy băng vải, vết máu mờ mờ chảy ra, hai tay cùng toàn thân đều buộc đầy băng gạc.....

Lâm Tư Tư nhào vào trên người anh mà khóc:” Anh Hạo thiên, anh làm sao vậy? Anh tỉnh lại đi? Là ai đụng phải anh? Em đi tìm hẩn tính sổ..... Ô ô.....”

San San ôm ngực..... Tại sao, nơi đó sao lại đau như vậy.

Kéo bác sĩ lại:” Xin hỏi, bệnh nhân hiện tại như thế nào?”

Cô cố gắng làm cho thanh âm của mình không run rẩy, nhưng nội tâm run rẩy đã bán đứng cô.

” Bệnh nhân trên người xương gãy nhiều chỗ, nội tạng xuất huyết.” Bác sĩ nói:” Nhưng đó không phải là vết thương chí mạng, trí mạng là đầu của bệnh nhân bị thương nặng.”

” Đầu? “

” Đúng vậy, trong đầu của bệnh nhân thần kinh đều bị thương nặng, nếu trong khoảng thời gian ngắn không thể tỉnh lại, não có thể sẽ bị tê liệt hoặc tử vong.”

” Cái gì?” San San cả kinh nói:” Tại sao có thể như vậy?..... Vậy anh ấy hôn mê đã bao lâu.”

” Đã mười lăm giờ, nếu trong vòng bảy mươi hai giờ không thể tỉnh lại, người này sẽ không sống nổi.” Bác sĩ thờ dãi:” Chúng tôi đã cố hết sức.....”

San San trong đầu thoáng nổ tung, ong ong nghĩ, cái gì cũng không nghe thấy.

Sống không nổi, sống không nổi.....

Lúc nghe những chữ này, cô cảm thấy lòng của mình sẽ không nhảy lên, theo như lời của bác sĩ người không sống nổi không phải Luật Hạo Thiên, mà là Tiết San San cô.

Đi một bước, không biết đi như thế nào đến trước giường của anh. Lâm Tư Tư ngẩng đầu nhìn cô, lau nước mắt nói:” Cô còn đứng ở trong này làm gì? Còn không mau đi ra ngoài!”

San San sững sốt một chút, nhìn trên nam nhân mặt tái bệch nằm trên giường bệnh kia.

” Cô còn thất thần làm gì? Mau đi ra! Anh Hạo thiên không cần cô quan tâm!”

San San giờ phút này cũng giống như Lâm Tư Tư, có thể không so đo hết thảy đi yêu một người, mặc kệ người đó là tốt hay xấu, cũng không quản người đó đã làm cái gì, thùy chung đều đơn thuần yêu người đó.....

Mà anh, lại chỉ có thể lẳng lẳng cầu nguyện: Đằng Hải, cậu có thể hay không, không cần chết!

Chờ trong phòng, San San hai tay cầm đồ uống, ngón tay trở nên trắng bệch lại hơi run..... Không biết qua bao lâu, một đôi tay cầm lấy tay đang run của cô.

” San San.” Là thanh âm của Giang Trục Thủy nhẹ nhàng gọi.

Cô ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt ám áp đầm đìa kia, nhin xuống nước mắt đang muốn chảy ra, môi giờ lên.

Anh đưa tay nhẹ nhàng che lại, cười nói:” Vất vả cho em rồi, lão gia tử đến đây.” Dứt lời nhất chỉ phía sau, Lâm Bạc được một người tuổi còn trẻ đỡ đi tới.

San San liền đứng lên, nói:” Lão gia.....”

Lão gia tử xua tay, sắc mặt mỗi một nói:” Tư Tư ở bên trong sao?”

” Đúng vậy.”

Hắn gật đầu:” Hạo Thiên hiện tại thế nào?”

San San cắn chặt răng, thấp giọng nói:” Bác sĩ nói anh ấy nếu trong vòng bảy mươi hai giờ không tỉnh lại, chỉ sợ sẽ..... sẽ không sống nổi.....”

Lặp lại những lời này của bác sĩ, giống như dung hết khí lực của cô.

Lão gia tử mặt nhăn nhai, Giang Trục Thủy nói:” Ngài muốn vào xem cậu ấy một chút không?”

“..... Không cần.” Lão gia tử lắc đầu, đối hai người bọn họ nói:” Công ty còn có rất nhiều chuyện chờ ta xử lý, nơi này giao cho các người. Chiều cô nó thật tốt, còn có Tư Tư.”

Giang Trục Thủy nói:” Ngài yên tâm đi.”

Lão gia tử đi rồi, anh hỏi San San:” Có muốn ăn gì không? Anh thấy em sang nay tới đây, hình như chưa ăn gì.”

San San hiện tại không có tâm trạng để ăn, nhưng không đành lòng làm phật ts anh, chỉ gật đầu.

” Chờ anh chút.” Anh cười cười, gọi điện thoại kêu vài thứ, rất nhanh những đồ ăn được bày lên bàn.

San San đứng dậy đi vào trong phòng bệnh kêu Tư Tư đi ra ăn:” Tư Tư..... A!”

Cô kinh hô một tiếng, Giang Trục Thủy liền chạy vào, chỉ thấy Lâm tư Tư ngất xỉu trên mặt đất.

” Tư Tư!”

San san đi qua nâng cô ấy dậy, Giang Trục Thủy liền chạy ra ngoài kêu bác sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ăn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Nghiệt chủng là của ai

” Bác sĩ, Tư Tư tiểu thư cô ấy sao lại ngất xỉu?” San San hỏi.

” Tư Tư tiểu thư.....” Bác sĩ vẻ mặt khó khăn nói:” Cô ấy mang thai.”

San san ngây người, làm sao có thể có chuyện như vậy?

” Nhưng Tư Tư cô ấy không có bạn trai.....” Cô bỗng nhiên ngậm miệng, cô nhớ tới mình, cô cũng không có bạn trai, lúc đó cũng không hoài nghi cha đứa bé là ai?

Nhớ lại vừa rồi bộ dáng Lâm Tư Tư cực kỳ bi thương, cô không khỏi cả người rùng mình một cái. Chẳng lẽ..... Tư Tư mang thai..... Cũng là con của Luật Hạo Thiên?

Cô không dám nghĩ. Bởi vì này loại chuyện này rất có khả năng, Lâm Tư Tư thích Luật Hạo Thiên như vậy, chỉ cần vừa nhìn thấy anh, khuôn mặt kia liền cười giống như nở hoa, một thiên kim tiểu thư bộ dáng xinh đẹp như vậy, lại nhiệt tình yêu thương nhưng nhớ như thế, nam nhân nào cũng không chịu được hấp dẫn như vậy?

Giang Trục Thủy nhíu mày, đối cái bác sĩ kia nói:” Chuyện này, phải giữ bí mật, không thể lộ ra ngoài, biết không?”

Bác sĩ kia vội vàng nói:” Vâng, Giang luật sư, chúng tôi hiểu được.”

Giang Trục Thủy gật đầu:” San San, anh đưa em và Tư Tư về nghỉ một chút, em xem em, cũng gắng co đến trưa, tiếp tục như vậy có lẽ sẽ không chịu được.”

” Nhưng.....” San San muốn nói, cô đi rồi, ai sẽ chăm sóc cho Luật Hạo Thiên? Nhưng loại chuyện này như thế nào cũng không nói ra được.

Bỗng nhiên từ bên ngoài một người đàn ông trẻ tuổi hấp tấp chạy vào, đầu đầy mồ hôi thở hồng hộc nói:” Xin hỏi..... Luật thiếu gia ở phòng bệnh nào?”

San San sùng sốt, Giang Trục Thủy chỉ tay bên cạnh, người nọ nói cảm tạ liền đi vào.

”Hắn ta là thư kí của Luật hạo Thiên, trợ lý tư nhân.” Giang Trục Thủy giải thích nói:” Tốt lắm, hiện tại có người chiếu cố anh ta, anh đưa em trở về!”

San San bị anh kéo , từng bước vừa quay đầu lại rời khỏi bệnh viện.

Dọc theo đường đi lòng của cô bất an không yên, giống như bị treo giữa không trung, tùy thời đều có khả năng rớt xuống dưới.

Anh sống chết chưa biết, sống chết chưa biết, điều này làm cho cô sao có thể yên tâm? Nhưng hai ngày nay cô chưa ngủ, trong bụng cô còn có một sinh mệnh nhỏ, cô cho dù không để ý mình, cũng phải chiếu cố cho đứa nhỏ.

Nhưng thật sự ngủ không được, nằm ở trên giường lăn qua lăn lại, vừa mới đi vào giấc ngủ lại bị ác mộng làm tỉnh lại, dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Tư Tư hôn mê cũng đã tỉnh, phát hiện mình nằm ở trong nhà, vừa khóc lại nháo.

San San bị tiếng khóc của cô đánh thức, đi vào phòng của cô.

” Tư Tư, cô nghỉ ngơi cho tốt, không thể làm loạn nữa.”

” Tôi không làm loạn, tôi muốn đi chăm sóc cho anh Hạo Thiên!”

San San cắn môi :” Tư Tư, cô không biết mình đã mang thai sao?”

” Cô nói cái gì?” Tư Tư kinh ngạc nhìn cô, quát:” Cô nói cái gì?”

” Cô mang thai.” San San hết sức giữ cho mình bình tĩnh.” Cái này không phải tôi nói, là bác sĩ nói.”

Lâm Tư Tư lui mấy bước, ngây ngốc sùng sốt một lát, bỗng nhiên quát to một tiếng:” A.....” Sau đó liền điên cuồng cầm lấy tóc mình.

San san che lỗ tai bước qua, ôm lấy cô dường như muốn nổi điên:” Tư Tư, cô bình tĩnh một chút!”

” Không cần! Tôi không cần..... Tôi không cần đứa nhỏ này.....” Lâm Tư Tư một bên quát to, một bên dùng sức đánh bụng mình.

” Tư Tư..... Cô đừng như vậy.....” San San kinh ngạc ôm lấy cô, ngăn lại cô không ngừng vùng tay.

Không nghĩ tới Lâm Tư Tư biết chuyện mình mang thai lại phản ứng kịch liệt như vậy, cô cư nhiên không muốn đứa nhỏ này, chẳng lẽ đứa nhỏ này không phải của Luật Hạo Thiên?

Trong lòng hồ tư loạn nghĩ, miệng cũng không ngừng khuyên:” Tư Tư, mặc kệ như thế nào, cô không thể thương tổn mình, cô bình tĩnh một chút, chúng ta từ từ nghĩ biện pháp.....”

Lời còn chưa dứt, bỗng nhiên một cái to thanh âm truyền đến:” Không cần!”

San San cả kinh ngừng đầu, chỉ thấy lão gia tử mặt âm trầm đứng ở cửa, nổi giận dùng dùng nói:” Ta đã cấp cho nó bác sĩ tốt nhất, vài ngày nữa sẽ đem nghiệt chủng lấy ra!”

San San trong lòng chấn động:” Lão gia, ngài thật sự muốn đem đứa nhỏ trong bụng lấy ra?”

” Chẳng lẽ để cho nghiệt chủng này sinh ra sao?” Lão gia tử mặt lạnh lùng, đi đến trước mặt Lâm Tư Tư,” Nói, nghiệt chủng kia là của ai?”

Lâm Tư Tư sợ tới mức trốn ở phía sau San San, hoảng sợ nói:” Không phải..... Ai cũng không phải..... Cha đừng hỏi, van cầu cha không nên hỏi.....”

San San ôm lấy cô, cầu xin nhìn lão gia tử:” Tư Tư tâm tình không ổn định, ngài không cần lại kích cô ấy.”

” Ta đây kích nó sao?” Lão gia tử tức đến râu mép cứng gờ lên:” Nếu nó không phải con gái ta, ta mới không thèm quan tâm tới nó! Cô chẳng lẽ để cho ta tro mắt nhìn tên đó làm hại con gái ta nhón nhơ ngoài vòng pháp luật sao?”

” Nhưng hiện tại tiểu thư không thể chịu kích thích, lão gia, nếu chuyện đã xảy ra, chúng ta không bằng bàn bạc kỹ hơn đi!”

San San thành khẩn nói, một bên lấy tay nhẹ nhàng vỗ lưng Lâm Tư Tư:” Tư Tư, đừng sợ, có chuyện gì chậm rãi nói.”

Lão gia tử cũng dần dần tỉnh táo lại, thở dài:” Nghiệp chướng..... Thật sự là không cho làm cho ta bót lo..... Được rồi San San, chuyện này giao cho cô, cô nghĩ biện pháp nhất định phải hỏi ra cho ta tên đó là ai!”

Nói xong hắn lắc lắc đầu, rồi đi ra ngoài.

San San ôm Lâm Tư Tư:” Tốt lắm, cha cô đi rồi, đừng sợ.”

Lâm Tư Tư trầm mặc một lát, bỗng nhiên khóc lớn lên, ôm cô,”..... Ô ô..... San San, tôi làm sao bây giờ? Tôi làm sao bây giờ?”

” Cô đừng vội, lão gia không phải đã nói sao? Qua vài ngày sẽ đem đứa nhỏ xóa sạch, không có việc gì.”

Lúc nói những lời này, San San kỳ thật rất đau lòng. Cô vẫn cảm thấy đứa nhỏ là vô tội, mặc kệ đứa nhỏ này là vì gì mà đến, nó được ai tạo ra, nhưng không có quyền được sinh tồn, thật sự rất đáng thương.....

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ăn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Ba mươi sáu giờ

Kỳ thật San San vẫn cảm thấy đứa nhỏ là vô tội, mặc kệ đứa nhỏ này là vì gì mà đến, nó được ai tạo ra, nhưng không có quyền được sinh tồn, thật sự rất đáng thương.....

Nhưng lão gia từ kiên quyết như vậy, Lâm Tư Tư cũng không muốn sinh đứa nhỏ này, cô là người ngoài, cũng không thể nói thêm cái gì.

Cô không thể quyết định vận mệnh của con người khác, chỉ có thể quyết định vận mệnh của đứa con trong bụng mình.

Cho nên mặc kệ hiện tại trong lòng thừa nhận áp lực lớn bao nhiêu, cô như cũ kiên trì ăn cơm, kiên trì nghỉ ngơi, tuy rằng thật sự rất khó mà ngủ, đồ ăn cũng thật sự khó nuốt xuống.

Ban đêm, cô tỉnh lại, sờ hai má ẩm ướt, cô lại rơi nước mắt.....

Cô không biết mình vì sao khóc, cũng không biết mình vì sao lại trần trọc không ngủ được. Nhưng bây giờ là đêm khuya yên tĩnh, cô trong đầu chỉ có một ý nghĩ: Cô nhớ, nhớ quá, cô phải đến bệnh viện.

Bị này ý nghĩ này tra tấn trong đầu thật lâu, cô rốt cục mặc quần áo, đến bệnh viện.

Trên hành lang yên tĩnh, ánh sáng mờ mờ làm cho cô sợ hãi, mùi thuốc khử trùng làm lòng cô từng đợt co rúm, nếu giây tiếp theo cô không nhìn thấy, cô sẽ thế nào?

Cô không dám nghĩ, cố gắng khống chế mình không nghĩ đến vấn đề này nữa, từng bước đến cửa phòng bệnh.

Nắm lấy vịn cửa, vừa muốn dùng sức kéo, bỗng nhiên cửa từ bên trong mở ra.

Một người đàn ông trẻ tuổi đứng trước mặt cô, cười nói:” Là Tiết tiểu thư à, cô đến xem Luật thiếu gia sao?”

San San nhớ lại, người này chính là trợ lý của Luật Hạo Thiên.

” Vâng.” Cô nói, nhưng người trợ lý cũng không có ý cho vào.

” Tiết tiểu thư, Luật thiếu gia còn chưa tỉnh, chờ anh ấy tỉnh tôi sẽ báo lại cho cô.”

San San khẽ nhủ mày:” Tôi cũng đã đến đây, để tôi xem anh ấy một chút?”

Người trợ lý kia khuyên nhủ:” Tiết tiểu thư, cô xem cũng vô ích, không phải càng thương tâm sao?”

” Tôi muốn xem!”

San San bướng bỉnh, đẩy hẳn ra rồi đi vào.

Luật Hạo Thiên vẫn im lặng nằm ở trên giường, nhắm chặt hai mắt.

San San vốn rất tức giận, nhưng vừa thấy bộ dạng này của anh nằm ở nơi này, tâm vừa nhịn được lại mềm ra.

Lúc ở cùng Tư Tư cùng Trục Thủy, cô không dám đứng gần nhìn anh, cũng không dám đụng vào anh. Hôm nay lá gan nào lại đến, đưa tay cầm lấy tay anh.

” Tiết tiểu thư.....” Người trợ lý kia như muốn ngăn cản cô, cô quay đầu lạnh lùng nói:” Tôi muốn nói với anh ấy mấy câu, anh có thể ra ngoài được

không?”

”Này.....” Trọ lý khó xử.” Tiết tiểu thư, tôi là người của Luật thiếu gia, tôi phải bảo vệ anh ấy.”

San San tức giận nói:” Tôi sẽ không làm thương tổn đến anh ấy!”

“..... Vậy được rồi.” Trọ lý do dự rồi đi ra ngoài, đóng cửa lại.

San San nắm lấy tay hơi lạnh của anh, nhìn trọ thủ ki sau khi rời đi, cười khổ nói:” Hắn thật đúng là tận chức tận trách!”

Không đáp lại, nam nhân trên giường bệnh vẫn như trước vô thanh vô tức nằm.

Tay cô run nhẹ, lại cười khổ nói:” Luật Hạo Thiên, anh sao lại khốn kiếp như vậy? Anh có biết em đã mang thai con của anh hay không? Đó là con của chúng ta.....”

“..... Em đã từng nghĩ muốn bỏ nó, nhưng em làm không được, thật sự..... Anh đừng đắc ý, em sẽ không vì anh, em chỉ không muốn hủy đi một sinh mạng sắp chào đời, đứa nhỏ là vô tội. Cho dù em hận anh, lại chán ghét anh, em cũng sẽ sinh đứa nhỏ này ra. Anh cũng hiểu được đúng không? Giống như anh và em đều là cô nhi, đều là từng bị vứt bỏ, mà chúng ta coi trọng nhất, cũng là sinh mệnh.”

“..... Em từng ảo tưởng ngày nào đó sẽ gặp lại Đằng Hải, nhưng em biết vĩnh viễn sẽ không gặp được, bởi vì Đằng Hải đã biến thành một người khác. Có lẽ em muốn anh tỉnh lại, em không muốn mất anh lần nữa, cho dù anh đối với em như vậy, em vẫn là đứa ngốc đi yêu anh!”

San san bị câu nói cuối cùng của mình mà làm cho hoảng sợ, những lời này là từ trong đầu cô nói ra, cô cũng không biết vì sao lại đột nhiên nói ra như vậy, giống như bị kích động mà quên mất mình.

Bỏ đi tâm linh bên ngoài, ở trong đó, là cùng anh yêu thương.

Cô vì mình thương tâm, vì mình ủy khuất, vì mình tức giận.

Rõ ràng biết đây là một người không nên yêu, nhưng cô lại cố tình không chịu thua kém yêu thượng anh, không có lý do gì yêu thượng anh.

Yêu một người, thật sự không cần lý do sao?

Vươn tay, chậm rãi vuốt ve hai gò má tái nhợt lạnh như băng của anh, long mi nồng đậm, mũi cao thẳng, môi bạc tình.....

”Nếu anh thật sự không tỉnh, em nghĩ lòng của em, sẽ rất đau, không cách nào hình dung được nỗi đau này.....”

Cúi đầu, cô nhẹ nhàng hôn lên môi của anh, cô không biết mình vì sao làm như vậy. Đây là cô lần đầu tiên chủ động hôn anh, trong cơ thể cô thiêu đốt điên cuồng chờ mong. Đã qua ba mươi sáu giờ, còn một nửa thời gian, cô sợ, sợ ba mươi sáu giờ sau cô sẽ không nhìn thấy anh được nữa, mà là một thi thể!

Cho nên cô lần đầu tiên phóng túng chính mình điên cuồng, làm cho môi mình ướt át, làm ấm đôi môi lạnh như băng của anh.

Bỗng nhiên, cô cảm giác được tay cô đang cầm lấy tay anh đang nhẹ nhàng chuyển động, cô buông tay anh ra, bình tĩnh nhìn tay kia.

Ngón tay vừa chuyển động, mày cũng giống như nhú lại.

Cô kích động, liền chạy lại cửa hô to:” Anh ấy tỉnh! Mau gọi bác sĩ đến, nhanh lên!”

Trọ lý cũng hết sức sửng sốt, vội chạy tìm bác sĩ, San san trở lại, một lần nữa cầm tay anh, không biết là ảo giác hay là gì, cô cảm giác độ ấm của tay anh ngày càng cao, còn có thân thể anh, giống như bắt an run nhẹ.....

Lòng của cô đập loạn thình thịch, nhẹ nhàng loạng choạng nắm lấy tay anh:” Anh tỉnh lại, tỉnh lại.....”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Cầu hôn

Lòng của cô đập loạn thình thịch, nhẹ nhàng nắm lấy tay anh kịch liệt run run!

Bác sĩ chạy vào, đẩy cô qua một bên.”Xin mời ra ngoài không ảnh hưởng đến điều trị của chúng tôi!”

San San tránh ở một bên, nhìn nhóm bác sĩ y tá, cầm trong tay các loại thiết bị ở trên người anh khoa tay múa chân.

Sau một lúc lâu họ lấy xuống các thiết bị kia, lắc đầu.”Luật tiên sinh cũng không khôi phục ý thức.”

”Vừa rồi tôi rõ ràng thấy tay anh ấy động đấy!” San San kích động nói.”Anyh ấy rõ ràng là động đấy, các người làm bác sĩ thế nào!”

”Tiểu thư, mong cô bình tĩnh một chút, bệnh nhân cho dù không có ý thức, thân thể cũng có khả năng động đấy, đó là phản xạ thần kinh bình thường.”

”Không phải!” San San cố chấp kiên trì.”Mới vừa rồi tôi thấy ngực anh ấy run run, hô hấp cũng dồn dập, anh ấy rõ ràng có phản ứng.”

”Tiểu thư, chúng tôi là bác sĩ chuyên nghiệp, mong cô không hoài nghi công việc của chúng tôi, được không?”

San San chỉ phải trở mắt nhìn bác sĩ rời đi, lo lắng nhìn Luật Hạo Thiên ngủ say.

”Vì sao anh chưa tỉnh lại? Em van xin anh ấy tỉnh lại đi. Anh chưa tỉnh, em ngủ không yên, ăn cơm không ngon, em như thế nào cũng không sao cả, nhưng đứa nhỏ cũng không cần khổ như vậy.”

Cửa mở ra, trợ lý của Luật Hạo Thiên đi đến.”Tiết tiểu thư, cô trở về đi, nơi này có tôi là được, tôi cam đoan nếu anh ấy tỉnh lại, người tôi thông báo đầu tiên là cô.”

Nhìn người trợ lý thề son sắt cam đoan, San San rút cục rời khỏi bệnh viện. Trợ lý đóng ký phòng bệnh, từ bên trong khóa chặt lại, thờ nhẹ nhõm một hơi, hai hàng lông mày nhíu chặt nhìn Luật Hạo Thiên nằm trên giường vẫn không nhúc nhích.

Sáng sớm tỉnh lại, San San trở mình, lại thấy Giang Trục Thủy hai mắt trong suốt ôn nhu đang nhìn mình.

Cô hoảng sợ, kéo chặt chăn.”Anh. Đến đây lúc nào?”

Anh bật cười.”Che cái gì, mặc áo dày như vậy ngủ, có cái gì để che nữa?”

Cô đỏ mặt nói.”Vậy anh cũng không thể tùy tiện nhìn lên người ta ngủ.”

Cúi đầu, kỳ thật là vì không dám nhìn ánh mắt của anh.

”Anh không phải là bạn trai của em sao? Sợ cái gì!”

San San lại xấu hổ, cắn chặt răng nói.”Chúng ta. Còn chưa có chính thức xác định quan hệ.”

Cô cảm có lỗi với Giang Trục Thủy, rõ ràng đã tiếp nhận theo đuổi của anh, lại nửa đêm chạy đến bệnh viện nhìn Luật Hạo Thiên, rõ ràng biết anh đối với mình tốt như vậy, nhưng mình lại cố tình không chịu thua kém trong lòng vụng trộm yêu người khác.

”Như thế nào? Em muốn đổi ý?” Anh hai mắt trong suốt mang theo ý cười, lại làm cho cô hoảng sợ.”Không phải.”

”Vậy là tốt rồi, mau mặc quần áo, chúng ta ra ngoài ăn một chút.”

San San thay xong quần áo đi xuống lầu, thấy lão gia tử ngồi ở trên sofa, bộ dáng thờ phỉ phi.

Cô kéo kéo áo của Giang Trục Thủy.”Làm sao vậy?”

Giang Trục Thủy lắc đầu.”Anh cũng không biết.”

Lão gia tử bỗng nhiên ném một tờ báo trước mặt bọn họ, San san cầm lên, không khỏi cả kinh. Chỉ thấy trên báo đầu đề rõ ràng chính là tin tức đại tiểu thư Lâm gia mang thai!

”Là ai tiết lộ chuyện Tư Tư mang thai!” Lão gia tử phẫn nộ vỗ bàn.

San san cùng Giang Trục Thủy nhìn nhau, Giang Trục Thủy vội hỏi.”Lão gia an tâm một chút chớ vội, nếu chuyện đã xảy ra, chúng ta hiện tại quan trọng nhất là nghĩ biện pháp đem tin tức này che dấu đi.”

”Như thế nào che dấu? Đứa nhỏ cũng đã ở trong bụng nó, che dấu được sao? Hiện tại khắp nơi đều có kí giả vây bắt hỏi ta, cha đứa nhỏ là ai, cậu nói mặt già này để vào đâu!”

San San cùng Giang Trục Thủy đều trầm mặc, không dám nhiều lời.

Một lát sau, lão gia tử nhìn Giang Trục Thủy.”Trục Thủy, có thể giúp ta một việc được không?”

Giang Trục Thủy sững sờ.”Lão gia cứ nói.”

” Ai, ta biết đây là làm khó dễ cho cậu, nhưng ta thật sự không được biện pháp khác, ta không thể làm cho những người đó xem Lâm gia làm trò cười.”

Giang Trục Thủy tựa hồ hiểu được điều gì, sắc mặt âm đạm nói:” Lão gia muốn để tôi cười Tur Tur?”

” Cậu không đồng ý?” Lão gia từ nhìn anh, ánh mắt bi thương, thoáng cái giống như già đi rất nhiều.

Anh khẽ cắn môi:” Những chuyện khác đều được, nhưng chuyện này không được.”

” Az, ta biết như vậy là ủy khuất cho cậu và Tiết tiểu thư, ta chỉ muốn cậu làm con rể của ta một năm, cậu và nó trên danh nghĩa kết hôn, nói thẳng ra cậu cùng ai ở một chỗ ta cũng không quan tâm, chỉ cần một năm sau mọi chuyện qua đi, cậu vẫn có thể ly hôn, đều tùy cậu! Chẳng lẽ như vậy, cũng không được sao?”

San San không khỏi kinh ngạc, lão gia từ luôn luôn cường thế, hôm nay nói chuyện tư thế bỗng nhiên hạ thấp, thậm chí là mang theo ngữ khí cầu xin.

Một lão nhân tóc bạc như vậy, lại hèn nhát đi thỉnh cầu như thế, vô luận ai cũng không nhẫn tâm cự tuyệt. Nhưng Giang Trục Thủy lại cắn chặt răng, không nói một lời.

Lão gia từ chuyển hướng Tiết San San:” Tiết tiểu thư, ta biết làm như vậy đối với cô rất không công bằng, ta biết cô là một cô gái tốt bụng.”

”Chú Lâm!” Giang Trục Thủy bỗng nhiên nói, lần này không gọi ông ấy là lão gia,” San San là người tốt bụng, nhưng chú cũng không thể lợi dụng sự tốt bụng của cô ấy!”

Anh nói xong kéo San San bước ra ngoài, đi đến cửa lớn Lâm gia, mới buông cô ra, xoay người nhìn cô, ánh mắt phức tạp:” San San, em nói cho anh biết, nếu ông ấy mở miệng cầu em, em có đáp ứng ông ấy hay không?”

San San giật mình, thành thật nói:” Em không biết, đây là chuyện của anh, là anh kết hôn, không phải em kết hôn, em không có quyền quyết định hôn nhân của anh.”

Anh yên lặng nhìn cô, nhìn không chuyển mắt:” Nếu anh nói, anh đem hôn nhân của anh giao cho em?”

San San trừng lớn hai mắt:” Anh. Có ý gì.”

Anh thành thật nói:” Nếu em nói anh cưới cô ấy, anh sẽ cưới! Nhưng, chỉ cần em lắc đầu, cho dù anh chết, cũng sẽ không cưới!”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Mất trí nhớ?

” Nếu em nói anh cưới cô ấy, anh sẽ cưới!”

Giang Trục Thủy thành thật nói.

San San kinh ngạc nhìn anh một lúc lâu, cắn răng nói:” Vì sao là em? Vì sao muốn em thay anh quyết định?”

Anh trầm mặc một lúc lâu, thấp giọng nói:” Tôi hôm qua em đến bệnh viện đi?”

Cô lập tức ngây dại, anh tiếp tục nói :” Ngày hôm qua nửa đêm anh nhớ em, liền lái xe đến Lâm gia, lại thấy em từ Lâm gia đi ra, em đến bệnh viện?”

Anh tuy hỏi cô, nhưng ngữ khí lại tràn ngập tuyệt vọng bi thương.

Cô gật đầu:” Vâng, em đến bệnh viện, em đến xem.”

Anh bỗng nhiên che miệng cô lại:” Anh đã biết, em đừng nói.”

Cô đẩy tay anh ra, mắt kìm nén nước mắt:” Em muốn nói! Em chính là đi xem anh ấy! Em thích anh ấy, chẳng sợ anh ấy là ác ma bại hoại, em thừa nhận em không quên được anh ấy! Em biết làm vậy là có lỗi với anh, anh đánh em mắng em cũng được, chính là đừng đối tốt với em như vậy, em không đáng!”

Anh như cũ không chuyển mắt nhìn cô, sau một lúc lâu không nói gì, lại bỗng nhiên nở nụ cười.

”Anh sớm biết em thích anh ta, anh cũng biết em không thích anh. Có đôi khi yêu hay không yêu từ ánh mắt người đó có thể nhìn ra được. Đối với em vẫn không chịu hết hy vọng, biết rõ em không thể quên được anh ta, lại luôn tồn tại một tia hy vọng. Là anh rất tự tin, tự mình đa tình”

San San môi run run, cô muốn nói không phải như thế, anh rất tốt, chỉ là em không có phúc khí kia. Nhưng nói đến miệng lại nói không ra lời.

”Xin lỗi.”

”Em không có tình cảm với anh, cũng sẽ không đối với bất luận ai.”

”Em không xứng với anh, em là người hèn nhất.

”Em không được xem mình như vậy.”

Chuyện cho tới bây giờ, ánh mắt của anh còn có thể ôn nhu như thế .

”Anh. Muốn kết hôn với Lâm Tư Tư sao?”

”Anh còn lựa chọn nào khác sao?”

“.....”

”Nếu đổi lại là em, em sẽ làm như thế nào?”

”Em không biết.”

”Anh muốn trở về, anh nghĩ, anh cảm yên lặng suy nghĩ một chút.”

Nhìn bóng dáng cô đơn rời đi, cô bắt lực ngồi dưới đất.

Trục Thủy, xin lỗi, thật sự xin lỗi, em không muốn lừa dối anh.

Rạng sáng, San San đang ngủ mơ màng, bỗng nhiên di động run một trận mãnh liệt, cô tiếp điện thoại, nghe thấy thanh âm của trợ lý kia:” Tiết tiểu thư, Luật tiên sinh đã tỉnh.”

Di động liền rơi trên mặt đất, cô không kịp nhặt lên, liền thay quần áo lao ra ngoài.

”San San, làm sao vậy?” Lâm Tư Tư cũng tỉnh, thấy cô vội vàng ra ngoài, giữ chặt cô hỏi.

”Là Luật Hạo Thiên tỉnh.” San San vừa dứt lời, Lâm Tư Tư liền chạy về phòng thay quần áo.

San San lắc đầu, có lẽ là cô lẩm mồm.

Đi vào trong bệnh viện, trợ lý Luật Hạo Thiên – Dương Đình đã sớm đứng ở cửa chờ đợi, thấy các cô đến, mặt mày hồng hào nói:” Tư Tư tiểu thư, Tiết tiểu thư.”

Hai nữ nhân đều xem hán như không có gì, trực tiếp đi vào phòng bệnh.

Luật Hạo Thiên đang ngồi ở đầu giường đọc sách!

Lâm Tư Tư chạy đến ôm cổ anh, nước mắt nước mũi một phen rơi ra:” Hạo Thiên, anh Hạo Thiên, anh rốt cuộc cũng tỉnh.”

San San tựa vào cửa, nhìn người đàn ông kia, anh khuôn mặt tuần mĩ, im lặng, ôn hòa. Thấy những thứ này, cô đã thỏa mãn, cô cười cười, lúc chuẩn bị xoay người rời đi, lại nghe thấy thanh âm quen thuộc kia dùng loại ngữ khí mặc danh kỳ diệu nói:” Cô là ai?”

Cô quay đầu lại, đồng thời thấy trên mặt Luật Hạo Thiên biểu tình mờ mịt , còn Lâm Tư Tư biểu tình kinh ngạc.

”Cô là ai?” Anh lại hỏi.

”Anh Hạo Thiên.” Lâm Tư Tư về mặt kinh ngạc:” Em là Tư Tư, anh Hạo Thiên, anh không nhận ra em sao? Em là Tư Tư?”

Luật Hạo Thiên nhìn cô:”Xin lỗi, tôi không biết cô.”

San San cũng không khỏi ngậy đại, đây là chuyện gì? Chẳng lẽ anh. Mất trí nhớ?

Lúc này lão gia tử đi đến.” Nghe nói Hạo Thiên đã tỉnh?..... Tư Tư như thế nào ở đây? Con tro0wr về cho ta!”

” Con không về!”

” Làm càn!” Lão gia tử tức giận nói, phân phó hai thủ hạ phía sau :” Đem đại tiểu thư về!”

” Con không về! Con không về..... Con muốn chờ anh Hạo Thiên nhớ lại con.....”

Lão gia tử sừng sốt:” Hạo Thiên nó làm sao vậy?”

Dương Đình cúi đầu nói:” Luật thiếu gia mất trí nhớ.”

” Tại sao có thể như vậy? “

” Bác sĩ nói đã tỉnh lại .”

Lão gia tử cau mày đi đến trước giường, nhìn Luật Hạo Thiên nói:” Con nhớ ta là ai không?”

Anh nhìn thoáng qua, lắc đầu nói:” Không biết.”

” Vậy con có nhớ mình là ai không?”

” Tôi..... Tôi là Đằng Hải.”

San San cả người chấn động, kích động nhìn anh. Anh còn nhớ rõ mình là Đằng Hải, anh còn nhớ rõ.....

Lão gia tử lắc đầu, cùng trợ lý nói:” Chiều cổ nó thật tốt, trước tiên quan sát vài ngày rồi nói sau.”

Tất cả mọi người đi ra ngoài, San san lúc này mới chậm rãi đi đến trước giường, không nói một tiếng nhìn anh.

” Đằng Hải.” Cô nhẹ nhàng gọi tên của anh.

Anh ngẩng đầu, nhìn cô.

Cô cảm giác được ngực của mình đang run mãnh liệt, chậm rãi, cô hỏi:” Anh còn nhớ em là ai không?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Đằng Hải trở về

Cửa bệnh viện , Lâm Bạc dẫn con gái đi ra.

Một đoàn kí giả ùn ùn kéo tới, đem cửa bệnh viện vây quanh.

” Các người làm gì?” Lão gia tử tức giận nói:” Tránh ra!”

Truyền thông đứng đầu đắc tội không được, Lâm gia mặc dù có bối cảnh hắc đạo, nhưng cũng không thể khống chế toàn bộ truyền thông, những kí giả này lung tung viết, hẳn chỉ có thể quét sạch.

” Lâm tiên sinh, chúng tôi muốn hỏi Tư Tư tiểu thư hai vấn đề, có thể chứ?”

” Không thể, không thể trả lời.”

Gặp lão đầu không đáp ứng, các phóng viên trực tiếp liền chuyển hướng Lâm Tư Tư.” Tư Tư tiểu thư, nghe nói cô mang thai, xin hỏi cha của đứa bé là ai?”

” Thật là quá đáng! Mau đem bọn đuổi đi!” Lão gia tử nóng nảy, phân phó thủ hạ cùng vệ sĩ, đuổi các kí giả đi.

Những kí giả này hoàn toàn đều liều mạng, tại tình huống nguy hiểm như vậy cũng vẫn hỏi:” Nghe nói Tư Tư tiểu thư không có bạn trai, vậy đứa bé kia là con ai? Nghe nói Tư Tư tiểu thư sống phóng túng, cha đứa bé là ai cũng không biết, có phải như vậy hay không.....”

Đối mặt với đám kí giả dây dưa, Lâm Tư Tư sợ tới mức càng không ngừng ôm thân mình, ôm đầu mình:” Tôi không biết, đừng hỏi tôi, đừng hỏi tôi.....”

Đang hỗn loạn không thể rời ra, bỗng nhiên một thanh âm từ trong đám người truyền đến.

” Các người đừng nữa hỏi cô ấy, hỏi tôi là được.”

Giang Trục Thủy tao nhã từ trong đám người bước ra, chậm rãi đi đến trước mặt Lâm Tư Tư , thông dong nắm lấy tay cô.

” Loại vấn đề trẻ con này, tôi có thể trả lời cho các người – đứa nhỏ trong bụng Tư Tư, là của tôi.”

” Anh có biết em là ai không ?”

San San run rẩy hỏi, sau đó không chớp mắt nhìn anh, trong lòng không biết là sợ hay là chờ đợi.

Một lúc sau, tim cô đập loạn một lúc, anh nhìn cô, chậm rãi nói:” San San.”

Nước mắt lập tức rơi ra.

” Anh còn nhớ em, vậy anh còn nhớ cái gì?”

Anh nhìn cô nói:” Chúng ta ở cùng một cô nhi viện, em bị những đứa trẻ khác khi dễ, anh che chở cho em, anh bị viện trưởng phạt, em cùng anh.....”

San San che miệng, cô nghĩ đến cho dù anh trả lời không như cô muốn, nhưng cũng nhớ lại những việc này.

Anh chậm rãi vươn tay, cầm tay cô:” San San đừng sợ, anh sẽ vĩnh viễn bảo vệ em.”

Trong lòng từng trận mừng rỡ, cô cảm thấy Đằng Hải của cô đã trở lại.

” Vậy anh còn có nhớ mình là Luật Hạo Thiên hay không? Là con nuôi Lâm gia con nuôi? Phó tổng tài Lâm thị?”

Anh ngơ ngác nhìn cô, mờ mịt lắc đầu:” Luật Hạo Thiên là ai? Lâm thị là cái gì vậy? Những thứ này..... Điều có liên quan tới anh sao?”

San San sững sốt một chút, cười nói:” Không có, những thứ này cũng không liên quan đến anh. Từ hôm nay trở đi, anh chính là Đằng Hải, không bao giờ là Luật Hạo Thiên nữa.”

Nói xong, cô hơi cúi người, nhẹ nhàng ôm lấy anh.

Thanh âm của anh sấu kín bên tai cô:” San San, đừng rời khỏi anh được không? Anh chỉ có em, tất cả mọi người không để ý tới anh, chỉ có em cười với anh, cho nên..... Đừng rời khỏi anh.”

” Em sẽ không rời đi anh nửa bước, cho dù anh đuổi em, em cũng không đi. Đằng Hải, em vĩnh viễn đều sẽ ở bên cạnh anh.....”

Đằng Hải, xem ra ông trời đối đãi không tệ, em chờ đợi mười năm, cuối cùng cũng gặp lại anh.

Cô gắt gao ôm lấy anh, tựa như ôm lấy hạnh phúc của mình.....

Ở đây tất cả kí giả cũng kinh hãi.

” Giang luật sư, mời anh lặp lại lần nữa? Đứa bé trong bụng của Tư Tư tiểu thư là của anh?”

” Đúng vậy, chuyện này, lão gia cũng biết.” Giang Trục Thủy đứng ở trên bậc thang , bình tĩnh nói:” Quan hệ của tôi cùng Tư Tư đã là quan hệ yêu đương, cũng đã được lão gia cho phép, chẳng qua vẫn chưa công bố bên ngoài. Nhưng chúng tôi đã lên kế hoạch kết hôn!”

Lão gia từ rất cục nhẹ nhàng thở ra, cảm kích nhìn Giang Trục Thủy.

Lâm Tư Tư sớm đã sợ tới mức tinh thần hoảng hốt, chỉ biết cuộn mình trong lòng Giang Trục Thủy, điều này các kí giả cũng không thể không tin.

” Vậy thì xin hỏi khi nào Giang tiên sinh cùng Tư Tư tiểu thư kết hôn?”

Lão gia từ vội trả lời:” Ngày bảy tháng sau tổ chức, đến lúc đó, hoan nghênh các vị đại giá quang lâm.” Nói xong ra hiệu chi vệ sĩ mở đường, dẫn con gái và con rể lên xe.

Tách đám người ra, Giang Trục Thủy thủ vẫn nắm tay Lâm Tư Tư, cho đến khi lên xe.

Tư Tư cúi đầu, nhìn tay anh.

Anh không phải là người đàn ông cô yêu, nhưng trong lúc nguy cấp, anh lại có thể nắm tay mình như vậy, thay mình che gió che mưa.

Đóng cửa xe trong nháy mắt, Giang Trục Thủy ngẩng đầu, nhìn phía cửa sổ trên lầu bệnh viện.

” Anh. Vì sao phải giúp tôi?”

” Đừng hiểu lầm, chúng ta chỉ là giả kết hôn.”

” Cho dù là giả kết hôn, nhưng anh trước mặt người nhiều như vậy nói đùa bé là của anh, anh không cảm thấy ừy khuất sao?”

” Tôi là đàn ông, như thế nào đều không sao cả.” Anh cười.” Nếu cô cảm thấy đối tôi như vậy là không công bằng, vậy thì nói cho tôi biết tên nào đã làm cho cô mang thai.”

Lâm Tư Tư cắn răng, khuôn mặt tái nhợt không nói lời nào.

” Không sao, tôi sẽ chờ cô tự mình nói ra.” Giang Trục Thủy cười, đôi mắt lộ vẻ bất đắc dĩ cùng bi thương.

Nếu San San nói anh là người tốt, vậy thì anh sẽ làm người tốt. Kỳ thật anh từ lúc đầu đã nghe theo sự an bài của lão gia tử, chính là sự xuất hiện đột nhiên của cô, làm cho anh sống. Mà hiện tại, lòng của anh, lại khôi phục thành đáng về buồn bã.

Vì thế hết thảy, đều trở về như kúc ban đầu.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Rốt cuộc là ai

Bác sĩ vội tới kiểm tra thân thể cho Luật Hạo Thiên.

” Tốt lắm, khôi phục rất tốt, trừ trí nhớ còn chưa hồi phục, những cái khác đều giống như người thường.”

” Cảm ơn ông, bác sĩ.” San San vui vẻ nói, ” Vậy anh ấy có thể đi lại được không?”

” Có thể, nhưng phải chú ý không thể để quá mệt.”

San San cao hứng, tiễn bác sĩ, cô hỏi Luật Hạo Thiên: ” Anh có muốn ra ngoài một chút được không?”

Anh giống như một đứa trẻ dùng sức gạt đầu, cô cười vui vẻ, sờ sờ đầu anh: ” Tốt lắm, chúng ta từ từ ra ngoài.”

Nói xong, cô đưa tay đỡ anh, như anh lại phải đất một cái nhảy xuống.

” Anh này! Anh cứ như vậy, chỉ sợ sẽ bị chấn thương lần nữa.” Cô tức giận trừng mắt anh, anh lại giống như đứa trẻ thè lưỡi, vừa chạy vừa nhảy ra ngoài.

” Anh đứng lại cho em.” Cô đuổi theo, vội la lên: ” Anh như vậy không được, mau dừng lại.”

Đuổi theo anh vào trong thang máy, anh nhấn vào lầu một, cô cười nói: ” Rất thông minh!”

Anh nhú mày nói: ” Anh chỉ mất trí nhớ, không có ngu ngốc.”

” Đáng ghét! Khen anh còn cãi lại!” Cô trừng mắt nhìn anh, tay ôm lấy cánh tay của anh.

Đây là lần đầu tiên cô than mặt kéo tay anh như vậy, cho dù ở cô nhi viện, cô yếu đuối, cùng anh lãnh khốc, cũng chưa từng như thế.

Như vậy mới là tình yêu cuồng nhiệt trong tình bạn, San San giống như tìm được hương vị yêu thương.

Ngọt ngào, ngọt đến trong lòng.

Đi vào trong hoa viên, cô như cũ kéo tay anh, ở trên đường nhỏ tản bộ. Hít vào mùi hoa trong không khí, cô có chút xúc động, rất muốn như vậy nắm tay anh, vĩnh viễn cùng nhau đến thiên địa.

” Anh cố em!” Anh tâm huyết dâng trào đề nghị.

” Không cần! Anh trên người còn bị thương!”

Anh cũng không nói gì cống cô trên lưng, cô sợ hãi nói:” Anh làm gì vậy? Mau để em xuống, anh thân thể còn chưa khỏe.....”

” Không sao, sẽ không sao!”

Hai người đang tranh luận, cười đùa, bỗng nhiên ánh sáng trước mặt bị che lại.

San San ngẩng đầu, nhìn thấy Lâm Tường mấy ngày nay không gặp.

” A.....” Cô hơi giật mình, Lâm Tường lại càng giật mình:” Các người.....”

Mặt cô đỏ lên, liền nhẹ nhàng vỗ lưng Luật Hạo Thiên:” Mau bỏ em xuống!”

Anh lúc này mới thả cô xuống, nhìn Lâm Tường trước mặt hỏi:” Anh ta là ai vậy?”

” Anh ấy là đại thiếu gia của lâm gia.”

” Đại thiếu gia?” Anh nhìn Lâm Tường:” Anh quen không?”

” Trước kia anh quen, nhưng anh bị mất trí nhớ, bắt quá không sao, hai người bây giờ cũng có thể làm quen với nhau.” San San cố sức giải thích.

” Sao lại thế này? Nghe nói anh bị tai nạn, anh như thế nào biến thành như vậy?” Lâm Tường kinh ngạc nhìn Luật Hạo Thiên.

San San kéo hẳn qua một bên, thấp giọng nói:” Đầu của anh ấy bị va chạm, không nhớ rõ chuyện trước kia, anh..... Cũng không cần phải hỏi anh ấy?”

” Cô nói anh ta bị mất trí nhớ?” Lâm Tường kích động nói:” Là ai làm?”

” Không biết, người gây tai nạn không tìm được.”

Hắn nhìn Luật Hạo Thiên:” Anh thật sự mất trí nhớ?”

San San không vui nói:” cái này cũng phải nghi ngờ? Ai nhàn rồi không có việc gì lại giả vờ mất trí nhớ?”

Lâm Tường nhíu nhíu mày:” Gần nhất phát sinh nhiều chuyện.....”

” Đúng rồi, chuyện ở Pháp xử lý như thế nào?”

” Vô cùng bết bát.” Lâm Tường giận tái mặt, cắn răng nói:” Cô có biết tôi tra được gì không? 10% cổ phần công ty không cánh mà bay lại ghi chép trên danh nghĩa em trai Giang Trục Thủy, Giang Hằng Vũ!”

” Cái gì?” San San cả kinh nói:” Anh nói A Vũ vụng trộm mua cổ phần công ty Lâm thị? Không, điều đó không có khả năng! Anh nói người khác tôi còn tin, nhưng Giang Hằng Vũ tuyệt đối sẽ không làm như vậy!”

” Vì sao lại không? Cô biết hắn ta?”

” Lúc tôi quần bách nhất, là cậu ấy giúp tôi, cậu ấy cũng là vì giúp tôi mới đồng ý đi Pháp, tôi không tin cậu ấy là người như thế!”

” Cậu ta không, nhưng anh của cậu ta lại có khả năng!” Lâm Tường nghiêm mặt nói.

” Anh nói Giang Trục Thủy? Càng không..... Anh ấy sẽ không làm loại chuyện này!” San San lắc đầu:” Cha cậu đã quyết định tháng sau anh ấy cùng Tư Tư cử hành hôn lễ, anh ấy sẽ trở thành con rể Lâm gia, làm sao có thể làm loại chuyện này?”

” Tôi cũng không tin, nhưng sự thật là như thế!” Hắn thờ phỉ phỉ nói:” Tôi phải đi tìm cha nói chuyện này rõ ràng, tôi muốn nói cho ông ấy biết Giang Trục Thủy là loại người nào!”

Hắn nói xong liền chạy ra ngoài, San San bóng dáng của hắn, cảm thấy lo lắng.

Tại sao có thể như vậy? Cô tin Giang Trục Thủy tuyệt đối sẽ không làm ra loại chuyện này, nhưng xem bộ dáng vội vã của Lâm Tường kia, giống như muốn tìm Giang Trục Thủy liều mạng, vậy phải làm sao bây giờ?

Quay đầu nhìn Luật Hạo Thiên:” Đằng Hải, em đi đến Lâm gia, anh ở lại bệnh viện nghỉ ngơi, không được chạy loạn biết không?”

Anh lắc đầu:” Anh cùng đi với em.”

” Không được! Anh nghe lời, ngoan ngoãn ở bệnh viện nghỉ ngơi, em trở về nhanh thôi!”

Đi đến Lâm gia, cũng không có mùi thuốc súng trong tường tượng tràn ngập. Lão gia từ khi định thần nhàn ngồi trên sô pha trong phòng khách, thấy cô đến, cười nói:” Ngồi đi.”

Cô cẩn thận ngồi xuống, hỏi:” Đại thiếu gia trở về chưa?”

Lão gia từ gạt đầu:” Nó đến bệnh viện? Nói vậy chuyện kia cô cũng biết.”

” Vâng. Nhưng tôi.”

” Cô không tin? Ta cũng không tin, cho nên ta bảo nó không thể để lộ ra, chuyện này ta sẽ xử lý.”

” Vậy ngài tính xử lý như thế nào?”

” Đương nhiên là tra manh mối kia.” Lão gia từ nhủ mảy nói:” Gần đây đã xảy ra nhiều chuyện, nhất định có người ở sau lưng tính kế Lâm gia chúng ta.”

San San hơi yên tâm, bắt đầu nói ra chuyện của mình:” Lão gia, tôi muốn nghỉ việc.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Không được làm thương tổn cây hoa

San San nói:” Lão gia, tôi muốn nghỉ việc.”

Lâm Bạc sững sốt, do dự một chút nói:” San San, tôi biết chuyện của Trục Thủy cùng Tư Tư, để cho cô chịu ủy khuất, ta cũng không phải là người không nói đạo lý, cô có yêu cầu gì cứ nói.”

San San lắc đầu:” Không, tôi không phải vì chuyện này. Lão gia, xin lỗi, kỳ thật tôi vẫn gạt ngài. Tôi cùng Luật Hạo Thiên, chúng tôi đã sớm quen biết nhau.”

” Lúc chúng tôi ở cô nhi viện quen biết nhau, sau lại bởi vì một trận hỏa lớn, chúng tôi cũng không gặp mặt nhau nữa. Cho đến hai tháng trước, tôi gặp lại anh ấy. Lão gia, tôi cảm ơn ngài đã nhận anh ấy làm con nuôi, chiếu cố anh ấy nhiều năm như vậy, nhưng tôi cảm thấy kỳ thật mấy năm nay anh ấy làm Luật Hạo Thiên cũng không hạnh phúc, hiện tại anh ấy mất trí nhớ, tôi muốn dẫn anh ấy rời khỏi Lâm gia, tôi nghĩ, tôi có cho anh ấy hạnh phúc.”

Lão gia từ yên lặng nghe cô nói, thản thức nói:” Ta thật sự không nghĩ tới cô cùng nó quen biết nhiều năm như vậy. Cô thương nó?”

Nhìn lão gia từ mất sáng ngời, San San gạt đầu:” Vâng!”

” Nhưng cô chỉ là một người con gái, có khả năng mang nó theo? Ta hiểu được ý của cô, cô không muốn cho nó hồi phục trí nhớ. Tuy rằng Lâm gia chúng tôi cần nó, nhưng ta hiểu cho cô, như vậy đi, chức quản gia cô cứ tiếp tục làm, hôn sự của Hạo Thiên, ta có thể thay nó hủy bỏ. Nó có một căn nhà, các người có thể ở nơi đó, cũng có thể ở Lâm gia, tóm lại cô ở lại đây, mọi người đều có thể chiếu cố lẫn nhau.”

San San nghe lão gia từ nói, bỗng nhiên cảm thấy trong lòng ấm áp, lão gia từ chưa bao giờ nói nhiều như vậy, nhưng hôm nay lại nói rất nhiều. Làm cho cô có cảm giác như cha mình.

Cô nhớ cha.

Trở lại bệnh viện, cô nói với Luật Hạo Thiên:” Em dẫn anh đến một nơi nhé?”

” Nơi nào?”

” Ừ. Nơi ấy không tốt lắm, đa số bên trong đều là người xấu, nhưng cũng có người oan uổng, cha nuôi của em là. Người rất tốt, đối với em cũng rất tốt.”

San San vào trầm tư, mặt mang theo mỉm cười ngọt ngào, ” Anh biết không? Trong khoảng thời gian này, ông ấy ở chiếu cố em, ông ấy cho em một gia đình ấm áp, còn có tình thương quý giá của người cha. Cho nên em muốn anh gặp ông ấy một lần, cũng muốn. ông ấy gặp anh một lần, anh

đồng ý không?”

Nói xong lời cuối cùng, mặt của cô đỏ lên. Anh yên lặng nhìn khuôn mặt điểm lệ đỏ ửng kia, kìm lòng không được bước đến, nhẹ nhàng hôn gò má của cô.....

”A.....” Cô thở nhẹ một tiếng, lại không biết né tránh.

Môi của anh dần dần hạ xuống, dừng trên môi của cô, triền miên lại ôn nhu hôn.....

Bỗng nhiên cửa đẩy ra, San San hoảng hốt phục hồi tinh thần lại, đẩy anh ra. Quay người lại, chỉ thấy Nghiêm Thanh Du tay đang cầm hoa ngơ ngác đứng ở cửa, sắc mặt tái nhợt.

” Thanh Du.....”

” Xin lỗi.....” Thanh Du kích động nói:” Tôi không phải cố ý..... Tôi không biết cô ở.....”

San san càng thêm kích động, dù sao hiện tại Nghiêm Thanh Du vẫn là vị hôn thê danh chính ngôn thuận của Luật Hạo Thiên, hôn ước một ngày không hủy bỏ, cô vẫn xem như người thứ ba.

Cho nên Thanh Du xin lỗi cô, cô ngược lại càng xấu hổ.

” Thanh Du, tôi.....”

” Cô không cần nói, San San, tôi không trách cô.”

” Không phải..... Anh ấy mất trí nhớ.” San San không biết nên nói cái gì, cho nên nói năng trở nên lộn xộn.

Thanh Du cũng bình tĩnh nói:” Cho dù anh ấy không mất trí nhớ, người anh ấy yêu là cô, người anh ấy chán ghét vẫn là tôi.”

” Cô đừng như vậy nói.....”

” San San cô ấy là ai?” Luật Hạo Thiên chỉ Thanh Du hỏi.

” Cô ấy là Thanh Du, là vị hôn thê của anh.”

” Không, hiện tại đã không phải.”

San San kinh ngạc, không nghĩ tới lão gia tử làm việc hiệu suất lại nhanh như vậy, này hôn ước nói hủy bỏ liền hủy bỏ.

” Tôi chỉ đến thăm anh ấy.” Thanh Du đem hoa cắm vào bình:” Hoa là của cha tôi bảo đem tới.”

Cô nói xong nhìn Luật Hạo Thiên, sâu kín thở dài:” Tôi đi rồi, San San, mong cô chiếu cố cho anh ấy thật tốt.”

” Tôi..... Tôi sẽ làm được.”

Tiền Nghiêm Thanh Du, San San tâm tình rất kém, cô cảm thấy hạnh phúc của mình là dựa trên đau khổ của người khác, hạnh phúc như vậy làm cho cô cảm thấy bất an.

Xoay người, lại thấy Luật Hạo Thiên đang đùa nghịch hoa kia, không khỏi tức giận:” Anh này! Sao lại ngắt hoa ?”

” Anh không có.”

” Còn nói không có! Em thấy anh lấy!” Cô đi đến phía trước:” Đưa tay kiểm tra!”

” Không cần.....” Anh đưa lưng qua.

” Không cho em xem, rõ ràng có gì dấu giếm! Lấy ra!” Cô nói xong đưa tay vươn tới, anh liền tránh ra, sau đó quay người ôm lấy cô.

” Chúng ta tiếp tục chuyện vừa rồi đi!” Anh thấp giọng nói.

Mặt cô đỏ lên:” Không đứng đắn! Anh đòi chủ đề!”

” Ừ.” Anh gạt đầu, nhưng càng thấu càng gần, hôn mỏng, hôn ẩm ướt, hôn sâu..... Cô đắm chìm trong hạnh phúc này, bị lạc phương hướng, ý thức mê loạn.....

Tối thời điểm mấu chốt, anh lại dừng lại, có lẽ Đăng Hải khác với Luật Hạo Thiên.

Anh khẽ thở hắt ra, gắt gao ôm cô, hơi thở hỗn loạn nói:” San San, em sẽ không rời anh mà đi?”

”Đúng vậy, em sẽ không rời anh.”

.....

Ngày hôm sau, hai người cùng đi thăm cha nuôi San San.

San San cầm lấy điện thoại:” Cha, con đến thăm người, con còn mang đến một người cho cha gặp, anh ấy tên là Đăng Hải.”

Cô nói xong hướng Luật Hạo Thiên đang đứng ở cửa, gọi anh vào.

” Cha, đây là Đăng Hải, trước kia ở trong cô nhi viện, nếu không phải anh ấy chiếu cố con, con không biết có thể kiên trì sống sót hay không.”

Tiết Đài Ân ngẩng đầu, nhìn thoáng Luật Hạo Thiên đứng ở bên cạnh San San, hai mắt bỗng dưng mở to.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Cầu hôn

Tiết Đài Ân nhìn thoáng qua Luật Hạo Thiên, hai mắt không khỏi mở to.

Luật Hạo Thiên cũng nhìn Tiết Đài Ân, sau một lúc lâu bỗng nhiên núp phía sau San San:” San San, vì sao che em nhìn anh như vậy, anh sợ.”

San San liền đối Tiết Đài Ân nói:” Cha, cha đừng nhìn người ta chăm chăm như vậy, Đăng Hải ah ấy vài ngày trước bị tai nạn, hiện tại mất trí nhớ, cha trước kia gặp qua anh ấy sao?”

Tiết Đài Ân nhìn Luật Hạo Thiên, thần sắc khôi phục bình thường:” Không có, chỉ là cảm thấy cậu ấy rất giống một người. Chắc là ta bị hoa mắt.”

San San gật đầu, không để ý.

” Cha, con muốn hỏi một chút chuyện vụ án năm đó. Tôi hôm đó cha rút cuộc vì sao đi ra ngoài? Người gọi điện thoại cho cha là ai?”

Tiết Đài Ân nhún mày nói:” San San, chuyện quá khứ, không cần hỏi lại được không?”

” Không được.” San San trong mắt chứa nước mắt:” Cha, cha vì sao không cho con lật lại vụ án? Con chỉ muốn cha mau ra tù, để cho con chiếu cố người nửa đời sau, chẳng lẽ không được?”

” San San, vụ án này liên quan đến rất nhiều người, chúng ta chỉ là người dân bình thường, cha hi vọng con bình an là tốt rồi.”

“Cha, cha rút cuộc có chuyện gì gạt con?” San San sắc mặt ngưng trọng.” Gặp chuyện không may kia, có phải Nghiêm Dĩ Chính gọi điện thoại cho cha? Con ở thư phòng của Nghiêm Dĩ Chính tìm được một tờ giấy, trên đó có viết tên của con, còn có tên của một người Tô Tâm, rút cuộc chuyện gì đã xảy ra?”

Tiết Đài Ân kinh ngạc:” Con đến Nghiêm gia? Đứa ngốc này! Không phải không cho con nhúng tay vào vụ án này sao? Con như thế nào không nghe lời như vậy!”

“Cha! Con không phải đứa trẻ, con tin mình có thể làm tốt, vì sao cha không chịu tin con?”

” Ta không phải không tin con, chuyện này rất nguy hiểm, con nhanh dừng lại đi!”

” Con không cảm thấy có gì nguy hiểm!” San San đứng lên nói:” Dù sao vụ án này con nhất định phải tra ra, cha cứ yên tâm ở đây chờ con cứu cha ra ngoài!”

Nói xong cô nắm lấy tay luật hạo Thiên ra ngoài, bước ra ngoài.

.....

” Tức chết đi được!” San San ngồi ở ven đường, đá viên đá bên cạnh.

Vốn dĩ hôm nay cô rất vui, bởi vì hai người quan trọng nhất với cô gặp nhau, vốn là trường hợp ảm áp, kết quả lại rồi tình rồi mù.

”Đừng tức giận.” Luật Hạo Thiên vỗ vỗ vai cô.” Nữ nhân tức giận trên mặt sẽ có nếp nhăn.”

”Anh mới có nếp nhăn.” San San buồn bực liếc anh.

”Đổi thân thể cũng không tốt.” Anh lời nói ôn nhu làm cho cô bỗng nhiên kinh ngạc, nhớ tới đứa nhỏ trong bụng..... Đúng vậy, tức giận đối với thai nhi ảnh hưởng không tốt, ừ, lạc quan, mình phải bảo trì lạc quan!

”Được rồi, chúng ta về bệnh viện!” Cô đứng lên, khoát cánh tay hấn.

”Không, anh muốn về nhà.”

”Về nhà? Không được, bác sĩ nói anh còn phải quan sát vài ngày.”

”Anh rất tốt, một chút cũng không sao.” Anh sụ mặt nói:” Anh không thích ở bệnh viện, anh chán ghét cái mùi thuốc kia!”

”Nhưng.....”

”Không nhưng gì cả, chúng ta về nhà đi!”

Đi vào nhà Luật Hạo Thiên, đây là lần đầu tiên San San đến nhà anh, hay là cô yêu cầu Dương Đình đánh cho mình một cái chìa khóa.

Căn nhà rất lớn, rất trống trải.

Nhà của anh đồ vật rất ít, trong phòng rất sạch sẽ, không có rác lè tè gì đó, sạch sẽ giống như một căn phòng mẫu.

Nghe nói, nếu một người trong phòng rất ít đồ vật, như vậy người này trong lòng có nhiều chuyện rất loạn.

”Anh còn nhớ nơi này sao?” Cô hỏi, ”Đây là nơi anh từng ở, anh có ấn tượng hay không?”

Anh lắc đầu:” Không nhớ rõ.”

”Chúng ta tạm thời ở nơi này trước, chờ một nơi tốt hơn, chúng ta sẽ chuyển đi.”

”Vì sao lại chuyển đi? Nơi này không phải rất tốt sao?”

Cô đỏ mặt:” Không được.....”

Tiếp qua mấy tháng, bụng của cô sẽ lớn lên, đến lúc đó nói cũng sẽ không rõ.

”San San, em không cần đi, chúng ta sẽ ở nơi này.” Anh bỗng nhiên ôm lấy cô, ”Chúng ta kết hôn đi! Như vậy chúng ta vĩnh viễn ở cùng nhau.”

Thân thể San San thoáng cứng đờ, nước mắt chảy xuống.

Không có nghi thức long trọng, không có ngôn ngữ lãng mạn, anh vẫn thân nhiên như thường cầu hôn cô. Nhưng cô lại cảm thấy rất hạnh phúc, hạnh phúc không kim long được mà khóc.

Thật lâu sau, cô nói:” Được, chờ em làm chuyện của cha làm sang tở, chúng ta sẽ kết hôn.”

”Không cần, chúng ta hiện tại liền kết hôn.” Anh cố chấp như một đứa trẻ.

“..... Đẳng Hải, có chuyện em muốn nói với anh.”

”Em nói đi.”

”Kỳ thật em đã mang thai con của anh.” Cô đem tay anh đặt trên bụng mình.

”Đã nửa tháng, anh muốn đứa bé này không?”

Trên mặt hiện lên thần sắc vui mừng:” Đương nhiên.”

Cô nở nụ cười, nằm ở trong lòng anh:” Được rồi, mọi chuyện đều nghe theo anh.”

”Chúng ta ngày mai đến giáo đường, chỉ có hai người chúng ta.” Nhưng em muốn nói cho cha biết.....”

Lời của cô chưa nói xong, bởi vì bị môi ấm áp của anh che lại.

” Ần.....” Lâm vào một mảnh ngọt ngào mê muội, thân thể của cô nhuyễn ra.

” Được rồi, chúng ta ngày mai đến giáo đường.....”

Cô thỏa hiệp, đổi mặt với Đăng Hải như vậy, cô không có cách nào kiên trì nguyên tắc của mình.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Lập ra một khế ước do Chúa định ra

” Kỳ thật chúng ta không phải là người theo đạo, vì sao lại tới nơi này kết hôn?”

San San nhìn giáo đường hoang vu tĩnh mịch này cô thật ra không thích nơi này.

Anh nhắm hai mắt lại, yên lặng cầu nguyện điều gì.

” Anh đang làm gì vậy?” Cô tò mò hỏi.

Thật lâu sau, anh mở mắt ra.” Anh cầu Chúa, cho chúng ta vĩnh viễn ở bên nhau, nếu không anh liền đem giáo đường trên toàn thế giới đập nát.”

Cô hoảng sợ, vội nói:” Có ai cầu Chúa như vậy, một chút cũng không thành khẩn!”

Lúc này một người Cha tóc vàng bước ra, nói tiếng Trung kém cỏi:” Người trẻ tuổi, có điều gì cần giúp sao?”

” Chúng con muốn kết hôn, mời Cha chứng kiến cho chúng con.” Luật Hạo Thiên mỉm cười nói, nắm lấy tay San San.

Cha hòa ái hỏi:” Có thể, nhưng ta muốn hỏi tên hai con trước.”

Anh do dự một chút :” Con tên là Đăng Hải, cô ấy là San San.”

Đây là tên bọn họ lúc ban đầu quen biết, là sinh mệnh quan trọng nhất của bọn họ.

” Đăng Hải tiên sinh, xin hỏi con có nguyện ý San San tiểu thư làm vợ, vĩnh viễn trân trọng cô ấy, che chở cô ấy không ?”

” Con nguyện ý.”

” Vậy San San tiểu thư ? Con có nguyện ý làm vợ của cậu ấy, cả đời làm bạn với cậu ấy hay không?”

San San nhìn Luật Hạo Thiên, trên mặt hiện lên nụ cười hạnh phúc :” Con nguyện ý.”

” Vậy các con có thể trao nhẫn cho nhau!”

San san kêu lên một tiếng:” Không xong, em quên chuẩn bị.....”

“Anh chuẩn bị.” Luật Hạo Thiên bỗng nhiên từ trong áo lấy ra một hộp nhỏ.

” Anh chuẩn bị hồi nào?” San san giật mình nói.

” Tôi hôm qua, anh phát hiện ở trong ngăn kéo, là một đôi nhẫn.....” Anh nói xong mở hộp ra, một tia sáng làm chói mắt cô.

Còn chưa kịp phản ứng, anh đã đeo nhẫn vào tay cô.

” Rất vừa vặn!” Nhìn ngón tay nhỏ bé của cô mang nhẫn ki cương kia, anh khen ngợi.

Cô đỏ mặt, đem chiếc nhẫn khác đeo vào tay cô.

” Đôi nhẫn này, chúng ta chẳng khác nào lập ra một khế ước do Chúa định ra.” Anh nói:” Từ nay về sau chúng ta là một đôi, vĩnh không phản bội, cho đến lúc chết.”

” Sao lại nói chuyện dọa người như vậy.” Cô thôn thức nói:” chuyện đang tốt đẹp.....”

Anh nở nụ cười, nhẹ nhàng nắm bả vai cô.

” Anh vĩnh viễn cũng sẽ không phản bội em, em thế nào?”

” Em đương nhiên sẽ không!” Cô không chút do dự nói, lại không biết mình đang nói một chuyện nghiêm túc thế nào.

Trong mắt của anh mang theo ưu thương:” Hy vọng như thế.”

Cúi người, nhẹ nhàng hôn cô.....

Hai người về nhà, San San liền nhận được điện thoại của Giang Trục Thủy.

” San San, có thể ra ngoài một chút được không?”

Từ lúc Luật Hạo Thiên tỉnh lại, từ lúc Giang Trục Thủy trước mặt phóng viên tuyên bố mình sắp kết hôn với Lâm Tư Tư, san San chưa gặp anh lần nào. Cho nên nghe thấy thanh âm của anh, cô liền nhịn không được bối rối một chút.

” Em.....”

” Là chuyện của cha em”

San san liền nhẹ nhàng thờ ra:” Được, ở đâu.....”

.....

Đi vào nhà hàng Tây, Giang Trục Thủy hướng cô gọi, sau đó đem một phần tài liệu đưa cho cô.

Lúc cô đưa tay nhận lấy, anh thấy được nhẵn kim cương trên tay cô.

Trầm mặc một chút, nhưng cũng không hỏi gì, chỉ vào phần tài liệu kia:” Xem một chút đi, có lẽ đối với vụ án của cha em có ích.”

San san muốn nói lại thôi :” Trục Thủy, cảm ơn anh, em không nghĩ tới, vào lúc này Anh còn đồng ý giúp em”

Giang Trục Thủy giận tái mặt:” Em có phải cho rằng lúc trước anh giúp em, đều vì anh theo đuổi em?”

San San liền xua tay:” Không, Em không phải ý này.”

” Em yên tâm, anh vẫn tiếp tục nhận vụ án này, hơn nữa sẽ giúp cho cha em ra tù.”

San San trầm mặc, cô không biết nên nói cái gì, vì thế mở tài liệu kia ra.

Nhìn trong chốc lát, cô kinh ngạc nói:” Cha của Nghiêm Dĩ Chính, thật sự có người tình? Tổ Tâm, là tên của người đó?”

” Những tài liệu này đều là sự thật. Em sao lại giật mình như vậy?”

San San run run lấy tờ giấy kia ra, Giang Trục Thủy nhặt lấy, nhíu mày nói:” Tên của em, cùng Tên của người Tổ Tâm kia, viết cùng nhau, là ý gì?..... Vật này ở đâu ra?”

” Là em ở trong thư phòng của Nghiêm Dĩ Chính lấy được.”

Giang Trục Thủy trầm ngâm:” Nghiêm Dĩ Chính..... San San?”

” Vâng?” San San ngẩng đầu, nghĩ rằng anh gọi cô.

” Không có việc gì.” Anh cười cười, sắc mặt càng thêm ủ dột.

” Chúng ta đi tìm người tên Tổ Tâm này đi!”

” Bà ấy đã chết, hai mươi năm đã chết.”

” A.....” Cô cảm thấy tiếc.

” Chúng ta trước tiên không cần lo chuyện của Nghiêm gia, trước mắt quan trọng nhất là chứng minh cha của em trong sạch.”

” Nhưng chúng ta không có chứng cứ!”

” Nhưng chúng ta có thể tạo chứng cứ?”

San San không rõ:” Tạo ra thế nào.”

Giang Trục Thủy nghĩ:” Để cho bọn họ gặp mặt, có thể lộ ra dấu vết nào đó.”

” Nhưng chuyện đã qua lâu như vậy, bọn họ căn bản sẽ không gặp mặt.”

” Không sao, chúng ta có thể nghĩ biện pháp làm cho bọn họ gặp mặt.” Anh trầm tư một lát,” Như vậy đi, chúng ta nghĩ biện pháp dùng điện thoại của họ gọi tin nhắn, hẹn ra gặp mặt, đến lúc đó, chúng ta có thể bắt chứng cứ của bọn họ.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Vì sao không nghĩ cho tôi?

San San nghe đề nghị Giang Trục Thủy xong, San San nghi ngờ nói:” Nhưng..... Làm thế nào để lấy điện thoại của họ?”

” về phía Nghiêm Tu Nhân, em đến tìm Thanh Du tìm biện pháp, còn bên này..... Anh cảm thấy em gái em có thể giúp được.”

” Anh nói Hàm Nhã?” San San lấp bắp kinh hãi:” Tuy rằng nó tùy hứng, nhưng nó có thể giúp được sao?”

” Cô ấy dù sao cũng là con ruột của cha em, em không nên đánh giá thấp tình thân.”

Lời nói của Giang Trục Thủy làm cho San San có long tin, gật đầu nói:” Được, mặc kệ thế nào, chúng cũng phải thử xem!”

“Được, chúng ta ngày mai đi tìm em gái em. Anh phải đến bệnh viện, Tur Tur hôm nay phẫu thuật, em đến không?”

” Thật sự phải phẫu thuật sao!” San San thở dài nói.

” Lão gia là người như thế nào! Ông ấy có thể cho phép một đứa cháu ngoại không biết từ đâu xuất hiện ở trên đời này sao? Hơn nữa Tur Tur cũng không muốn đứa bé này.”

” Az.....” Trừ bỏ thở dài, cô không biết nói gì.

” Em chưa từ chức, có nghĩa vụ bảo vệ an toàn cho cô ấy, chúng ta cùng đi thôi.”

Hai người cùng nhau vào bệnh viện, nhìn vẻ mặt khản trương của Tur Tur, San San chỉ đành an ủi:” Đừng sợ, sẽ không đau.”

Lâm Tur Tur lắc đầu:” Cho dù tôi sợ đau, tôi nhất định phải đem đứa bé trong bụng này xoá sạch.”

Đến phòng giải phẫu, San San cùng Giang Trục Thủy chờ ở bên ngoài.

” Lần phẫu thuật là tiến hành bí mật, nếu bị truyền ra ngoài, Tur Tur không chừng sẽ bị coi thường.” Giang Trục Thủy phân tích nói.

” Ừ.” San San gật đầu, nhìn cửa thủy tinh phòng giải phẫu.

Phẫu thuật rất im lặng, không nghe thấy một thanh âm nào, nhưng cô giống như có cảm giác được một sinh mệnh nhỏ bé dưới dao phẫu thuật của bác sĩ từ từ yên lặng mà đi.....

Bỗng nhiên trong bụng khó chịu, cô cuống quýt trốn vào toilet, một trận nôn khan.

Tay sờ bụng của mình, cô thấp giọng nói:” Đừng sợ, cục cưng, mẹ sẽ không bỏ con, hiện tại cha và mẹ đã kết hôn, về sau chúng ta ba người nhất định sẽ hạnh phúc cùng nhau!”

.....

Giải phẫu chấm dứt, bác sĩ đỡ Tur Tur đi ra, Tur Tur như biến thành người khác, trở nên thành thực.

”Tôi về sau sẽ không làm loạn nữa, không bao hội chạy loạn nữa, sẽ không bao giờ làm những chuyện này nữa.....”

”Tốt lắm, chúng tôi đưa cô về nhà nghỉ ngơi!”

Trở lại Lâm gia, San San giúp cô đắp chăn, lúc chuẩn bị xoay người, cô đột nhiên bắt lấy tay San San.

”Cô..... Có phải ở cùng với anh Hạo Thiên?”

San San trầm mặc trong chốc lát, gật đầu nói:”Ừ.”

”Anh ấy vẫn không nhớ ra tôi sao?”

”Anh ấy chỉ nhớ rõ chuyện mười ba tuổi trước kia, cái khác cũng không nhớ rõ, Tur Tur, cô đã quên anh ấy đi.”

Tur Tur lắc đầu:”Kỳ thật tôi sớm biết rằng tôi cùng với anh là không có khả năng. Lúc tôi bị người ta hãm hiếp, tôi chỉ biết, tôi rút cuộc không xứng với anh ấy.....”

San San đột nhiên kinh ngạc, thì ra Tur Tur bị người ta hãm hiếp. Cô rất muốn hỏi, người đó là ai, nhưng xem bộ dáng của Tur Tur khổ sở như thế, chỉ đành phải áp chế nghi vấn trong lòng trước, tiếp tục nghe cô nói tiếp.

“..... Sau đó tôi lại nói chuyện đó cho anh ấy biết, anh ấy cũng không ghét bỏ tôi, nhưng trong lòng tôi biết chúng tôi không có khả năng, tôi chỉ muốn mỗi ngày có thể nhìn thấy khuôn mặt ôn nhu của anh ấy là được. Kỳ thật tôi rất ghen tỵ với cô! Cô chẳng những có thể cùng với anh ấy ở cùng với nhau, liền ngay cả Giang Trục Thủy cũng một lòng nhớ thương cô, tuy rằng anh ấy đáp ứng kết hôn với tôi, nhưng tôi nhìn ra, trong lòng anh ấy rất đau khổ, buồn cười, tôi cũng không phải bom, vì sao bọn họ không muốn tôi?”

”Không phải, Tur Tur.....” San San không biết nói cái gì mới tốt, ”Anh ấy dưới tình huống như vậy tuyên bố kết hôn, chịu mang tiếng chưa kết hôn mà có con, điều này rất khó thấy.”

”Đúng vậy, anh ấy là người tốt.....”

Hai người trầm mặc trong chốc lát, San San bỗng nhiên nhớ tới cái gì:”Tur Tur, vừa rồi cô nói, cô đã sớm đem chuyện mình nói cho Luật Hạo Thiên?”

Tur Tur cũng sững sốt, mới ý thức được mình vừa rồi lỡ lời:”..... Tôi mệt rồi, cô ra ngoài trước đi.”

San San đành phải nói:”Vậy cô nghỉ ngơi cho tốt.”

Hồ nghị rời khỏi phòng Tur Tur, cô trong lòng có loại cảm giác bất an.

Ở dưới lầu, cô nhìn thấy Lâm Tường.

”Đại thiếu gia.....”

”Tur Tur thế nào?”

”Cô ấy không có việc gì, chỉ là tâm tình không tốt lắm, cảm xúc ngược lại so với trước kia ổn định hơn.”

Lâm Tường do dự một chút, một bộ dáng không cả hỏi:”Nghe lão đầu kia nói, cô cùng Hạo Thiên đã sớm quen biết?”

”Tôi không phải có ý muốn giấu diếm chuyện này với mọi người, chỉ là..... Trước kia anh ấy chưa mất trí nhớ, tôi nghĩ tôi và anh ấy sẽ không đi chung đường.”

”Vậy cô hiện tại sẽ ở bên anh ta?”

”Không phải, là đã ở chung với nhau.” San San giơ tay lên, để cho hắn nhìn thấy nhẫn trên tay.

Hắn nhíu mày nói:”Nhưng anh ta hiện tại bộ dạng như thế này, căn bản không thể chăm sóc cho cô.”

San San nở nụ cười:”Tôi không cần anh ấy chăm sóc tôi, tôi sẽ chăm sóc cho anh ấy. Anh cũng biết, tôi cho tới bây giờ không phải loại phụ nữ dựa vào đàn ông.”

Lâm Tường gật đầu:”Đúng vậy, nhưng bên cạnh cô cũng không thiếu đàn ông..... Vì sao cô tới bây giờ cũng không nghĩ tới tôi?”

Nói xong câu này chính hắn cũng sợ tới mức sững sốt, nhìn bộ dạng kinh ngạc của San San, hắn liền cười nói:”Ha ha, đùa cô đấy! Gần nhiều chuyện xảy ra, đùa một chút, làm thay đổi không khí một chút, ha ha.....”

San San nhẹ nhàng thở ra:”Tôi phải đi thôi.”

”Được, tôi đây chúc các người hạnh phúc.”

Cô quay đầu lại, mỉm cười nói” Cảm ơn.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Cuộc sống sau khi cưới

Buổi sáng, San San từ trên giường bò dậy, nhìn Luật Hạo Thiên bên cạnh đang ngủ say, khoe miệng không khỏi giờ lên, hạnh phúc mỉm cười.

Ngày hôm qua anh ôm cô ngủ, giống cái đứa trẻ cầm lấy tay cô, sợ cô chạy mất.

Kỳ thật cô có thể cảm giác được anh không chế mình, ngủ như vậy gần, anh không có khả năng không phản ứng. Kỳ thật cô muốn nói, nếu anh thật sự muốn, nhẹ một chút cũng có thể, bởi vì hiện tại đứa bé chưa đến hai tháng, chắc là không có việc gì.

Nhưng lúc cô có dũng khí nói, anh cũng đã ngủ rồi.

”Az.....” Cô nhẹ giọng thở dài, trong lòng cũng rất ngọt ngào.

Nhìn anh ngủ an thoải mái như vậy, nhịn không được cúi xuống hôn lên mi của anh.

Bỗng nhiên trong đầu hiện ra câu nói kia của Tư Tư.

Anh biết được bí mật của Tư Tư? Vì sao không nói cho mọi người? Chẳng lẽ ngày đó.....

Lắc lắc đầu, cô cảnh cáo mình không nên suy nghĩ nhiều như vậy, hiện tại Luật Hạo Thiên đã không còn là Luật Hạo Thiên, anh là Đằng Hải, là người cô yêu nhất, quên hết thầy anh, hết thầy đều có thể bắt đầu lại.

Nghĩ vậy, cô nở nụ cười, một ngày mới, khởi đầu mới, quên mất phiền não, cô xuống bếp làm bữa sáng.

”A..... Thơm quá!” Luật Hạo Thiên đứng lên, theo mùi thơm thức ăn đi tới, thấy trứng ốp, cháo thịt thơm ngào ngạt, anh nhịn không được ngón tay di động, liền ngồi xuống hưởng thụ bữa ăn ngon.

Cô lấy tay chỉ tay trán anh:”Đi rửa mặt rồi ăn!”

”Đã biết, bà xã.” Anh bộ dáng bất đắc chạy vào toilet. (Bản gốc là lão bà, nghe hơi kì nên để là bà xã nhé)

Nghe một tiếng bà xã kia, lòng của cô cảm thấy ngọt ngào, nếu sau này cuộc sống mỗi ngày đều là như vậy, như vậy cô cầu cũng không được.

Gọi điện thoại hẹn em gái Hàm Nhã ra, cùng với Giang Trục Thủy ngồi ở đại sảnh nhà hàng Tây, đợi cả ngày mới thấy nha đầu kia đến.

San San nhú mày nói:”Hàm nhã, sao em lại đến trễ như vậy? Thời gian của Giang luật sư không có nhiều.”

”Sợ cái gì, dù sao anh ta cũng là bạn trai chị!” Hàm Nhã chẳng hề để ý nói.

San San sắc mặt rất khó xem.

Hàm Nhã nhớ tới cái gì? A, anh ta hiện tại không phải bạn trai chị? Nghe nói người ta đã thông báo thiên kim của Lâm gia, vài ngày nữa sẽ kết hôn, az, chị à, chị thật là đáng thương.....”

”Cô nói xong chưa?” Giang Trục Thủy lãnh đạm nói:”Nói xong thì ngậm miệng lại, hãy nghe tôi nói.”

Giang trục thủy là khắc tinh của Hàm Nhã, thấy anh tức giận, Hàm Nhã lập tức không dám kiêu ngạo, thờ phỉ phỉ dựa vào ghế:”Có chuyện gì? Nói đi, tôi còn có việc!”

”Cô có thể có chuyện gì? Làm ra vẻ học giả, mỗi ngày cùng mấy tên lưu manh đi với nhau, cô sớm muộn gì cũng vào trại cải tạo, đến lúc đó cô còn vui vẻ được hay không!”

Đừng nói, bộ dáng Giang Trục Thủy phê bình người khác, thật giống như bộ dáng của người anh trai.

San san liền hòa giải nói:” Được rồi, anh cũng đừng nói nó, mau nói chuyện chính đi.”

” Được, Tiết Hàm Nhã cô nghe cho kỹ, hiện tại có một việc muốn cô làm, nếu cô còn có lương tâm, nếu cô chưa quên người cha còn trong tù của cô, tôi hy vọng cô có thể hợp tác với chúng tôi!”

” Chuyện gì” Hàm Nhã nhíu mày nói:” Khẩu khí của anh chẳng khác gì cảnh sát! Tôi không thích người khác ra lệnh cho tôi!”

” Được, anh chị không ra lệnh cho em.” San san nắm lấy tay Hàm Nhã:” Anh chị cầu em!”

Sau đó đem mọi chuyện nói đại khái một chút, Hàm Nhã lập tức từ trên ghế đứng lên:” Tôi mặc kệ! Nếu bị cha phát hiện, tiền tiêu vặt tháng này của tôi sẽ không có.”

” Tôi cho cô.” Giang Trục Thủy nói:” Trừ tiền tiêu vặt, còn có vấn đề gì?”

Hàm Nhã sững sốt một chút :” Tôi dựa vào cái gì giúp các người!”

” Em không phải giúp cho anh chị, là em giúp cha!” San San khuyên nhủ:” Hàm Nhã, cha bị oan, nếu chúng ta không giúp ông ấy, còn có ai giúp ông ấy ?”

” Ông ta không phải cha tôi” Hàm Nhã lườm, thấy ánh mắt rét lạnh của Giang Trục Thủy kia, lại vội hỏi:” Được rồi được rồi, giúp đỡ, thật là! Dù sao cái người họ Trương kia đối với tôi lại không tốt, tôi trả thù ông ta cũng xem như không quá đáng!”

San San vui vẻ nói:” Thật vậy chăng? Tốt quá!”

” Đừng vui mừng quá sớm.” câu nói của Giang Trục Thủy như dội nước lạnh:” Bên Nghiêm Tu Nhân còn chưa làm xong.”

.....

Chạng vạng, người hầu Nghiêm gia, chỉ thấy hai người Tiết San San cùng Luật Hạo Thiên đứng ở ngoài cửa.

” Chúng tôi muốn gặp Nghiêm tiểu thư cùng Nghiêm tiên sinh.” San San tươi cười khả ái nói:” Chúng tôi là vì chuyện từ hôn đến xin lỗi.”

Đi vào phòng khách Nghiêm gia, San San kéo tay áo Luật Hạo Thiên , thấp giọng nói:” Như thế này không nên nói thì không cần nói, để em nói là được, biết không?”

Anh gật đầu, liền im lặng.

Cô buồn cười, nhẹ nhàng cầm tay anh.

Rất nhanh Nghiêm Tu Nhân cùng con gái đi ra, Nghiêm Tu Nhân sắc mặt không vui nói:” Hôn sự cũng kết thúc, xin lỗi có ích lợi gì? Có thể bù lại thương tổn trong lòng con gái ta sao?”

Thanh Du vội kéo cánh tay cha:” Cha, con không sao. Cha đừng trách bọn họ.”

San San liền giải thích :” Nghiêm tiên sinh, kỳ thật từ hôn đúng là bất đắc dĩ, bởi vì bệnh tình của Hạo Thiên” Cô chỉ đầu mình:” Nơi này..... Thật sự rất khó khôi phục, anh cái gì cũng không nhớ được, công việc cũng bị rút khỏi Lâm thị, nghiêm khắc mà nói, anh ấy đã không phải là Luật Hạo Thiên. Một khi đã như vậy, hôn nhân này cũng không còn quan trọng, tôi nói đúng không, Nghiêm tiên sinh?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Án Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Mười chén rượu

” Tôi nói có đúng không, Nghiêm tiên sinh?”

San san nói những câu có lý, Nghiêm Tu Nhân cũng không biết nói gì, chỉ là thần nhiên nói:” Nói những lời này còn có ích gì? Thanh Du nhà chúng tôi bị từ hôn, về sau gả ra ngoài như thế nào?”

” Sẽ không. Thanh Du dụ dăng hiền thực như vậy, làm sao có thể không gả được!”

Thanh Du kéo áo cha:” Không cần nói nữa.”

Nghiêm Tu Nhân cũng không để ý tới, nhìn San San nói:” Vị này, Luật Hạo Thiên từ hôn có liên quan gì tới cô? Vì sao cô lại tới đây giải thích?”

San San nhất thời đáp không được, Luật Hạo Thiên bỗng đứng lại đứng lên, hướng tới Nghiêm Tu Nhân thì lễ.

” Xin lỗi, tôi xin lỗi ngài về hành vi vừa mình.” Sau đó nắm lấy tay San San:” Vị này là vợ của tôi, ngài không cần làm cô ấy khó xử!”

Nghiêm Tu Nhân sững sốt, nhìn San San, sau một lúc lâu mới tức giận nói:” Được Luật Hạo Thiên, bên này từ hôn con ta, bên kia liền vội vã tìm người đàn bà khác!”

San San vội nói:” Cho nên, chẳng phải chúng tôi đến đây để nhận lỗi sao?”

” Vậy các người muốn nhận như thế nào?”

“Phạt rượu.” Luật Hạo Thiên nói.

” Được!” Nghiêm Tu Nhân phân phó người mang rượu tới, rót đầy mười ly rượu, nhìn Luật Hạo Thiên:” Nếu cậu uống hết mười ly rượu này, ta sẽ bỏ qua cho các người!”

” Được!” Luật Hạo Thiên bung lên một ly, uống một hơi cạn sạch, San San sợ tới mức vội vàng ngăn anh lại:” Không được..... Anh thân thể còn chưa khỏe, không thể uống nhiều rượu như vậy.”

Anh lại sáng sủa cười:” Không sao, anh có thể uống.”

” Không được, không được uống!”

Hai người tranh chấp, không nghĩ tới ly rượu lại rơi xuống, hướng đến Nghiêm Tu Nhân!

Chỉ nghe” Xôn xao” Một tiếng, rượu đỏ tươi đổ lên áo somi trắng của hắn.

” A” Kinh hô một tiếng, Nghiêm Tu Nhân nhăn mày:” Các người muốn làm gì.....”

Người hầu chạy lại giúp hắn cởi áo.

” Xin lỗi, rất xin lỗi.....” San San bước lên phía trước giúp đỡ, tay liền sờ vào trong túi áo, chạm phải di động, lặng lẽ giấu sau lưng.

Người hầu đem quần áo giặt sạch, cô cũng vội nói:” A, tôi đi toilet!” Nói xong vội vàng chạy ra phòng khách.

” Luật Hạo Thiên, cậu rốt cuộc muốn làm gì?” Nghiêm Tu Nhân tức giận không thôi.

” Không có gì, San san bảo tôi tới xin lỗi, tôi sẽ xin lỗi!” Luật Hạo Thiên nói xong bung lên chén rượu:” Chén thứ hai.”

Uống sạch, lại bung lên một ly, Thanh Du liền ngăn anh:” Không cần..... Không cần uống nữa!”

Đây chính là đại hồng rượu nhiều năm, anh lại xem như đồ uống bình thường, vậy sao có thể?

Luật Hạo Thiên nhẹ nhàng lấy tay cô ra.

” Không có mười ly, chỉ có chín ly.” Anh cố chấp bung lên ly rượu tiếp tục uống.....

San San đi vào toilet, lặng lẽ mở di động ra, không tìm được danh sách tên (ý là danh bạ đó), lại tìm một lần, phát hiện một dãy số không có tên, đúng là điện thoại dất tiền!

May mắn trước đó có hỏi qua Hàm Nhã! Bằng không trở thành một chuyến tay không.

Lập tức nhấn tin, sau đó xóa đi. Đi ra toilet, lại vào phòng giặt quần áo, thấy người hầu bận rộn, lặng lẽ đặt điện thoại ở một bên.....

Lúc trở lại phòng khách, Luật Hạo Thiên đã uống hết chín ly rượu. Nhìn ly không trên bàn, San San sợ tới mức vội vàng tiến lên đỡ lấy anh:” Anh thật ngốc! Anh thật sự uống hết?”

Anh quay đầu nhìn cô, mắt say lờ lờ mờ mờ, hai gò má thiêu đốt đỏ lên, tuần mỹ xinh đẹp.

Cô trong lòng cả kinh, liền hướng người Nghiêm gia nói lời từ biệt:” Xin lỗi, chúng tôi đi trước.”

Giúp đỡ anh đi ra phòng khách, lên xe, anh lập tức tựa vào vai cô, mùi rượu nồng tiến vào mũi cô, làm cho cô cảm thấy đau lòng.

Nhẹ nhàng vuốt ve đầu anh, hướng Dương Đình lái xe nói:” Xe rời chậm một chút.”

Xe chậm rãi khởi động, San San tức giận nói:” Thật là, sao phải làm như vậy.....”

Thanh âm say khướt của anh vang ở bên tai cô:” Vì em, anh nguyện làm tất cả.”

Tâm tính thiện lương như bị đánh trúng, nhìn không được muốn khóc, nhưng lại cảm thấy hạnh phúc, cúi đầu nhìn mặt anh, anh đã sớm ngủ say.

Bối tối hôm đó, Trương Quý nhận được tin nhắn của Nghiêm Tu Nhân, mà Nghiêm Tu Nhân cũng nhận được tin nhắn.

Tuy rằng đều hoài nghi lẫn nhau, nhưng vẫn làm theo, ngày hôm sau đi tới Dao Trì tiên cảnh.

Thời điểm giữa trưa ở đây rất vắng, đến Dao Trì tiên cảnh là do Luật Hạo Thiên đề suất, San San lúc ấy đang gọi điện cho em gái bàn chuyện họ sẽ gặp nhau ở đâu, sau đó Luật Hạo Thiên bỗng nhiên nói:” Đến Dao Trì tiên cảnh cũng không tệ.”

Vì thế.....

San San cùng Giang Trục Thủy gần máy nghe trộm sẵn ở đây, sẽ chờ hai lão hồ ly này vào bẫy.

Quả nhiên, Nghiêm Tu Nhân vừa thấy Trương Quý liền tức giận nói:” Ông tìm tôi tới làm gì?”

” Không có..... Là ông tìm ta!”

” Nói bậy! Tôi tìm ông khi nào? Đưa tiền cho ông còn chưa đủ hay sao? Ông còn muốn cái gì?”

Trương Quý cũng nổi giận:” Nghiêm tiên sinh, không thể nói như vậy, lúc trước là ông bắt tôi phải nhận tiền, hiện tại lại nói ngược lại tôi nhận của ông, ông thật là ức hiếp người khác?”

” Lúc trước là do ông thấy tiền nên nổi máu tham lam, ông cùng tình nhân của mình hãm hại chồng của người đó, hiện tại ông đã là ông chủ, lại cùng tình nhân của mình ở chung với nhau, hết thấy đều thỏa mãn tâm nguyện, còn thiếu gì?”

” Ông đã nói như vậy, tôi đây cũng không khách khí. Nghiêm tiên sinh, công ty của tôi cần phát triển, tôi cần tiền nhuận bút.”

” Tôi sẽ không đưa cho ông.”

” Vậy thì chúng ta a tòa án nói chuyện!”

” Tòa án? Ông định khai chuyện năm đó, vậy ông cho lời khai giả, ông cũng phải ngồi tù!”

” Tôi sợ cái gì, tôi bắt quả chỉ là nhớ lầm thời gian mà thôi. Mà ông cũng là mua người giết người, ông mới là người phải ngồi tù!”

Mua người giết người!

San San nhất thời kinh ngạc, Nghiêm đại thiếu gia quả nhiên là bị chú của mình hại chết!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Cha và con gái gặp lại

San San nhất thời kinh ngạc, Nghiêm đại thiếu gia quả nhiên là bị chú của mình hại chết!

Nghiêm Tu Nhân nổi giận, đứng lên:” Ông thiếu uy hiếp tôi! Tôi ghét nhất ai uy hiếp tôi!”

Nói xong lại lấy ra một sấp tiền đặt trước bàn:” Ông mau rút khỏi nơi này!” Nhưng vẫn cảm thấy sợ hãi.

Trương Quý không nghĩ tới hắn liền thỏa hiệp nhanh như vậy, ngược lại có chút kinh ngạc:” Kỳ thật ông rất cuộc sao lại tìm tôi? Chẳng lẽ liền vì muốn cho tôi tiền?”

” Là ông tìm tôi!”

Hai người nhìn lẫn nhau, Nghiêm Tu Nhân bỗng nhiên cả kinh, sò ở dưới bàn, đụng phải máy nghe trộm

Hắn sợ tới mức sắc mặt tái nhợt.” Là ai bảo ông đến.”

” Không phải ông nhấn tin cho tôi sao?”

Nghiêm Tu Nhân đặt mông ngồi trên ghế.” Xong rồi.”

” Làm sao vậy?”

” Ngu ngốc! Chúng ta bị trùng kế! Cuộc nói chuyện của chúng ta, rất có khả năng bị ghi âm!”

” A? Vậy làm sao bây giờ?” Trương Quý sợ tới mức mặt như màu đất.

” Làm sao bây giờ? Ông mau về nhà trốn tránh, hai ngày đừng ra khỏi nhà!”

Nghiêm Tu Nhân mặt âm trầm.” Nếu tôi phát hiện ai, nhất định sẽ không buông tha hắn!”

San San tháo ống nghe điện thoại xuống, hỏi Giang Trục Thủy.” Làm sao bây giờ? Hắn phát hiện.”

” Không sao, chúng ta đã ghi âm được.”

” Nhưng chỉ bằng này vài câu này, chứng cứ căn bản chưa đủ !”

” Đây chỉ là mồi, chúng ta có thể dùng nó để câu con cá lớn.”

San San không hiểu, Giang Trục Thủy cười nói.” Giao cho anh là được.”

Hai ngày sau, dưới sự trợ giúp của Giang Trục Thủy, San San thành công hướng tòa lật lại vụ án.

” Trục Thủy, anh thật sự có biện pháp làm cho Trương Quý mở miệng sao?”

” Đương nhiên. Tin tưởng anh.”

Ba ngày sau, tòa án chính thức thẩm tra xử lý việc này. Một lần nữa thẩm vấn tất cả nhân chứng, Lý Tú Phương, Trương Quý, cùng với hàng xóm ngay lúc đó, người chứng kiến, đều là những người có liên quan đến vụ án.

Trải qua một phen gian nan tòa án thẩm vấn, dựa vào tài khéo léo của Giang Trục Thủy mà nói ra, vụ án rốt cuộc có chuyển biến.

Cuối cùng thẩm vấn Trương Quý, Giang Trục Thủy không biết nói với hắn cái gì, những lời hắn nói trước kia đều lật lại, còn có Lý Tú Phương, cũng đột nhiên sửa lại lời chứng, nói mình năm đó là nhớ lầm.

Cứ như vậy, căn cứ Tiết Đài Ân giết người không thành lập, tòa án quyết định bác bỏ nguyên xử, một lần nữa thẩm tra xử lý vụ án này.

Tiết Đài Ân tìm người hậu thẩm bảo lãnh, San San nhận được tin cùng Luật Hạo Thiên vào trong phòng.

Buổi tối hôm nay, Hàm Nhã cùng Giang Trục Thủy đều có mặt, San San làm một bàn đồ ăn ngon, chuẩn bị thật tốt để chúc mừng cho cha.

Hàm Nhã nhìn cha, có chút không biết làm sao.

Năm năm, cô chưa thăm cha một lần.

Cô sợ bị người ta chê cười, sợ bị người ta xem thường. Cho nên cô lừa gạt chính mình, để mình không tìm người cha này. Cô chỉ biết là lừa mình dối người, chính mình lại cũng không dám cố gắng thay đổi hết thảy.

Nhưng San San lại làm được.

Một người con nuôi cùng cha mình không có huyết thống gì, vì sao chị ấy lại có thể vì cứu cha mình mà nhiều năm trần trọc, vẫn kiên trì tin tưởng cha trong sạch?

Cô nhìn Tiết San San, trên khuôn mặt trắng nõn, nụ cười kiên định sáng lạn trên khuôn mặt chị làm lòng cô đau nhói.

Từ ngày chị ấy bước vào nhà cô, cô liền chán ghét chị ấy, bởi vì cô cướp đi một nửa tình thương của cha. Không, phải là hơn phân nửa. Cô cảm thấy cha đối tình yêu cha dành cho chị ấy hơn cô, cho nên cô ghen tị, cho nên cô luôn cùng chị ấy tranh đoạt, cô muốn lấy lại những gì mình đã mất.

Nhưng cho đến ngày hôm nay cô mới phát hiện, không phải cha yêu San San hơn cô, mà cô không biết quý trọng. Mà San San, lại còn hơn giọt máu thâm tình như cô.

Vì thế cô hiểu được, hạnh phúc không phải người khác cho, mà là chính mình cảm nhận lấy.

Cô cảm thấy áy náy, đối với cha áy náy. Cho nên cô không dám nhìn cha, chỉ cúi đầu.

“Cha, Hàm Nhã.” San san nắm lấy tay bọn họ, nắm cùng nhau.” Cha, lần này cha có thể ra ngoài, được Hàm Nhã ít nhiều hỗ trợ, nếu không phải cô ấy, chúng ta không có khả năng thuận lợi lật lại bản án như vậy.”

Cha và con gái hai người yên lặng nhìn nhau, sau một lúc lâu, Hàm Nhã khóc nhào vào vòng tay cha.

” Cha, xin lỗi, con xin lỗi.”

San San cũng vụng trộm quay đầu lại lau nước mắt, một ngày này, cô đợi đã lâu rồi.

Chuyện này cuối cùng cũng chấm dứt, lòng của San San cảm thấy nhẹ hơn nhiều. Ban đêm lúc nằm trong lòng Luật Hạo Thiên ngủ say, ngọt ngào nở nụ cười.

Luật Hạo Thiên nhẹ nhàng ngồi dậy, nhìn khuôn mặt cô ngủ say.

Trên gò má cô mềm mại mang theo một chút đỏ ửng, bộ dáng hài hước xuân ngủ, làm cho anh nhìn không được cúi xuống nhẹ nhàng hôn lên trán của cô.

” San San, cha người cũng ra tù, mọi việc dừng ở đây được không?”

Cô không trả lời, bởi vì cô còn đang trong giấc mộng.

” Em không nói lời nào, là em đã đáp ứng!” Anh sùng nịch nhìn cô, trên mặt có chút ưu sầu.

Bước xuống, ra khỏi phòng, anh thấy Tiết Đài Ân ngồi ở trong phòng khách.

Anh nhìn ông ta, nhẹ nhàng mà đi qua, lúc này ông cũng quay đầu, lúc hai người mặt đối mặt, đồng thời đều có khoảnh khắc kinh ngạc.

” Cha, đã trở thế này, cha còn chưa ngủ sao?” Luật Hạo Thiên dẫn đầu khôi phục bình thản.

Tiết Đài Ân ngược lại có chút mất tự nhiên nói:” Nga, Đăng Hải.”

” Tôi tên là Luật Hạo Thiên.” Anh nói, lại cười:” Bất quá cha cũng có thể gọi con là Đăng Hải, trên đời này, chỉ có cha cùng San San mới có thể bảo gọi con là Đăng Hải.”

” Phải không? Ta đây rất vinh hạnh?”

” Là con vinh hạnh mới đúng.” Luật Hạo Thiên sắc mặt trịnh trọng nói:” Có thể lấy được người vợ tốt như San San, là vinh hạnh của con. Cảm ơn người đã chăm sóc cho San san ba năm, nhưng có chuyện hy vọng cha hiểu được.”

” Chuyện gì?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100

Nguồn bị nhảy chương , mời các bạn theo dõi chương tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Mời anh xuống núi

“Em sẽ không sợ con bé cướp mất anh sao?”

Luật Hạo Thiên nói một câu khiến cho San San sững sốt một chút, lập tức nở nụ cười: “Anh cũng không phải là một chiếc giấy xinh đẹp, con bé nói cướp thì cướp đi”

“Người cũng có thể bị cướp đi, người bạn cũ trước đây không phải bị con bé đoạt đi rồi sao?”

“Em trước kia.? Anh thế nào mà biết?”

“Anh nghe chính con bé nói?”

”Nha đầu chết tiệt này, cái gì cũng nói với anh.” San San oán giận nói:” Kỳ thật anh cũng không phải không biết, con người của em, nếu thật sự em để ý món đồ gì, thì tuyệt đối sẽ không dễ dàng tặng cho người khác.”

“Anh hiểu rõ.” Anh buồn bã nói, ôm chặt lấy cô: “Nhưng mà, anh xem em một bộ không quan tâm lắm đến chuyện đó, giống như anh có bị cướp đi thì cũng như nhau”.

Nở nụ cười trên môi: “Anh ngày hôm nay sao lại lảm lời như thế hả?”

“Anh chỉ sợ em không cần anh nữa”. Anh thờ dài

“Em làm sao lại không cần anh?” San San vừa tức giận vừa buồn cười, ôm lấy cổ của anh: “Em cho dù không cần thế giới này, cũng sẽ không bao giờ không cần anh”

Anh trong lòng rung động, sau đó hôn cô. Một trận trời miên qua đi, anh nói với cô: “Đám cưới lâu như vậy, chưa từng mang em đi hưởng tuần trăng mật, anh là một người chồng rất tệ phải không?”

“Sao lại như vậy chứ? Là em bận quá nên không có dành thời gian cho anh.”

“Vậy em có thể rời công việc của Lâm gia được rồi”

“Em nếu bỏ việc thì ai sẽ lo cho gia đình?”

“Anh!” Anh vỗ vỗ ngực: “Bản thân anh là đàn ông, ngay cả vợ mình mà nuôi không nổi vậy có còn coi là đàn ông không?”

San San nở nụ cười: “Thân thể của anh còn chưa bình phục, anh phải nghỉ ngơi nhiều hơn nữa”

“Nhưng mà em đang mang thai, anh không muốn em lại đi làm công việc vệ sĩ kia, rất nguy hiểm, có khả năng tổn thương cao.”

“Nào có nhiều nguy hiểm như vậy? Em chỉ bắt quá bảo vệ Tư Tư mà thôi, yên tâm!”

“Em đi cùng cô ấy, chủ yếu là nhìn cái tên Giang Trục Thủy, anh sợ hắn ta đoạt mất em.”

San San bắt đầu nói: “Anh đừng nghỉ ngơi lung tung có được không? Tương lai hai người họ sẽ đám cưới, Trục Thủy với Tư Tư quan hệ rất tốt.”

Trục Thủy thực sự đối với Tư Tư rất tốt, không có một người đàn ông nào có thể giống như anh ấy vậy, đội mũ xanh còn có thể cười đến mức giống như cây đốn gió xuân thực sự. Thế giới này tựa hồ không có gì có thể làm anh tức giận, anh vẫn luôn như vậy, tính tình của anh giống như mặt biển phẳng lặng, ôn hòa như vậy, khoan dung như vậy.

Trong đám cưới, tay anh luôn nắm tay cô dâu, thông dong bước đi, trên miệng nở nụ cười ấm áp làm điên đảo mọi người.

Lễ cưới này khiến thế giới biết được thực sự trên đời này tồn tại một người đàn ông ôn nhu như vậy, mọi người bắt đầu so sánh anh và Luật Hạo Thiên như nhau.

Ngày hôm sau trên báo chí với tựa đề thật rõ ràng là những tấm hình Giang Trục Thủy trong đám cưới hai bên trái phải với dòng chữ lớn: “Tuổi trẻ tài năng Giang Trục Thủy có triển vọng thay thế địa vị con nuôi nhà Lâm gia là Luật Hạo Thiên.”

Lần xuất bản này cũng xuất hiện hình ảnh Luật Hạo Thiên đối nghịch, trong ảnh cưới chụp tấm hình anh nắm tay Tiết San San, trên mặt thần sắc lãnh đạm kể bên có một dòng chữ với lời viết: “Luật Hạo Thiên nghèo khổ, ngày xưa không có phong thái.” Phó Lan Thượng viết: “Ngày trước con nuôi Lâm gia oai phong một cõi, bây giờ mất trí nhớ thất tài vô dụng mất địa vị cùng một cô gái bình dân yêu nhau.”

Mở một tạp chí ra, Hàm Nhã tức giận đến mức cao trào, giận giữ nói: “Thật ăn hiếp người! Bọn họ có thể nào lại viết như vậy chứ?”

Nhìn Luật Hạo Thiên cùng Tiết San San về mặt bình thần như không có gì cô không bỏ qua: “Chỉ, chồng của chị bị người ta bôi nhọ, chị cũng không tức giận sao?”

San San cười nói: “Có cái gì phải tức giận, bọn họ gì mặc kệ bọn họ, chúng ta như thế nào thì tự mình biết mình.” Nói xong đem trái táo đã gọt vỏ mang đến cho Luật Hạo Thiên.

Anh cắn một miếng lớn trong miệng, dịu dàng tình cảm ngọt ngào nhìn San San: “Chỉ có điều báo chí viết tất cả là sự thật sao, anh quả thực đúng là hai bàn tay trắng chẳng lẽ không khiến người ta viết sao?”

“Trời ơi, các người, các người... Rõ là tức chết rồi!” Hàm Nhã nổi điên lên đem tờ báo xé nát ra, chợt nghe chuông cửa vang lên.

Mưa lớn như vậy, người nào còn đến chứ?

San San vội vàng đi mở cửa, sững sờ đứng ở cửa.

“Lão gia?”

“Ha ha, thế nào? Không chào đón ta sao?” Lâm Bạc đứng ở cửa vừa cười vừa nói.

“Không phải... Mời ngài vào.”

Đem lão gia từ vào trong phòng khách ngồi xuống, sau đó mời em gái và cha đi lên lầu trở về phòng nghỉ ngơi, sau đó ba người bắt đầu nói chuyện về bài báo.

Lão gia từ: “Đi thẳng vào vấn đề đi, ngày hôm nay ta tìm đến Hạo Thiên trở về giúp ta”

Hai người đồng thời sững sờ, San San vội hỏi: “Nhưng mà anh ấy đã mất trí nhớ, anh ấy có thể làm cái gì đây?”

“Thực ra không dám dấu diếm, từ khi Hạo Thiên mất trí nhớ về sau, có giữ lại một cái sạp, trước đó chưa từng bàn giao tốt, rất nhiều chuyện đều phải sắp xếp lại từ đầu. Cũng may có Trục Thủy giúp hiện tại đã trở lại bình thường.”

Lão gia từ nhíu mày nói: “Nhưng mà có một số việc Trục Thủy không thể thay thế được, con cũng biết ta không muốn chuyện làm ăn gặp chuyện xấu, có một vài chuyện làm ăn đều do một tay Hạo Thiên xây dựng lên, nhiều thế lực do nó bồi dưỡng, những... tên thói tha đó căn bản không nghe ta, ý của ta chắc cô đã hiểu?”

San San hiểu rõ ý ông già đó nói đến chính là tổ chức Hắc đạo, chuyện làm ăn đều do tổ chức này, nhất thời biến sắc: “Lão gia, xin lỗi, tôi nghĩ, chúng tôi không thể giúp ngài.”

Cô nhìn Luật Hạo Thiên: “Anh ấy hiện tại đã mất trí nhớ, tôi cũng không cho rằng đây là chuyện xấu, bởi vì tôi không muốn anh ấy tham gia lại, đó là những chuyện nguy hiểm đã xảy ra trong quá khứ. Lão gia, anh ấy cuối cùng cũng là con nuôi của ông, mặc dù không có quan hệ huyết thống nhưng cũng có một chút thâm tình, chẳng lẽ ngài sẽ không muốn anh ấy có được một cuộc sống bình thường được sao?”

Lão gia từ trầm ngâm chốc lát liền thờ dài nói: “Az! Cô nói đúng, nhưng sự tình hiện tại có chút phiền phức... Như vậy đi, ta chỉ cần nó giúp ta hai ngày chấn chỉnh, chờ ta tập hợp lại, sau đó nhất định đem nó trở về, như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Ác mộng

San San nghe lão gia từ nói, cúi đầu nhíu mày im lặng suy nghĩ hồi lâu, nghiêng răng nói: “Tôi không có khả năng thay anh ấy quyết định, vẫn là ngài hỏi sự quyết định của anh ấy.”

Nói xong cô đứng lên, quay mặt đi.

Lão gia từ đem ánh mắt chuyển sang Luật Hạo Thiên, Luật Hạo Thiên lại giống như một đứa bé, đưa tay nắm lấy vạt áo trước của San San.

“Anh nghe lời em...”

San San rất khó xử, đích thân lão gia tử yêu cầu cô không thể cố chấp, nhưng mà cô không muốn anh sẽ quay trở lại con đường cũ.

Lúc này Hàm Nhã bất thành lĩnh xông từ trên gác xuống chạy đến kéo tay cô: “Chị, chị để cho anh ấy đi nha! Chị xem người này rất cấp bách! Chị không thể nhẫn tâm cho nhà người ta không có hy vọng như vậy sao?”

San San cau mày nói: “Em như thế nào lại lên nghe mọi người nói chuyện? Ở đây không có chuyện của em, nhanh đi đi!”

Hàm Nhã thè lưỡi, đi lên lầu, trước khi đi lên vẫn còn hô lớn: “Chú, chú đừng có gấp, chị của tôi rất tốt bụng, chị ấy sẽ không thờ ơ mặc kệ hay bỏ mặc người khác đâu!”

San San đem dép lê cời ra, bộ dáng muốn hướng cô ném đến, cô vội vàng nhanh như chớp chạy vào trong phòng.

Sắc mặt bình tĩnh, San San trầm mặc hồi lâu, rốt cục nói: “Được rồi, ngài nói chuyện phải giữ lời, hai ngày thì hai ngày, nhưng ngài phải bảo đảm anh ấy bình yên vô sự.”

“Ta cam đoan!”

Thế là ngay sau đó, Luật Hạo Thiên đi theo lão gia tử, lúc gần đi quay đầu nhìn San San.

San San trong lòng cảm thấy đau, cảm giác cái nhìn như thể một đũa bé để người khác bắt đi, nức nở nói: “Đặng Hải, bất cứ việc gì đều phải cẩn thận, biết không?”

Anh gật gật đầu, theo lão gia tử đi ra ngoài!

San San nhìn theo xe họ rời xa, trong lòng có cảm giác mất mát. Mấy ngày nay, bọn họ đều cùng một chỗ, chưa từng có chuyện rời xa nhau mười hai tiếng đồng hồ.

Lần này thoáng cái phải xa nhau đến hai mươi bốn tiếng đồng hồ, cô bỗng nhiên thấy hoảng sợ.

Cô sợ hãi, sợ lại mất đi anh ấy.....

Luật Hạo Thiên ngồi ở bên trong xe lão gia tử, chẳng nói câu nào, chỉ nhìn ra ngoài trời mưa.

Trong xe an tĩnh đến mức một cây kim rơi xuống cũng có thể gây ra tiếng động...

Sau một hồi lâu, lão gia tử mở miệng nói: “Luật Hạo Thiên, cậu đừng già bộ nữa, cậu không mất trí nhớ có đúng hay không?”

“Này, ngài nói cái gì? Tôi không hiểu!” Anh cười cười, tiếp tục nhìn ra ngoài trời mưa.

Lão gia tử ánh mắt như có thần sáng ngời mà theo dõi anh, giống như muốn xem anh biểu hiện ra ngoài, thế nhưng sắc mặt anh vẫn yên lặng như vậy, khiến lão ta không có tìm ra được một sơ hở nào.

“Ta mặc kệ cậu mất trí nhớ là thật hay là giả. Ta hy vọng cậu có thể thành thật, như thế này, mấy vị đường chủ kia, cậu cái gì cũng không cần nói, chỉ nói đem tất cả mọi quyền lực đều giao về cho ta là được.

Luật Hạo Thiên yêu mị cười: “Đã biết.”

Đêm khuya trong khu căn hộ cao cấp Lâm gia.

Lâm Tư Tư mặc áo ngủ xuống lầu, thấy Giang Trục Thủy ngồi ở phòng đọc sách đang xem tài liệu.

“Trục Thủy, anh như thế nào còn không chịu ngủ? Cũng gần nửa đêm rồi.”

“A, em ngủ đi, anh còn có chuyện chưa hoàn tất.”

Tư Tư đi tới bên cạnh anh ngồi xuống: “Thế nào? Công ty nhiều việc như vậy sao?”

“Đúng vậy, anh hiện tại đã là luật sư của công ty, vừa giúp cha em đề ý đến công ty!”

“Như vậy anh chỉ cần từ bỏ luật sư, chuyên tâm giúp ba em quản lý công ty là được”

“Như vậy sao được!” Anh cười nói: “Anh không thể vứt bỏ khát vọng của chính mình được!”

“Em xem anh vẫn còn lo lắng giúp San San kiện lên tòa án đúng không?” Tư Tư quyết miệng nói.

Anh sửng sốt, nghiêm mặt nói: “ Vụ án của cha của San San đã kết thúc, hiện tại cảnh sát điều tra vụ án năm đó cùng Nghiêm gia có mối quan hệ, không có liên quan tới San San.”

“ Anh xem anh kia, nói đến San San thì anh trở nên nghiêm túc, có phải hay không anh đối với San San còn chưa mất hết hy vọng?”

“ Anh cũng biết cô ấy không phải của anh, tình yêu không thể miễn cưỡng.”

Tư Tư không nói, đi pha cà phê mang đến cho anh.

“ Anh cũng đừng thức trễ quá... chúng ta mới cưới nhau hai ngày, mặc dù là danh nghĩa nhưng vẫn là một đôi vợ chồng, em cũng xem anh như chồng mình, em không muốn anh vì chuyện của Lâm gia mà ngã bệnh.”

Cô nói xong, thở dài một hơi, xoay người lên lầu.

Nằm trong chăn, nước mắt thấm ướt hết cả gối.

Cô thực sự đã kết hôn sao? Nhưng mà chú rể lại là người khác?

Đêm tân hôn, cô một mình trong phòng, chú rể lại ở một gian phòng khác. Cô hiểu bọn họ tổ chức đám cưới chỉ là một kế hoãn binh, nhưng mà bọn họ đã đăng ký, ở trước mặt nhiều người nói to lên những lời thề nguyện hẹn ước, lẽ nào anh thực sự giống như Liễu Hạ Huệ, ngồi trong lòng mà vẫn không loạn? Chẳng lẽ anh thực sự tính toán sống với nhau một năm sau đó ly dị sao?

Cô từng lưu luyến si mê một người đàn ông, nhưng mà hiện tại người đó đã mất trí nhớ, tất cả đều quên đi hết thảy, cô mệt mỏi, rất muốn tìm một bến bờ bình yên, nhưng nó giống như một việc hết sức ghê gớm, ngay cả một bến bờ bình yên cô cũng không thể dựa vào....

Mơ mơ màng màng ngủ, cái việc ghê gớm ấy thật lâu không xuất hiện, trong quá khứ hình ảnh người đàn ông mang một bộ mặt nạ hình con bướm cứ ẩn hiện trong giấc mơ của cô.

Giương nạnh múa vuốt từng chút , từng chút hướng gần đến cô

“ Không, đừng qua đây, đừng qua đây, anh rút đi, người đâu tới cứu tôi...!”

Tiếng la hét vang lên trong không trung, khiến cô bật ngồi dậy, thấy Trúc Thủy ngồi ở đầu giường nhìn cô lo lắng...

“ Chỉ là ác mộng không sao đâu.” Anh cầm khăn mặt lau những giọt mồ hôi trên mặt cô.

Đôi tay cô lạnh cóng gắt gao cầm tay anh: “ Trúc Thủy, em rất sợ, rất sợ... em sợ, ác ma kia vừa quay về tìm em, làm sao bây giờ?”

Giang Trúc Thủy nhẹ nhàng ôm cô: “ Đừng sợ, anh sẽ bảo vệ em. Nếu những chuyện như vậy khiến em bị quấy rối, không bằng nói ra, anh là chồng em, có điều gì không thể nói với anh chứ?”

Lâm Tư Tư nhìn nét ôn nhu trong mắt anh, một hồi lâu, cô vừa khóc nói: “ Được rồi, em nói, chuyện gì cũng nói với anh.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 103: Cẩn mật thất ?

“ Mật nạ con bướm?”

Giang Trúc Thủy nghe xong những lời Lâm Tư Tư kể lại, mặt trầm như nước. Bàn tay không ngừng vỗ nhẹ nhẹ lên bả vai đang run rẩy của cô: “ Được rồi, đều là quá khứ, sẽ không còn phải sợ hãi nữa”.

“ Nhưng mà những tấm hình kia một ngày chưa được tiêu hủy, em không thể yên tâm được. Em sợ, sợ có một ngày buổi sáng tỉnh dậy thấy những tấm hình đó bị phát ra.”

“ Đừng suy nghĩ miên man như vậy”. Giang Trúc Thủy nhẹ nhàng an ủi nói: “ Người kia sẽ không đem những tấm hình đó ra công bố, hắn ta là một tên tham lam, nếu không rút khô máu của em, hắn ta sẽ không dễ dàng mang ra đâu.”

Vốn dĩ an ủi lời của cô, nhưng khiến cho cô càng thêm sợ hãi: “ Ý anh là hắn ta vẫn còn đến tìm em? Bức em làm chuyện không muốn?”

Giang Trúc Thủy im lặng, anh nghĩ nói những câu hay để lừa gạt cô, anh hiểu rõ có đôi khi sự thật có thể làm tổn thương người khác.

“Tư Tư, anh biết em rất khó, chúng ta cùng nhau đem tên hỗn đản đó tìm ra có được không?”

“Em cũng muốn! Nhưng mỗi lần đều là hấn đến tìm em, em căn bản không tìm được hấn, hai tên vệ sĩ khốn nạn lại mất tích, em căn bản tìm không được hấn..”

“Không sao, ... chúng ta từ từ nghĩ biện pháp.... Được rồi, em có còn nhớ lần trước em bị trói ở chỗ nào không?”

Lâm Tư Tư suy nghĩ một chút: “Cái gian phòng đó rất tối, bên trong không có cái gì. Phía ngoài không có cửa sổ... Em càng nhìn càng không thấy”

“Ừ... “Giang Trúc Thủy gật đầu, lại hỏi: “Vậy em có nghe thấy âm thanh nào không?”

“Hình như... có nghe âm thanh vo ve. Ong ong”.

Chân mày Giang Trúc Thủy nhăn lại: “Em cố gắng nhớ kỹ lại cẩn thận, còn có cái gì nữa?”

“Ừ.... em nhớ rõ, bọn họ che mắt em lại bắt em đến đó, em có cảm giác mạnh như có thang máy đi lên sau đó lại không còn cảm giác nữa, giống như thang máy giảm xuống.”

“Ừ, còn gì nữa?”

“Em không nhớ được... A, giữa đường dừng lại, em nghe thấy một âm thanh bang bang vang lên”

“Vậy đó là âm thanh gì?”

“Em cũng không rõ.”

Suy nghĩ cân nhắc một hồi rồi nói: “Được rồi, anh biết rồi, em cứ yên tâm nghỉ ngơi đi, chuyện của hấn giao cho anh là được.”

Ra khỏi phòng của Tư Tư, anh ngồi ở ghế sofa lặng lẽ suy xét.

Không có cửa sổ... nhà dạng gì mới không có cửa sổ? Còn có âm thanh ong ong vo ve, chính là tiếng động.... Rất có khả năng âm thanh đó chính là tiếng gió lùa.

Vậy có một thang máy chính là ở bên trong cao ốc, những người đó mang theo cô ngồi thang máy trước mang đi lên sau đó mang đi xuống, đơn giản vì muốn che giấu một việc: Nơi đó, đúng là một tầng hầm.

Nhưng mà thành phố này nhiều tầng hầm như vậy, cái nào mới phải?

Hiện nay đầu mối duy nhất ngay cả Tư Tư nghe được cũng chỉ là âm thanh bang bang kia, phải dựa vào đầu mối duy nhất thử mới được.

San San một đêm không ngủ ngon giấc, có lẽ già từ bảo đảm cô yên tâm Luật Hạo Thiên không xảy ra chuyện gì, nhưng mà cô mơ hồ cảm nhận bất an, cô sợ anh khôi phục lại kí ức.

Nếu như anh khôi phục lại trí nhớ, còn có thể trở về lại bản thân của anh, anh có còn là Đặng Hải không?

Có lẽ Hàm Nhã nói đúng, mình không nên lấy đi quyền lợi của anh. Anh có quyền lợi tìm hiểu về bản thân mình, có quyền quyết định về chuyện mình, cô không nên thay anh ấy quyết định.

Ngủ thiếp đi mãi đến khi trời hừng sáng. Sáng sớm rời khỏi giường định đi làm, mới vừa ra khỏi cửa. Bỗng nhiên bên cạnh có một bàn tay ôm lấy cô. Cô cả kinh, muốn hét to nhưng bàn tay còn lại người kia nhanh chóng che kín miệng của cô.

Thực cùi chỏ về phía sau, đụng phải người nọ kêu lên một tiếng đau đớn dùng tay, cô xoay người, nắm áo người nọ: “Anh là ai? Vì sao đứng lên lút trước cửa nhà tôi.. Ồi..?”

Cô kinh ngạc, đang muốn giơ quyền lên trên đầu, kinh ngạc nói: “A Vũ?”

Người nọ cười hi hi: “Hai mắt sáng ngời, miệng cười sáng lạn, đây không phải Giang Hằng Vũ thì là ai!”

Hấn nắm lấy tay cô đang ngây người, trừng mắt nhìn: “Anh đã trở về, không vui sao? Em không kinh ngạc?”

Cô đúng là rất vui vẻ, rất ngạc nhiên mừng rỡ, nhưng mà ngạc nhiên này cũng quá lớn, cô suýt nữa bật khóc, hai tay nắm trong ngực hấn nói: “Cậu là tên xấu xa! Quay về thì quay về! Làm cho tôi sợ gần chết?”

Hấn cầm tay cô, tỉ mỉ nhìn khuôn mặt của cô, hồi lâu cười nói: “Ừ, vẫn được, không ốm.”

Cô liếc mắt nhìn hấn: “Cậu thế nào trở về? Anh trai cậu không phải bảo cậu..”

“Hừ...” Hần nhỏ giọng nói: “Anh tranh thủ chạy về, em đừng có nói lại cho anh trai anh!”

“Vì sao?”

“Em báo anh ấy biết anh trở về, anh ấy sẽ bắt anh đi... Không thể!”

“Người này! Bảo tôi gạt anh trai cậu, khó mà làm được!”

“Hừ! Anh ấy kết hôn cũng không nói cho anh biết, đó không phải lỗi sao?” Giang Hằng Vũ tức giận nói: “Anh trai kết hôn, đương nhiên thân là em trai phải có mặt, em nói trong mắt anh ấy có để ý đưa em trai này không?”

“Đương nhiên không phải.” San San vội hỏi: “Anh ấy là lo lắng cho cậu, sợ cậu trở về gây chuyện”

“Anh có thể gây chuyện gì hả? Anh chính là muốn nhìn chị dâu tương lai sau này như thế nào? Không nghĩ tới lại đúng là một cô gái hung dữ nhà Lâm gia, anh ấy mấy ngày trước còn vẫn còn thuyết phục anh muốn theo đuổi một tình yêu đích thực với em, thế nào chỉ chớp mắt cưới một cô gái khác? Thực sự là tức chết người đi được!”

“Được rồi, đừng tức giận, trước tiên vào nhà nói đã!”

Đem hần vào bên trong phòng khách, hần âm thầm quan sát xung quanh: “Nơi này chính là nhà của Luật Hạo Thiên sao?”

San San sững sốt một chút nói: “Đúng vậy!” Đem chén trà đưa cho hần.

“Em và hần ở cùng một chỗ?”

“Chúng tôi đã kết hôn rồi.”

Tay hần hơi run run lên, nước trà bắn tung tóe ra, cô vội vàng tìm khăn mặt giúp hần lau nước trước ngực.

“Chuyện khi nào?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Có phải cậu làm hay không?

“Chuyện khi nào?”

Giang Hằng Vũ kích động mà nắm lấy cổ tay cô: “Cho dù em và anh trai anh không thể ở cùng nhau, cũng không thể cùng cái tên nguy quân tử ghê gớm ấy ở cùng nhau?”

“Giang Hằng Vũ!” Cô bỏ qua tay hần nhú mày nói: “Tôi không cho phép cậu nói anh ấy như vậy.”

“Anh nói sai sao?” Giang Hằng Vũ cười lạnh nói: “Luật hạo Thiên là nhân vật như thế nào? Anh ta ẩn dấu bao nhiêu tâm kế em có biết không? Ở chung với anh ta, anh chỉ sợ em ngay cả xương cốt cũng bị anh ta tính toán không còn lại thứ gì!”

“Cậu...” San San tức giận, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, nhưng rất nhanh cô bình tĩnh lại, cắn môi nói: “Anh ấy đã bị mất trí nhớ, chuyện quá khứ đã qua, Luật Hạo Thiên của ngày trước đã không còn nữa, cậu đừng nói như vậy nữa, anh ấy...”

Giang Hằng Vũ trầm mặc một hồi lâu, đột nhiên vùng tay đâm một quyền vào vách tường.

“A Vũ...” San San kinh ngạc nói, bắt được tay hần, chỉ thấy trên mu bàn tay loang lổ nhiều máu khiến cô một trận đau lòng: “Cậu có sao không?”

“Anh không sao.” Hần thu tay về: “Chúc em hạnh phúc. Anh đi đây.”

Nhìn hần về mặt lạnh lùng, lòng của cô rất khó chịu, đáng vẻ tươi cười rạng rỡ của một thiếu niên đã chạy đi đâu mất?

Hần nhìn cô một cái: “San San, em đã lựa chọn anh ta, anh không lời nào để nói, nhưng mà anh có một câu nói xin em nhớ kỹ, anh ta là một người đàn ông nguy hiểm, ở cùng một chỗ với anh ta, em phải luôn luôn cẩn thận.”

Hắn nói xong xoay người đi ra ngoài, San San nhìn bóng lưng hắn, trong lòng cảm thấy vắng lạnh.

Vì sao tình yêu và tình bạn không thể cân bằng?

San San đang suy nghĩ có nên hay không nên nói với Giang Trục Thủy, em trai anh ấy đã trở về?

Cô không phải là người nhiều chuyện, hơn nữa Giang Hằng Vũ đối với cô cũng có định kiến, cô sợ chính bản thân mình sẽ lại mất đi một người bạn tốt.

Suy nghĩ hồi lâu, bỗng nhiên nhớ tới một chuyện.

Cô nhớ tới Lâm Tường cùng cô nói qua, cô phần công ty bên Pháp bị thu mua, dưới đó kí tên là Giang Hằng Vũ. Chuyện này còn quan trọng hơn chuyện của cô.

Cô vội chạy như bay ra ngoài, Giang Hằng Vũ đã sớm đi không còn thấy bóng dáng đâu nữa.

Cô nôn nóng mà gọi điện thoại vào máy hắn, hắn lại tắt máy, vì vậy vội chạy đến biệt thự của hắn. Cô có chìa khóa, tự mình mở cửa. trông thấy một đôi giày trên sàn nhà, vội vàng hô: “A Vũ! Cậu có ở chỗ này hay không?”

Không ai trả lời, cô vội vàng mở rộng cánh cửa ra, dưới lầu không có, lại chạy lên lầu, nghe thấy bên trong phòng tắm truyền ra là tiếng nước ào ào, cô thờ phào nhẹ nhõm, gõ gõ cửa: “A Vũ, cậu ở bên trong sao?”

Tiếng nước ngưng lại, cô chờ ở bên ngoài, qua một hồi lâu cánh cửa mở ra, Giang Hằng Vũ, phía trên để loa loa đứng trước mặt cô, phía dưới chỉ quần mỗi cái khăn tắm.

Cô mặt đỏ lên, cúi đầu xuống nói: “Cậu mặc quần áo vào chưa? Tôi có lời muốn hỏi cậu.”

Không có tiếng trả lời, hắn bỗng nhiên vươn tay ôm lấy cô, đem cơ thể nhỏ nhắn và yếu ớt của cô ôm xiết vào phần ngực ướt sũng của hắn. Trong chốc lát tiếng tim đập của hắn mạnh mẽ vang vào tai của cô.

“A Vũ... cậu đang làm gì? Mau buông tôi ra!” Cô gấp đến độ mặt đỏ đến tận mang tai.

Nhưng mà hắn dường như không nghe thấy càng ôm chặt cô hơn, giọng nói khế thâm bên tai: “Đây chính là em tìm tới, đừng trách anh.”

San San còn chưa kịp phản ứng trước những lời nói của hắn, những lời này có ý gì, hắn bất thành linh ôm lấy cô ném về phía ghế sofa, dùng nửa thân người trên nóng bỏng đè cô xuống dưới.

Cô sợ ngây người, trong mắt cô vẫn là một Giang Hằng Vũ ấm áp, một đứa trẻ, hắn làm sao có thể... có thể thay đổi như thế?

“A Vũ, cậu điên rồi sao?”

“Anh không điên!” Hắn nhìn cô, đôi mắt sáng ngời đó nhất thời đen kịt lại nói: “Anh là vì em mới quay về, nhưng sự thật là em lại gả cho một người khác, anh muốn quên đi em, chỉ cần em hạnh phúc, anh cam tâm rời xa em mà nhìn em. Cho em được như ý ở cùng anh ta một chỗ. Thế mà... em vì sao lại chạy đến đây?”

“Tôi là muốn hỏi cậu một...” Cô nói còn chưa nói dứt đã bị hắn che miệng lại.

Hắn dùng môi, đôi môi nóng bỏng giống như nhiệt độ cơ thể. Đầu óc cô trống rỗng, vài giây cô co chân đã hắn. Hắn lại có thể dễ dàng chặn được cú đá của cô. Ngày hôm nay hắn phảng phát mạnh hơn rất nhiều, cô hoảng sợ vô cùng, hai tay không ngừng đẩy hắn ra: “Không được... Giang Hằng Vũ, cậu không được làm như thế...”

Cô giãy dụa ở dưới, hắn cời áo cô, thấy cô roi lệ đầy trên mặt, hắn bỗng nhiên dừng tay lại.

“Trời, anh đây là đang làm gì...”

Hắn kinh ngạc đến ngây người, nhưng nhìn tình huống trước mặt, thấy San San khóc như hoa lệ, một phần áo màu hồng ở bên trong mở ra, cúc áo sơ mi bị cời, một phần bộ ngực sữa hấp dẫn bị hở nhìn mềm yếu, bất lực..(Kjh: chưa có kinh nghiệm tả đoạn này.. Lady: sau này sẽ có kinh nghiệm thôi.)

“Xin lỗi...” Hắn về mặt hối lỗi và ân hận, vội lui lại mấy bước.

Hắn từ trước đến nay hận không thể đem cô vào trong lòng bàn tay mà nâng niu, vừa rồi không hiểu lại đối với cô thô bạo như vậy, có lẽ là lòng hắn rất đau? Mắt nhìn thấy cô gái mà mình yêu giờ là vợ người khác, hắn rút cuộc bình tĩnh lại.

“San San, tha thứ cho anh, anh không phải cố ý.” Hắn vò đầu của mình.

San San ngồi xuống, hai tay xoa xoa nước mắt ngay khöhe, đem áo cài lại.

“Tôi không trách cậu.” Cô cúi xuống không dám nhìn hắn. “Cậu vẫn là bạn của tôi?”

Hắn cắn răng không nói lời nào, hắn hiện tại cũng không hiểu tình cảm đối với cô.

“A Vũ, tôi có thể đem chuyện vừa nãy xảy ra như chưa từng có gì phát sinh, tôi hiểu rõ cậu không phải người như vậy.” San San thử mở miệng hỏi hắn: “Tôi tới tìm cậu là muốn hỏi cậu, cổ phần công ty của Lâm gia tại Pháp, có đúng là do cậu bí mật thu mua?”

“Em nói cái gì?” Hắn kinh ngạc hỏi: “Cổ phần Lâm gia bị mua lại?”

“Cậu không biết sao?”

“Anh làm sao biết?”

“Nhưng mà...” San San cắn cắn môi nói: “Lâm tường đi Pháp điều tra chuyện này, khi điều tra được cái chuyện đó, người đích thị mua cổ phần Lâm gia là cậu.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Tìm kiếm âm thanh kia

“Trò đùa gì chứ?” Giang Hằng Vũ tức giận nói: “Anh mua cổ phần của công ty của Lâm gia làm cái gì?”

“Thực sự không phải cậu sao?” San San muốn xác nhận lại thông tin một chút.

Sắc mặt trầm xuống, hắn tức giận nói: “Tiết San San, anh xem em là bạn bè, em lại hoài nghi anh như vậy? Anh có cần thiết lừa em sao?”

Cô vội vàng khoát tay nói: “Tôi xin lỗi đã hoài nghi cậu, sự thật là Lâm Tường anh ấy sẽ không nói dối, cho nên tôi nghĩ về phương diện này có cái gì hiểu lầm không? Có lẽ cậu nên gặp lão gia một lần, ở trước mặt ông ấy, giải thích rõ ràng một chút sẽ tốt hơn”

Giang Hằng Vũ khinh thường nói: “Anh không làm gì trái với lương tâm, việc gì phải giải thích với lão ta?”

“Nhưng bây giờ anh trai cậu là con rể của Lâm gia, cậu phải cùng Lâm gia xây dựng tốt mối quan hệ!”

“Làm trò! Anh trai cùng Lâm Tư Tư kết hôn ghê gớm lắm sao? Còn chưa hỏi qua anh có đồng ý không? Anh từ đầu đến cuối sẽ không tán thành việc cưới xin này!”

San San vội vàng khuyên nhủ: “Anh trai cậu làm như vậy, ắt là có lý của nó!”

“Anh ấy có đạo lý gì? Dự định gì? Không phải là nhìn trúng gia tài của Lâm gia sao?”

“Mới không phải như vậy! Cậu không thể nói anh trai mình như thế!”

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô tức giận, Giang Hằng Vũ nở nụ cười: “Anh nói Luật Hạo Thiên cũng không được, anh trai anh cũng không được, San San, em thật là bác ái? Khó có thể làm cho hai người đàn ông yêu em”

“Đi chết đi!” San San đỏ mặt nói: “Cậu rốt cục có đến giải thích với lão gia hay không?”

Hắn gãi gãi đầu: “Bây giờ anh không có tâm tình, để qua hai ba ngày rồi tính đi!”

San San bất lực nói: “Vậy được rồi, cậu nhớ nói xong thì gọi điện thoại cho tôi biết.”

Trải qua một ngày một đêm, San San đi đến Lâm gia, thấy Giang Trục Thủy cùng Lâm Tư Tư đi ra.

“Hai người.....muốn đi đâu?”

“A, anh đưa Tư Tư ra ngoài dạo một chút, em muốn cùng đi hay không?”

San San vừa định nói, cô sẽ không làm kỳ đà cản mũi, Lâm Tư Tư lại nói: “San San lên xen đi, cả ba người cùng đi.”

San San sững sờ, Lâm tiểu thư từ khi kết hôn liền trở nên dịu dàng hơn, nhưng cũng chủ động như thế khiến cô cũng không biết xoay sở ra sao.

Ngồi trong xe hoài nghi chút,Lâm Tư Tư xoa xoa váy , ấp a ấp ứng hỏi: “ San San , Hạo Thiên gần đây có khỏe không?”

Nguyên lai là hỏi tới vấn đề này!

“ Anh ấy đi giúp công việc lão gia, tới ngày mai mới có thể trở về.”

“ Tôi biết...” Lâm Tư Tư cúi đầu: “ Tôi chỉ thấy lạ, anh ấy không phải đã mất trí nhớ sao?”

“ Tôi cũng không hiểu nhiều, thế giới đàn ông luôn phức tạp.” San San không muốn nhiều lời, bởi vì cô thấy cũng rất phiền .

Xe tiếp tục lăn bánh về phía trước, đi tới một trung tâm giải trí lớn trong thành phố.

“ San San đã chơi đánh bida chưa?” Giang Trục Thủy hỏi.

“ Chưa.”

“ Vậy để anh dạy cho em.” Giang Trục Thủy nói, đem gậy giao cho cô, sau đó kéo cô đi tới trước bàn.

Tay anh đỡ tay cô, điều chỉnh cơ thể cô một chút, hô hấp nhẹ nhàng bên tai, không khí nóng lên, trong phòng ánh đèn mập mờ lúc sáng lúc tối khiến cô khó có thể phân kháng lại.

“ Trục Thủy, em...!”

“ Chuyên tâm vào, anh chỉ dạy em một lần thôi”

San San khuôn mặt đỏ lên, quay đầu nhìn về phía bàn của Lâm Tư Tư, cô ấy mặc dù đang chơi bóng nhưng ánh mắt luôn hướng về phía này mang theo chút lo lắng và sa sút....

“ Trục Thủy... Tư Tư... đánh nhìn...”

Giang Trục Thủy thờ dài, buông cô ra, đánh một gậy sau đó hỏi Lâm Tư Tư: “ Cái âm thanh đó em nhớ rõ không? Ngày đó nghe được có phải là âm thanh này sao?”

Nói xong đánh một gậy.

Lâm Tư Tư cau mày, nhắm mắt lại nghe anh đánh bóng, lúc đầu nói: “ Không phải, không phải âm thanh này.”

San San không hiểu gì cả hỏi: “ Hai người đang làm gì?”

Giang Trục Thủy cười nói: “ Anh đang khiến cô ấy nghe một tiếng động.”

Ngày hôm qua anh mang theo Tư Tư nghe rất nhiều âm thanh, nhưng vẫn chưa nghe ra được tiếng động mà bọn họ đang tìm, ngay sau đó anh lại nghĩ đến âm thanh của những trái bóng.

Ba người sau đó kéo nhau đến tiệm bowling, nghe xong một chút cũng không phải âm thanh này.

San San mặc dù tò mò nhưng nếu bọn họ không nói, cô sẽ không hỏi.

Nhưng khi Tư Tư đi vệ sinh một lúc, Giang Trục Thủy thờ dài nói: “ Chúng ta đi tìm âm thanh đó, mong muốn tìm được hung thủ sớm”

“ Chuyện gì?”

“ Tư Tư bị người ta cưỡng bạo, sau đó chụp những tấm ảnh đe dọa phải đem cổ phần của Lâm gia mang ra. Mà lúc đó cô ấy bị bịt mắt, nghe cô ấy nói có nhớ một âm thanh, anh nghĩ muốn đưa cô ấy tìm âm thanh kia.”

San San cảm phần nói: “ Sao lại có chuyện như vậy chứ? Sao lại có kẻ ác như vậy?”

Giang Trục Thủy buồn bã nói: “ Không biết, chuyện này do một tên đầu sỏ gây nên, tên đó có mang một chiếc mặt nạ hình con bướm”

“ Mặt nạ con bướm?” San San sửng sốt, trong đầu suy nghĩ qua việc này, phảng phất như đã từng nghe qua.

Lúc này Lâm Tư Tư trở ra từ nhà vệ sinh, Giang Trục Thủy nói nhỏ: “ San San, chuyện này chỉ có mình anh nói em nghe, cô ấy ngại nhiều người biết chuyện của mình”

“ Em hiểu rõ.” San San gật đầu đồng ý, trong đầu vẫn đang suy nghĩ về việc chiếc mặt nạ con bướm đó.

Ba người đến vách tường hình cầu, bắt đầu đánh mạnh vách tường cầu.

Bang bang một âm thanh vang lên rất có tiết tấu, Lâm Tư Tư sắc mặt thay đổi, tựa như nhớ tới một cái gì đó.

Qua hơn một tiếng đồng hồ một tiếng hét kinh hãi vang lên “A!”

Giang Trục Thủy thờ phào nhẹ nhõm, gật gật đầu về phía San San, đã thấy cô ngẩn người mở mắt, đứng chết lặng vội hỏi : “San san , em sao thế?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Đăng Hải, đừng gạt em

“San San, em sao vậy?” Giang Trục Thủy khẽ vỗ nhẹ bả vai của cô.

“A” San San lúc này mới hồi phục tinh thần lại, nhìn hai người, bỗng nhiên cảm thấy một nỗi sợ hãi ở trong lòng, bước lùi lại, mồ hôi tự nhiên túa ra trên mặt.

Mặt nạ con bướm, mặt nạ con bướm, mặt nạ con bướm.

Cô nhớ tới ngày đó tại khách sạn Hawaii, trông thấy mặt nạ con bướm xinh đẹp... làm sao lại như vậy được....

“San San , em không thoải mái sao?”

“... Vâng, đầu có chút choáng váng!”

“Anh đưa em trở về.”

“Không cần, hai người không phải đang muốn tìm kiếm âm thanh kia sao? Anh cùng Tư Tư cứ tiếp tục tìm đi, em tự mình về được rồi!”

Cô giống như chạy trốn đi, ngồi trên taxi, hai tay cô không ngừng run rẩy. Trong đầu không ngừng nghĩ về hình dáng mặt nạ con bướm đó..

Không, sẽ không, không phải là anh!

Cô run run nghĩ, mặc kệ có đúng là anh hay không, tất cả mọi thứ đều đã là quá khứ, hiện tại anh đã mất trí nhớ, anh không phải là Luật Hạo Thiên của ngày xưa. Mọi chuyện trong quá khứ xảy ra không còn liên quan tới anh ấy nữa.

.....

“Trục Thủy, cô ấy làm sao vậy?” Lâm Tư Tư hỏi: “Ngày hôm nay sao lại có biểu hiện khó hiểu như thế?”

“Cô ấy không có việc gì. Chắc không thoải mái?” Giang Trục Thủy có chút suy nghĩ rồi nói: “Được rồi, chúng ta đến trước kiểm tra chút, khu trung tâm này không có tầng ngầm, chúng ta phải tìm phòng có tầng ngầm lại có vách cầu bên trong.”

“Vâng.”

Hai người ngồi trên xe , anh lại hỏi: “Em còn nhớ hay không, lúc em rời khỏi chỗ đó, bao lâu thì đến nhà?”

“Em không nhớ rõ, cảm giác khoảng hơn nửa tiếng đến một nơi nào đó? Bọn họ đem em đẩy xuống xe, ngay lúc cha em đang ở bên ngoài.”

Giang Trục Thủy gật đầu: “Vâng chắc là ở vùng ngoại thành, nhưng mà chỗ vui chơi không thể cách quá xa thành phố, cần phải có hai điểm cùng trên một đường, khiến ta không thể nghĩ ra..”

Một lát sau, Lâm Tư Tư hỏi: “Anh nghĩ đến cái gì sao?”

“Chờ một chút..... một chút” Anh bỗng nhiên sáng mắt lên nhớ tới Dao Trì tiên cảnh.

Vị trí nơi đó đúng là thích hợp, có đủ thứ trò chơi, lại có rất nhiều phòng , lần trước cùng San San suy tính chuyện Nghiêm Tu Nhân đã đi qua nơi đó. Lần hai thì có phòng đánh cầu, nghe nói cũng có một tầng hầm bí mật nữa!

Anh có chút hơi kích động, Lâm Tư Tư nói qua, những người đưa cô đi ra chính là khi dùng thang máy, trước đi lên sau đó mới xuống, là vì che giấu tai mắt. Bọn chúng dừng lại ở trung tâm, rất có thể là lần hai hoặc có lẽ là lần ba.

Nếu như vậy thì địa điểm này rất đáng ngờ!

“Anh muốn kiểm tra một việc, anh sẽ đưa em về trước!”

Giang Trục Thủy đưa Tư Tư trở về nhà, buổi tối anh tự lái xe một mình đi tới Dao Trì quyết định tìm hiểu một số việc xem thực hư như thế nào....

Đêm khuya.

San San mơ màng ngủ, khóe mắt vẫn còn vương nước mắt chưa trôi đi.

Bỗng cảm thấy một cảm giác một bàn tay ôn nhu khẽ vuốt trên khuôn mặt, cô cả kinh vội vàng ngồi dậy, thấy Luật Hạo Thiên cùng đôi mắt nhìn sâu xa.

“Đằng Hải...” Cô khe khẽ kêu, đôi mắt cảm thấy mờ đi như bị một tầng nước bao phủ, thoáng khờ rồi lại vui sướng nhìn anh: “Anh rốt cục đã trở về!”

Cô vươn tay ra ôm chặt lấy anh, nước mắt rơi lã chã trên lưng anh, lắp bắp nói: “Em cứ nghĩ anh sẽ không trở về nữa.”

Thân thể anh hơi cương lên một chút, sau đó lại mềm lại cười nói: “Thế nào lại như vậy? Anh không nỡ rời xa em!”

“Anh không nên hồi phục ký ức!” Cô giống như một đứa trẻ làm nũng mà đưa ra yêu cầu.

“...Được, anh không hồi phục là được.”

“Anh không nên gạt em.”

“Sẽ không.”

“Đằng Hải...” Cô ôm lấy tay áo anh thật chặt, giống như muốn hòa mình vào cơ thể anh: “Mặc kệ xảy ra chuyện gì... chuyện cũ hãy cứ để nó qua đi, em sẽ không để ý, chúng ta từ bây giờ trở đi chỉ còn em và anh là Đằng Hải sống vui vẻ như vậy được không?”

Anh nhẹ nhàng nâng cơ thể đang mang thai của cô lên. Sau đó dùng ngón tay lau đi nước mắt ngay khóe mắt, trong mắt mang theo nghi hoặc: “San San, em hôm nay sao vậy?”

Cô bình tĩnh một chút, nhìn anh hỏi: “Chuyện của lão gia bên kia làm xong chưa

“Đúng vậy, làm xong rồi.”

Cô thở phào nhẹ nhõm: “Đằng Hải, chúng ta rời khỏi đây, đi tìm một chỗ thật yên bình xa nơi này sống được không?”

“Vì sao? Ở nơi này không tốt sao? Em, cha cùng em gái em đều ở đây.”

“Không! Em chỉ muốn cùng anh, chỉ hai người chúng ta.”

Cơ thể nhỏ nhắn của cô như một đám lửa thiếu cháy toàn bộ thân kinh của anh, anh không ức chế được mà mạnh mẽ hôn cô, mà cô cũng ngoài ý muốn hôn đáp trả lại.

Anh có chút kích động, sự nhiệt tình của cô, phá đi ý chí của anh, hai tay như ma chưởng mà vuốt ve cơ thể cô, dùng miệng mà cời đi cúc áo ngủ của cô.

“Đằng Hải...” Cô rúc vào lồng ngực nóng bỏng của anh, hai cánh tay mềm mại sờ khắp nơi nói mê man: “Có thể đáp ứng em hay không, mặc kệ anh về sau có khôi phục lại trí nhớ, mặc kệ lúc trước anh là người như thế nào, anh cũng không cần làm chuyện xấu, hại người được không?”

Anh sững sốt một chút, lập tức dưới thân chuyển động chậm rãi làm cho cô mê man, anh chớp đôi mắt, con ngươi đen sâu kín nói: “Anh không làm chuyện xấu, anh chỉ là lấy lại những gì thuộc về mình, anh cũng không hại người, anh chỉ trả thù những thương tổn mà người của anh chịu.”

Nhìn cô ngủ say, run run thấm ướt lông mi, anh đau lòng vuốt ve mái tóc mềm mại của cô.

Cả đời này, điều làm lỗi duy nhất mà anh làm chính là thương tổn đến cô.

Ngày đó anh ở trong phòng hỏi thăm cha nuôi cô, anh chỉ biết, đời này, nếu còn muốn tiếp tục có được cô, cũng chỉ có thể làm Đằng Hải mà thôi!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Trò hay bắt đầu phiên giao dịch

Luật Hạo Thiên thay San San kéo chăn lên, khẽ hôn nhẹ lên trán cô.

“Anh sẽ không rời khỏi em, trừ phi em đuổi anh đi, cho dù anh phụ người trong thiên hạ, cũng quyết không phụ em.” (lady: cảm động quá.)

Giọng nói anh trầm xuống nhưng mang theo một cỗ khí lạnh thấu xương, từng chữ từng chữ một kiên quyết như bàn thạch.

Giang Trục Thủy đứng ngay trước thang máy của khu du lịch Dao Trì, sau đó nhấn nút thang máy tầng một.

Rất nhanh thang máy đưa tới tầng một, mở ra chỉ thấy toàn là hàng hóa chất đầy cánh cửa, đúng là chỗ này sao?

Mang theo nghi vấn trong lòng, anh bắt đầu kiểm tra từng phòng từng phòng một. ...

Suốt hai tiếng đồng hồ, không có kết quả gì, Giang Trục Thủy liền rời khỏi khu du lịch Giao Trì.

Ở đây tuyệt nhiên không giống là nơi có người tụ tập, hơn nữa trải qua hơn hai tiếng đồng hồ, cho dù có một thứ nhỏ như sợ tơ nhện chỉ sợ là cũng đã mất.

Anh thất vọng mà quay trở về Lâm gia, Lâm Tư Tư sớm đã ngủ say, anh trở về phòng ngủ nằm trần trọc suy nghĩ.

Nghĩ như thế nào cũng đều không thấy hợp lý, bỗng nhiên anh thành linh nhớ đến ngay tại Dao Trì cách hai tầng có một cái tầng hầm theo như mọi người đồn, chẳng lẽ... Thực sự có một tầng hầm bí mật cách dưới hai tầng? Nhưng mà cái thang máy chỉ có một nút nhấn đến tầng một...

Anh quyết định ngày mai buổi sáng sẽ quay lại kiểm tra kết quả một lần nữa!

Sáng sớm tinh dậy, San San vừa mở mắt liền gặp ngay cặp mắt ôn nhu kia của Luật Hạo Thiên đang nhìn cô, sừng sốt một chút mới nhớ tới anh tối hôm qua đã trở lại.

“Đằng Hải.”

Anh đem ngón tay nhẹ nhàng đặt lên môi cô, mỉm cười nói: “Em có nhớ tối hôm qua nói tới cái gì không?”

“Em... nhớ không rõ.”

“Em hôm qua nói muốn theo anh rời khỏi nơi này, chỉ có hai chúng ta đi khắp chân trời góc bể.”

San San suy nghĩ một chút cắn răng nhìn anh: “Anh đồng ý sao?”

“Chỉ cần em thích, anh cái gì cũng làm theo.”

“Thực sự?”

“Đương nhiên.”

“Thật tốt quá!” Cô thoáng cái nhào vào lồng ngực của anh, còn cách một lớp áo nhưng vẫn cảm nhận sự rắn chắc bên trong cơ ngực: “Chúng ta đi nơi nào?”

“Ừ.... Dương Đình cùng anh nói rồi, anh tại Hy Lạp trên đảo có một chỗ bất động sản, không bằng chúng ta đến nơi đó đi!”

“... Như vậy có phải hơi xa không?” Cô có chút phân vân.

Anh nở nụ cười: “Đều không phải em nói, muốn đi một nơi không ai nhận ra chúng ta, tới một nơi xa lạ sao?”

“Vâng.” Cô suy nghĩ một chút cắn răng nói: “Được, mặc kệ... xa hay không, em cũng đều đi theo anh.”

“Rất ngoan.” Anh khẽ hôn nhẹ lên môi cô, một đường trượt lan tới bộ ngực sữa mềm mại, khiến cho cô một trận run rẩy, anh cười ha hả buông cô ra ...

San San cùng cha nuôi Tiết Đài Ân nói chuyện đi nước ngoài định cư.

“Cha, nếu không thì người cùng em gái cùng đi nữa, chúng ta người một nhà vui vẻ sống với nhau.”

Chuyện nhà Nghiêm đại thiếu gia cảnh sát vẫn là không tra ra cái gì, mà không hiểu sao Nghiêm gia lại rút lui, đó là lý do hiện nay khiến cho Tiết Đài Ân có thể khôi phục lại cuộc sống tự do.

Luật Hạo Thiên sắc mặt không hề giận, khẽ lẩm bẩm “không phải nói chỉ có hai chúng ta sao...”

San San vội vàng bám anh : “ Cha cùng em gái là người một nhà!”

Tiết Đài Ân cười nói: “ Không được, các con đi rồi, cha cũng muốn rời khỏi nơi đây, về quê tìm một nơi thanh tịnh để sống.”

Hàm Nhã lại về mặt không cam chịu, nhìn Luật Hạo Thiên : “ Anh Thiên, anh thế nào lại vì người đẹp lại từ bỏ giang sơn? Thế này một điểm cũng không giống với phong cách của anh nổi tiếng trong giới hắc đạo chi thần!”

“Em câm miệng!” San San cau mày nói: “ Ở đây chưa hề có một hắc đạo chi thần, đừng nói vớ vẩn.”

Luật Hạo Thiên lại cười nói: “ Giống như chị gái em là một mỹ nhân, vì cô ấy anh không quan tâm đến giang sơn cũng là có nguyên nhân.”

San San mặt đỏ lên nói: “ Anh , anh này...”

Hàm Nhã phát điên nói: “ Ai nha, thật là buồn nôn, em không chịu được! Cha, chúng ta đi!”

Từ chức, thu dọn hành lý đầy đủ, dự định sáng mai bay lên đường, nhưng mà trước khi đi lại nhận được điện thoại của Giang Hằng Vũ.

“ San San, anh nghĩ muốn gặp lão gia từ.”

“ Tốt! Tôi sẽ nói bên nhà lão gia... Nhưng mà ngày hôm nay lại quá muộn, sợ là giờ này đã ngủ!”

“ Vậy sang mai đi, bắt quá anh cũng không muốn anh trai biết.”

“ Được, sáng sớm ngày mai tôi sẽ nói bên nhà lão gia, Hai người một mình mà nói.” San San cũng không dám chắc có thể hẹn gặp, nhưng là vì bạn bè, cô sẵn sàng hết sức tận lực thử một lần.

Cúp điện thoại, Luật Hạo Thiên sắc mặt u ám hỏi: “ Sáng mai em có việc gì sao?”

San San nhìn anh một cái bỗng nhiên nhớ tới vé máy bay buổi sáng của họ.

“ A... Xin lỗi, chúng ta có thể hỏi đến tối được không?” “ Cô tự biết mình đuối lý, ôm than thế anh, lời nói ôn nhu hỏi ý kiến anh.

Anh trầm mặc, không nói một lời, trên mặt cũng không biểu lộ cảm xúc nào, thỉnh thoảng anh nở nụ cười ôn cô: “ Không phải nói sao? Em nói thế nào thì thế đó đi!”

Cô thờ phào nhẹ nhõm, đề tại trong ngực anh: “ Đăng Hải, anh biết không? Em sợ nhất nhìn thấy anh tức giận, tại cô nhi viện cũng là như vậy, khi anh là Luật Hạo Thiên cũng vậy, hiện tại... em còn sợ..”

“ Anh cho dù tức giận với bất kỳ ai, cũng sẽ không tức giận với anh.” Anh vỗ nhẹ lưng cô ôn nhu nói, hai mắt lại hướng thẳng phía trước lại tràn ngập lệ khí.

Sáng sớm hôm sau, San San đến Lâm gia, bởi vì gần đây có nhiều việc xảy ra, đó là lý do lão gia từ bàn hỏi đến ở.

“ San San hả... cô không phải cùng Hạo Thiên đi định cư nước ngoài sao?”

Nhìn San San đã từ chức nhưng lại tới nữa, lão gia từ rất kinh ngạc.

“ A, chúng tôi ngày mai đi.” San San cười nói: “Lão gia, tôi muốn mời ngài đi ra ngoài ăn một bữa cơm, đáp tạ ngài trong khoảng thời gian qua đối với tôi cùng Hạo Thiên đã chiếu cố.”

“ Ha ha....., Hạo Thiên là con nuôi của ta, ta chiếu cố nó là phải, mà cô cũng làm cho Lâm gia ta không ít việc, ta nên cảm tạ cô mới đúng.”

Lão gia từ liền kêu tài xế, đưa San San tới một quán trà trang nhã đẹp mắt.

“ Lão gia, tôi đi vệ sinh một chút”

San San thừa dịp thời gian này gọi khẩn cấp cho Giang Hằng Vũ: “ Cậu mau ra đây, tôi đã mời lão gia tới ngay quán trà Hân Lâm”

Nói chuyện điện thoại xong, cô trở lại. Lão gia từ cười nói: “ San San, cô không phải có chuyện gì muốn nói với ta sao?”

San San sững sốt cười nói: “Lão gia, tôi mặc dù đến Lâm gia chưa lâu, nhưng tôi cảm nhận được ngài là người tốt”

Lâm Bạc khoát tay: “Không, ta từ trước tới giờ không cảm thấy mình là người tốt, cũng sẽ không vì người nói mình tốt mà phải này nọ, hai chữ này gánh rất nặng ta không gánh nổi..”

“Được rồi, ngài không phải là người tốt, thế nhưng ít ra ngài cũng không xấu.” San San nghiêm túc nói: “Đối với ngài không rõ, ngài hẳn là gia nghiệp lớn như vậy, vì sao còn muốn làm xã hội đen gì đó? Cùng với việc làm ăn không phải rất bất đồng sao?”

Lão gia từ nở nụ cười: “San San, có người nói cô hay không, lá gan của cô rất lớn?”

“Vậy sao, tôi biết tôi nói vấn đề này là mạo muội.”

“Không, ta thích cô điểm ấy!” Hắn buông chén trà trong tay xuống, hai mắt lóe lên tia sáng: “Cô có một loại cổ chấp, ngay cả Trục thủy cũng không bằng cô. Vấn đề của ta, ta cũng nguyện ý trả lời cô.”

Giang Trục Thủy lần thứ hai trở lại khu giải trí Dao Trì, đi bộ đến thang máy, hạ đến một tầng ngầm, cửa mở ra, anh không để ý, lảng lảng mà khép cửa lại, sau đó quan sát, xung quanh rơi vào một an tĩnh lý lạ.

Thang máy không hề động, nhưng anh cũng không thất vọng, đi bộ ra, lại đáp ở trên một thang bộ khác....

Luật Hạo Thiên ngồi trên ghế sofa nhìn trong tivi buồn chán, xem phim truyền hình, cầm quả táo đỏ nhỏ nhắn trong tay ngắm nghía.

Bỗng nhiên tay anh rung động, một dãy số quen thuộc xuất hiện. Anh ngồi dậy, thấp giọng nói: “Chuyện gì?”

“Đại ca, Giang Trục thủy tới.”

“Có đúng không?” Mi tâm anh nhú lại thành một đường, trong mắt tinh quang xuất hiện: “Anh ta quả nhiên là một người thông minh, không uống công tôi vẫn luôn ám chỉ cho anh ta. Vậy anh ta hiện tại đang làm cái gì?”

“Anh ta hiện tại, ngồi trong thang máy, lại đi tới đi lui, không biết làm cái quỷ gì?”

“Ha ha.. cứ để anh ta chơi đùa đi, cho các cậu một chuyện, em trai giang trục thủy....”

Anh phân phó xong cúp điện thoại, trong mắt lóe ra ánh sáng rồi tắt.

“Giang Trục Thủy, trò hay vừa mới mở màn, anh chuẩn bị tốt chưa?”

Cầm lấy quả táo đỏ trong tay, hưng hăng cắn một miếng, âm thanh thanh thúy vang lên, cắt đứt sự yên tĩnh, trong gian phòng! Nương theo ánh mắt anh nhìn theo một mảnh xơ xác tiêu điều.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Án Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Chân diện của Hồ Điệp

”Vấn đề của ta, ta cũng nguyện ý trả lời cô.”

Lão gia từ thẳng thắn thành khẩn nhưng thật ra làm cho San San có chút ngoài ý muốn, cha nên nghiêm túc nhìn hắn.

Hắn cười cười:”Thật không dám đầu điểm, kỳ thật ta sớm nghĩ kết thúc tổ chức này.”

”Nhưng bởi vì Lâm gia ở Macao cùng đạן bàn Carlo đều có sòng bạc, cho nên không có bang hội này để duy trì, sẽ không làm ăn được.”

San San gật đầu:”Tôi có thể hiểu được.”

Lão gia từ uống ngụm trà:”Những năm gần đây, ta chỉ là lão bản trên danh nghĩa, những việc bên trong đều do Hạo Thiên xử lý. Ta biết mấy năm nay nó gạt ta làm không ít giao dịch trong hắc đạo, bất quá nó là vì Lâm gia, ta cũng mở một mắt nhắm một mắt xem như không có chuyện gì. Bất quá hiện tại nó đã lui xuống, ta tính một lần nữa chỉnh đốn lại, cô đã nói ta là xã hội đen không tốt, ta đây liền dần dần tẩy sạch đi!”

San San ngáy ngán cả người, một mặt là vì lão gia tử nói Luật Hạo Thiên vài câu kia, làm cho cô rất khó xử, về mặt khác, cũng kinh ngạc với quyết định của lão gia tử.

” Có thật không?”

” Ừ.” Lão gia tử gật đầu, cười nhìn cô.” Kỳ thật ta nghĩ cho cô giúp ta làm chuyện này, chẳng qua cô cùng với Hạo Thiên xuất ngoại định cư, ta cũng không thể ép buộc.”

San San tâm hoảng sợ, liền xua tay.” Tôi Tôi không được. Lão gia ngài đừng đùa.”

” Ha ha, không nói.” Hấn cười nói.” Trừ việc này, còn chuyện khác sao?”

” Có.” San San cũng không biết hôm nay vì sao nói nhiều như vậy,” Tôi muốn cùng ngài nói chuyện và đại thiếu gia.”

” Cô cũng quan thật nhiều nha!” Lão gia tử cười cười, nhưng cũng không bị lời nói đó mà làm mất vui.

Cô đỏ mặt nói” Xin lỗi Tôi chỉ là cảm thấy, ngài đối với đại thiếu gia còn chưa quan tâm. Ngài cũng không biết trong lòng anh ấy suy nghĩ cái gì, cũng không hoàn toàn tín nhiệm anh ấy, kỳ thật tôi nghĩ đại thiếu gia có năng lực, ngài đem tất cả mọi việc giao cho Trục Thủy, anh ấy cũng không cam lòng.”

Hấn nghĩ” Cô nói đúng, ta sẽ chú ý, bất quá nó bây giờ còn chưa phải lúc nó một mình đối đầu, nó cần phải rèn luyện thêm. Chuyện ở Pháp kia, nó vẫn chưa có kinh nghiệm.”

San San vội nói” Tôi cảm thấy chuyện này chắc là hiểu lầm, đại thiếu gia không sai, Giang Hằng Vũ cũng không sai, như thế này cậu ấy đã về, ngài cùng cậu ấy gặp mặt để nói rõ mọi chuyện!”

Cô nói xong gọi điện thoại cho Giang Hằng Vũ, nhưng lúc này đây điện thoại thế nào cũng không thông.

” Chắc cậu ấy đang trên đường tới đây, lão gia, ngài ở chờ một chút.”

” Được.” Lão gia tử mỉm cười, uống ngụm trà.

Thời gian từng giây từng phút từng giây trôi qua.....

Giang Trục Thủy rốt cuộc cũng tìm được lối vào, thành công hạ xuống tầng hai.

Anh không khỏi kinh ngạc, nơi này làm sao có thể có lớn như quảng trường vậy, giống như hoàng cung hoa lệ.

Bước ra một bước, liền phát ra tiếng bước chân trống trải, nơi này tựa hồ không có người.

Trán của anh đã đổ mồ hôi, càng yên tĩnh, loại không khí khảm trương này lại càng dày đặc. Tiềm thức nói cho anh biết, nơi này không đơn giản như vậy, vì thế bước ra vài bước, anh lại đi vòng trở về.

Ngồi dưới đất trầm tư một lát, anh gọi điện thoại cho Lâm Bạc.

” Lão gia, ngài hiện tại rảnh không?”

” Nga, làm sao vậy?”

” Ngài. Có thể cho người trong bang đến đây một chút được không? Tôi đang ở trong tầng ngầm của Dao Trì.”

” Có thể..... Phát sinh chuyện gì?”

Giang Trục Thủy làm cho mình trấn định lại, hướng di động, tận lực duy trì ngữ điệu bình tĩnh.” Tôi ở trong này phát hiện một cung điện dưới đất, lúc trước tiểu thư bị người khác cưỡng bạo, rất khả năng là ở nơi này.”

Lâm Bạc cả kinh, đứng dậy.” Cậu xác định?”

Giang Trục Thủy từng nói với hấn qua mặt nạ Hồ Điệp, là người chủ mưu hại Tư Tư, lúc ấy hấn rất dao động, vụ án của Smith đến nay chưa điều tra ra, Tư Tư lại ngoài ý muốn mang thai, những việc này xảy ra đều rất bất ngờ, mặt nạ Hồ Điệp! Vì thế hấn giao trách nhiệm cho Giang Trục Thủy tận lực điều tra, không nghĩ tới nhanh như vậy đã tra ra.

Dao Trì tiên cảnh.....

” Được, ta phái người đến!”

Cúp điện thoại, hần nghiêm nghị nói:” Ta không thể đợi nữa, có chuyện quan trọng.”

” Xin lỗi.” San San thành thật nói:” Đã làm chậm trễ thời gian của ngài. Cậu ấy hôm nay làm sao vậy.”

” Không sao, chúng ta lần khác bàn lại.”

Bước ra khỏi quán trà, bỗng nhiên một tiếng súng vang lên, bọn vệ sĩ lập tức bảo vệ lão gia tử, San San sợ ngây người, đây là chuyện gì? Cô gặp rắc rối?

Bỗng nhiên nhớ tới mình cũng là vệ sĩ, cứ nhiên nghe thấy tiếng súng lại sợ tới mức run run, không khỏi xấu hổ.

Vội vàng trấn định lại, đi theo một tên vệ sĩ cùng nhau đem lão gia tử hộ tống lên xe.

Xe cấp tốc rời khỏi, lão gia tử mặt âm trầm, sau một lúc lâu mới giãn ra một ít, nhìn San San lấy san nói:” Cô lần đầu gặp tình huống này?”

San San đỏ mặt:” Đúng vậy, tôi thật sự không xứng với công việc bảo tiêu.”

” Không có gì, cô lần đầu tiên có thể trấn định như vậy, đã rất khó rồi. Az, đáng tiếc, ta thật hy vọng cô có tài mà làm việc cho ta.”

San San cúi đầu, không trả lời.

Lão gia tử hướng lái xe nói:” Lập tức đưa ta đến Dao Trì, Trục Thủy đang chờ ta ở đấy!”

San San sửng sốt:” Trục Thủy?”

” Ừ, nó nói nó ở Dao Trì phát hiện cung điện dưới đất, hoài nghi nơi đó cùng nơi Tư Tư bị bắt cóc có liên quan.”

San San lại sửng sốt, thốt ra:” Mặt nạ Hồ Điệp?”

” Cô cũng biết?” Lão gia tử quay đầu nhìn cô.

Cô việc thu hồi về mặt kinh hoàng:” Tôi. Nghe Trục Thủy nói.”

Họ thật sự tìm ra? Vậy Đằng Hải. Không, anh ấy hiện tại đã mất trí nhớ, cho dù thật là anh, hiện tại cũng cùng anh không có liên quan, bình tĩnh, bình tĩnh.

” Lão gia, tôi có thể cùng ngài đến đó được không?”

” Tốt, vậy cùng đến đó.”

Lão gia mang theo San San, còn có mấy tinh anh trong mang hội cùng nhau đến đó.

Quản lý thấy những người này, lão gia tử lại nhân vật lớn như vậy, sợ tới mức không dám cản trở, trực tiếp để họ vào bên trong.

San San nhìn những người mặc áo đen đeo kính râm phía sau, một trận thôn thức, chính mình luôn ghét những người xã hội đen, không nghĩ tới hôm nay lại đi cùng với họ. Nhưng cô thật sự thực lo lắng, bởi vì có liên quan tới Hạo Thiên, cô không thể không lo lắng.

Đi vào thang máy, thấy thân ảnh của Giang Trục Thủy.

Anh thấy San San, cũng sửng sờ nói:” Em như thế nào lại đến đây?”

” Lão gia ở trên đường bị tập kích, em bảo vệ ngài ấy đến đây.” Lấy San San đỏ mặt nói, kỳ thật lão gia tử cũng không cần mình bảo vệ, nhiều vệ sĩ như vậy, cô bắt quá chỉ làm cho hỗn loạn mà thôi.

Lão gia tử hỏi:” Trục Thủy, mang ta vào đó.”

Giang Trục Thủy nhìn San San:” Em cũng lão gia ở lại, bên trong. Anh không biết sẽ có cái gì.”

Lâm Bạc cười nói:” Ha ha, Trục Thủy cậu đã quên, ta cũng từ trong những cái này mà ra, không có việc gì, cậu dẫn đường đi!”

San San vội hỏi:” Em cùng lão gia. Cùng nhau vào.”

Giang Trục Thủy bắt đầu đi:” Được rồi. San San, em theo sát bên người lão gia.”

Đoàn người từng nhóm vào thang máy, đi vào cung điện dưới đất kia.

Lão gia từ một trận sợ hãi than.” Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ta thật không dám tin, ở trên địa bàn của ta, cư nhiên sẽ có một chỗ như vậy.....”

San San cắn chặt răng, cô cảm thấy chỗ này giống như đã từng quen biết, chẳng lẽ là ở trong mộng?

Một đường thật cẩn thận đi tới, bước đến từng cánh cửa, từng căn phòng đều trống rỗng.....

Đang đi tới, bỗng nhiên nghe thấy phía sau có tiếng bước chân, nhóm tinh anh này đều lấy súng ra, nhắm ngay phía sau.

Dần dần, một bóng người đi ra, tất cả mọi người không khỏi rung lớn hai mắt, nhất là San San, bởi vì nơi này, chỉ có một mình cô thấy qua mặt nạ kia!

Đó là một người, một người đàn ông, trên mặt của hắn, mang một mặt nạ hình con bướm!

Mặt nạ giống nhau như đúc!

Lòng của cô đang run, thân thể cứng đờ, quên hô hấp, hai mắt chăm chăm nhìn người kia.....

Hắn từng bước một hướng bọn họ đi tới, Giang Trục Thủy hô to:”Đứng lại!”

Hắn loại tiếp tục hướng phía trước mà đi, người mặc đồ đen hướng dưới chân hắn mà bắn, San San cả kinh nói:”Không được!” Nói xong liền chạy qua.

Giang Trục Thủy liền ngăn cản cô:”San San, em làm gì vậy? Không thể đi qua!”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Án Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Bắt hắn trói lại cho ta

“San San, em làm gì vậy? Không thể đi qua!”

Giang Trục Thủy bắt lấy cánh tay San San, ngăn cô bước lên phía trước.

Play

Current Time 0:01

/

Duration Time 0:01

Remaining Time -0:00

Loaded: 0%

Progress: 0%

0:01

Fullscreen

00:00

Mute

Nhìn ánh mắt nghi hoặc mà khẩn trương, cô giật mình bừng tỉnh, run giọng: “Tôi... Các người không thể nổ súng, còn chưa biết người đó là ai, không thể lạm sát kẻ vô tội.”

“Nhưng hắn ta không chịu dừng lại, trong tay của hắn có súng!”

San San quay đầu vừa thấy, người đó trong tay quả nhiên cầm khẩu súng. Nhất thời cả kinh: “Không cần... Anh đừng lại đây...”

Kết quả người đó lại nâng tay lên, cô hô to: “Không nên!”

Nhóm áo đen cũng giờ súng lên, một tiếng súng vang lên, người đeo mặt nạ kia cổ tay bị trúng đạn, súng rơi trên mặt đất, máu tươi giàn giụa. Nhóm áo đen tiếp tục nổ súng, San San dường như điên cuồng giãy giụa trong tay của Giang Trục Thủy, chạy đến...

.....

“Cậu nói cái gì? San San đang ở bên trong?”

Luật Hạo Thiên tay nắm điện thoại mảnh liệt run run.

“Khôn kiếp!” Anh mắng to một tiếng buông điện thoại, chạy vội đi ra ngoài, lái xe thẳng đến Dao Trì.

San San... không thể xảy ra chuyện... Nếu em đã... Trên đời này không có gì đáng giá để anh luyến tiếc...

Hung hăng cắn mu bàn tay mình, vì sao! Anh muốn chinh phục thế giới này, nhưng cũng không phải lấy đi người con gái anh yêu nhất! Nếu cô chết, anh muốn toàn thế giới này chôn cùng cô!

.....

San San chân bị trúng đạn, đau đến mức ngã nhào trên mặt đất. Lão gia tử liền hô lên: “Dừng tay?”

Giang Trục Thủy chạy lại, đỡ lấy cô.

“San San!”

Cô lại quay đầu nhìn người đeo mặt nạ kia, mọi người xông lên phái trước bắt lấy hắn, giật chiếc mặt nạ trên mặt hắn xuống...

San San máu trong người cơ hồ đều dừng lại, cô sợ hãi nhìn bộ mặt thật của người đeo mặt nạ kia, sợ điều mà cô lo lắng!

Nhưng tháo xuống mặt nạ kia, chuyện cô lo lắng lại không phát sinh, nhưng cô lại càng khiếp sợ hơn.

“A Vũ?”

Giang Trục Thủy kinh ngạc kêu lên, cầm áo của em trai: “Em sao ở trong này? Vì sao lại đeo mặt nạ này?”

San San cũng không dám tin hai mắt của mình, người như thế nào lại là Giang Hằng Vũ?

Giang Hằng Vũ nhìn anh, vết thương trên cổ tay làm cho hắn đau đến muwacs mồ hôi chảy ròng ròng: “Em... Em cũng không biết chuyện gì xảy ra nữa? Giống như ngủ một giấc, đột nhiên trên cổ tay một trận đau nhứt, liền đã tỉnh.”

Giang Trục Thủy hít một hơi lạnh, quay đầu nói: “Lão gia, tôi nghĩ chuyện này bên trong nhất định có hiểu lầm.”

Lão gia tử sắc mặt âm trầm: “Đem Giang Hằng Vũ bắt lại cho ta!”

Người mặc áo đen tuân lệnh, ba chân bốn cẳng đi bắt hắn.

Hắn kinh ngạc, ra sức giãy, hướng của mà chạy. Lão gia tử không hạ lệnh nổ súng, mọi người không dám làm bậy, Giang Trục Thủy cắn răng một cái, liền đuổi theo.

“A Vũ! Em đứng lại cho anh!”

Lúc sắp đuổi kịp, bỗng nhiên từ cửa xuất hiện mấy người trùm đầu, bang bang hai phát súng hướng anh phóng tới, anh lẩn một vòng, mấy người kia liền lôi kéo Giang Hằng Vũ nói: “Đại ca, đi mau, chúng tôi chắn cho người!”

Tro mắt nhìn em trai bị mấy người kia mang đi, Giang Trục Thủy nắm chặt quả đấm hướng mặt đất mà đánh...

Luật Hạo Thiên lái xe, một đường bão táp xuyên qua vô số đèn đỏ, ở trước cửa Dao Trì dừng lại, vừa muốn xuống xe, lại thấy đoàn người lão gia tử đi ra, Giang Trục Thủy công San San, chân cô không ngừng chảy máu...

Anh đau đớn ôm ngực, nhưng cuối cùng nhẹ nhàng thở ra.

Trong phòng hắc ám, Luật Hạo Thiên mạnh đẩy cửa tiến vào, trong phòng vài người đứng lên hô một tiếng: “Đại ca...”

Đang nói chưa xong, liền bị Luật Hạo Thiên đánh một trận.

“Ngu ngốc! Thùng com!” Anh tức giận nói, trong mắt hung thần ác sát, “Các cậu rõ ràng thấy cô ấy đi vào, vì sao không đình chỉ hành động?”

“Đại ca, không được, nếu như đình chỉ, lão già kia sẽ hoài nghi người.”

“Khốn kiếp! Chuyện của tôi không cần các cậu quan tâm! Chỉ cần làm tốt nhiệm vụ của mình là được!”

“Vâng, chúng tôi đã biết.”

Luật Hạo Thiên nhìn bọn họ, đứng ở nơi đó, vù vù thờ phỉ phò.

Lúc này điện thoại của anh rung lên, anh nhận lấy nghe, chỉ nghe Giang Trục Thủy nói: “Luật Hạo Thiên, San San bị thương, ở bệnh viện Lâm thị, anh mau đến đây đi!”

Luật Hạo Thiên cắn chặt răng, trên mặt hung ác thần sắc diệt hết, thanh âm tràn ngập kinh ngạc cùng lo lắng: “Anh nói cái gì? San San bị thương? Sao lại thế này? Cô ấy không phải đi tìm lão gia tử sao? Làm sao có thể bị thương?”

“Một hai câu cũng nói không rõ ràng, anh trước tiên lại đây đi.”

Luật Hạo Thiên vào trong bệnh viện, chạy đến phòng bệnh đặc biệt.

“Đăng Hải!” Nhìn thấy đầu đầy mồ hôi chạy vào, San San giẫy dụa muốn đứng dậy, anh liền chạy tới đỡ cô nằm xuống.

“Đừng nhúc nhích!” Anh vội la lên, cầm tay cô, trong mắt tràn đầy đau lòng cùng tự trách: “San San, đều do anh không tốt, không bảo vệ tốt cho em..”

San San nhìn anh, bỗng nhiên nước mắt rơi ra, hai tay ôm chặt lấy anh: “Không phải lỗi của anh, đều là em không tốt...”

Cô không nên nghi ngờ anh, đơn giản vì một mặt nạ hình con bướm kia mà nghi ngờ anh, cô không phải người vợ tốt!

Nhưng khi đó cô thật sự rất sợ hãi, liều lĩnh xông lên, lúc ấy trong đầu rất loạn, cái gì cũng không biết, chỉ biết là anh không thể chết được!

“Đăng Hải... Em rất vui, còn có thể gặp lại anh...”

Anh nhẹ nhàng vỗ lưng của cô, ôn nhu nói: “Chân còn đau không?”

“Đau...”

Không biết sao, cô là người con gái kiên cường, nhưng lúc này lại nhịn không được muốn hướng anh làm nũng.

Anh hôn nhẹ hai gò má cô: “Vậy hiện tại?”

Mặt của cô đỏ lên: “Không đau.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Đau lòng

Luật Hạo Thiên cúi đầu xuống nhìn, nhìn băng gạc ở chân San, nói không nên lời, cảm thấy đau lòng.

“Sau này anh không bao giờ... cho em rời khỏi anh nữa, anh đảm bảo sẽ không làm em bị tổn thương, bất kể điều gì! Anh đảm bảo!”

San San cảm giác được thân thể anh hơi có chút run rẩy, cho dù chính anh bị thương cũng sẽ không sợ hãi như thế, cô không khỏi một trận xúc động lại có chút mắc cỡ.

“Thực ra... cũng không thấy đau nữa, bác sĩ vừa nãy giúp em lấy đầu đạn khử trùng và băng lại rồi, thoa rất nhiều thuốc tê nữa, em cảm thấy ngay cả chân cũng mất cảm giác, bây giờ không một chút đau.”

“Nhưng mà lòng anh đau.” Tay anh nhẹ nhàng đụng vào băng gạc, không dám dùng sức, nhẹ nhàng mà vuốt ve.

“May là không thương tổn đến đứa nhỏ.”

“Không, em trước tiên phải lo cho bản thân trước.” Anh vội la lên: “Mạng của em so với tiểu súc sinh quý giá hơn sao có thể so sánh được!”

Cô sùng sốt nói: “Nói bậy! Con chúng ta còn nhỏ là tiểu súc sinh vậy anh thành cái gì?”

Anh cười nhẹ, ôm chặt cô.

San San, nếu như em biết những chuyện anh làm, còn có thể nguyện ý sinh con cho chúng ta sao?

.....

“Cha, người tìm con chuyện gì?”

Lâm Tư Tư đi xuống lầu, Lâm Bạc vung tay lên cầm cái mặt nạ con bướm ném về phía trước mặt cô.

“Nhìn cho kỹ cái vật này, con có nhận ra không?”

Lâm Tư Tư nhìn chăm chú không khỏi cảm thấy run sợ, sắc mặt trắng bệch ngả ra phía sau: “Không... không cần lại đây.”

Lão gia tử đi ra phía trước, cầm mặt nạ lên đưa trước mặt con gái: “Con nhìn kỹ, có đúng người mang mặt này hại con hay không?”

Lâm Tư Tư căn bản không dám nhìn, vừa khóc vừa ra sức gạt đầu: “Đúng.. là hắn, chính là tên ác ma... người xấu.”

Lão gia tử mặt trầm như nước: “Vậy con có biết tên ác ma là ai không?”

Lâm Tư Tư ngẩng đầu, hơi mất mủm nói: “Là ai?”

“Ta thật khó tin, hắn chính là em trai Giang Trục Thủy, Giang Hằng Vũ!”

Lâm Tư Tư khiếp sợ nói: “Là hắn?”

“Không!” Giang Trục Thủy bất thành linh đi đến: “Lão gia tử, con nghĩ đó là một sự hiểu nhầm.”

“Hiểu nhầm?” Lão gia tử tức giận nói: “Hiện tại người cùng tang vật đây, cậu còn dám nói hiểu nhầm sao? Thu mua cổ phần Lâm thị tại Pháp cũng là hiểu nhầm sao? Ta đi ra ngoài nửa đường có người ám sát ta vậy đây cũng là hiểu nhầm?”

“Lão gia... người đang nói gì?” Giang Trục Thủy về mặt không tin nhưng lại kiên định nói: “Lão gia, A Vũ nó là một đứa trẻ đơn thuần, tôi dùng tính mạng đảm bảo, nó tuyệt đối không làm những chuyện như vậy! Huống chi, nó trước giờ ở nước ngoài, không có mặt ở trong nước.”

“Nó đã sớm về nước, cậu biết không? Cậu cái gì cũng không biết!” Lão gia tử thở phì phò nói: “Trục Thủy, ta tin tưởng nhân phẩm cậu, nhưng mà em trai cậu... Hừ, cậu hiện tại lựa chọn đi theo ta, hoặc cùng với em trai cậu đối phó ta.”

“Lão gia...”

Giang Trục Thủy vẫn muốn nói cái gì đó, lão gia tử đã khoát tay ngăn lại, trở về phòng nghỉ ngơi.

Anh nhìn lên cầu thang, ngồi xuống cả người run run, Lâm Tư Tư đi tới nhặt cái mặt nạ lên.

“Không nghĩ tới tôi lớn như vậy nhưng vẫn không hiểu lòng dạ con người, kết quả cuối cùng dĩ nhiên là như vậy... Tôi muốn bắt người, nhưng người đó là em trai mình, tôi cảm thấy thật hài hước, buồn cười, đây là ông trời trừng phạt tôi sao?”

Anh xoay người, Tư Tư nắm lấy tay anh: “Anh thực sự muốn giúp em trai anh sao?”

Anh cười gượng nói: “Tôi còn có sự lựa chọn sao? Nó là em trai duy nhất, người thân duy nhất tôi yêu thương!”

Đúng vậy, nó là người thân duy nhất, hai anh em từ nhỏ sống nương tựa vào nhau yêu thương nhau, anh không tin nó còn ai tin nó!

Anh nghĩ tới Tiết San San.

Giang Trục Thủy đi tới bệnh viện ngay lúc đó, San San đang cùng Luật Hạo Thiên ở trên giường để cho Hạo Thiên dứt com.

San San cười nói: “Em chân bị thương không phải tay, không cần anh dứt com cho em!”

“Không! Anh muốn dứt cho em!” Anh cố chấp vừa nhìn cô một cách yêu thương.

Một màn yêu thương đó được Giang Trục Thủy nhìn trong mắt khiến trong lòng anh một trận co rút. Quay người lại, anh hít thở sâu điều chỉnh lại cảm xúc bản thân, không nghĩ muốn đến thăm cô nhưng lại gây cho chính mình một trận hỗn loạn.

Điều chỉnh tâm tình tốt lên một chút, anh gõ cửa.

Luật Hạo Thiên quay đầu lại thấy, anh cau mày nói: “Anh tới làm gì? Ở đây không chào đón anh!”

San San vội nói: “Trục Thủy, mau vào đi.”

Giang Trục Thủy do dự đi đến, Luật Hạo Thiên sắc mặt u ám đứng ở một bên.

“Tìm được A Vũ chưa?” San San hỏi.

“Chưa.” Anh phe phẩy đầu: “San san, anh muốn được nói chuyện một mình với em.

San San sững sốt thoáng nhìn Luật Hạo Thiên: “Đằng Hải, em muốn ăn tuyết lê.”

“Được, anh đi mua.” Luật Hạo Thiên liếc mắt nhìn Giang Trục Thủy một cái không nói gì, xoay người đi ra ngoài. Anh hiểu rõ San San muốn anh ra ngoài, kỳ thực anh không nghe cũng biết Giang Trục Thủy muốn cùng cô nói cái gì.

Không quan trọng, anh hiện tại nói cái gì cũng không có ích, bọn họ anh em đã lâu chưa gặp mặt.

Giang Trục Thủy ngồi trước giường bệnh, nhìn băng gạc dưới chân San San cúi đầu nói: “Xin lỗi...”

“Không sao.”

“Thế nhưng, em trai anh không có liên quan gì...” Anh đột nhiên ngẩng đầu nhìn cô: “Em lúc đó vì sao lại bước tới? Em... chẳng lẽ biết người đó là A Vũ?”

San San trong lòng hoảng hốt, không biết trả lời như thế nào: “Em... Em cho rằng... cảm thấy hình dáng người đó... có chút quen thuộc.”

“San San, em nhìn anh, thành thật nói cho anh biết.” Giang Trục Thủy dịu vai cô, nhìn vào trong mắt: “A Vũ về nước, em có biết hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Em đang thương hại anh sao?

Giang Trục Thủy hỏi: “A Vũ về nước, em có biết hay không?”

San San cả người run lên, cúi đầu: “Xin lỗi.. cậu ấy không cho em nói với anh.”

“Vì sao?”

“Cậu ấy nói anh không đồng ý cho cậu ấy về, cậu ấy sợ anh...”

“Cái thằng ngốc này!” Giang Trục Thủy tức mà mắng: “Có chuyện gì sao không thể nói với anh biết chứ! Anh là anh trai nó mà!”

San San hiểu anh đau lòng, nhẹ nhàng nắm tay anh: “Trục Thủy, đừng giận nữa, cậu ấy cũng không muốn làm anh tức giận đâu.”

“Nhưng còn bây giờ thì sao! Chuyện không ra đầu cả, nó và lão gia trở nên bất hòa, lẽ nào anh không thể tức giận sao?”

“Trục Thủy... anh đừng như vậy!”

Cô chặt vật khuyên anh, nhìn hai mắt có hơi hơi hồng lên, ngày trước là một người đàn ông ôn nhu như ngọc, thông minh nhạy bén với mọi chuyện, hiện nay trong lòng Trục Thủy rối loạn thống khổ không chịu được.

“Xin lỗi, đều là em không tốt, em không nên gạt anh. Em vốn muốn thu xếp chuyện hiểu lầm giữa cậu ấy và lão gia cho ổn thỏa thì khuyên cậu ấy quay về, không nghĩ tới... xảy ra chuyện như vậy.”

“Nó và lão gia trong lúc đó có hiểu lầm gì?”

“Chính là lần trước đại thiếu gia đi Pháp điều tra về chuyện cổ phần công ty bị mua, thiếu gia hoài nghi chuyện đó cùng A Vũ có liên quan.”

“Điều đó không có khả năng.”

“Em cũng không tin.”

“Chuyện lớn như vậy sao em lại không nói với anh?”

“Lão gia nói sẽ điều tra lại, liền tiếp theo chuyện anh cùng Tư Tư kết hôn, em nghĩ lão gia bất kể thế nào cũng sẽ tin tưởng anh...”

“Đừng nói nữa...” Giang Trục Thủy cúi đầu xuống, nhắm mắt lại, “Tất cả mọi thứ đều đã muộn rồi, hiện tại anh phải rời khỏi Lâm gia...”

“Không nghiêm trọng như vậy chứ?” San San vội la lên: “Anh cùng lão gia giải thích rõ ràng nguyên nhân, lão gia từ không phải là người hồ đồ, ông ấy sẽ hiểu!”

“Giải thích điều gì? Nhiều điều bất lợi hướng về A Vũ, anh là anh trai của nó cũng không thể tránh liên quan” Anh thản nhiên nói. “Chẳng qua chỉ là rời đi, cũng không còn điều gì tiếc nuối, chỉ là anh bây giờ còn chưa tìm được A Vũ, không biết nó ra sao...”

“Trục Thủy...” San San bỗng thấy anh từ thân thiện không được mất uơu ướn.

“Em đang thương hại anh đó sao?” Anh bỗng nở nụ cười, “Đừng thương hại anh, có phải bây giờ trông anh rất sa sút phải không?”

“Không!” Cô trừng mắt nhìn anh: “Bất luận cái gì, khi nào, Trục Thủy cũng không phải là người dễ bị sa sút.”

Anh nở nụ cười: “Có những lời này câu em là đủ rồi.”

Anh xoay người rời đi, cô vội vàng ngăn lại: “Chờ một chút! Trục Thủy, mặc dù em biết anh không phải là người ỷ vào Lâm gia, nhưng em cũng không muốn anh cùng bọn họ ra như vậy... Lão gia và đại thiếu gia đều là người tốt, tại sao không cùng họ ngồi xuống cùng nhau nói chuyện chứ?”

Anh thở dài: “Anh hiện tại bây giờ đúng là lực bất tòng tâm.”

“Em cùng anh đi, chúng ta cùng tới gặp lão gia!”

San San nói, vùng vẫy ngồi dậy, Giang Trục Thủy vội ngăn lại: “San San, chuyện này em không cần lo!”

“Em không thể không lo, anh và A Vũ đều là bạn em, đại thiếu gia cũng là bạn em, em không thể mở mắt nhìn mọi người bất hòa, xích mích!”

“Không được, em hiện tại ra bộ dạng này, còn đi đâu chứ?”

Hai người đang giằng co, Luật Hạo Thiên đang cầm tuyết lê đi đến: “San San, em muốn làm gì?”

“Đăng Hải...” San San như muốn khóc nói: “Em muốn đi tìm lão gia, em phải nói chuyện với ông ấy, A Vũ là người vô tội.”

Luật Hạo Thiên không nói câu nào, đem tuyết lê đặt trong tay cô: “Trước tiên, ăn cái này đã.”

.....

Giọng điệu nhàn nhạt, mặt không chút cảm xúc, San San sợ anh giận vội vàng cầm cái ly một hơi.

Anh nhìn cô một cái hỏi: “A Vũ là ai?”

“Là một người bạn tốt của em.”

“Tốt như thế nào?”

Giọng nói của anh như đang hỏi tội phạm, San San thấy không thể chối cãi, nhưng không giả dối đáp lại: “Rất tốt, khi em không có nhà để ở cậu ấy đã cho em ở nhờ, lúc đó cậu ấy đúng là người bạn tốt”

“So với anh có bằng không?”

Cô ngây người, Giang Trục Thủy nhìn không được kéo anh: “Luật Hạo Thiên, anh đừng quá đáng.”

“Tôi hiện tại đang nói chuyện với vợ tôi, Giang Trục Thủy, mời anh ra ngoài cho.”

Cái biểu hiện này của anh giống hệt năm đó ở cô nhi viện chính là Đăng Hải, cao ngạo lạnh lùng như vậy.

San San ngơ ngác nhìn anh...

Hai người đàn ông ánh mắt giao nhau, phảng phất như muốn tóe lửa.

“Luật Hạo Thiên, anh không nên ăn hiếp cô ấy.”

“Cô ấy là vợ tôi, tôi đối với cô ấy như thế nào, không cần anh quan tâm.”

“Tôi là bạn của cô ấy, cũng là luật sư đại diện, luật hôn nhân yêu cầu vợ chồng bình đẳng, Luật Hạo Thiên, hành vi này của anh thuộc về bạo lực gia đình! Tin hay không tôi sẽ đem chuyện này kiện anh lên tòa án?”

Trong phòng mùi thuốc súng lan mạnh mẽ, San San vội vàng khuyên nhủ: “Trục Thủy đừng... ngày hôm nay trước cứ như vậy đi, ngày mai em tìm anh. Anh đi trước đi!”

“Nghe thấy không?! Cô ấy kêu anh đi!” Luật Hạo Thiên lạnh lùng nói.

Giang Trục Thủy nhìn San San nói: “Không được, anh ta đối với em như thế này, anh làm sao yên tâm được..”

“Em không sao!” San San lập tức ôm lấy cánh tay Hạo Thiên: “Bọn em rất tốt, anh ấy chỉ hay nói đùa thôi, anh không cần xen vào, đi tìm A Vũ trước đi”

Giang Trục Thủy trầm mặc nhìn San San một lúc, thật sâu trong ánh mắt có nhiều lời muốn nói.

“Tốt lắm, anh đi, có chuyện gì gọi điện thoại cho anh.”

Anh không quay đầu lại, tiêu sái bước đi, ở lại có ý gì đâu chứ? Luật Hạo Thiên nói không sai, bọn họ mới chính là vợ chồng chân chính, anh chẳng là cái gì cả.

Giờ khắc này, anh bỗng nhiên hiểu được chính mình thua như thế nào? Anh yêu một đứa em trai, một người phụ nữ, nhưng không thể nắm được...

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Khóa cửa lại

”Đăng Hải, anh vừa rồi làm sao vậy? Thật hung dữ!”

San San cầm lấy tay Luật Hạo Thiên, cẩn thận hỏi.

”Anh có sao?” Anh hỏi lại, dừng một chút còn nói thêm” Thực xin lỗi, anh vừa rồi thấy em cùng cái tên họ Giang kia ở cùng một chỗ anh liền không có biện pháp tinh táo lại.”

Ngón tay thô lệ nhẹ nhàng xẹt qua khuôn mặt cô, nhẹ giọng nói:” Vừa rồi có dọa em hay không?”

Cô gạt đầu:” Bộ dáng của anh vừa rồi rất dọa người.”

Bàn tay anh nhẹ nhàng vuốt ve đầu cô:” Về sau sẽ không như vậy, nhưng em cũng phải cam đoan về sau không cùng tên họ Giang kia nói chuyện nữa.”

”Đăng Hải!” San San nhú mày nói:” Anh ấy là bằng hữu của em.”

”Cho nên ở trong lòng em, bằng hữu của em quan trọng hơn anh, phải không?”

”Sao có thể nói như vậy?” San San ủy khuất nói.

”Không được, nhất định phải trả lời.” Sắc mặt của anh nghiêm túc.

Cô sợ nhất vẻ mặt của anh như thế:” Được rồi, anh quan trọng nhất.”

”Một khi đã như vậy, theo anh đi, rời khỏi chỗ này.”

”Không được. Hiện tại xảy ra nhiều chuyện như vậy, em sao có thể đi được?”

”Nói cho cùng, em vẫn nhớ thương anh em nhà họ Giang, bọn họ cuối cùng so với anh quan trọng hơn!” Anh mặt mày nhú lại, cô hận không thể đưa tay vuốt đôi mi đó.

”Không phải.....” Cô gấp đến độ muốn khóc, cô muốn nói cho anh, sự tình không phải như anh nghĩ như vậy, cô yêu anh, nhưng cô không thể mất đi

bằng hữu. Cô có thể vì bằng hữu mà lưu lại, nhưng cô có thể vì anh mà đi tìm chết!

Nhưng nói như vậy, cô vô luận như thế nào cũng nói không nên lời, cô chỉ có thể mắt rung rung nhìn anh.

”Az.....”

Anh thờ dài, một tay kéo cô vào trong lòng.”Được rồi được rồi, tỳ em vậy, mặc kệ đối anh yêu như thế nào, anh đối với em cũng vẫn tùy chung như trước. Ai bảo anh nợ em.....”

”Đằng Hải.....”

Cô thấp giọng nức nở, ôm chặt lấy thắt lưng anh, dựa vào anh, khóc ướt áo somi của anh.

”Được rồi, anh không trách em.” Anh cau mày, vuốt đầu cô.” Anh cũng nhượng bộ như vậy rồi, em còn khóc cái gì? Người chịu ủy jhuaats là anh mới đúng?”

Cô lại khóc càng hung, hai tay gắt gao ôm anh, hạ thấp thanh âm nói.”Đằng, Đằng Hải..... Đi khóa cửa lại?”

Anh sùng sốt.”Làm gì?”

Mặt cô đỏ lên như ánh nắng chiều.”Anh..... Anh cúi xuống.....”

Lúc anh cúi đầu, cô vươn tay ôm cổ anh, dâng lên môi thơm của mình.

Anh tiếng hít thở dần dần nặng.”Đây là em câu dẫn anh.....” Ngăn hai tay cô, anh tùy ý hôn xuống, trên da thịt non mềm hiện lên đóa hoa đỏ ửng.....

Cô chìm đắm trong lòng anh, thấp giọng nói.”..... Nhẹ một chút, đừng làm thương đứa nhỏ.....”

.....

Giang Hằng Vũ nhìn người cứu hấn ra.”Các người là ai? Vì sao cứu tôi?”

Lại nhìn xung quanh căn phòng.”Nơi này là chỗ nào? Các người mang tôi tới chỗ này làm gì?”

Lúc này một cái tên cao to đứng lên.”Tiểu tử cậu sao lại vô nghĩ như vậy! Bọn bây, bắt nó trói lại!”

Vài người ba chân bốn cẳng chạy lên trói hấn, hấn tự nhiên liều mạng giãy dụa, đụng tới vết thương trên tay, đau đến một trận kêu rên.

”Đừng kêu! Vừa thấy cậu là kẻ ăn chơi trác táng, một chút đau khổ cũng chịu không được, các người lại băng bó vết thương cho nó!” Tên cao to nói, mấy người khác liền chạy vào, thô lỗ băng vết thương cho hấn, hấn đau đến mức cơ hồ muốn hôn mê bất tỉnh.

”Các người..... Rốt cuộc là loại người nào?” Hấn cắn răng hỏi.

”Tiểu tử cậu còn dám hỏi nữa sẽ đánh gãy một chân! Ở yên chỗ này đi, lúc cần nói sẽ nói cho cậu!”

Vài tên cao to rời khỏi, cửa phòng bị khóa trái.

Giang Hằng Vũ suy yếu bị trói ở góc tường, nhớ lại chuyện ngày hôm nay.

Buổi sáng nhận được điện thoại của San San liền rời khỏi, vừa ra khỏi cửa đã bị người đánh bất tỉnh, lúc tỉnh lại đã thấy mình nằm trên đất, cánh tay bị thương, còn có anh trai, San San, còn có người Lâm gia, đều ở nơi nào.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, hấn hoàn toàn không biết gì cả.

Nhưng hấn biết rằng, nhất định là có người muốn hại hấn!

Không được! Hấn phải nghĩ biện pháp đi ra ngoài! Hấn không thể ở chỗ này chờ chết!

Hấn gian nan đứng lên, bắt đầu tìm kiếm bốn phía, lại tìm không thấy vật gì sắc bén, cửa đóng chặt, hấn nên làm thế nào để thoát đây?

San San ở lại bệnh viện một ngày, liền nháo đòi xuất viện.

Luật Hạo Thiên ngồi lên xe đến Lâm gia, Luật Hạo Thiên mở cửa, ôm cô xuống xe.

”Em có thể tự đi được.” Cô nói.

” Em làm như vậy anh sẽ mang em về nhà.” Anh cường thế uy hiếp cô, cô đành phải ngậm miệng, tùy ý anh cống vào phòng khách.

Lão gia từ hỏi:” San San, cô bị thương, sao lại tới đây?”

” Lão gia, nếu không phải có chuyện cấp tốc, tôi sẽ không đến quấy rầy ngài.”

” Cô vì chuyện của Hằng Vũ mà đến?”

” Vâng, tôi hy vọng ngài cô gắng nghe tôi nói vài câu.”

Lão gia từ trầm tư một lát:” Được, cô nói đi.”

San San cắn chặt răng:” Lão gia, lúc trước đại thiếu gia tra ra chuyện Giang Hằng Vũ tư mua cổ phiếu Lâm gia, ngài không phải cũng nghi ngờ sao? Vì sao chuyện ngày hôm qua ngài không thể tỉnh táo lại suy nghĩ một chút?”

” Đúng vậy, ngày hôm qua chuyện rất đúng lúc, tôi thay Giang Hằng Vũ hẹn ngài, kết quả liền bị phục kích, sau đó đến Dao Trì, liền thấy được mặt nạ Hồ Điệp của hắn. Nhưng ngài có nghĩ tới hay không, việc này rất trùng hợp? Nếu cậu ấy thật là người phía sau mọi chuyện, vì sao lại dễ dàng đeo mặt nạ đến đó?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Công tử Hồ Điệp chân chính

Lão gia từ trầm ngâm một lát, nhìn Tiết San San:” Cô nói, có người cố ý bố trí, làm cho ta cùng Giang gia tương tàn lẫn nhau?”

San San còn thành thật nói:” Tôi không dám suy đoán lung tung, nhưng tôi tin rằng Giang Hằng Vũ tuyệt đối sẽ không làm ra loại chuyện này, hy vọng lão gia ngài xem xét lại, không nên dễ dàng nghi oan cho người vô tội.”

” Vì sao cô tin tưởng cậu ta như vậy?”

” Nếu lão gia tin tôi, tôi liền tin tưởng cậu ấy.”

Lâm Bạc cẩn thận nhìn cô, cặp mắt kia lờ lờ tỏa sáng, tựa như ngày thường.

Lại nhìn cô bên cạnh Luật Hạo Thiên, tầm mắt của hắn giống như không rời San San, giống như thế giới này cũng chỉ có một mình cô. Luật Hạo Thiên trước kia không phải như vậy, mặc kệ bất luận trước kẻ nào, nó đều che giấu cảm xúc của mình, thế cho nên không ai có thể hiểu được nội tâm của nó.

” Hạo Thiên, cậu cảm thấy như thế nào?” Hắn nhìn anh hỏi.

Luật Hạo Thiên như cũ không chuyển mắt nhìn San San, San San liền đẩy anh, thấp giọng nói:” Đằng Hải, lão gia gọi anh đấy!”

Anh lúc này mới không cam lòng dời ánh mắt, thần nhiên nhìn lão gia từ:” Ngài hỏi tôi điều gì?”

” Quên đi.” Lão gia từ nghĩ, nó đại khái thật sự đã mất trí nhớ.

Hắn từng hoài nghi nó, cảm thấy nó không phải thật sự mất trí nhớ, nhưng hiện tại xem ra, hắn chắc đã hiểu lầm nó.....

” San San, ta sẽ cân nhắc lời cô nói, bất quá cô cũng phải thay ta khuyên nhủ Trục Thủy, Lâm gia vẫn cần nó, hy vọng nó không vì chuyện của em trai mình, cứ như vậy đem tình nghị nhiều năm giữa hai nhà mà vứt bỏ.”

” Tôi sẽ thử.”

San San rất cao hứng, lão gia từ nghe đề nghị của cô.

Rời khỏi Lâm gia, vẫn là Luật Hạo Thiên cõng cô lên xe, cô nhìn không được hưng phấn mà nói:” Đằng Hải, anh nói chuyện của Lâm gia giải quyết được không?”

” Anh làm sao mà biết.” Anh đạm mạc trả lời.

San San như bị hắt một gáo nước lạnh, cảm xúc thấp xuống:” Đằng Hải, anh đừng lạnh lùng như thế, bọn họ là bằng hữu của em, đối với anh cũng có cơ

hội để anh kết giao bằng hữu!”

Luật Hạo Thiên thân thể cứng đờ một chút, thấp giọng nói:” Anh chỉ có em là đủ rồi.”

San San, em có nhiều bằng hữu như vậy, mà anh lại chỉ có em

Cho nên, em nhất định đừng rời xa anh, em rời xa anh, anh không biết mình sẽ sống như thế nào.....

Khi San San tìm được Giang Trục Thủy, anh cũng đang điên cuồng mà đi tìm em trai mình.

” Trục Thủy, anh về Lâm gia đi, A Vũ để cho em tìm ”

” Không được. Chân của em. Anh không thể để cho một người con gái bị thương chịu tội cho anh, em mau về nhà nghỉ ngơi đi.”

San San lắc đầu:” Hiện tại Lâm gia cần anh, lão gia nói không ngại quan hệ của anh cùng A Vũ, hơn nữa anh cũng không tin A Vũ là người đứng phía sau đối nghịch với Lâm gia sao? Một khi đã như vậy, vì sao muốn rời khỏi Lâm gia?”

Anh hít một tiếng:” Em không rõ, không tìm được A Vũ, anh cũng không thể trở về.”

” Được, em đây cùng anh cùng nhau tìm ”

” San San.” Nhìn cô khắp khiêng về phía trước đi đến, lòng anh như đao cắt, nhưng lại cảm thấy rất ấm áp.

Tay đỡ cô lại:” Được rồi, anh thua.”

Kỳ thật anh biết cứ tìm kiếm như vậy cũng không có kết quả gì, anh chính là nhất thời khí phách mới làm chuyện vô vị như vậy. Nhưng anh không thể để cho cô cùng anh cùng nhau chịu khổ.

San San nở nụ cười:” Mau trở về thôi, Tư Tư còn đang chờ anh!”

Giang Trục Thủy về tới Lâm gia, mà lúc này Giang Hằng Vũ lại ngã vào một căn phòng hắc ám, miệng vết thương còn đang nhiễm trùng, cả người nóng lên, hấp hối.

Bỗng nhiên cửa mở ra, ánh sáng chói mắt chiếu vào, một nam nhân cao lớn đứng ở cửa, trên người bị ánh sáng vây chung quanh.

” Anh. Là ai?” Giang Hằng Vũ hữu khí vô lực nói.

Nam nhân chậm rãi đi đến, trên mặt mang mặt nạ hình con bướm.

” Là anh.” Ngón tay hắn chỉ người đó:” Thì ra anh hãm hại tôi, làm cho tôi trở thành người chết thay cho anh?”

” Không sai, không có cậu thay tôi, cái lão gia kia làm sao có thể thả lỏng cảnh giác? Lâm Giang hai nhà lại làm sao có thể phản bội nhau?”

” Anh thật hèn hạ. Anh rốt cuộc là ai! Anh dám tháo mặt nạ xuống cho tôi không?”

” Dù sao cậu không có khả năng ra ngoài, cho cậu thấy cũng chẳng sao?”

Nam nhân mặt nạ nói, nâng tay, chậm rãi tháo mặt nạ ra.

Hé ra khuôn mặt tuấn mỹ vô trù lạnh như băng như tuyết, dưới ánh sáng mặt trời, như vậy tà nịnh, như vậy yêu dị.

Giang Hằng Vũ kinh ngạc (kinh ngạc + ngây ngạc), tròng lớn hai mắt, thì thào kêu lên:” Luật Hạo Thiên.”

Luật Hạo Thiên mỉm cười, như yêu hoa nở rộ:” Cậu không ngờ phải không?”

” Tôi. Tôi thật sự là không ngờ, không ngờ sẽ là anh!”

Luật Hạo Thiên tiến lên hai bước, cầm lấy áo của:” Cậu không nên kinh ngạc? Cậu trước mặt San San nói tôi cái gì, đừng cho là tôi không biết.”

Ánh mắt của anh lạnh như băng như hàn.

Giang Hằng Vũ kinh ngạc:” Anh. Nghe lên chúng tôi nói chuyện?”

” Cậu bây giờ không có quyền nói vấn đề này, Giang Hằng Vũ.”

” Anh. Anh thật biến thái, anh độc chiếm cô ấy!”

Luật Hạo Thiên nở nụ cười:” Cậu vẫn nên tự lo cho mình đi, San San là người quan trọng nhất với tôi, tôi đương nhiên sẽ xem cô ấy như bảo bối, điều

này còn chờ cậu quan tâm sao?”

”Luật Hạo Thiên, tôi nghĩ không đến anh lại là người như vậy! Anh thật hèn hạ! San San nếu biết âm mưu của anh, cô ấy sẽ đau lòng!”

”Cậu yên tâm, ngày nào đó vĩnh viễn sẽ không đến, cô ấy vĩnh viễn sẽ không biết, bởi vì cậu, vĩnh viễn sẽ không rời khỏi cửa này!”

Luật Hạo Thiên âm ngoan nhìn hấn:”Cậy sợ sao? Sớm biết rằng có ngày như vậy, cậu không nên trở về, không nên trêu chọc San San, nếu không phải cậu, tôi cùng San San đã sớm rời khỏi nơi này, chỉ có thể giới của hai chúng tôi! Tôi muốn cậu phải trả giá cho những gì mình làm!”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Bà xã thật tốt bụng

”Tôi muốn cậu phải trả giá cho những gì mình làm!”

Luật Hạo Thiên trầm giọng nói, tiến lên từng bước, một cước đạp vào ngực Giang Hằng Vũ:”Tôi không thích các người ở chung với nhau, từ lúc ở trường học, tôi đã muốn cậu biến mất. Tôi vốn định tha cho cậu, muốn trách thì trách cậu vì sao lại trở về!”

Giày của anh ở trên ngực hấn mà dày vò, hấn thống khổ, trên trán từng giọt mồ hôi rơi xuống.

Anh vẻ mặt hèn mọn:”Bằng hữu? Tôi cũng không tin trên đời này còn từ này nữa! Nhưng cô ấy lại tin, không có biện pháp, tôi vẫn không thể giết cậu, bởi vì tôi giết cậu, cô ấy nhất định sẽ đau lòng, cô ấy nói, cậu là bằng hữu tốt nhất.”

Trầm ngâm một lát, anh hướng ra phía ngoài hô:”Mau gọi bác sĩ đến, chữa trị cho cậu ta!”

”Tôi không cần anh cứu!” Giang Hằng Vũ vùng vẫy nói:”Tôi không cần người như anh thương hại.”

”Cậu cho rằng tôi thương hại cậu?” Luật Hạo Thiên cười nói:”Nói cho cậu, cậu trong mắt tôi chỉ là một con kiến, tôi muốn giết thì giết, muốn lưu lại thì lưu lại! Cậu có cốt khí kia, hay là chờ cậu xuống đó rồi nói sau!”

Anh nói xong hừ một tiếng xoay người đi ra ngoài, một lát sau, bác sĩ đến đây, ba chân bốn cẳng chữa trị cho hấn.

”San San, để cho anh nghe tiếng của đứa bé.”

Luật Hạo Thiên cùng San San ngồi trên sofa, ăn hoa quả, xem tivi, Luật Hạo Thiên bỗng nhiên đưa ra yêu cầu vô lý.

San San liếc mắt:”Em chính mình còn chưa nghe được, vậy thì sao anh nghe được!”

”Cũng đã hơn ba tháng rồi, như thế nào lại không nghe được, cho anh nghe một chút đi, xin đấy, bà xã.”

San San bị anh chọc cười:”Được rồi, tùy anh vậy!”

Luật Hạo Thiên vươn tay, chạm lên bụng bằng phẳng của cô sờ tới sờ lui.

”Rất ngứa.” Cô cười khanh khách đẩy tay anh:”Đừng nháo!”

Anh kinh ngạc, không chuyển mắt nhìn chăm chăm bụng của cô:”Nơi này bằng phẳng như vậy, căn bản nhìn không ra bên trong có đứa nhỏ, bà xã, em thật sự mang thai sao?”

”Vô nghĩa!” Cô liếc mắt, cho dù y học kiểm tra sai lầm, nhưng cũng đã tới ba tháng, còn có thể sai sao?

”Thật thần kì.” Anh lại đưa tay sờ lên, cô muốn lấy tay anh ra, lại nghe anh nói:”Đừng nhúc nhích! Anh cảm giác được!”

”Thật vậy chăng?” Cô cũng rất hưng phấn, cũng đưa tay sờ. Anh lại cười nói:”Lừa em đấy, anh cái gì cũng chưa nghe.”

”Đáng ghét!” Cô cầm lấy gối đánh anh, anh đưa tay tiếp được:”Được rồi anh lại nghe một chút.”

Anh dựa vào trên đùi cô, đem lỗ tai đặt lên bụng cô, tóc anh mềm mại lam cho cô hơi nhột, đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve đầu của anh, cô cười dạt dào.

Nếu không phải chuyện của Giang Hằng Vũ còn chưa giải quyết, cô thật sự muốn cùng anh rời khỏi, cuộc sống vô tư chỉ có hai người.

Anh đột nhiên hỏi: "San San, nếu đứa nhỏ được sinh ra, em sẽ yêu thương đứa nhỏ mà không thương anh?"

Cô sùng sốt, cười nói: "Làm sao có thể, hai người đều là người em yêu nhất."

"San San, em không biết là em rất tốt bụng sao?"

"Cái này sao gọi là tốt bụng? Em yêu chồng và con của mình chẳng lẽ sai sao?"

"Vậy anh em nhà họ Giang cùng anh em nhà họ Lâm thì sao?"

"Bọn họ đều là bằng hữu!"

"Anh không thích em đối với ai cũng tốt như vậy, anh chỉ hy vọng em đối tốt với một mình anh thôi."

"Đằng Hải, anh là đàn ông, ý nghĩ phải thoáng một chút." Tay cô nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc mềm mại của anh. "Em biết, em và anh đều là cô nhi, từ nhỏ không nhận được tình thương, nhưng cũng không vĩnh viễn bị cô độc."

"Chúng ta không có quyền lựa chọn thân thế, nhưng chúng ta có quyền lựa chọn cuộc sống sau này như thế nào, Đằng Hải, tin em, chỉ cần anh nghĩ thoáng một chút, anh cũng sẽ có rất nhiều bằng hữu, thế giới của anh cũng sẽ tràn ngập tình yêu, anh sẽ không bị cô độc....."

Cô sâu kín nói xong, cảm giác được trên đùi mình dần dần ướt đầm một mảnh, đó là..... nước mắt của anh sao?

"San San, nếu chúng ta chưa từng tách ra, thì tốt biết bao."

"Đằng Hải....."

"Anh rất tệ phải không, em không thích anh phải không?"

"Làm sao có thể? Bất luận anh là dạng người như thế nào, tình cảm của em đối với anh cũng không thay đổi."

"Nếu anh là người xấu?"

"..... Em đây cũng tốt, thử đi yêu một người xấu." Cô cắn răng nói, nhớ tới ngày trước anh vẫn là Luật Hạo Thiên, anh khi dễ cô, lăng nhục cô, nhưng cô lại vẫn không chịu thua kém yêu anh.

Có lẽ anh chính là mục tiêu của cô, bất kể đi tới chỗ nào, bất kể tách ra bao lâu, cô thủy chung trốn không thoát vận mệnh ban cho cô người đàn ông này.....

Mỗi một ngày qua đi, Giang Hằng Vũ vẫn không tìm được.

Đối với chuyện Giang Hằng Vũ mất tích, lão gia trong lòng vẫn có thắc mắc, cho nên vẫn không dám đem quyền lực giao cho Giang Trục Thủy.

Vì thế tập đoàn Lâm thị chia thành xục diện, một bên Lâm tường và một bên là Giang Trục Thủy.

Lâm thị bị mất hai phần cổ phần, cho nên tám phần còn lại lão gia từ không thể không nắm chặt trong tay, cứ như vậy, công ty lâm vào một mảnh khốn cảnh.

Giữa lúc khốn cảnh như vậy, hần quyết định, để cho Luật Hạo Thiên trở về.

Tuy rằng Luật Hạo Thiên mất trí nhớ, nhưng năng lực của nó vẫn còn. Hơn nữa để cho nó trở lại công ty, cũng có thể cùng Giang Trục Thủy kiểm chế lẫn nhau, như vậy hần cũng an tâm phần nào.

Vì thế hần đến nhà tranh (*), đi xin Luật Hạo Thiên trở về. (ý nói căn nhà đơn sơ của hai anh chị)

San San đương nhiên không muốn, bởi vì ở cô nhìn lại, Luật Hạo Thiên tiếp xúc nhiều như vậy, có khả năng sẽ khôi phục trí nhớ.

Nhưng lão gia từ lớn tuổi như vậy đứng trước mặt cô đau khổ cầu xin, cô đành phải đồng ý.

Trước ngày đi làm, cô thay anh thắt caravat, giống như một bà vợ nhỏ dặn dò: "Anh về sau đi làm cho tốt, trừ công việc, những việc khác không cần lo."

Chương 115: Yêu anh hay là yêu tiểu tử kia

Luật Hạo Thiên ngày đầu tiên đi làm.

Các tạp chí lớn nhỏ rối loạn đăng tin, nói Luật Hạo Thiên trở lại đồng phong tái khởi, còn nói Giang Trục Thủy bị rớt xuống đài, mọi thuyết xôn xao (nhiều cách nói khác nhau). Mà chuyện Luật Hạo Thiên cùng San San thân phận thấp kém kết hôn với nhau cũng bị truyền thông đào lên, nói bọn họ là vương tử nghèo túng gặp gỡ cô bé lọ lem.....

Luật Hạo Thiên ngồi ở trong văn phòng quản lý, nhợt nhạt mỉm cười.

Dương Đình vẫn làm trợ lý cho anh, vừa mới tuyển vài thư kí thư ký. Một người trong đó còn là thực tập sinh còn chưa tốt nghiệp, vốn không có tư cách làm thư kí tổng giám đốc, nhưng khi cô ấy phỏng vấn nói mấy câu làm anh thay đổi chủ ý.

”Luật tiên sinh, nghe nói anh cùng San San kết hôn?”

”Đúng vậy.” Anh ngừng đầu:” Cô biết vợ tôi?”

”Tôi..... Tôi cùng San San..... Trước kia học cùng nhau, cũng từng làm việc cùng nhau.”

”Vậy sao?” Anh thẳng thắn, đánh giá cô vài lần:” Tên của cô?”

”Đường Lệ Phi.”

.....

Buổi tối, Luật Hạo Thiên mang theo cô về nhà.

”San San, xem anh mang ai đến.”

San San đang ở phòng bếp xào rau, mặc tạp dề đi ra, thấy Luật Hạo Thiên mang một người con gái đến, vui vẻ nói:” Tiểu Phi! Là cô!”

Tiểu Phi vội vàng chạy tới giữ chặt tay cô:” Ai nha San San, cậu hiện tại là Luật phu nhân, sao có thể chính mình tự mình làm việc nhà!”

”Vậy thì có gì, dù sao mình cũng không có việc gì làm.”

”Không được, cậu đang mang thai!” Tiểu Phi vội vàng đem tạp dề của cô mang vào người:” Cậu mau nghỉ ngơi đi, mình làm là được.”

”Như vậy sao được? Cậu là khách!”

Luật Hạo Thiên cười nói:” Hai người nói chuyện đi, hôm nay anh xuống bếp.”

Luật Hạo Thiên biết nấu ăn, hơn nữa làm rất ngon. Lúc hai người mới vừa ở với nhau, thấy anh lần đầu tiên ra tay, San San liền hách nhất đại khiêu (bị hù dọa), không nghĩ tới một người đàn ông như anh, cư nhiên làm đồ ăn còn ngon hơn phụ nữ.

Hiện tại San San đã tập thành thói quen, Tiểu Phi thấy vậy liền tròn mắt há mồm, kéo qua San San nói:” Cậu thật sự là kiếm được một người chồng xuất sắc.”

San San vẻ mặt ngọt ngào:” Cậu về sau cũng sẽ tìm được một người hoàn hảo hơn mình.”

”Coi như xong!” Tiểu Phi bĩu môi:” Về sau mình tìm chồng, nếu có thể giống 1% Luật tiên sinh mình cũng thỏa mãn.”

”Nào có khoa trương nư vậy!” San San mặt ngoài không cho là đúng, kỳ thật trong lòng lại có chút hường thụ.

Chị em lâu không thấy mặt nhất thời tán gẫu nói chuyện liền quên thời gian, cho đến đêm khuya, Tiểu Phi kiên trì muốn về nhà, San San đành phải để Luật Hạo Thiên lái xe đưa cô ấy về.

Ở trong xe, Tiểu Phi nhút nhát ngồi, cẩn thận hỏi:” Luật tiên sinh, tôi..... Phỏng vấn xem như qua chứ?”

Luật Hạo Thiên khước miệng giờ lên, ý cười thần nhiên:” Không tính.”

Tiểu Phi một trận thất vọng, không nghĩ tới dựa vào quan hệ của San San cũng không thể.....

”Bất quá.....” Anh lại nói:” Tôi có một công việc rất tốt dành cho cô, không biết cô có đồng ý hay không.”

”Luật tiên sinh mời nói!”

” Là như vậy, hiện tại bụng San San dần dần lớn, đi lại không tiện, tôi nghĩ mời cô tới chăm sóc cô ấy.”

Tiểu Phi sững sốt một chút, còn không kịp nói chuyện, chỉ nghe anh nói:” Tôi mấy ngày nữa sẽ tìm bảo mẫu trong nhà, nhiệm vụ của cô, thứ nhất chính là thay tôi giám sát bảo mẫu kia, xem cô ấy có tận tâm hết sức làm việc hay không, thứ hai là chăm sóc cho San San, đừng làm cho cô ấy cô đơn, thứ ba..... Cô đều phải đi theo cô ấy, cô ấy mỗi ngày đi đâu, gặp ai, cô đều phải biết..... Cô hiểu ý của tôi chứ?”

Tiểu Phi cả kinh, liền gật đầu:” Biết, biết.....”

” Tiền lương của cô là một vạn. Nếu cô làm tốt, tôi có thể tăng lương cho cô.”

Cô càng kinh ngạc, không biết là cao hứng hay là sợ hãi, mỗi ngày chỉ ở cùng San San, lại có thể kiếm nhiều tiền như vậy, loại chuyện này cô chưa từng nghĩ qua!

” Như thế nào? Có thể chứ?” Anh hỏi.

” Có thể!” Cô vội trả lời, loại chuyện tốt này còn không đáp ứng, trừ phi là người ngốc!

Vì thế Tiểu Phi bắt đầu mỗi ngày tìm San San, San San đi ra ngoài, vô luận đi đâu, cô cũng đều như bóng với hình.

Mỗi một ngày qua đi, bụng San San dần dần lớn lên. Đến bệnh viện siêu âm, có thể thấy đứa bé đã thành hình, là con trai.

San San rất cao hứng, liền kéo Luật Hạo Thiên để cho anh đặt tên cho đứa bé.

” Anh nói chúng ta đặt tên con là gì?”

Luật Hạo Thiên vẻ mặt mắt hứng:” Gọi gì cũng được!”

San San hưng hăng đánh anh một cái:” Nói cái gì đó! Đây chính là con anh mà!”

“..... Anh thích con gái, lớn lên có thể xinh đẹp như em vậy.”

” Nói cái gì vậy! Con trai không tốt sao?” Cô cười nói:” Yên tâm đi, em nhất định sẽ đem con bồi dưỡng thành một soái ca, so với anh còn đẹp hơn.”

” Vậy khi đó em yêu anh hay yêu tên tiểu tử kia?” Anh nhìn cô hỏi.

” Phi! Chưa thấy anh ghen tị với ai như vậy, ngay cả con mình cũng ghen tị!”

.....

” Ừ..... Vậy con chúng ta gọi là Hải Xuyên đi! Em hy vọng đứa bé có thể dung nạp nhiều người, trăm ngàn lần đừng giống cha nó nhỏ mọn như vậy.”

” Hừ!”

.....

Lúc đứa nhỏ được năm tháng tuổi, Lâm gia lại bắt đầu thu xếp hôn sự, hôn sự của đại thiếu gia Lâm Tường cùng Nghiêm Thanh Du.

Bởi vì lần trước chuyện Luật Hạo Thiên từ hôn, Nghiêm gia vẫn cắn không tha, Lâm lão gia từ nghĩ tới nghĩ lui, đành phải làm cho con cùng tiểu thư Nghiêm gia kia kết hôn. Hôn nữa gần đây Lâm gia tai hoạ không ngừng, gặp đả kích rất lớn, cũng cần Nghiêm gia duy trì.

Nghiêm Tu Nhân lần này nghiêm túc nói:” Lâm Bạc, tôi hy vọng ông có thể cam đoan lần này có thể viên mãn thành công, đừng xuất hiện tình huống như lần trước vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Phu nhân rộng rãi?

Nghiêm Tu Nhân nói:” Lâm Bạc, tôi hy vọng ông có thể cam đoan lần này có thể viên mãn thành công, đừng xuất hiện tình huống như lần trước vậy.”

” Yên tâm đi, tôi lúc ấy tuy rằng tùy hứng, nhưng nó rất nghe tôi.”

Lão gia tử nói rất chắc chắn, nhưng kỳ thật sự thật đều không phải như thế. Lâm Tường nghe nói mình bị định hôn, tức giận đi tìm cha lý luận.

” Cha! Cha sao có thể làm như vậy? Người chưa hỏi qua con có đồng ý hay không? Liền một mình quyết định việc đính hôn?”

” Con cũng đã trưởng thành, chẳng lẽ vẫn độc thân như vậy? Trục thủy cùng Hạo Thiên đều thành gia, đàn ông không thành gia sẽ không lập nghiệp, con cũng nên có một người vợ để kiềm chế lòng của mình.”

Lâm Tường một phen đá văng ghế dựa:” Con không kết hôn, kết hôn với ai, là do con chọn, không cần bất kì ai làm chủ cho con!”

Lão gia tử nhíu mày nói:” Nhưng tiểu thư Nghiêm gia có tri thức hiểu lễ nghĩa, hiền lương thực đức, là một cô gái tốt, thế nào lại không xứng với con?”

” Cô ấy cho dù vậy cũng không được? Con không muốn cùng một người không có tình cảm kết hôn!”

Lão gia tử vỗ bàn:” Chuyện này ta đã định rồi, không cần con phản đối!”

Lâm Tường nhìn vẻ mặt kiên quyết của cha, hận nhất dặm chân, liền xông ra ngoài.

” A..... “

Hắn đứng ở trên sân thượng quát to, muốn phát tiết phần nộ cùng ủy khuất của bản thân ra. Vì sao, vì sao hắn là Lâm đại thiếu gia? Hắn không thể tự mình làm chuyện mình thích, nghĩ tới khát vọng hoài bão bị trời tay trời chân, chẳng lẽ ngay cả hôn nhân cũng không thể tự mình quyết định sao?

Nếu như thế này, hắn thật sự tình nguyện không làm đại thiếu gia này!

.....

Ban đêm, San San rửa mặt xong đang muốn trên giường ngủ, bỗng nhiên nhận được điện thoại của Lâm Tường.

” Đại thiếu gia? Đã trễ thế này anh.....”

” San San, San San.....”

Điện thoại bên kia, thanh âm của hắn mang theo nồng đậm cảm giác say.

Cô kinh ngạc:” Anh uống rượu?”

Hắn cũng không đáp, tự mình nói chuyện:” San San, cô hãy nghe tôi nói, cô hãy nghe tôi nói.....”

” Tôi đang nghe.” San San từ trên giường ngồi dậy.

Luật Hạo Thiên nhíu mày, cầm lấy bức họa xem

” San San..... Tôi đưa cho cô bức họa kia, cô còn giữ không?”

” Vẫn còn, đương nhiên còn giữ.”

“..... Cô biết không? Kỳ thật lần đó tôi đi Pháp, tôi nghĩ sau khi trở về, mong cô sẽ làm bạn gái tôi.....”

San San hai mắt tròn lớn, thấp giọng nói:” Đại thiếu gia..... Anh uống say rồi.”

” Tôi say, nhưng lời nói của tôi là thật..... San San, cô biết không? Tôi sẽ kết hôn.”

” Cái gì?” Cô lại kinh ngạc:” Đại thiếu gia, có chuyện gì?..... Anh ở đâu?”

” Tôi..... Ở trong quán bar.....”

” Anh ở quán bar nào?”

San San hỏi nhanh địa chỉ, mặc quần áo muốn đi ra ngoài.

Luật Hạo Thiên đưa tay nắm lấy áo khoác của cô:” Em muốn đi tìm đại thiếu gia?”

” Anh ấy hiện tại ở quán bar, say không tỉnh, em không thể không quản hắn.”

” Lâm gia có nhiều người như vậy, không cần em phải quan tâm?” Anh nắm áo khoác cô:” Anh gọi điện thoại cho lão gia, để cho ông ấy phải người đưa cậu ấy trở về.”

” Nhưng..... Em cảm thấy tâm tình anh ấy rất tệ.”

” Yên tâm, anh sẽ khuyên cậu ta.” Anh hôn lên trán của cô:” Em an tâm ở nhà ngủ, không cho phép đi, biết không?”

Cô nhìn anh, sau một lúc lâu nói:” Được rồi.....”

Luật Hạo Thiên mở xe đi ra ngoài, liền lập tức gọi điện thoại cho Tiểu Phi:” Có thể ra ngoài được không?”

” Có thể! Luật tiên sinh, có chuyện gì sao?”

” Đương nhiên là chuyện tốt.” Luật Hạo Thiên khoe miệng khinh chơn ý cười, ” Có một cuộc làm ăn, cô có muốn làm không.....”

.....

Tiểu Phi đứng ở trước cửa quán bar, thật cẩn thận hết nhìn đông tới nhìn tây, một chiếc Maybach lặng yên không một tiếng động đứng ở trước mặt của cô.

Cô sững sốt một chút, đi ra phía trước, bỗng nhiên cửa xe mở ra, trong xe vươn một bàn tay kéo cô bước vào.

” Luật tiên sinh.....” Cô kinh hồn nhìn người đàn ông đang ngồi hút thuốc trong xe, anh tà mị như yêu ma.

Anh hướng cô chỉ một ngón tay thôi, cô toàn thân đều phải hòa tan.

” Có muốn làm phu nhân nhà giàu không?”

Cô sững sốt, sau một trận giãy dụa, gật gật đầu.

Điều này nằm trong dự liệu của anh, khi anh nhìn thấy cô, liền thấy long hư vinh mãnh liệt của một cô gái, cho nên anh mới để cô ở bên người San San, làm tai mắt của anh.

Anh hướng quán bar chỉ vào:” Hiện tại, nơi đó có một con kim quy đang chờ cô, biểu hiện cho tốt vào.....”

Đi vào quán bar, quả nhiên gặp Lâm Tường ở nơi đó đang say bất tỉnh không biết chuyện

Anh cười lạnh một tiếng, đi qua.

” Đại thiếu gia, đã trễ thế này, cậu còn không trở về sao?”

Lâm Tường giương mắt:”..... Nga, Hạo Thiên, San San đâu?”

Luật Hạo Thiên một phen nắm lấy áo của hắn đứng lên, hai mắt hàn quang phụt ra:” Cậu có biết San San hiện tại ddang mang thai không? Cậu không phải muốn cô ấy bụng to lo việc cho cậu sao? Cậu là đại thiếu gia, nhưng cậu lại giống như một đứa trẻ, mọi việc đều để người khác quan tâm!”

Nói xong, một tay đánh hắn ngã lên quầy bar.

Lâm Tường rơi không nhẹ, nhưng đầu óc vẫn chưa tỉnh táo lại, trong miệng lầm bầm nói:” San San..... San San.....”

” Lúc này mà đại thiếu gia như cậu còn nhớ thương San San nhà chúng tôi à? Cậu thật đúng là si tình?” Luật Hạo Thiên cười lạnh nói:” Lão gia cho cậu cùng tiểu thư Nghiêm gia đính hôn? Cậu hiện tại muốn hết thấy chuyện của mình đều bị người khác định đoạt sao!”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Cô rốt cuộc muốn gì?

”Cậu hiện tại muốn hết thấy chuyện của mình đều bị người khác định đoạt sao!”

Luật Hạo Thiên ánh mắt dần dần lạnh như băng, nhìn Tiểu, cô nom nớp lo sợ đi tới.

”Nhìn thấy không? Đây là đại thiếu gia Lâm gia, giống như một con chó chết say khướt trước mặt cô, chính là đại thiếu gia Lâm gia. Nên làm như thế nào? Không cần tôi nhiều lời?”

Tiểu Phi khản trương cả người run run.” Luật tiên sinh.”

Luật Hạo Thiên vỗ nhẹ bả vai cô.” Đây chính là cơ hội tốt, nếu bỏ lỡ, say này chưa chắc đã có.”

Tiểu Phi suy nghĩ, cắn răng nói.” Tôi. Tôi đã biết.”

Cô đi đến phía trước, nâng người đàn ông say rượu kia.

Hắn ngũ quan thân thể cường tráng, rất tuấn tú, Tiểu Phi ở trên tạp chí xem qua ảnh của hắn, không nghĩ tới lại được tiếp xúc gần gũi như vậy, dĩ nhiên là khi hắn say rượu.

Lâm Tường say khướt, phía trên mặt có loại yếu ớt cô độc, điều này cùng Luật Hạo Thiên là hoàn toàn tương phản.

Ở trong lòng Tiểu Phi, Luật Hạo Thiên là một người âm nhu như vậy, nhưng cả người lại tản ra khí phách cường hãn.

”Đại thiếu gia! Lâm Tường thiếu gia?” Cô nhẹ nhàng gọi,

Lâm Tường ngẩng đầu lên, ánh mắt say khướt nhìn cô.

” Tường.” Cô vươn tay run nhè nhẹ, chạm đến hai má của hắn.

Hắn nhìn cô, trước mắt cảnh vật dần dần mờ hồ, hướng cô vươn tay.” San San, em là San San.”

” Đúng vậy, tôi là San San.”

.....

Sáng sớm, Lâm Tường từ trong mộng tỉnh lại, đầu đau như muốn nổ tung.

Mở mắt ra, lại bị tình cảnh trước mắt làm dọa ngây người.

Chính mình cả người trần trụi nằm ở trên giường, bên cạnh cũng là một người phụ nữ như vậy!

Hắn không thể tin được, hai tay ôm lấy đầu, cố gắng nhớ lại chuyện tối hôm qua, như thế nào cũng không nhớ được.

Cô gái tỉnh lại, vẻ mặt nước mắt ôm lấy hắn.

”Đại thiếu gia, cậu phải trách nhiệm với tôi.”

Đó là một người con gái xa lạ, hắn căn bản không biết cô, tại sao họ không mặc quần áo nằm ở đây?

”Phụ trách?” Hắn kinh ngạc nói.” Tôi. Tôi tối hôm qua làm cái gì?”

Tay cô gái vỗ ngực hắn.” Đại thiếu gia làm cái gì, chẳng lẽ chính cậu không rõ sao?”

Lâm Tường dần dần chảy ra mồ hôi lạnh, tối hôm qua hắn uống say không còn biết gì, thật sự cái gì cũng không nhớ rõ. Chẳng lẽ ngay tại lúc hắn uống say không còn biết gì, làm cái chuyện không nên làm?

”Lâm Tường thiếu gia.” Cô gái chỉ vào vết máu đỏ tươi trên ga giường màu trắng.” Người ta là lần đầu tiên, cậu làm người ta đau quá.”

Lâm Tường trong đầu ong ong tác hường (hỗn loạn), hắn không phải là người không biết hạn chế, cũng rất mê, nhưng chơi thì chơi, cũng không ngủ cùng phụ nữ. Hắn không háo sắc, điểm ấy là kẻ thừa gien tốt đẹp của cha mình.

Sau một lúc lâu, hắn hỏi.” Cô tên gì?”

Cô gái đáp.” Đại thiếu gia gọi tôi Tiểu Phi là được.”

”Được rồi, Tiểu Phi.” Hắn kiên trì nói.” Cô muốn như thế nào?”

Tiểu Phi sùng sốt một chút, bỗng nhiên khóc rống lên:” Tôi hôm qua cậu uống say không còn biết gì, người ta hảo tâm thu lưu cậu, cậu lại mạnh mẽ đem người ta lôi lên giường, hiện tại cậu ngược lại hỏi tôi muốn làm gì!”

Thấy cô khóc, Lâm Tường thoáng bối rối, gỡ đầu, không biết như thế nào cho phải.

Sau một lúc lâu, hắn nhớ tới một người, trước đây hắn gây họa đều tìm anh giải quyết.

” A lô? Hạo Thiên sao?”

Hắn gọi điện thoại mới nhớ tới Luật Hạo Thiên đã mất trí nhớ, nhưng hiện tại hắn thật sự không biết nên làm cái gì bây giờ mới tốt, đành phải kiên trì nói:” Hạo Thiên, chỗ này của tôi có chút việc, anh có thể tới đây một chuyến không?”

San San ngủ mơ mơ màng màng tỉnh lại, xoa mắt nhập nhèm buồn ngủ hỏi Luật Hạo Thiên bên cạnh:” Ai gọi vậy?”

” Là đại thiếu gia.”

” Anh ấy tìm anh có chuyện gì?”

” Không có gì.” Luật Hạo Thiên cầm điện thoại đi ra phòng ngủ, đề thấp thanh âm:” Đại thiếu gia, loại chuyện này còn phải nhờ tôi nhắc cậu sao? Cho cô ấy ít tiền là được!”

Cúp điện thoại, anh cười lạnh, con cá đã cắn câu.

Lâm Tường viết một tờ chi phiếu mười vạn, đưa cho Tiểu Phi.

Cô nhìn chi phiếu kia, nuốt nước miếng, nhin xuống dục vọng mãnh liệt muốn đưa tay nhận lấy, nghiêm mặt nói:” Đại thiếu gia, tôi mặc dù nghèo, nhưng cũng có tôn nghiêm, mong anh thu hồi đồng tiền dơ bẩn này đi! Của tôi, không phải do ngài dùng tiền mà mua!”

Lâm Tường sùng sốt:” Vậy cô muốn như thế nào?”

Cô đem quần áo ném trên người hắn, hét lớn:” Tôi cái gì cũng không cần, anh rút cho tôi, rút!”

.....

” Tôi thật không rõ, cô ấy nói mình cái gì cũng không cần, chuyejn này không phải tình như vậy sao?”

Nhà ăn trong công ty, Lâm Tường cau mày cùng Luật Hạo Thiên tổ khổ.

” Az, tôi hôm qua cũng uống say không còn biết gì, nhưng chưa từng có chuyện hò đồ cùng phụ nữ lên giường, az.”

” Đại thiếu gia đừng phiền não, sự tình đã như vậy, hơn nữa cô ấy cũng không nói yêu cầu vô lý nào không phải sao? Cậu yên tâm đi.”

” Nhưng tôi cảm thấy việc này không đơn giản như vậy!”

” Đại thiếu gia đừng lo lắng, có chuyện gì, tôi sẽ giúp cậu.”

” Az, Hạo Thiên, may mắn có anh.”

Luật Hạo Thiên trong lòng cười lạnh, mặt ngoài cũng là một mảnh lạnh nhạt.

.....

Mỗi một ngày qua đi, Lâm Tường vẫn kháng cự hôn sự cùng tiểu thư Nghiêm gia, nhưng không dám đi quán bar mua say, chỉ ở nhà uống rượu làm càn.

Một ngày này, hắn lại cùng lão gia tử âm ỷ một trận, trở lại trong phòng mình, nhìn thấy một nữ giúp việc quỳ rạp trên mặt đất lau sàn.

Hắn nhất thời tức giận nói:” Tôi không phải nói phòng của tôi không cần người hầu sao? Cô có hiểu quy củ hay không!”

Nữ giúp việc sùng sốt một chút, chầm rãi xoay người lại.

Hắn lấp bắp kinh hãi:” Là cô?”

Chương 118: Vì để em ấm chân

Nữ giúp việc chậm rãi xoay người lại, Lâm Tường lấp bắp kính hãi:” Là cô?”

Lập tức nhú mày nói:” Cô làm sao có thể ở trong này?”

”Đại thiếu gia, tôi tới tìm anh.”

”Cô..... Chuyện của chúng ta không phải chấm dứt rồi sao?”

”Tôi chưa nói chấm dứt !”

Lâm Tường tức giận nói:” Tôi cho cô tiền cô không cần, hiện tại lại chạy tới đây làm cái gì?”

”Đại thiếu gia, tôi muốn cậu.....”

Tiểu Phi chậm rãi hướng hắn đi tới, nhẹ nhàng ôm lấy hắn.

”Tôi biết, anh sẽ kết hôn.”

“..... Vậy cô còn quán lấy tôi?”

”Chính anh cũng biết, anh không cam tâm.” Cô một đôi đôi mắt đẹp thật sâu nhìn hắn:” Lâm Tường thiếu gia, kỳ thật anh yêu người khác phải không?”

Hắn thân mình mạnh chấn động:” Cô làm sao mà biết?”

”San San là bạn của tôi.” Cô buồn bã nói:” Chúng tôi là..... bạn bè rất tốt.....”

Lâm Tường lại kinh ngạc, cúi đầu nhìn cô.

Trong mắt của cô đầy nước mắt:” Tôi biết anh thích cô ấy, tôi hôm đó..... Anh vẫn kêu tên San San.”

Lời nói của Tiểu Phi làm xúc động nội tâm yếu ớt nhất của hắn.

Hắn thích San San, không riêng gì bởi vì bọn họ chơi thân với nhau, cũng không bởi vì cô xinh đẹp cùng kiên cường.

Trong cô không có thứ hắn có, hắn dùng hết toàn lực cũng không tìm được thứ đó, tự do, độc lập!

Lúc nhìn cô, hắn không kim lòng được mà nhớ đến mẹ, cái việc nghĩa vô phần cô (*), như hoa mai bàn kiên cường mà cao nhả nữ nhân.

(*) Đạo nghĩa không cho phép lùn bước.

Cho nên cô đối hắn mà nói, là thăm mền, cũng là kính ngưỡng, hắn luôn cao cao nhìn lên cô, giống như bầu trời trên đỉnh núi Tuyết Liên, cũng không dám đi hái.

”Lâm Tường thiếu gia, tôi biết trong lòng anh nhất định chịu khổ sở?” Tiểu Phi ôn nhu hỏi nói, tay vuốt ve hai má của hắn:” Bất quá không sao, anh có thể xem tôi là San San, có lẽ như vậy, có thể giảm bớt đau khổ trong lòng anh.”

Cô nói xong, hai tay đụng đến nút áo của hắn, từng viên nút được cởi bỏ.....

San San bỗng nhiên cảm thấy bụng có chút đau, liền gọi điện thoại cho Luật Hạo Thiên, làm nũng nói:” Ông xã, bụng em đau.....”

”Anh lập tức trở về!” Điện thoại cách một tiếng bị cắt đứt.

Ách..... Cô chỉ là muốn lấy cớ cùng anh nói chuyện, không nghĩ tới, anh đã nôn nóng như vậy.

Không đến 20 phút, anh chạy trở về, vào cửa liền ôm lấy cô:” Làm sao vậy? Làm sao không thoải mái? Anh dẫn em khám bác sĩ.”

”Không nghiêm trọng như vậy, mới vừa rồi bụng có đau một chút, hiện tại tốt hơn nhiều..... Anh cũng thật là, lại vội vã chạy về?”

” Anh sợ em sinh.” Hấn đầu đầy mồ hôi nói.

Cô xì một tiếng nở nụ cười.” Anh ngốc à? Nào có đứa nhỏ năm tháng đã sinh?”

Anh lau mồ hôi, cũng cười nói.” Anh quýnh lên, liền quên tất cả. Anh phải đưa em đến bệnh viện xem sao!”

San San cảm thấy không cần thiết, nhưng anh vẫn kiên trì, đành phải đi theo anh.

Sau khi kiểm tra xong, quả nhiên không có vấn đề gì.

” Đau bụng, có thể là phụ nữ có thai bị lạnh, hiện tại thời tiết đang rét, phải chú ý không thể để cho chân và bụng phụ nữ có thai bị cảm lạnh.”

Nghe xong bác sĩ giải thích, Luật Hạo Thiên bưng tỉnh đại ngộ.” Nhất định là người ngủ không thành thật, ban đêm đá chăn.”

” Em nào có.....” Cô ủy khuất nói.” Chân của em bị lạnh nha, nhất là mùa đông, thế nào cũng không ấm được.”

” Sao có thể như vậy ?” Anh nhú mày nói, ôm chặt cô.” Anh thật là vô dụng, ngay cả tật xấu của mình cũng không biết.”

“..... Cái này cũng không phải là tật xấu, thói quen của em” Rúc vào vòng ôm ấm áp của anh, cô được hạnh phúc vây quanh, biết anh đau lòng cho cô, cô cảm thấy rất ngọt ngào.

” Không được, phải nghĩ cách.....”

Vì thế buổi tối hôm nay, lúc San San nửa đêm tỉnh lại, phát hiện chân của mình ấm áp, đứng dậy nhìn thấy, anh cứ nhiên ngủ dưới chân cô, đem hai chân của cô dán tại ngực mình.....

Chỉ một thoáng nước mắt của cô liền rơi xuống, trong lòng ấm áp, êm ái, rất ngọt ngào, cũng rất đau.

Cô nhẹ nhàng vuốt ve tóc mềm mại của anh, anh ngủ say, khuôn mặt tuần mỹ xinh đẹp, trong lòng đang cảm chân của cô, lại như đang âu yếm trân bảo.....

Đằng Hái! Đằng Hái! Cô trong lòng gọi tên anh, một tiếng thanh, rung động đến tâm can.

Lâm Tường chưa từng nghĩ tới, chính mình lại suy sút như thế.

Mỗi buổi sáng thức dậy, trong vòng tay của hắn có phụ nữ, hắn cảm thấy hối hận. Hắn thì không bao giờ mắc phải sai lầm như vậy, nhưng đến tối, giống như đục vọng bao phủ tâm hắn, lần lượt nhập vào nhịp sống mơ màng về đêm...

Hắn biết, hắn đã không rời được người phụ nữ kia.

Cô biết được nhược của hắn, nơi yếu ớt trong lòng hắn, thậm chí so với chính hắn còn hiểu hơn, hắn kháng cự không được..... Vì thế hắn lần lượt trầm luân, không biết khi nào là đích.

” Đại thiếu gia, cậu gần đây tinh thần không tốt sao, là vì chuyện cùng Nghiêm tiểu thư đính hôn sao?” Giang Trục Thủy thấy hắn bộ dạng uể oải không phấn chấn, quan tâm hỏi.

Hắn chau mày, không nghĩ để cho chuyện mình bị người khác biết, vì thế qua loa trách nói.” Không có gì, anh sao? Em trai anh tìm được chưa?”

Giang Trục Thủy sắc mặt buồn bã.” Chưa.”

Lâm Tường suy nghĩ, hỏi.” Trục Thủy, anh vì sao cùng em gái tôi kết hôn? Anh yêu con bé sao?”

Anh thần nhiên nói.” Hai người kết hôn, không nhất định vì yêu.”

” Vậy anh vì cái gì?”

Giang Trục Thủy nhìn hắn một cái.” Đại thiếu gia chắc không nghĩ tôi vì sản nghiệp của Lâm gia chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Hiện trường hôn lễ

Giang Trục Thủy nhìn hẩn một:” Đại thiếu gia chắc không nghĩ tôi vì sản nghiệp của Lâm gia chứ?”

Lâm Tường lúng túng nói:” Tôi làm sao mà biết trong lòng anh nghĩ như thế nào.....”

” Đại thiếu gia, cậu có thể không hiểu tôi, chỉ cần lão gia hiểu là được.”

” Hừ! Ông ấy đương nhiên hiểu được anh, ông ấy cho tới bây giờ đều đứng phía anh, không phải sao?” Lâm Tường trong lòng ghen khuất, đem tức giận trút lên đầu Giang Trục Thủy.

” Đại thiếu gia.” Giang Trục Thủy nghiêm mặt nói:” Nếu cậu thấy được tình cảnh lúc ấy, cậu sẽ làm sao? Nhiều phóng viên vây quanh Tư Tư, ép hỏi cô ấy cha đứa bé là ai!”

Anh bỗng nhiên ngừng lại, cười khổ nói:” Quên đi, dù sao tôi làm những chuyện này, cũng không cần người khác hiểu.”

Lâm Tường nhú mày:” Nhưng anh không phải thích San San sao? Cứ như vậy cưới người phụ nữ khác, anh cam tâm sao? Hay là..... Anh xem em gái tôi như người thay thế?” (bản gốc là thế phẩm)

” Trong tình yêu, cho tới bây giờ đều không có người thay thế, Tư Tư là Tư Tư, cô ấy không phải San San, cũng không phải người phụ nữ khác! Tôi cùng cô ấy kết hôn, là vì nhất thời giải nguy, nhưng tôi tôn trọng cô ấy!”

Anh nói xong xoay người, lại thấy Lâm Tư Tư đứng ở cửa, hai mắt rung rung nhìn anh.

” Tư Tư?” Anh ngây ngẩn cả người:” Sao em lại tới đây?”

Tư Tư xoa xoa nước mắt, cười nói:” Em nấu canh, cùng nhau uống đi.”

.....

” Trục Thủy, cảm ơn anh.” Tư Tư nhìn anh, mỉm cười nói.

Giang Trục Thủy sững sốt:” Cảm ơn cái gì?”

” Cảm ơn anh vì đã nói câu kia, em là Lâm Tư Tư, không phải bất luận kẻ nào.”

Anh nở nụ cười:” Kỳ thật mỗi người đều như thế, em chỉ cần là chính mình, mới là tốt nhất.”

Tư Tư cắn cắn môi:” Nhưng em kém cỏi như vậy, em lại gây ra nhiều chuyện, lại điều ngoa tùy hứng.....”

” Anh chỉ biết, nhân chi sơ tính bản thiện, ai sinh ra cũng không phải người độc ác. Nhưng người làm chuyện sai, sẽ từ từ lớn lên, em hiện tại đã trưởng thành hơn nhiều.”

” Có thật không?”

” Đúng vậy!” Anh chân thành mỉm cười.

Nhìn anh tươi cười, lòng của cô quay tròn, cảm khái ngàn vạn.

Cô từng nghĩ rằng trong sinh mệnh của cô anh chỉ là người qua đường, lại không nghĩ rằng anh mới là người đàn ông đáng giá mình cần phải dựa vào.

Cô cũng từng yêu, cũng từng hận, cũng đã khóc, cũng có một mối, nhưng đối với cô mà nói, Luật Hạo Thiên giống một đoàn lửa, cô giống như con bướm liêu lĩnh, đốt tâm bằng lửa, lại không nhận được sự đáp lại của anh.

Mà Giang Trục Thủy giống như một nhánh sông, chậm rãi chảy xuôi, tẩy tẩy phong trần cho cô, xóa sạch vết thương trong lòng cô. Không có gió lớn, vẫn đưa con thuyền nhỏ như cô chạy xuôi dòng nước.....

Có lẽ anh, mới là người mình cần?

.....

Hôn lễ hai nhà Lâm Nghiêm, đến đây đều là nhân vật phong vân trên thương trường, hôn lễ của hai nhà có máu mặt, toàn bộ các tạp chí lớn nhỏ đều đến để đưa tin. Hôn lễ được diễn ra trong một tòa cao ốc, chưa được cả vạn người, nhưng lại thiếu chủ rể.

Lão gia tử tức giận nổi trận lôi đình, phái rất nhiều người ra ngoài tìm kiếm, cho đến khi hôn lễ sắp bắt đầu, vẫn không thấy bóng dáng Lâm Tường.

”Tên tiểu tử này! Nó thật sự dám!”

Kỳ thật Lâm Tường cũng không dám làm trái lão gia tử. Hắn hồ nháo, cùng lão gia tử cãi lộn, phát giận này nọ, nhưng hắn tuyệt sẽ không ở trường hợp này đột nhiên mất tích.

Hắn rời đi, nguyên nhân chỉ có một, đó là Tiểu Phi.

Lúc hắn thay xong lễ phục chuẩn bị lái xe đến hội trường, lại nhận được điện thoại của Tiểu Phi.

”Tường, anh mau tới đây.”

”Không được, hôm nay là hôn lễ của tôi.”

”Tôi ở trong bệnh viện, tôi đã mang thai, anh không đến, tôi sẽ giết chết con của anh!”

”Cô uy hiếp tôi?”

”Anh cứ chờ mà xem!”

Cứ như vậy, Lâm Tường quay xe lại đến bệnh viện.....

Trong hội trường, người hai nhà Lâm Nghiêm gấp đến độ xoay quanh, Nghiêm Tu Nhân tức giận nói:”Này, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Ông có thể cho tôi một lý do không?”

”Ông thông gia an tâm một chút chứ vội, chúng ta chờ một chút.”

”Còn chờ cái gì! Lâm Bạc! Ông ba mấy bận làm ra những chuyện này, ông để mặt mũi Lâm gia chúng tôi để ở đâu?”

Lão gia tử cũng tức giận nói:”Nghiêm Tu Nhân, tôi đã nói với ông rồi, ông không thể không nói những chuyện này mới được sao?”

Trong một góc, Luật Hạo Thiên một thân tây trang màu đen lộ ra vẻ phá lệ nhẹ nhàng khoan khoái hợp lòng người, thờ ơ lạnh nhạt với tất cả.

San San ngồi bên cạnh cảm thấy không yên:”Bọn họ giống như đang cãi vã.....”

Luật Hạo Thiên một tay ôm lấy cô ngồi ở trên ghế:”Đừng nóng vội, sẽ có người đi khuyên.”

Quả nhiên, Giang Trục Thủy bước nhanh đi tới, khuyên giải, không khí căng thẳng mới áp đi.

Nghiêm Tu Nhân lại đòi mục tiêu, hướng Giang Trục Thủy nói lời trào phúng:”Giang luật sư, làm con rể Lâm gia rồi, thật là không giống trước đây!”

Giang Trục Thủy lại thân nhiên nói:”Người này hay người kia, không có gì khác biệt. Nếu nói thật có điều gì khác biệt, thì chính là ánh mắt nhìn người mới khác biệt.”

Một câu của anh, làm cho Nghiêm Tu Nhân ghen hòng, cảm thất mất mặt, liền ngậm miệng không nói.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Lâm Tường vẫn không xuất hiện, lão gia tử giờ phút này thật sự muốn đem đứa con này lột sống, tức giận đến tái mặt.

Bỗng nhiên, trong hội trường im lặng, Nghiêm Thanh Du mặc quần áo cưới màu trắng lấy miếng lụa mỏng trên đầu xuống, tóc tai bù xù rồi đi ra ngoài.

”Thanh Du con muốn làm gì?” Nghiêm phụ quýnh lên đuổi theo.

Thanh Du dưới chân không ngừng, vào thang máy, đi lên tầng cao nhất.

”Không được, có thể xảy ra chuyện gì hay không?” San San cũng hoảng, liều mạng gọi cho Lâm Tường, vẫn tắt máy.

Cô dự cảm không ổn, cũng đi theo bọn họ, Luật Hạo Thiên suy nghĩ, cũng không ngăn cản, mà găt gao đi theo phía sau cô.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Vì cô ấy, mới cứu cô!

Luật Hạo Thiên đi theo San San lên sân thượng, nhìn thấy Nghiêm Thanh Du đứng ở phía trước rào chắn, nhìn bốn phía đều là nhà cao tầng.....

”Thanh Du!” San San cả kinh nói:” Cô đang làm gì vậy?”

Nghiêm Thanh Du xoay người, hướng cô nở nụ cười cười. Váy trắng ở trong gió phất phới, gió thổi rối loạn tóc của cô. Thổi đi nước mắt của cô.

”San San, tôi rất hâm mộ cô, có một người yêu cô như vậy, cô cũng yêu người đàn ông đó.”

”Thanh Du.....”

”Tôi không yêu Lâm thiếu gia, nhưng vì lợi ích gia tộc, tôi đành phải can tâm tình nguyện gả cho hắn.”

”Tôi biết, tôi biết cô trong lòng ủy khuất.” San San vội la lên:” Nhưng, cô có thể lại đây hay không, đừng đứng ở bên kia, rất nguy hiểm!”

”Đúng vậy con gái, nơi đó gió lớn, con mau lại đây.” Nghiêm phụ nói xong liền bước tới.

”Đừng tới đây!” Thanh Du hô lên:” Cha, người bước lên con sẽ nhảy xuống!”

Nghiêm phụ không dám nhúc nhích.

Cô lại chậm rãi nói:” Con là một người đáng thương, hai lần đính hôn, hai lần đều bị chú rể từ bỏ.”

”Không phải như thế!” San San vội nói:” Lâm Tường! Lâm Tường anh ấy nhất định là có chuyện gì mới không đến được, tôi sẽ gọi cho anh ấy, cô đừng vội, tôi sẽ thử tìm anh ấy!”

San San vội vàng gọi điện thoại, Thanh Du lắc đầu nói:” Quên đi, tôi không một lần nữa trở thành vật hi sinh cho gia tộc, tôi rất mệt mỏi, không thể cùng người trong lòng cùng một chỗ, tôi sống còn có ý nghĩa gì nữa chứ?”

”Thanh Du! Cô đừng bi quan như vậy, cô sẽ tìm được người trong lòng, hiện tại chú rể còn chưa đến, cô có thể đổi ý!”

”Cô đang nói cái gì?” Nghiêm Tu Nhân tức giận nói:” Tiết San San, đây là chuyện nhà chúng tôi, cô tốt nhất không cần nhúng tay vào!”

Luật Hạo Thiên tiến lên từng bước, che ở trước mặt San San:”Nghiêm tiên sinh, chuyện gì cũng từ từ, không cần hù dọa vợ tôi.”

Nghiêm Tu Nhân hung hăng nhìn anh, không cần phải nhiều lời nữa.

San San chậm rãi bước lên vài bước:” Thanh Du, cô có phải là bạn của tôi hay không?”

”Bạn? Có ích lợi gì? Cô có thể giúp tôi sao?” Nghiêm Thanh Du nhìn ánh mắt của cô, mang theo một chút u oán.

San San hiểu được, cô ấy đang trách cứ mình.

Người con gái đáng thương này, thà rằng cùng người khác chia xẻ một người đàn ông, hèn mọn đi cầu xin một tình yêu như thế, lại cầu mãi không được.

Cô không phải không muốn giúp cô ấy, cô thật sự không có biện pháp cùng người khác chia xẻ một người đàn ông, cô cảm thấy, tình yêu như vậy không sạch sẽ.

”Thực xin lỗi, Thanh Du, tôi không biết nên nói với cô như thế nào, nhưng, cô không thể vậy mà tự tử, như vậy rất ngu ngốc.....” San San dưới tình thế cấp bách, bỗng nhiên cảm thấy trong bụng một trận đau nhức, không khỏi nhúu mày, tay ôm bụng.

Luật Hạo Thiên vội la lên:” San San em làm sao vậy?”

”Tôi không sao.” Cô lắc đầu nói, không muốn anh lo lắng.

”Còn nói không có việc gì?” Anh hai tay gắt gao, ôm cô lên, hướng Thanh Du nói:”Nghiêm Thanh Du, cô nháo đủ rồi đấy? San San có chuyện gì không hay xảy ra, tôi không tha cho cô!”

”Đằng Hải!” San San thúc anh:” Anh đừng như vậy..... Trong lòng cô ấy đã đủ khổ rồi!”

”San San em nhịn một chút, anh đưa em tới bệnh viện.”

”Không! Em không sao, em không đau, thật sự.” Cô giả dựa trong giả giữa, chỉ thấy Nghiêm Thanh Du ưu thương nhìn bọn họ, xoay người, bước trên đài cao.

”Không được!” San San hô lớn.

Luật Hạo Thiên đem cô đặt xuống:” Em đừng động!”

Nói xong đi đến phía trước.

” Anh đừng lại đây!” Nghiêm Thanh Du hô lớn, nước mắt bay tán loạn.” Anh đừng cho rằng tôi yêu anh, anh có thể ra lệnh cho tôi, tôi nói cho anh biết, tôi chịu đủ rồi! Tôi cả đời này, chỉ là một người không có được người yêu mình, sinh mệnh của tôi nhất định giống như sợi tơ phiêu tán trong không khí, rốt cuộc tìm không ra, tìm không ra.....”

Cô nói xong, xoay người, dậm lên cạnh sân, ánh mắt khép lại, hướng phía trước đi đến.....

Một tiếng thét kinh hãi, Luật Hạo Thiên như mũi tên rời cung phi thân nhảy lên đài, cánh tay dài giữ cô lại.

Nguy hiểm thật!

San San sợ tới mức suýt hôn mê bất tỉnh, chỉ thấy Luật Hạo Thiên nằm sấp trên sàn, một bàn tay cầm lấy cánh tay Nghiêm Thanh Du, mà thân thể Nghiêm Thanh Du toàn bộ đều treo trên tòa cao ốc!

” Đẳng Hải.....” Cô khản trương thanh âm run lên. Hai chân mềm nhũn, ngã ngồi trên mặt đất.

Luật Hạo Thiên tay gắt gao bắt lấy Thanh Du, thân thể một chút trượt xuống dưới.

Thanh Du nói:” Anh buông tay đi, để cho tôi tự sinh tự diệt đi, anh đừng quản tôi, tôi thật sự không muốn sống nữa.....”

” Cô nghĩ rằng tôi thích quản cô sao?” Luật Hạo Thiên cắn răng, bình tĩnh, chế trụ trên đài cao đầy khe hở, dùng sức đem cô kéo lên.

” Tôi sợ San San đau lòng! Cô ấy là người cố chấp, nếu cô thật sự nhảy lầu mà chết, cô ấy sẽ tự trách mình, nghĩ rằng mình đã hại cô! Tôi không thể để cho cô ấy khổ sở, cho nên, tôi tuyệt đối sẽ không cho cô trước mặt cô ấy mà chết đi!”

Nói xong chữ cuối cùng, anh dùng sức, đem nửa thân cô kéo lên. Sau đó hai tay đem cô ôm trở lại sân thượng.

Sau đó, anh thờ hông học đi đến trước mặt San San, ôm lấy cô:” San San, có khỏe không?”

San San sớm sợ tới mức mặt như màu đất, vừa mới một khắc kia, cô thật sự sợ anh sẽ cùng Thanh Du cùng nhau ngã xuống.

” Đẳng Hải.....” Cô ô ô khóc trong lòng anh.

” Anh không sao, em thế nào?” Nhìn đến tay anh có vết máu, móng tay cũng bị rách, cô cảm thấy đau lòng, gắt gao nắm tay anh.” Đau không?”

” Không đau.” Anh ôm cô đi xuống.

Nghiêm Thanh Du ngồi dưới đất, ngơ ngác nhìn bong bóng bọn họ rời đi.....

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Thân thể của San San

Luật Hạo Thiên ôm San San trở lại hội trường.

” Em chờ một chút, anh cùng lão gia tử chào hỏi sẽ đưa em đi.”

Cô gật đầu:” Không vội, trước tiên đem vết thương trên tay anh băng bó lại.”

” Anh đây là chút lòng thành, không sao.” Anh nói xong đem cô đặt lên sô pha.

San San nhìn bong bóng anh rời đi, chợt nghe một thanh âm ở bên cạnh mình hỏi:” Cô..... Cô là San San phải không?”

Cô quay đầu lại, chỉ thấy một người phụ nữ trung niên ngồi trên xe lăn kích động nhìn cô.

”Tôi..... Đúng vậy.” Cô nhìn người phụ nữ này, tuy rằng khuôn mặt tuy đã già nua, nhưng có thể thấy được ngũ quan thập phần thanh tú, chắc khi trẻ hẳn là một mỹ nhân.

Người phụ nữ trong mắt thoáng chứa nước mắt, đẩy xe lăn về phía trước:” San San, ta là mẹ con!”

San San suýt nữa ngã quỵ trên mặt đất, kinh ngạc nhìn bà:” Bà..... bà đang nói cái gì?”

Cô từ nhỏ vốn không có cha mẹ, còn chưa đầy tháng đã bị vứt bỏ ở đồn công an, sau đó bị đưa vào cô nhi viện. Trên người cô, trừ một tờ giấy có viết tên cô, những thứ khác cũng đều không có.

” Con gái..... Ta là mẹ con, ta tìm con hai mươi năm, rốt cục cũng tìm được con.....”

” Không..... Không có khả năng, tôi không có mẹ.....” San San khuôn mặt tái nhợt, trong đầu trống rỗng.

Khi còn bé cô mỗi ngày đều chờ đợi cha mẹ có thể tìm được mình, đem mình từ trong cô nhi viện ra, nhưng cô đợi mười mấy năm cũng không đợi được. Hiện tại cô đã không còn trông mong vào chuyện xa vời này nữa, những người phụ nữ này lại nói mình là mẹ cô!

Cô không thể nhận! Cũng không tin!

” San San, ta thật là mẹ con, tên của con là do ta đặt, San San.....”

Bỗng nhiên Luật Hạo Thiên chạy lại, ôm San San lui về phía sau, hỏi:” Em không sao chứ?”

San San sắc mặt trắng bệch, hoảng hốt lắc đầu.

Người phụ nữ kia lại không chuyển mắt nhìn Luật Hạo Thiên, sau một lúc lâu chỉ vào anh nói:” Là cậu! Mạc Trình Phong!”

Luật Hạo Thiên cả người chấn động, quay đầu nhìn bà:” Bà nhận lầm người rồi.”

Người phụ nữ nhìn anh, lẩm bẩm nói:” Cậu không phải Mạc Trình Phong?..... Đúng rồi, cậu rất trẻ, tuổi không đúng.....”

Luật Hạo Thiên ôm lấy San San:” Đừng để ý bà ấy, chúng ta đi thôi!”

Nhưng hành động của người phụ nữ ngồi xe lăn kia làm cho nhiều người chú ý, đã có phóng viên hướng bên này bắt đầu chụp ảnh.

” Chớ đi!” Người phụ nữ hô:” San San con không thể đi, mẹ sống không được vài ngày, con không cho mẹ nhìn con sao?”

San San trên người một trận co rúm lại, lại bắt lấy tay Luật Hạo Thiên thủ:” Bỏ em xuống.....”

Anh cắn chặt răng:” San San, người này bị điên, đừng tin bà ta!”

” Tôi không điên!” Người phụ nữ hô to, nhìn người chung quanh, bỗng nhiên bình tĩnh lại:” Hôm nay ở nơi này có nhiều nhân vật có mặt mũi, mọi người hãy nhìn tôi cho kỹ, tôi có rút cuộc là người điên hay không!”

Lúc này một phóng viên kêu lên:” Người phụ nữ này..... rất giống với tình nhân của Nghiêm Thế Bình năm đó! Tôi từng chụp ảnh của hai người!”

Một câu làm cho tất cả mọi người đều nghị luận, người phụ nữ kia hít sâu một hơi:” hần ta nói đúng, tôi là tình nhân của Nghiêm Thế Bình, Tôi cảm thấy không có gì mất thể diện, còn hơn so với người giết anh trai đoạt chị dâu, tôi còn quang minh chính đại hơn!”

Một câu này làm cho mọi người càng thêm ngạc nhiên, đều nói Nghiêm Tu Nhân hiện tại cùng chị dâu mình ở chung, chẳng lẽ người giết anh trai chiếm chị dâu mà người phụ nữ này nói, là Nghiêm Tu Nhân sao?

” Cô nói hươu nói vượn!” Nghiêm Tu Nhân tức giận nói:” Người này đúng là bệnh thần kinh, mọi người không nên tin cô ta!”

Người phụ nữ nhìn hần, cười lạnh nói:” Đã lâu không gặp, Nghiêm nhị thiếu gia!”

Nghiêm Tu Nhân sắc mặt xanh mét :” Tôi không biết cô!”

” Nhị thiếu gia công phu nói dối so với năm đó còn lợi hại hơn nha! Mặt của anh đúng là dày! Năm đó anh với chị dâu mình vụng trộm yêu đương bị anh trai cậu phát hiện, chột dạ liền giết anh trai mình, tôi nghĩ anh chẳng qua là nhất thời thất thủ, còn từng mềm lòng muốn tha cho anh, không nghĩ tới anh thế nhưng lại ngoan độc như vậy, cư nhiên còn phái người giết tôi, đáng tiếc tôi mệnh lớn, tôi không chết, còn sống rất tốt, anh rất kinh ngạc phải không?”

San San khiếp sợ lắng nghe, bỗng nhiên nghe thấy một tiếng than nhẹ của Luật Hạo Thiên, ngẩng đầu vừa thấy, sắc mặt anh tái nhợt ảm đạm.

Chuyện này, cũng có liên quan tới anh sao?

Nghiêm Tu Nhân tức giận nói:” Trương Tổ Tâm, cô đừng hồ ngôn loạn ngữ!”

San San cả người run lên, nhớ tới ở thư phòng Nghiêm gia tìm được một tờ giấy, trong đó có viết tên cô và tên Tổ Tâm.

” Tôi không hồ ngôn loạn ngữ, anh xem qua cái này sẽ biết!”

Người phụ nữ bỗng nhiên lấy một tờ giấy trong bao ra, tờ giấy này, nhìn ra được là di thư.

” Đây là di thư Nghiêm Thế Bình giao cho tôi, là do anh ấy tuyệt bút! Trong thư nói anh và chị dâu mình làm chuyện thông dâm, anh ấy rất tuyệt vọng, cho nên lưu lại di thư này, gồm một nửa gia sản để lại cho San San con gái tôi!”

San San cả người chấn động, nghe thấy tên mình có liên quan đến chuyện đó, trong lòng không biết nên gì. Người phụ nữ này. Thật sự là mẹ cô sao?

Nghiêm Tu Nhân hoảng sợ nhìn di thư trong tay bà, tựa hồ nghĩ đến muốn đoạt lấy. Trương Tổ Tâm lại cười nói:” Tôi biết anh đang suy nghĩ điều gì, bắt quá di thư này chẳng qua là đồ giả, cái thật sự ở trong tay cảnh sát! Nghiêm nhị thiếu gia, năm đó anh vì di thư này, cho nên mới đau khổ đuổi giết tôi? Nhưng anh không nghĩ tới, lúc ấy tôi bị rút xuống vách núi, mà tôi lại không chết! Hai mươi năm sau, di thư này rốt cục cũng thấy ánh mặt trời, con đường của anh về sau sẽ chấm dứt!”

Bà ta phần nộ nói, sau đó quay đầu nhìn về phía San San:” San nhi, ông trời có mắt, ta tưởng con đã chết, không nghĩ tới hai mẹ con chúng ta đều còn sống!”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Là ngoài ý muốn sao?

San San nói không ra lời, không thể tin những gì mình nghe được! Cô hai mươi năm nay đều là cô nhi, đột nhiên một người phụ nữ, nói rằng mình là mẹ cô, lại đột nhiên xuất hiện một bản di thư nói cô có thể kế thừa một nửa sản nghiệp của Nghiêm thị.

Điều này. Rất hoang đường.

Trương Tổ Tâm nhìn cô nói:” Con gái, ta biết những năm gần đây con nhất định chịu không ít khổ sở, nhưng con biết không, lúc ấy ta may mắn còn sống, cũng đi tìm con nhiều năm, ta rất đau khổ, không hơn gì con.”

Lòng San San, rung động.

“..... Sau đó ta nhìn thấy trên báo có tên của con, nói con cùng một người đàn ông có tiền có thể kết hôn, vì thế ta ngàn dặm xa xôi tới đây. Ta lại nhớ tới nơi này, nhìn thấy người tài xế năm đó, cũng chính là cha nuôi của con, ta mới biết được, người đàn ông phát rồ kia, cư nhiên ngay cả cháu ruột của mình cũng không tha, ta không thể nhịn nữa, nhất định phải nói ra chân tướng mọi việc! San San, con là Con gái của Nghiêm Thế Bình, là em gái của Nghiêm Dĩ Chính! Năm đó cậu ấy vì tìm kiếm mẹ con chúng ta, mới bị chú mình sát hại.”

San San trong đầu ong ong, hết thấy đều quá đột nhiên, cô thật giống như thoáng có mẹ, có cha, lại có anh trai, nhưng cha và anh trai cũng đã chết.

Đầu đau quá.

” Đăng Hải.” Cô thấp giọng gọi, mồ hôi từ trên trán đổ xuống.

Luật Hạo Thiên nhìn, mặt mũi trắng bệch, giận dữ hét:” Đừng nói nữa! Cô ấy chịu không nổi!”

Trương Tổ Tâm cũng kinh ngạc, ngờ ngác nhìn San San:” San nhi, con làm sao vậy?”

” Cô ấy đang mang thai, cần bản chịu không nổi kích thích như vậy!” Luật Hạo Thiên cắn răng, ôm lấy San San, hướng ra phía ngoài mà chạy.

” San San, kiên nhẫn một chút, rất nhanh chúng ta sẽ đến bệnh viện.” Vội vã lên xe, Luật Hạo Thiên gắt gao nắm lấy tay San San, trong lòng bàn tay đều là mồ hôi.

” Em. Đau quá.” San San suy yếu nói:” Vì sao. Cha em, chính là chính là cậu của Thanh Du? Còn có anh trai em. Mẹ em, làm sao có thể là tình nhân của người khác. Em không cần, em không muốn.”

”Được, không muốn thì không muốn, chúng ta không cần.” Luật Hạo Thiên gắt gao ôm cô, kiên cố trong ngực lạnh run.” Chúng ta cái gì cũng không cần, đứa nhỏ cũng không cần, chỉ cần em khỏe mạnh, chúng ta cái gì đều không cần.”

”Không. Đứa nhỏ, đứa nhỏ không thể.”

Cô gian nan nói, bỗng nhiên tay chân lạnh như băng ngắt xi.

”San San! San San!” Luật Hạo Thiên kêu vài tiếng, không thấy phản ứng, cảm thấy một mảnh lạnh lẽo.

Đây là lần đầu tiên anh hoảng sợ như vậy, hoàn toàn không giống với ngày thường bình tĩnh, liền ngay cả lúc anh cứu Thanh Du, thời điểm mạng treo lơ lửng, cũng không hoảng sợ như vậy.

”Luật tiên sinh, anh đừng rất sốt ruột, phu nhân cô ấy sẽ không có việc gì.” Phía trước lái xe Dương Đình trấn an nói.

”Cậu cảm miệng cho tôi!” Luật Hạo Thiên cau mày, trong mắt một đoàn tối tăm” Hôm nay làm sao có thể phát sinh nhiều chuyện như vậy? Mà trước đó tôi cũng không phát hiện? Cảm giác như vậy rất kém cỏi, giống như bị người khác tính kế.”

Dương Đình tiếp tục lái xe:” Luật tiên sinh anh suy nghĩ nhiều quá, hôm nay chỉ là chuyện ngoài ý muốn mà thôi.”

”Ngoài ý muốn? Tôi không tin là ngoài ý muốn!” Đúng vậy, anh cũng không tin rằng đó là ngoài ý muốn, bởi vì anh cảm giác được có người gây nên. Cho nên một khi bị người khác” Ngoài ý muốn”, anh hội cảm rất khó chịu, cực kì khó chịu!

Đi vào bệnh viện, trải qua một phen cứu giúp, San San rốt cục thoát khỏi nguy hiểm, trong bụng đứa nhỏ cũng kỳ tích không có gì tổn thương

Câu đầu tiên cô lên tiếng khi tỉnh lại chính là:”Đứa nhỏ còn không?”

Luật Hạo Thiên liền cầm tay cô nói:” Còn, em yên tâm.”

Trầm mặc trong chốc lát, tay cô nhẹ nhàng vuốt ve mặt tiểu tụy của anh, hơn nữa còn xuất hiện râu chưa cạo:” Đằng Hải. Anh có mặt hay không.”

” Anh không sao.”

” Em ngủ được bao lâu rồi?”

” Không lâu.”

” Nói vậy, em cảm giác mình ngủ rất lâu.” Cô vô lực nói:” Em giống như nằm mơ, mơ thấy mẹ em tới tìm em, nguyên lai em có cha mẹ, nhưng cha và anh trai đều đã chết.”

” Đừng nói nữa, San San.” Luật Hạo Thiên yết hầu khàn khàn, nhẹ nhàng ôm lấy thân mình cô.

” Những điều này đều là sự thật, đúng không? Không phải mơ, là thật.” San San hai mắt trào ra nước mắt, ” Em vẫn luôn mong có được cha mẹ, có một gia đình đầy đủ, nhưng vì sao, đến một ngày, điều đó thật sự xuất hiện, em lại không cảm giác có được hạnh phúc?”

” San San, đừng nghĩ nhiều.” Anh nhẹ nhàng vuốt ve đầu cô:” Em hiện tại thân thể chưa khỏe, cần nghỉ ngơi cho tốt, ngoan, mau ngủ đi!”

Anh dỗ cô, giống như dỗ một đứa trẻ, chờ cho cô ngủ, anh mở cửa ra, cha nuôi San San cùng Trương Tổ Tâm đang chờ ở bên ngoài.

Anh nghiêm mặt nói:” Các người tới làm gì? San San cô ấy hiện tại rất yếu, các người tốt nhất không nên quấy rầy cô ấy!”

Tiết Đài Ân giận dữ nói:” Luật tiên sinh, mẹ San San bị bệnh nan y, sống không được lâu, cậu chẳng lẽ không để cho mẹ con họ gặp nhau sao?”

” hai người cũng đã gặp nhau, cũng làm cho San San bị bệnh, còn muốn như thế nào nữa?”

Trương Tổ Tâm khóc nói:” Điều là ta không tốt, ta không nên nói nhiều lời quá khích như vậy, là ta dọa nó.”

” Khóc cũng cũng vô ích, San San hiện tại đã đỡ hơn nhiều, tôi sẽ không cho bà quấy rầy cuộc sống của cô ấy.”

” Luật Hạo Thiên!” Tiết Đài Ân bỗng nhiên nói:” Cậu đã cam đoan với tôi sẽ đem lại hạnh phúc cho nó, tôi đều có thể không so đo những việc trước đây, không so đo thân thể của cậu, vì sao cậu sẽ không thể để cho hai mẹ con họ gặp lại?”

Chương 123: Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, Luật Hạo Thiên

Mình không có nhiều thời gian, edit gấp rút nên có gì sơ sót mn thông cảm nhé.

”Tôi đều có thể không so đo thân thể của cậu, vì sao cậu sẽ không thể để cho hai mẹ con họ gặp lại?”

”Ông uy hiếp tôi?” Luật Hạo Thiên hai mắt hàn quang lóe ra.

”Tôi không phải uy hiếp cậu,” Tiết Đài Ân lắc đầu nói:”Tôi đây đang nói đạo lý với cậu, người khác khoan dung cậu, cậu cũng phải khoan dung họ!”

”Tôi không cần khoan dung của ông!” Luật Hạo Thiên mặt âm trầm” Ông cứ việc nói với cô ấy, tôi đây không sao cả!”

Ba người đang ở ngoài phòng giặt co, chợt nghe bên trong truyền đến giọng nói suy yếu của San San:”Đằng Hải, để cho bà ấy vào đi! Em nghỉ. muốn gặp bà ấy một lần.”

Luật Hạo Thiên sừng sốt, thân mình khẽ nghiêng, Tiết Đài Ân đẩy mẹ San San vào.

Anh ngẩn ra tại chỗ trong chốc lát, không biết qua bao lâu, Tiết Đài Ân đi ra, vỗ vỗ bả vai anh:”Cậu yên tâm đi, Tương phu nhân cũng không biết cậu là con của Mạc Trình Phong.”

Luật Hạo Thiên thoát khỏi tay ông:”Không cần ông giả hảo tâm.”

Tiết Đài Ân thở dài, không thềm nhắc lại.

Trong phòng bệnh, San San giãy dụa muốn ngồi dậy. Tương Tổ Tâm vội vàng đỡ lấy cô:”San nhi, không cần. Con nằm yên nói cũng được.”

San San nhìn bà đỡ tay mình tay, trong lòng bỗng nhiên đau xót, nước mắt liền rơi xuống giường bệnh.

”Đừng khóc, đừng khóc con gái!” Bà đưa tay lau nước mắt cho cô:”Con là người mang thai, không thể cứ động cái là khóc, đối với đứa nhỏ cũng không tốt.”

San San run rẩy giơ tay lên, tay hai người heajm vào nhau.

Đây là tay của mẹ sao, mềm mại, có chút thô ráp. Đây là tay của mẹ cô, mới trước đây cô thường xuyên nằm mơ thấy tay mẹ cô, ở nhẹ nhàng vỗ về cô.

Nhịn không được nước mắt lại bùng lên, Tổ Tâm giúp đỡ cô lau nước mắt, đau lòng nói:”Con gái, đừng khóc, con khóc mẹ rất đau lòng.”

“..... Bà thật là mẹ tôi?”

”Ta sao có thể lừa con.” Tổ Tâm lau nước mắt nói:”Con gái, mẹ không có nhiều thời gian để sống, nói không chừng hôm nay cùng con gặp lại, ngày mai sẽ rời thế giới này mà đi. Ta chỉ là muốn nhìn con, nói cho con, mẹ cũng không phải nhẫn tâm vứt bỏ con, không có người nào không muốn đứa con của mình!”

Nước mắt San San rơi như suối tràn, tay run rẩy đưa lên, ôm lấy bà.

”Mẹ.....”

Cô kêu lên, bà cả người chấn động, kích động nói:”San nhi, con rốt cũng nhận mẹ.....”

.....

Tổ Tâm thở dài, nhớ lại năm đó:”Năm đó lúc ta mang thai con, chợt nghe tin cha con chết, ta thiếu chút nữa cũng không muốn sống, nhưng nghĩ đến trong bụng có đứa nhỏ, ta chỉ có thể chịu nhục sống tạm bợ. Khi ta sắp sanh, một người đàn ông đến đưa mẹ đến bệnh viện, sau đó hắt chiếu cô mẹ con ta, hắt nói cho ta biết hắt tên là Mạc Trình Phong, ta nghĩ hắt là người tốt, nhưng không nghĩ tới, hắt tiếp cận ta là vì cướp đoạt bức di chúc của ta! Hắt là tên lừa gạt, là Nghiêm Tu Nhân thuê hắt!”

San San kinh ngạc nghe, chậm rãi cầm tay bà:”Mẹ, đừng tức giận.”

”Ta không tức giận, ta chỉ là đau lòng, đều do ta lúc ấy rất đơn thuần, bị người khác lừa gạt còn không biết, nếu không phải lúc hắt cùng Nghiêm Tu Nhân nói chuyện bị ta nghe thấy, chỉ sợ hai chúng ta cũng đều không sống nổi!”

”Sau đó ta thấy tình huống không ổn, liền ôm con muốn chạy trốn, trên đường bị hắt chặn lại, tranh chấp, ta rốt xuống vách núi. Không nghĩ tới ta không

chết, chỉ bị gãy chân, bị người dân ở dưới núi cấp cứu, chờ ta tỉnh lại, sai người trở lại tìm con vài lần cũng không tìm được, con giống như biến mất khỏi thế gian này.....”

Bên ngoài phòng bệnh, Tiết Đài Ân thở dài:” Kỳ thật cha cậu cũng không giống như cậu nghĩ như vậy, năm đó ông ấy lỡ tay đẩy Tổ Tâm xuống núi, Nghiêm Tu Nhân liền giao San San chưa đầy một tuổi lấy san cho ông ấy, nhưng ông ấy không làm như vậy, mà đem đứa nhỏ ấy đến một cô nhi viện rất xa, sau đó ông ấy trần trở tìm được tôi, nói cho tôi biết con gái của Nghiêm lão gia ở cô nhi viện, tôi liền đi tìm, đáng tiếc khi đó San San đã được chuyển tới cô nhi viện khác.”

Ông vỗ nhẹ nhẹ vai Luật Hạo Thiên:” Năm đó ông ấy mang theo cậu bảy tuổi, lúc đứng trước nhà của tôi, thật sự rất nghèo túng, ông ấy nói cho tôi biết mình không muốn làm chuyện này nữa, nhưng một khi đã lâm vào vòng lẩn quẩn hắc ám kia, sẽ không có biện pháp rời khỏi, sau lại tôi nghe nói ông ấy bị một đại ca giết chết, lúc ấy cậu chắc hẳn là chỉ có chín tuổi? Az..... Có lẽ ở trong mắt cậu ông ấy không phải là một người cha tốt, cũng không phải là một người tốt, đối với cậu quả thật chỉ nhìn thấy một mặt thiện lương của ông ấy.”

Luật Hạo Thiên thân thể run rẩy, muốn đưa tay lấy thuốc, như thế nào cũng không lấy được đầu thuốc lá kia. Cuối cùng anh giận dữ ném hộp thuốc lá xuống đất, hung hăng đạp lấy.

” Luật Hạo Thiên, tôi cảm thấy cậu cùng cha cậu rất giống nhau, trong lòng cậu, cũng có một mặt thiện lương. Tôi hy vọng cậu không nèm giống cha mình, cậu có thể làm người tốt!”

” Đủ rồi!” Luật Hạo Thiên chỉ vào ông mắng to:” Ông biết cái gì? Ông cái gì cũng không biết!”

Anh lui vài bước, trong mắt chứa đầy nước mắt, lại cắn răng không cho nước mắt kia chảy ra.

Lảo đảo vài bước, chạy ra khỏi bệnh viện.

Gió, ở bên tai anh gào thét, anh hít một ngụm, chạy nhanh về phía trước, không biết đích.....

Cuộc đời anh ghét nhất một câu, ” Cậu có thể làm người tốt, không nên giống cha mình!” Những lời này giống như ma rủa, quấn lấy anh hơn hai mươi năm

Mười mấy năm trước, anh bởi vì một câu này, nhảy xuống nước lạnh như băng cứu người, nhưng khi anh cứu đứa nhỏ kia, chẳng những không nhận được cảm tạ, ngược lại còn bị vu oan thành anh là người đẩy đứa nhỏ. Cũng bởi vì anh có người cha như vậy, cho nên chuyện xấu này, đương nhiên đều đổ lên đầu anh!

Anh bất mãn với vận mệnh, đơn giản làm một người lạnh lùng, anh chuyển tới rất nhiều cô nhi viện, bởi vì anh rất đơn độc, rất lạnh khốc, rất táo bạo, chịu không nổi người khác khi dễ, vì một chút việc nhỏ có thể đi cùng đứa nhỏ khác liều mạng!

Cho đến khi anh vào cô nhi viện kia, vốn tưởng rằng con ác mộng vẫn sẽ lặp lại. Nhưng mà anh gặp được cô, một người con gái bị vứt bỏ, nhưng lại kiên cường mỉm cười.

Cô làm cho anh có dũng khí sống sót, cũng là cô làm cho anh nhìn thấy sinh mệnh sắc thái loang lổ. Anh vẫn lạnh khốc như vậy, nhưng anh thử thay đổi, thử để mình được người khác tiếp nhận. Anh lại nghĩ tới câu nói kia, làm người tốt, không nên giống cha mình!

Nhưng mà anh lại thất bại, anh ở trong biển lửa đời sống, anh sẽ phải trả thù tất cả!

Anh là một đứa trẻ hư hỏng, khi trưởng thành, anh là nam nhân phá hủy tất cả, cái này giống như ma chú, chắc chắn buộc chặt cả đời anh, vĩnh viễn không thể thoát!

Như vậy, lại có gì không tốt? Quá khứ anh anh dùng hết sức lực đi cứu một nguwoif không liên quan, nhưng kết quả thế nào, anh nhận được cái gì?

Mà hiện tại, anh dùng trăm phương ngàn kế ám toán người khác, hãm hại người khác, ở phía sau màn thao túng hết thảy, nhưng lại chiếm được hâm mộ cùng tôn kính của mọi người.

Điều này công bằng sao?

Cho nên không làm người tốt thì phải làm thế nào đây? Nhân bất vi kỳ, anh Luật Hạo Thiên, cái gì cũng làm được, nhưng anh tuyệt đối không làm người tốt!

Anh cầm lấy điện thoại:” Dương Đình, lập tức hủy bỏ liên hệ với công ty của Nghiêm gia! Nghiêm lão tặc đã không còn dùng được, chúng ta chỉ có thể dựa vào chính mình, lập tức hành động, thừa dịp hiện tại Lâm gia còn đang hỗn loạn!”

Anh muốn tốc chiến tốc thắng, anh chờ không được, anh muốn hưởng thụ quyền lợi cao cao tại thượng vô thượng, anh muốn chứng minh cho thế giới, một đứa nhỏ như anh, xuất thân như vậy, cũng có thể đứng ở nơi cao nhất! Anh chịu nhục nhiều năm như vậy, rốt cục có thể lại thấy ánh mặt trời!

Tất cả mọi chuyện, chỉ vì một câu nói này của anh mà thay đổi, hết thảy đều bắt đầu nhanh chóng biến hóa vì điều (*).

(*) Tinh vi khéo léo.

Vụ án Nghiêm Tu Nhân giết anh trai chưa thành lập, nhưng một nửa gia nghiệp đều giao cho Tiết San San, đơn độc một mình, đủ để cho hắn sụp đổ. Hộ sự của con gái cùng Lâm gia chưa xong, xã hội các giới chỉ trích, lại làm cho hắn họa vô đơn chí (*), không bao lâu liền nằm viện.

(*) Ví nói khổ này đến khổ khác, tổn hại ngày càng nặng nề.

Lâm Tường từ lúc đảo hôn, cũng không xuất hiện, có người nói Lâm đại thiếu gia này bị bắt cóc, Lâm Bạc buồn bực không vui, liền đem công việc của công ty đều giao cho Giang Trục Thủy cùng Luật Hạo Thiên.

Vừa lúc đó, Luật Hạo Thiên nhanh chóng, từng bước xâm chiếm sản nghiệp Lâm gia. Từng bước không chế cổ phần công ty Lâm thị vận tác (vận hành và thao tác)

Tổ Tâm con gái San San sớm chiều ở chung với nhau hơn mười ngày, liền cáo biệt. Ngày chia tay, San San khóc đến trời đất mù mịt. Cô không thể chấp nhận được, vừa mới gặp lại mẹ, còn chưa hưởng thụ hết tình thân, liền muốn rời khỏi.

Lúc gần đi, bà nắm tay cô, đặt vào trong tay Luật Hạo Thiên:” Con rể, ta không biết con là người như thế nào, nhưng ta biết, con thật lòng yêu San San, đừng làm cho con bé đau lòng, được không? Ta không xứng với vài trò người mẹ, nhưng trước khi lâm chung ta muốn van xin cậu một điều, nhất định phải làm cho con bé hạnh phúc!”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Anh không cần chúng tôi

Bà yên tâm đi, tôi sẽ không làm thương tổn cô ấy, trừ phi tôi chết!

Đây là lời hứa hẹn của Luật Hạo Thiên với mẹ San San.

Người phụ nữ chịu khổ nạn, cả đời phiêu bạt này, rốt cục cũng mỉm cười nhắm hai mắt lại.

San San ngất xỉu trong lòng Luật Hạo Thiên, sau khi tỉnh lại, cô khóc nói:” Đăng Hải, em cuối cùng cũng cô đơn.”

” Ai nói!” Anh gắt gao ôm cô:” Em còn có anh, có cha em, còn có đứa nhỏ của chúng ta.”

” Vì sao, vừa mới nhận được, lại mất đi?”

”..... Đó là bởi vì, Thượng Đế đòi hỏi những thứ đáng quý.”

” Em đã rất quý trọng.”

” Trên đời này không có bữa tiệc nào không tan, San San, em nhất định phải kiên cường.”

”..... Đúng vậy, em hiểu, nếu để cho em lựa chọn, so với chưa bao giờ từng có được, em cũng tình nguyện muốn một đoạn tốt đẹp của phù dung sớm nở tối tàn. Đăng Hải, em còn có anh.”

.....

Thời gian trôi qua thật nhanh, Lâm Tường vẫn như trước không có tin tức.

Bên cạnh đó một công ty quốc tế lớn ở đại lục cũng đang lạng lẹ vùng dậy.

Lão gia tử vũ án giận dữ:” Đây là công ty nào! Ta sao lại không biết!”

Giang Trục Thủy nhủ thầm nói:” Công ty này là ở nước ngoài đăng kí, chúng tôi ở trong nước không tra được tư liệu của hắn!”

” Vậy thì ra ngoại quốc!” Lão gia tử tức giận nói.

” Nước ngoài..... Cũng không tra được.” Giang Trục Thủy lau mồ hôi, anh cũng không muốn nói những lời vô ích này, không có biện pháp.....

Lão gia tử trầm giọng không nói:” Thật kì lạ, nhất định không đơn giản.”

”Ừ, nhưng thế nào bất quá chỉ là một công ty vừa mới thành lập, căn bản không thể chống lại chúng ta.”

”Cậu sai lầm rồi, vài năm nay ta vẫn cảm thấy, ở trong bốn tới có một đôi mắt luôn quan sát chúng ta, mà Lâm thị mấy năm qua, không có tổn thất nặng nề, nhưng tổn thất nhỏ cũng không ngừng, mặc dù không cần động gân cốt, nhưng cũng bị tổn thất một chút nguyên khí……”

Lão gia tử mày càng ngày càng gấp:” Em trai cậu vẫn chưa tìm ra sao?”

“…… Chưa.”

”Không phải ta đa nghi, như em trai cậu.…… Có khả năng liên quan đến vụ này.”

“…… Lão gia, chuyện tới nay tôi cũng không muốn nói gì, nếu ngài tin tôi, tôi sẽ vì ngài mà bán mạng, còn ngài không tin tôi, tôi sẽ rời khỏi Lâm thị!”

Lão gia tử nhìn anh, khi nhìn vào đôi mắt bình tĩnh kia, ngay lập tức trong đầu ông liền rối loạn.

Cuối cùng mặt của ông có chút ôn hòa:” Trong lòng ta đều có chừng mực, cậu an tâm làm chuyện của mình đi!”

Giang Trục Thủy ra ngoài, nhìn bầu trời đen kịt, thờ dài.

Gió thổi mưa giông trước cơn bão, anh chỉ biết Lâm gia là sẽ không tránh không khỏi, nhưng vẫn cố nhảy vào, rốt cuộc là vì cái gì?

Nghiêm Thanh Du ở trong bệnh viện chăm sóc cha.

Nghiêm Tu Nhân hiện tại nghiêm nhiên đã không còn bộ dáng cao ngạo như ngày thường, càng không ngừng thờ dài thờ ngắn.

Thật là không nghĩ tới, chính mình thông minh nhất thời lại hồ đồ, sai ở chỗ lúc trước đã tin Mach Trình Phong! Không nghĩ tới hán làm việc không lưu loát như vậy, lớn nhỏ tất cả đều để lại!

Chẳng lẽ hán cứ chịu như vậy? Bị một nguwoif phụ nữ cướp mất tiền đồ?

Không được!

”Con gái, con gọi điện thoại cho Luật Hạo Thiên, nói ta có việc tìm cậu ta.”

Nghiêm Thanh Du sùng sốt một chút:” Con không gọi.”

Nghiêm Tu Nhân tức giận nói:” Nha đầu kia! Con không phải thấy ta ngã bệnh, nên mới không sợ ta?”

Một trận trầm mặc, Thanh Du cúi đầu:” Cha, cha không phải ép con chết sao? Con nói con không muốn gặp anh ta!”

”Con……” Nghiêm Tu Nhân tức giận đến bị ho khan, chợt nghe một người nói:” Nghiêm Tu Nhân, ông thật sự là vô tình, ngay cả con gái mình cũng nhẫn tâm như vậy!”

Vừa nhắc đầu, chỉ thấy Luật Hạo Thiên một thân tây trang màu đen đứng ở cửa, đôi môi tà mị mà lãnh khốc cười.

Thanh Du thấy anh, sắc mặt buồn bã, cúi đầu rồi đi ra ngoài, vẫn không nhìn anh lấy một lần.

Luật Hạo Thiên sùng sốt một chút, tay đóng cửa lại, sau đó lập tức đi đến trước mặt Nghiêm Tu Nhân.

”Ông tìm tôi có chuyện gì?”

”Biết rõ còn cố hỏi? Cậu cũng đã tự tới cửa.”

”Ha ha.” Luật Hạo Thiên cười cười:” Vậy thì chúng ta nói chuyện rõ ràng, các công ty lớn nhỏ trong tay ông, đều bị tôi thu mua, còn lại, lưu cho ông đường lão, hơn nữa ông cũng còn một nửa gia sản của Nghiêm gia, nửa đời sau cũng an ổn mà sống!”

Nghiêm Tu Nhân sắc mặt trầm xuống:” Cậu có ý gì?”

”Xuy!” Luật Hạo Thiên cười lạnh một tiếng:” Chẳng lẽ bộ dạng nghèo túng này của ông, còn muốn nói chuyện hợp tác với tôi?”

”Mày…… Đúng là tên tiểu nhân, qua sông rút cầu.…… Mày không sợ tao đi nói với Lâm Bạc chuyện mấy năm nay mày gây ra sao?”

”Ha ha……” Luật Hạo Thiên cười, vươn tay, đặt lên ống dưỡng khí của hán:” Nghiêm tiên sinh, lúc trước, ông chính là như vậy…… Nhỏ ống dưỡng khí của anh trai mình?”

Nghiêm Tu Nhân về mặt trắng bạch.” Mày..... Mày muốn làm gì?”

Anh cười lạnh.” Đừng sợ, tôi chỉ là muốn cho ông hiểu được một chút, ông hiện tại đã bị đánh bại, ông không có tư cách đấu với tôi! Tôi muốn chính ông, có một ngàn phương pháp, ông nghĩ thử xem?”

Nghiêm Tu Nhân mặt tái đi.” Mày..... Mày.....”

Luật Hạo Thiên nắm chặt cằm của hắn, không cho hắn nói tiếp.

” Tôi khuyên ông nên thành thật một chút, còn có cơ hội an hưởng tuổi già, nếu không..... Ông giết hai người thân của San San, tôi thay cô ấy báo thù, cũng không quá đáng!”

Anh hung hăng nói mấy đó, sau đó đứng thẳng dậy, phui áo,” Những lời cần nói tôi cũng đã nói hết, ông muốn làm như thế nào, là phụ thuộc vào ông!”

Nói xong xoay người nghênh ngang mà đi.

Lúc đẩy cửa ra ngoài, thấy Nghiêm Thanh Du ở một góc trên ghế dài . Anh không để ý tới. Nhưng khi đi ngang qua cô, cô bỗng nhiên đứng lên.

” Luật Hạo Thiên.” Cô kêu tên của anh, khoe miệng giờ lên một tia cười khở.” Anh không còn cần hai cha con tôi, phải không?”

Luật Hạo Thiên ngẩn ra, không nói gì.

” Hạo Thiên, tôi nói rồi, tôi nguyện ý làm cho anh một chuyện, thậm chí đi tìm chết. Nhưng..... Anh không cần. Là tôi sai rồi sao? Có lẽ tôi chưa bao giờ yêu anh. Tôi rất cục hiểu được tình yêu là không thể cưỡng cầu, tôi chỉ muốn một chút, nhưng cho dù tôi làm những chuyện gì, theo đuổi người mình thích..... Tôi rất cục cũng nghĩ thông suốt, anh cho tới bây giờ đều chỉ là một giấc mơ của tôi mà thôi, tôi cũng không còn muốn anh, cũng không vì anh mà rơi lệ.”

Ở trước mặt cô, Luật Hạo Thiên luôn là người không có tình cảm, hiện tại cũng vậy, sắc mặt của anh không thay đổi, ánh mắt của anh vẫn bình tĩnh như trước.

Nhưng, nội tâm của anh lại nổi lên một tia gọn sóng. Anh bỗng nhiên cảm thấy, đối với con gái này, có một tia áy náy.

” Như vậy, thỉnh cho phép tôi với nói với anh lời từ biệt được không?” Sắc mặt của cô cũng bình tĩnh trở lại, vươn tay, chậm rãi ôm lấy anh.

” Ngày mai tôi sẽ dẫn cha tôi rời khỏi thành phố này, vĩnh viễn sẽ không xuất hiện ở trước mặt anh. Hôm nay tôi ôm anh, lúc tôi rời đi, tôi chưa bao giờ yêu người!”

Cô đi rồi, nói những lời rõ ràng, tiếu sái mà đi, có lẽ là ở một khác kia, cô bỗng nhiên nhìn thấy hết thảy.....

Thời điểm mùa xuân se lạnh, bụng San San càng lúc càng lớn, Luật Hạo Thiên muốn mười mấy bảo mẫu đến nhà, còn có Tiểu Phi ở hỗ trợ chăm sóc, rất cẩn thận, sợ sai sót điều gì đó.

” Mình cảm thấy mình rất giống với gấu trúc?” San San ngồi ở trên sofa, vừa mới đứng dậy còn có người giúp đỡ.

” Ha ha, vậy cậu hãy hưởng thụ đi!” Tiểu Phi hăm mộ cười nói:” Cậu bây giờ, chẳng khác gì những phu nhân nhà giàu có, Luật tiên sinh thật sự yêu cậu, đối với cậu quả thực là rất cẩn thận.”

San San cũng cười nói:” Anh ấy chỉ là khản trương, bắt quá chỉ là một đứa bé, nào có nghiêm trọng như vậy?”

” Không chỉ có Luật tiên sinh khản trương, lão gia tử cũng rất khản trương! Lão gia tử nói, đứa nhỏ này của cậu, ông ấy muốn nhận làm cháu nuôi!” Tiểu Phi hưng phấn nói:” Hiện tại đại tiểu thư lâm gia không sinh em bé, đại thiếu gia Lâm gia lại mất tích, đứa bé trong bụng cậu, nhất định sẽ nhận được nhiều sủng ái!”

San San nghe những lời này xong không cảm thấy vui, ngược lại ảm đạm nói:” Az, đại thiếu gia đến bây giờ cũng không có tin tức, A Vũ cũng vẫn không tìm được, điều này làm cho mình am tâm như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Án Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Đại thiếu gia bị bắt cóc

San San âm thầm nói:” Đại thiếu gia đến bây giờ cũng không có tin tức, A Vũ cũng vẫn không tìm được, điều này làm cho mình an tâm như thế nào?”

Tiểu Phi cắn môi, chột dạ nói:” San San, kỳ thật cậu không cần phải vì người khác mà lo lắng, cậu nha, cuối cùng vẫn nên lo cho mình thì hơn.”

San San thở dài:” Nhưng có một số việc, cậu không thể không nghĩ.”

Hai người chính trò chuyện, liền nghe một người hầu nói:” Thiếu phu nhân, không tốt, Lâm gia đã xảy ra chuyện.”

” Làm sao vậy?”

” Là đại thiếu gia.....”

” Đại thiếu gia tìm được rồi?”

” Không tìm được, nhưng có người đưa tới cuộn băng ghi hình của đại thiếu gia. Uy hiếp lão gia..... Đem tất cả quyền quản lý ở nước ngoài chuyển nhượng.....”

A! Sao lại có chuyện như vậy? Lâm Tường thật sự bị bắt cóc?

” Tôi phải đi.....” Cô vừa đứng lên, liền cảm thấy bụng một trận đau nhức, ngã xuống sô pha.

Tiểu Phi vội vàng đỡ lấy cô, hướng người hầu hô lên:” Các người còn không mau đi gọi xe cứu thương!”

San San bị đưa vào bệnh viện, bác sĩ kiểm tra nói có dấu hiệu sanh non, tạm thời phải ở lại bệnh viện theo dõi.

” Đại thiếu gia trở về chưa?” Câu đầu tiên sau khi cô tỉnh lại là câu này.

Luật Hạo Thiên sắc mặt không vui:” Em hiện tại nguy hiểm như vậy, còn có tâm tư quan tâm người khác.” Dừng một chút lại nói:” Lão gia không chịu ủy quyền, phỏng chừng bọn cướp có khả năng giết con tin.”

” Giết con tin?” San San hoảng sợ:” Sao lại như vậy? Dù sao mạng người quan trọng hơn!”

” Lão gia tính bảo động.”

” Bảo động có thể bắt bọn cướp sao?”

” Rất khó, hơn nữa, bọn cướp tức giận sẽ giết con tin.”

” Vậy làm sao bây giờ.....” San San nhú mày nói:” Em phải đi khuyên lão gia.”

” Bộ dạng em thế này, sao có thể đi?”

” Em không sao, hiện tại đã đỡ hơn nhiều, anh đưa em đến Lâm gia được không?”

Luật Hạo Thiên nhìn cô cố chấp, thở dài:” Được rồi.”

San San được Luật Hạo Thiên giúp đỡ đi vào thư phòng lão gia tử, không khỏi ngạc nhiên cả người.

Lão gia tử giống như già đi mười mấy năm, tóc bạc hơn nhiều, vẻ mặt tiêu tụy.

” Lão gia.....”

” Nếu cô cũng muốn khuyên ta, vậy thì có thể ra ngoài.” Lão gia tử mặt mũi hướng cô phát phát tay.

Cô giật mình trong chốc lát, bình tĩnh nói:” Lão gia, tôi chỉ nói một câu thôi.”

Ông ngẩng đầu lên:” Nói đi?”

” Tiền không có có thể kiếm lại, đồ không có có thể tạo lại, nhưng người không được, cũng không thể sống lại.”

Nói xong câu này, cô xoay người rời khỏi thư phòng.

Ngày hôm sau, lão gia tử thật sự đem quyền quản lý ở nước ngoài giao ra.

Ông biết việc này có ý nghĩ như thế nào, nhưng ông vẫn phải làm như vậy, bởi vì câu nói kia của San San, người đã chết, cũng không sống lại được.

Lâm Tường bình yên vô sự về tới Lâm gia, lão gia tử hỏi hán mấy ngày nay bị nhốt ở nơi nào, hán lại không nói rõ ràng. Ở trong bệnh viện, bác sĩ nói trong người hán có một lượng thuốc mê lớn

”Rốt cuộc là ai làm!”

Mặc kệ là ai làm, người kia cũng đã hành động. Lâm gia hiện tại gặp phải nguy cơ lớn trước nay chưa từng có, phía sau có người hung hăng đã kích, Lâm gia không có thời gian xoay sở.

Nhưng người đứng sau màn này giống như an tĩnh lại, không có động tĩnh.

Lâm Tường trải qua một khoảng thời gian trị liệu, rốt cục cũng tĩnh lại, nhớ lại mọi chuyện ngày đó.

Hắn nhận được điện thoại của Tiểu Phi, không có cách nào, chỉ có thể lái xe đến đó.

Nhưng khi đến đó, lại không thấy Tiểu Phi, hắn hết nhìn đông tới nhìn tây, bỗng nhiên ở gáy cảm thấy đau nhức, liền ngất xỉu.

Là Tiểu Phi lừa hắn?

Hắn xoay người ngồi dậy, đã thấy San San cùng Tiểu Phi đẩy cửa tiến vào.

”Đại thiếu gia, anh khá hơn chút nào chưa?” San San thân thiết hỏi.

”Nga, hoàn hảo.” Thấy bụng cô ngày càng lớn, hắn một trận âm ỉ, quay đầu nhìn thấy Tiểu Phi, trong lòng khiếp sợ. Cô ta sao có thể ở cùng với San San?

Thấy ánh mắt hắn nghi hoặc, San San cười nói:”Đây là bạn học của tôi.”

”Bạn học?” Lâm Tường nhíu mày nhìn Tiểu Phi, cô ta dường như không biết mình, người phụ nữ này..... Rốt cuộc là người như thế nào?

Hai người ngồi xuống, hỏi han ân cần một lúc lâu, thừa dịp San San trở về làm kiểm tra, Tiểu Phi ở lại, nhìn Lâm Tường nói:”Đại thiếu gia, anh ngày đó không đến, tôi đem đứa nhỏ xóa sạch, nói cách khác, không chừng hiện tại cũng giống San San lớn như vậy.”

Lâm Tường tức giận nói:”Cô nói bậy! Cô căn bản không mang thai! Ngày đó cô lừa tôi, sau khi tôi bị đánh hôn mê, cô nói, không cùng tôi có quan hệ?”

”Đại thiếu gia, anh không có bằng chứng, tốt nhất không nên tùy tiện hoài nghi người khác!”

”Cô cho rằng tôi nói sai sao? Cô lần đầu tiên tiếp cận tôi là có mục đích? Tôi thật sự là mắt bị mù, cư nhiên bị cô mê hoặc!..... Cô vì sao ở bên cạnh San San, tôi cảnh cáo cô không được làm tổn thương cô ấy?”

”Đại thiếu gia nếu hoài nghi tôi bụng dạ khó lường, vậy thì bắt tôi lại, dù sao anh bắt tôi, San San sẽ biết chuyện của hai chúng ta, đến lúc đó, cô ấy nhất định sẽ thất vọng cực kỳ.....”

”Cô cảm ơn!” Lâm Tường chỉ vào cửa:”Cô ra ngoài cho tôi!”

Tiểu Phi cười cười:”Kỳ thật anh thích San San, tôi có thể giúp anh.”

”Tôi bảo cô ra ngoài!”

”Anh chừng nào nghĩ thông suốt, hãy đến tìm ta.”

”Cút!”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Em muốn thả cẬy ấy!

San San sau khi kiểm tra xong, trở về đến phòng bệnh của mình nghỉ ngơi.

Khi tỉnh lại, đã thấy Luật Hạo Thiên ngồi bên cạnh, hai tay khoát lên trên giường, tập trung ngủ.

Cô nhẹ nhàng sờ tóc anh, bỗng nhiên điện thoại anh đặt trên bàn rung lên.

Cô hoảng sợ, cầm lấy kia điện thoại, chỉ thấy một tin được nhắn tới.

Cô không thói quen xem điện thoại của chồng, nhưng hôm nay không biết sao, tâm tò mò, ma xui quỷ khiến liền liền mở tin nhắn kia.

Một dòng chữ ngắn gọn.

Ba dặm hương, nhanh chóng.

Đây là ý gì?

San San bất động thanh sắc đặt điện thoại ở chỗ cũ, nằm trên giường tiếp tục ngủ.

Nhưng thật ra cô không ngủ, nghe thấy tiếng động anh đứng dậy, sau đó lại nghe thấy tiếng động anh mở cửa rồi đi, lòng hiếu kỳ của cô càng ngày càng đậm, lặng lẽ từ trên giường đứng dậy, đi theo anh đi ra ngoài.

Cô lặng lẽ đi theo phía sau anh, cho đến khi anh lên xe, cô cũng vội vàng bắt một chiếc taxi đi theo.

”Đi theo chiếc xe phía trước, đi cách một đoạn, dừng để chiếc xe đó phát hiện.”

Người tài xế cười cười:” Cô gái này, có phải bắt gặp chồng mình ra ngoài?” (ý bảo anh ngoại tình)

San San nhú mày nói:” Anh lo lái xe mình đi.”

Cô tin Luật Hạo Thiên không ra ngoài, nhưng..... Tin nhắn kia làm cho cô cảm thấy mơ hồ không ổn. Cho nên cô muốn theo theo anh để biết tột cùng là chuyện gì.

Xe taxi ra khỏi thành phố, lái xe nhắc nhở nói:” Ở đi phía trước đi chính là đường núi, cô muốn đến nơi này sao?”

“..... Anh chỉ cần đi theo chiếc xe kia là được.”

Luật Hạo Thiên dừng xe ở một trạm xăng, sau đó anh xuống xe đi vào nơi đó.

San San liền bảo người tài xế, sau đó tự mình xuống xe dọc theo bụi cỏ lặng lẽ đi tới trạm xăng kia.

Từ cửa sổ nhìn vào trong, cả người không khỏi lạnh lẽo, không thể tin được chỗ mình thấy là thật!

Giang Hằng Vũ, người thiếu niên mặt trời kia là bạn tốt nhất của cô. Lúc này đang ngây ngốc ngồi trên sofa, hai mắt vô thần. Tay chân bị trói chặt.

San San che miệng, cố nén không cho mình thét lên kinh hãi, trong đầu sớm rồi loạn.

Đây là có chuyện gì? Tại sao Luật Hạo Thiên..... cùng với Giang Hằng Vũ mất tích mấy tháng nay ở đây?

Địa điểm sai lầm người sai lầm, lòng của cô một trận run run, chỉ nghe Luật Hạo Thiên nói:” Giang Hằng Vũ, cậu không ăn cơm, là muốn tuyệt thực tự sát sao?”

A Vũ nói:” Luật Hạo Thiên, anh là tên vô sỉ, anh chừng nào mới có thể thả tôi ra ngoài? Anh bắt tôi cả ngày ở đây, tôi thà rằng chết còn hơn!”

”Chờ tôi đoạt được tất cả, tự nhiên sẽ thả cậu. Cậu nghĩ rằng tôi sợ cậu chết sao? Tôi chỉ không muốn làm cho San San đau lòng mà thôi.”

Lòng San San, đột nhiên co lại, khó có thể giãn ra.

Thân mình khẽ run lên, đụng phải cái bình ở góc tường, một người quát:” Người nào!”

Vài người chạy ra khỏi phòng ốc, sẽ đem San San ấn ngã xuống đất, Luật Hạo Thiên hô to một tiếng:” Dừng tay!”

San San ngẩng đầu, nhìn trên khuôn mặt anh đầy phức tạp. cả hai đều rơi vào trầm mặc, nhưng lại hiểu được tâm trạng của mỗi người.

Luật Hạo Thiên đứng ở nơi đó, phảng phất trong thân thể có một thứ trọng yếu bị rút đi, trong lòng cảm thấy đau đớn!

San San lòng càng đau hơn, không, anh không phải Đằng Hải, anh là Luật Hạo Thiên, anh lừa cô, lừa mọi người! Anh luôn lừa cô, luôn lừa cô.....

”Vì sao!” Cô khan giọng quát.

”San San.” Thanh âm suy yếu của Giang Hằng Vũ vang lên.

San San chậm rãi đi đến trước mặt hắn, Luật Hạo Thiên thấp giọng nói:” Em muốn làm gì?”

Cô hít sâu một hơi:” Em muốn thả cậu ấy.”

” Không được!” Anh lạnh lùng nói, cô giống như không nghe thấy tay bắt đầu cởi bỏ dây thừng trên người Giang Hằng Vũ.

” Anh bảo em dừng tay!” Luật Hạo Thiên tiến lên ngăn cản, không cẩn thận đẩy cô một chút, thân mình cô đứng không vững, liền tá ngã.

” San San!” Anh kinh hô, vội vàng cúi xuống ôm cô.

Dưới thân San San một chất lỏng chảy ra, là máu!

” San San, em cố gắng một chút.” Luật Hạo Thiên rút cuộc cũng buông Giang Hằng Vũ, ôm lấy San San liền hướng phía ngoài chạy tới.

” Vì sao. Vì sao gạt em.”

” Anh xin lỗi, San San, anh không phải cố ý gạt em” Lòng anh đau như dao cắt.” Anh biết anh không làm không được.”

” Hại người, là chuyện anh không thể không làm sao?” Cô suy yếu nói, trước mắt sẫm một mảnh mờ hồ, không thấy rõ khuôn mặt anh.

” Anh có lý do, nếu em là anh. Được rồi San San, chúng ta không nói chuyện này, em không cần nói, không nên cử động, chúng ta đến bệnh viện ngay.”

Cô lắc đầu:” Em chỉ sợ. Em kiên trì không được.”

” Không đâu! Em sẽ không có việc gì!”

” Em đau quá.”

” San San cố nhịn, anh hôn em sẽ không đau!”

” Không. Em không muốn anh chạm vào em, tay anh rất bẩn, anh buông em ra.”

Luật Hạo Thiên thống khổ, cô nói tay anh bẩn, tay anh thật sự bẩn sao?

” Anh nói cho em biết, anh có phải là Hồ Diệp công tử? Có phải anh hại Tư Tư phải không, có phải anh giả họa cho Giang Hằng Vũ hay không?”

Anh cắn chặt môi tái nhợt, không nói được một lời.

” Hãy nói với em”

“..... Đúng, là anh làm, đều là anh làm!”

” Vì sao, phải làm như vậy?”

” Bởi vì anh hận bọn họ. Bọn họ không làm gì cả, không cần cố gắng mà có thể sở hữu hết thảy. Mà anh, lại dùng hết toàn lực, vết thương chồng chất, bao nhiêu lần vào sinh ra tử!”

” Hạo Thiên.” Cô khóc, nước mắt theo hai má tái nhợt chảy xuống.” Anh không bị mất trí nhớ, anh tình nguyện mình bị mất trí nhớ. Như vậy, anh có thể làm Đàng Hải của em.”

Thanh âm của cô dần dần mỏng manh, cuối cùng anh cũng không nghe được, hai mắt chậm rãi nhắm lại.

” San San! San San!” Luật Hạo Thiên gọi tên cô, tê tâm liệt phế

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127: Phòng phẫu thuật

”Bác sĩ! Mau cứu cô ấy!” Luật Hạo Thiên theo xe đẩy cùng nhau vào phòng phẫu thuật.

”Xin lỗi, Luật tiên sinh anh không thể vào được.”

”Vì sao?”

”Anh sẽ làm ảnh hưởng đến việc trị liệu của chúng tôi.”

Luật Hạo Thiên sừng sốt một chút, túm lấy áo bác sĩ, hung hăng nói:”Cứu không được cô ấy tôi bắt các người sẽ chôn cùng!”

Ở bên ngoài phòng nghỉ ngồi xuống, anh cúi đầu, trong đầu rối bời.

Anh biết hiện tại quan trọng nhất cầu cho San San vô sự, mà những thứ khác, tuy rằng anh tận lực tránh cho mình không suy nghĩ, nhưng anh biết, đó là điều không thể trốn.

Ở trên xe cô đã nói những lời này, mỗi một câu đều giống như đâm vào lòng anh, làm cho anh thống khổ.

Thật ra cục diện như vậy anh cũng không phải chưa nghĩ qua, chính mình cảm thấy rất tự tin, hiện tại anh rốt cục biết được, giấy không gói được lửa, anh lừa được nhất thời, những không thể lừa được cả đời.

Một cái bác sĩ đi ra:”Luật tiên sinh, đứa bé không bảo đảm, phải nhanh phẫu thuật, anh mau ký tên.”

Luật Hạo Thiên tay run rẩy, ký tên hỏi:”Sao lại vậy?”

”Phẫu thuật nhất định có nguy hiểm, chúng tôi không dám cam đoan nhất định thành công.”

”Ông dám!” Luật Hạo Thiên nắm lấy quần áo người bác sĩ.

”Hạo Thiên, anh đừng xúc động!” Giang Trục Thủy không biết khi nào tới, vội vàng ngăn lại:”Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? San San không phải ở trong bệnh viện nghỉ ngơi sao? Làm sao có thể đột nhiên phát sinh chuyện này?”

Luật Hạo Thiên cúi đầu, nhàu mày nói:”Là tôi mang cô ấy ra ngoài tản bộ, không cẩn thận ngã xuống.....”

”Không cẩn thận?” Lâm Tường tức giận nói:”Anh là chồng cô ấy, anh sao lại có thể không cẩn thận? Anh không lo cho cô ấy?”

Luật Hạo Thiên kìm nén tức giận:”Không cần cậu giáo huấn tôi!”

”Được rồi, mọi người bớt tranh cãi đi.” Giang Trục Thủy khuyên nhủ:”Chỉ cần San San có thể bình an vô sự, như thế nào cũng được.”

”Anh rồ, anh Giang!” Hàm Nhã thờ hồng học chạy tới, trong lòng ôm một đồng nọ, mang quần áo trẻ con, bình sữa và văng văng.

”Em đem đến đây để làm gì?” Giang Trục Thủy ngạc nhiên nói.

”Chị không phải sắp sinh sao?” Hàm Nhã nhìn vào cửa phòng phẫu thuật:”Thế nào? Sinh được chưa.”

Không khí khẩn trương, bị cô phá hư rối tinh rối mù, Luật Hạo Thiên xoay người sang chỗ khác không để ý tới cô, Lâm Tường tức giận nói:”Sinh cái gì mà sinh! Mọi người còn mong cho cô ấy như vậy!”

Giang Trục Thủy thờ dài một tiếng, đem những thứ trong tay cô đặt trên ghế, bắt đầu dĩ nói:”Ai nói với em là San San phải sinh? Cô ấy mới mang thai sáu tháng, sinh cái gì sinh?”

”A?..... Nga, em không biết.....” Hàm Nhã cảm thấy có lỗi nói, cô thật sự không phải cố ý. Vừa nghe chị vào phòng phẫu thuật, liền nghĩ rằng sắp sinh.

”Vậy chị ấy hiện tại như thế nào?” Cô vội hỏi.

”Đứa bé không bảo đảm, đang phẫu thuật.”

”Nga.....” Hàm Nhã nhìn mất sắc mặt dữ tợn của Luật Hạo Thiên, ánh mắt kia, giống như muốn đem mình ăn tươi nuốt sống.

”Anh rồ, anh đừng sốt ruột.....”

”Cô cầm miệng đi.”

Cô không dám nói thêm nữa.

Qua gần một giờ, nhưng một giờ này giống như mười năm, lòng Luật Hạo Thiên , bị dày vò vỡ nát, nặng nề cúi đầu.

Rốt cục, cửa cũng mở, bác sĩ lấy mũ xuống bước ra.

” Cô ấy thế nào!” Mọi người tiến lên hỏi.

” Bệnh nhân đã thoát ly khỏi nguy hiểm”

Một câu làm cho tất cả mọi người nhẹ nhàng thở ra, lập tức y tá phụ giúp đưa xe đẩy đi ra, Luật Hạo Thiên liền chạy lại :” San San !”

” Bệnh nhân còn đang hôn mê, cần phải nghỉ ngơi vài ngày mới có thể tỉnh lại.”

Luật Hạo Thiên nhắm lại hai mắt, cầu nguyện trời xanh, hoàn hảo cô ấy không có việc gì, anh nguyện ý dùng hết thầy để trao đổi cho sinh mệnh của cô.

Sang ngày hôm sau, Lâm Tư Tư đem bình giữ nhiệt đến.

” Em vừa hầm canh gà, mang cho cô ấy bồi bổ.”

Giang Trục Thủy cười nói:” Vất vả cho em rồi.”

” Không sao, anh mau đưa cho San San uống đi.”

” Em cũng vào đi !”

Tư Tư lắc lắc đầu:” Em không vào đâu.”

Giang Trục Thủy biết, cô không muốn gặp Luật Hạo thiên.

” Được rồi, anh sẽ đem tâm ý của em nói với San San .”

“..... Ừ, anh thay em nói với cô một tiếng xin lỗi, là do em không hiểu chuyện, làm rất nhiều chuyện tổn thương đến cô ấy, hiện tại ngấm lại thật sự rất buồn cười”

” Tư Tư.”

” Vâng?”

” Em trưởng thành rồi.”

Tư Tư vui vẻ cười:” Em trở về đây.”

Quay người lại, tay lại bị anh cầm

Cô kinh ngạc, chậm rãi quay đầu, anh cười:” Buổi tối cùng nhau ăn cơm đi.”

” Được.”

Từng là công chúa tùy hứng bá đạo, đã trải qua nhiều chuyện như vậy , đã lột xác trở thành một người thành thực, là Trục Thủy làm cho cô thay đổi, hiện tại ngấm lại, chính mình cảm thấy ngây thơ cơ nào.....

Khi San San tỉnh lại, cô chỉ khóc.

Cô biết đứa bé đã không còn, cô có thể cảm giác được, sinh mệnh bé nhỏ kia, đã không còn trong cơ thể cô.

Có lẽ đứa bé này căn bản không nên xuất hiện vào lúc này, đây là ông trời trừng phạt cô.....

” San San” Luật Hạo Thiên nhẹ giọng gọi.

Cô nghe được thanh âm của anh, không mở mắt, suy yếu nói:” Anh đi đi, em không gặp anh.”

” Chẳng lẽ bởi vì anh làm chuyện này, em sẽ rời khỏi anh ?” Anh cực kỳ bi ai nói:” Em đã quên chúng ta ở trong giáo đường nói gì sao, lúc anh trao nhẫn cho em, em đã nói gì?”

Chương 128: Nói hết

” Em đã quên ở giáo đường nói gì sao, lúc anh trao nhẫn cho em, em đã nói gì?”

Anh nâng tay lên, để cho cô nhìn thấy nhẫn kim cương trên tay mình.

” Chúng ta đã từng thề với nhau, vĩnh viễn không rời xa nhau, vĩnh viễn không phản bội, chúng ta đã lập ra lời thề này, chẳng lẽ em quên sao?”

Thanh âm anh khan khan nói, chậm rãi nắm tay cô:” Chúng ta cùng trao nhẫn cho nhau, chúng ta không bao giờ phản bội lẫn nhau.”

” Nhưng anh gạt em, đây không phải là phản bội?”

” Anh gạt em, đó là không muốn em lo lắng, không muốn cho em đau lòng.”

” Anh cũng biết em sẽ khổ sở, nhưng anh vẫn làm, chuyện em khiến đau lòng, những anh vẫn làm!”

” San San, em đừng kích động, anh xin em đừng kích động, em vừa phẫu thuật!” Luật hạo thiên tay run rẩy, vừa vội lại hoảng, đầu đầy mồ hôi:” Em bình tĩnh một chút, hãy nghe anh nói được không? Thật ra anh không làm thương tổn ai, anh muốn gì thì đoạt lấy, anh không từ đoạn điểm, nhưng anh không hại người, thật sự, việc Giang Hằng Vũ, anh đã cũng đã chăm sóc cậu ta cẩn thận sao?”

Nhắc tới Giang Hằng Vũ, San San xoa nước mắt:” Được rồi, anh nói anh không có ác ý, vậy anh lập tức thả cậu ấy ra!”

” Không được!” Ạm nhủu mày:” Anh không thể thả cậu ta..... Nếu anh thả, cậu ta sẽ không tha cho anh.”

San San nhìn anh, trong mắt mang theo tuyệt vọng cùng bi ai, cắn chặt răng, nói:” Nếu anh không thả cậu ấy, em cũng sẽ đi tìm lão gia, để cho ông ấy đi cứu cậu ấy.”

” Không được!” Anh vội hô lên:” San San, em muốn bức anh chết sao?”

San San cắn chặt răng, cầm tay anh nói:” Em thay anh xin lão gia tha thứ, nếu không thì chúng ta gánh vác! Như vậy còn không được sao?”

Luật Hạo Thiên cũng cắn chặt răng, không nói một câu.

” Không được sao? Vì em cũng không được sao?” San San suy yếu nhìn anh, nước mắt chậm rãi chảy qua hai má.

” San San.....” Thanh âm anh khàn khàn:” Anh có thể vì em làm một chuyện gì, nhưng..... Cái này không được! Chờ anh thành công, em theo anh cùng nhau chia xẻ hết thảy, không tốt sao?”

” Hạo Thiên, anh căn bản không biết em đang nói gì.....” Cô khóc lắc đầu:” Anh làm thế nào đến bước này? Anh muốn thành công này không sai, nhưng anh không thể đem thành công của mình dựa trên sự thống khổ của người khác. Anh nhốt Giang Hằng Vũ một tháng, anh có nghĩ tới cảm nhận của cậu ấy không? Anh đoạt lấy tự do của cậu ấy anh biết không?”

“..... Anh không nghĩ tới.” Anh trầm giọng nói:” Anh cho cậu ấy, ăn ngon ở tốt, so với tên Lâm Tường kia tốt hơn nhiều.....”

Anh bỗng nhiên nghiêm mặt, cảm giác giống như mình đã nói sai điều gì.

San San hai mắt tròn to:” Anh nói cái gì?”

Thanh âm của cô lạnh như băng cùng tuyệt vọng, ngơ ngác nhìn anh, anh lại cúi đầu.

“..... Lâm Tường, cũng là do anh bắt cóc đúng không? Anh vì sao phải làm như vậy? Lâm gia đối với anh có ơn dường dục, anh làm sao có thể như vậy? Anh hại Tư Tư tiểu thư còn chưa đủ, anh còn muốn hại đại thiếu gia? Anh rút cuộc vì sao phải làm như vậy? Vì sao!”

Nói xong lời cuối cùng cô đã khóc không thành tiếng, mà hai mắt chứa đựng oán hận cùng thất vọng. Giờ phút này, trong phòng bệnh tràn ngập không khí bi thương, ngay cả không khí cũng tựa hồ không thể thừa nhận bi thương này.

Anh cúi đầu, trầm mặc, thật lâu sau, anh nắm lấy tay cô, đặt lên bụng mình.

Hai mắt của anh hơi đỏ, cắn răng, thanh âm khàn khàn nói:” Em cảm nhận được không?”

” Cái gì?” Cô không rõ ý của anh.

Anh nhìn cô, khuôn mặt lạnh như băng không một tia biểu tình.” Em biết không? Nơi này, thiếu một quả thận.”

Anh tựa hồ làm cho ngữ khí mình bình tĩnh, nhưng cuối cùng vẫn giống như thạch hướng cô mà nói

” Anh nói cái gì?” Cô ngồi dậy, tự mình dùng sức dưng vào bên trái bụng anh, bụng anh bằng phẳng sáu khối cơ bụng, cảm thấy bên trong không thiếu thứ gì.

Anh lại một lần nữa nắm lấy tay cô.” Em có biết anh như thế nào tiến Lâm gia không?”

Cô mờ mịt nhìn anh.

Anh một trận cười khổ.” Em cho rằng lão gia tùy tiện muốn thu nhận con nuôi sao? Anh nói cho em biết, thật ra anh hết thấy ngày hôm nay, đều là dựa vào quả thận này mà đời lấy! Mười năm trước, đại thiếu gia bị bệnh, cần đổi thận. Anh rất may mắn, bởi vì anh cùng cậu ta đều có thận giống nhau, cho nên.....”

” Đừng nói nữa!” Cô chịu không nổi, tay che miệng anh lại.” Đừng nói nữa. Làm sao có thể xảy ra chuyện như vậy.....”

Cô khóc, khóc đỏ mắt.

Cô chỉ biết anh thân thể đáng thương, chỉ biết anh chịu rất nhiều đau khổ, còn không biết, anh lại có chuyện đau long như vậy.

Một cậu bé chỉ mười ba tuổi, còn chưa trưởng thành, đã mất đi một quả thận, đây là loại cảnh ngộ như thế nào, là như thế nào!

Anh lấy tay cô ra, kiên trì nói tiếp.” Cho nên anh tuy rằng trở thành con nuôi Lâm gia , nhưng anh chưa bao giờ quên, bọn họ tì trong người anh lấy đi thứ gì? Anh hận Lâm Tường, hận Lâm bạc, anh muốn bọn họ cũng ném thứ đau đớn anh đã chịu! Anh mười năm vì Lâm gia bán mạng, vết thương đầy người, đều là vì bọn họ Lâm gia mà lưu lại, anh chẳng lẽ không được đoạt lại những gì anh nên có?”

San San đau khổ lắc đầu, che miệng lại, cô không biết nên nói cái gì, càng không biết như thế nào mới có thể an ủi nỗi đau trong lòng anh! Vết thương trên người rất nhanh sẽ khép lại, nhưng vết thương trong lòng vĩnh viễn không phai được!

” San San, hôm nay anh nói những điều này với em, anh cũng không nghĩ mình sẽ ở lại.” Đáy mắt anh một mảnh âm đạm” Em biết không? Thật ra năm đó người hại mẹ con em, người tên Mạc Trình Phong kia, chính là cha của anh.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Không ai có thể làm anh tan chảy

” Người tên Mạc Trình Phong kia, chính là cha của anh.”

Thanh âm anh trầm thấp, làm rung động tai cô.

Người mà mẹ nói, người đã làm hại mẹ ngã xuống vách núi, hại mình trở thành cô nhi, người đó là cha của anh!

” Anh biết em hận ông ấy.” Luật Hạo Thiên nắm trong suốt,” Anh so với em còn hận ông ấy hơn! Bởi vì ông ấy, anh từ nhỏ đã cô độc, bị người khác kỳ thị, bất luận anh làm điều tốt gì cũng như không, bởi vì anh có một người cha như vậy!”

” Em có biết loại việc mà bất luận mình cố gắng cỡ nào cũng bị người khác coi thường? Anh cảm thấy bất lực, anh giống như không thuộc thế giới này! Anh giống như một người chết mà sống, không có tình cảm, không có dục vọng. Nhưng bọn họ lại bức anh đến con đường này! Anh chỉ có phản kháng, không còn lựa chọn nào khác!”

” Không!” Mắt cô chứa lệ,” Anh có lựa chọn, Anh có.....”

” Kỳ thật..... Em cũng không hận cha anh.....”

Tay anh run lên một chút, hai mắt mang theo kinh ngạc nhìn cô.

Cô chậm rãi nói” Nếu không phải ông ấy, em sẽ không vào cô nhi viện, cũng sẽ không ... gặp anh.”

” Nhưng, Anh lại làm em đau khổ như vậy.”

Cô lắc đầu:” Không có yêu sẽ không có hận, không có đau khổ, cũng sẽ không có hạnh phúc. Em không hối hận khi gặp anh, có lẽ đây là số phận của em, nhất định phải yêu anh, em không có lựa chọn nào khác.”

Luật Hạo Thiên tâm mãnh liệt run lên, nhìn vào mắt San San sáng hơn ngày thường, anh ngậm dại.

Cô bỗng nhiên ngồi dậy, ôm lấy thân thể anh đang run lên.

” Em biết anh trong lòng có khổ, có hận, có oán.” Cô gục mặt vào lòng, buồn bã nói:” Nhưng người không thể những việc này mà sống, anh chẳng lẽ cũng chỉ có những việc này thôi sao? Hạo Thiên, em yêu anh như vậy, chẳng lẽ anh không thấy sao? Còn có Thanh Du, cô ấy cũng yêu anh như vậy, Hàm Nhã cũng xem anh như thần tượng, đại thiếu gia xem như tri kỷ, Trục Thủy cũng coi anh là bạn bè, những việc đó, anh đều không nhìn thấy sao? Là cừu hận che hai mắt, hay anh căn bản không muốn nhìn thấy?”

“.....”

” Hạo Thiên, nghe em một câu được không? Nếu chuyện quá khứ gây cho anh nhiều đau khổ như vậy, vậy thì anh hãy quên đi, hãy bắt đầu một lần nữa?”

” Em nói rồi, mặc kệ anh ở đâu, em sẽ luôn ở bên cạnh anh. Cho nên em xin anh, buông này hết thảy, được không, em xin anh.”

Cô từng tiếng cầu xin, khẩn cầu, tay mềm nhẹ ôm anh, mặc cho thân thể mình run nhẹ, những vẫn không chịu buông

Nhu tình như vậy, bất kì người đàn ông lạnh lùng nào cũng mềm lòng, nhưng Luật Hạo Thiên, lại không người bình thường, lòng của anh, giống như một tảng đá, một khi nhận thức chuyện, sẽ không dễ dàng thay đổi, cho dù là người phụ nữ anh yêu nhất.

Anh nhẹ nhàng hôn cái trán cô, thấp giọng nói:” Anh xin lỗi.”

Sau đó nhẹ nhàng đánh vào cổ cô, thân thể cô liền ngã vào lòng anh.

Anh xin lỗi, San San, anh không thể đáp ứng em. Anh đã làm đến ngày hôm nay, anh không thể buông tha được!

.....

Khi tỉnh lại, San San phát hiện mình đang nằm trong một căn phòng hoa lệ, nằm trên một chiếc giường màu vàng.

Đứng lên, đi ra cửa, cửa bị khóa, mở rem cửa ra, ngoài cửa sổ là một cánh đồng hoa.

Cô đang ở nơi nào?

Cô trong lòng cả kinh, chạy đến cửa hô to:” Mở cửa! Thả tôi ra ngoài!”

Chỉ chốc lát sau, một nữ hầu tóc bạch kim mang canh đi đến.

” Phu nhân, cô cần gì sao?” Cô ta nói tiếng Trung lưu loát.

” Nơi này là chỗ nào?”

” Nơi này là nước Mĩ bang Texas, chúng ta đang ở trong biệt thự hương gian số một.” (biệt thự theo kiểu truyền thống, làng quê ngày xưa)

” Cái gì? Nước Mĩ?” San San ngã ngồi ở trên giường:” Tôi làm sao có thể đến nước Mĩ Luật Hạo Thiên đâu? Anh ấy đang ở đâu? Cô dẫn tôi đi gặp anh ấy!”

” Tôi xin lỗi, phu nhân, tôi không thể làm theo yêu cầu của cô.”

” Tại sao? Anh ấy đang ở đâu? Cô nói cho tôi biết!”

” Tôi xin lỗi, tôi không biết.”

” Vậy cô biết cái gì?” San San phẫn nộ nói.

” Tiên sinh nói ngài ấy mấy ngày nữa sẽ đến gặp cô, cô hãy nghỉ ngơi cho tốt, chăm sóc thân thể.”

Nữ giúp việc đem đồ bát canh đặt lên bàn:” Phu nhân còn có chuyện gì, cứ việc phân phó.”

” Không có việc gì.” San San suy sụp ngồi ở trên giường, xem ra mình bị Luật Hạo Thiên giam lỏng.

Một trận cười khổ, ngẩng đầu nhìn thấy nữ giúp việc kia còn chưa đi, ” Cô như thế nào còn chưa đi?”

”Tiên sinh đã phân phó , mỗi ngày phải xem cô uống. Đây là đặt biệt vì muốn bồi bổ cho thân thể phu nhân, mà mỗi một đầu biếp chuyên môn đến làm.”

San San nhú mày:” Anh ấy không đến gặp tôi, tôi sẽ không uống.”

Nữ giúp việc sùng sốt một chút, nói:” Tiên sinh bảo tôi nói với phu nhân, nếu cô không chịu uống, ngài ấy sẽ giết chết Giang Hằng Vũ.”

Cô mãnh liệt đứng lên, vừa buồn vừa giận:” Anh ấy làm sao có thể như vậy!”

” Phu nhân, lời của tiên sinh tôi đã nói với phu nhân, cô có muốn uống hay không?”

San San cắn chặt răng, rốt cục vẫn bùng lên, uống sạch.

Cầm chén đặt lên bàn, cô lạnh lùng nói:” Cô có thể đi rồi.”

Luật Hạo Thiên, anh thật sự làm em thất vọng. Em cầu anh như vậy, em từ bỏ tôn nghiêm của mình đi cầu anh, em có thể không để ý đến những việc anh làm, việc anh gạt em, thậm chí cha anh làm thương tổn mẹ em. Tại sao, em làm được những chuyện này, anh vẫn không chịu buông tay!

Cô ngồi trước cửa sổ, nhìn cánh đồng hoa bên ngoài rộng vô tận.

Luật Hạo Thiên, anh rốt cuộc muốn làm gì? Anh làm như vậy còn chưa đủ sao? Anh luôn trách người khác không cho anh ấm áp, thật ra anh không đi cảm nhận điều đó. Anh che hai mắt mình, che tai mình, không nhìn cũng không nghe, cho dù là một đoàn lửa, cũng không thể hòa tan tảng băng trong lòng anh!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Bị giam cầm

Tại Texas cuộc sống trôi qua rất nhàn hạ, rất yên bình

Ở đây chỉ có ba người giúp việc, một người làm đầu bếp, một người lái xe, một người làm vườn, còn có vài vệ sĩ. Nhiều lúc đi tản bộ, có mấy vệ sĩ đi theo sao bảo hộ.

Thật ra mất đi sự tự do đối với cô cũng chẳng là gì , nhưng mà trong tâm cô đau xót cho dù thế nào vẫn không bỏ đi được.

Vài ngày ngắn ngủi, cô mất đi đứa con, mất đi một tình cảm chân thành.

Người đó vẫn còn đây, nhưng với cô cũng giống như nhau, giống như hai người xa lạ.

Vuốt bụng bằng phẳng, nước mắt chảy dài xuống. Đứa con cô đã từng mong muốn biết bao này, bởi vì... là con của anh, ngay cả tên cô cũng đã đặt rồi, Hải Xuyên cô mong nó có một tấm lòng, một trí tuệ rộng mở.

Cô cười khổ, đứng ở trong sân, mặc cho gió thổi qua. Gió chuyển động không dấu vết, cô sống hai mươi năm qua, cuối cùng cũng không còn cái gì lưu lại...

San San đếm thời gian trôi qua, mười ngày sau, anh đã trở về .

Anh một thân âu phục, áo khoác bên ngoài trông thật đẹp, công việc thuận lợi. Vừa vào cửa thì ôm lấy cô, trên người vẫn còn mang theo hơi lạnh khiến cô cảm thấy run sợ.

“Em sao vậy?” Anh khàn trương buông cô ra: “ A, tay em sao lạnh thế này? Anh giúp em sưởi ấm...”

“Không cần!” Cô giấy dựa thoát ra, đi tới phía cửa sổ, đưa lưng về phía anh: “ Tay lạnh có thể làm cho nó ấm lại, nhưng tâm lạnh làm sao cho nó ấm lại đây!”

“ San San , đừng nói như vậy.” Anh đi tới, ở phía sau lưng cô, ôm chặt cô vào lòng: “ Em cứ như vậy, anh rất đau lòng.”

“ Anh sớm không còn tâm, làm sao có thể thương tâm?”

“ Anh không có tâm, nhưng đối với em vẫn còn yêu.”

“Không có tâm sẽ không hiểu được, yêu một người là như thế nào.”

“Chúng ta đừng nói tới chuyện này được không?” Anh nhẹ nhàng hít một hơi tại cổ cô: “Anh khó khăn lắm mới vất vả nhanh chóng về với em, chúng ta hãy cùng thả lỏng được không?”

San San hừ lạnh một tiếng: “Luật Hạo Thiên, anh xem em là cái gì? Trước đây em đã nói với anh, em sẽ không phụ anh, hiện tại cũng giống như thế, chúng ta tuy rằng là vợ chồng, nhưng mà em đối với anh ... đã không còn tình cảm, đem giam em ở đây đơn giản là vì sợ em tiết lộ bí mật không phải sao? Anh là tên hèn hạ...”

Anh bỗng xoay người cô lại, dùng nụ hôn thật sâu chế trụ cảm giác tuyệt tình trong lời nói.

Thế nhưng nụ hôn của anh vẫn như lửa nóng, nhưng môi cô lại lạnh như băng.

Một hồi lâu anh buông cô ra, nhìn khuôn mặt xinh đẹp của cô nhưng lại lãnh đạm không biểu cảm.

“San San, em đừng như vậy, em đừng làm anh sợ...”

San San hai mắt vô thần mà nhìn phía trước, căn bản không nhìn anh một cái.

Lửa giận trong lòng bốc lên, anh nắm mạnh hai vai mỏng manh của cô: “San San, bộ dạng em thế này, anh không thích.”

Đưa tay nhẹ nhàng nâng cằm cô lên: “Em tập trung được không?”

“Anh muốn em tập trung cái gì chứ? Tập trung hôn với anh, hay trên giường? Hay những lời giả dối kia?”

Luật Hạo Thiên đáy mắt ánh hiện lên sự giận dữ, nhẫn nại của anh có giới hạn, mặc dù cô đang ở đây, anh sớm đã phá vỡ.

“Tiết San San, em đừng quên, em hiện tại là vợ anh, trên tay em vẫn còn đeo nhẫn!”

“Đúng là vợ thì sao? Em cũng có quyền ly hôn ? Nhẫn cưới em có thể trả lại cho anh!”

Cô nói xong dùng sức tháo nhẫn ra .

“Không được!” Anh vội vàng ngăn cản, cầm hai tay cô: “Không thể....., em không thể tháo cái nhẫn này”

Đem cái nhẫn đeo trở lại trên ngón tay cô: “Em biết không? Cái nhẫn này chính là một lời tuyên thệ.”

“Đeo nó vào , chẳng khác nào ưng thuận suốt đời bên nhau.”

“Nhưng anh chưa bao giờ nói thật với em, lời thề của anh càng không đáng tin.”

“Anh yêu em, đây là sự thật.” Anh trầm giọng nói: “Nếu giả dối, anh sẽ bị đẩy xuống 18 tầng địa ngục, vĩnh viễn không được siêu sinh”

San San cả kinh, vô thức đưa tay lên che miệng anh.

Lập tức tay bị anh nắm lấy : “San San, em vẫn còn yêu anh đúng không? Nếu không em sẽ không đeo cái nhẫn này như vậy?”

“Không phải !” Cô cắn răng nói: “Em trước mặt anh tháo chiếc nhẫn này xuống là muốn nói cho anh biết, chúng ta ly hôn đi!”

“Sẽ không!” Anh bình tĩnh mà nói: “Chúng ta đã thề ở trước mặt Thượng Đế, vĩnh viễn không rời xa nhau.”

San San nhìn anh, nước mắt liền rơi xuống: “Em làm không được, anh làm tổn thương bạn bè em, em không thể làm được?”

Một lúc sau, anh thở dài: “Đúng vậy, nếu không phải như vậy em không phải Tiết San San.”

“San San , em biết không? Có đôi khi, anh thực sự mong rằng, em có thể trở thành những người phụ nữ khác, không có nhiều cổ kị như vậy, chỉ là anh yêu em, em cũng yêu anh, như vậy là đủ rồi. Nếu không phải như vậy, em sẽ không phải là Tiết San San, anh cũng sẽ không yêu em...”

“Nghe Jenny nói, cơ thể em hồi phục khá tốt.”

“..”

“Anh gọi người đốt lò sưởi lên cho ấm nhé? Người em lúc nào cũng lạnh, lúc ngủ để bên cạnh chân em.”

Anh nói rất nhiều thứ, nhưng cô vẫn lạnh nhạt như trước, anh thở dài: “Chúng ta xuống lầu ăn cơm nhé, coi như em vì anh được không? Ăn xong bữa cơm anh sẽ rời khỏi đây.”

Nghe câu nói đó, trong lòng cô cảm thấy nhói đau. Anh không ở nhà khiến cô luôn chờ đợi, anh đến lại khiến cô lạnh nhạt, anh muốn rời đi cô lại thấy luyến tiếc.

Cô không hiểu chính mình, rốt cuộc vẫn còn yêu anh, hay hận anh. Có lẽ là vừa yêu vừa hận ?

Không nói gì theo anh đi xuống lầu, anh cười nói: “ Toàn những món em thích, đến đây đi!”

Tay anh nắm tay cô, ôn nhu chân thành, lại phảng phất như bọn họ mới vừa mới cưới nhau.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Em vẫn yêu anh

San San ngồi trước bàn ăn, trong đầu hoàn toàn mù mịt.

Luật Hạo Thiên chuẩn bị một bàn đầy món ăn cô thích, những cây nến sáng tinh xảo, bên cạnh còn có người kéo đàn vi-o-lon, khúc nhạc êm ái, những chấm ánh sáng dưới ánh nến hiện lên, làm bầu không khí trở nên lãng mạn.

Nếu như thời gian đầu gặp nhau,, anh làm những việc lãng mạn như thế này, cô sẽ bị những thứ này làm cho xúc động, nhưng hiện tại bọn họ đều không thể trở về như trước được, tựa như trang giấy trắng đã viết lên rồi không thể xóa đi được.

Cô yên lặng ngồi ăn, không để ý xung quanh, mắt nhìn vào bàn ăn, không nhìn anh lấy một lần.

“ San San, em phải ăn nhiều một chút, em xem em hiện tại gầy như thế, anh ôm em cũng không thoải mái .”

San San ho khan một chút, nhướn mày nhìn anh, thời điểm này, anh lại còn nói đùa sao?

“ Vậy thì anh đừng ôm”

“Em tức giận sao?” Anh bỗng nhiên đứng dậy cầm tay cô: “ Bà xã...”

“ Buông ra!” Cô run rẩy, đẩy tay anh ra rồi đứng lên.

“Anh đã nói chỉ cùng anh ăn cơm thôi mà.”

“ Hà tất phải như thế?” Anh hai tay đem cô đặt vào chỗ cũ.

“ Có một số việc, nhất định phải làm rõ ràng.”

“ Cho nên anh nói không tha Giang Hằng Vũ, tiếp tục cùng Lâm gia đối nghịch, em vĩnh viễn cùng anh phân rõ giới hạn, đúng không?”

San San cúi đầu, không nói lời nào.

Anh nhẹ nhàng nắm vai của cô: “ San San, em còn nhớ lần ở Hawai không? Anh bị thương, chạy trốn tới phòng em, nhưng mà em cũng không đuổi anh đi, vẫn muốn bảo vệ anh, băng bó vết thương cho anh, giúp anh uống thuốc, ngày đêm chăm sóc anh.”

“Chính ngày đó...., anh cảm giác mình đã sa vào vũng bùn, nếu nói trước kia anh đối với em là cảm kích, là trả thù, là dò xét, nhưng khi đó anh là thật lòng nói yêu em!”

Mỗi San San run rẩy, không nói gì, nhưng trong đầu không tự chủ mà nhớ lại những ngày ở Hawai. Anh xông vào phòng cô, trên người đều là máu, bên ngoài cảnh sát gõ cửa, buộc cô phải đem anh giấu ở bên trong bồn tắm.

Đó là lần đầu tiên cô trông thấy anh như vậy, nhưng mà lại làm một việc vô nghĩa, hay là vào thời điểm đó, cô cũng đã yêu người đàn ông không nên yêu này, hiểu rõ là trường kiếp nhưng lại tự mình hăm sâu vào.

Nhớ lại những việc bản thân đã làm, sớm đoán trước sẽ xảy ra kết quả như vậy nhưng từng bước một tới, sự tình cho đến bây giờ cô có thể oán trách ai đây?

“ San San , em vẫn yêu anh đúng không? Thực ra, chỉ cần em nói một câu thôi, như vậy là đủ rồi!”

“Em không yêu. Không yêu. Không yêu!” San San bỗng nhiên đứng lên, lớn tiếng nói: “Em chưa từng yêu anh, hiện tại cũng sẽ không!”

Nói xong, cô xoay người chạy nhanh lên lầu.

Không biết qua bao lâu, chỉ nghe anh ở ngoài cửa gõ nhẹ nói một câu: “San San, anh đi đây. Vài ngày nữa anh trở lại tìm em.”

Cô thả người trên giường, trong tâm co rút đau đớn một trận.

Một lúc sau, bên ngoài không còn âm thanh nào. Cô chậm rãi đi tới cửa, mở cánh cửa ra chỉ còn lại không khí.

“Phu nhân, tiên sinh đã đi rồi.”

San San trong mắt liền hồng lên, buồn bã: “Anh ấy thì có liên quan gì tới tôi.”

Trở lại phòng, nhìn không được che chắn mà khóc... nước mắt thấm ướt một góc giường.

Nhưng mà đau thương cũng phải sống, ăn, ngủ, rồi đi bộ, đọc sách... Chớp mắt trôi qua, cô nghĩ anh sẽ không quay lại

“Có lẽ anh ấy đã quên mình rồi, bất quá mình giống như một tù nhân, anh ấy coi trọng nhất, vẫn là sự nghiệp của mình.”

“Trục Thủy, A Vũ, đại thiếu gia, các người có khỏe không? Tôi hiện tại không biết các người như thế nào, các người hiểu rõ Luật Hạo Thiên sẽ đối phó Lâm gia, tất cả sẽ theo chôn cùng anh ấy. Tôi thực sự xin lỗi... tôi không còn cách nào ngăn cản anh ấy, tôi chỉ có thể xin lỗi, xin lỗi... ngoại trừ câu này, tôi không biết nói gì.”

“Hàm Nhã, chị biết em sùng bái anh rể, nhưng em không biết anh ấy, anh ấy là một người nguy hiểm, nghìn vạn lần không được đến gần.”

“Tiểu thư Tư Tư, ân ân oán oán của chúng ta, tôi đã không còn so đo, Hạo Thiên gây thương tổn cho cô, tôi hiểu, tôi mãi mãi cũng không bù đắp được. Xin lỗi.. Tư Tư..”

Đi qua cánh đồng hoa, hiện tại là mùa xuân, cây cỏ tươi mát.

Đối với anh như một cây cỏ dại sinh trưởng tốt, nhưng cô biết bọn họ không có cách nào ở gần nhau.

Nằm ở giữa bụi hoa, cô bất giác ngủ thiếp đi, khóe mắt còn chứa lệ.

Trong lúc ngủ mơ có cảm giác ai đó vuốt ve hai gò má của cô, chậm rãi mở mắt, thấy hình dáng người đàn ông mà cô hằng đêm tưởng nhớ ngay trước mắt.

Là mơ sao? Cô nắm cánh tay mình, anh đưa tay ngăn lại.

“San San, nhớ anh không?”

Thanh âm như mộng ảo, khiến cô không rõ là thực hay mơ. Vươn tay ôm lấy anh. Từ từ nhắm hai mắt gần sát vào trong ngực anh.

Cô cảm thấy hết thảy đều là mơ, có lẽ là lừa mình dối người, nhưng cô thật sự nhớ người đàn ông này, nhớ linh hồn, nhớ thân thể này.

Mang theo hận ý cô hung hăng cắn bờ vai anh. Đầu lưỡi cảm giác có chút mặn, không biết là máu anh hay là nước mắt của mình.

“San San, em thật nham hiểm” Anh nói, cuộn vào người cô, ra sức hôn, cời dãn y phục của cô.

Một hồi triền miên, San San dường như tỉnh lại. Cô ý thức mình đang làm gì, trong lòng giãy dụa hối hận, đẩy mạnh anh ra: “Đừng chạm vào em”

“San San, đừng lừa dối mình, em vẫn còn yêu anh. Em dám nói những nhiệt tình vừa rồi là giả sao?” Anh nhẹ nhàng chạm vào cô, hôn môi cô thật sâu.

“San San, chúng ta đúng là một với nhau, chúng ta không thể chia lìa, đừng kháng cự anh được không? Như vậy cả hai sẽ không còn đau khổ.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 132: Triền miên cuối cùng

“Đừng kháng cự anh, được không?”

Anh nhìn cô nước mắt chảy dài ra, trầm giọng nói.

“Không.” Cô quay đầu: “Em tại sao lại như thế này. ... Vừa nãy nãy cùng với anh đây đưa. ...loại chuyện này, em làm không được, Luật Hạo Thiên, anh và em căn bản không chung một con đường? Chúng ta như hai con đường đan chéo nhau mặc dù mỗi một khác có giao điểm, nhưng rất nhanh tách ra, hướng khác nhau, đường đi khác nhau!”

Trong đáy mắt anh động lại đục đục vọng, tính nhẫn nại từ từ biến mất, thấp giọng nói: “Đừng nói là giao nhau, cho dù là hai đường thẳng song song, anh cũng sẽ đem em trở lại bên cạnh anh.”

Nói xong, một tay hạ thấp xé quần áo cô! Đưa thất lưng thấp xuống, khiến cô phát ra một tiếng rên rỉ, móng tay cô bấu vào da thịt anh. ...

“Luật Hạo Thiên, anh sẽ không có kết cục tốt!” Cô hai mắt đỏ lên, tâm tình kích động nói một câu cay độc.

Thân thể anh chấn động mạnh, cúi đầu nhìn khuôn mặt cô, ánh mắt tràn đầy ai oán và thống khổ, còn có nói không rõ cái gì đó, giống như ác mộng quấn lấy anh. Kẽ vron tay che khuất mắt cô.

Cô nói không sai, có một số việc anh cô ý không nghe thấy, anh sợ, anh sợ những thứ này quấy rối tâm tình của anh.

“San San, chỉ cần em nhớ anh yêu em là đủ rồi, anh yêu em, em cảm giác được đúng không? Em nhất định cảm nhận được.”

Nhẹ nhàng nói, thật mãnh liệt xông đến.

Anh chịu không nổi, đối với cô yêu mà giấu ở trong lòng, không phát tiết ra ngoài anh sẽ bị bùng nổ, anh nhịn một tháng, cô không chịu tiếp nhận anh, khiến anh muốn điên rồi. ...

“San San, anh xin lỗi. ... Ngoại trừ như vậy, anh không biết có thể làm gì? Em khiến anh điên rồi, vì sao em không giống những phụ nữ khác? Vì sao em không bỏ qua chuyện chúng ta?”

Cô khóc, nước mắt lăn chã ướt lòng bàn tay anh. Anh buông tay ra, thay cô xoa nước mắt.

“Em không đủ sức làm như vậy, bởi vì em yêu anh.” Cô khiến âm thanh trở nên vụn vỡ, lần đầu tiên nói ra ý nghĩ sâu xa mang đầy tình ý cùng hận ý, chấn động trong anh.

“Bởi vì em yêu anh, đó là nguyên do em không cho phép mình bỏ qua, ngoảnh mặt làm ngơ, em không thể dung túng những hành vi của anh! Bởi vì em yêu anh, em không thể để anh sa vào nơi vạn kiếp bất phục! Bởi vì em yêu anh, em không muốn anh sẽ hối hận sau này! Bởi vì em yêu anh, em muốn anh sống trong ánh sáng, em muốn anh biết, đời người thực ra có rất nhiều niềm vui sướng! Em không muốn anh gánh tội ác trên vai, không muốn anh bị kẻ khác căm thù, chửi rủa, em không muốn anh dẫm lên người khác để thực hiện tham vọng của mình, lại càng không muốn anh thành công mà hai tay dính máu.”

Nói xong những lời này, cô hơi động thân, hôn than thể anh cứng đờ.

“Hạo Thiên, anh quay đầu đi.”

Sừng sốt nửa buổi, anh cười khò: “Vì sao em không buông tha.”

“Anh nói đúng, chúng ta là một thể, cho nên, anh hủy diệt mọi thứ, em cũng sẽ không thể tồn tại. Đó là lý do em không thể buông tay, chỉ cần có một tia hy vọng, em cũng muốn kéo tay anh, cũng sẽ không buông tay!”

Cô nắm chặt tay anh: “Yêu em, thì theo em đi!”

Anh một thân nhiệt huyết dần dần trở nên trầm lạnh, trong mắt lộ vẻ bi thương hòa cùng mất mát.

“San San, ... thứ lỗi cho anh, đã không thể ... quay đầu lại nữa rồi.”

Cô trừng mắt, một màn sương mỏng bao quanh hai mắt, trong mắt nước mắt chực rơi xuống chớp chớp nói: “Anh nói... cái gì?”

Anh ôm mạnh cô, hung hăng tiến lên, ôm cơ thể nóng bỏng của cô, lạnh lẽo trong tâm.

Cơ thể mềm mại của cô ở trên, anh hơi thở gấp, ôm chặt cô nói: “Đã không còn kịp, anh... đã bắt đầu vãn cờ, đã khai cuộc, không thể dừng lại.”

Cô nhắm hai mắt lại, đó chính là nói, tất cả mọi thứ đã vô phương thay đổi, phải không?

Một tháng ngắn ngủi, anh trở thành ác ma chân chính. Mà cô cũng cùng với ác ma này triền miên đây đưa...

Trở lại biệt thự bọn họ ngồi đối diện, Luật Hạo Thiên châm một điếu thuốc, vừa dập tắt.

“Trong một tháng này, bên ngoài xảy ra rất nhiều chuyện. Lâm Tường cưới Tiểu Phi... Em không cần nhìn anh như vậy, không sai, là anh an bài, anh bố trí cho họ quen biết nhau, từng bước khiến Lâm Tường rơi vào bẫy, khiến Tiểu Phi gả vào Lâm gia, gây chia rẽ cha con họ, khiến cho Lâm Bạc không tin nhiệm con trai mình. Vừa lúc này, anh lại gây nên một loạt đầu mối, đem tất cả điểm đáng hoài nghi cùng hướng về Giang Hằng Vũ. Nhưng mà Lâm Bạc có lòng nghi ngờ cao, tuyệt đối không tin chuyện lớn như vậy mà một mình Giang Hằng Vũ làm được, ông ta sẽ chắc chắn hoài nghi Giang Trục Thủy. Khi Lâm Bạc bắt hòa với hai người kia, tự nhiên ông ta đối với anh càng thêm tin tưởng. Mà vào lúc này, anh đem chuyện hồi xưa Lâm Tư Tư bị chụp hình, những tấm hình kia cho ông ta xem, ông ta tức giận học máu tại chỗ, bây giờ đang ở bệnh viện. Nếu như không có gì xảy ra, đêm nay anh có thể sở hữu toàn bộ Lâm gia.

San San lắng lắng mà nghe xong, rất kỳ quái cô không ngạc nhiên, cũng không cảm thấy căm phẫn, chỉ là ngơ ngác nhìn anh, trong mắt có một loại thương xót cùng nghi ngờ.

“Em nghe xong những lời này..., chẳng lẽ không tức giận sao?”

Anh đi tới trước mặt cô, hai tay đặt lên vai cô: “San San, đêm nay, em có thể trở thành đệ nhất phu nhân Á Châu. Đứng ở trên toàn thế giới, mà nhìn xuống.”

“Em không cần”

“Vậy em nói, em muốn gì.” Anh rất kích động, điên cuồng kích động

“Em muốn anh.”

“Anh bất cứ lúc nào cũng là của em.”

Cô ngẩng đầu lên, anh nhìn không ra trong mắt cô không có bất kỳ tâm tình gì. Bàn tay nhỏ và dài của cô nắm chặt cả vạt của anh, một tay đem đầu của anh kéo thấp xuống.

“Vậy thì đến đây.” Thanh âm của cô, trở nên mỉa mai như vậy, câu hồn, nhiệt tình nóng bỏng.

Anh kinh ngạc nhìn cô, cô như thế này, rất không bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Vì sao phản bội anh?

Luật Hạo Thiên kinh ngạc nhìn San San, một đôi môi kiều diễm ướt át, sương mù phảng phất hai mắt chứa ý xuân dạt dào, óng anh trong suốt hiện ra ánh sáng nhu hòa...

“San San.”

Anh một câu nói không ra, đã bị đôi môi hồng che lại. Theo sát đầu lưỡi linh hoạt khiêu khích như trêu đùa xâm nhập vào thăm dò, trong nháy mắt đưa anh đến vực vọng thiếu đốt đến cực điểm!

Cô lúc nào trở nên chủ động như vậy? Lúc nào trở nên vui vẻ? Thậm chí còn bỏ những nguyên tắc kia mà trở nên phóng túng? Anh dường như không nhận ra cô...

Tuy rằng bụng đầy hoài nghi, nhưng do cô khơi mào chính vực vọng như lửa càng thổi càng mạnh mẽ của anh. Ôm cô đi tới giường, thô bạo gấp gấp cởi áo quần của cô. Cô cũng vậy mà chủ động tới thoát quần áo anh, tay nhỏ bé vụng về một bên mà cởi nút áo sơ mi để lộ bờ ngực hấp dẫn, một mặt ở trên ngực anh giống như châm dầu vào lửa.

Anh cảm thấy cơ thể như muốn bùng nổ ra, trực tiếp đưa tay cởi thắt lưng của mình, đôi tay nhỏ bé của cô lại một bên khẳng khẳng muốn giúp anh, đôi tay mềm mại khéo léo đụng tới làn da anh khiến anh một trận cảm xúc khó tả, mỗi lần di chuyển tới đâu làm anh cảm giác không nhịn được, nhìn cô vụng về và ngượng ngịu thoát quần áo anh, khiến anh rít lên một trận vực vọng dâng cao như phóng ra ngoài.....

Cô cũng ôm chặt thân anh, nhẹ nhàng hôn lên cổ, lên môi, đầu lưỡi trườn xuống phía dưới, đưa anh đến cực điểm vốn đã ham muốn nay lại càng muốn cháy sạch. Anh không cố kỵ mà đẩy mạnh vùng thắt lưng như muốn ôm trọn cô hết thảy....

Động tình là lúc hai mắt cô khẽ nhắm lại, lông mi dài hơi ướt ướt, hai tay cô khẽ vuốt dọc theo đường dọc cơ thể, tỉ mỉ từng tác da thịt, nhìn từng vết sẹo như muốn xoa dịu và an ủi.. cô muốn đi sâu vào bên trong anh để hiểu hết những đau đớn..

Mồ hôi đổ nhễ nhại, trên giường điên cuồng vô độ. Một âm thanh ngân dài cùng thở dốc, tuyệt vọng ngân sâu vào bên trong như muốn khắc cốt ghi tâm trong ký ức, yêu và hận đây đây không ngừng, vô thủy vô chung.

Rốt cuộc anh gầm nhẹ một tiếng sau đó, sóng lưng thẳng lên cảm giác phóng ra ngoài, đôi mắt cô sang lên, giờ bàn tay trắng nõn đánh mạnh lên cổ anh.

Anh cả kinh, trừng mắt nhìn cô, trong đáy mắt lộ rõ đau thương cùng mất mát, rất khó có thể tin chính là khiếp sợ.

Chợt lóe lên rồi mất, anh nhắm mắt lại, thân thể ngã lên trên.

“Xin lỗi.” Cô nhẹ nhàng vuốt ve đầu anh, buồn bã nhìn vết thương trên lưng anh: “Hạo Thiên, anh đã quên em có tập qua quyền đạo, anh có thể đánh ngất em, em cũng có thể đánh ngất anh, chỉ bất quá em không nắm chắc chắn, đó là lý do em chỉ có thể... lúc anh suy yếu nhất....”

Chậm rãi đưa anh xoay người đặt ở trên giường, cô vô lực đứng dậy, cú đánh kia, cô đã dùng hết sức lực của mình.

Cổ thở dốc mãi đến khi tim đập ổn định khôi phục lại bình thường, cô mặc quần áo vào ngồi ở trên giường lẳng lặng nhìn anh.

“Hạo Thiên, đừng trách em, em làm như vậy cũng là vì anh, anh nói đêm nay sẽ hành động, nói cách khác, đêm nay anh sẽ không thể quay đầu, em sẽ không đứng yên chứng kiến mọi chuyện diễn ra, vì vậy em nhất định ngăn cản anh! Hãy thứ lỗi cho em, anh lừa dối em vô số lần, đây là lần đầu tiên em gạt anh....”

Cúi đầu cô hôn lên môi anh thầm nói: “Hạo Thiên, hãy nhớ kỹ, em vẫn luôn yêu anh!”

Cô run rẩy bắt đầu làm nắm lấy điện thoại anh bấm vào những con số.

Mau tiếp điện thoại, nhanh lên...

Cô sốt ruột mà chờ, cuối cùng đầu dây kết nối, giọng Giang Trục Thủy truyền đến mang theo một tia nghi ngờ: “Hạo Thiên?”

San San vui vẻ, vội vàng nói: “Trục Thủy! Là em, San San! Em ở đây...”

Lời của cô vừa mới nói ra một nửa, một bàn tay to lớn thành linh vươn ra, chặt đứt điện thoại.

Cô kinh hoàng nhìn anh.

“Không! Không có khả năng. Anh rõ ràng...”

“Anh rõ ràng ngắt xiêu phải không?” Âm thanh anh vang lên mang theo sự lạnh lẽo giống như gió gào qua, khiến cô lạnh run.

Điện thoại vang lên, anh nhìn thoáng qua, cũng không tiếp.

Anh sờ cổ: “Em ra tay rất nặng, chỉ tiếc, không phải là đối thủ của anh.”

San San đôi môi run rẩy nói không ra lời.

“Anh không tin bất kỳ ai, nhưng tin em. Thế mà em... Em lại khiến anh một lần nữa hiểu rõ đến tột cùng lòng dạ con người sâu khó lường!”

“Em. em không có!” Cô khóc ròng nói: “Em vì giúp anh, giúp anh mà!”

“Vì sao... vì sao ngay khi anh cảm thấy hạnh phúc, em lại hắt nước lạnh lên anh?” Thanh âm anh vang lên có chút kích động, trong mắt tràn đầy hận ý cùng đau khổ.

San San run rẩy môi: “Anh lừa em nhiều lần như vậy, em lừa anh một lần thì làm thế nào?”

“Không thể!” Anh cười khò: “Nhưng mà em lợi dụng anh, em lợi dụng tình cảm của anh, em phản bội anh, em lại gọi cho tên Giang Trục Thủy ghê tởm kia, nói hết kế hoạch của anh sao? Em là một người phụ nữ nhẫn tâm!”

Thấy đôi mắt anh lãnh đạm, cô cảm thấy xương cốt của mình run theo: “Không sai, em là người phụ nữ nhẫn tâm, anh không nên yêu người phụ nữ này.”

“Em nói cái gì?” Anh nâng cằm cô lên nói: “Những lời này không nên nói ra! Anh yêu hay không yêu em, đó là chuyện của anh, em không có quyền chỉ huy anh!”

Nước mắt của cô không ngừng lại chảy xuống nói: “Hạo Thiên, vì sao chúng ta hai bên phải làm khổ nhau?”

Đúng vậy, vì sao mà phải đầy dẫy nhau, bọn họ tựa như nước với lửa, đến cùng nhau, đều không ai có lỗi, nước dập lửa, hay ngay cả lửa cũng làm khô nước.

“Thu hồi của em nước mắt!” Anh nghiêng răng nói: “Mặc kệ... tất cả anh yêu hay không yêu em, em suốt đời đều là nữ nhân của anh, đời này đừng mong anh sẽ buông tay! Mà với anh. Em chỉ cần học hai chữ. phục tùng!”

Anh trong ngực phát hỏa, San San, vì sao, vì sao lại muốn phản bội anh!

Hung hăng mà ngăn thân cô, vừa mới mặc quần áo, trong nháy mắt bị phá tan từng mảnh....

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Bệnh viện bị cướp

San San bị ánh mặt trời làm cho tỉnh lại, cả người đau nhức đã nói nên nỗi hận của anh.

Anh hận cô phản bội anh!

Thân thể thiếu nữ tuyệt đẹp hiện ra, dấu vết trên người chưa tan, xinh đẹp, lộ ra tội ác. Trên giường một mảnh hỗn độn, hình ảnh tội lỗi giống như bức tranh khiến người ta hít thở không thông.

Mở mắt ra, thấy ánh sáng chiếu vào một góc, cô khóc, cô hiểu rõ, hết thảy tất cả đều không thể vãn hồi... Đêm qua, ngay lúc cô uyển chuyển hầu hạ, cũng là lúc anh thực hiện kế hoạch.

Anh đã trở thành một ác ma thực sự, mà anh đối với cô lại hận, cũng vĩnh viễn không thể tiêu tan. Trong một đêm, cô mất tất cả! Cô tựa như con rối bị mất linh hồn, bị vứt bỏ, nước mắt chảy ra, rốt cuộc cũng không thể gọi người yêu sâu đậm trở về...

Liên tiếp vài ngày anh không tới.

Cô ngã bệnh, từ nhỏ đến lớn cô chưa bao giờ bị bệnh nặng như vậy. Sốt cao bốn mươi hai độ, bất tỉnh nhân sự, đôi môi khô nứt, cả người không còn sức lực, ngay cả mắt cũng không thể mở. Phảng phất như lao vào biển lửa, đau đớn như không muốn sống nữa. Trong đầu cô một mảnh hỗn độn, không còn phân biệt được thực và ảo, không biết mình còn sống hay đã chết.

Lúc đầu còn nói mê sảng, sau lại không thể mở miệng được.

Người hầu vội vàng chạy tới, mời bác sĩ đến, truyền nước biển, liên giảm sốt, nhưng vẫn không có chuyển biến gì.

San San cảm giác cơ thể đau đến tê lạng, lúc nóng lúc lạnh, mơ mơ màng màng, chẳng biết thân ở nơi nào, hơi thở mong manh, ngay cả hít thở cũng khó khăn, phảng phất như đang ở giữa dòng sông, vô hưu vô chí theo nhiệt độ cô cần nuốt... Có mấy lần cô cảm giác mình đã chết, nhưng chợt thấy có bàn tay kéo cô lên.

Cô không mở mắt ra được, chỉ cảm thấy bàn tay to lớn chậm rãi đem cô từ trong địa ngục kéo lên...

Không biết qua bao nhiêu lâu, cô cảm thấy cơ thể của mình hơi lắc lư, cảm giác lạnh lạnh được bóng y tế xoa toàn thân, sau đó nhiều ống dẫn cắm vào người, uống thuốc, tiêm.... liên tục làm đi làm lại khiến cô mất đi cảm giác.

Vừa khi tỉnh lại, cả người như cũ không hề có sức lực, suy yếu giống như một đứa trẻ, chỉ là bây giờ có thể mở mắt ra nhìn xung quanh.

Một cô y tá nói tiếng anh, sau đó chạy ra ngoài kêu thêm vài bác sĩ tới.

Này... tất cả bác sĩ đều là người nước ngoài, tiếng anh của cô không tốt, bọn họ lại nói nhanh cô nghe không hiểu họ nói gì, chỉ là bọn họ nhìn cô dò xét như một bức họa tựa đang phân tích gì đó, cô chỉ cảm thấy bản thân mình giống như đang tham gia triền lãm đồ gốm.

Mấy người bác sĩ trao đổi với nhau xong, bắt đầu cảm thấy cơ thể cô có chút gì đó sống lên.

Ách... hiện tại cô hiểu được bản thân mình giống như miếng thịt trên thớt gỗ, mặc người kiểm tra...

Một lát sau những bác sĩ đó đi ra ngoài, chỉ lưu lại một cô y tá.

Cô thử cùng cô y tá trao đổi, chỉ là tiếng anh hơi kém dùng để hỏi cô, đây là bệnh viện nào, ai là người đem cô tới. Nói mấy lần cô y tá mới hiểu, trả lời, nơi này là bệnh viện Texas, là bệnh viện tốt nhất, có một vị tiên sinh đưa cô tới.

Một vị tiên sinh?

Là anh sao?

“Tôi hôm qua trời mưa rất to, chúng tôi ở nơi đây toàn là bác sĩ gọi trực ban, nhưng anh ta vẫn gọi điện thoại tới. Anh ta nói nếu không cứu sống cô, sẽ đem chúng tôi cùng bệnh viện phá hủy. Chúa ơi, người kia thật giống như ma quỷ!”

Y tá có chút tức giận, San San nghe xong nét mặt cũng thế, có thể tưởng tượng lúc đó tình hình như thế nào. Lòng của cô một trận co rút lại, Hạo Thiên...

“Vậy người kia đâu rồi?”

Y tá lắc đầu: “Không biết, anh ta đi đâu nữa, bắt quá bên ngoài lưu lại bốn vệ sĩ, bọn họ đều bảo vệ cho cô.”

San San cười khỏ, sự tình đến bây giờ đều đã định, không thể tránh được, anh còn sợ cô chạy đi mất báo nữa sao?

Ở bệnh viện hai ngày, cơ thể cô từ từ hồi phục, có thể đi xuống giường đi lại, cô hỏi vệ sĩ: “Tôi có thể ra ngoài đi dạo được không?”

Vệ sĩ gật đầu với cô. Vì vậy cô liền đi dạo trong sân bệnh viện, ở đây trồng rất nhiều hoa cúc thoảng hương trong gió nhẹ, sáng sớm khiến cô gật đầu.

Ý nghĩa hoa cúc, là hạnh phúc, nhưng hạnh phúc của cô bây giờ duy nhất thiếu một thứ.

Cô thở dài: “Chúng ta trở về đi.”

Quay người lại, nhưng lại trông thấy một người.

Cô không khỏi sửng sò, người này là trợ lý của Hạo Thiên, Dương Đình.

“Chị dâu, anh Thiên gọi em đưa chị trở về.”

Cô sửng sốt, không quen với cách xưng hô này, lúc trước hẳn đều gọi bọn họ là Luật tiên sinh và phu nhân.

“Anh ấy muốn đưa tôi đi đâu?”

“Đương nhiên là về nước.” Hắn cười nói: “Hiện tại anh Thiên đang là bá chủ một phương, lần này chị trở về đương nhiên là hưởng phúc.”

Sắc mặt cô trầm xuống: “Tôi không đi, cậu bảo anh ấy thả tôi ra, tôi cái gì cũng không muốn, chỉ muốn tự do.”

“Ha ha.. chị dâu, hay là chị cứ theo em về trước đi.” Hắn nói xong muốn tiến lên kéo cô.

Cô muốn giãy dụa, hai bên vệ sĩ ngăn cản Dương Đình: “Không có mệnh lệnh của Luật tiên sinh, ai cũng không thể mang phu nhân đi.”

Dương Đình biến sắc: “Ngay cả mệnh của tôi cũng không nghe sao?”

“Xin lỗi, ... chúng tôi chỉ nghe theo lời của Luật tiên sinh.”

Hắn gật đầu: “Tốt! quả nhiên là những con chó trung thành! Tôi đây sẽ không làm khó dễ các người.”

Xoay người, nhưng bỗng nhiên bắt người quay người lại rút súng lục ra hướng vệ sĩ kia mà nổ súng.

Mấy người vệ sĩ thân thủ nhanh nhẹn cũng móc súng ra, thấy hắn móc súng, cũng đều chia vào người hắn, đem San San che ở sau lưng.

San San mơ hồ không rõ chuyện gì, vì sao người một nhà lại đã thương nhau?

Đang nghĩ ngợi, chỉ nghe tiếng súng vang lên, bên ngoài vườn hoa xuất hiện thêm mấy người mặc đồ đen trên tay cầm súng AK47 hướng bên này càn quét.

Hù cô sợ một hồi, nếu như nói lần trước lão gia tử tập kích thì cô đây là lần đầu tiên trải qua cảnh bắn nhau, bây giờ, cô đứng là lần đầu tiên tự mình nhìn thấy cảnh bắn nhau tuyệt sát như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Anh em phản bội

“Đừng làm tổn thương cô ấy!” Dương Đình ở bên ngoài hô. Tiếng súng vẫn vang lên như cũ, một gã vệ sĩ kéo tay cô bỏ chạy. Nhưng rất nhanh bị thương...

Thời gian trôi qua một giây mà khiến cho bốn vệ sĩ ngã xuống. San San bị dọa sợ ngây người, đây là lần đầu tiên trong đời cô chứng kiến cảnh này, nhìn những vệ sĩ trên người tràn đầy máu tươi, vô số vết đạn khiến cho cô muốn ngất xỉu.

Mới đây cô cảm thấy chán ghét những người này, luôn đi theo cô giống như bám đuôi, theo dõi cô. Mà hiện tại, bọn họ vì cô mà chết....

Thân thể của hắn cứng ngắc, nhúc nhích cũng không được, mắt mở trừng trừng nhìn Dương Đình chậm rãi hướng mình đi tới, cô bỗng nhiên không biết từ đâu có sức lực mà chìa súng vào hắn.

Hắn sững sốt một chút, lập tức cười nói: “Biết dùng súng sao? Tôi dạy cho chị, trước tiên chốt bảo hiểm, lên đạn, sau đó bóp cò.”

Dựa theo cách hắn nói, San San làm một lần, ngón tay run rẩy chế trụ cò súng, cắn răng nói: “Anh... Anh đừng tới đây, tôi sẽ thực sự nổi súng, thật sự nổi súng!”

Hắn căn bản không sợ cô, vẫn tiếp tục tiến tới gần cô.

“Anh đứng lại! Tôi... thực sự sẽ nổi súng!” Cô nhắm mắt lại, đau khổ mà nắm súng, hai tay không ngừng run rẩy, rốt cục hét lên một tiếng thật lớn sau đó bóp cò.

“Ha ha..., chị dẫu, chị rất thiện lương đi!” Dương Đình nói: “Đó là lý do anh Thiên yêu chị, là phúc khí của anh ấy, cũng là số kiếp.”

Hắn tiến lên, đỡ thân thể yếu đuối của cô.

“Chị dẫu, cùng tôi rời đi.”

.....

San San bị dẫn đến một căn phòng đóng kín, ngoài cửa có mười mấy người tuần tra trang bị vũ khí hạng nặng canh gác.

“Anh sao lại đưa tôi đến đây?”

“Đương nhiên là vì Luật Hạo Thiên.” Dương Đình cười nói: “Cô là người quan trọng với anh ta, có cô, tôi mới có thể trao đổi bất kỳ điều kiện gì với anh ta.”

“Vì sao... anh không phải là người tâm phúc bên cạnh anh ấy sao?”

“Tâm phúc?” Hắn bỗng nhiên mặt mày hung hãn đứng lên: “Tại bang hội, tôi chỉ là đứa em nhỏ, anh ta lên làm con nuôi Lâm gia, điều tôi đến làm bên cạnh anh ta, từ nhỏ đến lớn vô luận anh ta nói gì, anh ta làm gì, tôi đều phải giống như người hầu theo anh ta, nhưng mà anh ta lại được cả thiên hạ, lại cho tôi cái gì nào? Tôi là một người hầu theo anh ta, nói cho cùng là người đi theo, nói khó nghe tôi bên anh ta chỉ là một con chó!”

San San hiểu ra vấn đề, Luật Hạo Thiên trăm phương ngàn kế tính toán người khác, mà người khác sau lưng anh lại ngấm ngầm mưu tính sau lưng anh, cái này bộ ngựa bắt ve hoàng tước rình phía sau.

Buồn cười chính là, Luật Hạo Thiên cũng biết được Lâm gia mắc nợ anh, Lão gia từ đứng là xem anh như một con chó. Anh hận lão gia tử, nhưng anh không nghĩ cũng có người hận anh sao?

“Cô cười cái gì?” Dương Đình nhìn cô hỏi.

“Tôi cười anh. Ngày hôm nay anh phản bội Hạo Thiên, ngày mai cũng sẽ có người phản bội lại anh.”

“Chuyện này sẽ không xảy ra. Bởi vì tôi sẽ cẩn thận hơn anh ta.”

“Luật Hạo Thiên làm sao lại không cẩn thận chứ? Cuối cùng, cũng bị người thân cận mình phản bội sao?”

Dương Đình sắc mặt thay đổi nhú mày nói: “Cô ít nói nhảm đi! Chờ Luật Hạo Thiên tới, hai người các người chậm rãi mà ôn chuyện xưa!”

“Anh nói sai rồi.” San San khinh miệt cười nói: “Anh ấy sẽ không đến. Bởi vì trong lòng anh ấy thành công quan trọng hơn, anh ấy sẽ không vì tôi mà vứt bỏ sự nghiệp.”

Tuy rằng nói như vậy, nhưng trong lòng cũng không dám chắc, thậm chí còn có vài phần mong chờ.

“Cô đánh giá thấp vị trí của mình trong lòng anh ta rồi! Nếu như anh ta không quina tâm đến cô, sẽ không phải đem cô giấu đi sao? Cô bệnh nặng không ngại mạo hiểm, phân phó công việc đích thân chạy tới bên cạnh cô.”

San san trong lòng khê động, nhưng không nói gì thêm, xoay người ngồi trên ghế sofa.

“Haha..... vậy cô nghĩ ngơi cho tốt, chờ Luật Hạo Thiên tới đón cô đi.”

Dương Đình đi ra ngoài, đóng kín cửa phòng lại, cô một người yên lặng ngồi trong phòng, trong lòng thấp thỏm không yên.

Cô không biết bản thân nghĩ như thế nào, không biết là mong muốn anh tới, hay là hy vọng anh không tới, mâu thuẫn ngổn ngang trăm mối, đau lòng xót dạ.

Anh đến, chứng tỏ cô trong lòng anh có bao nhiêu quan trọng, nhưng mà anh sẽ gặp nguy hiểm. Cô sợ anh gặp phải nguy hiểm, nhưng mà anh không đến lòng của cô cũng lạnh dần..

Đội không biết bao lâu, cô mơ mơ màng màng ngủ.

Bỗng nhiên có người đến đẩy cô: “ Tỉnh dậy! Chồng cô đến đón cô!”

Cô mở mắt, trông thấy Dương Đình vẻ mặt ra dáng đắc ý, đứng ở trước mặt cô: “ Luật Hạo Thiên tới.”

Cô nhất thời tỉnh dậy, toàn thân cứng nhắc, ngơ ngác sững sờ.

“Đừng sững sờ, ra đi, cho các người gặp một lần.”

Dương Đình mang cô ra ngoài, chỉ thấy bên ngoài sảnh, một người nam nhân đưa lưng về phía bọn họ.

Vừa thấy bóng lưng, nước mắt cô lập tức rơi xuống.

Hình bóng này khiến cô mong nhớ ngày đêm, người đàn ông này, là người khiến cô vừa yêu vừa hận, nhưng lại không đủ sức làm gì! Giờ khắc này cô thầm nghĩ muốn xông lên mà ôm anh siết sao, mặc kệ... anh có làm bao nhiêu điều ác, anh cũng vẫn là người đàn ông cô yêu sâu sắc!

Anh xoay người, sắc mặt lạnh lẽo buồn tẻ. Nhưng thấy cô rung rung nước mắt, lại thâm sâu thở dài. Bón mắt nhìn nhau, dù có trăm ngàn điều muốn nói nhưng một câu cũng nói không lên lời.

“ Luật Hạo Thiên, người tôi cũng đã mang đến cho anh rồi?”

Luật Hạo Thiên không nói gì, từ trong túi áo lấy ra một hộp đồng: “ Đem người lập tức thả!”

“Đừng có gấp, anh Thiên, anh đã coi trọng người phụ nữ này, thì đừng trách đứa em nhỏ này không biết điều một lần... tôi muốn một cánh tay của anh.”

“ Cậu nói cái gì?”

“ Anh nghe không sai, tôi muốn một tay của anh! Tôi biết rõ bản lĩnh của anh Hạo Thiên, cho dù tôi chiếm được Lâm thị, anh cũng sẽ không để cho tôi làm như vậy, anh sớm muộn gì cũng sẽ giết tôi, nếu như phé đi một tay, tôi có thể yên tâm hơn.”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Về nhà

” Nếu như phé đi một tay của anh, tôi sẽ yên tâm hơn.”

San San nghe những lời này của Dương Đình, giống nhau trời quang bị sét đánh, cô sợ tới mức run rẩy:” Cái gì? Phé cánh tay..... Làm sao có thể.....”

Cô khiếp sợ nhìn bọn họ, Luật Hạo Thiên lặng lặng đứng ở đó, trong mắt nhìn không ra nét mặt giận dữ.

Dương Đình bỗng nhiên rút dao để ở cổ cô:” Luật Hạo Thiên, anh còn do dự cái gì? Người phụ nữ của anh đang ở trên tay tôi, chỉ cần tay của tôi nhích một chút, mạng của cô ta sẽ không còn.”

Luật Hạo Thiên vẫn bất động, cũng không nói.

Dương Đình hất tay một cái, hai bên liền xuất một đám người mặc áo đen:” Anh Thiên, tôi khuyên anh tốt nhất không nên đùa giỡn, nếu không, người của tôi đều có thể bắn chết anh!”

” Một khi đã vậy, cậu vì sao không giết tôi?”

” Ha ha, anh hỏi thật hay! Tôi vì sao không giết anh? Bởi vì tôi muốn anh nếm thử mùi vị làm người hầu! Trong mắt anh chỉ là một con chó, hiện tại tôi cũng muốn anh nếm thử cảm giác này!”

” Tôi nhìn nhầm cậu rồi.” Luật Hạo Thiên lãnh đạm nói” Cậu không phải là chó bên cạnh tôi, cậu là một con sói, tôi chỉ hối hận, không sớm nhìn ra long dạ của cậu!”

Dương Đình cười lạnh:” Tôi là sói? Vậy còn anh? Lâm Bạc nuôi dưỡng anh nhiều năm như vậy, nhưng anh cũng đã phản bội ông ta?”

” Cậu nói đúng, muốn trách chỉ có thể trách tôi tự mình sơ ý.” Luật Hạo Thiên chăm chú nhìn hắn một lúc lâu, hỏi:” Cho tôi con dao.”

” Cho anh ta một con dao! ” Dương Đình hô to.

Bên cạnh có người lấy dao quảng tới, San San vừa thấy liền sợ tới mức đến mất hồn, anh thật sự muốn phế tay mình sao? Sao có thể như vậy? Phế tay mình, anh còn có thể sống sao.....

Luật Hạo Thiên nhặt dao lên, nhìn thoáng qua, đầu ngón tay nhẹ nhàng xẹt qua cựa dao, liền xuất hiện vết máu.

” Rất nhanh.”

” Chuẩn bị riêng cho cậu! “

Luật Hạo Thiên gạt đầu, gươm dao lên chuẩn bị hạ xuống.

” Không cần!” San San bỗng nhiên hô to.” Không cần đâu Hạo Thiên, em không muốn anh vì em mà mất đi cánh tay.....”

Mắt cô rung rung nhìn anh, càng không ngừng lắc đầu.

Anh sững sốt một chút, sâu kín nói:” Tuy rằng em bán đứng anh, nhưng anh không thể nhìn em chết đi.”

San San khóc không thành tiếng:” Em xin lỗi..... Em biết mình làm như vậy sẽ thương tổn anh, nhưng em thật sự không có biện pháp, em không muốn anh phạm nhiều sai lầm anh biết không? Anh nói dối, chúng ta là một, cho nên em không thể nhìn anh rơi vào vực sâu, cho nên em không thể không làm như vậy, tuy rằng em biết, lừa dối của em, sẽ làm anh bị thương.....”

Luật Hạo Thiên bỗng nhiên nhắm lại hai mắt:” Có lẽ em nói đúng, con đường anh chọn là đường chết..... Em sau khi rời đi, có thể một lần nữa lựa chọn cuộc sống của mình, hy vọng em có thể gặp được một người đàn ông tốt, một người có thể yêu thương em thật sự.”

” Không! Trừ anh ra, em không cần ai cả!” San San bất chấp chung quanh nhiều ánh mắt đang nhìn như vậy, nhiều người đang nghe như vậy, không để ý hình tượng khóc lớn:” Em cũng không muốn anh mất đi một tay, em không muốn nha làm chuyện như vậy!”

Anh cười:” Một cánh tay mà thôi, lúc mười ba tuổi mất đi một quả thận, anh cũng sống được đến bây giờ sao?”

” Không, không được.....” Cô lắc đầu, liều mạng lắc đầu, cô không muốn anh mất đi cánh tay, như vậy cô sẽ rất đau lòng!

” Nha đầu ngốc!” Anh cười nói:” Một cánh tay của anh đổi lấy mạng sống của em, rất đáng giá.....” Lưỡi còn chưa dứt, dao trong tay liền hạ xuống!

” Không cần!” San San kêu sợ hãi một tiếng hôn mê bất tỉnh, tiền ngắt xiu, nhìn đến khuôn mặt anh kiên định.

Vì sao cứu em? Em rõ ràng đã phản bội anh.....

Hạo Thiên, nếu bên người chúng ta không có nhiều ân ân oán oán như vậy, thật là tốt bao nhiêu?

Nhưng nếu không có những việc này, chúng ta cũng sẽ không yêu đến khắc cốt ghi tâm.....

Lúc tỉnh lại, cô nằm trong căn phòng quen thuộc..... Căn phòng này..... Là nhà của bọn họ!

Cô đột nhiên ngồi dậy, ngơ ngác căn phòng bài trí quen thuộc, cô đã biết mình đã về nhà?

Giống như một giấc mơ, một giấc mộng tàn khốc tuyệt sát. Trong mộng, anh cầm dao, chém đứt cánh tay mình.....

Cô cả người run mạnh lên, không! Đây không phải là mơ, là sự thật đã phát sinh! Cô bình yên vô sự nằm trong nhà, thì phải nói..... Anh đã phế cánh tay của mình!

Chỉ một thoáng sắc mặt trắng bệch, nghiêng ngả lao đảo xuống giường, lao ra cửa phòng.

” Hạo Thiên! Hạo Thiên!.....”

Tựa như phát điên mở từng cửa phòng, nước mắt mờ hồ chảy ra, chợt nghe một giọng nói quen thuộc:” Anh ở trong này.”

Cô quay đầu lại, chỉ thấy anh đứng ở trên lầu, một cánh tay đầy băng vải, dò vào trong lòng.....

Cô che kín miệng, hai chân run rẩy bước tới, hai tay vươn ra, chạm vào cánh tay bị quấn băng vải, chậm rãi từ trong quần áo lấy ra nữa.....

” Tay?”

Tay của anh vẫn còn?

Cô há miệng run rẩy sờ tay anh:” Đây..... Là thật sao? Thật sự là tay sao?”

Đáp lại của anh, tay anh nhẹ nhàng lay động một chút.

” A..... Là thật, là thật!” Cô hưng phấn khó có thể điều khiển tự động, ôm cổ anh:” Thật tốt quá, thật tốt quá.....”

Vui mừng mà khóc, khóc trong chốc lát, cô bỗng nhiên nhớ tới cái gì đột ngột ngừng đầu, sờ soạng người anh một lần nữa, không thiếu mất một thứ gì,” Anh không có việc gì, em cũng không có việc gì, chúng ta đều không có chuyện gì? Vậy thì chúng ta như thế nào thoát khỏi?”

Anh nhúm mày nói:” Ai nói anh không sao, tay của anh bị dao cắt.” Dừng một chút lại nói:” Là Giang Trục Thủy đã cứu anh.”

” A.....” San San một trận kinh ngạc:” Vậy anh ấy đâu?”

” Anh ta đã trở về chiếu cố cho lão gia.”

” Nói như vậy..... Anh cùng Lâm gia, cùng anh em Giang Trục Thủy..... Các người.....”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 137: Ngóc đầu trở lại

” Nói như vậy..... Anh cùng Lâm gia, cùng anh em Giang Trục Thủy Các người.....”

San San kinh ngạc nhìn Luật Hạo Thiên.

Anh lắc đầu:” Anh cho tới bây giờ cũng chỉ vì mình, cho nên anh cũng không biết, thế gian còn có giống như anh ta như vậy, có thể vì người khác là làm bất cứ điều gì.”

” Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

” Anh nhận được tin em bị bắt cóc, lòng nóng như lửa đốt, anh sợ một mình anh không cứu được em. Mà lúc này, anh bỗng nhiên phát hiện, anh em của anh, thế nhưng lại không có một người có thể tin tưởng. Buồn cười chính là, anh cứ nhiên lại nghĩ tới Giang Trục Thủy, ngay tại lúc này, anh chỉ có thể tin tưởng anh ta, lại là ngu xuẩn anh như thù địch, em nói đây không phải rất buồn cười?”

San San cuống quýt lắc đầu:” Không..... Em không cảm thấy buồn cười, đó là bởi vì trong lòng anh còn biết phân biệt thiện ác tốt xấu, trong lòng anh rất rõ ràng.”

Anh thở dài một tiếng:” Có lẽ em nói đúng, anh việc bận rộn nhiều năm như vậy, chiếm được cái gì? Cái anh nhận được, lại không như anh mong muốn..... Nhưng dù vậy, anh đã tới bước này, anh còn có thể quay đầu sao?”

” Có thể!” San San dùng sức nắm tay anh:” Mặc kệ anh làm gì, em đều ở bên cạnh anh!”

Anh nhúm chặt lông mày:” Dương Đình hiện tại đã khống chế Lâm thị, hơn nữa liên hợp với thế lực hắc đạo nước ngoài, rất nhanh sẽ đến đối phó anh.”

San San sợ hãi nói:” Chúng ta đi nhanh đi! Rời khỏi nơi này, ẩn cư đứng lên!”

” Anh không sợ cậu ta, anh cũng không tiểu nhân bỉ ổi kia thực hiện được!”

” Không được..... Chúng ta vất vả mới ở cùng nhau, em không muốn anh lại xảy ra chuyện, chúng ta đi đi, được không?”

Cô đau khổ cầu xin, ý chí sắt đá của anh rút cuộc cũng lay chuyển.” Az, anh bây giờ đi, chẳng khác nào đào binh?”

”Đào binh bỏ binh chạy! Sợ cái gì, ở trong mắt em anh không phải đào binh là được rồi.”

Trong mắt không hề cam chịu, nhưng lại bị đôi mắt cô nồng đậm nhu tình hóa giải. Đúng vậy, anh không thể để cho nàng lại phát sinh cô gặp nguy hiểm, kích thích như vậy, anh chịu không nổi lần thứ hai. So với những chuyện khác, cô với anh mà nói là người quan trọng nhất!

“..... Được rồi, chúng ta đi, rời khỏi nơi này.”

Ngày hôm sau, hai người thu thập hành lý, chuẩn bị phải rời khỏi nơi này, đẩy cửa ra, đã nhìn thấy Giang Trục Thủy đứng ở ngoài cửa.

”Trục Thủy.....”

”San San, anh tìm đến Luật Hạo Thiên.” Giang Trục Thủy mặc không biểu tình chuyển hướng nhìn Luật Hạo Thiên.” Anh tính rời đi như vậy sao?”

”Trục Thủy!” San San tiến lên từng bước nói:” Anh ấy cũng không có cánh nào, những chuyện anh ấy làm, em thay anh ấy hướng mọi người xin lỗi, em biết bọn em làm trâu làm ngựa cũng không bồi thường hết cho mọi người, nhưng chuyện đã đến lúc này, anh ấy cũng không có cánh nào vãn hồi.”

”Luật Hạo Thiên, anh nói sao?” Giang Trục Thủy hai mắt nhìn anh.” Bây giờ Dương Đình làm Lâm thị trở nên rối loạn, đã trở thành công cụ để rửa tiền cho bọn hắc đạo, Lâm thị cũng do một tay anh làm lên, anh cam tâm sao?”

Luật Hạo Thiên trầm mặc sau một lúc lâu.” Tôi hiện tại cái gì cũng không muốn, tôi chỉ muốn cùng San San vui vẻ sống với nhau, những chuyện khác, tôi không muốn quản.”

”Luật Hạo Thiên anh nói cái này là tiếng người sao? Anh muốn làm cho lão gia thất vọng sao?”

”Đừng nhắc lão già ấy trước mặt tôi, nhiều năm như vậy tôi vì ông ta mà bán mạng, không biết trải qua bao nhiêu lần sống chết, không biết vì Lâm gia bọn họ mà ra vào biển lửa! Những gì tôi ông ta coi như đã trả xong!”

Giang Trục Thủy trầm mặc một chút.” Được rồi. Vậy các người bảo trọng.”

Anh xoay người đi rồi, nhìn bóng dáng cô đơn của anh, San San trong lòng cảm thấy đau.” Hạo Thiên, chúng ta làm như vậy, có phải không đúng hay không?”

”Không có gì không đúng.” Anh nhẹ nhàng vỗ về mái tóc của cô.” Chúng ta đi thôi.”

Trên máy bay, anh giúp cô thắt dây an toàn.” Anh đi toilet, em mệt thì ngủ một chút đi.”

”Vâng.” Cô gật đầu, tựa lưng vào ghế ngồi, bỗng nhiên cảm thấy buồn ngủ, vừa rồi lúc lên máy bay có uống một ly nước chanh, làm sao có thể mệt như vậy, buồn ngủ quá.....

Không biết qua bao lâu, cô hoảng hốt từ trong mơ tỉnh lại, không khỏi cả kinh, nhìn thoáng qua bên cạnh, không thấy anh đâu!

”Hạo Thiên!” Cô hô lên.

Tiếp viên hàng không đi tới hỏi:” Có cần hỗ trợ không?”

”Vị tiên sinh cùng lên với tôi đâu?”

”Nga, ngài ấy đã rời khỏi, ngài ấy nói mình không thể cùng cô rời đi, nhưng ngài ấy đã an bài có người ở sân bay đón cô, bảo cô không cần lo lắng.”

”Cái gì?” San San đứng lên.” Anh ấy sao có thể như vậy!”

Không nói lời nào lại xuống máy bay, cô làm sao có thể không lo lắng!

”Tôi..... Tôi muốn xuống máy bay!”

Tiếp viên hàng không sững sờ:” Tôi xin lỗi, máy bay đã cất cánh, không thể dừng lại.”

”Tôi mặc kệ, các người dừng lại cho tôi, mau dừng lại!”

”Tôi xin lỗi, chúng tôi không thể thỏa mãn yêu cầu của cô.”

.....

Trên trời cao vạn thước, San San nhìn mình cách anh ngày càng xa, nước mắt liền rơi xuống. Ngón tay xẹt qua cửa sổ cabin, cô nhìn ra chỉ toàn mây, Hạo Thiên, em biết anh sẽ không từ bỏ ý định, nhưng anh lại lừa em một lần nữa.....

Xuống máy bay, quả nhiên có người đón cô.

Luật Hạo Thiên ở Paris có một công ty bắt động sản nhỏ, nơi này cũng không phồn hoa, nhưng phong cảnh tú lệ, còn có một trấn nhỏ an nhàn cùng yên tĩnh. Cô rất thích, nhưng, lòng của cô lại cảm thấy không.

Cô không biết anh hiện tại ra sao, cô rất sợ từ nay về sau sẽ không còn được gặp lại anh, nếu đã không có anh, nơi này, cũng chỉ là nơi hoang vu. Nhưng cô không thể trở về, cô biết anh sẽ đi làm như vậy, là vì không muốn để cô gặp nguy hiểm, nếu trở về tìm anh, ngược lại sẽ làm cho anh lo lắng. Cô chỉ có yên lặng cầu nguyện cho anh, mong anh bình an vô sự.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Cuối cùng lựa chọn

San San ở lại trong ngôi làng nhỏ ở Pari này một thời gian, cũng dần dần thích ứng với khí hậu cùng hoàn cảnh nơi này.

Lúc mới vừa tới đây cô có chút không thoải mái, đến bệnh viện kiểm tra, lại còn nói cô đã mang thai.

Cô vừa mừng vừa sợ, nhưng không gọi điện thoại nói cho anh, cô muốn cho anh một kinh hi.

Cô cũng có nuôi một Ma Tát (con chó), lớn ba tháng tuổi, ôm vào trong ngực tựa như nhung cầu. (gối ôm)

Lúc ôm nó, cô liền nghĩ, nếu có đứa bé, khi ôm không biết sẽ có cảm giác gì? Hy vọng hết thảy mau chấm dứt, như vậy, bọn họ có thể một nhà ba người hoà thuận vui vẻ ở cùng nhau.

Mỗi một ngày qua đi, cô vẫn không có tin tức gì của Luật Hạo Thiên, anh cũng không gọi điện thoại cho cô, Luật Hạo Thiên người này này giống như bất hơi khỏi thế giới.

Cô bắt đầu đứng ngồi không yên, ôm con Ma Tát ở trong phòng đi tới đi lui. Rốt cục, cô quyết định trở về một chuyến.

Đem con chó giao cho người hầu, cô vội trộm mua vé máy bay về nước.

”Trục Thủy, em đang ở sân bay, anh có gặp Hạo Thiên hay không? Em không tìm thấy anh ấy.”

Điện thoại bên kia một trận trầm mặc.

”Trục Thủy, làm sao vậy? Ssang nói chuyện với anh đấy?”

”San San, anh nói, em phải chuẩn bị tốt tâm lý.”

San San tâm hoảng hốt:” Rốt cuộc làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì? Anh ấy ở đâu?”

”San San.” Giang Trục Thủy trầm trọng nói:” Hạo Thiên đang ở trong bệnh viện, anh ấy vì cứu lão gia mà.....”

San San ngẩn người một hồi, điện thoại rơi xuống mặt đất.

”San San! San San!” Điện thoại truyền giọng nói đầy lo lắng của Giang Trục Thủy, không người nào trả lời...

Nửa giờ sau, San San ở trong phòng nghỉ bệnh viện tỉnh lại, thấy Giang Trục Thủy, lập tức hỏi:” Hạo Thiên anh ấy xảy ra chuyện gì?”

”San San, em bình tĩnh một chút, bác sĩ nói em không thể kích động.”

”Em biết, em rất bình tĩnh, anh nói cho em biết đi, em xin anh hay nói cho em biết.”

Giang Trục Thủy thở dài:” Anh ấy còn đang ở trong phòng quan sát.”

Đi theo anh vào phòng quan sát, đứng ở ngoài cửa sổ thủy tinh, thấy cả người anh bọc đầy băng gạc, trên người cắm đầy truyền dịch, đường khí.....

Cô khóc:” Vì sao lại như vậy?”

”Lão gia đi đàm phán, bị bắt giữ, Dương Đình đốt tất cả, Hạo Thiên chạy vào cứu lão gia, kết quả.....”

San San trong lòng đau xót, nhớ tới trận hỏa mìn mười một năm trước, anh ấy cũng chạy vào cứu cô, cũng trong thế giới cô biếm mắt hơn mười năm.

Lại nghĩ tới anh từng nói với mình, anh hồi nhỏ đã từng cứu một đứa trẻ, nhưng lại bị người khác đổ oan

Hạo Thiên, lần này sẽ không, lần này anh sẽ không rời khỏi em, anh cũng sẽ không bị người đổ oan!

”Bác sĩ nói, can ý chí sống sót của bệnh nhân, nếu có thể vượt qua bảy ngày nguy hiểm, sẽ có khả năng sống sót.”

”Anh ấy nhất định sẽ sống sót!” San San kiên định nói. Lau nước mắt, lại hỏi:”Vậy lão gia đâu?”

”Lão gia được người của mình cứu ra, ông ấy không có việc gì, lúc ở trong đây, Hạo Thiên luôn bảo vệ cho ông ấy.”

San San tâm tình thoáng bình phục một chút, hỏi:”Vậy A Vũ cùng Lâm Tường, bọn họ có sao không?”

”Bọn họ không sao.”

Cô gạt đầu, lúc này trong lòng ngược lại không thấy sợ hãi.

Đứng dựa vào cửa kính, thấp giọng nói:”Hạo Thiên, anh nhất định phải vượt qua, em ở bên ngoài chờ anh, anh có nghe em nói không? Em muốn nói cho anh một tin tốt, chúng ta lại có con, anh nhất định phải sống, nhìn con của chúng ta sinh ra.”

Bảy ngày sau.

San San ở trong phòng theo dõi, bác sĩ chỉ vào bảng phân tích bệnh:”Tôi chưa từng gặp qua bệnh nhân nào ương ngạnh như vậy, dưới tình huống như vậy còn có thể kiên trì được, điều này cần có một nghị lực phi thường!”

”Bác sĩ, vậy anh ấy đã thoát ly nguy hiểm chưa?”

”Đúng vậy, chỉ cần về sau trị liệu không có gì sai sót, tỷ lệ anh ta sống sót của anh ta là rất lớn.”

”Vậy tôi có thể đi xem anh ấy được không?”

”Có thể.”

Bác sĩ mở cửa phòng quan sát, San San chậm rãi bước vào.

”Bệnh nhân toàn thân nhiều chỗ bông, nhưng chúng tôi đã mời các chuyên gia tốt nhất để phẫu thuật ghép da cho anh ta.”

Nghe bác sĩ giải thích, nhìn người toàn thân băng kia nằm trên giường bệnh, trong lòng đau như đao cắt.

Bước tới, cô chậm rãi vươn tay, cũng không dám đụng vào thân thể anh.

”Hạo Thiên, anh chắc là rất đau phải không? Vì sao những chuyện đau khổ này luôn xảy ra với anh? Em muốn cùng anh chia sẻ một ít, để anh không phải đau, không phải khổ.”

”Hạo Thiên, anh đã nói mình hận lão gia, nhưng anh cuối cùng vẫn chạy vào biển lửa để cứu ông ấy, anh có biết là vì sao không? Em nói cho anh biết, thật ra anh vẫn là người tốt, từ nhỏ đến lớn, vẫn luôn là vậy, chỉ là anh rất để ý cái nhìn của người khác, rất để ý người khác đối đãi, để ý người khác quan tâm, cho nên anh mới có thể lạc lối. Đáng mừng thay, anh cuối cùng rốt cục cũng dám đối mặt chân thật với mình, hiện tại hết thảy đều đã qua, sẽ không còn ai có thể làm tổn thương anh, chờ sau khi anh khỏe lại, chúng ta hết thảy một lần nữa bắt đầu.”

Nhẹ nhàng nắm lên tay đầy băng của anh, đặt ở trên bụng mình:”Anh sờ đi, đây là con của chúng ta, sáu tuần rồi, lần này, em nhất định phải sinh đứa nhỏ này, chúng ta cùng nhau cố gắng, được không?”

Tay anh khẽ nhúc nhích, cô khóc:”Lần trước anh cũng như vậy, cuối cùng anh cũng tỉnh, lúc này anh cũng sẽ không làm cho em thất vọng đúng hay không?”

Anh bỗng nhiên mở mắt, làm dọa cô, kinh hi nói:”Anh tỉnh rồi? Anh nghe được em nói sao? Em nói chúng ta lại có con, anh nghe được sao?”

Anh nhìn không chuyển mắt nhìn cô, thanh âm suy yếu hỏi:”Cô là ai?”

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Đại kết cục

Luật Hạo Thiên mất không chuyển nhìn cô, thanh âm suy yếu hỏi:” Cô là ai?”

San San hoảng sợ, kinh ngạc nói:” Hạo..... Hạo Thiên, anh đừng làm em sợ, anh không biết em sao?”

Lần trước anh cũng có bộ dạng này, kết quả liền mất trí nhớ, nhưng lần trước mất trí nhớ là giả, là anh lừa mọi người, nhưng lần này..... Lần này có thật không?

Cô trên trán mồ hôi lạnh ứa ra:” Hạo Thiên, lần trước mất trí nhớ anh còn nhớ em, sao lần này ngay cả em anh cũng không nhớ? Vậy anh có còn nhớ mình là Đằng Hải hay không, chúng ta ở trong cô nhi viện, anh nghĩ ra chưa? Năm đó anh luôn bảo vệ cho em, anh không nhớ sao?”

Luật Hạo Thiên ngơ ngác nhìn cô, vẻ mặt mờ mịt.

Xong rồi, lần này là thật sự mất trí nhớ.

Cô khóc nói:” Anh không có việc gì giả vờ mất trí nhớ, nói dối đứa nhỏ bị sói ăn, lần này thật sự mất trí nhớ, còn quên cả em, vậy phải làm sao bây giờ? Anh tên khốn kiếp này, anh không yêu em sao.....”

Cô thút tha thút thít mà khóc, chợt nghe anh nói:” Làm sao có thể! Anh vẫn luôn yêu em.”

Cô kinh ngạc ngẩng đầu, anh cứ nhiên hướng cô thề lưỡi.

Cô lại sững sốt vài giây, bỗng nhiên có khóc có cười, nhẹ nhàng đánh vào ngực anh:” Anh tên khốn kiếp này! Anh gạt em anh gạt em gạt em.....”

” Ai u.....” Anh hô nhỏ một tiếng.

” Làm sao vậy?” Cô lập tức khẩn trương hỏi:” Em làm anh đau sao?”

Anh gạt đầu, bỗng nhiên tay bọc băng gạc cầm tay cô:” Mặt của anh bây giờ có phải rất xấu hay không?”

San San nhìn anh, trên mặt anh có nhiều vết thương, so với trên người còn nhiều hơn.

” Không có, anh vẫn đẹp trai như vậy.”

” Đừng gạt anh.” Thanh âm của anh có chút khàn khàn, San San của anh vẫn xinh đẹp như vậy, nhưng anh lại thành người xấu xí, az, em đi tìm Giang Hằng Vũ đi, cậu ta xứng với em hơn.....”

Cô tức giận một phen nhéo lỗ tai anh:” Anh muốn ăn đòn phải không?”

Anh ai u một tiếng, trách móc nói:” Quên đi, em hung dữ như vậy, trừ anh ra, người nào chịu được em!”

” Anh còn nói?”

“..... Không dám, em thấy anh nằm trên giường bệnh đánh không lại em, em liền kiêu ngạo phải không?”

” Anh nằm trên giường bệnh còn không thành thật, bình thường cũng không thấy anh ba hoa như vậy!”

Anh bắt đầu dĩ nói:” Toàn thân anh chỉ còn lại miệng vẫn là tốt, anh không nói thì còn làm gì nữa.”

” Đừng khổ sở, bác sĩ đã nói, anh rất nhanh sẽ hồi phục.”

Anh nhếch miệng, cười cười:” Kỳ thật miệng trừ nói chuyện ăn cơm, còn có thể làm một chuyện.”

” Làm gì?”

” Ừ..... Em tới gần một chút, anh nói cho em.”

Cô cúi người xuống, anh bỗng nhiên hôn lên, lưỡi dây dưa, cùng tình yêu triền miên nồng đậm, trong phòng bệnh một mảnh xuân ý dạt dào.....

Ba tháng sau, Luật Hạo Thiên trị liệu chấm dứt.

San San từng chút mở băng gạc trên người Hạo Thiên.....

” A!” Anh thét lên kinh hãi, San San vội hỏi:” Không sao, Hạo Thiên, anh biến thành bộ dáng gì em cũng đều yêu anh!”

Luật Hạo Thiên nhìn thân thể mình, phần nộ nói:”những vết sẹo của anh đâu rồi?”

San San run rẩy nói:”Bác sĩ lúc phẫu thuật cho anh, đã đem những vết sẹo trên người anh chữa trị! Anh không vui sao? Bọn họ đều là những người giỏi nhất.....”

Anh uể oải nói:”Thân thể như vậy, nhìn giống như không phải của mình.”

”Anh vừa mới sinh trên người cũng không có nhiều vết sẹo như vậy!” Cô khuyên nhủ:”Hơn nữa, về sau lúc chúng ta con, người anh đẩy vết sẹo trên người, làm dọa con thì như thế nào?”

Anh vẫn rầu rĩ không vui:”Em đem anh sửa thành như vậy? Chẳng khác gì tiểu bạch cả.” (ý anh nói là cậu bé ngây thơ)

San San hun hân nói:”Trắng (*) một chút không được sao? Anh nếu không thích, về sau lại đi phơi nắng!” Trong lòng lại mắng thầm: Khốn kiếp! Làm anh đẹp trai hơn mà vẫn không vui! (Chị này hiểu sai ý anh)

”Quên đi, không nói nữa!” Anh bộ dáng gượng gạo, San San cảm thấy xem thường.

.....

Lúc Luật Hạo Thiên xuất viện, có rất nhiều người ở cửa bệnh viện tiếp đón anh.

Giang Hằng Vũ cũng đến đây, nhìn anh nói:”Ông chú, chuyện của hai chúng ta tôi muốn tính sổ.”

Ách.....

”Uy! Anh kêu ai là ông chú!” Hàm Nhã mặc kệ, ”Anh Thiên còn trẻ tuổi như vậy!”

”Mở miệng là một tiếng anh Thiên, ghê tởm!”

”Tôi sao lại ghê tởm? Lại không ghê tởm anh!”

Hai người lần đầu tiên gặp mặt, thế nhưng âm ỷ lên. San San vội vàng kéo hai người bọn họ ra:”Được rồi được rồi, chuyện có gì đáng ngại, đừng âm ỷ, đến nhà tôi đi, tôi cùng hạo thiên xuống bếp, mọi người cùng nhau tụ tập một chút!”

Lúc ăn cơm tối, Giang Trục Thủy lặng lẽ nói cho San San:”Tur Tur còn chưa biết Hồ Diệp công tử là Luật Hạo Thiên, anh vĩnh viễn sẽ giữ bí mật này.”

San San trầm mặc, có lẽ như vậy đối với mọi người đều tốt, Hạo Thiên là mối tình đầu của Tur Tur, nếu biết chuyện này, nhất định sẽ chịu không nổi. Để cho bí mật này vĩnh viễn trở thành bí mật đi! [bạn đang đọc truyện tại alobooks.vn]

.....

Tiểu Phi cầm hành lý đi ra cửa lớn Lâm gia, Lâm Tường nghênh chạy tới:”Cô đi đâu vậy?”

”Anh muốn đưa tôi vào tù sao?”

”Quên đi, chuyện cũng đã qua, cha tôi cũng đã tha thứ cho Luật Hạo Thiên, cô bị anh ta lợi dụng, chúng tôi sẽ không làm khó dễ cho cô.”

Tiểu Phi cười khò nói:”Nếu mọi chuyện đã xong, tôi còn ở chỗ này làm gì?”

”Từng coi cô là người thay thế cho San San, nhưng chúng ta đã chung sống với nhau lâu như vậy, cũng đã dần quen thuộc với đối phương.”

”Đại thiếu gia, anh đừng nói, anh xin lỗi anh, tôi không còn mặt mũi tiếp tục ở lại Lâm gia.”

”Cô có dám nói mình trước giờ chưa từng thích tôi?” Lâm Tường đi đến phía trước:”Vậy thì vì sao ngày Luật Hạo Thiên đoạt quyền cô lại báo với tôi?”

Hắn cầm một tờ giấy giơ lên:”Tờ giấy này là cô viết?”

Tiểu Phi cắn môi:”Tôi cảm thấy mình nên xin lỗi anh, đây chỉ là chút bồi thường.”

”Không cần đi.”

”Không, đại thiếu gia, tôi không xứng với anh, trong lòng tôi rất rõ ràng, tôi là dựa vào thủ đoạn lừa giốn mới chiếm được người của anh, tôi căn bản không xứng với anh.....”

Cô nhẹ nhàng đẩy hắn ra, ”Đại thiếu gia, mong anh cho tôi một chút tự tôn được không? Tôi thật sự không thể lại ở lại Lâm gia, gặp lại sau, hy vọng anh có thể tìm được một người con gái yêu anh thật lòng, và cũng xứng đôi với anh!”

Cô nói xong, kéo hành lý, cũng không quay đầu lại mà đi.

Ba ngày sau, Lâm Tường hướng công ty trình đơn xin từ chức.

” Cha, con nghĩ mình không thích hợp việc buôn bán, có lẽ con thích hợp làm họa hơn!”

Lâm Tường lúc rời đi, nhìn thấy San San.

Nhìn thấy bụng cô hơi nhô ra, hần nỡ nụ cười:” Khi đứa bé này sinh ra, anh muốn làm cha nuôi của nó.”

” Ha ha, vậy anh cùng Giang Trục Thủy chơi đoán số quyết định đi!”

” Không được!” Lâm Tường tức giận:” Anh ta có vợ, bảo vợ anh ta sinh! Sao lại đi giành con nuôi với anh?”

” Anh rời khỏi Lâm thị, vậy thì đi đâu?”

” Nơi nào cũng được, anh cảm thấy chỉ có họa mới có thể cho anh tìm được linh hồn của mình. San San, em nói tình yêu rốt cuộc là cái gì?”

San San suy nghĩ:” Chấn hấn là người hấp dẫn nhau! Anh mỗi ngày đều muốn người này, khi không gặp thì sẽ nhớ cô ấy, nhìn thấy cô ấy khóc anh sẽ đau lòng, cho dù cô ấy làm sai, anh cũng sẽ nhịn tha thứ cho cô ấy.”

Lâm Tường sờ ngực mình:” Có lẽ, anh đã tìm được cảm giác này.”

Một tháng sau, San San cùng Luật Hạo Thiên định cư ở Pháp, lão gia tử đem chính thức đem Lâm thị giao cho Giang Trục Thủy.

Phong cảnh tú lệ ở nông thôn Pari, một người đàn ông Trung Quốc anh tuấn cùng một phụ nữ xinh đẹp mang thai tàn bạo, một con chó Ma Tát màu trắng ở bên chân bọn họ chạy tới chạy lui.

” Bà xã, con của chúng ta tên là gì?”

” Gọi soái ca đi, Luật Soái Ca.”

” Khó nghe muốn chết, không bằng kêu Luật Sư đi! Đứa nhỏ chúng ta sinh ra sẽ làm luật sư, so với tên Giang Trục Thủy kia lợi hại gấp trăm lần.”

” Đi chết đi. Em cảm thấy vẫn nên gọi Hải Xuyên đi! Em cảm thấy Hải Xuyên của chúng ta không chết, em hiện tại trong bụng này, chính là Hải Xuyên chuyển thế.”

” Mê tín.”

” Uy, bên kia một người nữ đang nhìn anh kìa!”

” Đâu?!”

” Không được, em xem cô ấy có ý tứ với anh vậy, anh phải nhanh nói cho cô ấy, anh đã có vợ. Nhanh đi nhanh đi.”

————— Hoàn —————

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Tổng Tài Xin Đừng Ấn Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.